Școala Gimnazială Tătărani

Supliment al revistei Școala SMART

Școala SMART

pentru profesori

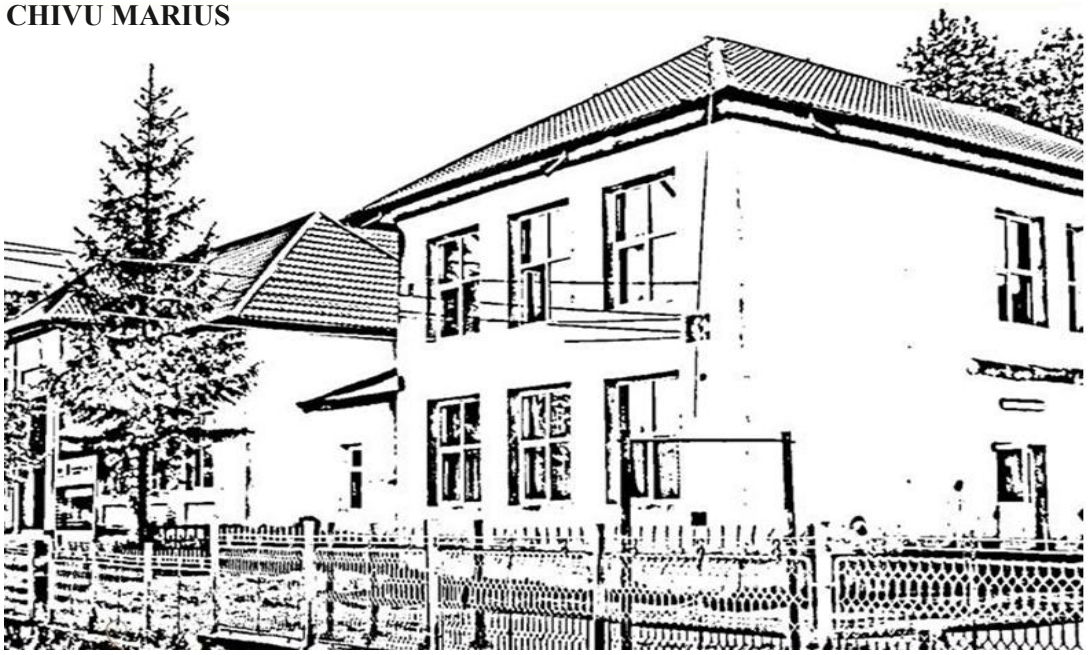
ISSN 3090-966X
ISSN-L 3090-966X

Nr. 5
Decembrie 2025

Revista se adresează cadrelor didactice în scopul informării, promovării și valorificării experienței personale, materialelor didactice și a modelelor de bune practici.

Coordonatori:

- **INSP. ȘCOLAR ISJDB, PROF. ALECSANDRESCU NICOLETA AURA, COLEGIUL NAȚIONAL "VLADIMIR STREINU" GĂEȘTI**
- **INSP. ȘCOLAR ISJDB, PROF. SIMONA-MARIA MIHAI, ȘCOALA GIMNAZIALĂ "CORESI", TÂRGOVIȘTE**
- **DIRECTOR PROF. PERIANU MARILENA RAMONA**
- **PROF. NEGREA ARIADNA**
- **PROF. TOPOLICA ANDA**
- **PROF. ȚINCU IONELA**
- **PROF. CHIVU MARIUS**

Școala SMART

pentru profesori

Acesta este un supliment al revistei ȘcoalaSMART
Şcoala Gimnazială Tătărani
Com. Tătărani, Judeţul Dâmboviţa
Strada Principală, Nr. 115

Nr. 5 / 2025
Tătărani, 2025
ISSN 3090-966X
ISSN-L 3090-966X

Responsabilitatea autorilor

Conținutul articolelor publicate în această revistă aparține în exclusivitate autorilor. Cadrele didactice care semnează articolele își asumă integral responsabilitatea pentru corectitudinea, originalitatea și opiniile exprimate, fără ca acestea să angajeze instituția sau colectivul editorial.

CUPRINS

EDUCAȚIE RUTIERĂ LA BIBLIOTECĂ – REGULI, RESPONSABILITATE ȘI SIGURANȚĂ PENTRU ELEVI 14

KAHOOT LA ORA DE LIMBA FRANCEZA – MOTIVAȚIE, IMPLICARE ȘI INVAȚARE ACTIVA 16

STUDIU DE CAZ 19

ÎMPORTANȚA UTILIZĂRII PLATFORMELOR DE ÎNVĂȚARE ÎN DEZVOLTAREA FORMATULUI BLENDED-LEARNING, ÎN PROCESUL EDUCAȚIONAL. 19

PLANETA NOASTRĂ - RESPONSABILITATEA NOASTRĂ 23

EDUCAȚIA IDENTITARĂ ÎN GLOBALIZARE 26

TRADIȚII DE CRĂCIUN PRIN ACTIVITĂȚI EXTRAȘCOLARE 29

ACTIVITATE EXTRACURRICULARĂ CU TEMATICĂ DE CRĂCIUN – DEMERS EDUCAȚIONAL INTEGRAT PENTRU DEZVOLTAREA COMPETENȚELOR SOCIALE ȘI COGNITIVE 31

DIGITAL SKILLS IN TEACHING AND LEARNING ENGLISH 33

SOFTURI EDUCAȚIONALE INOVATIVE 36

EDUCAȚIA SMART – ÎNTRE TRADIȚIE ȘI INOVAȚIE ÎN ȘCOALA CONTEMPORANĂ 40

EDUCAȚIA PENTRU MILENIUL TREI 42

INOVAȚIE PEDAGOGICĂ ÎN PREDAREA DISCIPLINELOR ARTISTICE 45

BENEFICIILE ORGANIZĂRII ATELIERELOR DE TERAPIE OCUPAȚIONALĂ INTERCLASE 48

EDUCAȚIA SOCIO-EMOȚIONALĂ LA PREȘCOLARI 50

PRIMII PAȘI ÎN DIGITALIZARE: APLICAȚII INTERACTIVE ÎN GRUPA MARE 53

ABANDONUL ȘCOLAR – CAUZE ȘI MODALITĂȚI DE PREVENIRE 56

METODE MODERNE DE PREGĂTIRE ALE TINERILOR SPORTIVI 60

METODE ACTIV-PARTICIPATIVE ÎN ACTIVITATEA EDUCATIVĂ A COPIILOR CU CES 63

MATEMATICA ÎN NOILE REFORME EDUCAȚIONALE: ȘANSĂ SAU OBSTACOL? 66

IARNĂ DE POVESTE 68

METODA MODERNĂ-DIAMANTUL 69

STUDIU DE CAZ PRIVIND UTILIZAREA APLICAȚIEI WORDWALL LA ORELE DE LIMBA FRANCEZĂ – CLASA A IX-A 71

UTILIZAREA APLICAȚIEI NEARPOD LA ORELE DE LIMBA FRANCEZĂ – INSTRUMENT DIGITAL PENTRU CREȘTEREA IMPLICĂRII ȘI A PERFORMANȚEI ELEVILOR 74

PREDAREA ISTORIEI PRIN METODE ACTIV-PARTICIPATIVE 78

STUDY ON THE INFLUENCE OF THE SECOND CHANCE PROGRAM ON TEACHERS 81

ÎNVĂȚAREA CONTINUĂ: CÂND EDUCAȚIA FORMALĂ ÎNTÂLNEȘTE EDUCAȚIA NON-FORMALĂ 83

GAMIFICAREA PROCESULUI INSTRUCTIV-EDUCATIV 85

EVOLUȚIA METODELOR DE PREDARE A MATEMATICII LA NIVEL LICEAL – STUDIU DE CAZ DIN PRACTICA DIDACTICĂ 89
MATEMATICA ÎN NOILE REFORME EDUCAȚIONALE: ȘANSĂ SAU OBSTACOL? 92
UTILIZAREA INSTRUMENTELOR DE EVALUARE DIGITALĂ ÎN PREDAREA MATEMATICII LA LICEU – EXEMPLE DE BUNĂ PRACTICĂ 94
RUTINELE ȘI TRANZIȚIILE ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL PREȘCOLAR 98
FAMILIA-PRIMA NOASTRĂ ȘCOALĂ 100
GRĂDINIȚA – SPAȚIU AL ÎNVĂȚĂRII ACTIVE ȘI AL DEZVOLTĂRII ARMONIOASE 102
PROPUNERE DE PROIECT PENTRU OBȚINEREA DE FINANȚARE PRIN GRANTURI ÎN VEDEREA REALIZĂRII EDUCAȚIEI PENTRU SĂNĂTATEA BUCALĂ ȘI STOMATOLOGICĂ LA CLASA A IX-A 104
COLINDATUL - PUNTE ÎNTRE EDUCAȚIE, TRADIȚIE ȘI COMUNITATE 106
EDUCAREA COPIILOR CU CERINȚE EDUCATIVE SPECIALE 110
EDUCAȚIA ECONOMICĂ ÎN ȘCOALA SMART: COMPETENȚE, TEHNOLOGIE ȘI INTELIGENȚĂ ARTIFICIALĂ 112
PROIECT DE PARTENERIAT EDUCAȚIONAL 114
MÂINI ÎNFRĂȚITE 117
STUDIU PRIVIND COMUNICAREA PRIN LIMBAJ 119
GAZE NOBILE 121
PREDAREA LIMBII ENGLEZE PENTRU ELEVI DE LICEU: ÎNTRE PRACTICĂ ȘI NECESITATE 123
CANVA ÎN PRACTICA DIDACTICĂ 126
JOCUL ȘI JOACA ÎN EDUCAȚIA TIMPURIE 127
PERSONALITATEA DIDACTICĂ 129
VIZITA DIDACTICĂ - MODALITATE DE REALIZARE A EDUCAȚIEI ECOLOGICE 131
ACTIVITĂȚI BLENDED-LEARNING 133
STUDIU DE SPECIALITATE 133
IMPORTANȚA JOCULUI ÎN PREDAREA LIMBII FRANCEZE 135
STRATEGII DIDACTICE ADECVATE PREȘCOLARILOR CU SINDROM DOWN 137
CALITATEA EDUCAȚIEI 139
INCLUZIUNEA ȘCOLARĂ 142
METODE MODERNE DE PREDARE 145
ROLUL PROFESORULUI ÎN CONTEXTUL EDUCAȚIEI CONTEMPORANE 148
ÎNVĂȚAREA INTERACTIVĂ 151

EVALUAREA TRADIȚIONALĂ VERSUS EVALUAREA MODERNĂ LA ORELE DE LIMBA ENGLEZĂ ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL PRIMAR ȘI GIMNAZIAL 153
ÎNVĂȚAREA CENTRATĂ PE COMPETENȚE – UN STUDIU COMPREHENSIV 157
IMPACTUL POVEȘTILOR ASUPRA DEZVOLTĂRII EMOȚIONALE 160
„CICEUL – ISTORIE SCRISĂ ÎN PIATRĂ” 162
DE CE ESTE DIFICILĂ GRAMATICA FRANCEZĂ LA GIMNAZIU? 165
E-CULTURA – DE LA CREAȚIA LITERARĂ LA RESURSA DIGITALĂ 168
CREATIVITATEA ÎN PREDAREA LIMBILOR STRĂINE 170
INCLUZIUNEA SOCIO-EMOŢIONALĂ A COPIILOR CU CERINŢE SPECIALE 173
PREȘCOLARII ȘI PRIMELE NOȚIUNI LEGATE DE APĂ 175
TENDINȚE ȘI PROVOCĂRI ÎN EDUCAȚIA SECOLULUI XXI 177
INSTRUMENTE DIGITALE MODERNE ÎN SPRIJINUL PROIECTĂRII DIDACTICE LA NIVEL PREȘCOLAR 179
AUTENTICITATEA GÂNDIRII ÎN EPOCA IA 181
ROLUL JOCULUI ÎN DEZVOLTAREA COPILULUI PREȘCOLAR 183
BENEFICII PRIVIND MOBILITATEA CADRELOR DIDACTICE 185
DEZVOLTAREA COMPETENȚELOR SOCIO-EMOȚIONALE ALE ELEVILOR DIN ÎNVĂȚĂMÂNTUL GIMNAZIAL PRIN ACTIVITĂȚI EDUCAȚIONALE INTEGRATE 187
UTILIZAREA TEHNOLOGIEI DIGITALE ÎN PREDAREA MATEMATICII LA GIMNAZIU 190
STRATEGII DE ADAPTARE CURRICULARĂ LA DISCIPLINA FIZICĂ PENTRU ELEVII CU CES ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL LICEAL 193
ROLUL ACTIVITĂȚILOR EXTRAȘCOLARE ÎN EDUCAȚIA TIMPURIE 195
EDUCAŢIA INTERCULTURALĂ UN FACTOR IMPORTANT ÎN ŞCOALA CONTEMPORANĂ 197
STUDIU PRIVIND IMPORTANȚA ACTIVITĂȚILOR DE MUZICĂ ȘI MIȘCARE – O OPORTUNITATE INTEGRATĂ DE DEZVOLTARE GLOBALĂ A COPIILOR 199
DIDACTICA LITERATURII ÎN CONTEXTUL EDUCAȚIEI CONTEMPORANE 204
MANAGEMENTUL TIMPULUI CA FACTOR AL DEZVOLTĂRII PERSONALITĂȚII ELEVILOR 208
PROVOCĂRILE ȘI OPORTUNITĂȚILE DIGITALIZĂRII ÎN PROCESUL DE PREDARE-ÎNVĂȚARE-EVALUARE PENTRU DOMENIUL INDUSTRIE ALIMENTARĂ 211
PROIECTELE ETWINNING ȘI ȘCOALA SMART 213
STUDIU DE SPECIALITATE PRIVIND NECESITATEA EDUCAȚIEI INCLUZIVE 217
EDUCAȚIA PENTRU VALORI CU AJUTORUL POVESTIRILOR ȘI IMAGINILOR 220
ABANDONUL ŞCOLAR – O PROBLEMĂ A ÎNVĂŢĂMÂNTULUI ROMÂNESC 223

O RESURSĂ INTERACTIVĂ PENTRU ORA DE LIMBA FRANCEZĂ – EXPERIENȚA MEA DE CREARE A UNEI FIȘE DE LUCRU MODERNE 226
FOLOSIREA RESURSELOR DIGITALE ÎN PROCESUL DE PREDARE–ÎNVĂȚARE 228
AVANTAJELE PARTENERIATULUI EDUCAȚIONAL 230
ROLUL MENTORATULUI ÎN APLICAREA PROIECTELOR ETWINNING 233
L'INVERSION SIMPLE ET L'INVERSION 236
COMPLEXE DANS LES STRUCTURES INTERROGATIVES 236
IMPORTANȚA EVALUĂRII IGIENEI CORPORALE ÎN FORMAREA COMPORTAMENTELOR SĂNĂTOASE LA ELEVII DE CLASA A V-A 238
„VREAU SĂ FIU MEDIC – UMAN SAU VETERINAR" 241
IMPACTUL PICTURII ȘI DESENULUI ASUPRA DEZVOLTĂRII UNEI FETIȚE DE 5 ANI- STUDIU DE CAZ 244
BOGĂȚIA NOASTRĂ CEA NEPREȚUITĂ – 246
DIMENSIUNI PEDAGOGICE ALE INTEGRĂRII RESURSELOR DIGITALE ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL PRIMAR. REPERE TEORETICE ȘI EXEMPLE DE BUNĂ PRACTICĂ EDUCAȚIONALĂ 249
INTELIGENȚA ARTIFICIALĂ ÎN SALA DE CLASĂ 252
ANALIZA ROLULUI EVALUĂRII LA DISCIPLINA LIMBI STRĂINE 255
ADAPTAREA FORMATULUI BLENDED LEARNING PENTRU EFICIENTIZAREA ÎNVĂȚĂRII. 257
COMBATEREA BULLYINGULUI ÎN ȘCOLI – RESPONSABILITATE EDUCAȚIONALĂ, MORALĂ ȘI SOCIALĂ 261
EDUCAȚIA DINCOLO DE CLASĂ 264
METODE DE ÎNVĂŢARE CENTRATE PE ELEV ÎN CADRUL ORELOR DE DISCIPLINE TEHNICE - MECANICĂ 267
UTILIZAREA NOILOR TEHNOLOGII DIGITALE ÎN ACTIVITATEA DE PREDARE A BIOLOGIEI 272
INTEGRAREA ELEVILOR CU CES ÎN 274
ÎNVĂȚĂMÂNTUL DE MASĂ 274
ÎNVĂȚAREA PROGRAMĂRII - ABORDĂRI ȘI RECOMANDĂRI METODOLOGICE 278
DESCOPERIM LUMEA PRIN STEM/STEAM 280
SĂ FIM PRIETENI – FĂRĂ BULLYING! 285
STIMULAREA ELEVILOR PRIN ACTIVITĂȚILE EXTRACURRICULARE 287
INTEGRAREA COPIILOR CU CERINȚE EDUCAȚIONALE SPECIALE ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL DE MASĂ – FUNDAMENTE TEORETICE, PROVOCĂRI ȘI APLICAȚII PRACTICE 289
ÎNVĂȚAREA ACTIVĂ ÎN ERA DIGITALĂ 291

INTEGRAREA ȘCOLARĂ ȘI DIVERSITATEA ÎN CLASA DE ELEVI DIN CICLUL PRIMAR 293
STRATEGII DE CREȘTERE A INTERESULUI ELEVILOR DIN ÎNVĂȚĂMÂNTUL LICEAL PENTRU ÎNVĂȚARE 295
“UN MEDIU CURAT PENTRU O VIAŢĂ SĂNĂTOASĂ” 297
UTILIZAREA INTELIGENȚEI ARTIFICIALE ÎN PROIECTAREA DIDACTICĂ 299
STRATEGII DE COMBATERE A CYBERBULLYING-ULUI ÎN MEDIUL ȘCOLAR: ABORDĂRI PREVENTIVE ȘI INTERVENȚII DIGITALE 302
COLABORARE INTERNAȚIONALĂ ȘI ÎNVĂȚARE AUTENTICĂ A LIMBII ENGLEZE 306
PROIECTE EDUCAȚIONALE DESFĂȘURATE ÎNTRE ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR. 24, TIMIȘOARA (ROMANIA) ȘI M.Y. ENGLISH SCHOOL (JAPONIA) 306
JOHN STEINBECK ÎN LITERATURA AMERICANĂ 309
ROLUL ŞI IMPORTANŢA STRATEGIILOR DIDACTICE ÎN CADRUL ACTIVITĂŢILOR DESFĂŞURATE DE CĂTRE PROFESOR CU CLASA DE ELEVI. 312
PLAN DE EVALUARE LA DISCIPLINA LIMBA ȘI LITERATURA ROMÂNĂ 314
RECEPTAREA LITERATURII ÎN ȘCOALĂ 317
METODA CERCURILOR CONCENTRICE ÎN PREDAREA LIMBII FRANCEZE LA GIMNAZIU 319
KAHOOT! ȘI INTERDISCIPLINARITATEA ÎN PRACTICĂ 321
STUDIU PRIVIND UTILIZAREA INTELIGENȚEI ARTIFICIALE ÎN REALIZAREA TEMELOR LICEALE: ANALIZA CU DATE NUMERICE EXEMPLIFICATIVE 322
STUDIU COMPARATIV APROFUNDAT PRIVIND UTILIZAREA PLATFORMELOR MOODLE ȘI GOOGLE FORMS ÎN EVALUAREA EDUCAȚIONALĂ 324
FORMAREA CONTINUĂ - BURSA BELC ÎN FRANȚA 328
INTEGRAREA AUTOEVALUĂRII ÎN DEMERSUL DIDACTIC: ABORDARE PEDAGOGICĂ ȘI STRATEGII DE IMPLEMENTARE 331
ROLUL MATERIALELOR DIGITALE INTERACTIVE ÎN CICLUL PRIMAR 335
ÎNVĂȚAREA PRIN JOC – FUNDAMENT AL SUCCESULUI ȘCOLAR ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTULUI PRIMAR 336
PREVENIREA BULLYINGULUI ÎN CICLUL PRIMAR 337
ÎNVĂȚĂMÂNTUL PRIMAR ACTUAL ÎNTRE STANDARDE ACADEMICE, DIGITALIZARE ȘI EDUCAȚIE NONFORMALĂ 339
PREDAREA ISTORIEI ÎN CONTEXTUL TRADIȚIEI ȘI AL INOVAȚIEI: DIRECȚII DIDACTICE ȘI STRATEGII DE APLICARE 341
DEZVOLTAREA ABILITĂȚILOR SOCIO-EMOȚIONALE ALE ELEVILOR DIN CICLUL PRIMAR 344
RELAȚIA GRĂDINIȚĂ – ȘCOALĂ – FAMILIE – SOCIETATE 347
EVALUAREA FORMATIVĂ ÎN EDUCAȚIA TIMPURIE 349

INTELIGENȚA EMOȚIONALĂ ÎN EDUCAȚIE....351
EDUCAȚIA INOVATIVĂ– PUNTE ÎNTRE TRADIȚIE ȘI VIITOR....354
ROLUL GRĂDINIȚEI ÎN DEZVOLTAREA GLOBALĂ A COPILULUI PREȘCOLAR....356
MICROSONDAJ PENTRU INCLUZIUNE ȘI DIVERSITATE ÎN EDUCAȚIA VOCAȚIONALĂ....358
PRINCIPII ȘI OBIECTIVE ÎN EDUCAȚIA ECOLOGICĂ LA NIVEL PREȘCOLAR....363
ROLUL TEHNOLOGIEI DIGITALE ÎN EVALUAREA ÎNVĂȚĂRII....366
STRATEGII DIDACTICE MODERNE BAZATE PE COOPERARE – O NECESITATE ÎN EDUCAȚIA ELEVULUI CONTEMPORAN....368
PLAN DE ACTIVITĂȚI PENTRU COMBATEREA VIOLEȚEI....371
ÎN CAZUL UNUI ELEV CU AUTISM ȘI ADHD....371
SPECIFICUL EVALUĂRII ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL PREȘCOLAR....375
ABORDĂRI PRACTICE PENTRU REDUCEREA CONFLICTELOR DINTRE ELEVI....377
SCENARIU PENTRU STIMULAREA JOCULUI LIBER – NIVEL ANTEPREȘCOLAR....380
RELAȚIA DINTRE EDUCAȚIA FORMALĂ, NONFORMALĂ ȘI INFORMALĂ....383
METODA PROIECTULUI ÎN PREDAREA GEOGRAFIEI – INSTRUMENT PENTRU ÎNVĂȚAREA ACTIVĂ ȘI FORMAREA COMPETENȚELOR....386
INOVAȚIE ÎN EDUCAȚIA CONTEMPORANĂ....388
IMPORTANȚA PLANULUI REMEDIAL PENTRU ELEVII CU DIFICULTĂȚI DE ÎNVĂȚARE LA LIMBA FRANCEZĂ....391
VALENȚE FORMATIVE ALE JOCURILOR DIDACTICE ÎN PREDAREA BIOLOGIEI: STRATEGII ACTIVE PENTRU STIMULAREA ÎNVĂȚĂRII....393
IMPORTANȚA JOCULUI ÎN DEZVOLTAREA LIMBAJULUI COPILULUI PREȘCOLAR....396
INTEGRAREA STRATEGIILOR DE REZOLVARE ȘI A INSTRUMENTELOR DIGITALE ÎN STUDIUL INEGALITĂȚILOR ALGEBRICE....398
EDUCAREA EMOȚIONALĂ A COPIILOR DE VÂRSTĂ ȘCOLARĂ MICĂ....401
„EXPLORAREA EMOȚIILOR LA ELEVI PRIN ACTIVITĂȚI INTERACTIVE: DEZVOLTAREA COMPETENȚELOR SOCIO-EMOȚIONALE”....405
INTEGRAREA COPIILOR CU CES IN GRADINITA....407
CENTRAREA PE COMPEȚENTELE - CHEIE ÎN EDUCAȚIA ȘCOLARĂ....410
ROLUL PROFESORULUI PENTRU DEZVOLTAREA GÂNDIRII CRITICE A ELEVILOR ÎN ERA TEHNOLOGIEI....413
GARDIENII ÎNVĂȚĂRII: O CĂLĂTORIE SPRE EXCELENȚĂ ȘI INOVAȚIE ÎN EDUCAȚIE....415
LA JOURNEE EUROPEENNE DES LANGUES....418

STRATEGII DIDACTICE INTERACTIVE ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL PRIMAR 420
(STUDIU DE SPECIALITATE) 420
ROLUL FORMATIV AL ACTIVITĂȚILOR EXTRACURRICULARE 423
ELIPSA – CONICA VIEȚII 427
LA PRESSE ÉCRITE EN CLASSE DE FLE : 429
DE LA DÉCOUVERTE À LA PRODUCTION D'ARTICLES 429
INTEGRAREA COMPONENTELOR SPECIFICE BLENDED-LEARNING ÎN ACTIVITĂȚI DIDACTICE LA DISCIPLINA ISTORIE: EXEMPLE 432
STEM ȘI STEAM – TRANSFORMĂRI CURRICULARE ÎN EDUCAȚIA TEHNOLOGICĂ 435
CURRICULUMUL NAȚIONAL ÎNTRE TRADIȚIE ȘI INOVAȚIE: DIRECȚII ACTUALE ÎN EDUCAȚIA ROMÂNEASCĂ 437
ȘCOALA INCLUZIVĂ ȘI ÎNVĂȚAREA CENTRATĂ PE COMPETENȚE. 440
EXEMPLE DE APLICARE LA CLASA A IV-A 440
ROLUL PERSONALULUI DIDACTIC ÎN CADRUL PARTENERIATULUI DINTRE ȘCOALĂ ȘI FAMILIE 443
EFICIENȚA METODELOR INTERACTIVE ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL PREȘCOLAR 446
PROVOCĂRI ALE DIGITALIZĂRII LA ȘCOLARII MICI-ÎNTRE OPORTUNITATE ȘI VULNERABILITATE 449
TEHNOLOGIA DIGITALĂ ÎN EDUCAȚIE: DE LA INSTRUMENT PEDAGOGIC LA CATALIZATOR AL ÎNVĂȚĂRII AUTENTICE 451
ALTERNATIVA EDUCAȚIONALĂ STEP BY STEP LA GRUPA MARE „STELUȚELE" 455
ȘCOALA SMART: VIITORUL EDUCAȚIEI ÎN ERA DIGITALĂ 457
ACTIVITATEA OUTDOOR ÎN GRĂDINIȚĂ 459
STIMULAREA CITIRII ELEVILOR DIN CLASA PREGĂTITOARE 461
ÎNVĂȚĂMÂNTUL SIMULTAN – PARTICULARITĂȚI, AVANTAJE ȘI PROVOCĂRI 463
IMPORTANȚA PREDĂRII LIMBII ENGLEZE IN ÎNVĂȚĂMÂNTUL PRIMAR 467
METODE ȘI STRATEGII MODERNE DE PREDARE A LIMBII ENGLEZE ÎN CICLUL PRIMAR 468
ROLUL ESENȚIAL AL DIGITALIZĂRII ÎN REDEFINIREA EDUCAȚIEI 470
INTERVENȚIA CONSILIERULUI ȘCOLAR ÎN SITUAȚII DE VIOLENȚĂ: 473
PERSPECTIVE ȘI STUDII DE CAZ 473
"EDUCAȚIA PENTRU CETĂȚENIE ACTIVĂ ÎN ERA DIGITALĂ" – O EXPERIENȚĂ ETWINNING CU IMPACT EUROPEAN 476
TEHNICI DE DEZVOLTARE A LITERAȚIEI ÎN CICLUL PRIMAR – BUNE PRACTICI DIN ACTIVITATEA LA CLASA PREGĂTITOARE 480
UTILIZAREA TEHNOLOGIEI LA ORELE DE EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT 484

OPȚIONAL: „LUMEA PRIN SIMȚURI ȘI MIȘCARE" 487
OPTIMIZAREA PROCESULUI DE PREDARE-ÎNVĂȚARE A ISTORIEI PRIN METODA „GHIDUL DE ANTICIPAȚIE” 490
LUAREA DECIZIILOR ÎN CLASĂ 495
GÂNDIREA INTERACTIVĂ ȘI EXPERTIZA PEDAGOGICĂ A PROFESORILOR 495
BIBLIOGRAFIE 497
PROFESOR ÎNTR-O ȘCOALĂ SMART 498
EXPRESIVITATEA SUBSTANTIVULUI ȘI A FIGURILOR DE STIL 501
EDUCAȚIA ȘI REGULILE –UN START BUN PENTRU TOTI 505
ABORDAREA INTERDISCIPLINARĂ A ACTIVITĂȚILOR ÎN GRĂDINIȚĂ 507
INCLUZIUNEA ȘCOLARĂ: DE LA TEORIE LA PROVOCĂRI REALE 509
BENEFICIILE LECTURII CU VOCE TARE 511
COMPETENȚELE DIGITALE ALE CADRELOR DIDACTICE ÎN EDUCAȚIA CONTEMPORANĂ 514
PREDAREA ȘI ÎNVĂȚAREA CU AJUTORUL TEHNOLOGIILOR DIGITALE 518
UTILIZAREA EFICIENTĂ A BIBLIOTECILOR DIGITALE ÎN EDUCAȚIA MODERNĂ 522
ȘCOALA DINCOLO DE MANUALE: O ZI DE VOLUNTARIAT ȘI EMPATIE 526
TEHNOLOGIILE DIGITALE ÎN PROCESUL DE EVALUARE EDUCAȚIONALĂ 529
UTILIZAREA TEHNOLOGIILOR DIGITALE PENTRU A INCLUDE INCLUDEREA, PERSONALIZAREA ȘI IMPLICAREA ACTIVĂ A CURSANȚILOR 533
FAMILIARIZAREA CADRELOR DIDACTICE CU NOȚIUNEA DE CETĂȚENIE DIGITALĂ 537
SMALL STEPS FOR A GREEN WORLD 541
TEHNOLOGIILE DIGITALE CA INSTRUMENT EDUCAȚIONAL ÎN INFORMATICA ȘCOLARĂ 545
PEDAGOGIA ÎN ERA DIGITALĂ – EDUCAȚIE, SCHIMBARE ȘI ADAPTARE 549
ȘCOALA ONLINE – ÎNTRE NECESITATE ȘI PROGRES 552
ROLUL PLATFORMELOR EDUCAȚIONALE ÎN ȘCOALA ROMÂNEASCĂ 555
CARIERA DIDACTICĂ 558
IPERFORMANȚA ȘCOLARĂ 561
INOVAȚIE, CALITATE ȘI PROGRES ÎN EDUCAȚIE 564
CREATIVITATEA FACTOR DETERMINANT AL EDUCAȚIEI 566
EDUCAȚIA TIMPURIE ÎN CONTEXTUL ȘCOLII SMART 568
METODE, PROCEDEE ȘI TEHNICI DE ABORDARE A PREDĂRII-ÎNVĂȚĂRII-EVALUĂRII INOVATIVE ȘI INCLUZIVE ÎN ORA DE LIMBA ENGLEZĂ 570

ASPECTE ALE PEDAGOGIEI MONTESSORI 573
COMUNICAREA – CHEIA SUCCESULUI LA CLASĂ 576
CREATIVITATEA ÎN PROCESUL DIDACTIC – STRATEGII 579
MATEMATICA – METODE INTERACTIVE DE PREDARE 582
EXEMPLE DE BUNĂ PRACTICĂ ÎN COMBATEREA ABANDONULUI ȘCOLAR 585
„ÎNVĂȚAREA DINCOLO DE GRANIȚE: EXPERIENȚA MOBILITĂȚII ERASMUS+ ÎN TURCIA” 587
PARTENERIATUL ȘCOALĂ-FAMILIE 591
REVOLUȚIA EMPATIEI: CUM A TRANSFORMAT PLATFORMA GOOSECHASE ȘCOALA GIMNAZIALĂ TĂTĂRANI ÎNTR-UN LABORATOR AL BUNĂTĂȚII 593
VALENȚELE EDUCAȚIEI NON-FORMALE 596
„MELI - MANAGEMENT & EVALUATION, LITERACY & INSPIRATION” 601
„SOCIAL AND EMOTIONAL LEARNING (SEL) FOR SUCCESSFUL SCHOOLS” 611
PROFESORII DE LA ȘCOALA PIETRARI - PROMOTORI AI EDUCAȚIEI INCLUZIVE ÎN EUROPA – O POVESTE ERASMUS+ DIN SPANIA 615
CUM SĂ MOTIVĂM ELEVII CU BOOKCREATOR 617
PROIECT DIDACTIC „ÎNGHEȚATA COPILĂRIEI” 619
PROIECT DIDACTIC DE ACTIVITATE INTEGRATĂ 625
PROJET DIDACTIQUE- EXPRESSION DE LA CONCESSION 629
PROIECT DIDACTIC 631
IGIENA PERSONALĂ - PROIECT DIDACTIC 641
PROIECT DIDACTIC 647
PROIECT DE LECTIE - STARE TERMICA. TEMPERATURA 654
PROIECT DIDACTIC 659
PROIECT DIDACTIC 663
PROIECT DE LECŢIE 668
PROIECT DIDACTIC 673
PROIECT DIDACTIC 682
SCHIȚĂ DE LECȚIE 686
PROIECT EDUCAȚIONAL CULTURAL-ARTISITC 693
SUB STEAUA BETLEEMULUI 693
PROIECT EDUCAȚIONAL „15 IANUARIE – MIHAI EMINESCU” 695
„SĂ-L AJUTĂM PE MOȘ NICOLAE!”-PROIECT DIDACTIC- 697

PROIECT DIDACTIC PENTRU JOCURI ȘI ACTIVITĂȚI LIBER ALESE (ALA) 701
DIGITAL FOOTPRINT 706
LEXIA ȘI GRAFIA CUVINTELOR CARE CONȚIN LITERELE „Î” SI „Â” 718
PROIECT DIDACTIC 723
PROIECT DE ACTIVITATE INTEGRATĂ (RESURSE EDUCAȚIONALE DIGITALE) LUMEA INSECTELOR 731
PROIECT DIDACTIC 735
PROIECT DIDACTIC 738
PROIECT EDUCAȚIONAL 743
PLAN DE EVALUARE LA DISCIPLINA LIMBA ȘI LITERATURA ROMÂNĂ 745
PROIECT DE ACTIVITATE DIDACTICĂ 748
OPERAREA CU ELEMENTE DE SCRIS-CITIT ȘI LIMBAJ MUZICAL 751
PROIECT DIDACTIC 754
PROIECT DE ACTIVITATE INTEGRATĂ 756
PROIECT DIDACTIC 760
PROIECT DIDACTIC 764
„SURPRIZELE LUI MOȘ NICOLAE” 770
PROIECT DIDACTIC 793
PROIECT DIDACTIC 797
PROIECT DIDACTIC SUBIECTUL:ÎNVELIȘUL SOLID AL PĂMÂNTULUI. SOLUL. 805
PROIECT DE LECȚIE 816
PROIECT DE ACTIVITATE *(ACTIVITATE INTEGRATĂ)* 822
PROIECT DIDACTIC 826
PROIECT DIDACTIC 831
PROIECT DIDACTIC 838
BUNĂTATEA CONTRA RĂUTĂȚII 840
TEST PAPER 842
TEST PAPER 844
PROJET DIDACTIQUE 848
PROIECT DE DEZVOLTARE EMOȚIONALĂ 852
LA PROTECTION DE L'ENVIRONNEMENT 855
PROJET DIDACTIQUE 855
LA ROMÂNI 857

RĂSCOVĂITUL ȘI PLUGUȘORUL, ... 858
OBICEIURI STRĂBUNE LA RUCĂR 858
VOIEVODUL MATEI BASARAB – CTITOR DE CULTURĂ NAȚIONALĂ ȘI DE LĂCAȘURI SFINTE 860

Educație rutieră la bibliotecă – reguli, responsabilitate și siguranță pentru elevi

Bibliotecar, BUCUR MARIANA
Colegiul Economic ,,Transilvania" Târgu Mureș

Biblioteca Colegiului Economic „Transilvania"Târgu Mureș nu este doar un spațiu destinat lecturii, ci și un loc unde se desfășoară activități educative menite să pregătească elevii pentru viață. Una dintre aceste activități a avut ca temă educația rutieră, un subiect de actualitate și de importanță majoră pentru siguranța elevilor, atât ca pietoni, cât și ca viitori șoferi.

Evenimentul a avut loc într-un cadru prietenos și interactiv, chiar în incinta bibliotecii, unde elevii au fost invitați să participe la discuții, jocuri educative și prezentări despre regulile de circulație. Prin materiale vizuale și exemple din viața de zi cu zi, aceștia au înțeles mai bine cum trebuie să se comporte în trafic și care sunt consecințele nerespectării regulilor.

Un moment deosebit l-a constituit prezența doamnei comisar Sanda Pop, invitată din partea Poliției Județene Mureș, care le-a vorbit elevilor despre responsabilitatea în trafic,🚔🚓 despre unele cazuri grave de accidente rutiere datorate consumului de alcool sau droguri la volan, condamnările mari cu care s-au ales tinerii precum și despăgubirile mari pe care urmează să le achite victimelor accidentelor rutiere, importanța respectării semnelor de circulație și despre cum pot preveni accidentele. Elevii au ascultat cu interes și au adresat întrebări pertinente, iar discuția a fost una deschisă și educativă.

Un alt punct interesant al activității a fost testarea ochelarilor care simulează efectele induse de consumul de alcool și de droguri dar și mini-concursul de recunoaștere a semnelor de circulație, unde elevii au demonstrat nu doar cunoștințele acumulate, ci și dorința de a fi participanți responsabili la trafic.

Biblioteca a devenit, astfel, un spațiu al învățării prin joc și colaborare.

Această activitate a arătat cât de important este să vorbim despre educația rutieră încă din școală și cum o ***bibliotecă*** poate sprijini formarea unor comportamente corecte și sigure în viața de zi cu zi.

Kahoot la ora de limba franceză – motivație, implicare și învățare activă

Prof. Boțea Laura Maria
Școala Profesională Sâg, Sălaj

În era digitală, metodele tradiționale de predare trebuie adaptate pentru a răspunde nevoilor elevilor, care sunt din ce în ce mai familiarizați cu tehnologia și mediile interactive. Una dintre cele mai eficiente și apreciate metode pentru dinamizarea orelor de limba franceză este utilizarea platformei **Kahoot!** – un instrument de învățare prin joc, care stimulează motivația, implicarea și consolidarea cunoștințelor.

Kahoot transformă evaluările și exercițiile într-o competiție prietenoasă, unde elevii răspund în timp real la întrebări afișate pe ecran. Această formă ludică de învățare generează un entuziasm aparte, deoarece elevii doresc să acumuleze puncte și să ocupe poziții fruntașe în clasament. Motivația intrinsecă crește atunci când elevii văd progresul și sunt încurajați să se implice activ, nu doar pasiv în procesul de învățare.

Utilizarea Kahoot la ora de franceză implică toți elevii simultan, eliminând pasivitatea. Fiecare răspuns este o provocare care solicită atenție și concentrare. Mai mult, profesorul poate adapta jocurile pentru a stimula colaborarea între elevi, organizând activități pe echipe sau dezbateri după fiecare rundă, ceea ce dezvoltă și abilitățile sociale și comunicative.

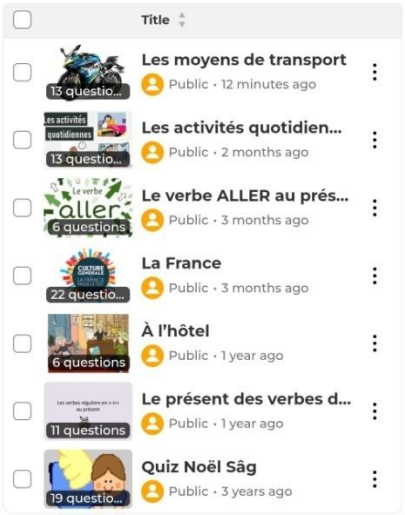
Kahoot oferă feedback imediat, ceea ce este esențial pentru procesul de învățare. Elevii înțeleg rapid unde au greșit și pot corecta noțiunile. De asemenea, profesorul primește date valoroase privind performanța clasei și poate identifica ușor zonele care necesită aprofundare. Astfel, învățarea devine personalizată și orientată spre nevoile reale ale elevilor.

Platforma Kahoot permite crearea de quiz-uri variate, de la vocabular și gramatică până la cultura francofonă sau conversații uzuale. Această diversitate ajută la menținerea interesului elevilor și la consolidarea competențelor lingvistice într-un mod plăcut și interactiv. Integrarea Kahoot în orele de limba franceză aduce un plus de dinamism și eficiență. Prin motivație crescută, implicare activă și feedback imediat, elevii învață cu plăcere și rezultate mai bune. Astfel, tehnologia devine un aliat valoros al profesorului în formarea competențelor lingvistice și interculturale.

Aplicarea la limba franceză

Am implementat utilizarea Kahoot în cadrul orelor de limba franceză pentru clasele V-VIII, cu rezultate remarcabile în ceea ce privește implicarea elevilor și nivelul de atenție. Am conceput 7 quizuri originale, pe teme variate:

1. Quiz Noël Sâg
   https://create.kahoot.it/share/quiz-noel-sag/9673e32a-af4c-4b48-a7d8-71d15c88b359
2. Les moyens de transport
   https://create.kahoot.it/share/le-present-des-verbes-du-iieme-groupe/9d4577e4-dd76-4d72-b4b3-cc2ca2c9565e
3. Le présent des verbes du IIème groupe
   https://create.kahoot.it/share/le-present-des-verbes-du-iieme-groupe/9d4577e4-dd76-4d72-b4b3-cc2ca2c9565e
4. À l'hôtel
   https://create.kahoot.it/share/a-lhotel/7d603731-313a-4355-a214-65901c2a0d78
5. La France
   https://create.kahoot.it/share/la-france/fd8ecd97-f074-4c9c-8bac-2f6c2a006ce6
6. Les activités quotidiennes
   https://create.kahoot.it/share/les-activites-quotidiennes/24efd3d2-82af-4be8-86ee-4b3d329afc88
7. Le verbe ALLER au présent
   https://create.kahoot.it/share/le-verbe-aller-au-present/f218d503-d891-4164-ac50-01abb7f73279

Testele interactive (quizurile) au fost realizate pe platforma Kahoot (www.kahoot.com).

Rezultate și observații

Elevii au manifestat o implicare crescută și un nivel mai ridicat de motivație atunci când evaluarea a fost transformată în joc. Acest tip de activitate a favorizat participarea chiar și a celor mai timizi elevi, iar ritmul alert al quizurilor a menținut concentrarea. Analiza rezultatelor a permis o remediere rapidă a greșelilor și o adaptare a parcursului didactic.

Concluzii

Kahoot este un instrument eficient în predarea limbii franceze, contribuind la diversificarea metodelor de evaluare și la stimularea gândirii critice. Recomand utilizarea sa regulată, atât ca metodă de evaluare formativă, cât și ca strategie de motivare. Este important ca profesorul să adapteze conținutul quizurilor la nivelul de competență lingvistică al clasei și să favorizeze un climat pozitiv de învățare.

Bibliografie / Sitografie

1. www.kahoot.com
2. Cadre européen commun de référence pour les langues
3. Ministerul Educației Naționale. (2017). *Programa școlară pentru limba franceză, L2 – clasele V–VIII.* București: MEN. https://www.ise.ro/wp-content/uploads/2017/01/LM2-final-februarie-fg.pdf

Studiu de caz

Importanța utilizării platformelor de învățare în dezvoltarea formatului blended-learning, în procesul educațional.

Autor:Gherghina Lavinia,
GPP PITICOT- STRUCTURA GPP PINOCCHIO, Slobozia, Ialomița

În secolul actual copii sunt atrași cel mai mult de tehnologie, fapt ce a determinat educația să își modifice metodele de abordare a procesului instructiv-educativ, aspect care a trimis la utilizarea formatului blended-learning în procesul educațional.

Conceptul de blended learning este un concept de educare modern, flexibil, care are ca scop dobândirea de către fiecare copil a unor cunoștințe de nivel tehnic. Procesul este bazat pe concepte și metode de studiu inovative și revoluționare care cuprind studiul online, prin diferite platforme. Cu toate că învățarea bazata pe metode tradiționale rămâne una dintre cele mai apreciate mijloace de învățare a noțiunilor teoretice, interacțiunea dintre profesor și copil s-a dovedit a fi cea mai eficientă și consolidarea conținuturilor învățării mai buna, prin învățarea folosirii tehnologiei.

Învățarea folosirii tehnologiei este de fapt un program educațional formal sau non formal, care combină mediile digitale cu metodele tradiționale folosite la grupă.

SUBIECTUL: Grigore, 5 ani, grupa mare la grădiniță

PREZENTAREA CAZULUI : -nefinalizarea sarinilor primite

- elevul înregistreaza rezultate slabe la învăţătură, atingând cu greu standardele minimale de performanţă;
- dezinteres faţă de activitatea şcolară

ISTORICUL EVOLUŢIEI PROBLEMEI

Din cauza că, părinții acestuia nu îi oferă suficientă atenți copilului, de a petrece timp cu acesta, jucându-se, drept consecință a programului mult prea aglomerat, băiatul petrece foarte mult timp la calculator, jucându-se jocuri video. Astfel, activitățile tradiționale desfășurate la grădiniță, fără folosirea calculatorului, nu îl mai atrag și le consideră plictisitoare. Părinții lui muncesc de dimineața până seara, astfel Grigore este supraveghiat de o bonă care preferă să îl lase la calculator toată ziua, decât să se joace cu acesta.

DESCOPERIREA CAUZELOR GENERATOARE:

– Grigore. Este tot timpul distrat, nu prezintă interes față de activități şi nu are rezultate bune la învățătură ;

Comportamentul:

1. Când trebuie să lucreze individual în grupă, nu-şi termină niciodată activitatea, fiind distrat de orice obiect din sala de grupă

2. Nu răspunde la întrebările educatoarei în timpul activităților;

3. Grigore are capacităţi intelectuale de nivel mediu.
4. Grigore spune că, acasă este mult mai interesant decât la grădiniță
5. Se plictisește repede și este mereu în mișcare, cautându-și mereu ceva de făcut

Dialog cu elevul:

Grigore pare la prima vedere un baiat energic căruia îi place mișcarea.

El declară că acasă face numai ceea ce vrea el, astfel se joacă pe calculator cea mai mare parte a zilei. Părinții lui muncesc de dimineața până seara, astfel Grigore stă cu bona.

6. "Activitățiile la grădiniță sunt plictisitoare, prefer să mă joc pe calculator decât să răspund la activități."

Dialog cu părinții :

7. Gigore este un copil silitor.
8. Mama ne spune că îi este greu de când a și-a schimbat locul de muncă care acum îi ocupă tot timpul. Aceasta și tatăl copilului sunt tot timpul plecați motiv pentru care au angajat o bonă să îl supravegheze pe Grigore.
9. Are un comportament normal, doar că petrece multe ore în fața ecranului.
10. Părinții nu îi crează un program privind timpul petrecut la calculator, aceștia consideră că la un moment dat se va plictisi de calculator și nu îl va mai folosi.

ANALIZA DATELOR ŞI STABILIREA IPOTEZELOR

1. Dezinteresul lui Grigore pentru activitățiile de la grădiniță este determinat de nefolosilea calculatorului în timpul activităților
2. Problemele copilului în legătură cu terminarea activităţilor la grădiniță pun în lumină problema motivaţie activităților lipsite de tehnologie
3. Dacă activitățiile vor integra și utilizarea tehnologiei de pildă, programelor blended-learning, Grigore își va finalize cu succes sarcinile.

CREAREA UNUI PROGRAM DE SCHIMBARE:

Fixarea obiectivelor

Obiective pe termen lung

1. *I se va întocmi un program privind timpul utilizării calculatorului acasă.*
2. *La grădiniță se vor folosii programe blended-learning, astfel să se îmbine și tehnologia, dar și tehnologia*

.

Metode şi strategii

Conceperea şi punerea în practică a unor metode coerente de lucru cu el.

O strânsă legătură cu familia, astfel încât interesul acestuia faşă de grădinită să fie de aproape 100%.

APLICAREA PROGRAMULUI DE SCHIMBARE:

În timpul unei întâlniri la care au participat părinții, educatoarea ,directorul grădiniței , Grigore a acceptat să încerce să atingă obiectivele pe termen lung.

Responsabilităţi

I se cere lui Grigore zilnic să răspundă la fiecare activitate desfăsurată la grădiniță, să finalizeze fiecare sarcină primită și să nu o abandoneze până la rezolvarea acesteia.

Activități la grădiniță

La activitățile de grupă se vor folosi programe blended-learning pentru a stârni interesul lui Grigore, dar și pentru a îî menține interesul pentru învățătură și de a spori motivația pentru grădiniță. Se vor folosi diferite rezulse educaționale, precum: Im a puzzle, Kahoot, Wordwall,etc.

Program calculator:

I se va întocmi un program privind timpul petrecut la calculator. Astfel, Grigore va petrece odată la dată la două zile 30 de minute în fața calculatorul.

Şedinte de consiliere

1. O dată pe lună vor participa părinții lui Grigore pentru a se monitoriza evoluția lui Grigore

EVALUAREA PROGRAMULUI DE SCHIMBARE

Evaluarea

La interval de o lună de la prima întâlnire au avut loc şedinţe cu părinții şi consilierul şcolar.

Obiectivele pe termen lung au fost realizate şi se observă progrese rapide.

Nu mai se plictisește la activități, prezintă interes pentru sarcinine primite și are reultate mai bune la învățătură.

REZOLVAREA PROBLEMEI

1. Educatoarea a hotărât ca acest comportament să fie considerat pozitiv şi să aibă o atitudine cât mai flexibilă.
2. Randamentul lui Grigore la învăţătură a crescut, dar s-a impus şi în continuare ajutorul doamnei educatoarei, prin program de lucru personalizat.
3. Mama continuă să întâmpine dificultăţi în impunerea unui program privind tempul petrecut la calculator acasă, deşi recunoaşte că Grigore depune mai mult efort pentru a colabora.

CONCLUZII

Dezinteresul față de învățatură, activități, sarcini de lucru, sunt din cauza nefolosirii programelor de blended-learning, în timpul activităților desfășurate în cadrul procesului instructive-educativ, dar din cauza lipsei unui program privind timpul petrecut la calculator.

Învățarea bazată pe tehnologie s-a dovedit a fi eficientă atunci când se dorește păstrarea atenței copiilor. Această metodă nu este monotonă, îmbunătățește întotdeuna formarea, permite copiilor să se concentreze perioade mai lungi de timp ceea ce conduce la obținerea de progrese.

PLANETA NOASTRĂ - RESPONSABILITATEA NOASTRĂ

Pîntea Gabriel, Şcoala Gimnazială “Cristofor Simionescu” - Plopeni

Școala are rolul fundamental de a educa și a conștientiza elevii cu privire la problemele majore ale societății contemporane. Protecția mediului este un aspect esențial. Activitățile extracurriculare reprezintă o modalitate eficientă de a consolida cunoștințele și de a dezvolta competențe practice și atitudini responsabile față de mediul înconjurător. Prin organizarea unui proiect dedicat Zilei Pământului, se propune transformarea unei simple celebrări într-o inițiativă concretă, care să inspire elevii să acționeze, să se implice și să devină cetățeni responsabili și activi în comunitatea lor.

1. Datele generale ale proiectului:

1. Titlul proiectului: ***“Planeta noastră - responsabilitatea noastră”***
2. Unitatea de învățământ: Școala Gimnazială “Cristofor Simionescu” - Plopeni
3. Profesor coordonator: Pîntea Gabriel
4. Tipul activității: Eco-educațional, de voluntariat și creativ
5. Grup țintă: Elevii claselor a V-a și a VI-a
6. Perioada de desfășurare: 1-22 aprilie 2025
7. Scopul proiectului: Dezvoltarea unei atitudini responsabile și proactive a elevilor față de problemele de mediu, prin promovarea unor acțiuni concrete de protejare a planetei și prin celebrarea Zilei Pământului într-un mod educativ și interactiv.

8. Obiectivele specifice:

O1: Sensibilizarea elevilor cu privire la importanța Zilei Pământului și la impactul negativ al poluării asupra mediului.
O2: Implicarea activă a elevilor în acțiuni de ecologizare a spațiilor verzi din jurul școlii.
O3: Stimularea creativității elevilor în realizarea unor materiale artistice (desene, postere, colaje) pe tema protecției mediului.
O4: Dezvoltarea spiritului de echipă și a responsabilității civice prin activități de voluntariat.
O5: Informarea comunității locale cu privire la rezultatele proiectului și la importanța protejării mediului.

3. Desfășurarea activității: 1-22 aprilie 2025

1. **Săptămâna 1** (1-7 aprilie): Săptămâna de informare și planificare.

1. Lansarea proiectului: Întâlnire cu elevii participanți pentru a le prezenta obiectivele și etapele proiectului. Se formează echipe de lucru.
2. Documentare: Elevii, sub îndrumarea profesorului, cercetează istoria Zilei Pământului, cauzele și efectele poluării, modalități de reciclare și de reducere a consumului de resurse.

3. **Săptămâna 2** (8-15 aprilie): Săptămâna de acțiune și voluntariat.

4. Acțiune de ecologizare: Organizarea unei campanii de curățenie în parcul din apropierea școlii, în curtea școlii și pe străzile adiacente. Se vor folosi saci menajeri și mănuși, iar deșeurile vor fi sortate pentru reciclare.
5. Atelier de reciclare creativă: Elevii vor învăța cum să refolosească materiale reciclabile (pet-uri, cartoane, textile) pentru a crea obiecte noi și utile (ghivece pentru flori, decorațiuni).

6. **Săptămâna 3** (16-21 aprilie): Săptămâna creației artistice.

7. Concurs de postere: Elevii vor realiza postere cu mesaje ecologice, pe care le vor expune ulterior în școală și în comunitate.
8. Expoziție „Reciclăm și creăm”: Vor fi expuse obiectele create în cadrul atelierului de reciclare creativă, pentru a demonstra potențialul materialelor refolosibile.

9. **Ziua Pământului** (22 aprilie): Sărbătoarea planetei.

1. Evenimentul principal: O manifestare artistică (scenete, poezii, cântece tematice) prezentată în sala de festivități a școlii.
2. Diseminarea rezultatelor: Prezentarea unui scurt film documentar (realizat de elevi) despre întregul proiect și despre activitățile desfășurate.
3. Plantarea unui copac: În curtea școlii se va planta simbolic un copac, ca simbol al angajamentului pe termen lung față de protecția mediului.

1. Resurse:

1. Resurse umane: Profesor coordonator, elevi, voluntari (părinți, membri ai comunității), personalul școlii.
2. Resurse materiale: Saci menajeri, mănuși, materiale reciclabile, instrumente de lucru pentru atelierul de creație, material didactic (imagini, filme), aparatură foto/video.
3. Resurse financiare: Contribuții voluntare, sponsorizări locale.

4. Rezultate obținute:

1. Creșterea gradului de conștientizare: Elevii vor înțelege mai bine problemele de mediu și vor adopta comportamente responsabile.
2. Dezvoltarea competențelor: Elevii vor dobândi abilități practice de reciclare, vor dezvolta spiritul de echipă și creativitatea.
3. Spații ecologizate: Se va contribui direct la îmbunătățirea aspectului zonelor verzi din jurul școlii.
4. Expoziție și eveniment cultural: Publicul larg va fi informat și sensibilizat prin intermediul expoziției și al evenimentului artistic.
5. Album foto/video al proiectului: Va fi creat un portofoliu vizual al activităților desfășurate.

6. Metode de evaluare:

7. Observarea directă: Monitorizarea implicării elevilor în activitățile de voluntariat și în ateliere.
8. Portofoliul proiectului: Analiza produselor finale (postere, obiecte reciclate, filmuleț).
9. Chestionare: Aplicarea unor chestionare pre-proiect și post-proiect pentru a măsura gradul de conștientizare.
10. Feed-back-ul participanților: Discuții de grup și interviuri cu elevii pentru a afla percepția lor asupra activităților.

11. Diseminarea rezultatelor:

1. Publicarea pe site-ul școlii: Un articol detaliat despre proiect, însoțit de fotografii și video.
2. Partajarea pe rețelele de socializare: Crearea unei pagini/unui eveniment online pentru a promova rezultatele (cu acordul părinților și al elevilor).
3. Revista școlii: Publicarea unui material despre eveniment în revista școlară.
4. Mass-media locală: Contactarea presei locale pentru a mediatiza acțiunile, sporind astfel impactul în comunitate.
5. Afisajul în școală: Expunerea posterelor și a obiectelor realizate în zone vizibile pentru toți elevii, profesorii și părinții.

6. Durabilitatea și impactul pe termen lung:

1. Clubul Eco: Formarea unui club ecologic în școală, care să continue acțiunile de protejare a mediului.
2. Proiecte viitoare: Organizarea de activități similare cu ocazia altor evenimente ecologice (Ora Pământului, Ziua Mondială a Apei etc.).
3. Integrarea în curriculum: Propunerea unor module opționale sau a unor activități integrate în programa școlară, pentru a aborda constant temele de mediu.

Educația identitară în globalizare

Învățătoare, Stela Baranovici

Instituția Publică Gimnaziul Tîrnova, satul Tîrnova raionul Edineț, Republica Moldova

În contextul actual, marcat de un proces accelerat al globalizării, care influențează în mod profund toate domeniile vieții sociale, culturale și educaționale, identitatea cultural-națională a unui popor se află într-o zonă de vulnerabilitate. Globalizarea, deși aduce beneficii incontestabile în plan economic și tehnologic, poate genera riscuri semnificative asupra păstrării și valorificării specificului național. În acest sens, devine o problemă de actualitate abordarea și promovarea elementelor definitorii ale identității naționale, precum cultura, literatura, arta, știința, religia, simbolurile naționale, teritoriul, istoria și valorile fundamentale ale neamului. Modernizarea rapidă a societății determină modificări vizibile în sistemul de valori al omenirii, uneori într-un mod nespecific și dificil de controlat.

În acest context, misiunea cadrelor didactice capătă o importanță deosebită, întrucât educația reprezintă principalul factor de asigurare a continuității și durabilității valorilor naționale. Responsabilitatea formării viitoarelor generații revine, în mare măsură, școlii, care are rolul de a transmite elevilor nu doar cunoștințe, ci și repere axiologice solide. Astfel, abordarea identității și a valorilor esențial-naționale se impune ca o necesitate stringentă în practica educațională contemporană.

Întrebări fundamentale precum „Cine sunt eu?”, „De unde vin?” și „Ce se va întâmpla cu mine mâine?” apar, inevitabil, în momentele decizionale ale fiecărei persoane. Rădăcinile acestor întrebări, ale temerilor și ale succeselor din viața adultă, se regăsesc în copilărie. Primele experiențe educaționale ale copilului, cunoscute simbolic drept „cei șapte ani de acasă”, sunt fundamentale pentru formarea caracterului. Educația timpurie contribuie la dezvoltarea abilităților și deprinderilor de bază, pregătind copilul pentru integrarea în mediul școlar, perceput ca o familie extinsă, cu drepturi și responsabilități sporite.

Familia reprezintă primul spațiu în care copilul interiorizează valori precum dragostea, afecțiunea, iertarea și respectul, transmise de părinți și bunici. În acest mediu securizant, copilul se simte protejat, acceptat și înțeles. Educația timpurie extinde sistemul valoric al copilului prin promovarea respectului față de educatori, socializarea cu semenii și dezvoltarea unor relații bazate pe prietenie și generozitate. Totodată, copilul intră în contact cu primele elemente ale identității culturale, pe care începe să le recunoască și să le interiorizeze în diverse contexte.

Odată cu pășirea pragului școlii, copilul vine cu un bagaj emoțional bogat, caracterizat prin curiozitate, naivitate și dorința de cunoaștere. În mediul școlar, copilul se transformă treptat în elev, iar sistemul său valoric se completează cu un element esențial – conștientizarea. Elevii parcurg toate disciplinele școlare asemenea unui fir roșu al formării personale, însușind din fiecare domeniu de studiu valori care contribuie la modelarea viitoarei personalități. Disciplinele școlare sunt construite pe un set de valori care urmăresc formarea unei personalități integrale, capabile să se adapteze diferitelor situații de viață.

Pentru formarea unui cetățean responsabil, conștient de propria securitate și de responsabilitatea față de cei din jur, este esențial ca fundamentul educației să fie reprezentat de un sistem de valori bazat pe patriotism și pe cunoașterea componentelor identității naționale. În acest

context, disciplina istorie ocupă un loc aparte, fiind studiată începând cu clasa a IV-a și având un rol deosebit în cultivarea dragostei față de patrie. Nicio altă disciplină nu poate reda mai bine totalitatea aspectelor identității naționale decât istoria, fiecare lecție reprezentând o filă din trecutul neamului, marcată de evenimente fericite sau, uneori, dureroase.

La această vârstă, elevii întâmpină dificultăți în înțelegerea unor evenimente istorice îndepărtate, uneori greu de conceput. Nivelul de dezvoltare cognitivă și gradul de abstractizare specific vârstei explică aceste impedimente. Trăind într-o societate aflată într-o continuă transformare, în care progresul tehnic este accelerat, educația trebuie să țină pasul cu noile realități. Generația actuală de elevi are perspective și moduri de gândire diferite față de generațiile anterioare, iar integrarea tehnologiilor digitale în procesul educațional devine o necesitate.

Tehnologia Informației și Comunicațiilor (TIC) reprezintă un ansamblu de resurse și instrumente digitale utilizate pentru comunicare, creare, transmitere și gestionare a informației. Implementarea TIC în educație, cunoscută și sub denumirea de informatizare, contribuie semnificativ la modernizarea sistemului de învățământ. În special în cadrul lecțiilor de istorie, utilizarea materialelor multimedia facilitează abstractizarea și aprofundarea conținuturilor, oferind elevilor un suport vizual și auditiv esențial.

Imaginile, materialele audio, filmulețele documentare și tururile virtuale 3D permit elevilor să vizualizeze cetăți, evenimente și personaje istorice, transformând trecutul într-o experiență accesibilă și captivantă. TIC devine, astfel, o „cheie” care deschide fereastra către trecutul istoric al neamului. Îmbinarea metodelor tradiționale cu cele moderne conduce la creșterea eficienței procesului instructiv-educativ și la obținerea unor rezultate remarcabile în formarea competențelor elevilor.

În mediul școlar, elevii își dezvoltă capacitatea de integrare socială și deprinderi esențiale pentru viață, învățând, totodată, să învețe conștient. Această capacitate le permite să înțeleagă importanța istoriei, a valorilor naționale și a propriei identități. În final, un viitor prosper este rezultatul unui prezent conștient și al unui trecut valorificat prin educație. Un copil care își cunoaște rădăcinile crește armonios și contribuie la construirea unei societăți bazate pe respect, continuitate și identitate.

Globalizarea contemporană exercită o influență profundă asupra sistemelor educaționale și asupra construcției identitare a noilor generații, generând atât oportunități, cât și riscuri în ceea ce privește conservarea și valorificarea identității cultural-naționale. În acest context, educația se conturează ca principalul vector de transmitere și consolidare a valorilor identitare, având rolul de a asigura continuitatea culturală și coeziunea socială. Analiza realizată evidențiază importanța unei abordări educaționale sistemice, în care familia, școala și comunitatea contribuie în mod complementar la formarea personalității copilului.

Rezultatele reflecției teoretice subliniază faptul că educația timpurie și învățământul primar reprezintă etape esențiale în interiorizarea valorilor morale, civice și naționale. În acest cadru, disciplina istorie se afirmă ca un domeniu curricular cu un potențial formativ deosebit, favorizând dezvoltarea conștiinței identitare și a sentimentului de apartenență națională. Cunoașterea trecutului istoric contribuie la formarea unei atitudini responsabile față de patrimoniul cultural și la consolidarea valorilor patriotice, adaptate realităților sociale actuale.

Totodată, integrarea Tehnologiilor Informației și Comunicațiilor în procesul instructiv-educativ reprezintă o direcție strategică în modernizarea predării istoriei. Utilizarea resurselor digitale interactive facilitează înțelegerea conținuturilor abstracte, stimulează motivația pentru învățare și susține dezvoltarea competențelor-cheie ale elevilor. Corelarea metodelor tradiționale cu cele moderne

contribuie la creșterea eficienței demersului didactic și la formarea unei învățări autentice, centrate pe elev.

În concluzie, promovarea valorilor identitar-naționale prin intermediul educației istorice, susținută de utilizarea rațională a tehnologiilor informaționale, constituie o premisă fundamentală pentru formarea unor cetățeni activi, conștienți de propria identitate și capabili să se adapteze dinamic la provocările societății globale. Educația identitară, realizată într-un cadru didactic modern și reflexiv, contribuie la asigurarea unui echilibru durabil între deschiderea către universalitate și afirmarea specificului național.

Tradiții de Crăciun prin activități extrașcolare

Prof. Peptea Ileana
Școala Gimnazială Mănești

Cele mai așteptate momente sunt aduse de sărbătorile de iarnă cele care ne fac să devenim mai buni, ne bucură sufletele și stârnesc nerăbdare tuturor, dar mai ales copiilor. Odată cu luna decembrie toată lumea se gândește la vacanță și la Crăciun, la sărbători și la venirea Moșului. Acesta deja este se grăbește să pună la punct jucăriile pentru copii. Cu bucurie, copiii scriu scrisori, iar părinții iau notițe serioase. Moșul este pregătit să asculte colinde și dorințe și să audă veselie din partea copiilor, dar și a adulților.

Pe holurile școlii noastre răsună colinde care te introduc într-o atmosferă de sărbătoare, de voie bună, de veselie. În plus, venirea sărbătorilor de iarnă este marcată în școala noastră prin împodobirea bradului. Fiecare clasă își organizează acest moment cu grijă, copiii pregătesc decorațiunile, iar momentul împodobirii bradului este așteptat cu mare nerăbdare.

Este un obicei în școala noastră ca în apropierea Crăciunului să aibă loc evenimente și programele artistice menite să păstreze tradițiile de sărbători și obiceiurile locului moștenite de la o generație la alta, de la bunici la nepoți. Nimic nu este mai frumos decât să vedem cum obiceiurile păstrate cu sfințenie din generație în generație, sunt duse mai departe de către cei mici. Diferite scenete care înfățișau latura religioasă a Crăciunului, colinde cântate de profesori pentru părinți și copii, grupuri de elevi care reușeau să surprindă prin colindele învățate și repetate de către ei.

Încă sunt păstrate câteva obiceiuri de Crăciun și de Anul Nou și în localitatea noastră, printre acestea sunt: mersul cu colindul, cu steaua, cu sorcova și cu plugușorul. Și copiii de la Școala Gimnazială Mănești păstrează tradiția *Colindatului*. Anul acesta ne-am pregătit din timp, am învățat colinde noi, iar copiii vor forma mai multe grupuri de colindători, iar împreună cu cadrele didactice vor cânta colinde în seara de Moș Ajun. Ei pornesc prin împrejurimi să vestească Nașterea Domnului. Oamenii abia așteaptă colindătorii pentru că este nevoie de un astfel de moment în viețile lor, este nevoie de bucuria copiilor care să se răspândească asupra tuturor.

Ulițele satului vor răsuna de râsete, de glasuri vesele, de voci mai puțin pregătite de cântat, dar un lucru era cert: vin sărbătorile de iarnă! Din când în când câte un copil mai îndrăzneț striga cu putere: *Bună dimineața la Moș Ajun!* dând curaj și celor mai timizi să strige și să cânte un scurt colind. Copiii emană aceeași emoție de fiecare dată, merg cu aceeași bucurie pe străzile satului, se opresc la prieteni și vecini să cânte din toată inima colinde tămăduitoare sufletului.

În preajma Crăciunului nu lipsesc scenetele și serbările care înfățișează momente religioase ca Nașterea Domnului sau povești cu Moș Crăciun cu renii și spiridușii lui, povești cu oameni care fac fapte bune și sunt răsplătiți. Copiii învață replici lungi cu ușurință, iar Moș Crăciun îi răsplătește și pe ei cu cadourile dorite. Elevii au memorat poezii și colinde și vor fi pregătiți să-l întâmpine pe Moș Crăciun. Știm cu toții că Moș Crăciun există pentru toți copiii, dar nu trece pe la toți. Pornind de la această idee, copiii de la Școala Gimnazială Mănești s-au transformat în ajutoarele Moșului. Împreună cu cadrele didactice, aceștia pregătesc felicitări și ornamente de brad pe care le dăruiesc copiilor pe la care Moșul nu a mai trecut de ceva vreme. Multe jucării, dulciuri, hăinuțe, rechizite care vor fi donate acelor copii care au reală nevoie de ele și care abia așteaptă să-i cunoască bunătatea moșului și a

ajutoarelor sale. Sărbătorile de iarnă înseamnă bunătate, altruism, iar acest lucru este învățat de fiecare copil încă de mic. În zeci de ochi ai micilor spiriduși se citește mulțumirea că pot fi de ajutor, că fac parte din echipa Moșului.

În acest mod, copiii din școala noastră bifează cea mai importantă faptă bună: bunătatea față de ceilalți. Crăciunul nu se rezumă decât la brad împodobit sau cadouri, este mult mai mult decât atât, Crăciunul înseamnă compasiune, iubire, bunătate pentru tot ce este lângă noi. Cei mici trebuie să fie ghidați spre a face fapte bune, iar Crăciunul este ocazia minunată care ne învață toate aceste lucruri. Copiii nu uită să fie buni, nu uită de semenii lor, nu uită tradițiile și obiceiurile frumoase din localitatea noastră și în ciuda tuturor piedicilor, a putut fi demontrat că niciodată sărbătorile de iarnă nu-și vor pierde farmecul.

Școala Gimnazială Mănești cultivă armonia și iubirea dintre copii și pentru copii, iar acest lucru contribuie la o dezvoltare emoțională benefică a elevilor care vor crește înconjurați de lucruri pozitive și la rândul lor vor emana pozitivism, vor fi niște adulți responsabili care nu vor uita să fie buni cu cei din jurul lor și care vor transmite mai departe obiceiurile Crăciunului.

Activitate extracurriculară cu tematică de Crăciun – demers educațional integrat pentru dezvoltarea competențelor sociale și cognitive

Prof. Mod Brigitta Helena
Școala Gimnazială „Móra Ferenc” Zimandu Nou, Jud. Arad

În data de **18 decembrie 2025**, la **Școala Gimnazială „Móra Ferenc” din Zimandu Nou, județul Arad**, s-a desfășurat o **activitate extracurriculară cu elevii din școală.**Activitatea extracurriculară a fost inițiată și desfășurată de elevii clasei a VII-a, adresându-se elevilor din ciclul gimnazial (clasele V–VIII).

Activitatea a avut loc într-o unitate de învățământ cu **secție maghiară**, unde procesul educațional se realizează în **clase simultane**, context ce oferă multiple oportunități pentru învățarea colaborativă și interculturală.

Scopul și obiectivele activității

Scopul principal al activității a fost **dezvoltarea competențelor sociale, cognitive și emoționale ale elevilor**, prin implicarea acestora în activități ludice cu caracter educativ, desfășurate într-un cadru nonformal, specific sărbătorilor de iarnă.

Obiectivele activității au fost:

1. dezvoltarea **abilităților de cooperare și lucru în echipă**;
2. stimularea **comunicării eficiente** și a respectului reciproc;
3. consolidarea **cunoștințelor despre tradițiile și simbolurile Crăciunului**;
4. dezvoltarea **gândirii logice, a atenției și a capacității de rezolvare a problemelor**;
5. valorificarea **creativității și îndemânării practice**;
6. cultivarea **spiritului de fair-play** și a competiției pozitive;
7. crearea unui climat educațional favorabil **stării de bine și incluziunii școlare**.

Desfășurarea activității

Pentru realizarea obiectivelor propuse, elevii au fost organizați în **două echipe** – **Echipa Roșie** și **Echipa Verde** – și au participat la o serie de jocuri și concursuri cu **tematică de Crăciun**, concepute astfel încât să îmbine învățarea cu jocul.

Printre activitățile desfășurate s-au numărat:

1. **Bingo de Crăciun**, joc destinat dezvoltării atenției și recunoașterii simbolurilor specifice sărbătorilor;
2. **jocul cu butoiașe – „Ajută-l pe Moș Crăciun”**, axat pe coordonare, strategie și colaborare;

3. **quiz de Crăciun sub forma unui joc de societate**, care a urmărit consolidarea cunoștințelor culturale și dezvoltarea gândirii critice;
4. **concursul de decorat turtă dulce**, activitate menită să stimuleze creativitatea și simțul estetic;
5. **concursul de mâncat turtă dulce**, cu rol recreativ și de destindere;
6. **concursul de împachetat cadouri**, evaluând rapiditatea, organizarea și atenția la detalii.

Un moment aparte al activității l-a constituit **identificarea lui Moș Nicolae**, realizată prin parcurgerea unor indicii succesive, activitate ce a favorizat **lucrul în echipă, orientarea și rezolvarea de sarcini**.

Evaluare și impact educațional

La finalul activității, fiecare elev a primit un **număr pentru tombolă**, iar toți participanții au fost recompensați cu **decorațiuni de Crăciun**, subliniind importanța participării active și a efortului individual. Pe parcursul activității, elevii au savurat **turtă dulce**, **ceai** și **ciocolată caldă**, contribuind la menținerea unui climat emoțional pozitiv.

Activitatea extracurriculară a avut un **impact educațional semnificativ**, favorizând creșterea motivației pentru învățare, îmbunătățirea relațiilor interpersonale, dezvoltarea competențelor-cheie într-un context nonformal și consolidarea sentimentului de apartenență la comunitatea școlară. Astfel de demersuri educaționale confirmă rolul esențial al activităților extracurriculare în completarea procesului instructiv-educativ formal și în formarea armonioasă a elevilor.

Digital Skills in Teaching and Learning English

Teacher Diana Toader, Mihail Kogălniceanu College, Focșani, Vrancea

In the 21st century, digital skills have become an essential component of education, particularly in the teaching and learning of English. As English continues to function as a global language, learners and teachers alike must adapt to new technologies that shape communication, access to information, and learning environments. Digital tools do not simply replace traditional methods; rather, they enhance them by offering innovative ways to develop language skills, foster learner autonomy, and promote meaningful interaction.

The Role of Digital Skills in Modern Education

Digital skills refer to the ability to use technology effectively, critically, and creatively. In the context of English language teaching (ELT), this includes using digital platforms for communication, creating multimedia content, evaluating online sources, and collaborating in virtual environments. Both teachers and learners are expected to navigate digital tools confidently in order to achieve educational goals.

For teachers, digital competence means more than knowing how to use a computer or projector. It involves selecting appropriate digital resources, integrating them into lesson plans, and ensuring that technology supports learning rather than distracts from it. For students, digital skills allow them to access authentic English materials, practice language skills independently, and engage with real-world content beyond the classroom.

Enhancing Language Skills through Digital Tools

One of the most significant advantages of digital technology in ELT is its ability to support the development of all four language skills: reading, writing, listening, and speaking.

For example, listening skills can be improved through podcasts, videos, and online lectures. Platforms such as YouTube or educational websites provide access to authentic spoken English in various accents and contexts. Teachers can design tasks where students listen to short videos and answer comprehension questions, identify key ideas, or discuss opinions. This exposure helps learners become more confident in understanding real-life English.

Similarly, speaking skills can be enhanced through video conferencing tools and language-learning apps. Online discussions, virtual debates, or role-play activities conducted via platforms like Zoom or Microsoft Teams allow students to practice speaking in a supportive environment. Recording tools also enable learners to listen to their own speech, reflect on pronunciation, and track progress over time.

Digital Writing and Reading Practices

Digital environments have transformed the way students read and write in English. Online articles, blogs, and e-books expose learners to diverse text types and writing styles. Teachers can encourage critical reading by asking students to compare sources, identify bias, or evaluate the credibility of online information. These tasks not only improve reading comprehension but also develop critical thinking skills.

Writing, on the other hand, benefits greatly from digital tools such as collaborative documents and online feedback platforms. For instance, students can work together on shared documents to write essays or stories, commenting on each other's work in real time. This collaborative process helps learners understand writing as a social activity and improves their ability to give and receive constructive feedback.

Moreover, digital writing tools often include spell checkers and grammar suggestions. While these should not replace language learning, they can support students by making them more aware of common mistakes and encouraging self-correction.

Promoting Learner Autonomy and Motivation

Another important aspect of digital skills in ELT is the promotion of learner autonomy. Digital platforms allow students to learn at their own pace, choose materials that match their interests, and set personal learning goals. Language-learning apps, online quizzes, and interactive exercises enable learners to practice English outside the classroom and take responsibility for their progress.

Motivation is also significantly increased when technology is used creatively. Gamified learning platforms, for example, turn language practice into an engaging experience by using points, levels, and challenges. Students often feel more motivated when learning resembles a game rather than a traditional exercise, especially when immediate feedback is provided.

Challenges and Responsible Use of Technology

Despite its many benefits, the use of digital technology in teaching and learning English also presents challenges. Not all students have equal access to devices or stable internet connections, which can create inequalities. Teachers must therefore be sensitive to these issues and provide alternative solutions when necessary.

Additionally, digital literacy includes the ability to use technology responsibly. Students need guidance on online safety, respectful communication, and ethical use of information. Teachers play a crucial role in modeling appropriate behavior and helping learners understand the importance of digital citizenship.

The Future of Digital Skills in ELT

As technology continues to evolve, digital skills will become even more important in English language education. Artificial intelligence, virtual reality, and adaptive learning platforms are already beginning to influence the way English is taught and learned. These developments offer exciting opportunities but also require continuous professional development for teachers.

In conclusion, digital skills are no longer optional in the teaching and learning of English; they are a fundamental part of modern education. When used thoughtfully and purposefully, digital tools can enrich language learning, increase motivation, and prepare students for real-world communication. By developing strong digital competence, both teachers and learners can fully benefit from the opportunities offered by the digital age.

Softuri educaționale inovative

Profesor înv. Preșcolar;Dragomir Carmen
Școala Gimnazială Sichevița, Caraș-Severin

Rezumat lucrare;

Educational innovation is crucial for adapting to the rapidly changing demands of the 21st century and meeting the diverse needs of students. This transformation is significantly powered by the integration of educational technology (EdTech) software and the strategic dissemination of knowledge through specialized journals.

Educational software acts as a primary driver of modern pedagogy, enhancing the learning experience through interactivity and personalization. Key innovations include comprehensive e-learning platforms for digitized school management and communication, and gamification tools that boost student engagement and motivation. Advanced technologies like adaptive learning software (driven by AI), virtual laboratories, and augmented/virtual reality (AR/VR) allow for customized learning paths and immersive experiences that make abstract concepts tangible. These digital tools move beyond traditional classroom methods, creating more dynamic, accessible, and active learning environments.

Specialized educational journals serve as vital platforms for propagating research, new didactic methods, and best practices among educators and policymakers. Publications, ranging from national titles like *Revista „Inovație în Educație”* to international academic journals such as *Learning, Media and Technology*, publish rigorous studies on global trends, the impact of new technologies, and innovative teaching strategies. They facilitate knowledge exchange, helping educators stay current with technological and methodological shifts, address challenges like school dropout rates, and implement evidence-based decision-making in their institutions.

In conclusion, both innovative software solutions and specialized journals are indispensable for a modern educational system. They empower stakeholders to foster an environment of continuous improvement, ensuring that educational practices remain relevant, effective, and oriented toward the individual needs and success of all learners.

Procesul educațional, deși fundamental neschimbat în esența sa de transmitere a cunoștințelor, a suferit transformări profunde odată cu apariția tehnologiei digitale. Secolul XXI impune regândirea metodelor clasice, bazate pe expunere magistrală și memorare pasivă. Inovația în educație nu mai este o opțiune, ci o necesitate dictată de cerințele unei societăți bazate pe informație și de caracteristicile noilor generații de elevi, nativi digitali.

Acest referat explorează rolul central pe care îl joacă inovația pedagogică și, în mod particular, integrarea software-urilor educaționale (SE) în modelarea unui proces educativ modern, centrat pe elev, interactiv și eficient. Vom analiza modul în care aceste instrumente nu doar completează, ci transformă fundamental experiența de învățare.

Inovația în educație depășește simpla achiziție de echipamente IT. Ea implică o schimbare de paradigmă: trecerea de la predarea centrată pe profesor la învățarea centrată pe elev (student-centered learning). Fundamentele acestei inovații includ:

1. **Flexibilitatea curriculumului:** Adaptarea conținutului pentru a reflecta realitățile actuale și viitoare.
2. **Metode active de predare:** Promovarea lucrului în proiect, a învățării bazate pe probleme (PBL) și a metodelor colaborative.
3. **Integrarea tehnologiei ca mediator:** Tehnologia nu este un scop în sine, ci un mijloc puternic de a facilita și îmbunătăți actul didactic.

Software-urile educaționale acționează ca pârghii esențiale în aplicarea acestor principii. Diversitatea software-urilor disponibile pe piață este vastă. Putem clasifica aceste instrumente în funcție de funcționalitatea lor principală în procesul educativ:

Software-uri de Management al Învățării (LMS)

Platformele precum Moodle, Google Classroom, Microsoft Teams for Education sunt coloana vertebrală a infrastructurii digitale școlare. Acestea permit:

1. Organizarea materialelor didactice (documente, prezentări, linkuri).
2. Comunicarea eficientă între profesori, elevi și părinți.
3. Administrarea temelor, termenelor limită și notelor.
4. Găzduirea de cursuri online sincrone și asincrone.

Instrumente de Creare a Conținutului Interactiv

Acestea sunt utilizate de profesori pentru a dezvolta lecții dinamice. Exemple notabile includ:

1. **H5P:** Permite integrarea de elemente interactive direct în paginile web (quiz-uri, prezentări cu întrebări încorporate, linii temporale).

1. **Nearpod/Pear Deck:** Transformă prezentările PowerPoint/Slides statice în experiențe interactive, 3.3 Aplicații Specifice pe Discipline (Simulări și Laboratoare Virtuale)

Aceste software-uri sunt cruciale pentru disciplinele STEM (Știință, Tehnologie, Inginerie, Matematică), permițând profesorului să integreze sondaje, întrebări și activități direct în timpul orei.

2. **PhET Interactive Simulations (University of Colorado Boulder):** Oferă sute de simulări gratuite pentru fizică, chimie, biologie și matematică, permițând elevilor să exploreze cauze și efecte în medii sigure.

3. **Laboratoare virtuale (ex: Labster):** Permit realizarea de experimente complexe sau periculoase (ex: inginerie genetică) într-un mediu 3D, imersiv, fără costurile materialelor de laborator reale.

4. Integrarea acestor software-uri generează un impact pozitiv măsurabil asupra tuturor componentelor procesului educațional.

Unul dintre cele mai mari *beneficii* ale SE este capacitatea de a adapta ritmul și conținutul. Software-urile de învățare adaptivă (ex: Khan Academy, platforme AI dedicate) ajustează dificultatea exercițiilor în funcție de performanța elevului. Dacă un elev se descurcă bine, sistemul îi oferă provocări suplimentare; dacă întâmpină dificultăți, oferă exerciții de consolidare sau explicații suplimentare. Acest lucru asigură că fiecare elev progresează optim, reducând decalajele de învățare.

Creşterea Motivației și a Implicării Elevilor (Gamification)

Elementele de "gamification" – puncte, insigne, clasamente, misiuni – transformă sarcinile repetitive în activități atractive. Jocurile educative captează atenția elevilor crescând timpul petrecut cu materialul de studiu și îmbunătățind retenția informațiilor.Software-urile de testare automată oferă feedback instantaneu. Profesorii nu mai pierd ore întregi corectând lucrări, ci pot accesa rapoarte detaliate despre progresul clasei. Acest lucru permite intervenții rapide acolo unde sunt identificate lacune în înțelegere (evaluare formativă continuă).

Provocări, Tendințe și Perspective de Viitor

Adoptarea tehnologiei nu este lipsită de obstacole. Principalele provocări includ:

1. **Echitatea accesului:** Asigurarea că toți elevii au acces la dispozitive și conexiune la internet de calitate.
2. **Formarea profesorilor:** Necesitatea de a oferi training continuu cadrelor didactice pentru a utiliza eficient aceste instrumente, nu doar ca simple substitute digitale ale manualelor.
3. **Securitatea datelor și timpul petrecut în fața ecranelor:** Gestiunea riscurilor cibernetice și menținerea unui echilibru sănătos între învățarea digitală și cea offline.

Tendințele viitorului sunt dominate de:

1. **Inteligența Artificială (AI):** Tutorii virtuali AI care pot răspunde la întrebări complexe.
2. **Realitatea Virtuală (VR) și Realitatea Augmentată (AR):** Excursii virtuale la muzee îndepărtate sau explorarea corpului uman în 3D.

Concluzii

Inovația și software-urile educaționale sunt forțe motrice care redefinesc peisajul educațional. Prin facilitarea personalizării, creșterea motivației și eficientizarea evaluării, aceste instrumente ajută la crearea unui mediu de învățare mai relevant și mai pregătit pentru viitor. Succesul integrării lor depinde de o abordare strategică, care pune pedagogia înaintea tehnologiei și care investește în formarea umană, alături de cea digitală.

Bibliografie:

Cărți și Lucrări Academice

1. **Bocoș, Mușata-Dacia.** *Instruirea interactivă. Fundamente psihopedagogice.* Editura Polirom, Iași, 2002. (O lucrare fundamentală în pedagogie, utilă pentru a înțelege fundamentele interactivității care stau la baza software-urilor moderne).
2. **Ciolan, Laurențiu.** *Inovații în educație: de la teorie la practică.* Editura Aramis, București, 2008. (Oferă perspective asupra modului în care inovația poate fi implementată la nivel de sistem educațional).
3. **Cucoș, Constantin.** 1966 *Informatica și educația. Aspecte teoretice și practice.* Editura Polirom, Iași, (Deși mai veche, rămâne o referință esențială privind integrarea tehnologiei în școala românească).
4. **Istrate, Olimpius.** 2014 *Educația la intersecția tehnologiilor. Aplicații și provocări.* Editura Universității din București, București, (O analiză modernă a impactului tehnologiei asupra procesului didactic).

5. **Prensky, Marc.** 2001 *Digital Natives, Digital Immigrants. On the Horizon.* Vol. 9 No. 5, MCB University Press, (Articol esențial pentru înțelegerea audienței—elevii nativi digitali—căreia i se adresează software-urile educaționale).
6. **Tapscott, Don.** 2008 *Grown Up Digital: How the Net Generation is Changing Your World.* McGraw Hill, (Analizează modul în care noile generații utilizează tehnologia și cum ar trebui să răspundă sistemele, inclusiv cel educațional).

Articole și Rapoarte de Specialitate

1. **UNESCO.** 2016 *Education 2030: Incheon Declaration and Framework for Action for the implementation of Sustainable Development Goal 4.* UNESCO Publishing, (Document strategic internațional care subliniază rolul tehnologiei în atingerea obiectivelor educaționale globale).
2. **World Economic Forum.** 2023 *The Future of Jobs Report 2023.* WEF Global Shapers Community. (Relevant pentru a înțelege competențele viitorului și modul în care educația digitală răspunde cerințelor pieței muncii).

Educația SMART – Între tradiție și inovație în școala contemporană

Prof. înv. primar, Azoitei Mariana

Școala Gimnazială Ciurea, Structura Hlincea, comuna Ciurea, județul Iași

Școala contemporană se află într-un proces continuu de transformare, influențată de evoluțiile rapide ale societății, tehnologiei și culturii educaționale. În acest cadru, educația nu mai este doar un proces de transmitere a informațiilor, ci o experiență complexă de formare a competențelor cognitive, sociale și emoționale ale elevilor. Așa cum subliniază Cucoș (2014), „educația reprezintă un proces de construcție continuă a personalității umane, realizat în contexte variate și dinamice". Această perspectivă impune profesorilor să adopte metode moderne, centrate pe elev, iar educația SMART devine un model adecvat pentru a răspunde acestor nevoi.

Conceptul SMART presupune formularea unor obiective clare și funcționale, care să ofere direcție și să permită evaluarea progresului. Potrivit lui Pânișoară (2015), „obiectivele educaționale bine formulate oferă sens și coerență demersului didactic, facilitând evaluarea progresului școlar". În practică, obiectivele SMART trebuie să fie specifice, pentru a indica exact ce se urmărește; măsurabile, astfel încât progresul să poată fi evaluat; accesibile, adaptate nivelului de dezvoltare al elevilor; relevante, raportate la realitatea socială și intereselor elevilor; și încadrate în timp, pentru a fi realizabile într-un interval clar stabilit.

Aplicarea educației SMART în clasă presupune crearea unui mediu stimulativ și interactiv, în care elevul devine protagonistul propriului proces de învățare. Profesorul nu mai este doar un transmițător de cunoștințe, ci un facilitator și ghid care sprijină explorarea și descoperirea. Bloom (1956) afirmă că „învățarea autentică implică activarea nivelurilor superioare ale gândirii", ceea ce implică utilizarea unor metode interactive, cum ar fi proiectele didactice, studiile de caz sau învățarea prin descoperire. De exemplu, într-o lecție de științe, elevii pot lucra în grupuri pentru a construi experimente simple, analizând rezultatele și prezentând concluziile, stimulând astfel colaborarea și gândirea critică.

Educația SMART încurajează și dezvoltarea socio-emoțională a elevilor. Prin activități precum dezbateri, jocuri de rol sau simulări, elevii învață să comunice eficient, să-și exprime opiniile și să negocieze soluții împreună cu colegii. Cerghit (2006) subliniază că „eficiența metodelor de învățământ depinde de adecvarea acestora la obiectivele propuse și la particularitățile elevilor", ceea ce evidențiază importanța personalizării demersului educațional. Astfel, educația SMART devine un instrument care integrează atât învățarea cognitivă, cât și competențele sociale și emoționale.

Integrarea tehnologiei în educația SMART oferă noi posibilități de învățare activă și creativă. Elevii pot folosi aplicații digitale, platforme interactive sau resurse online pentru a explora concepte, a realiza proiecte și a colabora în echipe virtuale. OECD (2019) evidențiază că „școala trebuie să pregătească elevii pentru un viitor incert, dezvoltând capacitatea de adaptare, gândirea critică și învățarea pe tot parcursul vieții". Prin urmare, tehnologia nu doar sprijină procesul de învățare, ci îl face mai relevant și mai adaptat realității contemporane.

Profesorul care aplică principiile SMART stimulează autonomia elevilor, oferă feedback constant și creează situații de învățare care pun accent pe gândire critică și reflecție. De exemplu, în cadrul unei lecții de matematică, elevii pot fi provocați să rezolve probleme aplicate din viața reală, să-și prezinte soluțiile colegilor și să discute diferite strategii, dezvoltând astfel atât competențe academice, cât și abilități de colaborare și comunicare.

Educația SMART transformă procesul de învățare într-o experiență narativă și semnificativă. Elevii își construiesc propriul parcurs, descoperind sensuri și relații între cunoștințe și aplicabilitatea lor în viața cotidiană. Această abordare crește motivația și implicarea elevilor, îi ajută să devină responsabili pentru învățarea lor și le dezvoltă capacitatea de a se adapta la schimbări și provocări. Învățarea nu mai este percepută ca o obligație, ci ca o experiență de descoperire, explorare și construire a competențelor durabile.

Implementarea educației SMART presupune, de asemenea, reflecție pedagogică și formare continuă pentru cadrele didactice. Profesorii trebuie să fie deschiși la schimbare, să identifice metode inovatoare și să adapteze constant activitățile la nevoile reale ale elevilor. Astfel, școala contemporană devine un spațiu flexibil, incluziv și orientat spre dezvoltarea holistică a elevilor, pregătindu-i pentru provocările viitorului și pentru o implicare activă în societate.

Bibliografie:

1. Bloom, B. S. (1956) *Taxonomy of Educational Objectives: The Classification of Educational Goals*. New York: Longmans.
2. Cerghit, I. (2006) *Metode de învățământ*. Iași: Polirom.
3. Cucoș, C. (2014) *Pedagogie*. Iași: Polirom.
4. OECD (2019) *Future of Education and Skills 2030*. Paris: OECD Publishing.
5. Pânișoară, I.-O. (2015) *Învățarea eficientă*. București: Polirom.

EDUCAȚIA PENTRU MILENIUL TREI

Prof.înv.primar: Andreica Irina
Școala Gimnazială "Vasile Berci", Călinești

„Omul nu poate deveni om decât prin educaţie"- afirma Kant, „tot ceea ce constituie umanitate: limbajul şi gândirea, sentimentele, arta, morala – nimic nu trece în organismul noului născut"- fără educație…

După cum se poate constata, educația și sistemele educaționale sunt supuse unor continue schimbări în vederea perfecționării și orientării înspre cerințele actualei societăți. În ultimele decenii, educaţia a dobândit noi conţinuturi, acoperind o arie lărgită şi noi finalităţi, bazate pe valori democratice şi aspiraţii moderne ale indivizilor, corelate cu inovaţia şi reforma din învăţământ. Astfel, rolul şcolii a devenit mult mai complex, îndepărtându-se de esenţa lui primară, formală, de transmitere de cunoştinţe şi orientându-se activ spre formarea de atitudini şi comportamente, spre dezvoltarea de capacităţi.

În acest context, e nevoie ca şcoala să se restructureze, prezentând structuri, mecanisme şi servicii modernizate şi/sau noi, pe care să le poată oferi la standardele necesare noilor roluri şi responsabilităţi care i se atribuie. Cel mai importante aspect care trebuie luat în considerare în acest sens este faptul că *educaţia necesită adaptarea la schimbare* astfel încât fiecare copil să fie ajutat să-şi dezvolte propriul potenţial, să fie creativ, motivat să înveţe pe tot parcursul vieţii, capabil să rezolve probleme, să comunice şi să colaboreze cu alţii. Un alt aspect major pentru școala actuală este de a *promova valorilor unei societăţi deschise*, accentul fiind pus pe valorizarea diversităţii, dezvoltarea deprinderilor de cooperare, participarea la luarea deciziilor, toleranţă, gândire critică, etc. *Egalitatea şanselor* este o altă țintă a educației mileniului trei. Astfel se va oferi o atenție sporită copiilor care se află, din diferite motive, în situaţii de risc. Aceștia sunt ajutaţi să reuşească din punct de vedere al educaţiei şi integrării sociale. De-asemenea un mare accent este pus și pe *practicarea tipurilor de învăţare fundamentale pentru secolul al XX-lea* precum „a învăţa să ştii" – a dobândi cunoştinţe generale, instrumente de înţelegere, a învăţa cum să înveţi; „a învăţa să faci" – a dobândi competenţe pentru a te descurca în diferite situaţii şi a-ţi folosi creativitatea; „a învăţa să trăieşti împreună cu ceilalţi" – a învăţa să-i înţelegi pe cei din jur, să cooperezi şi să participi la viaţa societăţii; „a învăţa să fii" – a exersa autonomia şi responsabilitatea personală, acordându-se atenţie tuturor aspectelor legate de potenţialul unei persoane.

În vederea atingerii țintelor mai sus amintite, şcoala trebuie să iasă din aşa-numita „cultură a rutinei", care vedea şcoala „ca o fabrică", „rigidă", caracterizată prin formalism, control excesiv, supunere, uniformizare, individualism, izolare etc., pentru a se dezvolta către o „cultură a schimbării" ce determină constituirea „şcolii prietenoase", care permite aşteptări pentru fiecare, asigură căldură şi grijă, sprijin reciproc, cooperare, încredere, respect pentru diferenţe, colegialitate, asumarea riscurilor, învăţare continuă, parteneriate etc.

Dacă e să ne raportăm între educația din trecut și cea din prezent, putem să distingem o serie de caracteristici. Sinteza acestor caracteristici marchează tendințe pe care orice reformă nu le poate ignora.

EDUCAȚIA TRECUTULUI	**EDUCAȚIA VIITORULUI**
- accent pe profesor	- accent pe elev

- memorarea şi reproducerea cât mai fidelă a cunoștințelor transmise de cadrul didactic	- apel la experienţa proprie
- competiţia între elevi cu scop de ierarhizare	- promovează învăţarea prin colaborare
- profesorul asigură însuşirea temeinică și sistematică a cunoștințelor	- profesorul este partener în învățare
- elevul acceptă informaţia dată	- elevul îşi pune întrebări cu scopul de a înţelege lucrurile, de a realiza sensul unor idei
- slaba participare, neimplicare, lipsă de iniţiativă, conformism, supunere	- iniţiativă, spirit întreprinzător
- elevul este dirijat în gândire şi acţiune	- elevul este cutezant, îşi asumă riscurile, gândire liberă
- studiul individual al elevului	- pune accentul pe dezvoltarea gândirii în confruntarea cu alţii
- învățare frontală	- învățare personalizată, individualizat
- investiții în manuale	- investiții în centre de resurse, table inteligente

După cum reiese și din tabel, educația viitorului promovează învăţarea prin cooperare, creativitatea şi exprimarea opiniilor, cadrele didactice folosesc metode activ-participative pentru a da şansa fiecărui copil să contribuie la activităţi. Deşi uneori este posibil ca profesorii să simtă că pierd ceva din „puterea” pe care o au, o abordare interactivă a predării-învăţării va ajuta elevii să-şi îmbunătăţească performanţele.

Se încurajează astfel dezvoltarea gândirii critice a copiilor în vederea: formării unor opinii independente; construirii unor argumente care să confere consistenţă propriilor opinii; manifestării toleranţei şi respectului faţă de părerile altora; participării active la rezolvarea unor probleme; valorizării muncii în colaborare cu alte persoane.

O şcoală prietenoasă cu copiii este interesată nu numai de parcurgerea curriculumului, ci şi de dezvoltarea copiilor sub toate aspectele: sănătate fizică şi mentală, relaţionare, comunicare etc. Un accent considerabil trebuie pus pe formarea și dezvoltarea inteligenței emoționale, dar și a celei practice, care, împreună sunt promotoare ale unei educații sănătoase.

Dezideratele de modernizare şi perfecţionare a metodologiei didactice se înscriu pe direcţia sporirii caracterului activ-participativ al metodei de învăţare, pe aplicarea unor metode cu un pronunţat caracter formativ în valorificarea noilor tehnologii instrucţionale, care să-l implice pe copil direct în procesul de învăţare, stimulându-i creativitatea, interesul pentru nou, dezvoltarea gândirii, reuşind să aducă o însemnată contribuţie la dezvoltarea întregului său potenţial. Metodele constituie instrumente de prim rang, sunt calea eficientă de organizare şi conducere a învăţării, un mod comun de a proceda care reuneşte într-un tot familiar eforturile cadrului didactic şi ale copiilor. Însă nu tot ce este „ vechi ” este neapărat şi demodat, după cum nu tot ce este „nou” este şi modern.

Definitoriu pentru folosirea metodelor activ-participative este caracterul lor stimulativ, din punct de vedere fizic şi psihic, precum şi posibilitatea alternării activităţilor individuale şi de grup, în scopul atingerii „optim-ului” motivaţional şi acţional la nivelul copiilor care se văd angajaţi şi trebuie să îşi asume noi roluri şi responsabilităţi în propria formare.

În ciuda acestor deschideri multe sisteme educaționale sunt încă tributare vechii paradigme în educație. Rezistența trecutului, conservatorismul creează obstacole în drumul spre o educație a viitorului. Este solicitată mai mult ca oricând capacitatea de adaptare a educației la dinamica socială.

După cum putem constata, realitatea națională, dar și cea internațională se confrunta cu probleme multiple: caracterul limitat al resurselor naturale, creșterea demografică, deteriorarea mediului, proliferarea conflictelor între națiuni, accentuarea decalajelor între săraci și bogați, etc.

E lesne de înțeles că sistemele educaționale trebuie să răspundă exigențelor acestor realități și provocări. Conservatorismul specific sistemelor educaționale, determină însă o rămânere în urmă a acestora în raport cu exigențele sociale, ceea ce generează un fenomen foarte incomod, identificat în *criza educației.*

Aceasta se reflectă în:

1. intensificarea cererii de educație, a afluxului candidaților la studii, pe de o parte și penuria resurselor pedagogice, pe de alta parte;
2. costurile ridicate pentru fiecare elev/student investite și rezultatele aflate sub nivelul cheltuielilor, constatate la ieșirea din sistem;
3. inadaptarea structurilor interne ale sistemelor de învățământ la necesitățile externe în continuă schimbare;
4. conservatorismul, inerția cadrelor didactice, pe de o parte și cerințele de perfecționare continuă a procesului de învățământ, pe de alta parte.

Pentru a face pași vizibili în depășirea acestei bariere ar trebui să se țină cont de: crearea unor reforme educaționale coerente, monitorizarea rezultatelor implementării acestora, motivarea agenților schimbării, promovarea cooperării și parteneriatului în educației sunt principalele pârghii înspre o educație cu fața spre viitor.

Imaginea educației mileniului trei este încă neclară, însă liniile de forţa pe care un observator atent le poate surprinde se pot caracteriza în două tendinţe majore și anume centrarea pe „copil” pe nevoile celui care este beneficiarul şi în acelaşi timp, partenerul nostru în propria formare precum și folosirea unor metode şi stiluri moderne care să acopere cât mai bine întreaga sferă de interes a persoanei educate, persoană care va reprezenta resursa şi creatorul de resurse pentru anii viitori.

BIBLIOGRAFIE

1. Cerghit, I., Neacşu I., (2001) *Prelegeri pedagogice*, Polirom, Iaşi.
2. Chiș, V., (2005) *Pedagogia contemporană, pedagogia pentru competențe,* Casa Cărții de Știință, Cluj-Napoca.
3. Cucoş, C.,(2002) *Pedagogie*, Polirom, Iaşi.
4. Niculescu, R., (1999) *Pedagogie preşcolară,* Ed. Pro Humanitas, Bucureşti.
5. Tomşa, Gheorghe*, (2005)Psihopedagogie preşcolară şi şcolară*, M.E.C, Bucureşti.

INOVAȚIE PEDAGOGICĂ ÎN PREDAREA DISCIPLINELOR ARTISTICE

Prof. dr. COZMESCU FLORINA-MĂDĂLINA,
Seminarul Teologic Ortodox „Sf. Vasile cel Mare” Iași

Educația actuală trece printr-o transformare accelerată, determinată de tehnologie, de noile moduri de comunicare și de așteptările unei societăți tot mai diverse. Școala nu mai funcționează ca un spațiu izolat, centrat pe predare frontală, ci ca un sistem deschis în care schimbul de informații este constant. Elevii învață prin interacțiune, schimb de idei și proiecte, ceea ce impune adaptare continuă. În acest cadru, profesorul are un rol central, gestionând conținuturi, structurând întrebări, filtrând sursele și creând situații autentice de învățare. Acest tip de ghidaj devine tot mai important într-un context în care accesul la informație este abundent, dar calitatea ei este inegală.

Societatea cunoașterii pune accent pe competențe aplicate și pe abilitatea de a lucra cu date, observații și perspective variate. Profesorul devine mediator între tradiție și inovație, menținând echilibrul între instrumentele digitale și învățarea directă. Oferă sprijin pentru dezvoltarea unei relații mature cu tehnologia, evitând extremele și ghidând elevii către o utilizare responsabilă. În plus, încurajează dialogul critic, ritmul personal și asumarea responsabilităților în învățare. Modernizarea învățământului presupune și o reorganizare a spațiilor educaționale. Clasele rigide fac loc unor aranjamente flexibile adaptate lucrului individual sau în echipă. Digitalizarea aduce biblioteci virtuale, resurse multimedia, platforme colaborative și portofolii electronice care facilitează monitorizarea progresului, personalizarea învățării și o comunicare mai clară între școală, familie și comunitate.

Abordările interdisciplinare susțin o învățare coerentă și aplicată. Discuțiile despre materialele folosite în artă, despre compoziția pigmenților sau despre mecanismele de degradare conectează chimia, fizica și observarea directă. Elevii pot înțelege astfel procesele cu care se confruntă un restaurator și pot formula întrebări care depășesc granițele unei singure discipline. Aceste legături favorizează creativitatea, capacitatea de a vedea conexiuni și modul în care elevii integrează cunoștințele în contexte diverse.

În acest peisaj didactic, disciplinele artistice joacă un rol educativ amplu. Orele de artă dezvoltă atenția vizuală, sensibilitatea estetică și o serie de abilități cognitive. Lucrul cu materiale și tehnici tradiționale îi ajută pe elevi să-și dezvolte răbdarea, perseverența și precizia. Studiul compoziției și al culorii, analiza formelor sau observarea contextelor culturale stimulează gândirea critică și capacitatea de interpretare. Istoria artei deschide perspective asupra mentalităților și stilurilor, ajutând la înțelegerea evoluției simbolurilor și valorilor. Restaurarea introduce o combinație rară între știința materialelor, tehnici manuale și cunoaștere istorică. Activitățile pot include observarea degradărilor, investigarea suportului sau analiza stratului pictural, ajutând elevii să recunoască factorii de degradare și implicațiile lor. Atelierele permit simulări precum curățări controlate sau consolidări ale suportului, care formează o relație responsabilă cu patrimoniul.

Metodele potrivite pentru aceste discipline sunt variate. Studiul comparativ și investigațiile ghidate ajută la înțelegerea diferențelor de tehnică și stil. Experimentele vizuale și atelierele tematice stimulează creativitatea, iar portofoliile și jurnalele susțin reflecția pe termen lung. În artele vizuale pot fi folosite analize formale, iconografice sau proiecte de reinterpretare. În restaurare, metoda proiectului este utilă pentru că elevii pot crea un dosar complet, documentând materialele și propunând

intervenții. Istoria artei permite organizări cronologice, studii de caz și realizarea unor hărți conceptuale. Toate aceste activități pot fi incluse într-un portofoliu digital care urmărește evoluția proceselor de învățare.

Interdisciplinaritatea se dezvoltă natural în aceste contexte. Restaurarea se leagă de fizică prin studiul luminii și al spectrului, de biologie prin analiza microorganismelor și de chimie prin observația reacțiilor materialelor. Artele vizuale se întâlnesc cu matematica în proporții și simetrie, cu literatura în analiza simbolurilor și cu tehnologia în utilizarea software-ului de editare sau reconstrucție. Istoria artei se conectează cu geografia culturală, sociologia și antropologia, ceea ce le oferă elevilor o înțelegere mai amplă a contextului în care ia naștere o operă de artă. Aceste legături dezvoltă gândirea analitică și ilustrează circulația cunoașterii.

Digitalizarea amplifică potențialul disciplinelor artistice. Arhivele vizuale, reconstrucțiile tridimensionale și muzeele virtuale permit accesul la opere rare sau greu accesibile. Aplicațiile de analiză a pigmentului oferă o privire detaliată asupra tehnicii și materialelor. Simulările de restaurare îi ajută pe elevi să testeze scenarii fără riscuri. Platformele colaborative permit organizarea de expoziții virtuale, proiecte de cercetare sau documentații de atelier. Tehnologia nu înlocuiește practica manuală, dar o completează oferind instrumente suplimentare de explorare.

Un proces educativ modern combină gândirea analitică cu sensibilitatea culturală. Elevii devin capabili să interpreteze, să creeze și să relaționeze critic. Activitățile care integrează date, observare, experiment și reflecție susțin formarea unei gândiri autonome. Profesorii au nevoie de formare continuă pentru a adapta materialele și metodele la diversitatea grupurilor, iar sprijinul instituțional devine important pentru menținerea unui nivel de calitate.

Istoria artei trece printr-o redefinire metodică alimentată de tehnologie și de pedagogia digitală. Studiul nu mai este o simplă receptare de informații, ci devine o experiență activă care implică analiză vizuală, cercetare și interpretare. Tehnologia amplifică accesul la opere și contexte culturale esențiale. Platformele globale și tururile virtuale permit elevilor să viziteze colecții extinse. Reconstrucțiile tridimensionale și realitatea virtuală oferă posibilitatea de a explora spații arhitecturale în mod intuitiv. Imaginile cu rezoluții înalte fac vizibil detaliul tehnic, iar realitatea augmentată oferă contextualizare imediată prin suprapunerea de informații.

Instrumentele digitale facilitează și organizarea cunoașterii. Platformele de cartografiere și cronologiile interactive ajută la plasarea operelor în context istoric și geografic. Platformele colaborative permit proiecte de cercetare și dezvoltă competențe de lucru în echipă și de comunicare academică. Modelul Flipped Classroom devine accesibil prin resurse video, iar timpul din clasă este folosit pentru discuții critice, explorări detaliate și activități colaborative.

Integrarea tehnologiei transformă studiul istoriei artei într-un proces în care elevii devin cercetători digitali. Apar provocări, precum echilibrul între utilizarea ecranului și observarea directă sau selecția critică a surselor. Scopul rămâne cultivarea unei relații informate cu imaginea și formarea capacității de a decodifica vizual într-un mediu saturat de stimuli.

Transformarea educației rezultă din acumularea de practici aplicate. Folosită cu discernământ, tehnologia sprijină evaluarea și susține interdisciplinaritatea. Integrarea disciplinelor artistice oferă profunzime și formează o atenție care susține înțelegerea și creativitatea. Un sistem educativ solid pune accent pe calitatea relațiilor, pe claritatea obiectivelor și pe libertatea de a explora cu sens.

Bibliografie:

1. Cucoș, C., *Pedagogie*, ediția a III-a revăzută și adăugită, Editura Polirom, Iași, 2014
2. Cucoș, C., *Educația estetică*, Editura Polirom, Iași, 2014
3. Ceobanu, C., Cucoș, C., Istrate, O., Pânișoară, *Educația digitală*, ediția a II-a revăzută și adăugită, Editura Polirom, Iași, 2022
4. Apostolache, R. *Competența pedagogică digital,* Editura Polirom, Iași, 2022

Beneficiile organizării atelierelor de terapie ocupațională interclase

Ciuc Monica Elena

Liceul Special Câmpulung Moldovenesc

Articolul de față prezintă beneficiile educaționale și terapeutice ale organizării atelierelor de terapie ocupațională desfășurate simultan cu elevi din clasa a II-a (9 elevi) și clasa a V-a (7 elevi), în cadrul învățământului special. Grupul de elevi a inclus copii cu deficiență mintală ușoară și moderată, tulburări de comportament, deficiențe de vorbire și dificultăți de învățare. Activitățile interclase au avut ca obiectiv principal dezvoltarea abilităților de comunicare, socializare și comportamentală, valorificând învățarea prin cooperare și modelarea comportamentală. Rezultatele observate indică îmbunătățiri vizibile în comportamentul adaptativ și în calitatea interacțiunilor elevilor în timpul orelor.

Terapia ocupațională urmărește dezvoltarea autonomiei, a abilităților sociale și a comportamentului adaptativ prin activități semnificative și funcționale. Specialiștii subliniază importanța învățării prin modelare și interacțiune socială, mai ales în cazul elevilor cu dizabilități intelectuale ușoare și moderate.

Activitățile interclase facilitează:

1. învățarea prin observare și imitare;
2. asumarea unor roluri sociale diferite;
3. creșterea motivației pentru participare;
4. dezvoltarea empatiei și a responsabilității.

Studiul a fost realizat într-o unitate de învățământ special, implicând două clase: clasa a II-a, formată din 9 elevi, și clasa a V-a, formată din 7 elevi. Elevii prezentau deficiență mintală ușoară și moderată, tulburări de comportament, deficiențe de vorbire și dificultăți de învățare, conform documentelor de evaluare psihopedagogică.

Atelierele de terapie ocupațională au fost organizate cu o frecvență de patru ore pe săptămână în două zile și au reunit elevii celor două clase în același cadru educațional. Activitățile au fost atent diferențiate și adaptate nivelului de dezvoltare cognitivă, lingvistică și socio-emoțională al fiecărui elev și au inclus:

1. activități practice (decupaj, lipire, modelaj, confecționare de felicitări de Crăciun pe care ulterior le-au dăruit în cadrul serbării părinților și cadrelor didactice);
2. activități de grup structurate;
3. sarcini realizate în perechi mixte (elev mai mic – elev mai mare);
1. exerciții de comunicare funcțională (formularea cererilor, oferirea și solicitarea ajutorului, exprimarea acordului sau dezacordului într-un mod adecvat).

Elevii din clasa a V-a au avut rol de sprijin, ghidare și model comportamental, fiind încurajați să manifeste comportamente prosociale și să utilizeze un limbaj adecvat în relația cu elevii mai mici. Aceștia au îndrumat colegii mai mici în realizarea sarcinilor, oferindu-le sprijin la nevoie.

În urma desfășurării atelierelor, s-au observat următoarele îmbunătățiri:

1. creșterea frecvenței inițierii comunicării verbale;
2. utilizarea mai adecvată a formulelor de salut, cerere și mulțumire;
3. reducerea comunicării nonfuncționale (gesturi dezorganizate, vocalizări neadecvate);
4. creșterea încrederii în exprimarea propriilor nevoi.

Interacțiunea cu elevii mai mari a facilitat dezvoltarea limbajului funcțional la elevii din clasa a II-a, în timp ce elevii din clasa a V-a și-au consolidat abilitățile de exprimare clară și responsabilă.

Din punct de vedere comportamental, activitățile interclase au condus la:

1. diminuarea comportamentelor de opoziție și a crizelor de frustrare;
2. creșterea timpului de concentrare asupra sarcinilor;
3. respectarea mai bună a regulilor de grup;
4. dezvoltarea comportamentelor prosociale (ajutor, cooperare, așteptarea rândului).

Elevii au manifestat o atitudine mai calmă și mai cooperantă și în cadrul acestor ateliere de terapie ocupațională.

Rezultatele obținute confirmă importanța organizării atelierelor de terapie ocupațională interclase ca strategie eficientă de intervenție educațional-terapeutică. Diferența de vârstă a contribuit la crearea unui context natural de învățare socială, în care elevii mai mari au devenit modele pozitive, iar cei mai mici au beneficiat de sprijin constant.

Se recomandă extinderea acestui tip de activități și integrarea lor sistematică în planurile de intervenție personalizată ale elevilor.

EDUCAȚIA SOCIO-EMOȚIONALĂ LA PREȘCOLARI

Prof.educ.timpurie Stoian Cătălina-Mihaela

Grădinița cu P.P.Nr.10 Structură a Școalii Gimnaziale ”Ion Creangă”Huși

Dezvoltarea emoţională a copilului are un rol esenţial în fiecare aspect al dezvoltării sale generale precum şi în integrarea lui socială, aceste etape fiind la fel de importante precum dezvoltarea creierului sau a corpului şi a capacităților motorii. Compeţentele socio- emoţionale dobândite de copil reprezintă deci abilităţi de viaţă extrem de importante fără de care copilul nu va avea o dezvoltare armonioasă care să îi asigure o bună adaptare la vârsta adultă.

Educația emoțională reprezintă un domeniu esențial al dezvoltării copilului, având un rol major în formarea personalității, a relațiilor sociale și a capacității de adaptare la mediul înconjurător. În perioada preșcolară (3–6 ani), copilul se află într-o etapă fundamentală de dezvoltare emoțională, cognitivă și socială, iar experiențele trăite în această etapă au un impact semnificativ asupra vieții sale ulterioare.

Preșcolaritatea (3-6 ani) este etapa de dezvoltare în care cele mai multe abilităţi care ţin de interacţiunea cu ceilalţi şi de înţelegerea şi controlul emoţiilor, încep să prindă rădăcini. Procesul de învăţare şi de exersare a modului adecvat de a comunica, de a împărţi, de a iniţia şi menţine prietenii, de a exprima emoţii și de a le manifesta comportamental într-un mod care să fie agreat social, este unul de lungă durată, ce se întinde până spre anii adolescenței, chiar în viaţa de adult. Însă, perioada anilor de grădiniţă este o etapă extrem importantă, deoarece, acum se formează aproximativ 80% din abilităţile social-emoționale pe care un om le folosește pentru tot restul vieţii.

Abilităţile sociale şi emoţionale prioritare dezvoltate în preșcolaritate:

1. Iniţiază jocul sau se alătură altor copii pentru a se juca.
2. Inventează jocuri sau pot urmări reguli simple ale jocului; preferă jocul de tip dramatic, prin care atrage atenţia, sau jocul de tip „mă prefac că sunt un…“ (animal, super erou, personaj, mama, tata, etc); îi place însă să câștige tot timpul.
3. Recunoaște şi exprimă propriile emoţii și devine mai conştient de emoţiile celorlalţi.
4. Comunică verbal (tot mai adecvat) nevoi, dorinţe.
5. Învaţă formularea (politicoasă) a unei cereri, poate solicita sau oferi ajutorul.
6. Gestionează mai bine emoţia de frică, anxietatea de a se separa de părinte, începe să tolereze să stea singur.
7. Învaţă cum să iniţieze şi să păstreze o relaţie de prietenie.
8. Învaţă să își aştepte rândul, îi creşte toleranţa la frustrare, poate amâna recompensa.
9. Învaţă să împartă jucării, obiecte.
10. Învaţă să respecte reguli de conduită socială.

Toate aceste abilităţi amintite mai sus, se învaţă şi se exersează în interacţiunile zilnice pe care copilul le are cu ceilalţi, copii sau adulţi. Pentru a putea asimila comportamente sociale potrivite, copiii au nevoie de un context de învăţare care să fie structurat, în care să se regăsească reguli cu sens, explicate şi repetate, de multă răbdare şi de înţelegere din parte adulţilor; un aspect foarte important de care trebuie să ținem cont este faptul că creierul copilului preșcolar este încă în plină dezvoltare neuronală, așadar acest proces al asimilării de noi abilități este unul care poate crea circuite neuronale

utilizabile ulterior toată viața. De asemenea, să nu uităm și că reacţiile emoţionale şi comportamentale pe care copiii le văd la ceilalţi, în special la adulţi (părinţi, educatori) au rolul de a le forma şi de a le modela comportamentele.

Cel mai adesea, comportamentele preșcolarilor catalogate drept inadecvate se datorează lipsei învăţării unor abilități social-emoționale sau a unei insuficiente exersări a acestora. Pe de altă parte, atunci când analizăm un comportament al copilului trebuie să avem în vedere și temperamentul acestuia, precum și faptul că la vârste mici avem şi un nivel crescut al impulsivităţii, acea tendinţă de a acţiona fără a lua în calcul consecinţele. Să luăm drept exemplu o situaţie des întâlnită la această vârstă, aceea în care un copil smulge din mâna unui alt copil o jucărie. Comportamentul copilului care a smuls jucăria ne poate semnala următoarele: nu a învățat abilitatea de a formula o cerere („Îmi dai, te rog, jucăria şi mie?“), nu are exersată abilitatea de a-şi aştepta rândul sau nu își poate gestiona frustrarea de a nu avea ceea ce își dorește.

Felul în care un adult alege să gestioneze și să ghideze comportamentul acestui copil îi va influenţa modul de a se comporta. Reacţia adultului este în strânsă legătură cu modul în care acesta interpretează şi evaluează situaţia respectivă. Dacă adultul are convingerea că acel copil care a smuls jucăria din mâna celuilalt este „rău, obraznic, needucat, copil problemă“, va simţi faţă de acesta furie, iritare, enervare, iar reacţia acestuia în raport cu copilul va fi una în care îl va pedepsi, va ridica tonul vocii, îl va certa sau îl va brusca. Dar, acest tip de reacţie din partea adultului este mai degrabă în acord cu emoţia adultului, cu felul în care s-a simţit acesta în momentul în care a văzut gestul copilului, şi nu în acord cu obiectivul de a-l învăta pe copil un comportament potrivit în situația dată. Ceea ce asimilează copilul din acest tip de reacţie al adultului este să răspundă printr-un comportament agresiv atunci când este furios (să ridice tonul, să certe, să pedepsească). Analizând corect situația și păstrându-și calmul, adultul va avea astfel oportunitatea de a-l învăţa pe copil o anume abilitate (de exemplu cum să își aştepte rândul) sau de a-i reaminti care este regula când dorește ceva anume (să formuleze o cerere).

Copiii au nevoie să înveţe de la adulţi cum să își manifeste emoţiile, deoarece modul în care adultul reacţionează la exprimările emoţionale ale copilului, cum ar fi plânsul, ţipatul, săritul, etc. determină o viitoare exprimare sau inhibare a acestor emoţii. Copiii, ca şi noi adulţii de altfel, resimţim emoţii, şi orice emoţie pe care o avem are un rol, o funcţie, semnalizează ceva – nu există emoţii bune sau rele. Însă există manifestări, exprimări comportamentale adecvate ale acestor emoţii şi unele care nu sunt tocmai potrivite; de exemplu, atunci când resimte emoţia de furie, un copil poate folosi cuvinte să exprime cum se simte, poate respira pentru a-şi liniști emoţia – şi acestea sunt comportamente adecvate, dar poate şi lovi, împinge, sparge sau țipa – acestea fiind considerate comportamente inadecvate.

Încă din anii de grădiniţă, copiii sunt expuși la reguli, ca instrumente eficiente de învăţare a abilitaţilor sociale. Regula funcţionează precum o busolă în ceea ce privește comportamentul în contexte sociale. Este necesar ca părinţii, educatorii să îi călăuzească în permanenţă pe copii în recunoaşterea şi respectarea regulilor de comportament. Pentru ca regulile să fie mai uşor înţelese de către copii acestea trebuie să fie clar exprimate, în cuvinte puţine, şi repetate ori de câte ori este necesar până ce sunt interiorizate. Odată ce regula este integrată în limbajul propriu al copilului, are loc şi o autoreglare a comportamentului.

Cum îi putem ajuta pe copii să își dezvolte abilităţile social-emoționale:

1. Să le identificăm emoţiile şi să le validăm: „văd că eşti trist, furios…“. Astfel ei vor învăta să-și recunoască și să-și eticheteze propriile emoții, respectiv le pot observa la ceilalți.
2. Să îi ajutăm să îşi exprime emoţiile prin întrebarea „*ce s-a întâmplat?“*.
3. Să facem apel la reguli, deoarece regula este cea care ne ghidează comportamentul în situaţii sociale.
4. Aplicarea consecinţelor ca urmare a încălcării regulilor – de reţinut este că întotdeauna vom sancţiona comportamentul (a lovit, a aruncat) și nu emoţia copilului (furie, tristeţe, frustrare).
5. Identificarea şi negocierea împreună a unor soluţii de rezolvare a situaţiei problematice, cum putem face mai bine data viitoare, oferirea de alternative.

Este nevoie de mult exerciţiu din partea copilului şi de multă răbdare din partea părinţilor, educatorilor pentru a învăţa abilităţi precum: formularea politicoasă a unei cereri, amânarea unor dorinţe imediate, rezistența la nevoia imediată de a se juca, exprimarea adecvată a unei emoţii. Dar, odată bine construită temelia pentru abilităţile ce se dezvoltă în preşcolaritate, asigurăm o dezvoltare armonioasă și sănătoasă a copilului din punct de vedere emoțional și social.

Bibliografie:

1. Catrinel A. Ștefan, Kallay E., 2011*, Dezvoltarea competențelor emoționale și sociale la preșcolari. Ghid practic pentru educatori*;
2. Neacșu I., Suditu M., 2020, *Educația emotional-afectivă. Noi exporări, noi strategii*, Editura Polirom.

Primii pași în digitalizare: Aplicații interactive în grupa mare

Oprea Delia,
Grădinița cu P.P.”Lizuca”, Cluj-Napoca

De la consum de conținut, la explorare creativă: Cum transformăm ecranul dintr-o barieră într-o fereastră către cunoaștere.

Introducere: Generația „Alpha” și provocarea digitală

Copiii care pășesc astăzi în „Grupa Mare” s-au născut într-o lume în care tehnologia este la fel de prezentă ca aerul. Pentru ei, interfața tactilă este intuitivă, iar accesul la informație este instantaneu. În acest context, întrebarea nu mai este *dacă* ar trebui să introducem tehnologia la grădiniță, ci *cum* o facem într-un mod etic, pedagogic și echilibrat.

Digitalizarea în grupa mare nu înseamnă înlocuirea creioanelor colorate cu tablete, ci îmbogățirea experienței de învățare. Este vorba despre trecerea de la consumul pasiv (vizionarea de clipuri video) la **interacțiunea activă**, unde copilul devine micul explorator, programator sau artist digital.

Pilonii Digitalizării la Grădiniță

Pentru ca integrarea tehnologiei să fie un succes, trebuie să ne ghidăm după trei principii fundamentale:

1. **Scopul pedagogic:** Tehnologia servește obiectivul de învățare, nu invers.
2. **Moderația:** Timpul petrecut în fața ecranului este limitat și intercalat cu activități de mișcare.
3. **Interactivitatea:** Aplicațiile alese trebuie să stimuleze gândirea critică și rezolvarea de probleme.

Aplicații Recomandate: Un Kit de Supraviețuire pentru Educatori

Iată o selecție de instrumente care pot transforma o zi obișnuită la grupă într-o aventură digitală:

1. Gândirea Algoritmică: *ScratchJr*

Înainte de a învăța să scrie, copiii pot învăța „logica” programării. **ScratchJr** permite copiilor de 5-6 ani să creeze propriile povești și jocuri interactive prin îmbinarea unor blocuri grafice de comandă.

1. **Beneficiu:** Dezvoltă structura logică și secvențialitatea.
2. **Activitate propusă:** „Călătoria personajului preferat prin anotimpuri”.

2. Explorarea Mediului: *Quiver – 3D Coloring App*

Realitatea Augmentată (AR) face minuni pentru imaginația celor mici. Copiii colorează o fișă pe hârtie, iar cu ajutorul aplicației, desenul „prinde viață” în format 3D pe ecranul tabletei.

1. **Beneficiu:** Face legătura între lumea fizică (desenul manual) și cea digitală.
2. **Activitate propusă:** Observarea părților componente ale unui animal „viu” care se mișcă pe masa de lucru.

3. Matematică și Forme: *Khan Academy Kids*

O platformă complexă, dar extrem de prietenoasă, care transformă conceptele matematice și de alfabetizare în jocuri captivante, ghidate de personaje simpatice.

1. **Beneficiu:** Parcurs de învățare personalizat pentru fiecare copil.

Designul unei activități integrate: „Detectivii Formelor Geometrice”

Cum arată, concret, o activitate digitalizată la grupa mare? Iată un exemplu de scenariu didactic:

1. **Etapa Analogică (15 min):** Copiii caută obiecte rotunde sau pătrate prin sala de grupă.
2. **Etapa Digitală (10 min):** Folosind tableta și o aplicație de tip „Geoboard” (tablă virtuală cu elastice), copiii construiesc formele găsite anterior.
3. **Etapa Creativă (15 min):** Copiii fotografiază formele create și, folosind o aplicație de desen (precum *Tayasui Sketches*), adaugă ochi, mâini și picioare formelor, transformându-le în „Monștrii Formelor”.

Rolul Educatorului: Facilitator, nu Spectator

Digitalizarea nu înseamnă că educatorul „ia o pauză” în timp ce copiii stau pe tablete. Din contră, rolul cadrului didactic devine crucial în:

1. **Ghidarea dialogului:** „Ce crezi că se întâmplă dacă apăsăm acest buton?”
2. **Monitorizarea timpului:** Utilizarea cronometrelor vizuale pentru a gestiona tranziția de la digital la jocul liber.
3. **Evaluarea calității:** Alegerea aplicațiilor fără reclame și cu un conținut educațional validat.

Provocări și Mituri

„Ecranele afectează vederea și atenția.” Este parțial adevărat dacă expunerea este prelungită și necontrolată. Însă, într-un mediu controlat (15-20 minute pe sesiune), tehnologia devine un instrument de lucru, nu un viciu.

„Grădinița ar trebui să fie despre jocul cu cuburi, nu despre ecrane.” Digitalizarea nu exclude cuburile! Putem folosi tableta pentru a fotografia o construcție din cuburi și a face un „filmuleț” despre cum a fost construită. Tehnologia este un **strat suplimentar de creativitate**.

Concluzie

Digitalizarea la grupa mare este primul pas către o „alfabetizare funcțională digitală”. Oferindu-le copiilor instrumentele corecte și învățându-i să le folosească cu sens, îi pregătim pentru o școală și o viață în care tehnologia nu îi va stăpâni, ci îi va servi.

Grădinița Smart nu este cea care are cele mai scumpe dispozitive, ci cea care știe să le folosească pentru a aprinde scânteia curiozității în mintea fiecărui copil.

Resurse pentru cadrele didactice:

1. *Common Sense Media* – pentru recenzii de aplicații educaționale.
2. *Code.org* – secțiunea pentru preșcolari.

Bibliografie

1. **Cucoș, C. (2014).** *Educația. Reîntemeieri, dinamici, prefigurări*. Editura Polirom, Iași. (Pentru fundamentarea pedagogică a noilor tehnologii în educație).
2. **Donohue, C. (Ed.). (2014).** *Technology and Digital Media in the Early Years: Tools for Teaching and Learning*. Routledge & NAEYC. (O lucrare de referință despre integrarea etică a digitalului la vârste timpurii).
3. **Pânișoară, I.-O. (2017).** *Profesorul de succes. 59 de principii de pedagogie practică*. Editura Polirom, Iași.
4. **Prensky, M. (2010).** *Teaching Digital Natives: Partnering for Real Learning*. Corwin Press. (Conceptul de „nativi digitali” și adaptarea metodelor de predare).
5. **Resnick, M. (2017).** *Lifelong Kindergarten: Cultivating Creativity Through Projects, Passion, Peers, and Play*. MIT Press. (Autorul Scratch, despre importanța spiritului de grădiniță în învățarea tehnologiei).

Abandonul școlar – cauze și modalități de prevenire

Prof. inv. primar Cazacu Smaranda Maricela
Școala Gimnazială Nr.25, Galați

Abandonul şcolar reprezintă conduita de evaziune definitivă ce constă în încetarea frecventării şcolii, părăsirea sistemului educativ indiferent de nivelul la care s-a ajuns, înaintea obţinerii unei calificări sau pregătiri profesionale complete sau înaintea încheierii actului de studii început. Elevii care abandonează şcoala sunt cei care s-au făcut remarcaţi pentru absenteism şi alte dificultăţi de comportament, pentru care au fost sancţionaţi în repetate rânduri în şcoală. Acest abandon este cu atât mai grav cu cât are loc la nivelul formelor terminale de învăţământ, căci până a ajunge acolo societatea a cheltuit cu persoana respectivă o grămadă de resurse. Chiar şi cel în cauză a fost nevoit să depună anumite eforturi. Abandonul şcolar reprezintă o problemă gravă cu care se confruntă societatea contemporană; şcoala a ajuns să fie abandonată, înainte de toate, pentru că în ziua de azi nu contează în ierarhii, nu e percepută ca valoare în sine; atât copiii, cât si elevii nu mai consideră şcoala un viitor. Efectele abandonului şcolar demonstrează că acest tip de conduită este considerat deosebit de grav. Mai întai, cei care abandonează şcoala nu au nici calificarea profesională indispensabilă integrării socio-economice, nici formația morală şi civică necesară exercitării rolului de părinte şi celui de cetățean al unei comunități. În al doilea rând, neavând o calificare, cei care abandonează şcoala sunt viitorii şomeri şi reprezintă, pe termen mediu şi lung, o sursă de dificultăți sociale şi de pierderi, care depăşesc investiția cerută de formarea inițială. Pentru o mai bună intervenţie se propune realizarea unui program care să urmărească dezvoltarea competenţelor cadrelor didactice de lucru în echipă şi de folosire a planificării strategice în vederea identificării factorilor care ar favoriza apariţia unor astfel de situaţii de risc la nivelul şcolii, pentru prevenirea şi, în ultimă instanţă, pentru rezolvarea unor situaţii de criză cu efect de abandon şcolar.

Pentru a putea reduce numarul abandonurilor şcolare ar fi bine să încercăm sa identificăm şi să studiem câteva cauze:

şcolile din zonele defavorizate sunt caracterizate de izolare, sărăcie şi lipsa oportunităților de succes socio-profesional pentru absolvenți. Lipsiți de motivație, mulți dintre elevii claselor gimnaziale renunță în primii ani de studiu, rămânând să dea o mână de ajutor în gospodăriile proprii sau chiar muncind ca zilieri la oamenii mai avuți din satele respective. Sărăcia comunităților din zonele defavorizate limitează posibilitățile părinților de a oferi copiilor resursele necesare educației. Această stare provoacă deseori exploatarea copiilor prin muncă de către părinți. Lipsa interesului pentru şcoală se explică prin presiunile de ordin economic, prin dezamăgirile personale ale părinților şi prin lipsa de cultură a comunității care poate fi susceptibilă față de instituțiile formale.

Aceste cauze ar putea fi eliminate prin orientarea fondurilor disponibile spre şcolile din asemenea zone, prin stabilirea unor legături cu centre de instruire existente, prin asigurarea unei infrastructuri care să asigure transportul elevilor, dar şi asigurarea hranei pentru elevi care au domiciliul la distanțe mari de şcoala.

De asemenea, este menţionată aprecierea potrivit căreia, în mediul rural, abandonul şcolar creşte iarna, „în condiţiile lipsei de subsistenţă'' şi din cauza „lipsei hranei sau imbrăcămintei necesare''. E o simplă părere fără cunoaşterea generală a realităţii. Pe de altă parte, încălzirea vremii, crearea condiţiilor

naturale de practicare a unor îndeletniciri îi fac pe copii să-şi urmeze părinţii la muncă, abandonând şcoala.

cultura de origine a elevilor – cercetările din domeniul educațional au relevat faptul că mediul socio-cultural de proveniență al elevilor este una dintre cele mai importante variabile în reuşita sau eşecul şcolar şi profesional al elevului. Este foarte importantă atitudinea familiei în raport cu şcoala. Există şi cazuri în care părinţii încurajează să încalce normele valorilor şcolare prin atitudinea lor faţă de şcoală.

Astfel, dezorganizarea vieții de familie, consecință a divorțului, climatul familial conflictual şi imoral, excesiv de permisiv, divergența metodelor educative şi lipsa de autoritate a părinților, atitudinea rece, indiferentă sau, dimpotrivă, tiranică a acestora sunt alte câteva aspecte care conduc spre abandonul şcolar.

factori de natură socială şi economică cum ar fi: crize politice, economice, sociale şi morale, prăbuşirea sistemului de protecție socială, confuzia sau absența unor norme sau valori sunt alte cauze care conduc la dezorientarea elevilor, îndepărtarea lor de mediul educațional şi, în final, abandon şcolar.

factorii de natură educațională: insubordonare față de normele şi regulile şcolare, chiul, absenteism, repetenție, motivații şi interese slabe în raport cuşcoala, greşelile dascălilor (de atitudine şi relaționare, competența profesională, autoritate morală) au şi ei un rol important în apariția fenomenului de abandon şcolar.

anturajul de proastă calitate debusolează elevii cu un psihic labil datorat unor carențe din copilărie; dorința de a scăpa de sub tutela educațională sau familială, dorința de a capta obiecte, haine sau mâncare prin căi ocolite, necurate reprezintă cauze pentru care elevul abandonează şcoala. Anturajul reprezintă un factor negativ în viața elevului; el poate să-l determine pe elev să fumeze, să consume bauturi alcoolice, să consume droguri, să fure sau chiar să chiulească de la şcoală. Principalele obiective în cadrul unui program de prevenire a abandonului şcolar:

- identificarea elevilor aflaţi în abandon sau risc de abandon şcolar în vederea menţinerii acestora în sistemul învăţământului guvernamental de zi;
- implicarea sistemului familial în reabilitarea şcolară şi socială a elevului;
- creşterea gradului de implicare a comunităţii locale în soluţionarea situaţiilor de abandon şcolar sau a situațiilor ce prezintă risc de abandon şcolar.

În măsura în care aceste obiective vor fi îndeplinite, abandonul şcolar nu va mai reprezenta un pericol imediat de abandon, fiind urmărite în cadrul unui program de prevenţie bine organizat, ce se desfăşoară pe o perioadă foarte îndelungată.

Se impun măsuri de prevenire a abandonului şcolar:

- psiho-pedagogice şi psiho-sociologice – care urmăresc cultivarea unor relații interpersonale adecvate pentru realizarea unei inserții socio-familiale pozitive;
- socio-profesionale – ele decurg din măsurile psiho-pedagogice şi psiho-sociale; psihiatrice – depistarea precoce a minorilor cu diferite probleme caracteriale, comportamentale, emoționale, tendinte agresive;
- juridico-sociale – aceste măsuri permit creşterea gradului de influențare socială prin popularizarea legilor şi prin propaganda juridică, în general.

În cadrul învăţământului preşcolar educatoarea are, de asemenea, un rol decisiv în formarea conceptului despre şcoală a copiilor preşcolari – viitori şcolari. Rolul acesteia este nu numai de a-i informa cu privire la şcoală, ci şi de a-i face să conştientizeze importanța pe care o deține scoala în viața unui individ.

Un alt element în combaterea abandonului şcolar este participarea tuturor copiilor la programul educativ, fiecare după forţa şi posibilităţile sale. Copiii sunt diferiţi, capacităţile lor sunt diferite, gradul lor de adaptare şi percepere este diferit, dar în grupul de la grădiniţă fiecare poate avea un loc, un statut, un rol şi o valoare, fapt ce îi determină să îndrăgească mediul şcolar. Evaluarea pe care o poate face educatoarea se referă la competenţele şi capacităţile educaţionale ale fiecărui copil. Trebuie plecat de la premisa că fiecare copil are valoare şi este unic şi că fiecare copil poate învăţa, indiferent de nevoile lui sociale. Pentru o mai bună prevenire a abandonului şcolar trebuie cunoscute aptitudinile şi nevoile fiecărui copil integrat în sistemul de educaţie fie el de religie sau etnie diferită faţă de restul copiilor. Dintre programele și activitățile care pot diminua abandonul școlar se pot enumera următoarele:

* Programe de sprijin educațional

- Activități remediale și tutorat: meditații gratuite oferite elevilor cu dificultăți la materiile principale, tutorate realizate de profesori sau voluntari , centre de învățare accesibile după ore.
- *Programe „Școală după școală” : realizarea temelor, activități de consolidare, sprijin individualizat, activități recreative care dezvoltă abilități sociale și motivația, reducerea timpului petrecut în medii riscante.

* Sprijin financiar pentru elevi și familii: burse și ajutoare materiale, burse sociale, burse de merit, vouchere educaționale, ajutoare pentru achiziționarea rechizitelor și îmbrăcămintei.

- Programul de hrană în școli: mese calde sau gustări care stimulează prezența la cursuri, reducerea absenteismului generat de lipsa resurselor materiale.

* Implicarea comunității și a familiei -
Colaborarea școală–familie: întâlniri periodice cu părinții, consiliere parentală pentru îmbunătățirea relației părinte–elev.

-Implicarea specialiștilor: psihologi, asistenți sociali și mediatori școlari, identificarea timpurie a elevilor aflați în risc de abandon.

* Activități extracurriculare atractive -
Cluburi și ateliere școlare: cluburi de teatru, sport, robotică, muzică, lectură, activități care cresc sentimentul de apartenență la comunitatea școlară.

-Excursii și proiecte educaționale: vizite culturale și activități de voluntariat, extinderea orizonturilor culturale și sociale.

* Consilierea psihopedagogică și orientarea profesională

- Consiliere individuală și de grup: gestionarea anxietății școlare și a dificultăților emoționale, strategii de motivare și creștere a stimei de sine.

-Orientarea în carieră:descoperirea abilităților și intereselor elevilor., vizite la companii și ateliere practice.

* Utilizarea tehnologiei -
Platforme educaționale.:lecții online, fișe interactive, exerciții suplimentare, sprijin pentru elevii care lipsesc temporar de la școală.

- Monitorizarea progresului: sisteme digitale pentru prezență și performanțe, identificarea rapidă a elevilor cu risc.

Fenomenul abandonului școlar poate fi redus prin intervenții coerente și coordonate la nivelul școlii, familiei și comunității. Exemplele de bune practici prezentate – tutoratul, sprijinul financiar, consilierea, activitățile extracurriculare și utilizarea tehnologiei – au demonstrat eficiență în România și pot fi extinse la nivel național.

Bibliografie

1. Blândul, V. C. – *The "School. My Chance!" Project – A Case Study for Preventing Pupils' School Dropout in Romania*.
2. Trancă, L. M. – *School Dropout: A Case Study on Prevention Measures*. Asociația For Help, Timișoara.
3. Grigore, V., & Gavrilescu, A. S. – *School Abandonment in Rural Vrancea County*.
4. Petre, F.-B., Teodorescu, C., & Cioclu, A. – *School Dropout in Satellite Towns around Bucharest*.
5. Miron, M., & Mistrean, L. – *Comparative Analysis of School Dropout Causes in Rural and Urban Romania*.
6. AmCham România & Universitatea București – *The Economic Impact of School Dropout in Romania* (2024).
7. Ministerul Educației – *Raport anual privind abandonul școlar în România*.
8. UNICEF – *Copiii din România: Analiza riscurilor educaționale*.

Metode moderne de pregătire ale tinerilor sportivi

Prof. Gavra Gabriel, Liceul cu Program Sportiv, Baia Mare

Relevanță

Pregătirea modernă a tinerilor sportivi reprezintă un domeniu de interes major pentru specialiștii din educație fizică și sport, având în vedere cerințele crescânde ale competițiilor și necesitatea protejării sănătății sportivilor aflați în plin proces de creștere și dezvoltare. În ultimele decenii, abordările tradiționale bazate exclusiv pe volum, intesitate și repetitivitate au fost înlocuite progresiv de metode fundamentate științific, care pun accent pe individualizare, prevenție și dezvoltare pe termen lung. Lucrarea de față își propune să analizeze principalele metode moderne de pregătire ale tinerilor sportivi, evidențiind utilitatea acestora în activitatea profesorilor și antrenorilor de specialitate.

1. Introducere

Sportul juvenil contemporan se desfășoară într-un context caracterizat de profesionalizare timpurie și presiuni crescute pentru obținerea performanței. Această realitate impune reconsiderarea modului în care este conceput procesul de pregătire. Numeroase studii arată că supraîncărcarea fizică și specializarea precoce pot conduce la accidentări, epuizare psihică și abandon sportiv. Din acest motiv, organismele internaționale, precum Comitetul Olimpic Internațional, recomandă programe de pregătire centrate pe dezvoltarea armonioasă, competența motrică și menținerea motivației pentru practicarea sportului. Profesorii și antrenorii au un rol esențial în aplicarea acestor principii în activitatea zilnică.

2. Principii moderne ale pregătirii tinerilor sportivi

Pregătirea modernă a tinerilor sportivi se bazează pe respectarea particularităților individuale de creștere și maturizare. Vârsta biologică poate diferi semnificativ de cea cronologică, ceea ce impune adaptarea sarcinilor de efort.

Un alt principiu esențial este progresivitatea, care presupune creșterea treptată a volumului și intensității antrenamentelor, în funcție de nivelul de adaptare al sportivului. De asemenea, se recomandă evitarea specializării precoce și promovarea diversificării activităților sportive, în special la vârstele mici. Această abordare contribuie la dezvoltarea unui bagaj motric variat, la reducerea riscului de accidentare și la menținerea interesului pentru activitatea sportivă.

Individualizarea, continuitatea și monitorizarea încărcării completează cadrul conceptual al pregătirii moderne.

3. Metode moderne de pregătire ale tinerilor sportivi

Metodele moderne de pregătire sunt rezultatul cercetărilor interdisciplinare din domeniul fiziologiei efortului, biomecanicii și psihologiei sportului. Aceste metode urmăresc optimizarea performanței concomitent cu protejarea sănătății sportivilor.

3.1 Antrenamentul de forță adaptat vârstei

Antrenamentul de forță la copii și adolescenți a fost mult timp considerat riscant, însă cercetările recente demonstrează contrariul. Atunci când este corect structurat și supravegheat, acesta contribuie la dezvoltarea forței musculare, a coordonării și a densității osoase. Conform recomandărilor

National Strength and Conditioning Association, accentul trebuie pus pe învățarea tehnicii corecte, utilizarea exercițiilor cu greutatea corpului și progresia graduală a încărcării.

Antrenamentul de forță are un rol important și în prevenirea accidentărilor, prin consolidarea structurilor musculare și articulare. Pentru tinerii sportivi, se recomandă 2–3 ședințe pe săptămână, integrate armonios în programul general de pregătire.

3.2 Antrenamentul neuromuscular și prevenția accidentărilor

Antrenamentul neuromuscular reprezintă o componentă esențială a pregătirii moderne, fiind orientat spre îmbunătățirea controlului motor, a echilibrului și a stabilității. Programele de prevenție includ exerciții de coordonare, pliometrie, stabilizare a trunchiului și tehnici corecte de aterizare. Studiile arată că integrarea acestor exerciții în încălzirea antrenamentelor reduce semnificativ incidența accidentărilor, în special la nivelul genunchiului și gleznei. Profesorii de educație fizică și antrenorii pot implementa cu ușurință astfel de programe, alocând 10–15 minute în fiecare ședință/lecție.

3.3 Antrenamentul de tip HIIT la tineri

High Intensity Interval Training (HIIT) este o metodă modernă care presupune alternarea eforturilor de intensitate ridicată cu perioade de recuperare. La tinerii sportivi, HIIT trebuie aplicat cu prudență, respectând principiile individualizării și progresivității.

Cercetările evidențiază faptul că HIIT poate îmbunătăți capacitatea aerobă și anaerobă într-un timp relativ scurt, fiind eficient mai ales în sporturile de echipă. Totuși, această metodă nu trebuie utilizată excesiv, ci integrată strategic în perioadele specifice de pregătire.

3.4 Jocurile reduse (Small-Sided Games)

Jocurile reduse reprezintă o metodă modernă extrem de utilizată în sporturile de echipă. Prin reducerea numărului de jucători și adaptarea dimensiunilor terenului, se obține o solicitare fizică intensă, concomitent cu dezvoltarea abilităților tehnice și tactice.

Această metodă stimulează luarea deciziilor rapide, cooperarea și creativitatea, având totodată un caracter ludic care crește motivația tinerilor sportivi. Jocurile reduse pot fi adaptate în funcție de obiectivele lecției sau antrenamentului, fiind un instrument didactic valoros pentru profesori.

3.5 Monitorizarea încărcării și a recuperării

Monitorizarea încărcării reprezintă un element-cheie în prevenirea supraantrenamentului. În cazul tinerilor sportivi, se recomandă utilizarea unor metode simple, precum scala percepției efortului (RPE), jurnalele de antrenament și chestionarele de stare de bine.

Analiza acestor date permite ajustarea programelor de pregătire și identificarea timpurie a semnelor de oboseală excesivă. Monitorizarea trebuie corelată cu strategiile de recuperare, pentru a asigura un echilibru optim între efort și refacere.

4. Recuperarea în pregătirea tinerilor sportivi

Recuperarea este o componentă indispensabilă a pregătirii moderne. Somnul de calitate, alimentația echilibrată și hidratarea adecvată influențează direct capacitatea de adaptare la efort. În perioada adolescenței, nevoile de somn sunt crescute, iar lipsa acestuia poate afecta performanța și crește riscul de accidentare.

Profesorii și antrenorii au responsabilitatea de a educa tinerii sportivi în privința importanței recuperării și a unui stil de viață sănătos, integrând aceste aspecte în procesul instructiv-educativ.

5. Concluzii

Metodele moderne de pregătire ale tinerilor sportivi reflectă o schimbare de paradigmă în domeniul educației fizice și sportului de performanță. Accentul se mută de la cantitate la calitate, de la rezultate

imediate la dezvoltare pe termen lung. Implementarea antrenamentului de forță adaptat, a programelor neuromusculare, a metodelor HIIT, a jocurilor reduse și a monitorizării încărcării contribuie la formarea unor sportivi sănătoși, echilibrați și performanți. Pentru profesorii și antrenorii de specialitate, utilizarea acestor metode reprezintă o condiție esențială pentru modernizarea procesului de pregătire.

Bibliografie (selectivă)

1. International Olympic Committee (2015). Consensus statement on youth athletic development.
2. National Strength and Conditioning Association (2009). Youth Resistance Training.
3. Sugimoto, D. et al. (2015). Neuromuscular training and ACL injury prevention.
4. Engel, F. A. et al. (2018). High-Intensity Interval Training in youth athletes.
5. Clemente, F. M. et al. (2021). Small-sided games in youth sports.
6. Watson, A. M. et al. (2021). Sleep and athletic performance.

Metode activ-participative în activitatea educativă a copiilor cu CES

Prof. de psihopedagogie specială Haiaș Florica Maria
Centrul Școlar de Educație Incluzivă „Orizont” Oradea

„Dacă un copil trăiește într-un spirit de acceptare și prietenie el învață să găsească iubirea pretutindeni ” (Dorothy Law Neițe)

Primii ani de viață sunt considerați timpul cel mai valoros din punct de vedere al dezvoltării globale. Fiecare copil este unic, el are propriul ritm de dezvoltare, iar în momentul în care se întâlnesc dificultăți în acest proces se recomandă o intervenție timpurie. Acest fapt presupune depistarea întârzierilor în dezvoltarea, acționarea profesionistă asupra palierului deficitar pentru ca fiecare educabil să se dezvolte la nivelul maxim. Intervenția timpurie trebuie derulată între 0 si 6 ani. Cu cât întârzierile în dezvoltare sunt descoperite mai devreme cu atât șansele de recuperare sau diminuare

Din sfera copiilor cu CES fac parte atât copii cu deficiențe propriu zise, cât și copii fără deficiențe, dar la care întâlnim reacții stabile de inadaptare la exigentele unității de învățământ. Din această categorie fac parte:

1. Copiii cu deficiențe senzoriale și fizice (tulburări vizuale, tulburări de auz, dizabilități mintale)
2. Copiii cu deficiențe mintale, comportamentale (ADHD)
3. Copiii cu tulburări afective, emoționale (anxietate, mutism selectiv)
4. Copiii cu handicap asociat
5. Copiii cu dificultăți de cunoaștere și învățare (sindromul Down, dilexie, dificultăți de învățare)
6. Copiii cu deficient de comunicare și interacțiune (sindromul Asperger, întârzieri în

dezvoltarea limbajului)

Abordarea incluzivă sustine că unitățile de învățământ le revine responsabilitatea să depășească barierele din drumul învățării și faptul că cei mai buni profesori au abilitățile corespunzătoare pentru a-i ajuta pe educabili să recunoască acest fapt. Prin strategiile utilizate de cadru didactic în acest sens se pot enumera:

1. Crearea unui climat afectiv- pozitiv
2. Stimularea încrederii în sine
3. Încurajarea sprijinul și cooperarea din partea colegiilor
4. Centrarea învățării pe activitatea practică
5. Adaptarea metodelor și mijloacelor de învățare moderne

Metodele activ-participative reprezintă un factor important în conturarea de condiții optime pentru un învățământ de calitate. Acestea contribuie la creșterea performantei școlare, pot fi îmbunătățite ca aplicație la clasă în condițiile unui mediu de lucru atractiv și relaxant pentru copiii cu CES. Interactivitatea impune o învățare prin comunicare prin colaborare, conduce o confruntare de păreri, conturează situații de învățare centrate pe disponibilitatea și dorința de cooperare a copiilor cu cerințe speciale. Cu alte cuvinte strategia didactică sădește sămânța unei munci colective desfășurate de cadru didactic împreună cu copiii, acesta completând planul de lucru cu propriile interese, dorințe de cunoaștere.

Prin apelarea la lucru în echipă elevii/preșcolarii cu CES li se oferă posibilitatea de a împărtăși păreri, ideile, strategiile personale de lucru, impulsionează interesul pentru o temă sau sarcină dată. Elevii/preșcolarii nu vor mai fi simpli spectatori la lecție, ci actori cu un rol activ, gata să se implice emoțional și motivațional. Se pot identifica numeroase metode de învățare care au un pronunțat caracter activ participativ, utilizate în practica didactică la copii cu CES. Printre acestea se pot enumera:

Jocurile de rol sunt recomandate pentru orice arie de dezvoltare , dar și în cazul autonomiei personale, copiii speciali pot învăța ușor principii esențiale ale vieții cu zi cu zi: „De-a magazinul‖, „În vizită la muzee„ , „În excursie”. Observând comportamentul colegilor mereu, imitându-l și popularizând fiecare noțiune dobândită într-o situație reală autonomia personală va fi îmbunătățită semnificativ.

Jocul didactic îl antrenează pe copiii cu CES în exersarea facilităților mintale, câștigă încredere în sine. Clasicii psihopedagogiei speciale iau oferit jocului un rol central în procesul educațional terapeutic. Obiectivul imediat al jocului este educațional iar cel final este terapeutic de ameliorare. Jocul ca învățare și terapie urmărește să transforme rolul profesorului și să acorde noi șanse copilului cu deficiențe. La copii cu CES jocul didactic se poate organiza cu succes în orice moment al lecției într-o anumită etapă a ei sau pe întreg parcursul acesteia. Un exemplu de astfel de joculeț este jocul omisiunilor – li se cere copiilor să precizeze elementul omis dintr-o serie de imagini. Luând drept temă „Povestea ursului cafeniu‖ se formează două echipe, fiecare echipă are sarcina de completa secvențele poveștii care au fost omise si de a prezenta verbal ideile principale a povestiri. Echipa care rezolvă cel mai corect și rapid sarcina va câștiga. Prin aceste jocuțe didactice se realizează o coeziune strânsă între preșcolari promovând principiul cooperării si al incluziunii.

Clasa răsturnată este considerată o mare noutate în procesul de învățare-predare. În modelul

tradițional, lecțiile sunt centrate pe profesor, care lucrează ca element de legătură între copii și cunoștințe. Cadrul didactic prezintă conținutul și educabilii ascultă. Cu clasa răsturnată, educabilii au acces direct la cunoștințe, iar profesorul funcționează ca monitor și mediator. Cunoștințele de bază sunt înmagazinate în afara sălii de clasă, unde copii fac sarcini propuse de profesor cu privire la domenii specifice. O temă ce poate fi abordată la nivel preșcolar aplicând aceasta metodă este „Animalele domestice". Copiii sunt organizați în grupe iar fiecărei grupe i se dă sarcina sa afle mai multe lucruri despre un animal domestic. Fiecare preșcolar descoperă acasă noțiuni despre această temă cu ajutorul cărților, informațiilor oferite de părinți și chiar prin interacțiunea directă cu animalul dacă locuiește într-o zonă rurală. A doua zi reveniți la grădinița fiecare grupă expune cele descoperite acasă. Dacă colegul de grupă întâmpina dificultăți în prezentare celălalt copil îl poate ajuta. Ca moment de obținerea performanței se poate realiza un desen cu colegul de grupă, având ca subiect animalul prezentat. Prin aceasta metodă copiii speciali sunt acceptați ușor de colegi, se promovează cooperarea, încrederea în sine, și motivația în învățare.Toate aceste metode interactive au un rol deosebit de important deoarece ilustrează traseul metodic cel mai potrivit, cel mai logic şi mai eficient pentru abordarea unei situaţii concrete de predare şi învăţare.

Folosirea metodelor activ-participative în procesul de predare-învăţare-evaluare la elevii cu CES ,contribuie la o învățare cu drag chiar în timpul lecțiilor, copiii sunt activi şi participă la provocările oferite de acestea, individual sau pe grupe, dezvoltându-le spiritul de competiţie, dând frâu liber creativităţii şi comunicării cu ceilalţi colegi. Integrarea acestor metode didactice interactive , nu face altceva decât să-i atragă pe copii spre obiectele de studiu, într-o altă variantă decât au fost învăţaţi.

Bibliografie:

1. Popescu, G., & Pleșa, O. (coord). (1998). Handicap, readaptare, integrare. București: Pro Humanitate.
2. Verza F., Introducere în psihopedagogia specială şi asistenţa socială, Ed Fundatiei Humanitas, 2002
3. Vrăjmaș, T. (2001). Învăţământul integrat şi/sau incluziv pentru copiii cu cerinţe educative speciale. București: Aramis.
4. Weihs T.J., Copilul cu nevoi speciale, Ed Triade, Cluj Napoca, 1998

Matematica în noile reforme educaționale: șansă sau obstacol?

Prof Iordache Ana Maria Carmen,
Liceul Tehnologic Virgil Madgearu,Teleorman

Învățământul românesc traversează, de câțiva ani, o perioadă de transformări continue. Reformele curriculare, noile planuri-cadru, digitalizarea accelerată și schimbările în evaluare sunt doar câteva dintre direcțiile asumate de decidenții din educație. Privite din perspectiva unui profesor de liceu tehnologic, aceste schimbări vin atât cu oportunități reale, cât și cu dificultăți care nu pot fi ignorate, mai ales în cazul unei discipline fundamentale precum matematica.

Un prim aspect pozitiv este **adaptarea curriculumului la realitățile actuale**. Se încearcă, cel puțin la nivel teoretic, o orientare a conținuturilor spre competențe utile în viața de zi cu zi și pe piața muncii. Pentru elevii din liceele tehnologice, acest lucru este esențial. Matematica nu mai este văzută doar ca un exercițiu abstract, ci ca un instrument aplicabil în domenii tehnice: măsurători, calcule financiare, interpretarea datelor sau utilizarea tehnologiei.

Un alt avantaj îl reprezintă **digitalizarea procesului educațional**. Platformele online, aplicațiile interactive și resursele digitale pot face matematica mai accesibilă și mai atractivă. Elevii pot vizualiza mai ușor concepte dificile, iar profesorii au la dispoziție instrumente moderne de predare și evaluare.

De asemenea, noile orientări promovează **învățarea centrată pe elev**. Accentul pus pe activități practice, proiecte și lucru în echipă poate crește motivația elevilor, mai ales a celor care nu se regăsesc în învățarea tradițională, bazată exclusiv pe teorie.

În ciuda intențiilor bune, realitatea din școli arată că multe dintre aceste schimbări sunt **implementate superficial sau incoerent**. Programele sunt adesea prea încărcate sau, dimpotrivă, simplificate excesiv, ceea ce duce la lacune serioase în cunoștințele de bază. La matematică, aceste lacune se resimt puternic, deoarece disciplina se bazează pe logică și continuitate.

O problemă majoră este **nivelul foarte diferit de pregătire al elevilor**. Reducerea numărului de ore sau eliminarea unor conținuturi considerate „dificile” nu face decât să adâncească diferențele dintre elevi. În liceele tehnologice, mulți elevi ajung cu baze slabe din gimnaziu, iar profesorul este pus în situația de a recupera materie esențială, în timp ce trebuie să respecte o programă nouă.

Digitalizarea, deși benefică în teorie, scoate la iveală și **inegalități reale**: lipsa echipamentelor, accesul limitat la internet sau competențele digitale reduse, atât ale elevilor, cât și ale unor cadre didactice. În aceste condiții, matematica riscă să devină și mai greu de înțeles pentru elevii deja vulnerabili.

Nu în ultimul rând, schimbările frecvente generează instabilitate și confuzie. Profesorii sunt nevoiți să se adapteze rapid la noi programe, manuale sau metode de evaluare, fără o formare suficientă și fără resurse adecvate.

Un impact major al noilor planuri-cadru se resimte direct asupra profesorilor din liceele tehnologice, care se confruntă cu reducerea numărului de ore la anumite discipline. În cazul matematicii, acest lucru poate duce la completarea normei didactice în mai multe unități de învățământ sau chiar la restrângere de activitate. Aceste situații afectează stabilitatea profesională a cadrelor

didactice și, implicit, calitatea actului educațional, deoarece profesorii sunt nevoiți să își împartă timpul și energia între mai multe școli sau să lucreze într-un climat de incertitudine.

Un subiect intens dezbătut este decizia ca matematica să nu mai fie probă obligatorie la examenul de Bacalaureat pentru elevii care se află în prezent în clasa a VIII-a și care vor urma traseul liceelor tehnologice. Deși măsura este văzută de unii ca o modalitate de reducere a stresului și de adaptare a evaluării la profilul elevilor, ea ridică numeroase semne de întrebare.

Renunțarea la caracterul obligatoriu al matematicii riscă să transmită elevilor mesajul că această disciplină nu este importantă. În realitate, competențele matematice sunt esențiale nu doar pentru continuarea studiilor, ci și pentru calificările profesionale, pentru integrarea pe piața muncii și pentru viața de adult. Fără o evaluare finală riguroasă, interesul elevilor pentru matematică poate scădea semnificativ, iar nivelul general de pregătire se poate deteriora.

Schimbările din învățământul românesc sunt necesare și, în unele privințe, binevenite. Totuși, pentru ca ele să aibă un impact real, este nevoie de coerență, stabilitate și sprijin concret pentru profesori și elevi. În cazul matematicii, mai ales în liceele tehnologice, accentul ar trebui pus pe consolidarea noțiunilor de bază și pe aplicabilitatea practică, fără a sacrifica rigoarea logică.

Ca profesor, consider că adevărata reformă nu se face doar prin documente oficiale, ci printr-un dialog real cu cei din clasă și prin adaptarea inteligentă a schimbărilor la nevoile elevilor. Doar astfel matematica poate deveni nu o materie temută, ci un sprijin real pentru formarea profesională și personală a tinerilor.

Iarnă de poveste

Oblesniuc Felicia

Liceul Special Câmpulung Moldovenesc

Ca învățătoare în cadrul Liceului Special din Câmpulung Moldovenesc am avut multe activități de-a lungul lunii decembrie. Elevii din clasa la care predau, au avut parte de multe surprize de la părinții lor, cât și de la membrii altor școli precum Școala din Poiana Stampei și Colegiul Național „Dragoș Vodă" din Câmpulung Moldovenesc. Elevii mei, cât și elevii școlilor menționate au performat un întreg repertoriu specific sărbătorilor de iarnă format din colinde și urături. Învățarea colindelor de către copiii din cadrul Școlii Profesionale Speciale nu a fost deloc ușoară.Aceasta a necesitat multă pregătire și descoperire de metode astfel încât copiii să învețe cât mai ușor și eficient. Elevii au fost lăudați pentru performanța lor reușită de către toate persoanele care i-au auzit. Înainte să plece în vacanță, aceștia au primit cadouri din partea Asociației „Te Ajut Să Zâmbești" și din partea școlilor menționate.

Am ales colindele și urăturile care au fost interpretate astfel încât fiecare copil să aibă rolul lui. Principalul motiv pentru aceste evenimente a fost bunăstarea copiilor și pentru a le crea amintiri plăcute în cadrul școlii. Învățarea colindelor a fost un prilej prielnic pentru a forma o legătură mai strânsă și pentru a le explica semnificația colindelor și a sărbătorilor care urmează. De asemenea, am vorbit destul de mult despre folclorul românesc, mai exact cel din Bucovina și fiecare copil a povestit despre câte o tradiție. Au menționat colindatul de Ajun, mersul cu capra, mersul cu uratul și sorcova, împodobitul bradului.

Mulți dintre ei au participat la aceste obiceiuri în această vacanță, păstrând astfel tradiția de sute de ani vie. Versurile colindelor au o semnificație aparte, subliniind legătura pe care o are românul cu credința. Am colindat împreună cu mic cu mare, pentru a avea ce povesti fiecare. Copiii sunt încântați să vestească după puterea și priceperea lor Nașterea Pruncului Iisus. Versurile au emoționat publicul, fiind vizibile lacrimile. Fiecare și-a amintit de cel puțin o persoană dragă care muncește în străinătate sau care a plecat dintre noi în această perioadă grea. Atmosfera a fost una mirifică ce a prezentat esența Crăciunului, ce constă în bucuria de a face fapte bune și de a fi alături unii de alții. Copiii au învățat importanța faptei bune care te face să te simți mai împlinit decât orice lucru material și că sărbătorile nu sunt despre cadouri, ci despre familie. Ei au pictat și desenat lucruri specifice din această perioadă precum brazi împodobiți, globuri și clopoței.

Anul acesta, spre deosebire de alți ani, am avut un Crăciun de basm împodobit cu un strat considerabil de zăpadă. Peisajul a fost impresionant, ce ar fi putut fi cules dintr-un tablou de poveste. Fiecare dintre noi a petrecut timpul în familie, bucurându-ne de această perioadă frumoasă. Multe familii s-au reunit după un timp îndelungat în care pandemia ne-a ținut departe unul de celălalt. Am învățat să ne apreciem unii pe alții și să fim mai iertători și înțelegători. Deși au vârste fragede, copiii ne dau exemplu de putere extraordinară. Ei ne arată că trebuie să fim buni tot timpul, nu doar de sărbători. Prin inocența și problemele lor, toți au de învățat.

După cum spunea jurnalistul Andre Laurendeau, „Copilăria este să crezi că printr-un brad de Crăciun și câțiva fulgi de nea întreaga lume poate fi schimbată.", iar în această perioadă părinții, elevii și profesorii din Școala din Poiana Stampei și de la Colegiul Național „Dragoș Vodă" și eu am retrăit copilăria prin ochii elevilor mei.

METODA MODERNĂ-DIAMANTUL

ANDREI NARCISA MAGELONA

Școala Gimnazială „MIHAI DRĂGAN” BACAU

Strategiile didactice interactive promovează o învăţare activă, implică o colaborare susţinută între elevi care, organizaţi în microgrupuri, lucrează împreună pentru realizarea unor obiective prestabilite. Cadrul didactic plasează accentul nu pe rolul de emițător de mesaje informaţionale, ci pe rolurile de organizator, facilitator şi mediator al activităţilor de învăţare.

Demersul didactic este conceput astfel încât nu îl mai are în centru pe profesor, ci pe elev. Rolul profesorului rămâne unul capital, însă, renunţând la vechile practici educaţionale rigide şi uniforme, el devine organizator al unui mediu de învăţare adaptat particularităţilor şi nevoilor beneficiarilor, facilitând procesul învăţării şi dezvoltarea competenţelor. Proiectând şi realizând activităţi de predare-învăţare-evaluare bazate pe strategii didactice interactive, cadrul didactic oferă elevilor multiple ocazii de a se implica în procesul propriei formări, de a-şi exprima în mod liber ideile, opiniile şi de a le confrunta cu cele ale colegilor, de a-şi dezvolta competenţele metacognitive.

Diamantul – este o strategie modernă care are la bază împletirea activităţii individuale cu cea de cooperare în grup. Prin aplicarea acestei metode se urmăreşte antrenarea în activitate a fiecărui elev astfel încât să participe la soluţionarea sarcinilor de lucru date. Este o metodă care stimulează interacţiunea între elevi, dezvoltă abilităţile de comunicare şi gândirea critică a acestora.

Încadrată de specialiști în *organizatori grafici de tip schemă* alături de Ciorchine, Brainsketc.Hing, Cascada, Clustering, Explozia stelară, Lotus, Sinectica, Pânza de paianjen, Turul galeriei, Diagrama Gantt, Diagrama Venn, Scheletul de pește, Piramida, Matricea conceptuală, *Diamantul (ca metodă)*se poate utiliza cu succes la toate disciplinele .

Diamant –ul este un instrument de construcţie a înţelegerii prin prelucrarea primară a informaţiei şi formarea imaginilor mentale. Această metodă activ-participativă prin caracterul ei diferențiat și formativ, ajută la dezvoltarea potențialului intelectual al elevului, la intensificarea proceselor mintale, la ridicarea calității învățării. Avantajele acestei metode sunt: stimulează interacţiunea între elevi; dezvoltă abilităţile de comunicare şi gândirea critică a acestora; dezvoltă creativitatea.

Ca metodă interactivă de grup, *Diamantul* este modalitatea modernă de stimulare a învăţării şi dezvoltării personale, fiind instrumentul didactic care favorizează interschimbul de idei, de experienţe, de cunoştinţe.

Interactivitatea metodei presupune învăţarea prin comunicare, prin colaborare, producând o confruntare de idei, opinii şi argumente, creând totodată situaţii de învăţare centrate pe disponibilitatea şi dorinţa de cooperare a copiilor, pe implicarea lor directă şi activă.

Diamantul este o metodă modernă ce are la bază împletirea activităţii individuale cu cea de cooperare în grup. Prin aplicarea acestei metode se urmăreşte antrenarea în activitate a fiecărui elev, astfel încât să participe la soluţionarea sarcinilor de lucru date.

Etapele desfășurării:

1. Expunerea datelor problemei.
2. Împărţirea elevilor în grupe.

3. Realizarea diamantului în grup şi apoi sintetizarea sa într-unul comun pentru toata clasa sau realizarea unui tur al galeriilor pentru îmbunătăţirea şi evaluarea echipelor.

Forma diamantului:

✓ un substantiv propriu reprezentativ din textul-suport;

✓ două substantive comune reprezentative;

✓ o propoziţie din 4 cuvinte care să exprime mesajul textului;

✓ trei verbe reprezentative pentru text;

✓ numele evenimentului prezentat

Metoda Diamantului ex: Istorie Clasa a IV-a „24 Ianuarie, Mica Unire„

Completați (3 echipe) următoarea schemă (fișă) pe baza informațiilor din lecția „ Unirea Principatelor Române„

DIAMANTUL

Un substantiv propriu reprezentativ

Două substantive comune reprezentative

O propoziţie din 4 cuvinte care să exprime mesajul textului;

Trei verbe reprezentative pentru text

Numele evenimentului prezentat

R1 *Alexandru Ioan Cuza*
R2 *domitor, unire*
R3 *A înfaptuit Mica Unire*
R4 *a unit, a reformat, a realizat, a indeplinit*
R5 *Unirea Principatelor Române*

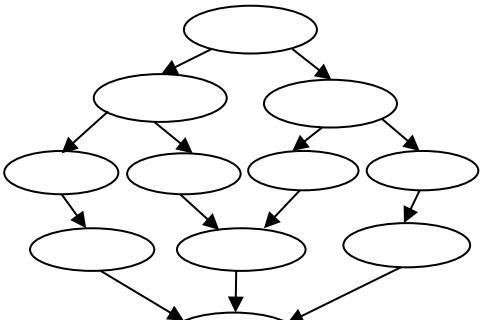
Instrumentul diagrama în baza *Diamantului* este o combinare a formelor de învăţare aplicate în clasă şi e recomandat în etapa de *realizare a sensului şi reflecţie*, ghidând elevii spre formularea unei decizii.

În contextul creat, elevii au fost stimulaţi să lucreze în echipă, să pună întrebări şi încurajaţi să-şi dezvolte prin aplicare abilităţi de gândire critică, esenţiale, dezvoltându-şi în acelaşi timp instrumentele de lucru propriu, originale de a învăţa să înveţe.

Metoda Diamantului ex: Comunicare în limba română,Clasa a II-a -„Buburuza” , de E.Jianu

Pentru a completa rubricile diamantului utilizez întrebări orientative de tipul:

1. Cine este personajul principal al textului studiat ?
2. Care sunt însuşirile acestui personaj ?
3. Ce s-a întâmplat cu acest personaj ? Ce face ea?

4. Ce acţiuni săvârşeşte personajul ?
5. Ce este ?

Studiu de caz privind utilizarea aplicației Wordwall la orele de limba franceză – clasa a IX-a

Prof. Orodel Liliana, Liceul tehnologic Virgil Madgreau, Roșiori de Vede

1. Introducere

Procesul de predare-învățare a limbilor străine în învățământul liceal presupune adaptarea permanentă a strategiilor didactice la particularitățile de vârstă și la nevoile elevilor. Elevii de clasa a IX-a se află într-o etapă de tranziție de la gimnaziu la liceu, caracterizată prin diversitate a nivelurilor de competență lingvistică, scăderea motivației pentru unele discipline și nevoia de activități care să stimuleze interesul și participarea activă.

Integrarea tehnologiei digitale în actul educațional reprezintă o soluție eficientă pentru modernizarea lecțiilor de limba franceză, oferind un cadru interactiv și atractiv. Aplicația Wordwall se evidențiază ca un instrument educațional util, care permite realizarea unor activități variate, adaptate nivelului liceal, favorizând învățarea prin joc, consolidarea noțiunilor și evaluarea formativă.

Prezentul studiu de caz analizează impactul utilizării aplicației Wordwall la orele de limba franceză, clasa a IX-a, evidențiind efectele asupra motivației, implicării și performanțelor elevilor.

2. Scopul și obiectivele studiului de caz

2.1 Scopul studiului

Scopul acestui studiu de caz este de a evidenția eficiența utilizării aplicației Wordwall în procesul de predare-învățare a limbii franceze la clasa a IX-a, precum și rolul acesteia în dezvoltarea competențelor de comunicare în limba franceză.

2.2 Obiectivele studiului

1. Creșterea motivației elevilor pentru învățarea limbii franceze;
2. Consolidarea vocabularului și a structurilor gramaticale specifice nivelului A2–B1;
3. Stimularea participării active și a învățării colaborative;
4. Utilizarea evaluării formative prin activități interactive;
5. Dezvoltarea competențelor digitale ale elevilor.

3. Contextul desfășurării studiului

Studiul de caz a fost realizat la o clasă de **a IX-a**, profil servicii, formată din **24 de elevi**, cu niveluri diferite de competență lingvistică (A2–B1). Orele de limba franceză se desfășoară conform programei școlare în vigoare, care pune accent pe dezvoltarea competențelor de receptare și producere a mesajelor orale și scrise.

Studiul s-a derulat pe parcursul a **5 săptămâni**, în cadrul lecțiilor de:

1. consolidare lexicală (familie, timp liber, școală, societate);
2. recapitulare a timpului prezent și a verbelor regulate și neregulate;
3. introducere și fixare a timpului passé composé;
4. evaluare formativă.

Activitățile Wordwall au fost utilizate atât frontal (prin tabla interactivă), cât și individual, folosind telefoanele mobile ale elevilor.

4. Metodologia cercetării

Pentru realizarea studiului de caz au fost utilizate următoarele metode și instrumente:

1. **observația sistematică** a comportamentului elevilor în timpul orelor;
2. **analiza rezultatelor obținute** în activitățile Wordwall;
3. **chestionar de feedback** aplicat elevilor la finalul perioadei;
4. **compararea rezultatelor** la evaluările inițiale și finale.

Activitățile au fost concepute în concordanță cu competențele prevăzute de programă, vizând:

1. înțelegerea mesajelor orale și scrise;
2. utilizarea corectă a vocabularului și a structurilor gramaticale;
3. exprimarea opiniilor simple în limba franceză.

5. Modalități de utilizare a aplicației Wordwall

Aplicația Wordwall a fost utilizată în diferite momente ale lecției, având rol de:

1. captare a atenției;
2. fixare și consolidare;
3. evaluare formativă.

Tipuri de activități utilizate:

1. **Quiz** – verificarea cunoștințelor de vocabular și gramatică;
2. **Match up** – asocierea verbelor cu formele corecte la passé composé;
3. **Roue de la chance** – formularea de propoziții orale;
4. **Completează spațiile libere** – aplicarea regulilor gramaticale;
5. **Anagramme** – consolidarea vocabularului tematic.

Elevii au fost încurajați să lucreze individual sau în echipă, stimulând cooperarea și competiția pozitivă.

6. Analiza rezultatelor obținute

6.1 Implicarea și motivația elevilor

Utilizarea aplicației Wordwall a dus la:

1. creșterea participării active;
2. reducerea pasivității în timpul orelor;
3. crearea unui climat de învățare relaxat și motivant.

Elevii au manifestat interes sporit și au solicitat frecvent utilizarea aplicației.

6.2 Rezultatele școlare

Compararea evaluărilor inițiale și finale a evidențiat:

1. o mai bună stăpânire a vocabularului;

2. îmbunătățirea utilizării timpului passé composé;
3. creșterea fluenței în exprimarea orală.

6.3 Feedback-ul elevilor

Conform chestionarului aplicat:

1. peste 85% dintre elevi consideră că Wordwall îi ajută să învețe mai eficient;
2. majoritatea elevilor preferă evaluarea prin activități interactive;
3. elevii se simt mai puțin anxioși în timpul evaluărilor digitale.

7. Avantaje și limite ale utilizării aplicației Wordwall la liceu

Avantaje:

1. adaptabilitate la nivelul liceal;
2. învățare activă și centrată pe elev;
3. feedback imediat;
4. dezvoltarea competențelor digitale.

Limite:

1. necesitatea accesului la internet;
2. posibilă distragere a atenției;
3. timp suplimentar pentru pregătirea materialelor.

8. Concluzii

Studiul de caz demonstrează că utilizarea aplicației Wordwall la orele de limba franceză, clasa a IX-a, contribuie semnificativ la îmbunătățirea procesului educațional. Aceasta facilitează consolidarea cunoștințelor, stimulează motivația și sprijină evaluarea formativă într-un mod atractiv și eficient.

Integrarea constantă a aplicației Wordwall, alături de metodele tradiționale, conduce la un demers didactic modern, adaptat cerințelor actuale ale educației liceale.

Utilizarea aplicației Nearpod la orele de limba franceză – instrument digital pentru creșterea implicării și a performanței elevilor

Orodel Liliana, Liceul tehnologic Virgil Madgearu, Roșiori de Vede

1. Introducere

Transformările rapide din domeniul educației, accelerate de dezvoltarea tehnologiei digitale, impun reconsiderarea metodelor tradiționale de predare și integrarea unor instrumente moderne care să răspundă nevoilor actuale ale elevilor. În învățământul preuniversitar, predarea limbilor străine presupune utilizarea unor strategii didactice variate, menite să dezvolte competențele de comunicare, gândirea critică și autonomia în învățare.

Aplicațiile educaționale interactive oferă profesorilor posibilitatea de a crea lecții dinamice, centrate pe elev, în care acesta devine participant activ la procesul de învățare. Una dintre platformele digitale care s-au remarcat în ultimii ani este **Nearpod**, un instrument complex ce permite realizarea de lecții interactive, evaluare formativă în timp real și monitorizarea progresului elevilor.

În predarea limbii franceze, Nearpod se dovedește a fi un suport didactic eficient, facilitând înțelegerea vocabularului, a structurilor gramaticale și dezvoltarea competențelor de receptare și producere a mesajelor orale și scrise. Prezentul articol își propune să analizeze rolul și beneficiile utilizării aplicației Nearpod la orele de limba franceză, evidențiind impactul acesteia asupra motivației, implicării și performanței elevilor.

2. Cadrul teoretic și argumentarea utilizării Nearpod în predarea limbii franceze

Învățarea limbilor străine este un proces complex, care presupune expunere constantă la limbaj, interacțiune, feedback imediat și contexte autentice de comunicare. Conform teoriilor moderne ale educației, învățarea este mai eficientă atunci când elevii sunt implicați activ și când procesul este centrat pe nevoile și ritmul fiecăruia.

Nearpod se înscrie în paradigma învățării active și interactive, oferind:

1. lecții digitale sincronizate;
2. activități multimedia (video, audio, imagini);
3. instrumente de evaluare formativă;
4. posibilitatea adaptării conținutului la nivelul elevilor.

Prin integrarea Nearpod în lecțiile de limba franceză, profesorul poate crea situații de învățare autentice, poate stimula participarea tuturor elevilor și poate oferi feedback imediat, aspect esențial în învățarea unei limbi străine.

3. Prezentarea aplicației Nearpod și funcționalitățile sale educaționale

Nearpod este o platformă educațională digitală care permite profesorilor să creeze, să personalizeze și să livreze lecții interactive, atât în format sincron (în clasă), cât și asincron (pentru acasă).

Principalele funcționalități ale aplicației Nearpod:

1. **Slides interactive** – prezentări îmbogățite cu activități;
2. **Quiz-uri și teste formative**;

3. **Open-ended questions** – răspunsuri deschise;
4. **Matching pairs** – asocierea elementelor;
5. **Time to climb** – joc educativ competitiv;
6. **Draw it** – exerciții de scriere sau completare;
7. **Audio și video integrate**;
8. **Rapoarte de progres** pentru fiecare elev.

Aceste funcționalități fac din Nearpod un instrument versatil, ușor de adaptat cerințelor curriculare și nivelului de competență lingvistică al elevilor.

4. Modalități de utilizare a aplicației Nearpod la orele de limba franceză

Aplicația Nearpod poate fi integrată în toate etapele lecției de limba franceză, având roluri diferite în funcție de obiectivele urmărite.

4.1 Predarea vocabularului

Nearpod permite introducerea vocabularului nou prin:

1. imagini sugestive;
2. exerciții de asociere;
3. înregistrări audio cu pronunția corectă;
4. exerciții de tip „Draw it” pentru completare sau traducere.

Această abordare multisenzorială facilitează memorarea și înțelegerea noțiunilor noi.

4.2 Predarea și consolidarea gramaticii

Structurile gramaticale pot fi prezentate prin:

1. exemple contextualizate;
2. exerciții interactive;
3. întrebări cu răspuns multiplu;
4. completarea spațiilor libere.

Feedback-ul oferit în timp real ajută elevii să își corecteze greșelile și să înțeleagă regulile gramaticale.

4.3 Dezvoltarea competențelor de comunicare

Prin întrebări deschise și activități de exprimare scrisă sau orală, Nearpod sprijină dezvoltarea competențelor de producere a mesajelor. Elevii pot formula opinii, descrieri sau răspunsuri personale, într-un cadru sigur și controlat.

5. Nearpod ca instrument de evaluare formativă

Unul dintre cele mai importante avantaje ale aplicației Nearpod este posibilitatea realizării evaluării formative. Profesorul poate:

1. monitoriza în timp real răspunsurile elevilor;
2. identifica dificultățile de învățare;
3. adapta demersul didactic;
4. oferi feedback individualizat.

Evaluarea prin Nearpod reduce stresul asociat testelor clasice și contribuie la crearea unui climat de învățare pozitiv.

6. Impactul utilizării Nearpod asupra motivației și implicării elevilor

Experiența didactică demonstrează că elevii sunt mai motivați atunci când:

1. lecțiile sunt interactive;
2. pot utiliza dispozitive digitale;
3. sunt implicați activ;
4. primesc feedback imediat.

Nearpod transformă ora de limba franceză într-o experiență dinamică, în care elevii participă constant și își asumă un rol activ în procesul de învățare. De asemenea, aplicația favorizează incluziunea, deoarece toți elevii au posibilitatea de a răspunde, indiferent de nivelul de competență.

7. Avantaje și limite ale utilizării aplicației Nearpod

Avantaje:

1. crește gradul de implicare al elevilor;
2. facilitează predarea diferențiată;
3. permite evaluarea formativă eficientă;
4. dezvoltă competențele digitale;
5. sprijină învățarea activă.

Limite:

1. necesitatea accesului la internet;
2. dependența de dispozitive digitale;
3. timp suplimentar pentru pregătirea lecțiilor;
4. posibile dificultăți tehnice.

8. Concluzii

Utilizarea aplicației Nearpod la orele de limba franceză reprezintă o soluție modernă și eficientă pentru adaptarea procesului educațional la cerințele societății actuale. Prin caracterul său interactiv, Nearpod contribuie la creșterea motivației, la consolidarea cunoștințelor și la dezvoltarea competențelor de comunicare în limba franceză.

Integrarea acestei aplicații în demersul didactic, alături de metodele tradiționale, conduce la un proces de predare-învățare echilibrat, atractiv și eficient. Nearpod nu înlocuiește profesorul, ci îl sprijină în crearea unor lecții relevante, adaptate nevoilor elevilor și realităților educaționale contemporane.

Bibliografie:

1. **Blin, F.** (2015). *Les outils numériques au service de l'apprentissage des langues*. Le français dans le monde, no spécial
2. **Cerghit, I.** (2006). *Metode de învățământ*. Iași: Editura Polirom.
3. **Council of Europe** (2020). *Common European Framework of Reference for Languages: Learning, Teaching, Assessment – Companion Volume*. Strasbourg
4. **Cucoș, C.** (2014). *Pedagogie*. Iași: Editura Polirom.
5. **Dejean-Thircuir, C., & Mangenot, F.** (2006). *Apprentissages collaboratifs et technologies numériques*. ALSIC – Apprentissage des Langues et Systèmes d'Information et de Communication, 9(1).

6. **Guichon, N.** (2012). *Vers l'intégration des technologies numériques dans l'enseignement des langues*. Paris : Didier
7. **Redecker, C.** (2017). *European Framework for the Digital Competence of Educators: DigCompEdu*. Luxembourg: Publications Office of the European Union.

Predarea istoriei prin metode activ-participative

Prof. Prisacariu Elena Mihaela,
Colegiul Tehnic „Dimitrie Ghika” Comăneşti, jud. Bacău

Noile cerinţe ale demersului educaţional impun restructurarea lecţiei de istorie în direcţia folosirii mai frecvente a metodelor interactive de predare- învăţare. Ele schimbă rolul profesorului în clasă, acesta devenind o moderator al unei dezbateri de idei şi probleme, susţinător al motivaţiei şi interesului elevilor pentru istorie, ghid al elevilor în procesul de dobândire de noi competenţe, deprinderi şi cunoştinţe. Odată cu deplasarea accentului de pe activitatea profesorului pe cea a elevului, noile metode îi determină pe elevi să înţeleagă mai bine logica fenomenelor şi faptelor istorice, stimulează formarea de opinii personale argumentate, încurajează munca individuală, însă în funcţie de situaţii şi spiritul de echipă, contribuie la formarea de deprinderi şi atitudini durabile.

Prezentăm, în continuare, două dintre metodele ce pot fi folosite în cadrul orelor de istorie.

SINELG este o metodă care permite eficientizarea lecturii şi gândirii, reprezentând o modalitate de decodificare a textului, permițându-i celui care învaţă să asculte, să citească şi să înţeleagă în mod activ şi pragmatic un anumit conţinut. Ca metodă este specifică etapei de realizare a sensului în cadrul unei lecţii. Se folosesc ca bază de plecare pentru lectura sau ascultarea textului, cunoştinţele anterioare ale elevilor. Dintre avantajele acestei metode amintim facilitarea muncii în echipă, valorifică cunoştinţele anterioare ale elevilor, asigură învăţarea conştientă, angajează procese psihice complexe – analiza, sinteza, comparaţia. Etapele aplicării metodei sunt :

1. În timpul lecturii / ascultării, elevii marchează în text sau notează pe hârtie :
1. cunoştinţele confirmate de text √
2. cunoştinţele infirmate sau contrazise de text -
3. cunoştinţele noi, neîntâlnite până atunci +
4. cunoştinţele incerte, confuze care merită să fie cercetate ?
5. După lectură se trec într-un tabel :

√	-	+	?

6. Informaţiile obţinute individual se discută în perechi sau grupuri, apoi se comunică de către perechi profesorului care le centralizează într-un tabel similar pe tablă.
7. Cunoştinţele incerte rămân ca temă de cercetare pentru lecţiile următoare. Această metodă poate fi folosită mai ales la analiza documentelor scrise.

Această metodă poate să fie folosită pornind de la studierea unor texte referitoare la perioada comunistă, elevii din clasa a X-a reușind să identifice pe baza textelor noi caracteristici ale acestei perioade.

Exemple de texte :

1.*„Dictatura proletariatului în secolul al XX-lea, după bolşevici, nu este o stare, cu un regim recunoscut de constituţie, nu este dictatura majorităţii, ci a minorităţii, şi nici a acestei minorităţi în întregime, ca clasă, ci a unui partid, adică a unui fragment din această clasă; dictatura de partid duce,*

*însă, la aceea a unei grupe din mijlocul partidului pentru a termina cu dictatura unora ori a unuia din acest grup. În acest mod, dictatura proletariatului aşa cum este înţeleasă de bolşevici, reprezintă o minoritate a minorităţii care dictează majorităţii şi care duce în mod fatal prin oligarhia câtorva, la cezarismul unuia." (*D. Gusti*, Comunism, socialism, anarhism, sindicalism şi bolşevism)*

*2. „Practic, [Primul Război Mondial] este câştigat de guverne care îşi proclamau ataşamentul faţă de principiile liberale, dar care în realitate aplică un sistem de economie dirijată şi o dictatură mililtară. Aceasta înseamnă recunoaşterea incapacităţii [democraţiei] parlamentare de a depăşi perioadele de criză, iar acest exemplu nu va fi dat uitării. Preocuparea pentru eficacitate va face ca în Europa să înflorească regimurile dictatoriale." (*S. Bernstein, P. Milza*, Istoria Europei)*

*3. „Prin instaurarea nazismului la putere, teroarea devine politică de stat. Dacă pentru adepţii regimului existau avantaje şi perspective materiale, pentru oponenţi se întrebuinţau diverse metode de <convingere> sau intimidare: asasinatul, arestarea în masă, percheziţiile la domiciliu, lagărele de exterminare fizică, retragerea cetăţeniei (...). Gândirea a fost înlocuită cu lagărul, laboratorul ştiinţific a folosit înarmărilor, literatura cea mai bună a fost pusă pe foc." (*Em. Bold, I. Ciupercă*, Ascensiunea nazismului)*

Brainstorming-ul cunoscut şi sub numele de asaltul de idei, acesta constă în formularea a cât mai multe idei, chiar şi fanteziste, ca răspuns la o problemă de rezolvat prin participarea membrilor grupului, respectiv clasa de elevi. Avantajele folosirii acestei metode sunt: stimulează creativitatea în grup, implică participarea activă a tuturor participanţilor, permite exprimarea personalităţii şi eliberarea de prejudecăţi, exersează analiza şi capacitatea de a lua decizii şi imprimă dinamism lecţiei. Pentru o mai bună aplicare a metodei, trebuie parcurse două etape: prima fază a producţiei de idei în care are loc alegerea temei şi a sarcinilor, precum şi solicitarea exprimării ideilor legate de tema în discuţie sau de rezolvarea unei situaţii problemă, conturate în legătură cu aceasta. Urmează înregistrarea ideilor în scris, apoi anunţarea unei pauze care poate fi între 15 minute şi o zi. A doua fază este cea a aprecierii critice a ideilor, în care are loc reluarea ideilor emise şi gruparea lor pe categorii, simboluri, cuvinte cheie, imagini sau alte criterii. Această etapă este urmată de analiza critică, evaluarea, argumentarea, contraargumentarea ideilor emise anterior, la nivelul clasei sau a grupurilor mai mici. După analiză, are loc selectarea ideilor valoroase, originale sau a celor mai apropiate soluţii pentru problema supusă atenţiei. Se recomandă în această etapă discuţiile libere, urmate de afişarea ideilor rezultate în forme cât mai variate şi originale cuvinte, propoziţii, colaje, imagini, desene joc de rol, în funcţie de nivelul clasei. Pentru o mai bună aplicare a metodei se recomandă încurajarea exprimării a cât mai multor idei, preluarea ideilor celorlalţi şi îmbunătăţirea. Prezentăm în continuare un exemplu de aplicare a acestei metode.

Unitatea de învăţare : Marile conflicte ale secolului XX - clasa a X-a

Lecţia : Primul război mondial

Secvenţa : <u>Războiul total</u>

Scenariu didactic:

Prima etapă - profesorul scrie pe tablă conceptul de război total şi solicită elevilor să enunţe în maxim 5 minute toate ideile care le vin în minte în legătură cu acest concept.

A doua etapă – sunt reluate ideile expuse de elevi, grupate pe categorii şi se realizează o analiză critică şi de evaluare a ideilor.

A treia etapă – în urma selectării ideilor expuse de către elevi, sub îndrumarea profesorului, se ajunge la concluziile referitoare la acest concept.

Aspecte economice : mobilizarea populaţiei în vederea dezvoltării capacităţii economice.

Teritoriile ocupate sunt obligate să susţină economic efortul de război al inamicului, intervenţia statului în economie, slăbirea capacităţii economice şi de luptă a inamicului, blocadă economică.

1. Aspecte politice : implicarea în război a numeroase state organizate în alianţe, statele monarhice devin republici, desfiinţarea imperiilor multinaţionale.
2. Aspecte sociale : implicarea întregii populaţii atât în industrie cât şi agricultură, folosirea muncii prizonierilor de război, raţionalizarea bunurilor de primă necesitate, rechiziţii, victime, propagandă.
3. Aspecte militare: folosirea tuturor resurselor militare şi umane, producerea unor noi tipuri de arme.

Folosirea metodelor active atât în predare cât şi evaluare, pe lângă avantajele menţionate mai sus implică şi alte elemente cum ar fi o mai bună organizare a timpului]n cadrul orelor, o reaşezarea a mobilierului în cadrul sălii de clasă precum şi implicarea elevilor indiferent de nivelul de pregătire. Utilizarea acestui tip de metode poate deveni, în timp, baza unui nou sistem de predare – învăţare în învăţământul preuniversitar.

Bibliografie selectivă :

1. *Demersuri didactice la disciplina istorie. Ghid pentru profesori şi învăţători*, Râmnicu Vâlcea, 2006,
2. Iutiş, Gh., Pânzariu , A., Iriciuc, V., *Istorie. Ghid pentru studenţi şi profesori debutanţi,* Iaşi, 2005,
3. Manea, M., Palade, E., Sasu, N., *Predarea istoriei şi educaţia pentru cetăţenia democratică – demersuri didactice inovative*, Bucureşti, 2006,
4. Păcurari, O., *Învăţarea activă. Ghid pentru formatori*, MEC CNPP, 2001.

Study on the Influence of the Second Chance Program on Teachers

Gheorghiță-Schipor Laura-Maria, Liceul Gheorghe Tătărescu Rovinari

The purpose of this study is to collect, centralize, and process quantitative and qualitative information aimed at determining the impact of ADS-type educational programs from the perspective of the involvement and motivation of teaching staff. The objectives of the study concern the level of involvement and motivation of teaching staff within the ADS program. The research dimensions considered the following aspects:

1. Analysis of the teaching skills of teachers involved in the program.
2. Identification of the experiences of teaching staff within the program and the main barriers they encountered in implementing the program.
3. Analysis of the degree of usefulness of the program from their perspective.
4. Evaluation of the level of involvement and motivation of teaching staff in the program.
5. Analysis of how the relationship between the school and the local community is manifested.

The instruments, methods, and techniques used in the research process were aligned with its objectives, with the need to collect relevant and accurate quantitative and qualitative data, and were adapted to the specific characteristics of the investigated groups (teaching staff).

The online questionnaire aimed to measure the following aspects:

1. Teachers' attitudes and opinions toward the program in general
2. Teachers' level of awareness regarding the program
3. Teachers' level of satisfaction with their involvement in the program organized within the school
4. Teachers' attitudes and opinions regarding the usefulness of the program organized within the school
5. Teachers' perceptions of the main difficulties faced by the school where they teach
6. Teachers' attitudes toward the educational infrastructure of the school where they teach
7. Teachers' attitudes and opinions regarding the difficulties encountered in implementing the program within the school
8. Teachers' perceptions of the benefits offered by the program organized within the school

From the analysis of the responses, it can be observed that the majority of teachers (70%) consider themselves informed about the program. Only one teacher rated their level of information as 3 – low, one as 2 – very low, and one as 1 – do not know/cannot assess. Regarding the level of teachers' involvement in the program and in other educational institutions, 7 out of 10 teachers have been or are currently involved in programs in other schools as well. With regard to involvement in other programs, such as *School after School*, *Erasmus+*, *Green Schools*, and *Edulib*, 7 out of 10 teachers responded affirmatively.

Regarding their experience within the program, 60% of teachers believe that it helped them a lot or very much, while only three teachers rated it as helpful to a small extent and only one teacher as very little. Concerning teachers' assessment of the program's success, they unanimously consider it to be a success.

As for the main reasons for satisfaction with the program, 60% of teachers selected: teaching experience in working with adults, experience gained through working on a project, and increased visibility of the school's activities/projects. Fifty percent selected the reduction of school dropout, 40%

selected the improvement of relationships with representatives of the local community, 30% selected the increase in the number of students/learners, 20% selected schedule flexibility, 10% selected the curriculmu offer based on learners' interests/options, and the same percentage selected the availability of appropriate teaching materials.

When asked about the support provided by various actors in implementing the program, 80% of respondents indicated the school principal/Board of Administration, 70% colleagues within the school, 30% teaching staff involved in the same program, and the same percentage reported receiving support from other categories of staff (psychologist, speech therapist, psycho-pedagogical counselor). Only 10% stated that they received support from the school inspectorate, while the options local authorities/other institutions were not selected by any of the respondents.

Regarding satisfaction with school management, 40% of respondents answered "very much," the same percentage "much," 10% chose "do not know/cannot assess," another 10% chose "little," and none selected "very little."

Regarding satisfaction with learners, 50% of respondents answered "much," the same percentage "little," while the options "do not know/cannot assess," "very little," and "very much" were not selected by any respondent.

Regarding satisfaction with colleagues in the school, 60% of respondents answered "much," 20% chose "very much," 10% chose "little," another 10% chose "very little," and none selected "do not know/cannot assess."

In terms of the general assessment of the program, all respondents evaluated it positively, describing it as good, beneficial, useful, necessary, and very helpful.

When asked about aspects that require improvement, 60% of teachers selected methodology/curriculum and teaching materials appropriate for adult education, 50% selected additional funding, and 30% selected training courses focused on Second Chance Program/adult education.

The teaching staff involved, due to the experience gained, can become resource persons at local and international levels, contributing to the exchange of good practices, which may lead to the development of national and European collaborations in the field of adult education. With regard to the teaching staff involved, they have undergone new professional experiences.

The "Second Chance" program represents a professional and personal opportunity for teaching staff, offering several significant benefits:

1. Improvement of professional competencies: updating and diversifying skills by adapting to new educational requirements and methodologies.
2. Promotion of innovation in education: integrating new methodologies into practice, contributing to the creation of a more attractive and effective learning environment.
3. Increased motivation and professional satisfaction: the opportunity to increase income, which can reduce stress and dissatisfaction related to daily routine.

In conclusion, the "Second Chance" program for teaching staff plays a fundamental role in the modernization and improvement of the educational system, contributing both to the professional development of teachers and to enhancing the quality of the teaching–learning process.

ÎNVĂȚAREA CONTINUĂ: CÂND EDUCAȚIA FORMALĂ ÎNTÂLNEȘTE EDUCAȚIA NON-FORMALĂ

PETRE VALENTINA

ȘCOALA GIMNAZIALĂ GLODEANU SĂRAT, JUDEȚUL BUZĂU

Acest început de mileniu a marcat un punct de turnură în evoluţia conceptelor de educaţie formală şi non-formală, aflate din ce în ce mai frecvent în centrul discursului educaţional internaţional.

În plan european, iniţiativa promovării activităţii educative şcolare şi extraşcolare aparţine Consiliului Europei prin Comitetul de Miniştri care şi-a concretizat demersurile în recomandările adresate în acest domeniu statelor membre, recomandare ce menţiona direcţiile de acţiune referitoare la recunoaşterea statutului echivalent al activităţilor educative şcolare si extraşcolare cu cel al educaţiei formale din perspectiva contribuţiei egale la dezvoltarea personalităţii copilului şi a integrării sociale.

Accentul trebuie pus pe:

1. statutul activităţii educative şcolare şi extraşcolare ca dimensiune a procesului de învățare permanentă;
2. necesitatea recunoaşterii activităţii educative şcolare şi extraşcolare ca parte esenţială a educaţiei obligatorii;
3. importanţa activităţii educative şcolare şi extraşcolare pentru dezvoltarea sistemelor relaţionale de cunoaştere a abilităţilor si comportamentelor;
4. oportunitatea oferită de activitatea educativă şcolară şi extraşcolară pentru crearea condiţiilor egale / echitabile de acces la educaţie pentru dezvoltarea deplină a potenţialului personal şi reducerea inegalităţii si excluziunii sociale;
5. promovarea cooperării în vederea utilizării diverselor abordări didactice necesare ridicării standardelor calităţilor procesului educaţională;

Educaţia non-formală reprezintă ansamblul acţiunilor pedagogice proiectate şi realizate într-un cadru instituţionalizat, extracurricular şi/sau extraşcolar constituit ca "o punte între cunoştinţele asimilate la lecţii şi informaţiile acumulate informal".

Educaţia non-formală valorifică activitatea de educaţie/instruire organizată în afara sistemului de învăţământ dar şi în interiorul acestuia (rolul cluburilor, taberelor elevilor) sub îndrumarea unor cadre didactice specializate în proiectarea unor acţiuni educaţionale, care asigură realizarea corelaţiei subiect/educator - obiect/educat la niveluri de flexibilitate complementare în raport cu resursele pedagogice formale.

Educaţia non-formală sprijină, direct şi indirect, acţiunile şi influenţele sistemului de învăţământ, pe două circuite pedagogice principale:

1. Un circuit pedagogic situat în afara clasei:
1. cercuri pe discipline de învăţământ, cercuri interdisciplinare, cercuri tematice/transdisciplinare;
2. ansambluri sportive, artistice, culturale;
3. întreceri, competiţii, concursuri, olimpiade şcolare.
4. Un circuit pedagogic situat în afara şcolii:

1. activităţi perişcolare, organizate special pentru valorificarea educativă a timpului liber, cu resurse tradiţionale: excursii, vizite, tabere, cluburi, vizionări de spectacole (teatru, cinema) şi de expoziţii; cu resurse moderne: videoteca, radio, instruire asistată pe calculator, cu reţele de programe non-formale;
2. activităţi paraşcolare, organizate în mediul socio-profesional, ca "soluţii alternative" de perfecţionare, reciclare, instruire permanentă, cursuri, conferinţe.

Activitatea educativă şcolară şi extraşcolară reprezintă spaţiul aplicativ care permite transferul şi aplicabilitatea cunoştinţelor, abilităţilor, competenţelor dobândite în sistemul de învăţământ.

Prin formele sale specifice, activitatea educativă şcolară şi extraşcolară dezvoltă gândirea critică şi stimulează implicarea tinerei generaţii în actul decizional în contextul respectării drepturilor omului şi al asumării responsabilităţilor sociale, realizându-se, astfel, o simbioză lucrativă între componenta cognitivă şi cea comportamentală.

Educaţia este o prioritate absolută şi un agent cheie al asigurării coeziunii sociale capabil să contribuie la îmbunătăţirea climatului democratic european.

Este necesară îmbunătăţirea calitativă a nivelului de educaţie în contextul unor schimbări complexe a nivelul vieţii de familie, a pieţei forţei de muncă, a comunităţii, a societăţii multiculturale şi a globalizării. Educaţia de bună calitate presupune aplicarea modelului diversităţii prin abordarea diferenţiată, iniţierea de proiecte în care sa fie implicaţi elevi, cadre didactice de diferite specialităţi, parteneri educaţionali, pornind de la părinţi, societatea civilă, media şi comunitate.

În concluzie, activitățile educative formale și non-formale reprezintă piloni esențiali ai procesului de formare a personalității elevului, contribuind în mod complementar la dezvoltarea competențelor cognitive, sociale și emoționale.

Dacă educația formală asigură cadrul organizat, structurat și sistematic al învățării, educația non-formală completează acest demers prin flexibilitate, creativitate și adaptare la interesele și nevoile reale ale beneficiarilor.

Prin urmare, rolul cadrului didactic este acela de a valorifica în mod echilibrat și creativ atât resursele educației formale, cât și pe cele ale educației non-formale, în vederea realizării unui act educațional modern, eficient și centrat pe elev.

Doar printr-o astfel de abordare integrată se poate asigura formarea unor personalități autonome, responsabile și capabile să se adapteze cerințelor unei societăți aflate în permanentă schimbare.

Bibliografie:

Activităţi extracurriculare şi extraşcolare. Îndrumător metodic, Dumitra Gherghina(coordonator), Editura Didactica Nova, București, 2009.

Gamificarea procesului instructiv-educativ

Prof. înv. primar Cârstoiu Daniela

Școala Gimnazială „Ilie Murgulescu” Vela, județul Dolj

Conceptualizarea gamificării în educația modernă

În peisajul educațional al anului 2025, gamificarea nu mai este privită ca o simplă metodă de divertisment la clasă, ci ca o strategie psihopedagogică complexă, menită să restructureze experiența de învățare. Într-o eră dominată de digitalizare și de o scădere constantă a pragului de atenție, redefinirea modului în care informația ajunge la elev a devenit o necesitate imperativă, în special pentru cei din mediile dezavantajate, unde motivația școlară este adesea fragile.

Rolul feedback-ului instantaneu în procesul cognitiv

Învățarea tradițională suferă de o „latență a feedback-ului” (elevul predă o lucrare și primește nota după o săptămână). Pentru un elev cu dificultăți de învățare sau fără sprijin acasă, această pauză rupe legătura logică dintre efort și rezultat. Gamificarea elimină acest gol. În 2025, utilizarea platformelor precum Quizizz sau Wordwall permite elevului să știe în secunda doi dacă a înțeles conceptul. Conceptualizarea gamificării în 2025 depășește sfera ludicului, devenind o arhitectură a alegerii și a progresului vizibil. Pentru elevii dezavantajați, această structură oferă o „hartă” clară într-un sistem educațional care, altfel, le poate părea străin, complicat și ostil. Prin puncte, misiuni și colaborare, școala încetează să mai fie un loc al evaluării reci, devenind un spațiu al evoluției continue.

Profilul elevului dezavantajat și barierele în învățarea tradițională

Înțelegerea profilului elevului dezavantajat necesită o abordare multidimensională, care să depășească simpla constatare a lipsei resurselor financiare. În 2025, deși politicile de incluziune s-au diversificat, discrepanțele dintre mediul de acasă și exigențele sistemului de învățământ rămân principala cauză a abandonului școlar și a analfabetismului funcțional.

Analiza obstacolelor socio-economice

Pentru un elev dezavantajat, școala nu este întotdeauna un spațiu al oportunității, ci adesea unul al alienării. Barierele încep cu **lipsa suportului familial**, nu neapărat din lipsă de afecțiune, ci din cauza deficitului de timp sau de capital cultural al părinților. Într-o familie în care supraviețuirea zilnică este prioritară, educația este văzută ca un lux sau ca un proces îndepărtat, fără beneficii imediate.

1. **Absenteismul ciclic:** Elevii din medii vulnerabile se confruntă frecvent cu responsabilități domestice (îngrijirea fraților mai mici, ajutor în gospodărie) care duc la absențe repetate. În sistemul tradițional, o absență înseamnă o lacună informațională care se transformă rapid într-o prăpastie cognitivă, deoarece lecțiile sunt structurate liniar.
2. **Lipsa resurselor materiale:** Chiar și în 2025, deși există programe precum Tichetele sociale pentru educație, mulți elevi nu dispun de un spațiu liniștit de studiu sau de o conexiune stabilă la internet pentru temele complexe. Aceasta creează un sentiment de frustrare atunci când cerințele școlare presupun resurse pe care elevul nu le poate accesa.

Impactul psihologic: stima de sine și „frica de a greși”

Cea mai mare barieră pentru elevul dezavantajat nu este intelectuală, ci emoțională. Sistemul clasic de notare (1-10) funcționează adesea ca un mecanism de etichetare.

1. **Frica de eșec:** Pentru un copil care se simte deja marginalizat social, o notă proastă la școală nu este doar un indicator al nivelului de cunoștințe, ci o confirmare a propriei „incapacități”.

Această stare de spirit induce fenomenul de *neputință învățată* (learned helplessness), unde elevul încetează să mai încerce, convins fiind că eșecul este inevitabil.

2. **Stigmatizarea:** Elevii dezavantajați sunt adesea conștienți de diferențele dintre ei și colegii lor mai înstăriți (îmbrăcăminte, vocabular, experiențe de vacanță). În cadrul unei pedagogii rigide, aceste diferențe sunt accentuate, ducând la izolare și la refuzul de a participa activ la ore.

Nevoia de gratificație imediată vs. promisiunea succesului pe termen lung

Educația tradițională se bazează pe o promisiune: „Învață acum pentru a avea un viitor mai bun peste 10-15 ani". Pentru un elev care trăiește într-un mediu instabil, unde viitorul este incert, această promisiune nu are nicio valoare motivațională. Creierul uman, în condiții de stres cronic (specific sărăciei), prioritizează recompensele imediate în detrimentul celor amânate. Aici apare marea ruptură: școala oferă note (abstracte) și diplome (îndepărtate), în timp ce elevul are nevoie de o confirmare a valorii sale *acum*.

Riscul abandonului școlar în contextul anului 2025

În prezent, piața muncii se schimbă rapid, iar presiunea asupra elevilor de a dobândi competențe digitale și de gândire critică este uriașă. Elevul dezavantajat care nu găsește în școală un mediu primitor riscă să părăsească sistemul înainte de a obține o calificare. Conform datelor de pe Eurostat, părăsirea timpurie a școlii rămâne o problemă majoră în România, afectând în special zonele rurale și comunitățile marginalizate.

Profilul elevului dezavantajat este cel al unui „supraviețuitor" care intră într-un sistem creat pentru „spectatori". Barierele nu sunt doar de ordin financiar, ci sunt adânc înrădăcinate în modul în care copilul percepe succesul și eșecul. Sistemul tradițional, prin natura sa punitivă și întârzierea feedback-ului, nu face decât să valideze nesiguranțele acestor elevi.

Recunoașterea acestor bariere este primul pas către o schimbare de paradigmă. Gamificarea intervine exact în aceste puncte nevralgice: înlocuiește frica de eșec cu plăcerea explorării, transformă limbajul abstract în mecanici de joc intuitive și oferă recompense imediate (puncte, insigne) care satisfac nevoia de validare a elevului, menținându-l în sistem. Fără o transformare a mediului de învățare într-unul care să semene cu un joc (unde ai mereu „încă o șansă"), elevul dezavantajat va rămâne mereu un simplu vizitator într-o școală care nu îi aparține.

Gamificarea ca mecanism de echitate educațională

Într-un sistem educațional care, istoric vorbind, a favorizat elevii cu acces la resurse culturale și economice, gamificarea apare în 2025 nu doar ca o metodă modernă, ci ca un act de justiție pedagogică. Echitatea în educație nu înseamnă să oferi tuturor același lucru, ci să oferi fiecăruia ceea ce are nevoie pentru a reuși. Pentru elevii dezavantajați, gamificarea transformă sala de clasă dintr-un teren de testare ostil într-un spațiu de antrenament protejat, unde progresul este accesibil indiferent de punctul de plecare. **Democratizarea succesului prin structuri de progres incluzive**

În modelul tradițional, succesul este adesea binar: ai învățat și ai luat o notă mare, sau nu ai învățat și ai eșuat. Pentru un elev din medii vulnerabile, care poate a ratat lecții din motive independente de el, acest sistem este zdrobitor. Gamificarea înlocuiește această ierarhie rigidă cu o „arhitectură a progresului continuu".Prin utilizarea **punctelor de experiență**, succesul devine o acumulare, nu un verdict. Un elev care începe de la un nivel scăzut de cunoștințe nu este penalizat pentru ceea ce nu știe, ci este recompensat pentru fiecare pas mic făcut înainte. Această schimbare de paradigmă democratizează succesul: în loc să lupte pentru o notă de 10 care pare intangibilă, elevul luptă să treacă

de la nivelul 1 la nivelul 2. În 2025, platformele educaționale permit personalizarea acestor praguri, astfel încât fiecare elev să simtă gustul victoriei, crescându-și progresiv reziliența.

Feedback-ul instantaneu: o formă de mentorat digital

Elevii dezavantajați suferă adesea de o lipsă de monitorizare constantă acasă. În timp ce un elev privilegiat primește feedback de la părinți sau meditatori, elevul vulnerabil rămâne singur cu incertitudinile sale. Gamificarea rezolvă această problemă prin **feedback-ul instantaneu**.

Atunci când un elev rezolvă o sarcină într-un mediu gamificat, el află imediat dacă a greșit și, mai important, *de ce* a greșit. Acest lucru elimină perioada de incertitudine care, în mod normal, duce la pierderea interesului. Feedback-ul imediat acționează ca un mentor invizibil care ghidează elevul în timp real, oferindu-i siguranța de care are nevoie pentru a continua procesul de învățare fără teama că muncește în zadar.

Platforme digitale accesibile și incluzive

Tehnologia, atunci când este utilizată corect, poate fi cel mai mare aliat al elevului dezavantajat. În 2025, multe platforme au dezvoltat versiuni „lite" sau accesibile de pe dispozitive mobile modeste, facilitând învățarea chiar și în lipsa unui computer personal.

1. **ClassDojo și managementul pozitiv:** Această platformă este ideală pentru elevii din medii vulnerabile deoarece pune accent pe comportamentele pozitive, nu pe pedepse. Elevii își creează avatare și primesc puncte pentru „perseverență", „ajutor oferit colegilor" sau „participare". Pentru un copil care primește puține încurajări acasă, vizualizarea progresului său sub forma unor puncte verzi pe ecran are un impact emoțional major, transformând disciplina dintr-o constrângere într-un joc de construcție a caracterului.
2. **Kahoot! și Quizizz în regim asincron:** Deși aceste instrumente sunt celebre pentru competiția în timp real din clasă, pentru elevii dezavantajați (care pot absenta frecvent), funcția de „homework challenge" este vitală. Aceasta le permite să parcurgă testul-joc în propriul ritm, de pe un telefon mobil, ori de câte ori au acces la internet, transformând tema pentru acasă dintr-o corvoadă într-o provocare interactivă.
3. **Wordwall și învățarea prin micro-pași:** Această resursă permite crearea de potriviri, cuvinte încrucișate și roți ale norocului digitale. Pentru elevii cu dificultăți de concentrare, aceste sarcini scurte, care durează 3-5 minute, oferă „victorii rapide", menținând motivația ridicată pentru sarcini mai complexe ulterior.

Monitorizarea și portofoliul de competențe în 2025

În contextul reformelor educaționale actuale, portofoliul digital sau fizic devine oglinda evoluției elevului. Strategia practică presupune ca elevul să-și colecteze toate „insignele" și „dovezile de misiune îndeplinită" într-un dosar personalizat. Pentru un elev dezavantajat, acest portofoliu devine o dovadă concretă a propriei valori. În 2025, se încurajează utilizarea resurselor de pe platforme precum Didactic.ro pentru a descărca modele de fișe gamificate care pot fi integrate în aceste portofolii.

Bibliografie

1. **Cucoș, Constantin**, *Educația. Reîntemeieri, dinamici, prefigurări*, Editura Polirom, Iași, 2017.
2. **Istrate, Olimpiu**, *Educația digitală*, Editura Universitară, București, 2021.
3. **Pânișoară, Ioan-Ovidiu**, *Profesorul de succes. 59 de principii de pedagogie practică*, Editura Polirom, Iași, 2015.

4. **Ploeșteanu, Dan**, *Gamificarea în educație – Strategii de implicare a elevilor în procesul de învățare*, Editura Didactică și Pedagogică, București, 2022.
5. **Potolea, Dan; Neacșu, Ioan; Iucu, Romiță**, *Pregătirea psihopedagogică*, Editura Polirom, Iași, 2008.
6. **Savu-Cristescu, Maria-Magdalena**, *Metode active și interactive în învățământul preșcolar și primar*, Editura Paralela 45, Pitești, 2019.
7. **Stan, Liliana**, *Pedagogia învățământului primar și preșcolar*, Editura Polirom, Iași, 2014.

Evoluția metodelor de predare a matematicii la nivel liceal – studiu de caz din practica didactică

Prof Iordache Ana Maria Carmen,

Liceul Tehnologic Virgil Madgearu,Teleorman

Predarea matematicii în învățământul liceal presupune nu doar transmiterea unor cunoștințe teoretice riguroase, ci și formarea competențelor de analiză, abstractizare și modelare matematică. În contextul actual, marcat de diversitatea stilurilor de învățare și de integrarea tehnologiilor digitale, metodele tradiționale de predare nu mai sunt suficiente pentru a răspunde nevoilor educaționale ale elevilor.

Evoluția didacticii matematicii reflectă tranziția de la un model instructiv-reproductiv la unul **constructivist**, centrat pe activitatea cognitivă a elevului.

Metodele clasice – expunerea, explicația, demonstrația și exercițiul algoritmic – au constituit mult timp fundamentul predării matematicii. Acestea favorizează:

1. structurarea logică a conținuturilor,
2. rigoarea limbajului matematic,
3. consolidarea deprinderilor de calcul.

Cu toate acestea, aplicarea exclusivă a acestor metode conduce frecvent la:

1. învățare mecanică,
2. dificultăți în transferul cognitiv,
3. scăderea motivației intrinseci pentru studiu,
4. perceperea matematicii ca disciplină abstractă și inaccesibilă.

Abordările moderne sunt fundamentate pe principiile **învățării active**, **învățării prin descoperire** și **învățării colaborative**. Acestea urmăresc:

1. dezvoltarea competențelor cheie prevăzute în curriculum,
2. stimularea gândirii critice și creative,
3. integrarea contextelor aplicative și interdisciplinare.

Profesorul devine mediator al cunoașterii, iar elevul este implicat activ în construirea propriilor structuri cognitive.

Studiu de caz – aplicarea metodelor activ-participative la nivel liceal

Context educational -Studiul de caz a fost realizat în cadrul unui liceu teoretic, la o clasă de clasa a X-a, profil real, formată din 28 de elevi, cu niveluri eterogene de pregătire și cu diferențe semnificative în ceea ce privește motivația pentru studiul matematicii.

Anterior implementării demersului didactic analizat, predarea se realiza predominant prin metode tradiționale, iar rezultatele la evaluările inițiale indicau:

1. dificultăți în interpretarea problemelor;
2. aplicarea mecanică a algoritmilor;
3. un nivel scăzut al autonomiei în rezolvarea sarcinilor complexe.

Obiectivele studiului de caz

Demersul didactic a urmărit:

1. dezvoltarea competenței de modelare matematică;
2. creșterea capacității de analiză și interpretare a funcțiilor;

3. stimularea motivației intrinseci pentru învățare;
4. formarea abilităților de colaborare și comunicare matematică.

Conținutul didactic

Unitatea de învățare vizată a fost **„Funcția de gradul al II-lea. Studiu și aplicații”**, desfășurată pe parcursul a 6 ore de curs.

Descrierea demersului didactic

a) Etapa de diagnostic

Procesul a debutat cu o evaluare inițială, constând într-un test scris și o discuție dirijată, menite să identifice nivelul de achiziție a cunoștințelor anterioare și reprezentările elevilor despre noțiunea de funcție.

b) Etapa de predare–învățare

Problematizarea

Fiecare lecție a început cu o situație-problemă inspirată din contexte reale (optimizarea costurilor, traiectorii, fenomene fizice), care a condus natural la necesitatea utilizării funcției de gradul al II-lea.

Învățarea prin descoperire dirijată

Elevii au fost ghidați să observe relații între coeficienții funcției și forma graficului, utilizând fișe de lucru și aplicații digitale (GeoGebra). Profesorul a intervenit punctual, facilitând formularea concluziilor.

Lucrul colaborativ

Activitățile pe grupe eterogene au permis schimbul de idei și argumentarea soluțiilor. Fiecare grup a prezentat rezultatele, stimulând comunicarea matematică și învățarea reciprocă.

Diferențierea sarcinilor de învățare

Exercițiile au fost structurate pe niveluri de dificultate, pentru a asigura progresul fiecărui elev și valorizarea succesului școlar.

c) Etapa de consolidare și evaluare

Evaluare formativă continuă, prin observație sistematică, feedback oral și fișe de autoevaluare;

Evaluare sumativă, realizată printr-un test final axat pe rezolvarea de probleme și interpretarea rezultatelor.

Analiza rezultatelor

Aplicarea strategiilor activ-participative a condus la:

1. creșterea nivelului de implicare cognitivă și afectivă a elevilor;
2. îmbunătățirea performanțelor la evaluările sumative;
3. dezvoltarea competențelor de argumentare și comunicare matematică;
4. consolidarea autonomiei în învățare.

Rezultatele confirmă eficiența unui demers didactic integrat, care valorifică diversitatea metodelor și a resurselor educaționale.

Implicații pedagogice și rolul profesorului

În contextul didacticii moderne, profesorul îndeplinește roluri multiple:

1. proiectant al situațiilor de învățare;
2. facilitator și mentor;
3. evaluator reflexiv al progresului elevilor.

Această abordare presupune o planificare riguroasă, adaptarea strategiilor la nivelul clasei și utilizarea evaluării formative ca instrument de reglare a procesului instructiv-educativ.

Evoluția metodelor de predare a matematicii la nivel liceal impune o schimbare de paradigmă, de la accentul exclusiv pe conținut la focalizarea pe competențe. Îmbinarea metodelor tradiționale cu strategiile moderne asigură un proces educațional echilibrat, favorabil dezvoltării gândirii matematice și formării unor elevi capabili să aplice cunoștințele în contexte variate.

Bibliografie

1. Cerghit, I. (2006). *Metode de învățământ*. Iași: Polirom.
2. Cucoș, C. (2014). *Pedagogie*. Iași: Polirom.
3. Joița, E. (2008). *Didactica matematicii*. București: Editura Didactică și Pedagogică.
4. Pânișoară, I.-O. (2015). *Comunicarea eficientă*. Iași: Polirom.
5. Programa școlară pentru disciplina Matematică – liceu, Ministerul Educației.

Matematica în noile reforme educaționale: șansă sau obstacol?

Prof Iordache Ana Maria Carmen,
Liceul Tehnologic Virgil Madgearu,Teleorman

Învățământul românesc traversează, de câțiva ani, o perioadă de transformări continue. Reformele curriculare, noile planuri-cadru, digitalizarea accelerată și schimbările în evaluare sunt doar câteva dintre direcțiile asumate de decidenții din educație. Privite din perspectiva unui profesor de liceu tehnologic, aceste schimbări vin atât cu oportunități reale, cât și cu dificultăți care nu pot fi ignorate, mai ales în cazul unei discipline fundamentale precum matematica.

Un prim aspect pozitiv este **adaptarea curriculumului la realitățile actuale**. Se încearcă, cel puțin la nivel teoretic, o orientare a conținuturilor spre competențe utile în viața de zi cu zi și pe piața muncii. Pentru elevii din liceele tehnologice, acest lucru este esențial. Matematica nu mai este văzută doar ca un exercițiu abstract, ci ca un instrument aplicabil în domenii tehnice: măsurători, calcule financiare, interpretarea datelor sau utilizarea tehnologiei.

Un alt avantaj îl reprezintă **digitalizarea procesului educațional**. Platformele online, aplicațiile interactive și resursele digitale pot face matematica mai accesibilă și mai atractivă. Elevii pot vizualiza mai ușor concepte dificile, iar profesorii au la dispoziție instrumente moderne de predare și evaluare.

De asemenea, noile orientări promovează **învățarea centrată pe elev**. Accentul pus pe activități practice, proiecte și lucru în echipă poate crește motivația elevilor, mai ales a celor care nu se regăsesc în învățarea tradițională, bazată exclusiv pe teorie.

În ciuda intențiilor bune, realitatea din școli arată că multe dintre aceste schimbări sunt **implementate superficial sau incoerent**. Programele sunt adesea prea încărcate sau, dimpotrivă, simplificate excesiv, ceea ce duce la lacune serioase în cunoștințele de bază. La matematică, aceste lacune se resimt puternic, deoarece disciplina se bazează pe logică și continuitate.

O problemă majoră este **nivelul foarte diferit de pregătire al elevilor**. Reducerea numărului de ore sau eliminarea unor conținuturi considerate „dificile” nu face decât să adâncească diferențele dintre elevi. În liceele tehnologice, mulți elevi ajung cu baze slabe din gimnaziu, iar profesorul este pus în situația de a recupera materie esențială, în timp ce trebuie să respecte o programă nouă.

Digitalizarea, deși benefică în teorie, scoate la iveală și **inegalități reale**: lipsa echipamentelor, accesul limitat la internet sau competențele digitale reduse, atât ale elevilor, cât și ale unor cadre didactice. În aceste condiții, matematica riscă să devină și mai greu de înțeles pentru elevii deja vulnerabili.

Nu în ultimul rând, schimbările frecvente generează instabilitate și confuzie. Profesorii sunt nevoiți să se adapteze rapid la noi programe, manuale sau metode de evaluare, fără o formare suficientă și fără resurse adecvate.

Un impact major al noilor planuri-cadru se resimte direct asupra profesorilor din liceele tehnologice, care se confruntă cu reducerea numărului de ore la anumite discipline. În cazul matematicii, acest lucru poate duce la completarea normei didactice în mai multe unități de învățământ sau chiar la restrângere de activitate. Aceste situații afectează stabilitatea profesională a cadrelor didactice și, implicit, calitatea actului educațional, deoarece profesorii sunt nevoiți să își împartă timpul și energia între mai multe școli sau să lucreze într-un climat de incertitudine.

Un subiect intens dezbătut este decizia ca matematica să nu mai fie probă obligatorie la examenul de Bacalaureat pentru elevii care se află în prezent în clasa a VIII-a și care vor urma traseul liceelor tehnologice. Deși măsura este văzută de unii ca o modalitate de reducere a stresului și de adaptare a evaluării la profilul elevilor, ea ridică numeroase semne de întrebare.

Renunțarea la caracterul obligatoriu al matematicii riscă să transmită elevilor mesajul că această disciplină nu este importantă. În realitate, competențele matematice sunt esențiale nu doar pentru continuarea studiilor, ci și pentru calificările profesionale, pentru integrarea pe piața muncii și pentru viața de adult. Fără o evaluare finală riguroasă, interesul elevilor pentru matematică poate scădea semnificativ, iar nivelul general de pregătire se poate deteriora.

Schimbările din învățământul românesc sunt necesare și, în unele privințe, binevenite. Totuși, pentru ca ele să aibă un impact real, este nevoie de coerență, stabilitate și sprijin concret pentru profesori și elevi. În cazul matematicii, mai ales în liceele tehnologice, accentul ar trebui pus pe consolidarea noțiunilor de bază și pe aplicabilitatea practică, fără a sacrifica rigoarea logică.

Ca profesor, consider că adevărata reformă nu se face doar prin documente oficiale, ci printr-un dialog real cu cei din clasă și prin adaptarea inteligentă a schimbărilor la nevoile elevilor. Doar astfel matematica poate deveni nu o materie temută, ci un sprijin real pentru formarea profesională și personală a tinerilor.

Utilizarea instrumentelor de evaluare digitală în predarea matematicii la liceu – exemple de bună practică

Prof. Iordache Ana Maria Carmen
Liceul Tehnologic „Virgil Madgearu”,Teleorman

Integrarea instrumentelor digitale de evaluare în procesul instructiv-educativ reprezintă o direcție esențială pentru modernizarea predării matematicii la nivel liceal. Platforme precum Google Forms, Socrative sau Testmoz permit colectarea rapidă și precisă a datelor privind nivelul de achiziție al elevilor, facilitând evaluarea formativă și adaptarea demersului didactic. Articolul prezintă exemple de bună practică din activitatea didactică, evidențiind beneficiile utilizării testelor digitale automatizate în evaluarea competențelor matematice.

Evaluarea reprezintă o componentă fundamentală a procesului educațional, având rolul de a măsura progresul elevilor și de a orienta activitatea didactică. În contextul digitalizării educației, utilizarea instrumentelor de evaluare online oferă oportunitatea unei evaluări obiective, rapide și centrate pe competențe.

În predarea matematicii la liceu, unde rigoarea, progresivitatea și diferențierea sunt esențiale, instrumentele digitale de evaluare contribuie la o mai bună înțelegere a nivelului real de pregătire al elevilor și la eficientizarea procesului de predare–învățare.

Evaluarea digitală se înscrie în paradigma **evaluării formative și diagnostice**, oferind date cantitative și calitative relevante pentru reglarea demersului didactic. Conform literaturii de specialitate, feedbackul imediat și individualizat sporește motivația elevilor și favorizează învățarea autoreglată.

Instrumentele digitale permit:colectarea automată a rezultatelor,analiza statistică a performanțelor,identificarea lacunelor și a concepțiilor greșite,adaptarea strategiilor didactice la nivelul clasei.

În predarea matematicii la nivel liceal, evaluarea trebuie să depășească rolul strict sumativ și să devină un instrument de diagnoză și optimizare a învățării. Instrumentele digitale de evaluare oferă profesorului acces rapid la date relevante, obiective și ușor de interpretat, contribuind la fundamentarea deciziilor pedagogice.

Google Forms – evaluare diagnostică și formativă bazată pe date

Google Forms permite realizarea unor teste variate, cu itemi obiectivi și semiobiectivi, corectare automată și reprezentare grafică a rezultatelor.

Exemplu de bună practică – clasa a XI-a, capitolul „Derivate”

Scopul evaluării:

Identificarea nivelului de înțelegere a noțiunilor fundamentale (definiția derivatei, reguli de derivare, interpretare geometrică).

Etapele aplicării:

Conceperea testului

Testul a fost structurat pe trei secțiuni:

1. itemi de tip alegere multiplă (verificarea cunoștințelor teoretice);
2. itemi cu răspuns scurt (calculul derivatelor);

3. itemi de analiză (identificarea erorilor frecvente în rezolvări date).

Testul a fost aplicat la începutul unității de învățare, individual, în laboratorul de informatică sau pe dispozitive mobile.

Google Forms a generat automat:statistici privind rata de răspuns correct,grafice pentru fiecare item,identificarea itemilor cu grad ridicat de dificultate.

Pe baza datelor colectate au fost luate următoarele decizii de natură pedagogică:

1. au fost reluate noțiunile insuficient înțelese;
2. au fost create fișe de lucru diferențiate;
3. elevii au primit feedback individualizat.

Evaluarea a devenit transparentă, iar elevii au conștientizat propriile lacune, ceea ce a condus la o implicare mai activă în procesul de învățare.

Socrative – evaluare interactivă și feedback în timp real

Socrative este un instrument de evaluare sincronă, care permite monitorizarea în timp real a răspunsurilor elevilor și ajustarea imediată a predării.

Exemplu de bună practică – clasa a X-a, capitolul „Funcții”

Scopul evaluării:

Verificarea înțelegerii conceptelor-cheie după predarea unei lecții (domeniu de definiție, monotonia funcției, reprezentare grafică).

Etapele aplicării:

Crearea quiz-ului

Profesorul a realizat un test scurt (5–7 itemi), cu:întrebări cu răspuns multiplu,itemi adevărat/fals,exerciții de interpretare a graficelor.

Quiz-ul a fost aplicat la finalul lecției, elevii răspunzând simultan, folosind telefoanele mobile.

Profesorul a observat instantaneu:itemii cu rată mare de eroare,elevii care întâmpină dificultăți.

Pe loc, au fost reluate explicațiile necesare, iar elevii au discutat răspunsurile corecte.

Evaluarea a devenit un instrument de învățare, nu doar de verificare. Elevii au fost mai implicați, iar atmosfera clasei a fost una de colaborare și competiție pozitivă.

Testmoz – evaluare sumativă obiectivă și securizată

Testmoz permite realizarea unor teste cu acces controlat, limită de timp și corectare automată, fiind potrivit pentru evaluări sumative.

Exemplu de bună practică – clasa a XII-a, capitolul „Integrale”

Scopul evaluării:

Evaluarea competențelor dobândite la finalul unității de învățare.

Etapele aplicării:

Testul a inclus:exerciții de calcul al integralelor,probleme applicative,itemi de tip răspuns scurt și alegere multiplă.

Asigurarea corectitudinii evaluării a fost realizată prin limită de timp,acces pe bază de parole,randomizarea itemilor.

Platforma a oferit rezultate imediate, permițând profesorului să analizeze:distribuția notelor, tipurile de erori frecvente,nivelul general al clasei.

Elevii au primit explicații suplimentare pentru itemii rezolvați greșit, iar activitățile de consolidare au fost adaptate în funcție de rezultate.

Evaluarea a fost percepută ca fiind corectă și transparentă, iar timpul de corectare a fost semnificativ redus.

Tabel comparativ al instrumentelor de evaluare digitală utilizate la matematică – liceu

Criteriu de analiză	**Google Forms**	**Socrative**	**Testmoz**
Tipul evaluării	Diagnostică, formativă, sumativă	Preponderent formativă	Preponderent sumativă
Momentul utilizării	La începutul, pe parcursul sau la finalul unității de învățare	În timpul orei sau la finalul lecției	La finalul unității de învățare
Tipuri de itemi	Alegere multiplă, răspuns scurt, adevărat/fals, itemi de analiză	Alegere multiplă, adevărat/fals, răspuns scurt	Alegere multiplă, răspuns scurt, itemi de calcul
Corectare automată	Da	Da	Da
Feedback pentru elevi	Instantaneu sau întârziat, personalizabil	Instantaneu, în timp real	După finalizarea testului
Analiza rezultatelor	Grafice detaliate, statistici pe item	Vizualizare live a răspunsurilor	Rezultate centralizate, distribuția notelor
Nivel de interactivitate	Mediu	Ridicat	Redus
Grad de securizare	Mediu	Mediu	Ridicat (parolă, timp limitat, randomizare)
Avantaje principale	Flexibilitate, analiză detaliată a datelor, ușor de utilizat	Implicare activă, feedback imediat, dinamizarea lecției	Obiectivitate, control, eficiență în evaluările sumative
Limite	Necesită conectivitate stabilă	Mai puțin potrivit pentru evaluări ample	Interactivitate redusă
Exemplu de bună practică	Evaluare inițială la „Derivate”	Quiz de recapitulare la „Funcții”	Test sumativ la „Integrale”

Analiza comparativă evidențiază faptul că **niciun instrument nu este universal**, eficiența acestora fiind determinată de:scopul evaluării,momentul aplicării,specificul conținutului mathematic,nivelul de pregătire al elevilor.

O **strategie de evaluare eficientă** presupune combinarea instrumentelor digitale, astfel încât evaluarea să fie continuă, obiectivă și centrată pe progresul elevului.

Utilizarea instrumentelor de evaluare digitală la matematică a permis:colectarea sistematică a datelor educaționale,personalizarea procesului de învățare,creșterea motivației elevilor,fundamentarea deciziilor didactice pe dovezi concrete.

Exemplele de bună practică prezentate demonstrează că Google Forms, Socrative și Testmoz reprezintă instrumente eficiente pentru evaluarea competențelor matematice la liceu. Integrarea

acestora în demersul didactic contribuie la modernizarea evaluării și la creșterea calității actului educațional.

Bibliografie

Cerghit, I. (2006). *Metode de învățământ*. Iași: Polirom.
Cucoș, C. (2014). *Pedagogie*. Iași: Polirom.
Joița, E. (2008). *Didactica matematicii*. București: Editura Didactică și Pedagogică.
Pânișoară, I.-O. (2015). *Comunicarea eficientă*. Iași: Polirom.
Programa școlară pentru disciplina Matematică – liceu, Ministerul Educației.

Rutinele și tranzițiile în învățământul preșcolar

Prof. Ancuța Giorgiana Maria
Liceul de Arte „Victor Giuleanu”/Grădinița cu P.P. Nord 2, Râmnicu Vâlcea

Rutinele și tranzițiile în învățământul preșcolar au un rol esențial în crearea unui mediu educațional sigur, previzibil și favorabil dezvoltării armonioase a copilului. Prin repetitivitate și coerență, acestea contribuie la formarea deprinderilor de autonomie, disciplină și organizare, oferind copiilor stabilitate emoțională și încredere. În grădiniță, rutina zilnică și tranzițiile bine gestionate constituie un suport important pentru învățare și adaptare social.

Rutinele reprezintă activități repetitive, structurate, desfășurate zilnic în același mod, având rolul de a crea un cadru ordonat și coerent pentru copii. Acestea îi ajută pe preșcolari să anticipeze evenimentele zilnice și să se simtă în siguranță.

Exemple de rutine zilnice:

1. primirea copiilor dimineața (salutul, spălatul mâinilor, depozitarea hainelor);
2. întâlnirea de dimineață (calendarul zilei, prezența, observarea vremii);
1. gustarea și mesele;
2. timpul de odihnă;
3. plecarea acasă.

Rutinele creează un sentiment de siguranță și predictibilitate, încurajează autonomia copiilor și contribuie la dezvoltarea abilităților sociale și emoționale. De asemenea, ele susțin autoreglarea comportamentală și facilitează respectarea regulilor de grup.

Tranzițiile în grădiniță

Tranzițiile sunt momentele de trecere de la o activitate la alta sau de la un spațiu la altul. Gestionarea eficientă a acestora este esențială pentru prevenirea comportamentelor neadecvate și menținerea unui climat educațional echilibrat.

Există mai multe tipuri de tranziții: tranziții de timp (de la joc la masă sau la odihnă), tranziții de spațiu (deplasarea între clasă, curte sau baie) și tranziții de activitate (trecerea de la o activitate motrică la una cognitivă).

Strategii pentru tranziții eficiente

Educatoarea poate utiliza semnale vizuale sau auditive (clopoței, cântece), anunțarea prealabilă a schimbării, ritualuri sau jocuri de tranziție, precum și implicarea activă a copiilor (lider de tranziție). Menținerea unei atmosfere calme și organizate este esențială pentru succesul acestor momente.

Cadrul didactic are un rol central în stabilirea și menținerea rutinelor și în ghidarea tranzițiilor. Acesta trebuie să acționeze calm, empatic și ferm, să observe reacțiile copiilor și să adapteze ritmul și metodele în funcție de nevoile grupului. Totodată, educatorul contribuie la crearea unui climat de încredere și sprijin afectiv.

Rutinele și tranzițiile contribuie decisiv la dezvoltarea holistă a copilului, astfel:

1. Dezvoltarea socio-emoțională

Rutinele precum primirea copiilor dimineața și întâlnirea de dimineață, precum și tranzițiile de la activități individuale la cele de grup, sprijină exprimarea emoțiilor, relaționarea pozitivă și participarea activă la viața grupului.

2. Dezvoltarea cognitivă

Rutinele zilnice structurate și utilizarea calendarului contribuie la formarea gândirii logice, a capacității de concentrare și la dezvoltarea limbajului. Tranzițiile bine gestionate ajută copiii să urmeze instrucțiuni și să rezolve sarcini simple.

3. Dezvoltarea fizică (motrică)

Rutinele de igienă și activitățile de mișcare zilnică, alături de tranzițiile organizate între activități statice și dinamice, susțin coordonarea motrică și autonomia în autoîngrijire.

4. Dezvoltarea limbajului și comunicării

Povestirile din cercul de dimineață, cântecele și poeziile zilnice, precum și tranzițiile care implică verbalizarea concluziilor contribuie la dezvoltarea limbajului corect și la respectarea regulilor de comunicare.

5. Dezvoltarea estetică și creativă

Activitățile artistico-plastice și tranzițiile legate de organizarea și curățarea spațiului stimulează creativitatea, interesul pentru artă și respectarea regulilor de ordine și disciplină.

Rutinele și tranzițiile nu doar structurează ziua copilului preșcolar, ci reprezintă adevărate instrumente pedagogice care susțin dezvoltarea limbajului și a comunicării, dezvoltarea socio-emoțională, cognitivă, fizică, și creativă. Planificate și aplicate intenționat, acestea creează contexte de învățare naturală și pregătesc copilul pentru integrarea armonioasă în mediul școlar.

Bibliografie;

1. Ministerul Educației (2019). Curriculum pentru educația timpurie (0–6 ani). București.
2. Glava, A., & Glava, C. (2013). Didactica educației timpurii. Cluj-Napoca: Presa Universitară Clujeană.
3. Păun, E. (coord.) (2012). Pedagogia învățământului preșcolar. București: Editura Didactică și Pedagogică.
4. Bredekamp, S. (2014). Effective Practices in Early Childhood Education. Pearson Education.

FAMILIA-PRIMA NOASTRĂ ȘCOALĂ

Badea Andreea Florina, Școala Gimnazială nr.1, Hidișelu de Sus, jud. Bihor

Școala constituie temelia noastră pentru a deveni un om capabil de a trăi adecvat într-o societate aflată mereu în schimbare. Personaliatea, deprinderile, abilitățile, îndeletnicirile noastre se datorează școlii, însă, să reflectăm câteva momente asupra vârstei la care copilul calcă prima dată pragul unei instituții de învățământ...vârsta la care se desprinde de tot ceea ce știe până în acel moment pentru a chicoti cu ceea ce urmează a-l dezvolta ca individ înzestrat cu gândire logică. Dar ce înseamnă „tot ceea ce știe până în acel moment”....?

Familia este cea care îi insuflă primele deprinderi micului învățăcel. Factorul care influențează cel mai mult dezvoltarea lui. Copilul urmează exemplul părinților, copiază acțiuni ale acestora, împrumută expresii, își formează obiceiuri. Încă de la începutul secolului trecut, Kant scria: „Părinţii care au primit ei înşişi o educaţie sunt deja modele după care se îndreaptă copiii. Dar pentru a-i face pe aceştia mai buni, este necesar să facem din pedagogie un studiu; altfel, nu este nimic de sperat de la dânsa, iar educaţia este încredinţată unor oameni cu pregătire rea". Familia reprezintă prima școală în formarea cetățeanului, iar părinii au menirea de a sublinia „importanţa familiei în societate şi de a promova valorile familiei – egalitatea, împărţirea responsabilităţilor casnice, dragostea, respectul, combaterea tuturor formelor de violenţă împotriva femeilor, copiilor, persoanelor în etate.”

În sânul familiei sunt puse bazele educației și formării ca adult a copilului. Fiecare părinte resimte “obligația” de a da instrucțiuni în cele fizice, intelectuale și spirituale într-o manieră personală, diferită, plecând de la propriile modele parentale, propriile principii și valori. Obiectivul fiecarui părinte ar trebui să fie acela de a asigura copilului său un caracter simetric și bine echilibrat. Este de preferat formarea unei baze adecvate particularităților temperamentale ale copilului, pe care să fie ridicat treptat un schelet puternic și stabil; ca mai apoi, zi de zi, prin șlefuire și desăvârșire, educație, exemple și experiențe proprii de viață , să se definitiveze procesul de devenire de sine a adultului de mâine.

Activitatea educativă ce se realizează în şcoală nu poate fi separată, izolată de alte influenţe educative ce se exercită asupra copilului, iar educaţia este cea care desăvârşeşte fiinţa umană, educaţia pe care copilul o primeşte în familie, în şcoală şi de la comunitate. Aspiraţiile, rezultatele şi sprijinul social şi familial constituie trei aspecte ale unei interacţiuni dinamice între copilul individual şi cercul său imediat.

Familia constituie un mijloc către cei ce vor să făurească bine. Ea poate învăța să cum să luați atitudine, cum să influențați benefic caracterul propriu sau cel al copilului. „Au existat întotdeauna educatori excelenţi şi părinţi iubitori, care nu şi-au pus probabil atâtea probleme şi totuşi au reuşit foarte bine; dar poate că acest lucru era mai uşor într-o lume foarte statornică, în care tradiţia avea ultimul cuvânt. Modificarea pe care au suferit-o, în curs de o generaţie sau două, relaţiile dintre părinţi şi copii, dintre adulţi şi tineri, apare mai vădită în consideraţia pentru copilul ce „are semnificaţia de recunoaştere intimă şi profundă a valorii persoanei copilului şi de încredere în potenţialul lui de dezvoltare.”

Astfel, mediul familial este primul mediu educativ şi socializator pe care îl cunoaşte copilul şi a cărui influenţă îi marchează esenţial dezvoltarea ca individ. Legătura copilului cu familia este extrem de puternică şi de neînlocuit. Familia exercită o influenţă deosebit de adâncă asupra copiilor. O mare parte despre cunoştinţele despre natură, societate, deprinderile igienice, obişnuinţele de comportament,

elevul le datorează educaţiei primite în familie. Rolul familiei este foarte important în dezvoltarea copilului din punct de vedere fizic, intelectual, moral, estetic. Ca prim factor educativ, familia oferă copilului aproximativ 90% din cunoştinţele uzuale (despre plante, animale, ocupaţiile oamenilor, obiectelor casnice), familia este cea care ar trebuie să dezvolte spiritul de observaţie, memoria şi gândirea copiilor. Copilul obţine rezultatele şcolare în funcţie de modul în care părinţii se implică în procesul de învăţare. Părinţii trebuie să asigure copilului cele necesare studiului, trebuie să-şi ajute copilul la învăţătură. Acest ajutor trebuie însă limitat la o îndrumare sau sprijin, nefiind indicat să se efectueze tema copilului. Cu timpul, părinţii se vor limita la controlarea temei de acasă şi a carnetului de note. Deci, atitudinea părinţilor trebuie să fie una de mijloc: să nu-l ajute prea mult pe copil, dar nici să ajungă să nu se intereseze deloc de rezultatele acestuia. Tot în familie se formează cele mai importante deprinderi de comportament: respectul, politeţea, cinstea, sinceritatea, decenţa în vorbire şi atitudini, ordinea, cumpătarea, grija faţă de unele lucruri încredinţate.

Concluzionând, familia este prima noastră școală iar școala este a doua noastră casă, aici ne desăvârșim, aici ne completăm, aici ne conturăm frumosul început deja. Este de bun augur ca cele două să se afle întotdeauna în strânsă și bună relație.

Bibliografie

Kant, I., 1992, *Tratat de pedagogie*, Editura Agora

Nica, I, Ţopa, L., 1974, *Colaborarea şcolii cu familia elevilor de clasa I*, Editura Didactică şi Pedagogică

Osterrieth, P.,1973, *Copilul şi familia*, Editura Didactică şi Pedagogică

Soica, M., 2002, *Pedagogie şi psihologie*, Editura Gheorghe Alexandru

Şerbănescu, D.,1967, *Exemplul în educaţia copiilor*, Editura Ştiinţifică

GRĂDINIȚA – SPAȚIU AL ÎNVĂȚĂRII ACTIVE ȘI AL DEZVOLTĂRII ARMONIOASE

Andrei Florentina-Liceul de Arte „Victor Giuleanu”/G.P.P. Nord 2, Rm. Vâlcea
Ghioculescu Denisa-Liceul de Arte „Victor Giuleanu”/G.P.P. Nord 2, Rm. Vâlcea

Educația timpurie reprezintă fundamentul dezvoltării ulterioare a copilului, iar grădinița constituie primul cadru instituțional organizat în care acesta intră în contact cu procesul de învățare sistematică. În această etapă esențială a copilăriei se pun bazele dezvoltării cognitive, emoționale, sociale și motrice, iar experiențele trăite au un impact semnificativ asupra parcursului educațional ulterior. În contextul societății actuale, caracterizată de dinamism, diversitate și progres tehnologic, grădinița își redefinește rolul, devenind un spațiu al învățării active și al dezvoltării armonioase, adaptat nevoilor copilului de astăzi.

Grădinița contemporană este centrată pe copil și pe respectarea particularităților de vârstă și individuale ale acestuia. Copilul preșcolar învață în mod natural prin joc, explorare și experimentare, iar procesul educațional trebuie să valorifice aceste modalități autentice de învățare. Astfel, activitățile propuse sunt atractive, flexibile și integrate, oferindu-i copilului posibilitatea de a descoperi lumea înconjurătoare într-un mod activ și participativ. Învățarea nu se realizează prin transmiterea mecanică de informații, ci prin implicarea directă a copilului în situații concrete de viață și de învățare.

Un element definitoriu al grădiniței ca spațiu al învățării active îl constituie utilizarea metodelor didactice moderne, care stimulează curiozitatea, creativitatea și gândirea critică. Jocurile didactice, activitățile practice, proiectele tematice și activitățile integrate contribuie la dezvoltarea competențelor de bază ale copilului. Prin aceste experiențe, copilul învață să comunice eficient, să colaboreze cu ceilalți, să respecte reguli și să își exprime emoțiile într-un mod adecvat. Învățarea activă favorizează dezvoltarea autonomiei și a încrederii în sine, elemente esențiale pentru formarea unei personalități echilibrate.

Mediul educațional din grădiniță joacă un rol deosebit de important în susținerea procesului de învățare. Organizarea spațiului pe centre de interes oferă copilului libertatea de a alege activități în funcție de propriile interese și nevoi, stimulând inițiativa și responsabilitatea. Materialele didactice sunt variate, accesibile și adaptate nivelului de dezvoltare, contribuind la stimularea tuturor domeniilor de dezvoltare: cognitiv, socio-emoțional, motric și al limbajului. Un mediu educațional bine structurat creează un climat de siguranță și confort emoțional, favorabil învățării și dezvoltării armonioase.

În grădinița modernă, resursele educaționale actuale, inclusiv cele digitale, pot completa în mod eficient demersul didactic, atunci când sunt utilizate cu discernământ și în acord cu obiectivele educaționale. Materialele audio-vizuale, jocurile interactive și aplicațiile educaționale adaptate vârstei preșcolare pot sprijini înțelegerea unor noțiuni, pot diversifica activitățile și pot crește motivația pentru învățare. Integrarea acestor resurse se realizează într-un mod echilibrat, fără a diminua importanța jocului liber, a mișcării și a interacțiunii directe dintre copii, esențiale pentru dezvoltarea sănătoasă a acestora.

Rolul educatorului este esențial în organizarea și desfășurarea procesului educațional. Cadrul didactic devine un ghid și un facilitator al învățării, care observă, sprijină și valorifică potențialul fiecărui copil. Prin atitudine empatică, răbdare și profesionalism, educatorul creează contexte

educaționale stimulative, adaptate nivelului de dezvoltare și intereselor copiilor. Feedback-ul pozitiv, încurajarea inițiativei și respectarea ritmului individual de învățare contribuie la dezvoltarea unei imagini de sine pozitive și a motivației intrinseci pentru învățare.

Grădinița ca spațiu al dezvoltării armonioase presupune, de asemenea, o colaborare strânsă cu familia. Parteneriatul educațional educator–părinte este esențial pentru asigurarea continuității procesului educativ și pentru susținerea dezvoltării copilului în mod coerent. Comunicarea eficientă și implicarea părinților în activitățile grădiniței contribuie la crearea unui climat educațional stabil și favorabil, în care copilul se simte sprijinit și valorizat.

Un alt aspect important al grădiniței moderne îl constituie formarea competențelor necesare adaptării copilului la cerințele societății actuale. Prin activități interactive și situații de învățare autentice, copiii sunt încurajați să își dezvolte capacitatea de rezolvare de probleme, gândirea creativă și abilitățile sociale. Accentul se pune pe dezvoltarea echilibrată a personalității, nu doar pe achizițiile cognitive, ci și pe dimensiunea emoțională și relațională.

Așadar, grădinița reprezintă un spațiu esențial al învățării active și al dezvoltării armonioase a copilului preșcolar. Printr-o abordare pedagogică modernă, centrată pe copil, prin valorificarea jocului, a mediului educațional și a resurselor adaptate vârstei, grădinița răspunde nevoilor copilului de azi și îl pregătește pentru integrarea cu succes în etapele următoare ale educației și ale vieții. Educația timpurie de calitate contribuie decisiv la formarea unor viitori adulți echilibrați, responsabili și capabili să se adapteze schimbărilor societății contemporane.

Bibliografie:

1. Pânișoară, I.-O., *Educația copilului mic*, Editura Polirom, Iași
2. Breben, S., Gongea, E., Ruiu, G., *Metode interactive de grup*, Editura Arves
3. Ionescu, M., *Didactica modernă*, Editura Dacia Educațional

Propunere de proiect pentru obținerea de finanțare prin granturi în vederea realizării educației pentru sănătatea bucală și stomatologică la clasa a IX-a

Prof. Grigore Anda-Andreea, Colegiul „Vasile Lovinescu” Fălticeni

Descrierea proiectului

Dorim ca prin acest proiect să realizăm o serie de întâlniri cu un medic stomatolog care să prezinte unui grup de 85 de elevi importanța igienei orale și consecințele grave pe care le poate determina neglijarea acestui fapt. Dorim să îi învățăm pe elevi modul în care se realizează corect periajul dentar, importanța controlului stomatologic periodic, tratarea la timp a cariilor și diversitatea și utilitatea produselor de igienă orală. Elevii din grupul-țintă vor primi un pachet cu 4 produse de igiena dentară și o consultație stomatologică gratuită.

Descrierea nevoii/problemei

Lipsa educației sanitare oferite de familie, lipsa unui cabinet stomatologic școlar, precum și percepția că tratamentele stomatologice sunt costisitoare sau pot fi amânate, la care se adaugă consumul de alimente și băuturi nesănătoase ne fac să credem că elevii din grupul-țintă vizat au nevoie de educație în ceea ce privește igiena orală. Credem că prezența unui medic stomatolog care le va vorbi elevilor îi va face să conștientizeze importanța îngrijirii dinților.

Scop-obiective ale proiectului

Informarea elevilor din grupul-țintă cu privire la regulile și produsele de igienă orală și la bolile cauzate de lipsa igienei orale adecvate și importanța controlului stomatologic periodic

Formarea deprinderilor de igienă orală corectă pentru un grup de 85 de elevi din medii defavorizate și cu risc de abandon, cu vârsta de 15-16 ani, la o serie de trei de întâlniri cu un medic stomatolog ce vor avea loc în perioada mai-iunie 2023.

Grup-țintă al proiectului

85 de elevi

Categorie, proveniență și număr beneficiari direcți vizați

85 de elevi, vârsta 15-16 ani, din clasa a IX-a de la Colegiul „Vasile Lovinescu” Fălticeni, proveniți din medii sociale defavorizate (elevi cu CES, navetiști, aflați în plasament, proveniți din familii monoparentale, aflați în risc de abandon școlar, cu probleme medicale) și din zona Fălticeni

Categorie și număr beneficiari indirecți vizați

85 de familii/reprezentanți legali; comunitatea locală de proveniența a elevilor; 103 cadre didactice de la Colegiul „Vasile Lovinescu” Fălticeni

Activitățile proiectului

1. semnarea acordurilor GDPR pentru elevii din grupul-țintă
2. diseminarea proiectului pe pagina de Facebook a liceului și în presa locală
3. achiziția de produse de igienă orală pentru a le oferi elevilor din grupul-țintă
4. realizarea unei prime întâlniri cu 45 de elevi
5. realizarea unei a doua întâlniri cu 43 de elevi
6. semnarea de către reprezentanții legali a acordurilor pentru realizarea consultației stomatologice

7. realizarea consultațiilor stomatologice la cabinetul stomatologic pentru elevii care au primit acceptul de consult
8. realizarea, de către medicul stomatolog, a unui raport-sinteză cu afecțiunile identificate la elevii consultați
9. completarea unui chestionarului de satisfacție aplicat grupului-țintă
10. diseminarea rezultatelor proiectului în presa locală și pe pagina de Facebook a liceului
11. realizarea raportului de activitate

Comunitățile unde proiectul se va desfășura

Fălticeni

Impact/rezultate așteptate

Prezența la activitate a tuturor elevilor din grupul-țintă – semnare procese-verbale;

Acceptarea prin semnarea de către reprezentanții legali a acordurilor în vederea realizării consultației stomatologice, pentru 90% din elevii din grupul-țintă – acorduri semnate;

Participarea în proporție de 90% la consultațiile stomatologice – foi de prezență semnate;

Identificarea cazurilor de afecțiuni stomatologice care necesită tratament imediat.

Colindatul - punte între educație, tradiție și comunitate

Prof. Dr. Savin Ciprian

Liceul Teoretic „Horia Hulubei”, loc. Măgurele, jud. Ilfov

Rezumat

Colindatul reprezintă una dintre cele mai vechi și valoroase tradiții ale poporului român, având un rol esențial în transmiterea valorilor spirituale, culturale și comunitare. În contextul educațional actual, școala poate deveni un spațiu privilegiat pentru conservarea și valorificarea acestui obicei, prin activități artistice și extracurriculare. Lucrarea de față își propune să evidențieze importanța colindatului din perspectivă generală, precum și rolul formativ al activității Corului Liceului Teoretic „Horia Hulubei” din orașul Măgurele, implicat anual în pregătirea și susținerea unor concerte de colinde și cântece de Crăciun, desfășurate atât în lăcașuri de cult ortodoxe, cât și în instituții educaționale, spații culturale din comunitate și din localitățile învecinate.

Cuvinte cheie: *colindat, educație, tradiție, cor, comunitate.*

1. Colindatul – repere generale și semnificații culturale

Colindatul este un obicei tradițional specific perioadei sărbătorilor de iarnă, cu rădăcini adânci în spiritualitatea și cultura populară românească. Practicat în preajma Crăciunului, colindatul îmbină elemente religioase, artistice și comunitare, fiind o formă de transmitere orală a mesajului Nașterii Domnului, dar și a valorilor morale fundamentale: bunătatea, solidaritatea, respectul și bucuria împărtășită.

Din perspectivă etnografică, colindele au avut inițial un caracter ritualic, fiind asociate cu urările de belșug, sănătate și prosperitate pentru noul an. Odată cu creștinarea, aceste cântece au căpătat un conținut preponderent religios, devenind un mijloc de catehizare populară și de întărire a credinței. Astfel, colindatul a evoluat într-o practică complexă, care reflectă identitatea culturală și spirituală a comunităților.

În prezent, colindatul continuă să fie un simbol al unității comunitare, fiind practicat atât în mediul familial, cât și în cadrul instituțiilor culturale și educaționale. Implicarea elevilor în astfel de activități contribuie la menținerea tradițiilor vii și la dezvoltarea unei relații autentice între generații.

2. Rolul educațional al colindatului în mediul școlar

Școala are un rol esențial în formarea personalității elevilor, nu doar din punct de vedere cognitiv, ci și moral, cultural și social. Activitățile extracurriculare, în special cele cu caracter artistic și tradițional, completează educația formală și oferă elevilor contexte autentice de învățare.

Colindatul, integrat în viața școlii, reprezintă o formă de educație nonformală, prin care elevii își dezvoltă sensibilitatea artistică, spiritul de echipă, disciplina și responsabilitatea. Participarea într-un cor școlar presupune muncă susținută, perseverență și respectarea unor reguli, toate acestea contribuind la formarea unor competențe transversale importante.

De asemenea, colindatul facilitează apropierea elevilor de valorile spirituale și culturale ale comunității din care fac parte. Prin interpretarea colindelor, elevii devin purtători ai tradiției, înțeleg semnificațiile profunde ale sărbătorilor de iarnă și își dezvoltă sentimentul de apartenență și identitate culturală.

3. Activitatea Corului Liceului Teoretic „Horia Hulubei” în perioada sărbătorilor de iarnă

Corul școlar al unui liceu teoretic reprezintă un cadru organizat în care elevii pot valorifica aptitudinile muzicale și pot participa activ la viața culturală a comunității. În perioada sărbătorilor de iarnă, activitatea corului capătă o semnificație aparte, fiind orientată spre pregătirea și susținerea unor concerte de colinde și cântece de Crăciun.

Pregătirea repertoriului începe, de regulă, cu câteva săptămâni înainte de sărbători și presupune selecția atentă a pieselor, adaptate vârstei și nivelului elevilor, dar și locațiilor unde vor avea loc concertele. Repertoriul cuprinde atât colinde tradiționale românești, cât și cântece religioase sau creații moderne, contribuind la diversificarea experienței artistice a elevilor. Dintre colindele religioase pregătite cu elevii corului voi aminti *Vino Iisuse în inima mea*, *Sus la poarta Raiului*, *O, ce veste minunată*, *Iisus bine-ai venit*, *Legănelul lui Iisus* iar dintre cântecele de Crăciun voi aminti *Colind pentru părinți*, *Galbenă gutuie*, *Colindăm, colindăm iarna*.

Repetițiile regulate oferă elevilor ocazia de a-și dezvolta abilitățile vocale, auzul muzical și expresivitatea artistică. În același timp, acestea consolidează relațiile interpersonale și creează un climat de cooperare și susținere reciprocă.

4. Concertele de colinde – deschidere spre comunitate

Activitatea Corului Liceului Teoretic „Horia Hulubei” nu se limitează la spațiul instituțional, ci se extinde în comunitate, prin susținerea mai multor concerte de colinde în diverse locații: biserici din localitate și din alte localități, centre educaționale, târguri de Crăciun, cămine culturale sau alte spații publice.

Fig.1. Corul Liceului Teoretic „Horia Hulubei” la Classical Christmas Market, Esplanada Operei Naționale București, 14.12.2021

Fig.2. Corul Liceului Teoretic „Horia Hulubei” la Căminul Cultural din Măgurele, 21.12.2021

Fig.3. Corul Liceului Teoretic „Horia Hulubei” la Centrul Educațional Lorena.Art, 22.12.2024

Fig.4. Corul Liceului Teoretic „Horia Hulubei”la Biserica „Sfânții Împărați Constantin și Elena”
din Măgurele, 7.12.2025

Fig.5. Corul Liceului Teoretic „Horia Hulubei”la Biserica „Sfânții Apostoli Petru și Pavel” din București, 14.12.2025

Participarea la aceste evenimente oferă elevilor oportunitatea de a interacționa cu publicuri diverse și de a experimenta emoțiile scenei. Concertele desfășurate în biserici au o puternică dimensiune spirituală, contribuind la crearea unei atmosfere de reculegere și bucurie, în timp ce cele organizate în spații culturale sau la târguri de Crăciun favorizează socializarea și implicarea civică.

Prin aceste activități, corul școlar devine un veritabil ambasador al școlii și al valorilor promovate de aceasta. Elevii învață să își asume responsabilitatea reprezentării instituției și să conștientizeze impactul pozitiv pe care îl pot avea asupra comunității.

5. Valențe formative și concluzii

Implicarea elevilor în activitatea corului școlar și în obiceiul colindatului are multiple valențe formative. Pe lângă dezvoltarea competențelor artistice, elevii își formează atitudini pozitive față de tradiție, muncă în echipă și implicare comunitară.

Colindatul școlar contribuie la consolidarea relației dintre școală și comunitate, oferind un exemplu de bună practică educațională, în care educația formală este completată de experiențe culturale autentice. Prin astfel de activități, tradiția nu este doar conservată, ci reinterpretată și transmisă noilor generații într-un mod viu și relevant.

În concluzie, colindatul practicat de corul școlar reprezintă o punte reală între educație, tradiție și comunitate, având un rol semnificativ în formarea integrală a elevilor și în menținerea identității culturale locale.

6. Bibliografie

1. ***, *Dicționar de muzică bisericească românească*, Editura Basilica, București, 2013;
2. Alexandru, Tiberiu, *Folcloristică, Organologie, Muzicologie, Studii*, Editura Muzicală, București, 1978.

Educarea copiilor cu cerințe educative speciale

Anițoiu Daniela Simona-profesor
Liceul Tehnologic „Victor Frunză”, Râmnicu Sărat, județul Buzău

A avea grijă de un copil cu ADHD nu este o sarcină deloc ușoară, fiind un efort permanent, marcat deseori de frustrări și probleme care par la un moment dat copleșitoare.
Un principal aspect care nu ar trebui ignorat de cadrele didactice și părinți este că acești copii pot învăța foarte bine și depinde deseori numai de capacitatea adultului de a identifica soluțiile și metodele potrivite pentru a transforma simptomele și manifestările supărătoare în avantaje care să determine succesul școlar și stabilirea unui comportamentului prosocial.

Timpul alocat copilului este extrem de important, iar gestionarea activităților pe care acesta le desfășoară cu atât mai mult. Înlocuirea frecventă a părinților cu diferiți angajați care au grijă de copil (deseori alegându-se varianta comodă de a lăsa copilul în fața televizorului) și timpul redus alocat relaționării profunde cu el au efecte directe în plan comportamental și atitudinal. Relaționarea aproape accidentală și viața grăbită, nestructurată formează un șablon mintal care favorizează apariția primelor semne de hiperactivitate si slabă capacitate de concentrare a atenției. Este esențial ca atunci când apar primele simptome, părinții să fie alături de copil, tratând cu calm și cu răbdare problemele cu care se confruntă și nevoile specifice ale acestuia.

Părinții pot elabora si impune discret un program de activitate organizat pentru copil care să îl ajute să atingă un echilibru și o siguranță pe care să le folosească și să le dezvolte ulterior.

Exemple de elemente care ajută copilul :

-Instalarea unui ceas mare,vizibil in camera copilului;

-Instalarea si utilizarea unui calendar de perete;

-Crearea unui spațiu destinat exclusiv sarcinilor de lucru.

Este necesar să se înțeleagă dificultatea încadrării copilului cu ADHD într-un program structurat, sprijinul constant acordat fiind absolut necesar. Se impune răbdarea și coerența deciziilor. Părinții trebuie să susțină de fiecare dată același punct de vedere, diferențele de opinii fiind rezolvate anterior abordării copilului, departe de el. De asemenea, nu este indicat să se renunțe la program, orice decizie de acest tip afectând logica si motivația copilului de a respecta în viitor programul stabilit.

Utilizarea unui sistem de recompense simbolice și sancțiuni pentru comportamentele dezirabile si indezirabile urmărește stimularea comportamentelor dorite si inhibarea simptomelor specifice și a efectelor lor. Nu este recomandată utilizarea recompenselor substanțiale. Este indicat să se ofere ca „premii” lucruri corelate cu pasiunile si interesele constructive manifestate de copil. Sancțiunile nu trebuie să fie disproporționate, iar orice formă de pedeapsă fizică sau verbală trebuie să lipsească. Pentru a fi eficiente, sancțiunile trebuie să fie ferme, aplicate proporțional cu problema căreia i se adresează. Ideea de dreptate si justiție trebuie cultivată și prin acest sistem de recompense si sancțiuni.

Utilizarea unor formule clare de adresare reprezintă un alt element esențial pentru dezvoltarea copilului care are ADHD. Este obligatoriu ca în acest caz părintele să se asigure că atenția copilului este atrasă înainte de a i se transmite elementele importante privind sarcinile de lucru. Ignorarea deliberată și repetată a adultului trebuie sancționată prin eliminarea unor privilegii (ex.televizor,

telefon, tabletă) și stabilirea clară a relației dintre comportament si consecințe. O sancțiune aplicată o dată ca urmare a unui comportament nedorit va fi aplicată identic în cazul repetării aceluiași comportament.

Dacă un comportament al copilului nu este dezirabil, este necesar ca în viitor să se evite contextul care îl stimulează. Limitarea timpului petrecut în fața televizorului, cresterea timpului petrecut in familie, controlul asupra programelor si conținuturilor vizionate de copil sunt doar câteva modalități prin care pot fi stopate comportamentele indezirabile și întărite cele dezirabile. În cazul in care se remarcă predominanta violenței si a conținuturilor nepotrivite vârstei, se va restricționa accesul in viitor la programul respectiv. Timpul petrecut în fața televizorului poate fi foarte usor înlocuit cu jocuri în familie, familia putând fi implicată într-o suită de activități amuzante și educative de petrecere a timpului liber. Acest tip de activități facilitează și o relaționare mai profundă a copilului cu părintele și o evaluare realistă a nevoilor sale specifice.

Bibliografie

Kieran Egan, Stefan Popenici, *Ghid pentru părinți si cadrele didactice din invățământul preuniversitar*, 2007

Educația economică în școala SMART: competențe, tehnologie și inteligență artificială

Nume și prenume: Profesor Neguț Despina-Florina
Școla: Colegiul Național „Anastasescu” Roșiori de Vede

Abstract

Integrarea conceptului de școală SMART în procesul educațional presupune regândirea strategiilor didactice, a rolului profesorului și a modului în care elevii interacționează cu informația. În acest context, educația economică ocupă un loc central, având rolul de a dezvolta competențe esențiale pentru viața personală și profesională a elevilor. Articolul analizează modul în care predarea economiei la liceu poate fi adaptată cerințelor școlii SMART prin utilizarea metodelor active, a tehnologiilor digitale și a inteligenței artificiale, cu scopul formării gândirii critice, economice și financiare a elevilor.

Cuvinte-cheie: educație economică, școală SMART, inteligență artificială, competențe economice, digitalizare

Educația economică joacă un rol esențial în formarea elevilor ca viitori cetățeni activi și responsabili într-o societate aflată într-o continuă transformare. Globalizarea, digitalizarea economiei și dezvoltarea rapidă a tehnologiilor emergente influențează profund modul în care indivizii iau decizii economice, gestionează resursele financiare și se raportează la piața muncii. În acest context, predarea economiei la nivel liceal nu mai poate fi limitată la transmiterea de cunoștințe teoretice, ci trebuie să vizeze formarea unor competențe aplicative, adaptate realităților economice contemporane.

Conceptul de școală SMART oferă un cadru adecvat pentru modernizarea educației economice. Acesta promovează învățarea centrată pe elev, utilizarea eficientă a tehnologiei și corelarea conținuturilor școlare cu situații reale de viață. În cadrul școlii SMART, elevul nu mai este un simplu receptor de informații, ci un participant activ la procesul de învățare, capabil să analizeze, să compare și să ia decizii argumentate. Disciplina Economie se pretează în mod deosebit acestui tip de abordare, datorită caracterului său interdisciplinar și aplicativ.

Metodele didactice moderne, precum învățarea bazată pe probleme, studiile de caz sau proiectele interdisciplinare, contribuie la dezvoltarea gândirii critice și economice a elevilor. Analizarea unor situații concrete, precum gestionarea bugetului personal, impactul inflației asupra puterii de cumpărare sau rolul statului în economie, permite elevilor să înțeleagă legătura dintre conceptele teoretice și realitatea economică. În acest mod, procesul de învățare devine relevant și motivant, iar elevii își dezvoltă competențe necesare pentru viața adultă.

Un element definitoriu al școlii SMART îl reprezintă integrarea tehnologiei digitale în actul educațional. Platformele educaționale, aplicațiile interactive și resursele multimedia facilitează accesul la informație și sprijină învățarea diferențiată. În predarea economiei, aceste instrumente pot fi utilizate pentru analiza datelor statistice, realizarea de grafice economice sau simularea unor procese economice

complexe, tehnologia nu este un scop în sine, ci un mijloc prin care profesorul poate îmbunătăți calitatea actului didactic.

În acest context, inteligența artificială devine un instrument cu potențial semnificativ pentru educația economică. Aplicațiile bazate pe inteligență artificială pot sprijini personalizarea învățării, oferind elevilor feedback adaptat nivelului lor de înțelegere și ritmului propriu de lucru. De asemenea, inteligența artificială permite simularea unor scenarii economice și analiza predictivă a unor fenomene, facilitând înțelegerea relațiilor cauză–efect din economie, integrarea inteligenței artificiale în educație impune abordarea unor aspecte legate de etică, responsabilitate și gândire critică. Elevii trebuie învățați să evalueze informațiile generate de sisteme bazate pe inteligență artificială și să înțeleagă limitele acestora. În cadrul educației economice, acest demers este strâns legat de educația financiară, care vizează formarea unui comportament economic responsabil și informat, elevii trebuie să înțeleagă funcționarea produselor financiare digitale, riscurile asociate acestora și importanța protecției datelor personale într-o economie digitalizată.

Rolul profesorului de economie în școala SMART se transformă semnificativ, acesta devine facilitator al învățării, ghid și mentor, orientând elevii spre descoperirea și aplicarea cunoștințelor. Competențele digitale, deschiderea către inovație și adaptarea strategiilor didactice la nevoile elevilor sunt esențiale pentru realizarea unui act educațional de calitate. Inteligența artificială nu înlocuiește rolul profesorului, ci îl completează, oferind instrumente care pot eficientiza procesul de predare-învățare.

Combinarea metodelor moderne de predare cu tehnologia digitală și inteligența artificială contribuie la dezvoltarea competențelor economice, financiare și digitale ale elevilor. Printr-o abordare echilibrată și responsabilă, profesorul de economie poate transforma disciplina într-un instrument esențial pentru pregătirea tinerilor pentru provocările economice ale secolului XXI.

Bibliografie

David H. (2015). *Skills, education, and the rise of earnings inequality among the "other 99 percent"*. *Science, 344*(6186), 843–851. https://doi.org/10.1126/science.1251868

European Commission. (2020). *Digital Education Action Plan 2021–2027*. Publications Office of the European Union.

Luckin, R., Holmes, W., Griffiths, M., & Forcier, L. B. (2016). *Intelligence unleashed: An argument for AI in education*. Pearson Education.

OECD. (2018). *Financial education for youth: The role of schools*. OECD Publishing. https://doi.org/10.1787/9789264281820-en

PROIECT DE PARTENERIAT EDUCAȚIONAL

„CITIM ÎMPREUNĂ – DESCOPERIM LUMI NOI”

Profesor pentru învățământul primar, ȘERBULEA MIHAELA VERONICA
Școala Gimnazială „Ion Heliade Rădulescu”, Urziceni, Ialomița

1. Argument

Cititul împreună dezvoltă competențele de comunicare, imaginația, empatia și plăcerea pentru lectură. Utilizarea tehnologiei moderne (tabla inteligentă, aplicații interactive, jocuri digitale) transformă lectura într-o experiență atractivă și colaborativă, adaptată intereselor elevilor din ciclul primar.

În contextul actual al educației, formarea competențelor de literație timpurie reprezintă o prioritate esențială pentru succesul școlar al elevilor din ciclul primar. Cititul nu este doar un instrument de acces la cunoaștere, ci și un mijloc de dezvoltare a gândirii critice, a imaginației, a creativității și a inteligenței emoționale. **Ziua Internațională a Cititului Împreună** oferă cadrul ideal pentru promovarea lecturii ca activitate plăcută, colaborativă și semnificativă pentru copii.

Realizarea unui parteneriat educațional între clasele primare contribuie la consolidarea relațiilor interpersonale, la stimularea cooperării și la crearea unui climat de învățare bazat pe sprijin reciproc. Elevii mai mari devin modele de lectură pentru cei mai mici, iar aceștia din urmă capătă încredere și motivație în actul citirii. Cititul împreună favorizează schimbul de idei, dezvoltarea limbajului oral și scris și încurajează exprimarea liberă a opiniilor.

Integrarea tehnologiei moderne în activitățile de lectură, prin utilizarea tablei inteligente, a jocurilor digitale și a aplicațiilor educaționale interactive, răspunde nevoilor și intereselor elevilor de astăzi, obișnuiți cu mediul digital. Aceste instrumente transformă lectura într-o experiență atractivă și dinamică, cresc nivelul de implicare și facilitează învățarea prin joc. În același timp, ele contribuie la dezvoltarea competențelor digitale, esențiale pentru adaptarea elevilor la cerințele societății contemporane.

Proiectul propus promovează o abordare interdisciplinară și centrată pe elev, valorificând atât resursele tradiționale (cartea tipărită), cât și pe cele moderne (resurse digitale), într-un echilibru

educațional benefic. Activitățile interactive și colaborative încurajează gândirea creativă, înțelegerea profundă a textului și formarea unei atitudini pozitive față de lectură.

Prin acest parteneriat educațional, școala devine un spațiu al descoperirii, al bucuriei de a citi și al învățării autentice, contribuind la formarea unor cititori activi, curioși și motivați, capabili să îmbine lectura tradițională cu noile tehnologii într-un mod responsabil și eficient.

2. Titlul proiectului: „Cititul ne unește" – Lectură, joc și tehnologie
3. Tipul proiectului: Parteneriat educațional interclase (clase primare)
4. Perioada de desfășurare: Ziua Internațională a Cititului Împreună
- durata: 2 săptămâni– 26 ianuarie -7 februarie 2026
5. Grup țintă: Elevii claselor primare
6. Scopul proiectului

Promovarea cititului de plăcere prin activități interactive și colaborative, utilizând resurse digitale moderne.

7. Obiective

1. Dezvoltarea competențelor de citire și înțelegere a textului
2. Stimularea interesului pentru lectură
3. Dezvoltarea competențelor digitale
4. Îmbunătățirea cooperării între elevi din clase diferite
5. Formarea unei atitudini pozitive față de carte

8. Activități propuse

Activitatea 1 – „Cititul care ne adună"

1. Lectură expresivă a unei povești comune (profesor sau elevi mai mari)
2. Proiectarea textului și imaginilor pe **tabla inteligentă**
3. Discuții interactive pe baza textului

Activitatea 2 – „Povestea prinde viață"

1. Vizionarea unor **cărți digitale / povești animate**
2. Asocierea imaginilor cu fragmentele citite
3. Activități de predicție: „Ce crezi că urmează?"

Activitatea 3 – „Jocuri cu litere și cuvinte"

1. Jocuri digitale pe tabla inteligentă sau tablete:
    1. Wordwall
    2. LearningApps
    3. Kahoot
    4. Quizziz
2. Puzzle-uri cu personaje, cuvinte lipsă, adevărat/fals

Activitatea 4 – „Cititori creativi"

1. Crearea unei povești colective folosind aplicații digitale:
    1. **Book Creator**
    2. **StoryJumper**
2. Ilustrarea poveștii cu desene digitale sau clasice

Activitatea 5 – „Citim împreună, ne jucăm împreună”

1. Activități pe grupe mixte (elevi mai mici + elevi mai mari)
2. Roluri: cititor, ilustrator, povestitor, „detectiv de cuvinte”

9. Resurse utilizate

1. Tabla inteligentă
2. Cărți tipărite și cărți digitale
3. Aplicații educaționale interactive
4. Tablete / laptop
5. Fișe de lucru digitale

10. Metode și strategii

1. Lectura expresivă
2. Învățarea prin joc
3. Învățarea colaborativă
4. Brainstorming
5. Conversația euristică

11. Evaluare

1. Observarea implicării elevilor
2. Feedback oral
3. Mini-chestionare digitale
4. Produse realizate (povești, jocuri, desene)

12. Rezultate așteptate

1. Creșterea interesului pentru lectură
2. Dezvoltarea competențelor de citire și digitale
3. Consolidarea relațiilor între clase
4. Experiențe pozitive de învățare

13. Diseminare

1. Prezentarea activităților pe site-ul școlii
2. Colaj foto/video
3. Expoziție de lucrări digitale și tipărite

Mâini înfrățite

Profesor Pentru Educatie Timpurie Oprescu Elena, Liceul Tehnologic Voinești, Gradinita PN Voinești

Abandonul școlar timpuriu este un fenomen îngrijorător care poate avea rădăcini încă din perioada preșcolară. Lipsa unei frecvențe regulate, neimplicarea părinților sau condițiile socio-economice precare pot contribui la dezinteresul față de educație încă din primii ani de viață. Grădinița joacă un rol esențial în formarea atitudinii față de învățare și în prevenirea părăsirii timpurii a sistemului educațional. Strategia de față propune măsuri de intervenție prin educație nonformală, cu scopul de a atrage și motiva copilul și familia sa.

Strategia de intervenție

Domeniu	Conținut
Grup țintă	Copiii din grupa mică care lipsesc frecvent sau provin din medii vulnerabile
Obiective la nivelul grupei	- Creșterea ratei de prezență zilnică la grădiniță - Întărirea relației copil–educatoare–părinte - Sprijinirea integrării copiilor vulnerabili
Acțiuni de conștientizare	-1. „Micul Artist” – atelier bilunar de creație în parteneriat cu părinții 2. „Grupa mea, familia mea” – activitate lunară cu implicarea familiei - Întâlniri lunare cu părinții pentru conștientizarea importanței educației timpurii - Distribuirea de pliante despre beneficiile frecvenței
Acțiuni de intervenție	- Vizite la domiciliu - Activități ludice și tematice atractive (ex: „Ziua Jucăriei Preferate”) - Recompensarea prezenței consecvente
Activități extracurriculare Cadre didactice	- Ateliere de joacă senzorială și artă - Plimbări în natură - Sărbători tematice (Ziua Familiei, Carnavalul de Primăvară etc.)
Parinti	- Participarea la sedintele lunare de la gradinita pentru conștientizarea importanței educației timpurii - Participarea alaturi de copil la activitatile din gradinita, in cadrul parteneriatelor educationale.
Indicatori de evaluare	- Scăderea numărului de absențe - Număr de copii implicați în activități - Feedback pozitiv din partea părinților
Modalități de evaluare	- Fișe de prezență - Observarea comportamentului copilului - Chestionare aplicate părinților

Modalități de diseminare	- Panou informativ la intrarea în grădiniță - Prezentări la ședințele cu părinții - Promovarea pe pagina grădiniței sau în mass-media locală
Implicarea comunității	- Colaborare cu asistentul social al primăriei - Parteneriate cu ONG-uri pentru sprijin material - Implicarea bisericii locale

Concluzii

Strategia propusă urmărește prevenirea părăsirii timpurii a grădiniței prin implicarea activă a copiilor, părinților, cadrelor didactice și a comunității în activități educaționale nonformale. S-a pus accent pe crearea unui mediu atractiv, sigur și stabil pentru copil, în care acesta se simte valorizat și sprijinit să vină cu drag la grădiniță.

Rezultatele așteptate, cum ar fi creșterea frecvenței, a implicării părinților și dezvoltarea armonioasă a copiilor, pot contribui semnificativ la reducerea riscului de abandon școlar timpuriu și la consolidarea parcursului educațional al fiecărui copil.

Recomandări

- Promovarea frecventă a educației timpurii ca o etapă esențială în dezvoltarea copilului.
- Menținerea unei comunicări continue și constructive între educatori și părinți.
- Implicarea tuturor actorilor comunității locale pentru susținerea copiilor vulnerabili.
- Adaptarea activităților extracurriculare în funcție de nevoile, interesele și contextul socio-familial al copiilor.
- Monitorizarea constantă a copiilor cu risc și ajustarea planului de acțiune în funcție de progresul observat.

STUDIU PRIVIND COMUNICAREA PRIN LIMBAJ

Prof. Gabriela Stan, Colegiul Economic „Hermes”-
Structură Școala Gimnazială Nr.7 Petroșani

„Nu-i putem învăța pe alții ceea ce vrem, nu putem preda nici ceea ce știm sau ceea ce credem că știm; noi nu putem preda decât ceea ce suntem.” (Jean Jaurés).

Atunci când comunicăm, utilizăm limbajul pentru a îndeplini anumite funcții, precum argumentarea, persuasiunea sau promisiunea. Aceste funcții sunt exercitate întotdeauna într-un context social.

Alegerea modului de exprimare a unui vorbitor nu depinde doar de intenția sa sau de nivelul emoțional, ci și de persoana căreia i se adresează și de natura relației cu aceasta. De exemplu, o persoană tindă să fie mult mai directă într-o argumentație cu un prieten decât în una cu angajatorul său.

Comunicarea reprezintă procesul prin care oamenii schimbă informații, idei și sentimente. Acest proces este alcătuit din diverse elemente esențiale:

Emițători-receptori: oamenii comunică pentru că au idei și sentimente pe care doresc să le împărtășească. În majoritatea situațiilor, participanții sunt simultan receptori și emițători;

Mesajul este format din ideile și sentimentele pe care emițătorii-receptorii doresc să le transmită. Acestea pot fi partajate doar dacă sunt reprezentate prin simboluri verbale (fiecare cuvânt din limbă este un simbol verbal ce reprezintă un anumit lucru sau o idee) sau non-verbale (includ tot ceea ce comunicăm fără cuvinte: expresii faciale, gesturi, postură, tonul vocii, aspect fizic și altele);

Canalul reprezintă ruta parcursă de mesaj între emițători și receptori. În comunicarea față în față, principalele canale sunt cel auditiv și cel vizual.

Feedbackul este răspunsul participanților unul la celălalt. Acesta este vital deoarece permite verificarea dacă mesajul a fost recepționat conform intenției inițiale.

Contextul este locul unde comunicarea devine o tranzacție. O tranzacție comunicațională implică atât actul fizic, cât și pe cel psihologic: în mintea participanților se formează impresii și percepții.

În mediul educațional contemporan, tranzacția comunicațională a migrat parțial către spațiul digital. Aici, canalele s-au diversificat, dar feedbackul a devenit mai provocator de gestionat. Într-o videoconferință, simbolurile non-verbale (postura, contactul vizual) sunt limitate, ceea ce poate duce la o pierdere de informație. De aceea, cadrul didactic trebuie să compenseze prin claritate verbală și prin utilizarea unor instrumente interactive care să asigure participarea continuă și simultană a elevilor.

Deși procesul comunicațional pare la prima vedere unul fluid, acesta este adesea perturbat de diverse „zgomote” care pot distorsiona mesajul înainte ca acesta să fie recepționat. În mediul școlar, eficiența transferului de informație este frecvent afectată de bariere fizice, cum ar fi zgomotul ambiental sau condițiile improprii din sala de clasă, dar și de obstacole mult mai subtile.

Printre cele mai dificile se numără barierele semantice, care apar atunci când profesorul și elevul nu împărtășesc același univers de semnificații, utilizarea unui limbaj prea tehnic transformând mesajul într-un cod indescifrabil pentru cel din urmă. Acestora li se adaugă barierele psihologice- prejudecățile, oboseala sau blocajele emoționale – care pot filtra sau chiar bloca total receptarea ideilor, indiferent de claritatea lor verbală. Înțelegerea acestor obstacol este crucială, deoarece succesul didactic depinde de capacitatea noastră de a identifica și de a neutraliza acești factori perturbatori pentru a restabili fluxul autentic al tranzacției comunicaționale.

Există trei principii fundamentale ale comunicării tranzacționale:

Participarea este continuă și simultană.
Orice comunicare are un trecut, un prezent și un viitor.
Toți comunicatorii joacă anumite roluri.
Principalele forme de comunicare sunt:
Comunicarea intrapersonală se desfășoară în interiorul nostru, implicând gândurile, sentimentele și modul în care ne percepem pe noi înșine.
Comunicarea interpersonală are loc direct (unu-la-unu), de regulă într-un cadru informal, între două persoane.
Interviul reprezintă o serie de întrebări și răspunsuri între două persoane, având ca scop obținerea de informații despre un anumit subiect.
Comunicarea în grup restrâns apare atunci când un număr mic de persoane se reunesc pentru a rezolva o problemă, grupul fiind suficient de mic pentru a permite interacțiunea fiecăruia cu toți ceilalți membri.
Comunicarea publică apare când emițătorul (vorbitorul) transmite un mesaj (discursul) către o audiență, membrii publicului având ocazia de a pune întrebări la final.
În concluzie, comunicarea nu este doar un simplu transfer de informații, ci o interacțiune complexă care modelează identități și relații. În contextul școlar, înțelegerea principiilor tranzacționale ale comunicării devine esențială pentru succesul procesului de predare-învățare.
Calitatea actului educațional depinde în mare măsură de capacitatea cadrului didactic de a armoniza simbolurile verbale cu cele non-verbale pentru a se asigura că mesajul ajunge la elev exact așa cum a fost intenționat. Totodată, integrarea constantă a feedback-ului transformă sala de clasă dintr-un spațiu al expunerii pasive într-un mediu dinamic, unde ideile și sentimentele sunt partajate autentic.
Așa cum sublinia Jean Jaurés, predăm în primul rând ceea ce *suntem*. Prin urmare, stăpânirea competențelor de comunicare (de la cea intrapersonală la cea publică) nu este doar o necesitate profesională, ci o responsabilitate etică față de formarea viitoarelor generații.

BIBLIOGRAFIE

1. Brumfit, Christopher, *Communicative Methodology in Language Teaching*, Cambridge University Press, Cambridge, 1984.
2. Widdowson, H.G., *Teaching Language and Communication*, Oxford University Press, Oxford, 1978.
3. Pânișoară, Ion-Ovidiu, Comunicarea eficientă, Editura Polirom, Iași, 2015
4. Iacob, Luminița, Comunicarea în spațiul școlar în „Psihologia educației”, Editura Polirom, Iași, 2008

Gaze nobile

Boştină Letiția

Liceul Tehnologic ”Domnul Tudor”

Cu peste două secole în urmă, un om de ştiinţă englez, Cavendish, a încercat să transforme azotul şi oxigenul din atmosferă în oxizi de azot. De fiecare dată rămânea o cantitate mică de gaz care nu reacţiona, neputând să explice acest fenomen. Când s-au repetat aceste experienţe, în 1894, alţi oameni de ştiinţă au ajuns la acelaşi rezultat. Indiferent de testele chimice care au fost încercate, o parte din gaz nu participa la nici un fel de reacţii chimice. S-a ajuns la concluzia că se descoperise un nou element chimic şi i s-a dat numele de *argon*, care în limba greacă înseamnă „leneş”. Experienţele ulterioare au condus la izolarea a încă patru gaze din atmosferă. Acestor elemente li s-a dat numele de: *heliu, neon, kripton şi xenon.*

Este interesant de ştiut că heliul fusese identificat în atmosfera Soarelui cu aproape treizeci de ani înainte şi că orice substanţă încălzită la o temperatură suficient de ridicată emite lumină caracteristică elementelor din care este constituită substanţa. In cursul unei eclipse de Soare s-a observat că lumina coroanei solare nu se potrive cu nici unul din elementele cunoscute. Pe acest considerent s-a propus în 1871 existenţa unui nou element, numit *heliu.*

Elementele din grupa gazelor rare sunt aşezate înaintea fiecăruia din elementele: *litiu, sodiu, potasiu, rubidiu, cesiu* şi ele reprezintă un punct cheie pentru înţelegerea structurii atomice. Dintre toate elementele, gazele nobile sunt cele mai puţin reactive din punct de vedere chimic.

Proprietăţile fizice ale gazelor rare

Proprietatea	He	Ne	Ar	Kr	Xe	Rn
Nr. atomic	2	10	18	36	54	86
Masa atomică, g/mol	4	20	39,9	83,7	131	222
Temperatura de fierbere, K	4,2	27,2	87,3	120	165	211
Temperatura de topire, K	-	24,6	83,9	116	161	202
Energia de ionizare, Kcal/mol	567	467	363	323	280	248

Fiecare dintre aceste elemente există sub forma unui gaz monoatomic la temperatura camerei, au cele mai scăzute temperaturi de fierbere cunoscute. Dintre cele peste 5 milioane de substanţe chimice cunoscute, *heliul* are cea mai scăzută temperatură de fierbere. *Neonul, argonul, kriptonul, xenonul şi radonul* au temperaturi de fierbere din ce în ce mai ridicate, aceasta crescând cu masa moleculară. Aceste elemente neobişnuite formează solide la temperaturi cu foarte puţin mai jos decât temperaturile la care fierb. Domeniul îngust de temperatură în care aceste elemente există sub formă de lichid arată că forţele care le menţin în stare lichidă sunt asemănătoare cu forţele din lichid (heliul este o substanţa care nu există la nici o temperatură la presiunea de o atmosferă, el devine solid la 1,1 k sub presiunea de 26 de atmosfere ceea ce demonstrează că forţele dintre moleculele lui sunt foarte slabe.

Ultima proprietate din tabel este energia necesară ionizării unui mol din fiecare gaz rar şi se observă o scădere a acestuia de la heliu la radon.

Cea mai caracteristică proprietate a gazelor rare este reactivitatea lor chimică forate scăzută. Până în 1962 nu se cunoştea nici un compus al acestor elemente, puţinii compuşi care au fost preparaţi de atunci sunt extrem de reactivi, ei se descompun uşor formând gazul rar ca unul din produşi.

Compus	**Forma**	**Temperatura de topire, ^oC**	**Proprietăţi**
XeF_2	Cristale incolore	140	Reacţionează cu apa ş formează Xe şi O_2
XeF_4	Cristale incolore	114	stabil
XeF_6	Cristale incolore	48	stabil
XeO_3	Cristale incolore	-	Exploziv, stabil în soluţie apoasă
KrF_2	Cristale incolore	Sublimează sub 0° C	Se descompune spontan la temperatura camerei

Heliul gazos este un produs al substanţelor radioactive care emite *radiaţii α* (particulele α au o sarcină electrică pozitivă de 2 unităţi şi se propagă în linie dreaptă. În 1930 la bombardarea compuşilor de *beriliu* cu particule α, a fost observată o radiaţie penetrantă, interpretată prin reacţia:

$$^4_2He + {}^9_4Be \rightarrow {}^1_0n + {}^{12}_6C$$ şi astfel a fost descoperit neutronul.

Predarea limbii engleze pentru elevi de liceu: între practică și necesitate

Prof. Drd. Gabriela VÂLCU
Liceul Energetic Craiova

În contextul actual al globalizării și al mobilității academice și profesionale, limba engleză a dobândit un statut privilegiat în sistemele educaționale europene și internaționale. Articolul de față analizează predarea limbii engleze în învățământul liceal din perspectiva raportului dintre practică didactică și necesitate socială. Sunt abordate aspecte legate de curriculum, metode moderne de predare, utilizarea tehnologiei, evaluarea competențelor lingvistice și formarea profesorilor, cu accent pe relevanța educațională și pe adaptarea procesului instructiv-educativ la nevoile reale ale elevilor.

Predarea limbii engleze în învățământul liceal reprezintă un domeniu de interes major pentru cercetarea pedagogică actuală, având în vedere rolul determinant al acestei limbi în comunicarea internațională, accesul la cunoaștere și integrarea socio-profesională. Dincolo de statutul său de disciplină obligatorie, limba engleză se configurează ca un instrument esențial al formării competențelor-cheie necesare în societatea cunoașterii. În acest context, se impune o analiză critică a modului în care obiectivele curriculare se reflectă în practica didactică concretă.

Necesitatea studierii limbii engleze în liceu este determinată de multiple dimensiuni: academică, profesională și culturală. Elevii de liceu se află într-o etapă de formare intelectuală avansată, caracterizată de capacitatea de abstractizare și de dezvoltare a gândirii critice. Limba engleză facilitează accesul la resurse educaționale diverse, la programe de studiu internaționale și la piața globală a muncii. În acest sens, predarea limbii engleze trebuie să depășească abordările tradiționale și să răspundă exigențelor unei societăți dinamice.

Programele școlare actuale promovează dezvoltarea competenței de comunicare lingvistică, în concordanță cu Cadrul European Comun de Referință pentru Limbi. Cu toate acestea, practica didactică evidențiază adesea un decalaj între finalitățile declarate și strategiile de predare utilizate. Accentul excesiv pe evaluările sumative și pe performanța la examenele naționale poate limita aplicarea metodelor interactive și comunicative, reducând eficiența procesului de învățare.

Un element definitoriu al predării limbii engleze în liceu îl constituie eterogenitatea grupurilor de elevi. Diferențele de nivel lingvistic, stiluri de învățare și motivație impun adoptarea unor strategii didactice diferențiate. Învățarea centrată pe elev, utilizarea sarcinilor autentice și flexibilitatea metodologică contribuie la valorificarea potențialului fiecărui elev și la crearea unui mediu educațional incluziv.

Abordarea comunicativă și metodele interactive reprezintă piloni esențiali ai predării moderne a limbii engleze. Activitățile de tip proiect, dezbaterile, simulările și utilizarea materialelor autentice favorizează dezvoltarea competențelor funcționale de limbaj. Integrarea tehnologiei educaționale – platforme digitale, aplicații interactive și resurse multimedia – oferă oportunități sporite de individualizare a învățării, însă necesită o utilizare pedagogică riguroasă și echilibrată.

Predarea limbii engleze presupune, în mod inevitabil, integrarea dimensiunii interculturale. Familiarizarea elevilor cu valorile și practicile culturale ale spațiului anglofon contribuie la formarea competenței interculturale și la dezvoltarea toleranței culturale. În ceea ce privește evaluarea, se

impune diversificarea instrumentelor evaluative, prin includerea evaluării formative, a portofoliilor și a autoevaluării, pentru a reflecta cât mai fidel nivelul real al competenței de comunicare.

Profesorul de limba engleză are un rol central în armonizarea cerințelor curriculare cu nevoile elevilor. Competențele pedagogice, lingvistice și digitale, precum și disponibilitatea pentru formare continuă, sunt condiții esențiale pentru eficientizarea procesului didactic. În acest sens, politicile educaționale trebuie să susțină dezvoltarea profesională a cadrelor didactice și să faciliteze accesul la resurse educaționale de calitate.

Predarea limbii engleze în liceu contribuie în mod direct la formarea competențelor-cheie stabilite la nivel european, în special competența de comunicare în limbi străine, competența digitală și competența de a învăța să înveți. Prin utilizarea limbii engleze ca instrument de lucru, elevii își dezvoltă capacitatea de a accesa informații variate, de a analiza critic sursele și de a sintetiza conținuturi din domenii diferite. Astfel, limba engleză devine un vector al interdisciplinarității și al învățării permanente.

În plus, competențele dobândite prin studiul limbii engleze sprijină dezvoltarea autonomiei în învățare. Elevii sunt încurajați să utilizeze strategii metacognitive, să își monitorizeze progresul și să își stabilească obiective realiste. Aceste abilități sunt esențiale nu doar pentru performanța școlară, ci și pentru adaptarea la cerințele învățării pe tot parcursul vieții.

Evaluările standardizate joacă un rol important în sistemul educațional, însă pot influența negativ procesul didactic dacă devin un scop în sine. În cazul limbii engleze, accentul pus pe testarea competențelor receptive și pe acuratețea gramaticală poate conduce la neglijarea competențelor productive și interactive. Această abordare riscă să reducă limba la un set de reguli, în detrimentul funcției sale comunicative.

Pentru a asigura o evaluare echilibrată, este necesară corelarea evaluării standardizate cu evaluarea continuă, formativă. Profesorii pot utiliza rubrici de evaluare clar definite, feedback constructiv și activități de reflecție asupra performanței. În acest mod, evaluarea devine un instrument de învățare și nu doar de clasificare a elevilor.

Componenta afectivă joacă un rol determinant în procesul de învățare a unei limbi străine, în special în perioada adolescenței. Atitudinea elevilor față de limba engleză, nivelul de anxietate lingvistică și percepția asupra propriei competențe influențează semnificativ rezultatele școlare. Un climat educațional pozitiv, bazat pe încurajare și respect reciproc, favorizează implicarea activă a elevilor.

Profesorul are responsabilitatea de a crea situații de învățare care să stimuleze interesul și motivația intrinsecă. Activitățile colaborative, sarcinile relevante și valorizarea progresului individual contribuie la reducerea anxietății și la creșterea încrederii în sine. În acest context, eroarea este percepută ca parte firească a procesului de învățare, nu ca eșec.

Educația incluzivă reprezintă o direcție prioritară a sistemelor educaționale moderne, iar predarea limbii engleze trebuie să țină cont de nevoile elevilor cu cerințe educaționale speciale sau dificultăți de învățare. Adaptarea materialelor didactice, flexibilizarea sarcinilor și utilizarea strategiilor multisenzoriale sunt esențiale pentru asigurarea accesului egal la educație.

Prin diferențiere și individualizare, profesorul poate sprijini progresul tuturor elevilor, evitând stigmatizarea și excluderea. Predarea limbii engleze devine astfel un instrument al echității educaționale și al coeziunii sociale.

Evoluțiile tehnologice și schimbările socio-culturale impun o adaptare continuă a predării limbii engleze. Integrarea inteligenței artificiale, a învățării hibride și a resurselor educaționale deschise oferă noi perspective pentru eficientizarea procesului didactic. Totodată, se conturează necesitatea unei colaborări mai strânse între cercetarea pedagogică și practica școlară.

În viitor, accentul va trebui să se mute de la acumularea de cunoștințe la dezvoltarea competențelor transferabile. Limba engleză, prin caracterul său global, poate deveni un spațiu privilegiat pentru formarea cetățenilor activi, responsabili și adaptați schimbărilor rapide ale societății contemporane.

Predarea limbii engleze pentru elevii de liceu se situează la intersecția dintre practică educațională și necesitate socială. Relevanța și eficiența acestui proces depind de capacitatea sistemului educațional de a promova metode moderne, evaluări autentice și o abordare centrată pe elev. Extinderea rolului limbii engleze dincolo de cadrul strict curricular contribuie la formarea unor competențe esențiale pentru integrarea academică, profesională și culturală.

Prin adaptarea continuă a strategiilor didactice, valorizarea dimensiunii afective și susținerea formării continue a profesorilor, predarea limbii engleze poate răspunde atât provocărilor practice, cât și necesităților reale ale educației contemporane.

Bibliografie

Brown, H. D. (2007). Principles of Language Learning and Teaching. Pearson Education.
Council of Europe. (2001). Common European Framework of Reference for Languages: Learning, Teaching, Assessment. Cambridge University Press.
Harmer, J. (2015). How to Teach English. Longman.
Richards, J. C., & Rodgers, T. S. (2014). Approaches and Methods in Language Teaching. Cambridge University Press.
Ur, P. (2012). A Course in English Language Teaching. Cambridge University Press.

Canva în practica didactică

Prof. ing Drăguş Oana Veronica

Liceul de Turism şi Alimentaţie “Dumitru Moţoc” Galaţi

Platforma Canva reprezintă un instrument Web bazat pe design grafic, cu o interfață ușor de utilizat, care oferă atât profesorilor cât şi elevilor posibilitatea de a personaliza diferite șabloane. Șabloanele puse la dispoziţie pot fi folosite în scopul realizării materialelor digitale în diverse formate, chiar şi prezentări, existând posibilitatea ulterioară de descărcare a prezentărilor realizate în formatul dorit. Atlfel spus, poate fi utilizată platforma şi offline de către utilizatori. Faptul că oferă facilităţi gratuite i-a crescut popularitatea.

Platforma poate fi accesată prin intermediul link-ului *https://www.canva.com*, iar utilizarea șabloanelor oferite implică realizarea unui cont de utilizator. După înregistrare elevul poateutiliza șabloane pentru realizarea prezentărilor prin accesarea secțiunii Templates, subsecțiunea Business, opțiunea Presentations. Cu scopul alegerii unor șabloane potrivite realizării materialelor didactice de prezentare, utilizatorul are posibilitatea de a selecta categoria Education. În momentul în care se va efectua click stânga pe unul dintre template-urile disponibile, în partea dreaptă jos se poate alege opțiunea *Customize this template*, ceea ce determină accesarea și personalizarea modelului de prezentare conform nevoilor utilizatorului. Platforma poate fi uşor de utilizat în cadrul orelor de laborator dar şi de instruire practică.

În continuare este prezentat un material creat de elevi cu cerinţe educaţionale speciale din clasa a IX-a:

Profil: Servicii

Modul M3: Structuri de primire turistică

Tema: Caracteristicile unităţilor de alimentaţie

Lecţia: Restaurantul cu specific

Pentru crearea materialului, elevii au folosit şablonul prestabilit, au completat câmpurile cu titlul temei, lecţiei şi disciplinei. Au inserat atât fotografii corespunzătoare unităţilor de alimentaţie- restaurante cu specific: local, national şi cramă, dar şi câteva caracteristici ale acestora.

Tot pe această platformă, elevii au realizat broşuri pentru unităţile de cazare turistică şi de alimentaţie, postere, cărţi poştale şi nu numai.

Este un instrument uşor de folosit şi de aceea este îndrăgit de elevii de toate vârstele

Utilizarea platformei Canva cu scopul creării unor materiale didactice digitale are efecte benefice şi anume: eficientizează procesul de realizare al materialelor didactice de prezentare și conduce la realizarea unor materiale cu design grafic modern, plăcut și atractiv pentru elevi.

Bibliografie

www.canva.com

Jocul și joaca în educația timpurie

Prof. educație timpurie Daniela VÂLCU
Grădinița cu Program Prelungit Floare albastră Craiova

Jocul reprezintă una dintre cele mai naturale și eficiente forme de manifestare și învățare ale copilului în perioada timpurie. Încă din primii ani de viață, copilul explorează lumea, relațiile și propriile capacități prin intermediul jocului, acesta devenind un mijloc fundamental de dezvoltare cognitivă, emoțională, socială și fizică. În educația timpurie, jocul nu este doar o activitate recreativă, ci un instrument pedagogic esențial, care facilitează învățarea autentică și adaptată nevoilor individuale ale copilului.

Educația timpurie se bazează pe principiul învățării centrate pe copil, iar jocul se află în centrul acestui demers educațional. Prin joc, copilul își exprimă liber gândurile, emoțiile și curiozitatea, construind sensuri proprii și relații cu mediul înconjurător. Joaca permite copilului să experimenteze, să greșească și să descopere soluții, într-un cadru securizant și motivant. Astfel, procesul de învățare devine unul activ, plăcut și profund.

Din perspectivă psihopedagogică, jocul contribuie semnificativ la dezvoltarea cognitivă a copilului. Activitățile ludice stimulează gândirea, imaginația, memoria și capacitatea de rezolvare a problemelor. Jocurile de construcție, de rol sau cele simbolice dezvoltă capacitatea de abstractizare și de organizare a informațiilor. În același timp, jocul favorizează limbajul, prin interacțiunea verbală dintre copii și prin asumarea diferitelor roluri sociale.

Dimensiunea socio-emoțională a jocului este deosebit de importantă în educația timpurie. Prin joacă, copiii învață să coopereze, să respecte reguli, să aștepte rândul și să gestioneze conflicte. Jocurile de grup contribuie la dezvoltarea empatiei, a autocontrolului și a sentimentului de apartenență. De asemenea, jocul permite exprimarea emoțiilor într-un mod natural, ajutând copilul să își înțeleagă și să își regleze trăirile afective.

Jocul are un rol esențial și în dezvoltarea motrică a copilului. Activitățile ludice implică mișcarea, coordonarea și controlul corpului, contribuind la dezvoltarea motricității grosiere și fine. Jocurile de mișcare, dansul, activitățile în aer liber și manipularea obiectelor sprijină dezvoltarea fizică armonioasă și formarea unui stil de viață activ. În același timp, aceste activități consolidează încrederea copilului în propriile abilități.

În educația timpurie, se disting mai multe tipuri de joc, fiecare având un rol specific în dezvoltarea copilului. Jocul liber oferă copilului posibilitatea de a alege activitatea dorită, stimulând autonomia și creativitatea. Jocul dirijat, organizat de educator, urmărește obiective educaționale clare și contribuie la formarea unor competențe specifice. Echilibrul dintre jocul liber și cel structurat este esențial pentru o dezvoltare armonioasă.

Rolul educatorului în valorificarea jocului este unul complex și esențial. Acesta nu este doar un observator, ci un facilitator al învățării prin joc. Educatorul creează contexte educaționale stimulative, selectează materiale adecvate și adaptează activitățile ludice la nivelul de dezvoltare al fiecărui copil. Intervenția educatorului trebuie să fie discretă și flexibilă, astfel încât să susțină inițiativa copilului fără a limita spontaneitatea jocului.

Mediul educațional joacă un rol determinant în desfășurarea jocului. Spațiile bine organizate, materialele variate și accesibile, precum și atmosfera securizantă favorizează implicarea activă a copiilor în joc. Un mediu educațional de calitate stimulează curiozitatea, explorarea și colaborarea, transformând sala de grupă într-un spațiu al descoperirii și al bucuriei de a învăța.

Jocul și joaca sunt strâns legate de conceptul de învățare experiențială. Prin participarea activă la activități ludice, copilul învață făcând, trăind și experimentând. Această formă de învățare este mult mai eficientă decât transmiterea pasivă a informațiilor, deoarece implică toate dimensiunile personalității copilului. În plus, învățarea prin joc favorizează retenția pe termen lung a cunoștințelor.

În contextul actual, marcat de digitalizare și schimbări rapide, jocul își păstrează relevanța în educația timpurie, adaptându-se noilor realități. Jocurile educaționale digitale pot completa activitățile tradiționale, dacă sunt utilizate echilibrat și cu discernământ. Cu toate acestea, jocul direct, interacțiunea față în față și experiențele concrete rămân fundamentale pentru dezvoltarea sănătoasă a copilului.

Un alt aspect important este implicarea familiei în susținerea jocului. Părinții au un rol esențial în oferirea timpului și spațiului necesar pentru joacă, precum și în valorizarea acesteia ca formă de învățare. Colaborarea dintre familie și instituția de educație timpurie contribuie la coerența experiențelor educaționale ale copilului și la consolidarea achizițiilor dobândite prin joc.

Din perspectivă educațională, jocul reprezintă o necesitate, nu un element secundar al curriculumului pentru educația timpurie. Integrarea jocului în activitățile zilnice sprijină dezvoltarea globală a copilului și respectă particularitățile de vârstă ale acestuia. Educația timpurie de calitate se bazează pe recunoașterea valorii jocului ca formă fundamentală de învățare.

În concluzie, jocul și joaca constituie piloni esențiali ai educației timpurii, având un impact profund asupra dezvoltării copilului. Prin joc, copilul învață să cunoască lumea, să relaționeze cu ceilalți și să se descopere pe sine. Valorificarea pedagogică a jocului presupune o abordare echilibrată, susținută de profesioniști competenți și de un mediu educațional adecvat. Investiția în educația timpurie prin joc reprezintă, în esență, o investiție în viitorul societății. În plus, recunoașterea jocului ca strategie fundamentală de predare–învățare implică o schimbare de perspectivă la nivel instituțional și curricular. Jocul trebuie integrat sistematic în planificarea activităților educaționale, nu tratat ca un simplu moment de relaxare între activități formale. O astfel de abordare consolidează calitatea educației timpurii, susține dezvoltarea holistică a copilului și contribuie la formarea unor baze solide pentru parcursul educațional ulterior.

Bibliografie

Bodrova, E., & Leong, D. J. (2007). Tools of the Mind: The Vygotskian Approach to Early Childhood Education. Pearson Education.

Bruner, J. (1986). Actual Minds, Possible Worlds. Harvard University Press.

Piaget, J. (1962). Play, Dreams and Imitation in Childhood. Norton.

Vygotsky, L. S. (1978). Mind in Society: The Development of Higher Psychological Processes. Harvard University Press.

Zlate, M. (2000). Psihologia copilului. Editura Polirom

Personalitatea didactică

Prof. Ţifui Daniela, Şcoala Gimnazială "Alecu Russo"Iaşi

În şcoală, accesul elevului la o bună învăţare – o învăţare inteligentă, creativă şi formativă – depinde în general, de factura modelului instructiv-educativ. Şi cum în structurile modelului, profesorul ocupă poziţia centrală, putându-se afirma că personalitatea didactică se instituie ea însuşi în poziţia de sursă, dar nefiind unica, a succeselor sau eşecurilor elevului în procesul învăţării şi în procesul dezvoltării sale prin învăţare.

Pentru unii autori cea mai importantă caracteristică a comportamentului didactic o constituie tactul, vocaţia, care se defineşte prin „a te simţi chemat, ales pentru aceasta sarcină şi apt de a o îndeplini" (R. Hubert, 1946); pentru alţi autori competenţa didactică presupune diferite însuşiri afective, morale şi caracteriale (R. Hubert, Şt. Bârsănescu). Desigur, toate aceste însuşiri psihomorale, precum şi altele, precum cele de ordin fizic sau intelectual, se includ în structura competenţei didactice.

Personalitatea didactică este expresia raportului dintre un cuantum de trăsături psihoindividuale şi anumite cerinţe de rol specifice. O primă caracteristică ar fi *pregătirea de specialitate* a profesorlui. Aceasta arată cât de competent este profesorul pe direcţia obiectelor de învăţământ, structurilor morale, estetice, filozofice, culturale, ca indicator al măsurii în care profesorul este format ca om; aspectul şi cultura mimicii, a gesturilor şi acţiunilor fizice, a modurilor de comunicare, prin care interacţionează nemijlocit cu elevii.

Aptitudinea, competenţa didactică, este o sinteză de factori interni şi externi, înnăscuţi şi dobândiţi, naturali şi sociali. Întrucât activitatea este generatoare de aptitudini şi capacităţi, înseamnă că acestea pot fi influenţate, modelate şi chiar construite prin intermediul organizării modalităţilor de însuşire a componentelor şi tehnicilor activităţii, adică prin procesul de învăţare dirijată.

Vorbind de competenţe psihopedagogice nu putem trece peste rolul determinant al unor factori psihologici generali care duc la existenţa acestor competenţe. Dintre aceştia am putea vorbi de: potenţialul individual, flexibilitatea mentala, raţionamentul abstract, concentrarea şi mobilitatea atenţiei, memoria imediată, comprehensiunea. Alături de aceşti factori generali psihologici, am mai putea vorbi şi de factori de personalitate care determină acest tip de comportament: inteligenţa, stabilitatea emoţională, perspicacitatea, independenţa, controlul, tensiunea etc. Contribuţia acestor factori este evidenţiată şi de Pantelimon G., în cercetarea sa asupra competenţelor didactice.

Raportată la personalitatea educatorului, dimensiunea aptitudinală apare astfel ca un instrument special, care înlesneşte demersul de transmitere a cunoştinţelor şi de influenţare a elevilor. Vorbim în acest caz atât de aptitudini pedagogice generale, cât şi de aptitudini obiectuale, adică de aptitudini pentru predarea diferitelor obiecte de învăţământ.

Luând în discuţie toate aceste date despre competenţele pedagogice, despre aptitudinile necesare unui cadru didactic putem concluziona că eficienţa învăţământului este strâns legată de măiestria pedagogică a profesorului, concretizată în stilul activităţii, sau de comunicare cu elevii. Celebrul naturalist, Buffon, a lansat nu mai puţin celebra propoziţie „stilul este omul", subliniind caracterul profund uman şi personal al acestui construct de personalitate. Stilul se află în interiorul personalităţii, este subiectiv şi depinde foarte mult de firea individului, de temperamentul şi aptitudinile sale, de specificul său personal.

În urma încercării de sinteză a cercetărilor întreprinse până în prezent asupra condiţiilor în care predarea poate înlesni realizare obiectivelor educative propuse elevilor, s-au formulat mai multe teze

în legătură cu caracteristicile, implicit competenţele unui profesor eficient. Se poate vorbi astfel de o competenţă profesională a cadrelor didactice.

Prin competenţa profesională a aducatorilor din învăţământ se poate înţelege acel ansamblu de capacităţi cognitive, afective, motivaţionale şi manageriale care interacţionează cu trăsăturile de personalitate ale educatorului, conferindu-i acestuia calităţile necesare efectuării unei prestaţii didactice care să asigure îndeplinirea obiectivelor proiectate de către marea majoritate a elevilor, iar performanţele obţinute să se situeze aproape de nivelul maxim al potenţialului intelectual al fiecăruia.(Jinga, Istrate, 2001).

Funcţia didactică a profesorului se exprimă prin îndeplinirea statutului de model, partener, sfătuitor. Ea se îndeplineşte prin crearea unei atmosfere generale de securitate şi încredere în clasa, prin încurajarea succeselor fiecărui elev, prin crearea unui flux de simpatie între profesor şi elevi. Dimpotrivă, provocarea unei atmosfere de neîncredere şi suspiciune are ca efect retragerea şi resemnarea elevilor, apariţia marginalilor, agresivitatea umană. Indiferent de specialitatea sa, un profesor care utilizează etichetarea şi ironizarea elevilor ca metode didactice nu poate obţine decât antipatie şi refuzul participării la efortul comun. A educa, alături de a instrui, înseamnă, pentru profesor: folosirea unor metode care să formeze elevilor atenţia pentru munca independentă, să dezvolte virtuţi sociale, să întărească includerea elevilor în propria valoare, ajutându-i să-şi găsească identitatea. A educa înseamnă a-ţi desfăşura activitatea sub semnul unor categorii morale, consiliindu-i pe elevi să ia distanţă critică faţă de atitudinile şi performanţele proprii, dezvoltându-le aptitudinea de a stabili contacte pozitive şi de a analiza critic propriile prejudecăţi.

Prin dăruirea cu care îsi exercită atribuţiile, prin cunoştinşele şi competenţele sale, prin modul în care structurează în ansamblu intervenţia educativă, profesorul, influenţează hotărâtor elevul, sub toate aspectele personalităţii sale.

După cum am văzut, atât rolurile pe care profesorul le îndeplineşte cât şi dimensiunile personalităţii profesorului, care-şi pun amprenta pe eficienţa intervenţiilor sale educative, sunt de o importanţă deosebită pentru formarea personalităţii elevilor săi, viitori membri ai societăţii, depăşind în importanţă chiar formarea academică pe care o conferă însuşirea disciplinei predate. Disciplina predată de fiecare profesor işi are importanţa ei în formarea pentru profesie şi viaţa a viitorului absolvent.

Fiind vorba de efecte negative atât de pregnante, am considerat oportună studierea fenomenului şi mai ales a existenţei acestuia în cadrul unităţii în care îmi desfăşor activitatea.

Bibliografie:

1.Doise Willem, *Psihologie socială*, Editura Polirom, Iaşi, 1999.

2. Golu P, Golu I. , *Psihologie educaţională,* Ed. Mirton, Bucureşti ,2003.

3. Gliga L , *Standarde profesionale pentru profesia didactică* ,Ed. Polsim, Bucureşti, 2002.

4. Jinga I, Istrate E, *Manual de pedagogie,* Ed. All Educational, Bucureşti, 2001.

Vizita didactică - modalitate de realizare a educaţiei ecologice

Prof. Bănuţescu Ramona Florina

Liceul Tehnologic „Dimitrie Dima” Piteşti, Județul Argeș

Educația ecologică reprezintă o componentă esențială a educației contemporane, având ca scop formarea unei atitudini responsabile față de mediul înconjurător. În acest context, vizita didactică se afirmă ca o metodă activă și eficientă de învățare, care facilitează contactul direct al elevilor cu natura și cu realitățile mediului natural și antropic.

Vizitele didactice sunt activități extracurriculare care au ca scop atât sistematizarea cunoștințelor, cât și dobândirea de noi cunoștințe teoretice și practice. Metodele aplicate și conținutul științific cu care se operează în cadrul excursiilor și vizitelor didactice contribuie la consolidarea gândirii sistemice, ecologice și a concepției evoluționiste în mintea elevilor. Vizitele didactice în parcuri, grădini și muzee completează procesul de cunoaștere în acest domeniu (Mariana Marinescu, 2021).

Cerințe pentru organizarea și desfășurarea vizitei didactice (Ciurchea M. et al., 1983):

1. obiectivul acesteia să se axeze pe probleme legate de tematica studiată, pentru a contribui la completarea, sistematizarea și aprofundarea cunoștințelor însușite în clasă;
2. vizitele didactice se anunță din timp conducerii instituției unde se organizează;
3. se solicită sprijinul unui conducător științific din instituția unde se face vizita;
4. se anunță elevilor data când se desfășoară acțiunea, tema și scopul ei.

Vizita didactică reprezintă o metodă activă de învățare, prin care elevii au ocazia să exploreze și să experimenteze direct realitatea, în afara spațiului tradițional al clasei. Aceasta oferă contexte autentice de învățare, facilitând înțelegerea practică a noțiunilor teoretice, stimulând curiozitatea și contribuind la dezvoltarea gândirii critice și a competențelor sociale ale elevilor.

Vizita didactică se înscrie în categoria metodelor interactive, menite să valorifice învățarea prin descoperire și experiență directă. Potrivit lui Cerghit (2006), învățarea activă presupune implicarea elevului în procesul de construcție a propriei cunoașteri, prin interacțiuni directe cu mediul. Vizita didactică facilitează tocmai acest tip de învățare, deoarece permite contactul nemijlocit cu fenomene, obiecte sau instituții studiate în cadrul orelor de curs.

Pentru ca vizita didactică să fie eficientă din punct de vedere pedagogic, este esențial ca profesorul să o planifice riguros, să stabilească obiective clare și să pregătească elevii anterior prin activități introductive. Ulterior vizitei, trebuie organizate activități de reflecție și analiză, care să valorifice experiența dobândită.

Profesorul are și rolul de mediator între elev și mediul educațional alternativ, facilitând învățarea contextualizată și asigurând respectarea regulilor de conduită și siguranță.

În contextul actual al crizei climatice și al degradării mediului, educația pentru mediu și dezvoltare durabilă devine o componentă esențială a formării elevilor. Vizita didactică într-o arie naturală protejată – cum ar fi un parc național, o rezervație naturală sau o zonă Natura 2000 – oferă oportunitatea de a conecta teoria învățată la clasă cu realitatea concretă a ecosistemelor și a biodiversității. Pentru elevii de liceu, astfel de experiențe sunt nu doar informative, ci și formative, contribuind la dezvoltarea responsabilității față de natură și a unei conștiințe ecologice active.

Scopul unei vizite didactice într-o arie protejată este multiplu: cunoașterea directă a ecosistemelor, identificarea speciilor de plante și animale, înțelegerea echilibrului ecologic și a impactului activităților umane asupra naturii. De asemenea, se urmărește formarea unor atitudini și comportamente ecologice, în acord cu principiile dezvoltării durabile.

Educația ecologică trebuie să depășească nivelul informativ și să devină o experiență trăită, în care elevii se implică activ în observare, analiză și reflecție. O vizită în Parcul Național Retezat, de exemplu, le poate permite liceenilor să înțeleagă în mod direct relațiile complexe dintre specii, rolul factorilor abiotici și impactul turismului necontrolat asupra biodiversității.

Profesorul are un rol esențial în organizarea și valorificarea didactică a unei astfel de vizite. Este necesară o pregătire riguroasă înainte de deplasare: stabilirea obiectivelor, alegerea traseului educativ, realizarea unor fișe de observație, informarea elevilor privind regulile din aria protejată.

Pe parcursul vizitei, învățarea are loc prin metode activ-participative: observația directă, lucrul în echipă, dezbaterea tematică, dialogul euristic. De asemenea, vizitele didactice în scop ecologic pot stimula cooperarea, spiritul de echipă și gândirea critică. Elevii învață să colaboreze pentru un scop comun, să pună întrebări și să găsească soluții pentru problemele de mediu, dezvoltând astfel competențe esențiale pentru cetățenia activă.

Vizita didactică reprezintă o modalitate eficientă de realizare a educației ecologice, contribuind la formarea unei conștiințe ecologice solide. Prin experiențe directe și învățare activă, elevii sunt încurajați să adopte comportamente responsabile față de mediul înconjurător, devenind cetățeni implicați în protejarea naturii.

Bibliografie

1. Cerghit, I. (2006). *Metode de învățământ* (Ed. a 4-a revizuită și adăugită). București, Edit. Didactică și Pedagogică;
2. Ciurchea M., Ciolac-Russu A., Ion I.(1983) - *Metodica predării ştiinţelor biologice,* Bucureşti, Ed. Didactică şi Pedagogică;
3. Marinescu Mariana (2021), *Fundamentări teoretice și praxiologice în predarea științelor biologice- Ghid metodologic pentru acordarea gradelor didactice*, Pitești, Edit. Paralela 45;

ACTIVITĂȚI BLENDED-LEARNING

Studiu de specialitate

DUMITRAȘCU DAMIELA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ DRAGOMIREȘTI

Tehnologia contribuie semnificativ la personalizarea învățării prin faptul că elevii pot primi feedback rapid, în timp real, și resurse suplimentare pentru a depăși dificultățile cu care se confruntă în procesul de învățare.

Proiectarea activităților de învățare în format blended-learning se realizează strțns în jurul tehnologiei, aleasă strategic în funcție de obiectivele de învățate. În acest sens, instrumentele folosite trebuie să fie unor de utilizat, permițând concentrarea elevilor pe procesul de predare-învățare, și nu pe complexitatea tehnică a aplicațiilor (sau platformei) selectate. Totodată, trebuie să ținem cont de faptul că trecerea de la formatul tradițional (față-în-față) la cel orientat blended-learning impune modificări importante care vizează nu numai timpul de învățare al elevului, ci și durata interacțională de care beneficiază atât elevul, cât și profesorul. Astfel, în situațiile activităților blended-learning, se pot organiza activități față-în-față, dar și online – acestea din urmă subsituind întâlnirile clasice (în general de 50 de minute), și care trebuie să permită gestionarea unor activități (în general) rezolnabile ca durată, dar flexibile, distribuite pe parcursul unei zile sau a unei săptămâni, și care iau în considerare:

1. *alegerea formatului optim* – în acest caz, decizia trebuie să se bazeze pe rezultatele așteptate ale învățării.
2. *stabilirea timpului dedicat tuturor activităților* – asigurându-se un echilibru optim între activitățile onile și cele față-în-față.
3. *alegerea metodologiei didactice potrivite* – asigurându-se adaptarea metodelor de predare (în mod special) la specificul formatului blended-learning.
4. *selecția materialelor didactice potrivite* – definindu-se și precizând resursele adecvate pentru toate activitățilr.
5. *alegerea tehnologiei adecvate* – stabilindu-se intrumentele online care să permită facilitarea învățării.
6. *stabilirea nivelului de familiarizare* – asigurându-se confortul utilizării resurselor digitale atât pentru profesori, cât și pentru elevi.
7. *stabilirea dinamicii grupului implicat în activități blended-learning* – anticipându-se modul în care implicarea elevilor va influența interacțiunile posibile.

În consecință, activitățile desfășurate într-un astfel de format trebuie să fie proiectate astfel încât să existe un echilibru între componenta tehnologică și cea pedagogică, cu o adaptare riguroasă la nevoile elevilor și a obiectivelor de învățare.

Activități blended-learning:

1. lecții inversate (de tip *flipped classroom*) – într-un format în care elevii studiază materialele teoretice propuse de profesor (suport teoretic, prezentări, videoclipuri, simulări, quizz ert.) online, acasă, în ritm propriu. Ulterior, în format față-în-față, cadrul didactic alocă timpul necesar desfășurării activităților practice, discuțiilor, analizării proiectelor și rezolvării problemelor propuse.

2. proiecte colaborative – în acest caz, elevii lucrează în grupuri (preponderent online)la realizarea sarcinilor de lucru stipulate în proiectele propuse de către profesor, folosind o varietate de instrumente de colaborare (Google Docs, Padlet, platforme online de gestionare a proiectelor etc.). Întâlnirele față-în-față (organizate de către profesor) sunt folosite – în general – pentru a analiza și a aevalua progresul în învățare, dar și pentru a rezolva probleme sau a prezenta soluțiile acestora.
3. simulări și jocuri educaționale - impun participarea activă a elevilor la astfel de demersuri, cu scopul de a aplica cunoștințele teoretice achiziționate în situații practice, concrete. În general, astfel de activități se desfășoară online, fiind urmate de discuții în clasă, organizate de către profesor, pentru a reflecta asupra experiențelor de învățare.
4. Platforme de învățare sau aplicații dedicate – în acest caz, profesorii exploatează facilitățile unor platforme online sau aplicații dedicate (Google Classroom, Canva etc.) pentru a crea și pentru a distribui materiale, pentru a colecta teme, pentru a oferi feedback și pentru a comunica cu elevii. În plus, se reconandă utilizarea suporturilor propuse de platformele educaționale care pot include forumuri de discuții, facilități pentru evaluare (teste online), dar și alte instrumnete interactive.
5. Ateliere și laboratoare practice – în general, elemente specifice acestor tipuri de activități sunt introduse în formate față-în-față, pentru desfășurarea activităților practice, experimnete, demonstrații, workshopuri. În același timp, activitățile online proprii sunt introduse pentru a pregăti, pentru a consolida sau pentru a extinde învățarea.
6. Webinarii/ seminarii – în acest caz elevii participică la astfel de manifestări/ evenimente (online), propunând o agendă în care sunt indicate o serie de activități de învățare, iar apoi se pot aduna în sala de clasă, față-în-față, pentru analize și pentru discuții.

Evident, activitățile de învățare în format blended-learning pot propune designuri variate, reprezentând abordări promițătoare ce pot îmbunătăți semnificativ calitatea educație. Prin combinarea celor mai bune aspecte ale învățării tradiționale (față-în-față) și online, astfel de formate oferă experiențe de învățare eficientă, personalizată și (de multe ori) relevantă pentru nevoile de învățare ale elevilor.

Modalitățile de aplicare a modelelor blended-learning impun: planificare atentă a întregului format, comunicare eficientă, utilizarea tehnologiei adecvate, evaluare continuă și variantă, flexibilitate și adaptabilite.

Bibliografie:

1. I. Albulescu, H. Catalano (2021), „e-Didactica. Procesul de instruire în mediul online”, București, Editura Didactica Publishing House.
2. B. Almășan, A. Dumitrache, A. Perțea, M. Norel. M. Horumbă (2022), „Ghidul practic al profesorului online”, București, Editura Universitară.
3. C. Ceobanu, C. Cucoș, O. Istrate, I.O Pânișoară, (2020), „Educația digitală”, Iași, Editura Polirom.
4. O. Istrate, S. Velea, C. Ceobanu, (2025), „Pedagogie digitală”, Iași, Editura Polirom.

IMPORTANȚA JOCULUI ÎN PREDAREA LIMBII FRANCEZE

Profesor RADU ADRIANA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ VRĂNEȘTI

Din Antichitate și până în sec al XVIII-lea, sensul termenului "joc" a fost pus în opoziție cu tot ceea ce este "serios", fiind adesea asociat cu noțiunea de divertisment gatuit. Începând cu Renașterea, jocul este utilizat în scop pedagogic, în școlile religioase și pentru educația micilor prinți. Abia în epoca Romantică, jocul este perceput ca o activitate serioasă, în măsura în care el contribuie la dezvoltarea naturală a copilului.

În ceea ce privește definirea termenilor-cheie, acestia apar frecvent asociați cu ideea de divertisment. Specialiștii din diverse domenii, precum pedagogie, psihologie, au descoperit însă că aceste așa-zise amuzamente pot fi un mijloc de învățare eficient, creând o atmosferă de relaxare și încurajând elevii să se exprime, eliminând stresul și teama de a comite erori.

Pentru a reliefa importanța utilizării jocului la ora de limba franceză, vom prezenta mai jos definiția oferită de către istoricul Johan Huizinga: "o activitate liberă, situată in afara vieții curente, capabilă să absoarbă total jucătorul, o acțiune golită de orice interes material [...], care se săvârșește într-un timp și un spațiu exact și se derulează după reguli."

Putem extrapola și afirma că jocul poate atrage și chiar implica total elevul în activitatea propusă, dar că succesul oricărui joc depinde în mare măsură de stabilirea unor reguli potrivite, de respectarea unor constrângeri spațiale și temporale, dar și de priceperea profesorului de a "stăpâni" jocul.

Jerome Bruner susține și argumentează importanța utilizării jocului de rol în învățarea limbilor străine, acesta făcând apel la creativitate și plasând elevul în situații reale.

De-a lungul activităților pe care le propunem elevilor noștri, aceștia vor putea fi pe rând cititori, receptori, emițători, interlocutori etc. Dacă vom prezenta noțiunile într-o manieră ludică, copiii vor descoperi o altă valență a limbii, detașată de constrângerile școlare.

Jocul didactic este absolut necesar la ora de limba franceză, făcând trecerea la învățământul activ-participativ, dezvoltând spiritul de echipă, atenția și capacitatea de concentrare, provocând de asemenea elevii să utilizeze un vocabular tematic, precum și anumite reguli de gramatică.

Printre avantajele numeroase ale jocului , "una dintre principalele metode active, atrăgătoare și eficiente în lucrul la școală"(Ioan Cerghit), menționăm:

1. crează spațiul pentru comunicarea autentică;
2. implică activ elevii
3. trezește curiozitatea și dorința de a învăța
4. crează un climat favorabil învățării
5. dezvoltă capacitatea de improvizație și de încredere în sine însuși
6. solicită atenția, concentrarea și activitatea
7. lasă elevii să încerce roluri diverse (partener, leader, adversar, observator)
8. ameliorează abilitățile de înțelegere și exprimare orală și scrisă
9. sparge monotonia cursurilor, rigiditatea relației pedagogice tradiționale profesor-elev
10. conduce la parler pour agir (a vorbi pentru a acționa), favorizează deci creativitatea și competența de comunicare

11. aduce un feed-back atat profesorului, cât și elevului
12. favorizează simultan competențele pragmatice, lingvistice și socio-lingvistice
13. mobilizează vocabularul, gramatica, pronunția și structurile învățate, într-o manieră nouă și creativă

Jocul didactic este o metodă de învățare bazată pe acțiunea simulată în care elementul ludic este subordonat scopului instructiv-educativ. Prin acest tip de joc se facilitează trecerea de la activitatea ludică la cea de învățare. Jocul didactic combină elementele distractive și recreative cu cele care sunt instructive și educative, fiecare din ele având un procentaj mai mic sau mai mare în funcție de vârsta, de nivelul de limbă și de obiectivul didactic urmărit la ora de franceză. Orice creare de mesaj, oral sau scris, într-o limbă străină, comportă o doză de stres. Elevul se simte pus în pericol atunci când trebuie să se exprime în fața clasei. Jocul oferă acestuia oportunitatea de a-și îndepărta neliniștea. El generează o plăcere în care elevul își poate uita temerile. Nu acesta este scopul pe care îl urmărește profesorul de limbă străină? Pentru ca elevul să se simtă în largul său, în comunicarea naturală, trebuie să i se dea posibilitatea să își exerseze talentele, să se exprime în situații comunicaționale apropiate celei firești, atât în compania profesorului cât și a colegului de alături. Trebuie să i se dea ocazia de a-și testa competențele lingvistice, sociolingvistice și pragmatice, pentru ca să descopere cheia unei comunicări reușite în limba pe care o abordează. Jocul oferă acestă experiență. Activitățile ludice pot face obiectul unei evaluări formative prin care profesorul poate situa nivelul clasei sale sau poate depista anumite lacune și dificultăți observate de-a lungul activităților didactice la clasă. Bineînțeles că există jocuri individuale, dar de ce să nu se profite și de bogăția pe care o oferă activitățile de acet tip, în grup? In acest caz este recomandat să se diversifice formele de manifestare ludică și să se propună activități de două, trei, patru persoane sau chiar colective. Acest mod de abordare poate rupe monotonia și să stabilească întâlniri diverse între persoane diferite. Organizarea în celule mici, fără prezența permanentă a profesorului, îi dezinhibă în general pe cei timizi și le deschide calea spre o mai bună interacțiune socială, îndemnând elevii să experimenteze situații comunicaționale mai naturale și chiar să-i pregătească progresiv pentru întâlnirile cu vorbitorii nativi.

În ceea ce privește locul ocupat de joc în programa școlară, precizăm că acesta câștigă spațiu din ce în ce mai mult, începând cu noua programa aprobată în anul 2017 (Anexa nr. 2 la ordinul ministrului educaţiei naţionale nr. 3393 / 28.02.2017) și cu apariția noilor manuale școlare.

BIBLIOGRAFIE:

1.Silva, Haydée. 2012. *Tests et jeux /* avec fiche pédagogique en ligne téléchargeable à partir de l'Espace abonnés, *Le Français dans le monde* ;

2.Cadre européen commun de référence pour les langues, Conseil de l'Europe, Editions Didier, Paris, 2001;

3.Huizinga, Johan *, Homo ludens:essai sur la fonction sociale du jeu*, Gallimard, Paris, 1951;

4.Weiss, Francois, *Jeux et activités communicatives dans la classe de langue,* Hachette, Paris, 1983.

STRATEGII DIDACTICE ADECVATE PREȘCOLARILOR CU SINDROM DOWN

Profesor învățământ preșcolar, Toma Elena-Claudia

Grădinița Specială „Sfânta Elena” Pitești

Sindromul Down este o afecțiune în care un copil se naște cu o copie suplimentară a celui de-al 21-lea cromozom – de unde și celălalt nume al său, trisomia 21.

Acest lucru provoacă întârzieri și dizabilități de dezvoltare fizică și mentală. Multe dintre dizabilitățile specifice sindromului Down sunt pe tot parcursul vieții și, de asemenea, pot scurta speranța de viață. Cu toate acestea, persoanele cu sindrom Down pot duce o viață normală. Progresele medicale recente, precum și sprijinul cultural și instituțional pentru persoanele cu sindrom Down și familiile lor, oferă multe oportunități pentru a ajuta la depășirea provocărilor acestei afecțiuni. Nu există nici un remediu pentru sindromul Down, dar există o mare varietate de programe de sprijin și educație care pot ajuta atât persoanele cu această afecțiune, cât și familiile lor. Programele de recuperare este indicat să înceapă cu intervenții încă din copilăria timpurie.

Cele mai recomandate si ferecvente programe de recuperare terapeutică sunt:

-Programe de dezvoltarea abilităților senzoriale

- Programe de dezvoltarea abilitaților sociale

-Programe de dezvoltarea autonomiei

-Programe de dezvoltare si coordonare motrică

-Programe de stimulare cognitivă și de limabj.

Copiii cu sindrom Down prezintă adesea tulburări de învățare. Cu toate acestea, ei pot învăța dar mai încet decât ceilalți copii și cu tehnici adaptate.

Școala este o parte importantă a vieții unui copil cu sindrom Down, indiferent de capacitatea intelectuală. Școlarizarea permite o socializare valoroasă și îi ajută pe elevii cu sindrom Down să-și dezvolte abilități importante de viață dacă sunt ajutați de colegi si învățători.

În procesul de normalizare a vieții copiilor cu sindrom Down și în integrarea lor socială, școlară și profesională, intervenția precoce este primul pas care trebuie realizat pentru ca munca de recuperare să aibă un succes deplin. Participarea la programe de intervenție precoce îi dă copilului posibilitatea de a avea un start bun, putând atinge nivelul maxim de dezvoltare atât din punct de vedere intelectual, cât și din punct de vedere al funcționării adaptative.

În munca de intervenție, în cazul preșcolarilor cu sindrom Down, intră o serie de aspecte cum ar fi:consilierea părinților, explicarea adecvată a naturii genetice a acestei tulburări, consilierea în probleme medicale ce pot să apară la acești copii, includerea lor într-un program psihopedagogic de intervenție complex, precum și alte activități, toate acestea realizându-se prin colaborarea echipei de specialiști din grădiniță. Cadrele didactice sunt capabile să furnizeze o educație de un înalt nivel calitativ, o educație diferențiată, în acord cu nevoile individuale ale fiecăruia.

Acești copii care trăiesc alături de copii cu alte dizabilități și primesc aceeași educație și instrucție, de dovedesc neprețuiți în ceea ce privește ajutorul și alinarea pe care le pot oferi altora. Ei trezesc dragoste, empatie și responsabilitate la copii care prezintă mari dificultăți chiar în dezvoltarea acestor calități. Ei reușesc mai bine decât oricine să depășească izolarea copilului autist. Simpatia lor

veșnic iertătoare și extrem de irațională îi poate oferi copilului cu o neadaptare gravă, șansa primei experiențe de a fi dorit de cineva.

În activitatea la grupă, copilul cu sindrom Down poate juca rol de feed back pentru cadrul didactic, în sensul că poate să-l ajute pe acesta să-și verifice eficiența unor strategii didactice pentru care a optat.

În primul rând, cadrul didactic trebuie să vorbească rar și clar, nu foarte tare. Trebuie să se folorească multe materiale concrete, sau care se pot manipula pentru a se forma anumite concepte. De multe ori cărțile nu sunt de folos pentru că ele implică înțelegerea limbajului(care este adesea o problem pentru copiii cu sindron Down), sau conțin prea multe elemente care distrag atenția. Mai de folos sunt jocurile, jetoanele sau diverse material care pot fi ușor de manipulat de către copii.

Pentru a obține rezultate în munca cu copilul cu sindrom Down cadrul didactic trebuie să-l motiveze puternic, să-i dea sarcini care sunt potrivite nivelului de dezvoltare și care au fost bine explicate, să-i aprecieze și cele mai mici succese și progrese realizate de copil.

Este foarte importantă colaborarea dintre educatoarele grupei, profesorul psihopedagog și kinetoterapeut în programul de socializare, recuperare și integrare a copiilor cu cerințe educative speciale.

Un rol important în progresul copiilor îl are buna colaborare cu familiile acestora, atât prin participarea lor la consilierile planificate, cât și la asistarea la diferite activități desfășurate la grupă.

Copiii cu sindrom Down sunt, în general, cooperanți și se bucură, reacționând cu interes atunci când pot să facă ceva cu succes și sunt apreciați pentru asta. Este unanim recunoscut faptul că acești copii obosesc mai repede în timpul activităților, că nu prea au răbdare și se plictisesc. Dar atunci când activitatea este mai interesantă și atractivă pentru copil, oboseala și plictiseala se manifestă în mai mică măsură.

În ambianța în care numai o atitudine adecvată o poate creea, acești copii vor câștiga o maturitate uimitoare, vor devein responsabili și demni de încredere, prieteni de nădejde ai celor care fac parte din comunitatea în care trăiesc,

Bibliografie:

1. Şchiopu Ursula- *Cunoaşterea copilului preşcolar* –1992 /Catedra- Bucureşti
2. x x x *Programa pentru grădiniţe speciale*, 1993/Bucureşti
3. Adrian roșan-*Psihopedagogie specială-2016/Polirom*

Calitatea educației

Prof. Înv. Primar Tivig Diana Mariana
Școala Gimnazială Pocruia

Calitatea educației reprezintă una dintre preocupările majore ale sistemelor educaționale contemporane, fiind considerată un indicator esențial al progresului social, economic și cultural. Într-un context marcat de schimbări rapide, globalizare și dezvoltare tehnologică accelerată, educația este chemată să răspundă unor nevoi tot mai complexe ale individului și ale societății. Astfel, analiza calității educației devine o necesitate teoretică și practică, cu implicații directe asupra politicilor educaționale, curriculumului, procesului de predare-învățare și evaluare.

Din perspectivă teoretică, calitatea educației nu poate fi redusă la performanțele academice ale elevilor sau la rezultatele obținute la testările standardizate. Ea presupune o abordare sistemică, care integrează factori structurali, pedagogici, umani și contextuali. Prezentul studiu își propune să analizeze conceptul de calitate a educației, principalele dimensiuni ale acesteia și rolul actorilor educaționali în asigurarea și îmbunătățirea calității procesului educativ.

Noțiunea de calitate, aplicată domeniului educației, este una complexă și polisemantică. În literatura de specialitate, calitatea educației este definită ca gradul în care sistemul educațional îndeplinește obiectivele asumate și răspunde nevoilor beneficiarilor direcți și indirecți ai educației. Aceasta include nu doar transmiterea cunoștințelor, ci și formarea competențelor, atitudinilor și valorilor necesare integrării sociale și profesionale.

Calitatea educației este adesea analizată din perspectiva relației dintre resurse, procese și rezultate. Resursele se referă la infrastructură, curriculum, cadre didactice și materiale didactice, procesele vizează activitățile de predare-învățare și evaluare, iar rezultatele includ achizițiile cognitive, dezvoltarea socio-emoțională și formarea competențelor-cheie. Din această perspectivă, calitatea educației este rezultatul interacțiunii dinamice dintre aceste componente.

Totodată, calitatea educației este un concept relativ și contextual, fiind influențată de valorile culturale, de politicile educaționale și de așteptările societății. Astfel, ceea ce este considerat educație de calitate într-un anumit context poate diferi semnificativ de standardele aplicate într-un alt sistem educațional.

Abordările teoretice asupra calității educației evidențiază existența mai multor dimensiuni interdependente. Una dintre cele mai importante este dimensiunea curriculară, care vizează relevanța și coerența conținuturilor educaționale. Un curriculum de calitate este adaptat nivelului de dezvoltare al elevilor, corelat cu cerințele societății și orientat spre formarea competențelor-cheie, nu doar spre acumularea de informații.

O altă dimensiune esențială este cea pedagogică, care se referă la metodele și strategiile de predare-învățare utilizate. Din perspectivă teoretică, calitatea educației este strâns legată de aplicarea unor metode active, centrate pe elev, care stimulează gândirea critică, creativitatea și autonomia în

învățare. Predarea tradițională, axată exclusiv pe transmiterea de cunoștințe, este considerată insuficientă pentru a răspunde cerințelor educației moderne.

Dimensiunea evaluativă reprezintă, de asemenea, un aspect fundamental al calității educației. Evaluarea de calitate nu are doar rol de măsurare a performanțelor, ci și de reglare și optimizare a procesului educativ. Din perspectivă teoretică, evaluarea formativă este considerată un instrument eficient pentru îmbunătățirea învățării, întrucât oferă feedback constant și sprijină progresul individual al elevilor.

Nu în ultimul rând, dimensiunea relațională și socio-emoțională contribuie semnificativ la calitatea educației. Climatul educațional, relațiile dintre cadrele didactice și elevi, precum și sentimentul de siguranță și apartenență influențează direct motivația pentru învățare și performanța școlară.

Din punct de vedere teoretic, cadrele didactice reprezintă un factor determinant al calității educației. Competența profesională, formarea continuă și atitudinea față de actul educațional influențează în mod direct eficiența procesului de predare-învățare. Profesorul nu mai este perceput doar ca un furnizor de informații, ci ca un facilitator al învățării și un ghid în procesul de formare a elevilor.

Calitatea educației este strâns legată de capacitatea cadrelor didactice de a adapta strategiile didactice la nevoile și particularitățile elevilor. Din perspectivă teoretică, diferențierea instruirii și individualizarea învățării sunt considerate practici esențiale pentru asigurarea echității și a calității educației.

De asemenea, reflecția asupra propriei practici didactice constituie un element central în dezvoltarea profesională a cadrelor didactice. Profesorii care analizează critic activitatea lor, identifică punctele forte și aspectele ce necesită îmbunătățire contribuie activ la creșterea calității actului educațional.

La nivel teoretic, calitatea educației este influențată semnificativ de politicile educaționale și de modul în care acestea sunt implementate. Standardele educaționale, mecanismele de asigurare a calității și strategiile de evaluare instituțională au rolul de a orienta sistemul educațional spre performanță și echitate.

Politicile educaționale eficiente promovează accesul egal la educație, sprijină formarea continuă a cadrelor didactice și încurajează inovarea pedagogică. În absența unor politici coerente și sustenabile, calitatea educației poate fi afectată, indiferent de eforturile individuale ale actorilor educaționali.

Calitatea educației este un concept complex, multidimensional, care nu poate fi abordat în mod simplist sau unilateral. Din perspectivă teoretică, aceasta presupune interacțiunea dintre curriculum, metodele de predare-învățare, evaluare, climat educațional și competența cadrelor didactice.

Asigurarea calității educației reprezintă o responsabilitate comună a tuturor actorilor implicați în procesul educativ, de la decidenți politici până la profesori și instituții de învățământ.

În contextul actual, îmbunătățirea calității educației necesită o abordare sistemică, bazată pe reflecție teoretică, cercetare pedagogică și practici educaționale fundamentate științific. Numai printr-o astfel de abordare educația poate răspunde eficient provocărilor societății contemporane și poate contribui la dezvoltarea armonioasă a individului.

Bibliografie

Agenția Națională a Calificărilor (ANC). (2024). *Definiții și concepte privind calitatea educației*. Disponibil online: https://www.anc.edu.ro/wp-content/uploads/2024/04/definitii_anc_2.html

Frontiers in Education. (2025). *Conceptualizing the quality of education: theoretical perspectives*. Disponibil online: https://www.frontiersin.org/journals/education/articles/10.3389/feduc.2025.1463412/full

Malque Publishing. (2023). *Evaluation of educational quality: a systematic review*. Disponibil online: https://malque.pub/ojs/index.php/mr/article/view/2299

Monitorul Oficial al României. (2023). *Reglementări privind calitatea educației*. Monitorul Oficial, Partea I, nr. 613. Disponibil online: https://cdn.edupedu.ro/wp-content/uploads/2023/07/Monitorul-Oficial-Partea-I-nr.-613.pdf

ResearchGate. (2020). *A proposed unified conceptual framework for quality of education in schools*. Disponibil online: https://www.researchgate.net/publication/338507329_A_Proposed_Unified_Conceptual_Framework_for_Quality_of_Education_in_Schools

Studocu. (2025). *Noțiunea de calitate în educație*. Disponibil online: https://www.studocu.com/ro/document/universitatea-din-craiova/psychology-in-education-dppd/notiunea-de-calitate-in-educatie/125869021

Revista „Învățământul Privat". (2022). *Perspective asupra calității educației*. Nr. 1. Disponibil online: https://tedybear.ro/wp-content/uploads/2023/06/REVISTA-INVATAMANTUL-PRIVAT-NR-1-2022.pdf

Incluziunea școlară

Prof. Înv. Primar Tivig Diana Mariana
Școala Gimnazială Pocruia

Incluziunea școlară reprezintă un principiu fundamental al educației contemporane, care urmărește asigurarea accesului egal la învățământ pentru toți elevii, indiferent de particularitățile lor fizice, cognitive, emoționale sau sociale. În contextul actual, caracterizat prin diversitate culturală și socială, școlile trebuie să devină medii primitoare și flexibile, capabile să răspundă nevoilor individuale ale elevilor.

Scopul acestui studiu este de a analiza cadrul teoretic al incluziunii școlare, principiile de implementare, beneficiile pentru elevi și comunitate, precum și provocările pe care le întâmpină cadrele didactice.

Incluziunea școlară este definită ca procesul prin care toate persoanele beneficiază de oportunități egale de învățare și participare activă în comunitatea școlară, indiferent de diferențele individuale. UNESCO (2017) subliniază că educația incluzivă nu se rezumă doar la integrarea elevilor cu dizabilități, ci implică recunoașterea și valorificarea diversității în sens larg.

Principiile fundamentale ale incluziunii școlare includ:

1. **Accesibilitatea**: adaptarea mediului școlar și a materialelor didactice pentru toți elevii.
2. **Participarea**: implicarea activă a tuturor elevilor în procesul educațional.
3. **Respectul diferențelor**: promovarea valorii diversității și combaterea discriminării.

Profesorul are un rol esențial în implementarea incluziunii școlare. El trebuie să dezvolte competențe precum:

1. **Planificarea diferențiată a lecțiilor**, pentru a răspunde diverselor nevoi ale elevilor.
2. **Evaluarea adaptată** a performanțelor elevilor, folosind metode alternative și flexibile.
3. **Crearea unui climat pozitiv** în clasă, bazat pe respect reciproc și colaborare.

Cadrele didactice devin astfel promotori ai echității și facilitatori ai învățării pentru toți elevii, contribuind la dezvoltarea lor armonioasă.

Pentru a implementa educația incluzivă, profesorii pot utiliza următoarele strategii:

1. **Învățarea colaborativă**: gruparea elevilor în echipe mixte, cu roluri clare, favorizează implicarea tuturor.
2. **Metode diferențiate**: adaptarea conținutului și a sarcinilor de învățare în funcție de ritmul și nivelul elevilor.
3. **Tehnologii educaționale**: folosirea tabletelor, aplicațiilor educaționale sau a softurilor de predare diferențiată.

4. **Educația socio-emoțională**: activități care dezvoltă empatia, cooperarea și rezolvarea conflictelor.

Implementarea unui sistem educațional incluziv aduce multiple beneficii:

1. **Pentru elevi**: creșterea stimei de sine, dezvoltarea competențelor sociale și academice, reducerea stigmatizării.
2. **Pentru profesori**: dezvoltarea abilităților pedagogice și de gestionare a diversității.
3. **Pentru comunitate**: promovarea unei societăți echitabile, tolerantă și participativă.

În ciuda avantajelor evidente, educația incluzivă întâmpină și provocări:

1. Lipsa formării continue pentru cadrele didactice.
2. Infrastructura școlară insuficient adaptată.
3. Resurse limitate pentru materiale și tehnologii incluzive.
4. Atitudini conservatoare sau stereotipe privind elevii cu nevoi speciale.

Pentru depășirea acestor provocări, este necesară **o colaborare strânsă între cadrele didactice, părinți și comunitate**, precum și politici educaționale coerente și susținute.

Incluziunea școlară reprezintă o strategie esențială pentru realizarea unei educații echitabile și de calitate. Profesorul joacă un rol central, prin crearea unui mediu educațional adaptat diversității, prin utilizarea de metode diferențiate și prin promovarea valorilor de respect și cooperare. Implementarea eficientă a incluziunii școlare necesită atât resurse materiale și tehnologice, cât și formare profesională continuă, pentru a răspunde nevoilor tuturor elevilor și pentru a construi o societate incluzivă.

Bibliografie

Albulescu, I. (2008). *Pedagogia secolului XXI*. Iași: Editura Polirom. Disponibil online: https://polirom.ro/-/pedagogia-secolului-xxi

Bocoș, M. (2013). *Instruirea interactivă*. Cluj-Napoca: Editura Presa Universitară Clujeană. Disponibil online: https://www.editura.ubbcluj.ro/bocos-instruirea-interactiva

Cucoș, C. (2014). *Pedagogie*. Iași: Editura Polirom. Disponibil online: https://polirom.ro/-/pedagogie-cosmin-cucos

Dumitru, I. A. (2015). *Profesorul reflexiv și dezvoltarea profesională continuă*. Iași: Editura Polirom. Disponibil online: https://polirom.ro/-/profesorul-reflexiv-si-dezvoltarea-profesionala-continua

Hargreaves, A., & Fullan, M. (2012). *Professional capital: Transforming teaching in every school*. New York: Teachers College Press. Disponibil online: https://www.tcpress.com/professional-capital-9780807752464

UNESCO. (2017). *Rethinking education: Towards a global common good?* Disponibil online: https://unesdoc.unesco.org/ark:/48223/pf0000232555

Vrabie, D. (2011). *Strategii didactice moderne și rolul profesorului*. București: Editura Didactică și Pedagogică. Disponibil online: https://www.edp.ro/strategii-didactice-moderne

Metode moderne de predare

Prof. Înv. Primar Tivig Diana Mariana
Școala Gimnazială Pocruia

Evoluția societății contemporane, caracterizată prin dinamism, acces rapid la informație și schimbări constante în plan social și profesional, impune o reconsiderare a modului în care se realizează procesul de predare-învățare. În acest context, metodele moderne de predare capătă un rol esențial în creșterea eficienței actului educațional și în asigurarea unei educații de calitate. Abordările tradiționale, centrate exclusiv pe transmiterea de cunoștințe, sunt completate sau înlocuite de metode care pun accent pe activitatea elevului, pe învățarea activă și pe dezvoltarea competențelor.

Din perspectivă teoretică, metodele moderne de predare sunt fundamentate pe teoriile constructiviste ale învățării, care susțin ideea că elevul își construiește cunoașterea prin interacțiune, reflecție și experiență. Prezentul studiu își propune să analizeze conceptul de metode moderne de predare, principalele caracteristici ale acestora și impactul lor asupra procesului educațional.

Metodele moderne de predare pot fi definite ca ansamblul strategiilor și procedeelor didactice care promovează participarea activă a elevului la învățare, stimulând gândirea critică, creativitatea și autonomia. Spre deosebire de metodele tradiționale, acestea sunt centrate pe elev, valorifică experiențele anterioare ale acestuia și favorizează învățarea prin descoperire și cooperare.

Din punct de vedere teoretic, metodele moderne de predare sunt corelate cu schimbarea rolului profesorului în cadrul procesului educațional. Profesorul nu mai este doar un transmițător de informații, ci devine un facilitator al învățării, un mediator și un ghid care creează contexte educaționale favorabile dezvoltării elevilor.

Aceste metode răspund nevoii de adaptare a educației la cerințele societății bazate pe cunoaștere, în care competențele de comunicare, colaborare, rezolvare de probleme și gândire critică sunt esențiale.

Una dintre caracteristicile fundamentale ale metodelor moderne de predare este caracterul activ-participativ. Elevii sunt implicați direct în procesul de învățare, fiind încurajați să exploreze, să formuleze ipoteze, să argumenteze și să reflecteze asupra propriilor achiziții. Din perspectivă teoretică, această implicare activă conduce la o învățare profundă și durabilă.

O altă caracteristică importantă este centrarea pe elev și pe nevoile individuale ale acestuia. Metodele moderne permit diferențierea și individualizarea instruirii, oferind elevilor posibilitatea de a învăța în ritm propriu și în funcție de stilurile lor de învățare. Astfel, se creează premisele unei educații echitabile și incluzive.

Flexibilitatea reprezintă, de asemenea, un element definitoriu al metodelor moderne de predare. Acestea pot fi adaptate diferitelor contexte educaționale, discipline și niveluri de învățământ, contribuind la crearea unui demers didactic coerent și relevant.

În literatura de specialitate sunt identificate numeroase metode moderne de predare, dintre care se remarcă învățarea prin cooperare, problematizarea, studiul de caz, proiectul și învățarea bazată pe descoperire. Din perspectivă teoretică, aceste metode au în comun accentul pus pe activitatea cognitivă a elevului și pe dezvoltarea competențelor transversale.

Învățarea prin cooperare se bazează pe interacțiunea dintre elevi și pe realizarea sarcinilor în grup. Această metodă contribuie la dezvoltarea competențelor sociale, a spiritului de echipă și a responsabilității individuale și colective. Din punct de vedere teoretic, cooperarea favorizează schimbul de idei și construirea cunoașterii prin dialog.

Problematizarea și studiul de caz stimulează gândirea critică și capacitatea de analiză, punând elevii în situația de a identifica probleme, de a formula soluții și de a argumenta deciziile luate. Aceste metode sunt considerate eficiente pentru dezvoltarea competențelor de rezolvare de probleme și de aplicare a cunoștințelor în contexte reale.

Metoda proiectului valorifică învățarea pe termen mediu sau lung, integrând cunoștințe din mai multe domenii și încurajând creativitatea și autonomia elevilor. Din perspectivă teoretică, proiectul contribuie la formarea competențelor de planificare, organizare și autoevaluare.

Metodele moderne de predare sunt strâns legate de conceptul de calitate a educației, întrucât influențează direct eficiența procesului de învățare. Din perspectivă teoretică, utilizarea acestora conduce la creșterea motivației pentru învățare și la implicarea activă a elevilor în activitățile didactice.

De asemenea, metodele moderne favorizează formarea competențelor-cheie necesare integrării sociale și profesionale, contribuind la dezvoltarea armonioasă a personalității elevului. Prin stimularea gândirii critice și a creativității, acestea sprijină adaptabilitatea și capacitatea de învățare pe tot parcursul vieții.

În același timp, aplicarea metodelor moderne presupune o pregătire teoretică solidă și o formare continuă a cadrelor didactice. Profesorii care valorifică aceste metode demonstrează deschidere către inovare și reflecție asupra propriei practici, aspecte esențiale pentru creșterea calității actului educațional.

Metodele moderne de predare reprezintă un pilon fundamental al educației contemporane, având un rol decisiv în eficientizarea procesului de predare-învățare și în asigurarea calității educației. Din perspectivă teoretică, acestea reflectă o schimbare de paradigmă, de la educația centrată pe profesor la educația centrată pe elev.

Implementarea metodelor moderne de predare necesită o abordare reflexivă, bazată pe fundamente teoretice solide și pe adaptarea la contextul educațional specific. Prin utilizarea acestora,

educația poate răspunde mai eficient provocărilor actuale și poate contribui la formarea unor indivizi autonomi, critici și responsabili.

Bibliografie:

Albulescu, I. (2008). *Pedagogia secolului XXI*. Iași: Editura Polirom.
Disponibil online:
https://polirom.ro/-/pedagogia-secolului-xxi

Bocoș, M. (2013). *Instruirea interactivă*. Cluj-Napoca: Editura Presa Universitară Clujeană.
Disponibil online:
https://www.editura.ubbcluj.ro/bocos-instruirea-interactiva

Cerghit, I. (2006). *Metode de învățământ*. Iași: Editura Polirom.
Disponibil online:
https://polirom.ro/-/metode-de-invatamant

Cucoș, C. (2014). *Pedagogie*. Iași: Editura Polirom.
Disponibil online:
https://polirom.ro/-/pedagogie-cosmin-cucos

Dumitru, I. A. (2015). *Dezvoltarea gândirii critice și învățarea eficientă*. Iași: Editura Polirom.
Disponibil online:
https://polirom.ro/-/dezvoltarea-gandirii-critice-si-invatarea-eficienta

Joița, E. (2000). *Management educațional și eficiență școlară*. București: Editura Didactică și Pedagogică.
Disponibil online:
https://www.edp.ro/management-educational-si-eficienta-scolara

OECD. (2019). *Innovating Education and Educating for Innovation*.
Disponibil online:
https://www.oecd.org/education/innovating-education-and-educating-for-innovation-9789264265097-en.htm

UNESCO. (2017). *Rethinking education: Towards a global common good?*
Disponibil online:
https://unesdoc.unesco.org/ark:/48223/pf0000232555

Vrabie, D. (2011). *Strategii didactice moderne*. București: Editura Didactică și Pedagogică.
Disponibil online:
https://www.edp.ro/strategii-didactice-moderne

Rolul profesorului în contextul educației contemporane

Prof. Înv. Primar Tivig Diana Mariana
Școala Gimnazială Pocruia

În contextul transformărilor profunde ale societății contemporane, rolul profesorului cunoaște o redefinire semnificativă. Schimbările sociale, culturale și tehnologice influențează în mod direct sistemul de învățământ și impun adaptarea practicilor educaționale la noile cerințe ale societății bazate pe cunoaștere. Astfel, profesorul nu mai este perceput exclusiv ca o autoritate care transmite informații, ci ca un actor educațional complex, cu multiple responsabilități în formarea elevilor.

Din perspectivă teoretică, rolul profesorului este esențial în asigurarea calității educației și în eficientizarea procesului de predare-învățare. Prezentul studiu își propune să analizeze rolurile fundamentale ale profesorului în educația contemporană, evidențiind importanța competenței profesionale, a relației educaționale și a reflecției pedagogice.

În literatura de specialitate, profesorul este considerat un agent central al procesului educațional, având un impact semnificativ asupra dezvoltării cognitive, afective și sociale a elevilor. Din perspectivă teoretică, calitatea actului educațional este strâns legată de pregătirea profesională, de atitudinea și de valorile promovate de cadrul didactic.

Profesorul are rolul de a organiza și de a coordona procesul de predare-învățare, asigurând coerența dintre obiectivele educaționale, conținuturi, metode și evaluare. Acest rol presupune nu doar cunoașterea aprofundată a disciplinei predate, ci și competențe pedagogice și psihopedagogice care să permită adaptarea demersului didactic la particularitățile elevilor.

Totodată, profesorul este un model educațional, influențând formarea atitudinilor, valorilor și comportamentelor elevilor. Din punct de vedere teoretic, dimensiunea axiologică a rolului profesorului este esențială pentru dezvoltarea personalității elevului și pentru integrarea sa socială.

Una dintre cele mai importante schimbări de paradigmă în educația contemporană este trecerea de la profesorul-transmițător de cunoștințe la profesorul-facilitator al învățării. Din perspectivă teoretică, acest rol presupune crearea unor situații de învățare care să stimuleze implicarea activă a elevilor, gândirea critică și autonomia în învățare.

Profesorul-facilitator sprijină elevii în procesul de construire a cunoașterii, oferindu-le îndrumare, feedback și oportunități de reflecție. În acest context, relația profesor–elev capătă un caracter colaborativ, bazat pe respect reciproc, comunicare eficientă și încredere.

De asemenea, profesorul are rolul de a valorifica diversitatea elevilor, adaptând strategiile didactice la stilurile de învățare și la ritmurile individuale. Din perspectivă teoretică, această abordare contribuie la asigurarea echității educaționale și la creșterea calității procesului educativ.

Evaluarea reprezintă o componentă fundamentală a procesului educațional, iar profesorul are un rol esențial în proiectarea și realizarea acesteia. Din perspectivă teoretică, evaluarea nu se limitează la măsurarea rezultatelor școlare, ci are și un rol formativ, de reglare și optimizare a învățării.

Profesorul este responsabil de alegerea strategiilor și instrumentelor de evaluare adecvate obiectivelor educaționale și nivelului de dezvoltare al elevilor. Evaluarea formativă, feedback-ul constructiv și autoevaluarea sunt considerate practici esențiale pentru sprijinirea progresului școlar și pentru dezvoltarea autonomiei elevilor.

Prin modul în care realizează evaluarea, profesorul influențează motivația pentru învățare și climatul educațional. O evaluare echitabilă și transparentă contribuie la crearea unui mediu educațional favorabil și la consolidarea relației de încredere dintre profesor și elevi.

Din perspectivă teoretică, rolul profesorului este inseparabil de ideea de dezvoltare profesională continuă. Educația contemporană impune actualizarea permanentă a cunoștințelor și competențelor, precum și adaptarea la noile cerințe curriculare și metodologice.

Profesorul reflexiv analizează critic propria practică didactică, identifică punctele forte și aspectele care necesită îmbunătățire și caută soluții pentru optimizarea demersului educațional. Această atitudine reflexivă este considerată un indicator al profesionalismului didactic și un factor determinant al calității educației.

Participarea la programe de formare continuă, schimbul de bune practici și implicarea în comunități profesionale contribuie la consolidarea rolului profesorului și la creșterea eficienței actului educațional.

Rolul profesorului în educația contemporană este unul complex și multidimensional, depășind cu mult funcția tradițională de transmitere a cunoștințelor. Din perspectivă teoretică, profesorul este agent al schimbării, facilitator al învățării, evaluator și model educațional pentru elevi.

Asigurarea calității educației depinde în mod direct de competența profesională, de implicarea și de capacitatea profesorului de a se adapta la cerințele societății actuale. Prin reflecție pedagogică, formare continuă și asumarea rolurilor multiple, profesorul contribuie decisiv la dezvoltarea elevilor și la progresul sistemului educațional.

Bibliografie:

Agenția Națională a Calificărilor (ANC). (2024). *Definiții și concepte privind calitatea educației*. Disponibil online: https://www.anc.edu.ro/wp-content/uploads/2024/04/definitii_anc_2.html

Frontiers in Education. (2025). *Conceptualizing the quality of education: theoretical perspectives*. Disponibil online: https://www.frontiersin.org/journals/education/articles/10.3389/feduc.2025.1463412/full

Malque Publishing. (2023). *Evaluation of educational quality: a systematic review*. Disponibil online: https://malque.pub/ojs/index.php/mr/article/view/2299

Monitorul Oficial al României. (2023). *Reglementări privind calitatea educației*. Monitorul Oficial, Partea I, nr. 613. Disponibil online: https://cdn.edupedu.ro/wp-content/uploads/2023/07/Monitorul-Oficial-Partea-I-nr.-613.pdf

ResearchGate. (2020). *A proposed unified conceptual framework for quality of education in schools*. Disponibil online: https://www.researchgate.net/publication/338507329_A_Proposed_Unified_Conceptual_Framework_for_Quality_of_Education_in_Schools

Studocu. (2025). *Noțiunea de calitate în educație*. Disponibil online: https://www.studocu.com/ro/document/universitatea-din-craiova/psychology-in-education-dppd/notiunea-de-calitate-in-educatie/125869021

Revista „Învățământul Privat". (2022). *Perspective asupra calității educației*. Nr. 1. Disponibil online: https://tedybear.ro/wp-content/uploads/2023/06/REVISTA-INVATAMANTUL-PRIVAT-NR-1-2022.pdf

ÎNVĂȚAREA INTERACTIVĂ

DUMITRAȘCU ȘTEFANIA-MARIANA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ MOGOȘANI

În prezent, există o varietate de abordări didactice care promovează implicarea activă a elevilor. Printre cele mai utilizate se numărăr: învățarea bazată pe proiecte, învățarea bazată pe probleme, învățarea colaborativă, învățarea prin cercetare și investigare, învățarea reciprocă/ cu ajutorul elevilor, studiile de caz, curriculum emergent, clasa inversată (Flipped Classroom), gamificarea etc. Centrate pe interacțiune, colaborare și descoperire, aceste abordări oferă elevilor oportunități valoroase de a-și dezvolta gândirea critică, creativitatea, abilitățile de comunicare și de a deveni responsabili pentru propria lor învățare. Astfel, rolul cadrului didactic se schimbă, el nu este doar un transmițător de informații, ci un facilitator al învățării.

Integrarea tehnologiei în procesul educațional aduce multiple avantaje, unul dintre cele mai evidente fiind acela că facilitează implicarea activă a elevilor, transformând modul în care aceștia interacționează cu conținutul de învățare. Platformele educaționale interactive, jocurile educaționale, gamificarea, aplicațiile de realitate virtuală și augmentată, valorificate optim și echilibrat, pot constitui instrumente valoroase de învățare pentru generațiile de elevi nativi digitali, care au un profil cognitiv, afectiv și motivațional diferit de alte generații de elevi și nevoi specifice. Studiile de specialitate arată faptul că predarea-învățarea cu ajutorul tehnologiei contribuie la implicarea activă a elevilor, la angajarea lor în discuții, proiecte, crește interesul pentru învățare, stimulează motivația, ajută la înțelegerea noțiunilor predate și face învățarea mai interesantă și mai plăcută. Datorită integrării tehnologiei în educație, elevii sunt mai activi, mai motivați și mai dornici să învețe.

Unul dintre principalele avantaje ale învățării digitale interactive este personalizarea procesului educativ, prin adaptarea activităților/ sarcinilor de învățare la neurodiversitatea specifică educabililor de orice vârstă. Platformele digitale permit adaptarea materialelor didactice la ritmul și stilul de învățare al fiecărui elev, prin intermediul aplicațiilor inteligente care ajustează dificultatea sarcinilor de învățare și a testelor pe baza progresului individual. Această abordare facilitează autoreglarea autonomă a învățării pentru creșterea autoeficienței în învățare, antrenând și capacitatea de autoreflecție asupra învățării. Totodată, activitățile de învățare digitală contribuie la creșterea motivației și angajamentului elevilor, întrucât aceștia pot învăța în moduri care sunt mai relevante și mai stimulante pentru ei, transformându-i din consumatori pasivi de informație în constructori activi, angajați în propriul proces de cunoaștere și înțelegere, promovându-se o învățare activă și autonomă. În plus, tehnologiile interactive, cum ar fi simulările, jocurile educative sau platformele de învățare prin colaborare, facilitează un învățământ bazat pe experimente și aplicare practică. Elevii pot interacționa cu scenarii complexe și situații din viața reală, dezvoltându-și gândirea critică și abilitățile de rezolvare a problemelor. De asemenea, diversitatea și cantitatea informației în spațiul online poate constitui o provocare pentru imaginația și procesele creative ale elevilor, oferind oportunități nu doar de cunoaștere, ci și de inovare sau chiar de realizare a unor invenții în raport cu nevoile și interesele lor.

Accesibilitatea ca formă și conținut a informației digitale poate facilita, într-un context de strategie interactivă, antrenarea unor demersuri variate ale gândirii, de procesare inductivă, deductivă, transductivă, altgoritmică sau euristică, a unor forme de gândire creativă, precum gândirea paralelă și

cea de tip „în afara cutiei”. De asemenea, învățarea digitală interactivă este una accesibilă oricărui nivel de dezvoltare intelectuală și stil de învățare. Resursele educaționale digitale depășesc limitările resurselor fizice în ceea ce privește adresabilitatea lor, răspunzând nevoilor de accesare senzorială multimodală a informației, în tirmuri variate și ajustabile la specificul aptitudinal individual sau de grup al elevilor. În plus, disponibilitatea resurselor în online permite elevilor accesarea resurselor oricând și de oriunde, oferind oportunități egale de învățare tuturor elevilor, indiferent de localizarea geografică, atât în mediul școlar, cât și în cel extrașcolar, și independent de statutul socio-economic al familiei.

Cunoscând particularitățile funcționării proceselor psihice la nativii digitali, cadrele didactice trebuie să își adapteze metodele de predare și strategiile educaționale pentru a răspunde nevoilor și stilului de învățare al acestora. Perspectiva constructivistă a educației susține că învățarea este un proces activ, iar rolul profesorului în acest proces este de facilitator și utilizator al resurselor educaționale, înclusiv al tehnologiei, pentru a genera angajarea elevilor în activități.

Tehnologiile moderne au un impact semnificativ asupra proceselor și funcțiilor psihice ale elevilor, influențând atât pozitiv, cât și negativ atenția, motivația, gândirea, imaginația și alte funcții cognitive.

Implicarea activă a elevilor în procesul de învățare este esențială pentru dezvoltarea competențelor necesare în societatea contemporană. Abordările didactice tradiționale, centrate pe transmiterea pasivă a informațiilor, trebuie înlocuite de metode interactive și participative care încurajează elevii să exploreze, să experimenteze și să se implice în construirea propriilor cunoștințe. Practicile de învățare activă le permit elevilor să pună întrebări, să rezolve probleme și să gândească independent. În plus, participarea activă la învățare oferă oportunitți de luare a deciziilor și creativitate. Când elevii participă activ în porcesul didactic, învățarea este mai eficientă, în profunzime, își dezvoltă motivația intrinsecă, încrederea în sine și o serie de abilități importante.

Bibliografie:

5. I. Albulescu, H. Catalano (2021), „e-Didactica. Procesul de instruire în mediul online”, București, Editura Didactica Publishing House.
6. B. Almășan, A. Dumitrache, A. Perțea, M. Norel. M. Horumbă (2022), „Ghidul practic al profesorului online”, București, Editura Universitară.
7. C. Ceobanu, C. Cucoș, O. Istrate, I.O Pânișoară, (2020), „Educația digitală”, Iași, Editura Polirom.
8. O. Istrate, S. Velea, C. Ceobanu, (2025), „Pedagogie digitală”, Iași, Editura Polirom.

Evaluarea tradițională versus evaluarea modernă la orele de limba engleză în învățământul primar și gimnazial

Prof. Robescu Aura
Școala Gimnazială Țifești, jud.Vrancea

Introducere

Evaluarea constituie una dintre componentele fundamentale ale procesului instructiv-educativ, având rolul de a aprecia nivelul de formare a competențelor elevilor și de a orienta activitatea didactică. În cadrul predării limbii engleze, evaluarea capătă o importanță deosebită, întrucât aceasta vizează nu doar acumularea de cunoștințe teoretice, ci și dezvoltarea competențelor de comunicare, înțelegere și exprimare într-o limbă străină.

În învățământul primar și gimnazial, evaluarea trebuie să țină cont de particularitățile de vârstă ale elevilor, de nivelul lor de dezvoltare cognitivă și emoțională, precum și de nevoia de a stimula motivația pentru învățare. În acest context, se remarcă o tranziție de la evaluarea tradițională, centrată pe profesor și pe produsul final al învățării, către evaluarea modernă, orientată spre elev, proces și competențe. Lucrarea de față își propune să analizeze comparativ cele două tipuri de evaluare, evidențiind specificul acestora la orele de limba engleză din ciclurile primar și gimnazial.

1. Evaluarea tradițională în învățământul primar și gimnazial

Evaluarea tradițională reprezintă ansamblul metodelor clasice utilizate pentru verificarea nivelului de cunoștințe al elevilor, fiind predominant sumativă și normativă. Aceasta urmărește în principal măsurarea rezultatelor obținute la finalul unei etape de instruire.

1. Caracteristicile evaluării tradiționale

Principalele caracteristici ale evaluării tradiționale sunt:

1. centrarea pe profesor, care stabilește criteriile și instrumentele de evaluare;
2. accentul pus pe reproducerea informațiilor;
3. utilizarea notelor sau calificativelor ca formă principală de apreciere;
4. evaluarea realizată, de regulă, la finalul unei unități de învățare;
5. feedback limitat, concentrat pe corectitudine.

1.2 Metode tradiționale de evaluare la limba engleză

În ciclul primar și gimnazial, evaluarea tradițională la limba engleză se realizează prin:

1. teste scrise de vocabular și gramatică;
2. lucrări de control;
3. ascultări orale;
4. exerciții de traducere;

5. evaluări finale (teze, teste semestriale).

La nivel primar, evaluarea tradițională se concretizează adesea prin fișe de lucru și calificative, în timp ce la gimnaziu se utilizează mai frecvent notele și testele standardizate.

2. Avantajele și limitele evaluării tradiționale

2.1 Avantajele evaluării tradiționale

Evaluarea tradițională prezintă o serie de avantaje:

1. asigură un cadru organizat și ușor de aplicat;
2. permite cuantificarea clară a rezultatelor;
3. facilitează compararea performanțelor elevilor;
4. este familiară atât profesorilor, cât și elevilor.

2.2 Limitele evaluării tradiționale

Cu toate acestea, evaluarea tradițională are și limite semnificative:

1. accentuează stresul și anxietatea elevilor;
2. favorizează învățarea mecanică;
3. nu valorifică progresul individual;
4. nu evaluează eficient competențele de comunicare;
5. oferă feedback insuficient pentru îmbunătățirea învățării.

În cazul limbii engleze, aceste limite pot conduce la situații în care elevii cunosc regulile gramaticale, dar întâmpină dificultăți în utilizarea limbii în contexte reale.

3. Evaluarea modernă în învățământul primar și gimnazial

Evaluarea modernă se bazează pe principiile educației centrate pe elev și pe formarea competențelor-cheie. Aceasta are un caracter predominant formativ și urmărește progresul elevului pe parcursul întregului proces de învățare.

3.1 Caracteristicile evaluării moderne

Evaluarea modernă se caracterizează prin:

1. centrarea pe elev și pe nevoile acestuia;
2. accentul pus pe procesul de învățare;
3. utilizarea feedbackului continuu;
4. diversificarea instrumentelor de evaluare;
5. integrarea tehnologiei digitale.

3.2 Metode moderne de evaluare la limba engleză

La orele de limba engleză, evaluarea modernă presupune:

1. portofoliul educațional;
2. proiectele interdisciplinare;
3. sarcinile autentice de comunicare;
4. autoevaluarea și evaluarea reciprocă;
5. utilizarea platformelor digitale educaționale.

În învățământul primar, aceste metode sunt adaptate prin activități ludice și interactive, iar la gimnaziu prin sarcini complexe, care dezvoltă autonomia elevilor.

4. Avantajele și limitele evaluării moderne

4.1 Avantajele evaluării moderne

Evaluarea modernă contribuie la:

1. creșterea motivației pentru învățare;
2. dezvoltarea încrederii în sine;
3. stimularea gândirii critice;
4. îmbunătățirea competențelor de comunicare;
5. adaptarea evaluării la ritmul individual de învățare.

4.2 Limitele evaluării moderne

Printre limitele evaluării moderne se numără:

1. necesitatea unui timp îndelungat de aplicare;
2. dificultăți în obiectivarea notării;
3. necesitatea formării continue a profesorilor;
4. accesul inegal la tehnologie.

5. Analiză comparativă între evaluarea tradițională și evaluarea modernă

Evaluarea tradițională	Evaluarea modernă
Centrată pe profesor	Centrată pe elev
Accent pe rezultate	Accent pe progres
Evaluare finală	Evaluare continuă
Instrumente standardizate	Instrumente diversificate
Feedback limitat	Feedback formativ

Această comparație evidențiază complementaritatea celor două tipuri de evaluare.

6. Rolul profesorului de limba engleză

În evaluarea modernă, profesorul de limba engleză îndeplinește roluri multiple:

1. facilitator al învățării;
2. evaluator obiectiv;
3. consilier educațional;
4. mediator al procesului de evaluare.

Profesorul adaptează metodele de evaluare la nivelul primar sau gimnazial, respectând particularitățile de vârstă și ritmul de învățare al elevilor.

Concluzie

Evaluarea tradițională și evaluarea modernă reprezintă două abordări distincte, dar complementare, ale procesului educațional. În învățământul primar și gimnazial, evaluarea modernă răspunde mai adecvat nevoilor elevilor, însă evaluarea tradițională continuă să ofere un cadru de referință necesar.

O abordare echilibrată, care îmbină metodele tradiționale cu cele moderne, contribuie la formarea unor competențe lingvistice solide și la dezvoltarea unei atitudini pozitive față de învățarea limbii engleze.

Bibliografie

1. **Cerghit, I.** (2006). *Metode de învățământ*. Iași: Polirom.
2. **Cucoș, C.** (2014). *Pedagogie*. Iași: Polirom.
3. **Joița, E.** (2008). *Instruirea constructivistă – o alternativă*. București: Editura Didactică și Pedagogică.
4. **Manolescu, M.** (2010). *Evaluarea școlară – metode, tehnici, instrumente*. București: Editura Meteor Press.
5. **Neacșu, I.** (2015). *Introducere în pedagogie*. București: Editura Polirom.
6. **Pânișoară, I.-O.** (2017). *Managementul clasei de elevi*. Iași: Polirom.

Învățarea centrată pe competențe – un studiu comprehensiv

Prof. înv. primar Bîrsan Ayda-Roxana
Liceul Gheorghe Tătărescu Rovinari, Gorj

În contextul transformărilor socio-economice accelerate ale secolului XXI, sistemele educaționale se confruntă cu provocarea de a pregăti indivizi capabili să răspundă nu doar cerințelor de azi, ci și celor imprevizibile ale viitorului. În acest cadru, *învățarea centrată pe competențe* (ICC) a câștigat vizibilitate ca alternativă pedagogică la modelele tradiționale de predare-învățare. Mai mult decât un simplu concept educațional, ICC reprezintă o paradigmă care reorientează scopul educației — de la transmiterea de cunoștințe izolte la dezvoltarea unor competențe integrate, transferabile și relevante în viața profesională și socială.

Acest studiu își propune să definească și să argumenteze importanța învățării centrate pe competențe, să analizeze beneficiile, provocările și implicațiile acestei abordări și să reflecte asupra modului în care aceasta poate să răspundă nevoilor actuale ale societății.

Învățarea centrată pe competențe se referă la un model educațional în care obiectivul principal este dobândirea și demonstrabilitatea competențelor — adică ansambluri de cunoștințe, abilități și atitudini necesare pentru îndeplinirea eficientă a sarcinilor din diverse contexte. Această orientare pune accentul pe rezultate de învățare clar definite și măsurabile și pe progresul individual al elevului, indiferent de timpul necesar pentru atingerea acelor rezultate.

Spre deosebire de educația tradițională, axată pe transmiterea de informații și pe evaluarea prin note, ICC presupune:

1. *evaluarea formativă* și *sumativă* orientată spre competențe;
2. personalizarea ritmului de învățare;
3. accent pe aplicabilitatea în situații reale;
4. integrarea inter-disciplinară a învățăturilor.

Componentele esențiale ale învățării centrate pe competențe

Pentru a înțelege mai bine această abordare, este util să deconstruim principalele sale elemente:
1.Cunoștințele - Acestea reprezintă fundamentele teoretice care permit înțelegerea unui domeniu. În ICC, cunoștințele nu sunt scop în sine, ci instrumente pentru rezolvarea unor probleme concrete.
2. Abilitățile - Abilitățile sunt capacități practice — de la gândire critică, comunicare eficientă, lucru în echipă, până la competențe digitale sau tehnice specifice unui domeniu.
3. Atitudinile și valorile - Elemente precum responsabilitatea, curiozitatea, etica profesională sau reziliența sunt considerate componente intrinseci ale competențelor moderne.
Astfel, o competență nu poate exista decât ca o combinație integrată a acestor trei dimensiuni.

Avantajele unei abordări centrate pe competențe

Implementarea ICC aduce beneficii majore la nivel individual, instituțional și societal:
1. Pentru elevi/studenți

1. **Relevanță sporită:** Învățarea devine mai conectată la cerințele lumii reale.

2. **Motivație crescută:** Elevii sunt implicați activ în proces, fiind responsabili pentru propria evoluție.
3. **Dezvoltare holistică:** Se pune accent nu doar pe memorare, ci pe înțelegere, aplicare și transfer.

2. Pentru cadrele didactice

1. **Evaluare autentică:** Profesorii pot observa și măsura progresul în mod continuu, nu numai prin teste standardizate.
2. **Flexibilitate pedagogică:** Se pot utiliza strategii diverse — proiecte, studii de caz, învățare colaborativă.

3. Pentru piața muncii și societate

1. **Forță de muncă adaptabilă:** Elevii finalizați cu competențe solide sunt mai bine pregătiți pentru schimbări și pentru integrarea profesională.
2. **Contribuție la inovare:** Abilitățile de rezolvare a problemelor și gândirea critică stimulează competitivitatea economică.

Provocări în implementarea învățării centrate pe competențe

Deși oferă avantaje evidente, adoptarea pe scară largă a ICC întâmpină obstacole:

1. Resurse și formare profesională

Transformarea modului de predare necesită investiții în formarea profesorilor, actualizarea curriculelor și instrumente de evaluare adecvate.

2. Rezistență la schimbare

Tranziția de la un sistem tradițional la unul centrat pe competențe poate genera reticență din partea factorilor educaționali, elevilor și părinților.

3. Evaluarea competențelor

Măsurarea competențelor autentice este complexă și solicită instrumente de evaluare formative și criterii clare, ceea ce poate fi dificil de implementat la scară largă.

Studii de caz și exemple de bune practici

În multe sisteme educaționale din lume, ICC este deja integrată în curricula națională sau în programele profesionale:

1. **Țările nordice** au adoptat curricula flexibilă, orientată pe competențe transversale, precum *învațarea pe tot parcursul vieții* și *gândirea critică*.
2. **modelele STEM/STEAM** pun accent pe proiecte și integrarea științelor cu abilitățile practice, ceea ce reflectă o abordare centrată pe competențe.
3. **Programul PISA** măsoară competențele reale ale elevilor în rezolvarea problemelor complexe, nu doar acumularea de cunoștințe.

Aceste exemple demonstrează că ICC nu este doar un ideal teoretic, ci un model aplicabil și măsurabil.

Analiză critică și perspective viitoare

Deși învățarea centrată pe competențe oferă un răspuns promițător la cerințele unei societăți dinamice, trebuie reflectat asupra unor aspecte:

1. **Echilibrul între cunoștințe și abilități:** Nu trebuie să minimalizăm importanța disciplinelor fundamentale — ele rămân baza dezvoltării competențelor complexe.

2. **Echitate educațională:** Implementarea ICC trebuie să asigure acces egal la resurse și sprijin pentru toți elevii, indiferent de context socio-economic.
3. **Evaluarea interna și externă:** Trebuie găsite metode coerente de evaluare care să conecteze nivelurile instituționale și standardele naționale.

Viitorul educației va fi definit de capacitatea sistemelor de a integra tehnologia, pedagogiile inovative și cerințele globale într-un mod armonios. În acest sens, învățarea centrată pe competențe poate fi un pilon al educației viitoare, dacă este abordată cu strategie, formare adecvată și angajament colectiv.

Învățarea centrată pe competențe reprezintă o paradigmă educațională modernă, orientată spre rezultate autentice și relevante pentru viața reală. Ea nu este doar o metodă de predare, ci un mod de a reconfigura rolul educației într-o lume aflată în transformare. Prin dezvoltarea integrată a cunoștințelor, abilităților și atitudinilor, ICC reușește să ofere elevilor un set amplu de instrumente pentru adaptare, inovație și participare activă în societate.

Adoptarea acestei abordări presupune atât avantaje semnificative, cât și provocări esențiale. Totuși, prin angajament și reforme educaționale bine gândite, ICC poate deveni un model de referință în construirea unei educații durabile și incluzive.

Bibliografie

1. **European Commission** (2018). *Council Recommendation on Key Competences for Lifelong Learning*. Luxembourg: Publications Office of the European Union.
2. **OECD** (2019). *Future of Education and Skills 2030: OECD Learning Compass 2030*. Paris: OECD Publishing.
3. **OECD** (2018). *The Future of Education and Skills: Education 2030*. Paris: OECD Publishing.
4. **Tardif, J.** (2006). *L'évaluation des compétences: Documenter le parcours de développement*. Montréal: Chenelière Éducation.
5. **Perrenoud, P.** (1999). *Construire des compétences dès l'école*. Paris: ESF Éditeur.
6. **Voogt, J., & Roblin, N. P.** (2012). *A comparative analysis of international frameworks for 21st century competences*. Journal of Curriculum Studies, 44(3), 299–321.
7. **Rychen, D. S., & Salganik, L. H.** (2003). *Key Competencies for a Successful Life and a Well-Functioning Society*. Göttingen: Hogrefe & Huber.
8. **Biggs, J., & Tang, C.** (2011). *Teaching for Quality Learning at University* (4th ed.). Maidenhead: Open University Press.
9. **UNESCO** (2015). *Rethinking Education: Towards a Global Common Good?* Paris: UNESCO Publishing.
10. **Ministerul Educației** (România) (2017). *Repere pentru proiectarea, actualizarea și evaluarea curriculumului național*. București.

IMPACTUL POVEȘTILOR ASUPRA DEZVOLTĂRII EMOȚIONALE

Prof. Stochița Elena
Școala Gimnazială Lunca Priporului

Având în vedere că terapia reprezintă un proces de vindecare, bazat pe limbaj, obiectivul poveștilor terapeutice este ,,să păcălească subiectul prin blocarea mecanismelor sale de apărare și intrarea în contact cu inconștientul și multitudinea de soluții depozitate de acesta. ” (Burns George, 2016)

Formula inițială a basmului ,,A fost odată ca niciodată...”este magică, invită receptorul într-o călătorie imaginară într-un univers populat de prinți si prințese, de zâne, în care cu o singură fluturare a unei baghete magice totul este posibil. Este util să introducem subiecții în această lume a miraculosului de unde pot trage învățăminte, deoarece se pot modela caractere puternice. Personajele puse in relație de antiteză, protagonist-antagonist, scenele descrise, dar și momentele de suspans dezvoltă fantezia și imaginația. Poveștile au un rol benefic asupra laturii afective: frica, bucuria și iubirea sunt trăite la intensitate maximă, fără ca subiecții să fie expuși pericolelor.

Există povești în care comportamentul personajelor negative să producă emoții negative, însă în acest caz, povestea poate fi ușor modificată pentru a fi ușor receptată de copiii mai sensibili. Dacă ținem cont de faptul că lumea pe care trebuie să o luăm în piept nu este colorată numai cu nuanțe vesele, poveștile au rolul de a pregăti în a face față momentelor dificile cu care se confruntă copilul. Finalul fericit al poveștilor în care totul se termină cu bine transmite ideea că în final orice problemă va fi depășită cu bine, acest gând fiind putător de optimism și de încredere. Și, dacă se întâmplă ca efectul să nu fie cel scontat, nu se întâmplă absolut nimic rău, s-a relatat pur și simplu o poveste.

Forța poveștilor și impactul lor profund asupra noastă este amintit de către *George W. Burns, 2011* care are în vedere experiența unui băiețel, care în urmă cu aproape 200 de ani, a fost nevoit să treacă printr-o operație de extirpare a unei tumori. Nefiind anesteziat, pentru controlul durerii, copilului i s-a spus o poveste, fiindu-i astfel distrasă atenția de la operație. În mod cu totul neașteptat, acesta a susținut mai târziu, cu toată convingerea, că nu a simțit absolut nicio durere pe parcursul intervenției. Băiețelul era însuși Jacob Grimm, cel care a încântat generații întregi cu poveștile sale.

Prin utilizarea poveștilor se creează o legătură puternică între mamă și copil, între profesor și elev, între terapeut și client, deoarece creează legătura specială dintre două persoane care experimentează aceleași trăiri, aceleași senzații și își imaginează aceleași scenarii. Totodată e un bun prilej de pecetluire a unor relații viitoare, un preambul în care povestirea va fi înlocuită treptat de discuții amicale, de confesiuni și de mărturisiri. Așa cum afirma și Burns ,, împărtășirea de povești poate construi relații, poate naște idei, poate îmbunătăți înțelegerea.” (*Ibidem, p. 38)*

Abordarea preadolescenților cu ajutorul poveștilor terapeutice ajută la valorificarea trăirilor lor sufletești, a stărilor, a sentimentelor acestora, aducând în prim plan experiențe de viață, comportamente sau situații problematice. Pentru a avea efectul dorit, poveștile trebuie alese în funcție de particularitățile de vârstă, de context, astfel încât să prezinte interes și să capteze atenția, implicându-i activ pe cei vizați. Un alt aspect de care se ține seama este dat de faptul că povestea nu se explică,

pentru că altfel ar fi anulat tot traseul prin care clientul ar avea posibilitatea de a descoperi propriile sensuri.

Există și posibilitatea ca unii clienți să dorească să vorbească despre poveste, despre semnificația acesteia, însă nu le va fi ignorată această dorință, care poate fi înțeleasă ca o deschidere către corelarea propriei experiențe în receptarea poveștii. Dacă întrebările sale sunt însă legate de semnificația mesajului poveștii, se recomandă întrebări ajutătoare de genul:
„*Care este părerea ta?”/„Tu ce crezi despre asta?”,* tocmai pentru a nu-i distorsiona percepțiile inițiale.

Rolul acestora este de a veni în întâmpinarea problemelor legate de depresii, fobii, anxietate, stimă de sine scăzută, agresivitate fizică și verbală, comunicare deficitară, prin faptul că atrag atenția asupra rezolvării acestor tulburări, nu se concentrează pe acumularea de cunoștințe sau pe formarea de competențe. Astfel de probleme sunt ușor de identificat în mediul familial, mama fiind cea care observă cu fiul sau fiica ei se simte stânjenită în anumite contexte. *Doina Maria Pașca* in lucrarea amintită, pag 48, amintește se existența a șase pași pentru aplicarea metodei în familie:

1. acordul asupra faptului că există o problemă, prin definirea acesteia;
2. analiza capacității de a învinge împreună problema, prin formarea unei echipe cu inamic comun;
3. stimularea folosirii și a resurselor de care dispun;
4. implicarea tuturor în rezolvarea problemei, ținând cont de părerea, dorințele și nevoile copilului, pentru a contribui la maturizarea și la dezvoltarea acestuia;
5. supunerea la vot a soluțiilor propuse de către cei implicați;
6. încurajarea procesului, prin devalorizarea factorilor care sabotează.

BIBLIOGRAFIE:

1. Burns, George, W., *101 povești vindecătoare pentru copii și adolescenți. Folosirea metaforelor în terapie*, Editura Trei, București , 2011
2. Burns, George W*., Vindecarea prin povesti,* Editura Trei, București 2016
3. Pașca, Maria, Dorina, *Povestea terapeutică,* Editura Ardealul, 2004*,*

„Ciceul – istorie scrisă în piatră”

Autor: Buburuz Marilena
Școala Gimnazială „Avram Iancu” Dej

Locuri și locuri, istorii și istorii, printre ele și un colț de stâncă. Atât avem mărturie, din vremuri măreţe ale unui loc ce în evul mediu a reprezentat o fortăreață, un punct de legătură între românii din interiorul și exteriorul arcului carpatic. Ținutul Ciceu aflat în partea de Nord a Podișului Transilvaniei, reprezintă un spațiu asociat din punct vedere mental unei „țări”, un spațiu definit printr-o realitate etnografică, cutume, legende, obiceiuri, port popular, unicitate istorică. Acest ținut s-a definitivat ca zonă cu o specificitate etnografică în contextul opresiunii populației autohtone, a presiunilor venite din exterior, așa cum o dovedesc izvoarele istorice.

Dovezile arheologice sunt mărturie a locuirii acestui ținut încă din Paleoliticul Superior, dar dovezile ne conturează o imagine mai complexă a activității umane în acest teritoriu, începând cu perioada daco-romană. Astfel, Dinu Ioan Bereteu în „Analele Banatului” publică un articol numit „Arcobadara Dacica”, în care aduce argumente ce ar identifica așezarea dacică de la Ciceu Corabia cu cetatea Arcobadara, cetate amintită de geograful Claudius Ptolemaeus în lucrarea Geographia. Ptolemaeus considera că această cetate era una dintre cele mai de seamă din Dacia, la aceeași latitudine cu Porolissum. Unul dintre argumentele pe care Dinu Ioan Beraru le aduce este faptul că în situl de la Ciceu Corabia există un centru meșteșugăresc important datorită prezenței unei roci vulcanice cenușii, o excelentă materie primă.

Cele mai vechi informații privind descoperirile cetății dacice datează din perioada interbelică, când Eliseu Sighiartău amintea de săpăturile făcute în jurul cetății. De asemenea, Istvan Ferenczi în 1970, în urma unor cercetări în teren a semnalat așezarea dacică în punctul numit de localnici Sub Cetate. Între 1977-1982, muzeul din Bistrița prin activitatea coordonată de Gheorghe Marinescu și Corneliu Gaiu a efectuat cercetări în acest punct și a scos la lumină materiale din epoca bronzului, perioada dacică, dar și din evul mediu timpuriu. O altă campania de săpături dintre anii 2008-2015 a adus alte dovezi despre modul de locuire dacic,a scos la lumină o mică necropolă, dar și mărturii ale prezenței romane

Evul mediu este marcat în aceste locuri de ceea ce reprezintă cetatea Ciceului, despre a cărei măreție, influență și importanță s-a scris mult. Rămasă azi un „colț de istorie”, o putem readuce în discuție ori de câte ori avem ocazia, pentru a scoate în evidență o lecție de istorie locală, ce poate pune în valoare identitatea celor care au trăit și trăiesc în acest spațiu. Ridicată de regele Ungariei Bela al IV-lea, în secolul al XIII-lea, în urma invaziei tătare din 1241, cetatea a avut rolul de a apăra frontiera regatului de noi năvăliri. Ea a fost înzestrată cu domenii întinse și lăsată în proprietatea nobililor.

Proprietate nobiliară, proprietate regală, cetatea este descrisă de Ștefan Pascu în lucrarea „Voievodatul Transilvaniei”, ca fiind „construită din piatră vulcanică, zidurile ei masive, de înălţime şi grosime remarcabile, au rezistat dintelui vremii şi târnăcoapelor oficialităţii.” Cu o istorie de peste 270 de ani cetatea a jucat un rol important în legăturile dintre românii transilvăneni și cei moldoveni. Nu este cunoscută cu exactitate data când cetatea a intrat sub stăpânirea lui Ștefan cel Mare, dar se deduce că după bătălia de la Baia din 1467, când relațiile dintre Matei Corvin și domnitorul moldovean se îmbunătățesc, regele Ungariei vă dărui cetatea lui Ștefan cel Mare.

„Un colț de istorie”

Fiind însă cunoscut statutul românilor din Transilvania în evul mediu, statut de națiune tolerată la fel ca religia lor, nu e greu să deducem ce însemnătate a avut domnia moldovenilor în acest spațiu, chiar dacă nu am cunoaște realizările făcute de Ștefan și urmașii lui în plan religios.

Ștefan Pascu scoate în evidență această însemnătate când vorbește de stăpânirile lui Ștefan cel Mare „Stăpân al întinsului domeniu, cu vreo 60 de sate, al Ciceului, pe Valea Someşului, şi al Cetăţii de Baltă, mai modest cu vreo nouă sate, pe Valea Târnavei, Ştefan cel Mare, a avut o puternică înrîurire asupra vieţii politice şi spirituale a românilor din centrul şi nordul Transilvaniei mai cu seamă”. Ctitoriile lui Ștefan în Transilvania, ctitorii ce le putem raporta simbolic la Biserica din Vad, sunt dovezi ale acestui fapt, ale faptului că românii au găsit un sprijin politic, religios și moral printr-o conducere moldovenească, românească.

Urmașii marelui domnitor au continuat să stăpânească în Ardeal, mai mult, Petru Rareș amestecandu-se în conflictul dintre cei doi pretendenți la tronul Transilvaniei, Ioan Zapolya și Ferdinand de Habsburg, va reuși să obțină și alte teritorii, cum ar fi Bistrița , Rodna, Unguraș. După cum amintea Constantin C. Giurescu în „Istoria Românilor”, o mare parte a Ardealului asculta de Domnul Moldovei „Am cucerit Ardealul cu sabia și n-am de gând să-l dau nimănui, nici regelui Ferdinand, nici altuia, ci numai regelui Ion (Zapolya) care îmi este bun prieten și frate,” se adresa Petru Rareș brașovenilor. Intervențiile sale în Transilvania au reprezentat un câștig teritorial, prin sporirea posesiunilor, dar și un „câștig moral prin autoritatea pe care a dobândit-o în fața tuturor locuitorilor de peste munți.” În anii dintre cele două domnii ale sale (1538-1541), anii de refugiu la cetatea Ciceului, nu a fost un biet pribeag, după cum spun dovezile era un adevărat voievod, avea dreptul de justiție și de deplasare liberă, primind și dări din partea cetății Bistrița.

Deși, cei nemulțumiți de domniile moldovenilor au hotărât să dărâme cetatea, după Petru Rareș, astfel încât să nu mai existe pretenții de stăpânire a moldovenilor în Ardeal, au mai existat perioade scurte de timp când domeniul Ciceului și satele din jurul său au fost în posesia moldovenilor.

Nu există istorii fără legende, așa și în cazul de față au apărut o serie de legende despre prințesa din cetate ce se arăta în seara de Sfântul Andrei sau legende despre comoara lui Petru Rareș ascunsă în peșteră, toate au un sâmbure din acea lume din trecut.

Poate locuirea așa de timpurie a acestui spațiu o putem lega și de existența peșterii care se formează la capătul dinspre cetate, unde sunt trei intrări ale unei cavități importante . Peștera a fost cercetată de Clubul de Speologie„ Emil Racoviță” din București în 1978 . Cu o lungime de 272 metri

și 39 metri denivelare, în 1978 ea a fost considerată o peșteră din gresii, cercetări mai recente au stabilit că peștera reprezintă cea mai lungă cavitate în roci vulcanice din România.

În prezent, pentru a actualiza în memoria contemporanilor istoria a ceea ce a însemnat spiritualitatea acelor locuri s-a ridicat un lăcaș religios pe una din terasele sitului arheologic. De asemenea în fiecare an în luna august se organizează, la poalele dealului Măgura (700m.), unde se regăsesc ruinele Cetății, o manifestare culturală, o serbare câmpenească cu scenete ce se vor a reconstitui lumea de altădată a acelor locuri.

Un colț de stâncă, stă astăzi mărturie istoriei, pentru vremurile înfloritoare ale Cetății Ciceului
.

Bibliografie

1. Ștefan Pascu, Voievodatul Transilvaniei, vol. I, Editura Academiei, București.
2. Gheorghe Marinescu, Corneliu Gaiu, Cercetări arheologice în zona Ciceului, Muzeul Bistrița.
3. Claudius Ptolemaeus, Geographia, sec. II d.Hr.
4. István Ferenczi, Studii privind cetățile medievale din nordul Transilvaniei.
5. Ștefan Pascu, op. cit.
6. Constantin C. Giurescu, Istoria Românilor, vol. II, București.
7. Tradiții orale din zona Ciceului.
8. Clubul de Speologie „Emil Racoviță”, Raport de cercetare, 1978

De ce este dificilă gramatica franceză la gimnaziu?

Profesor Claudia Toma, Școala Gimnazială Nr. 24, Galați

Achiziția normelor gramaticale în limba franceză la nivel gimnazial reprezintă una dintre cele mai sensibile și persistente provocări ale didacticii limbilor străine, situată la intersecția dintre complexitatea sistemului lingvistic, particularitățile dezvoltării cognitive ale elevilor și strategiile pedagogice utilizate în sala de clasă. Articolul de față analizează principalele tipuri de dificultăți întâmpinate de elevii de gimnaziu în însușirea gramaticii limbii franceze, evidențiind cauzele lingvistice, cognitive și didactice ale acestora, și propune direcții de intervenție menite să transforme gramatica dintr-un obstacol într-un instrument funcțional al comunicării.

În didactica modernă a limbilor străine, gramatica nu mai este percepută exclusiv ca un ansamblu rigid de reguli ce trebuie memorate, ci ca un sistem de regularități care permite organizarea sensului și construcția discursului. Cu toate acestea, la nivel gimnazial, învățarea normelor gramaticale ale limbii franceze continuă să genereze dificultăți semnificative pentru elevi, manifestate prin erori recurente, instabilitate în utilizarea structurilor și o distanță evidentă între cunoașterea teoretică și aplicarea practică. Aceste dificultăți devin cu atât mai vizibile cu cât limba franceză prezintă un grad ridicat de opacitate morfosintactică, în special în raport cu limba maternă a elevilor, româna. În acest context, se impune o analiză riguroasă a factorilor care influențează achiziția gramaticală, pentru a fundamenta demersuri didactice adaptate nivelului cognitiv și lingvistic al elevilor de gimnaziu.

Particularități ale dificultăților gramaticale la gimnaziu

Una dintre cele mai frecvente dificultăți întâmpinate de elevi vizează acordul gramatical, în special acordul adjectivului cu substantivul și acordul participiului trecut. Caracterul adesea neaudibil al marcajelor de gen și număr în franceză conduce la o ruptură între forma scrisă și cea orală, elevii având tendința de a neglija aceste marcaje în producțiile scrise. Această dificultate este accentuată de interferența cu limba română, unde relația dintre fonetic și grafic este mai transparentă.

De asemenea, sistemul timpurilor verbale reprezintă o sursă majoră de confuzie. Distincțiile dintre présent, passé composé și imparfait sunt adesea dificil de interiorizat, nu atât din cauza formei, cât mai ales a valorilor aspectuale și discursive. Elevii manifestă dificultăți în a corela timpul verbal cu intenția comunicativă, utilizând formele verbale într-o manieră mecanică, fără raportare la context.

O altă zonă problematică o constituie structura propoziției franceze, în special ordinea cuvintelor și utilizarea pronumelor personale complement. Comparativ cu româna, franceza impune o rigiditate sintactică mai mare, iar poziționarea pronumelor înaintea verbului generează erori persistente, chiar și la elevii cu un nivel mediu sau bun de competență.

Cauze cognitive și didactice ale dificultăților

Dificultățile de achiziție gramaticală nu pot fi explicate exclusiv prin complexitatea limbii franceze, ci trebuie analizate și din perspectivă cognitivă. La gimnaziu, elevii se află într-o etapă de tranziție de la gândirea concretă la cea abstractă, ceea ce influențează capacitatea de a înțelege reguli metalingvistice formulate într-un limbaj teoretic. Atunci când gramatica este predată preponderent deductiv, sub forma unor definiții abstracte și a unor exerciții de aplicare formală, elevii ajung să memorizeze reguli fără a le integra într-un sistem funcțional.

Din punct de vedere didactic, o dificultate majoră derivă din separarea gramaticii de comunicare. Predarea fragmentată a structurilor, fără ancorare în situații reale de comunicare, limitează transferul cunoștințelor gramaticale în producțiile orale și scrise. În plus, presiunea evaluării și a progresului curricular determină adesea o abordare accelerată a conținuturilor, fără timp suficient pentru consolidare și reutilizare.

Strategii didactice de remediere

Pentru a facilita achiziția normelor gramaticale în limba franceză la nivel gimnazial, este necesară o reconfigurare coerentă și fundamentată a demersului didactic, care să răspundă atât specificului limbii țintă, cât și particularităților cognitive și afective ale elevilor. Gramatica nu mai poate fi concepută exclusiv ca un set de reguli abstracte, transmise frontal și verificate prin exerciții repetitive, ci trebuie integrată într-o perspectivă funcțională, în care structurile lingvistice sunt puse în slujba comunicării și a construcției sensului. O astfel de abordare presupune o schimbare de paradigmă, de la predarea normei ca scop în sine la utilizarea gramaticii ca instrument indispensabil pentru înțelegerea și producerea discursului.

Un prim element esențial al acestei reconfigurări îl constituie gramatica contextualizată. Introducerea și explorarea structurilor gramaticale prin intermediul textelor autentice sau semi-autentice oferă elevilor posibilitatea de a observa funcționarea reală a limbii, într-un context semnificativ și motivant. Textele narative, dialogurile, mesajele funcționale sau fragmentele descriptive permit evidențierea regulilor „în acțiune”, înainte de formularea lor explicită. În acest fel, elevii pot sesiza relația dintre formă și sens, dintre structură și intenția comunicativă, ceea ce contribuie la o înțelegere mai profundă și mai durabilă a normelor gramaticale. Gramatica devine astfel un mijloc de interpretare a mesajului și de exprimare a propriei gândiri, nu un obiect de studiu izolat de realitatea comunicării.

În strânsă legătură cu gramatica contextualizată se află abordarea inductivă, care acordă elevilor un rol activ în procesul de învățare. Prin observarea atentă a exemplelor, compararea structurilor și formularea ipotezelor, elevii sunt ghidați să descopere regularitățile gramaticale, dezvoltându-și capacitatea de reflecție metalingvistică. Acest tip de demers favorizează implicarea cognitivă, întrucât elevii nu mai sunt simpli receptori ai regulilor, ci participanți activi la construcția cunoașterii. În plus, abordarea inductivă contribuie la creșterea autonomiei în învățare, elevii fiind încurajați să își verifice ipotezele, să corecteze erorile și să transfere regulile descoperite în contexte noi.

Un alt principiu fundamental pentru stabilizarea achizițiilor gramaticale este recurența, organizată în jurul spiralei didactice. Revenirea periodică asupra acelorași structuri, în contexte variate și cu un nivel progresiv de complexitate, permite consolidarea cunoștințelor și interiorizarea regulilor. În locul unei abordări liniare, care tratează fiecare noțiune o singură dată, spirala didactică favorizează aprofundarea treptată și reducerea erorilor persistente, contribuind la construirea unei competențe gramaticale stabile și funcționale.

În completarea acestor strategii, utilizarea instrumentelor digitale interactive reprezintă un sprijin valoros în procesul de învățare a gramaticii. Platformele educaționale, aplicațiile interactive și exercițiile digitale oferă feedback imediat, permit autoevaluarea și respectă ritmul individual al elevilor. Caracterul lor ludic și interactiv sporește motivația și implicarea elevilor, transformând exercițiul gramatical într-o activitate dinamică și reflexivă. Prin integrarea coerentă a acestor resurse, gramatica poate fi percepută nu ca o dificultate, ci ca un instrument accesibil și eficient de comunicare în limba franceză.

Dificultățile de achiziție a normelor gramaticale în limba franceză la gimnaziu sunt rezultatul unei interacțiuni complexe între factorii lingvistici, cognitivi și didactici. Abordarea lor eficientă presupune depășirea unei viziuni tradiționale asupra gramaticii și integrarea acesteia într-un demers comunicativ, reflexiv și adaptat profilului elevului. Prin contextualizare, abordare inductivă și consolidare progresivă, gramatica poate deveni un sprijin real pentru dezvoltarea competenței de comunicare, contribuind la o învățare durabilă și semnificativă a limbii franceze.

E-cultura – de la creația literară la resursa digitală

NIȚĂ ONUȚA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ REGINA MARIA
VINTILEASCA, VRANCEA

Transformările profunde generate de dezvoltarea tehnologiilor digitale au influențat în mod decisiv toate domeniile culturii, iar literatura nu face excepție. Conceptul de e-cultură s-a conturat ca un cadru teoretic și practic prin care creația literară, patrimoniul cultural și actul de receptare sunt reconfigurate în mediul digital. E-cultura nu reprezintă doar o simplă transpunere a conținuturilor culturale în format electronic, ci presupune o schimbare de paradigmă în ceea ce privește producerea, difuzarea și consumul culturii. În acest context, literatura evoluează de la forma tradițională, bazată pe suportul tipărit, către o resursă digitală dinamică, interactivă și accesibilă global.

Creația literară, în accepțiunea sa clasică, era strâns legată de materialitatea cărții, de circuitul editorial și de instituțiile culturale consacrate. Autorul, editorul și cititorul ocupau roluri bine delimitate, iar actul literar se desfășura într-un spațiu relativ stabil. Odată cu apariția mediului digital, aceste granițe au început să se estompeze, iar literatura a devenit parte integrantă a e-culturii. Scriitorul contemporan nu mai este doar un creator de text, ci și un utilizator al platformelor digitale, un participant activ la comunități online și, adesea, un promotor al propriei opere. Textul literar se adaptează noilor forme de expresie, integrând hipertextualitatea, multimedia și interactivitatea.

Digitalizarea creației literare presupune nu doar utilizarea unor instrumente tehnologice moderne, ci și o schimbare a procesului de creație. Softurile de redactare, platformele de publicare online și aplicațiile colaborative permit autorilor să experimenteze forme narative noi, să revizuiască textele în timp real și să interacționeze direct cu cititorii. Literatura digitală include forme precum hiperromanul, poezia electronică sau ficțiunea interactivă, în care cititorul devine coautor, influențând parcursul narativ. Astfel, creația literară capătă un caracter deschis, fluid, aflat într-o permanentă devenire.

De la creație, literatura digitală evoluează spre statutul de resursă digitală, accesibilă prin biblioteci virtuale, arhive online și platforme educaționale. Procesul de digitizare a operelor literare clasice și contemporane are un rol esențial în conservarea patrimoniului cultural și în democratizarea accesului la cultură. Manuscrisele, edițiile rare și cărțile aflate în pericol de degradare fizică pot fi păstrate și valorificate prin intermediul tehnologiilor digitale. În acest fel, e-cultura contribuie la protejarea memoriei culturale colective și la transmiterea ei către generațiile viitoare.

Resursa literară digitală nu este doar un substitut al cărții tipărite, ci un obiect cultural cu funcționalități extinse. Cărțile electronice, bazele de date literare și colecțiile digitale permit căutări rapide, adnotări personalizate și corelări între texte. Aceste facilități transformă modul de studiu și cercetare literară, oferind noi perspective de analiză. Cercetătorii pot utiliza instrumente de analiză textuală asistată de calculator pentru a identifica teme recurente, structuri narative sau evoluții stilistice, ceea ce deschide direcții inovatoare în critica literară.

În mediul educațional, e-cultura literară joacă un rol din ce în ce mai important. Platformele digitale oferă acces rapid la texte literare, resurse critice și materiale auxiliare, facilitând procesul de predare

și învățare. Elevii și studenții pot interacționa cu operele literare într-un mod mai atractiv, prin intermediul edițiilor digitale interactive, al audiobookurilor sau al adaptărilor multimedia. Această diversificare a formelor de acces stimulează interesul pentru lectură și contribuie la dezvoltarea competențelor digitale și culturale.

Cu toate avantajele sale, tranziția de la creația literară la resursa digitală ridică și o serie de provocări. Una dintre acestea este legată de statutul operei literare într-un mediu caracterizat de reproducere facilă și distribuție rapidă. Problemele privind drepturile de autor, protecția proprietății intelectuale și remunerarea creatorilor devin tot mai complexe în spațiul digital. De asemenea, există riscul ca valoarea estetică a operei să fie eclipsată de logica vizibilității și a consumului rapid, specifică mediului online.

Un alt aspect problematic îl reprezintă accesul inegal la tehnologie. Deși e-cultura promovează democratizarea culturii, diferențele socio-economice pot limita accesul unor categorii de public la resursele digitale. Lipsa infrastructurii, a competențelor digitale sau a dispozitivelor adecvate poate crea noi forme de excluziune culturală. În acest sens, politicile culturale și educaționale trebuie să susțină dezvoltarea competențelor digitale și să asigure accesul echitabil la resursele literare digitale.

Impactul e-culturii asupra modului de receptare a literaturii este semnificativ. Cititorul digital adoptă adesea un stil de lectură fragmentat, non-linear, influențat de hiperlinkuri și de multitasking. Această schimbare poate afecta profunzimea lecturii și capacitatea de concentrare, dar poate genera și forme noi de interpretare și implicare. Lectura devine un proces activ, în care cititorul navighează, selectează și relaționează informații, construindu-și propriul parcurs cultural.

În ciuda temerilor legate de dispariția cărții tipărite, e-cultura nu trebuie privită ca un factor de substituție, ci ca unul de complementaritate. Formatul digital coexistă cu cel tradițional, oferind alternative și extinzând aria de difuzare a literaturii. Cartea tipărită își păstrează valoarea simbolică și estetică, în timp ce resursa digitală aduce funcționalitate, accesibilitate și interconectare. Această coexistență reflectă adaptabilitatea culturii literare la noile condiții tehnologice.

În concluzie, e-cultura reprezintă un spațiu de convergență între tradiție și inovație, în care creația literară se transformă într-o resursă digitală complexă. De la procesul de creație, la conservare, difuzare și receptare, literatura este profund influențată de mediul digital. Această transformare oferă oportunități remarcabile pentru democratizarea culturii, pentru inovarea expresiei artistice și pentru dezvoltarea cercetării literare. În același timp, ea impune o reflecție critică asupra valorilor culturale, a rolului creatorului și a responsabilității instituțiilor culturale în era digitală. E-cultura nu anulează literatura tradițională, ci o reinventează, asigurându-i continuitatea și relevanța într-o societate aflată într-o permanentă schimbare.

Bibliografie :

Manolescu, Nicolae, *Istoria critică a literaturii române*, Editura Paralela 45, Pitești, 2008.
Eco, Umberto, *De la Internet la Gutenberg*, traducere în limba română, Editura Polirom, Iași, 2003.
Vasiliu, Mircea, *Cultura digitală și noile media*, Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza”, Iași, 2015.
Rotaru, Ion, *Metode și tehnici de analiză literară*, Editura Academiei Române, București, 2002.

CREATIVITATEA ÎN PREDAREA LIMBILOR STRĂINE

PROF. ADINA RADU
LICEUL GRECO-CATOLIC "IULUI MANIU", ORADEA

Limbile străine ocupă un loc deosebit de important în educarea şi dezvoltarea personalităţii tinerilor, prin contribuţia majoră pe care o au la formarea abilităţilor de comunicarea şi indirect de facilitare a integrării lor în societate. De asemenea, studierea limbilor străine oferă prilejuri şi contribuie la educaţia elevilor pentru toleranţă culturală; conţinuturile şi activităţile de învăţare formează la elevi respectul pentru cultură, prin reperele de ştiinţă şi artă, dar şi pentru o cultură diferită de a lor – prin exemplele de viaţă curentă şi situaţiile de comunicare prezentate. Evaluarea îşi are originea în cuvântul latin "valeo, –ere" care înseamnă a fi puternic, a se ţine bine. El a dat în franceză verbul "valoir" (a valora) şi substantivul "valeur" (valoare). Dicţionarul explicativ al limbii române reţine ca semnificaţii ale termenului: socoteală, calcul, apreciere, preţuire.

În ultimul timp tot mai mult se vorbeşte despre structura lecţiei axată pe triunghiul evaluare-predare-învăţare. Evoluând de la concepţia tradiţională asupra evaluării ce o situa în finalul învăţării, astăzi evaluarea este mai mult decât un proces final, el desfăşurându-se paralel cu învăţarea. Este un act care se integrează organic în procesul de învăţare, creând relaţii interactive şi circulare. Termenul clasic de „evaluare" care ne conduce în mod spontan şi obligatoriu cu gândul la control, verificare, examinare, trebuie înlocuit , nu atât la nivel terminologic, cât mai ales ca mod de abordare, prin sintagma „activitate evaluativă". Activitatea, prin sine însăşi, presupune desfăşurare, procesualitate, reglare, autoreglare. Din perspectivă modernă, a evalua înseamnă a desfăşura o activitate care însoţeşte pas cu pas procesul de învăţământ.

Învăţământul modern evaluează competenţe generale şi specifice, pe care trebuie să le dobândească cel ce învaţă, elevul, pe parcursul şi la finalul unui ciclu de instruire, al unui an de studiu etc. Centrarea pe competenţe este o preocupare majoră a ultimilor ani. În ultimul timp, în structura sistemului de învăţământ, s-a realizat o reformă curriculară, axată pe obiectivele generale şi specifice ale planului de învăţământ, ale programelor şcolare care determină o nouă corelare a conţinuturilor şi a metodologiei de predare – învăţare – evaluare. Evaluarea cunoştinţelor elevilor are un caracter preponderent formativ, eliminând stresul provocat de acordarea notelor şi motivând pregătirea elevilor. Evaluarea devine un instrument de formare de care dispune elevul pentru a-şi atinge obiectivele preconizate. Evaluarea şcolară este «*procesul prin care se delimitează, se obţin şi se furnizează informaţii utile, permiţând luarea unor decizii ulterioare*»(Constantin Cucoş).

Un adevărat program de evaluare nu numai că apreciază măsura în care randamentul elevului realizează obiectivele pedagogice, dar în acelaşi timp încearcă să explice randamentul nesatisfăcător, indiferent dacă acesta ţine de metodele sau materialele didactice improprii, de predarea incompletă, de profilul moral şi motivaţia inadecvată a elevului sau de insuficienta pregătire.

Jocurile didactice reprezintă o filieră aparte în compartimentul strategiilor interactive moderne, combinînd armonios dinamismul şi valenţa ameliorativă înaltă cu realizarea unor obiective concrete ale lecţiei. Simbioza organică a psihomotorului şi cognitivului în cazul utilizării acestor metode de instruire poate fi considerată unul din punctele lor esenţiale. Jocul, fiind o caracteristică proprie fiecărui copil, este, prin forma sa, şi o motivaţie extrem de elocventă. Pentru ca acesta să aibă o valoare autentică, este importantă calitatea sarcinii pe care o conţine şi care trebuie să vizeze nemijlocit tema

studiată. Jocurile pot fi utilizate la orice etapă a lecţiei: la evocare (accentul fiind plasat pe momentul motivaţional); la realizarea sarcinii didactice (pentru transmiterea dinamică şi atractivă a cunoştinţelor şi formarea abilităţilor noi); la reflecţie (pentru durabilitatea învăţării, pentru transformarea cunoştinţelor propuse în achiziţii sigure ale elevului).

Succesul încadrării respectivelor tehnici în proiectarea şi realizarea actului didactic depinde de o multitudine de factori, esenţiali fiind următorii:

a) selecţia jocurilor didactice în funcţie de obiectivele lecţiei, de particularităţile de vîrstă şi intelectuale ale elevilor (prioritățile tipurilor de inteligenţă, a stilurilor de învăţare etc.);

b) calitatea sarcinii didactice (concordanţa între sarcină şi obiectivele operaţionale concrete), vizarea anumitor niveluri taxonomice, proiectate de profesor;

c) explicarea concisă şi clară a procedurii jocului.

Prezenţa acestor factori diminuează riscurile ce intervin inevitabil în cazul aplicării jocurilor didactice (joc de dragul jocului, devierea de la obiectivul vizat, utilizarea iraţională a timpului).

Prima şi cea mai evidentă particularitate a jocului constă în aceea că, jucătorului, oboseala cerută de joc nu îi apare ca o povară. Pentru copilul care se joacă nu există din punct de vedere subiectiv deloc impresia de oboseală. Oboseala cauzată de joc îi apare, dimpotrivă ca o activitate plină de plăcere pe care o realizează bucuros, o caută intenţionat şi doreşte să o repete, în limita posibilităţilor. De aceea, Karl Bühler a vorbit de plăcerea funcţională care acţionează în joc, căreia i se adugă tendinţa de repetare.

Jocul este un răspuns liber la o situaţie de învăţare. De aceea, se pot pregăti situaţii de joc de către alte persoane, plasând cu intenţie elevii în situaţii ludice, dar nimeni nu poate fi silit să se joace. Această libertate indispensabilă jocului are o deosebită importanţă din punct de vedere pedagogic. Fiind liber de constrângeri externe, jocul se naşte numai atunci când cel ce se joacă se află la înălţimea jocului. De aceea, există de la început în fiecare joc, în ciuda unor posibile eforturi, o armonie naturală între cerinţele situaţiei de joc şi aptitudinile celui ce se joacă. Datorită acestui fapt, se vorbeşte de «*echilibrul*» jocului. O altă particularitate a jocului este aceea de activitate vădit caracterizată prin plăcere, prezentându-se ca o «*desfătare a vieţii*». Jocul creează jucătorilor o dispoziţie fericită, îi scoate din «*caracterul temporal al grijii*», adică din acea atitudine care conturează în general comportamentul individului faţă de lume. Continua trăire a lipsurilor, a sărăciei, a nesiguranţei (fie că acestea au o bază reală, fie că sunt create artificial) face ca cea mai mare parte a atitudinilor şi activităţilor oamenilor să fie îndreptate spre depăşirea acestora, deci spre viitor, împiedicând astfel omul să trăiască şi să savureze prezentul.

Jocul este «*o lume aparentă*», care nu este supusă aceleiaşi legităţi ca realitatea cotidiană. De aceea, el se pretează foarte bine exersării «*scopurilor real-fictive*», care, în caz de eşec, rămân fără consecinţe şi sancţiuni. Pornind de la aceasta premisă, jocul devine un factor important în activitatea şcolară, cu toate etapele ei. Diferitele situaţii de joc cu efecte diferite de socializare prezintă un mare interes pedagogic deoarece ele :

1. dezvoltă motricitatea copilului şi desfăşurarea acţiunilor care pot fi coordonate prin voinţă;
2. frânează sau dezvoltă fantezia şi, odată cu ea, spontaneitatea;
3. odată cu fantezia se pregătesc şi premisele gândirii divergente;
4. în gândirea divergentă sunt incluse şi condiţiile creativităţii.

În detaliu, este vorba de exersarea funcţiilor perceptive, a memoriei vizuale şi auditive, exersarea abilităţilor de rezolvare a problemelor, antrenarea fluidităţii (capaciatea de a face asociaţii şi bogăţia

lor) şi a originalităţii.

Educaţia este un proces de durată. „Eficienţa se realizează în şcoală, dar se probează în afara ei”, A. Binet**.** Într-o lume în care informaţiile se înmulţesc continuu şi se diversifică neîncetat, nici un individ nu poate şi nu va putea să stăpânească toate cunoştinţele. Prin urmare, esenţial nu mai este să ştii mai mult ci, în primul rând, să ai capacitatea să înveţi lucruri de care vei avea nevoie. În societatea postmodernă, şcoala ca instituţie a cunoaşterii deţine o poziţie centrală. A proiecta,a evalua şi a analiza performanţele şcolare înseamnă a prospecta viitorul ţării. Grigore Moisil spunea că „Oricât de mult ar costa ştiinţa, ea costă infinit mai puţin decât neştiinţa”.

BIBLIOGRAFIE:

Constantin Cucoş – *Pedagogie*, Editura Polirom, Iaşi, 2000;
Ion Radu(coord.) – *Psihologia educaţiei şi dezvoltării*, Editura Academiei, Bucureşti, 1983;
Erich E. Geissler – *Mijloace de educaţie*, Editura Didactică şi Pedagogică, Bucureşti, 1977.
Ion Radu – *Psihologia şcolară*, Editura Ştiinţifică, Bucureşti, 1974;
F.B.Skinner – *Revoluţia ştiinţifică a învăţământului*, Editura Didactică şi Pedagogică, Bucureşti, 1971;

INCLUZIUNEA SOCIO-EMOŢIONALĂ A COPIILOR CU CERINŢE SPECIALE

Prof. educație timpurie Neghină Alis Cosmina
Școala Gimnazială Verbița/Grădiniţa P.N

Dezvoltarea abilităților socio-emoționale reprezintă fundația procesului de învățare la copii. Pe lângă a ști să citească și să numere, fiecare copil are nevoie să știe cum să își gestioneze emoțiile în diferite contexte, să lucreze și să colaboreze eficient în echipe de lucru, să aibă încredere că poate face un lucru propus, să fie autonom și să aibă capacitatea de a empatiza.

În clasă nu este vorba doar despre învățarea cognitivă, ci și despre cea socială sau emoțională. Doar așa putem susține o dezvoltare armonioasă a copiilor. Doar așa îi pregătim pentru viață.

Prin i**ntegrare** înţelegem **asimilare**. O societate mai tolerantă, mai conştientă de rolul fiecăruia, doreşte incluziunea persoanelor cu cerinţe speciale. Şcoala este principalul factor de incluziune, de asimilare. Prin intermediul acesteia se redefineşte normalitatea

Fiecare copil, în funcţie de particularităţile sale şi de nevoile sale prezintă pentru educatoare anumite cerinţe educative. Acest lucru este valabil pentru toţi copiii, fie că sunt consideraţi obişnuiţi, adică medii în dezvoltare, fie de excepţie, aflaţi la extremele superiorului şi ale problemelor serioase ale dezvoltării (deficienţe, incapacităţi, tulburări).

De aici apare acea categorie de copii pe care o numim, copii cu cerinţe educative speciale. Aceste cerinţe educative speciale se referă atât la probleme care ţin de deficienţe senzoriale, mentale cât şi de deficienţele şi tulburările determinate de sfera funcţională dar şi de mediul social, cultural şi care limitează, marginalizează sau vulnerabilizează copiii.

Pentru educatoare se pune problema cum să identifice problemele acestor copii şi mai important, cum să le trateze de pe o poziţie care să nu frâneze dezvoltarea, ci să o faciliteze. Într-o şcoală a diversităţii, educaţia trebuie să pună accentul nu numai pe împărtăşirea unor noi modele de socializare şi de percepţie a propriei persoane, ci şi să faciliteze acceptarea unor diverse moduri de viaţă, situaţii, puncte de vedere.

Copiii care sunt diferiţi cer atenţie specială şi necesită sprijin pe parcursul dezvoltării lor. Orice copil are nevoie în anumite perioade ale vieţii lui de atenţie specială şi sprijin special. Dacă aceasta nu vine la timp, un copil considerat "normal" poate ajunge uşor în categoria celor "cu probleme".

Aplicarea filozofiei incluziunii în programul de educaţie timpurie presupune ca obiectiv central un program efectiv şi eficient care să antreneze toţi copiii, fără deosebire şi să sprijine imaginea centrală a copilului, care are nevoie de sprijin ca să crească, să se dezvolte şi să fie educat. Când copiii au cerinţe speciale, se pune problema de a sprijini includerea pe cât posibil într-un mediu în care *să crească împreună cu ceilalţi şi nu separat*.

Se evidenţiază nevoia unei conştientizări a rolului pe care poate să-l joace o strategie didactică adecvată în rezolvarea multor probleme de dezvoltare. Propunerea unui spaţiu educativ organizat şi amenajat în sensul urmăririi dezvoltării şi stimulării este cea mai eficientă. Este eficient parteneriatul educaţional şi este necesară cunoaşterea iniţială a individualităţii copiilor. Problema cea mai dificilă este legată de înregistrarea progreselor copiilor şi de evaluarea nevoilor şi evoluţiei lor.

Identificarea iniţială a copiilor care prezintă riscuri în dezvoltare este delicată, dar nu de netrecut. Ea se realizează prin evaluarea iniţială cu atenţie a copiilor şi a naturii dificultăţilor pe care ei le pot avea.

Câteva sfaturi şi recomandări provenite din experienţa profesioniştilor care lucrează cu copiii cu dizabilităţi:

- trataţi copilul, mereu ca un individ şi asiguraţi-vă că în primul rând este pentru voi un copil şi abia apoi, o persoană cu dizabilitate;
- asiguraţi-vă că este împreună cu ceilalţi copii şi nu stă de loc izolat;
- preţuiţi, încurajaţi şi valorizaţi mereu copilul chiar dacă sunt rezultate forate mici;
- implicaţi copilul în toate activităţile care au loc, şi încurajaţi-l să exploreze împrejurimile;
- să aveţi aşteptări realistice cu privire la copil şi abilităţile lui, dezvoltaţi activităţi adecvate pentru abilităţile lui pentru a-i oferi şansa să obţină rezultate pozitive şi progrese cât de mici;
- daţi ocazia ca fiecare copil, inclusiv cei cu dizabilităţi să poată decide şi încurajaţi luarea deciziilor şi alegerea soluţiilor.

Fiecare adult care acţionează ca un profesionist în viaţa unui copil cu dizabilităţi poate deveni un exemplu de practici adecvate în formarea celorlalţi adulţi şi profesionişti din viaţa copilului. De aceea este important ca să încurajeze copilul să trăiască cât mai aproape de un stil de viaţă normal.

Educatoarea observă şi identifică problemele de dezvoltare sau riscurile de dezvoltare care apar atât din modul particular de răspuns la diferitele activităţi cât şi din informaţiile primite de la medic sau de la familie. Dacă pe o perioadă anume educatoarea observă că problemele sunt frecvente, au intensitate şi se manifestă acut, trebuie să ceară sprijin de la un profesionist (psiholog, logoped, consilier psihopedagog). Chiar dacă copilul va urma un program de intervenţie personalizată pentru remedierea problemelor sale, rolul educatoarei va fi mereu important căci ea îl urmăreşte permanent în cadrul grădiniţei şi în activităţile zilnice şi poate consolida progresele programului. Acelaşi lucru se petrece şi cu rolul părinţilor: ei trebuie antrenaţi în orice activitate de sprijinire sau remediere a problemelor copilului, să continue acasă programul, pe măsura posibilităţilor lor, dar cu toată încărcătura afectiv-emoţională pe care o aduce mediul familial. Putem considera ca un program de calitate în educaţia timpurie are multe din caracteristicile unui program incluziv, dar pentru a opera cu toate nevoile speciale este nevoie de competenţe noi ale educatoarelor, de colaborare şi de multe ori de sprijinul direct al altor profesionişti.

Bibliografie:

1. Albu, A., Albu, C., „Asistenţa psihopedagogică şi medicală a copilului deficient fizic”, Iaşi, Polirom, 2000;
3. Popescu, G., Pleşa, O. (coord.), „Handicap, readaptare, integrare”, Bucureşti, Pro Humanitate, 1998;
3. Verza, E., Păun, E., „Educaţia integrată a copiilor cu handicap”, Unicef, 1998

PREȘCOLARII ȘI PRIMELE NOȚIUNI LEGATE DE APĂ

Prof.înv.preșc. MORAR CRISTINA-ADRIANA
G.P.N.CIONEȘTI-LICEUL TEHNOLOGIC ”ȚARA MOȚILOR”ALBAC, AB

La nivel preșcolar putem transmite, preșcolarilor ca informații concrete (sprijinite de imagini și materiale video) că: apa este esențială pentru viață datorită faptului că orice corp uman este format în mare parte din apă, care este necesară pentru funcționarea corectă a tuturor organelor și sistemelor. Apa, aerul, lemnul și piatra se spune că sunt elementele necesare vieții pe pământ.....și pe bună dreptate așa e! Asta ne confirmă tot ceea ce vedem în jurul nostru cu ochiul liber.

De asemenea prin experimente le putem demonstra că apa, la un moment dat, poate exista în trei stări diferite: solidă, lichidă și gazoasă (ex. gheața este apa solidă, iar aburul este apa gazoasă, etc),circuitul apei în natură este fenomenul prin care apa este transferată dintr-o formă într-alta prin evaporare, precipitații și scurgeri de suprafață; iar locurile unde o întâlnim pot fi: bălțile, fântânile, râurile, lacurile, izvoarele, mările, oceanele.

De asemenea prin ieșirile în proximitatea grădiniței, plimbările și excursiile în natură, de-a lungul apelor, la cascade, preșcolarii se ”împrietenesc” cu tot ce înseamnă apă: susur, băltoace, stropi de rouă, picuri de ploaie prelinse pe firul de iarbă, sunetul pietricelelor aruncare în apă, animăluțe/insecte care trăiesc în/și pe lângă ape, diferite plante, care de asemenea sunt specifice apelor sau zonelor umede. De asemenea prin intermediul materialelor video, filmulețelor și a cărților, lumea oceanelor și a mărilor poate fi prezentată celor mici din mai multe puncte de vedere: transport naval, sursă de hrană, dar și de relaxare! Apa potabilă este apa care se poate bea și folosi zi de zi, însă un preșcolar trebuie să afle că există și apă menajeră care poate fi contaminată prin poluare, precum deșeuri industriale sau chimice agricole. De aceea, este important să protejăm sursele de apă pentru a ne asigura că apa potabilă este curată și sigură. Este important să îi învățăm să economisească apa (ex. când se spală pe dinți, când fac duș, când se joacă cu furtunul în curtea casei, etc) de mici, deoarece, oamenii, animalele și chiar plantele au nevoie de apă pentru a supraviețui.
În mediul preșcolar pentru a face cunoscut acest element al vieții, apa, educatoarea are la îndemână o multitudine de activități interesante pe care le poate aborda atât la activitățile din cadrul unei zile, cât și în cadrul opționalelor sau a activităților extrașcolare.
Mai jos prezint o suită de activități care pot fi abordate pe parcursul unei săptămâni, în cadrul activității cu preșcolarii:
Tema anuală de studiu: Cum este, a fost și va fi aici pe Pământ?
Tema proiectului: Elementele esențiale ale vieții
Subtema/Tema săptămânală: „Apa, la noi pe Pământ”
Grupa: Combinată

LUNI
ADP: R+T+C.N+N.Z+ÎD: „Bine v-am găsit!”; Cum este vremea, astăzi?
Noutatea zilei: „Apa, picătura vieții”
ALA:**B**: „Desenează forma bălților, urmând liniile punctate” –grafisme; **J.R**. ”De-a scafandrii”; **S**:”Ce se întâmplă dacă.....?” relație cauză-efect

ADE: DS1: „Circuitul apei în natură, pe înțelesul copiilor ”
https://www.youtube.com/watch?v=6MWaqoQkXAk -vizionare material
(A.I) DOS2+DEC1- Găleata cu picături- activitate practică colectivă
ALA Joc distractiv, recreativ: „Sărim prin bălți”

MARȚI
ADP: R+T+C.N+N.Z+ÎD: „Bună dimineața, cer noros!”; Deschide fereastra, privește și află cum este vremea?
ALA**: A**: „O zi ploioasă-puzzle; **J.A.** ”Ce picătură colorată urmează**?”; C:”**Conducte și bazine pentru apa potabilă de acasă”
ADE: DLC: „Povestea unei picături de apă” –dupa M.Ghivriga
www.youtube.com/watch?v=l1oIy5Pvq6w;
DEC1:„Norul scutură stropi de ploaie!”-modelaj
ALA: Joc muzical: „Pleacă, ploaie!” https://www.youtube.com/watch?v=To3O69dmLAg

MIERCURI
ADP: R+T+C.N+N.Z+ÎD: „ Bună dimineața, nori mari și mici!”; „Când plouă, iau cu mine...!”
ALA **A**: „Modelăm țevi, căni, sticle pentru apă”; **S**: ”Circuitul apei în natură-experiment!”
ADE: DȘ2:„ Norul mic/ mijlociu/ mare”- ex. cu material individual
DPM: „Colecționăm stropi de ploaie”-coordonarea ochi-mână
ALA: Joc distractiv: Sari peste baltă, fără să te uzi!!

JOI
ADP: R+T+C.N+N.Z+ÎD: „Uită-te bine, dacă ploaia vine!” Transmitem situația meteo probabilă, pentru următoarele zil!
ALA: **C**:„Podul de piatră” – construcție cu rigle și cuburi; **S**:„Găsește drumul care o duce pe rățușcă la baltă” - fișă de lucru (labirint); **J.R**: ”De-a pompierii în actiune!
ADE: DOS1:„Importanța unei picături de apă pentru om, animale și plante”
https://www.youtube.com/watch?v=53X06gtpxmE -prezentarea material și discuții libere
DȘ2:” Picături de ploaie pe flori de crizanteme” -exerciții cu material individual în limita 1-4
ALA: Joc distractiv: „Podul de piatră s-a dărâmat”

VINERI
ADP: R+T+C.N+N.Z+ÎD:„ Iubesc ploaia, pentru că ...!” „Cine iese afară, știe cum e vremea!”
ALA: **A**:„Colorează tot atâtea umbrele, câți nori sunt în imagine”-fișă de lucru, **J.R**: ”De-a pescarii”, **N.A**: ”Barajul de la Mihoiești”
ADE: DEC2: „Vine ploaia, bine-mi pare” - cântec
(A.I)DLC+DOS2:„ Povestea unei umbrele colorate”- povestire/îndoire
ALA:Joc de mișcare: „ Cursa paharelor pline.....sau goale. Vedem la linia de sosire!”
În concluzie importanța apei în viața de zi cu zi a fiecăruia dintre noi (și aici discutăm în special despre copii) poate fi abordată dintr-o perspectiva constructivă, folosind multitudinea de resurse pe care le avem la dispoziție fiecare dintre noi, precum și stârnirea unei ”conștiințe sănătoase” de la o vârstă fragedă, privind modul de abordare a utilizării apei, și nu numai.....

BIBLIOGRAFIE
www.didactic.ro

Tendințe și provocări în educația secolului XXI

Prof. Pascu Corina-Vasilica

Școala Gimnazială Ciurea - Structura Hlincea

Educația secolului XXI se află într-o continuă transformare, adaptându-se la schimbările rapide ale societății, tehnologiei și economiei. Provocările sunt numeroase, dar și oportunitățile de a crea un sistem educațional mai eficient și relevant sunt imense.

Putem vorbi despre câteva tendințe majore în educația secolului XXI precum: învățarea personalizată, accentul se mută de la predarea uniformă la adaptarea conținutului și metodelor de predare la nevoile individuale ale fiecărui elev, integrarea tehnologiei, (tehnologiile digitale, cum ar fi inteligența artificială, realitatea virtuală și platformele online, sunt integrate în procesul de învățare pentru a-l face mai interactiv și accesibil), învățarea bazată pe competențe, se pune accent pe dezvoltarea competențelor practice și transferabile, cum ar fi gândirea critică, rezolvarea de probleme, colaborarea și comunicarea, care sunt esențiale pentru succesul în viața personală și profesională, învățarea pe tot parcursul vieții (educația nu se mai limitează la perioada școlară, ci devine un proces continuu de dezvoltare și adaptare la schimbările din piața muncii și din societate), educația incluzivă (se promovează un sistem educațional care să asigure accesul egal la educație pentru toți elevii, indiferent de abilitățile, mediul social sau cultural).

Dintre provocările educației în secolul XXI putem aminti: inegalitatea accesului la educație (mulți elevi din zone defavorizate nu au acces la resursele și tehnologia necesare pentru a beneficia de o educație de calitate), pregătirea profesorilor (profesorii trebuie să fie pregătiți să utilizeze tehnologiile digitale și să adopte metode de predare inovatoare), evaluarea competențelor (sistemele de evaluare tradiționale nu sunt întotdeauna adecvate pentru a măsura competențele practice și transferabile), finanțarea educației (investiția în educație este esențială pentru a asigura un sistem educațional de calitate, dar resursele financiare sunt adesea limitate), adaptarea la schimbările rapide (sistemul educațional trebuie să fie flexibil și adaptabil pentru a face față schimbărilor rapide din societate și din piața muncii).

Ca oportunități mă gândesc la tehnologia ca instrument de învățare (tehnologia poate fi utilizată pentru a crea experiențe de învățare mai interactive, personalizate și accesibile), colaborarea între școli, universități și angajatori (colaborarea poate asigura că educația este relevantă pentru nevoile pieței muncii și poate facilita tranziția de la școală la viața profesională (rezolvarea de parteneriate cu comunitatea (parteneriatele cu comunitatea pot oferi elevilor oportunități de învățare practică și de implicare în proiecte relevante pentru societate).

În concluzie, putem spune că educația secolului XXI se află într-un punct de cotitură, cu provocări și oportunități semnificative. Pentru a crea un sistem educațional de succes, este esențial să se adopte o abordare inovatoare, să se investească în pregătirea profesorilor, să se utilizeze tehnologia în mod eficient și să se promoveze colaborarea între diferiți actori din societate.

Bibliografie:

Articole și studii:

1. "Tendințe globale în educația secolului al XXI-lea" - Monitorul de Vrancea: https://www.monitoruldevrancea.ro/2015/06/08/invatamant-modele-si-provocari-tendinte-globale-in-educatia-secolului-al-xxi-lea/
2. "Oportunități și provocări în educația secolului XXI - Interviu cu Prof. Mirela Tanc" - Logiscool: https://www.logiscool.com/ro/blog/2020-09/oportunitati-si-provocari-in-educatie
3. "Generatia Z în Sălile de Clasă: Navigând prin Educatia Secolului XXI" - Educatie.tm.ro: https://educatie.tm.ro/generatia-z-in-salile-de-clasa-navigand-prin-educatia-secolului-xxi/
4. „PROVOCĂRILE SOCIETALE, NOILE TENDINŢE ÎN EDUCAŢIE ŞI IMPACTUL LOR ASUPRA ÎNVĂŢĂRII” - IBN: https://ibn.idsi.md/sites/default/files/imag_file/58-63_12.pdf

Evenimente si simpozioane:

1. „Simpozion Internațional - Centrul European pentru Excelenta in Educatie”: https://eueducenter.ro/simpozion-international/

Instrumente digitale moderne în sprijinul proiectării didactice la nivel preșcolar

Prof. Simion Simona Mihaela

Școala Gimnazială Nr.2 Tamași Corbeanca

Educația timpurie reprezintă fundamentul dezvoltării cognitive, socio-emoționale și comportamentale a copilului. În contextul actual, marcat de progresul tehnologic accelerat, cadrele didactice sunt provocate să integreze instrumente digitale moderne în procesul educațional, adaptându-le particularităților de vârstă ale preșcolarilor. Utilizarea tehnologiei nu substituie activitățile tradiționale, ci le completează, contribuind la creșterea atractivității și eficienței demersului didactic.

Scopul prezentului articol este de a evidenția rolul unor instrumente digitale moderne – precum **Prezi, Canva, inVideo și Gamma** – în sprijinul proiectării activităților didactice din învățământul preșcolar, prin exemple concrete de utilizare și evidențierea beneficiilor acestora.

Proiectarea didactică în învățământul preșcolar presupune organizarea coerentă a conținuturilor, metodelor, mijloacelor și formelor de organizare, având ca finalitate dezvoltarea globală a copilului. Aceasta trebuie să fie flexibilă, adaptată nevoilor individuale și să stimuleze participarea activă a preșcolarilor.

Integrarea resurselor digitale în proiectarea didactică contribuie la diversificarea strategiilor de predare–învățare, facilitează învățarea prin joc și sprijină dezvoltarea competențelor digitale încă de la vârste fragede.

Canva reprezintă un instrument digital intuitiv, care permite crearea rapidă de materiale vizuale atractive, adaptate particularităților de vârstă ale copiilor preșcolari. În procesul de proiectare didactică, Canva oferă posibilitatea realizării unor resurse educaționale personalizate, care susțin învățarea prin joc și explorare.

În învățământul preșcolar, Canva poate fi utilizată pentru elaborarea de fișe de lucru ilustrate, planșe tematice, materiale pentru centrele de interes, afișe educative sau povești vizuale. Culorile vii, elementele grafice sugestive și structura clară a materialelor contribuie la captarea atenției copiilor și la menținerea interesului față de activitățile propuse.

Utilizarea Canva sprijină dezvoltarea limbajului, a creativității și a gândirii imaginative, facilitând în același timp înțelegerea noțiunilor prin asocierea informațiilor cu imagini relevante. De asemenea, platforma permite adaptarea materialelor în funcție de nivelul de dezvoltare al fiecărui copil, favorizând învățarea diferențiată.

Prezi este o aplicație digitală care se distinge prin modul dinamic și non-liniar de prezentare a informațiilor. Spre deosebire de prezentările clasice, Prezi oferă o perspectivă de ansamblu asupra conținutului, facilitând înțelegerea relațiilor dintre concepte.

În activitățile didactice preșcolare, Prezi poate fi utilizată pentru introducerea unei teme noi, prezentarea poveștilor ilustrate, organizarea rutinei zilnice sau recapitularea cunoștințelor. Prin tranzițiile fluide, imaginile sugestive și structura flexibilă, prezentările realizate cu Prezi contribuie la captarea atenției copiilor și la stimularea curiozității.

Integrarea acestei aplicații în proiectarea didactică favorizează participarea activă a preșcolarilor și susține dezvoltarea gândirii logice și a capacității de concentrare. Prezi permite adaptarea conținutului

în funcție de ritmul de învățare al copiilor, oferind un cadru atractiv și interactiv pentru transmiterea informațiilor.

inVideo este un instrument digital dedicat creării de materiale video educative, care pot fi integrate eficient în activitățile didactice din grădiniță. Videoclipurile realizate cu ajutorul acestei platforme pot avea o durată scurtă și un conținut adaptat nivelului de înțelegere al preșcolarilor.

În procesul de proiectare didactică, inVideo poate fi utilizat pentru realizarea de materiale video care ilustrează povești, poezii, reguli de comportament sau secvențe din activitățile zilnice. Aceste materiale sprijină învățarea prin observație și imitare, facilitând interiorizarea comportamentelor pozitive și a rutinelor educaționale.

Utilizarea videoclipurilor educative contribuie la dezvoltarea competențelor socio-emoționale, la stimularea empatiei și la consolidarea mesajelor transmise în cadrul activităților. De asemenea, materialele video pot fi folosite ca suport pentru activitățile de tranziție sau pentru momentele de relaxare, contribuind la crearea unui climat educațional echilibrat.

Gamma este o aplicație digitală modernă, utilă în special în etapa de proiectare și organizare a activităților didactice. Aceasta permite structurarea clară și vizuală a conținuturilor, oferind un suport eficient pentru planificarea demersului educațional.

În învățământul preșcolar, Gamma poate fi utilizată pentru organizarea proiectelor tematice, structurarea secvențelor didactice sau prezentarea schematizată a obiectivelor și activităților propuse. Prin claritatea vizuală și organizarea logică a informațiilor, platforma sprijină cadrele didactice în gestionarea eficientă a timpului și a resurselor.

Integrarea Gamma în procesul de proiectare didactică contribuie la coerența și unitatea activităților educaționale, facilitând adaptarea acestora la nevoile și interesele copiilor. Astfel, aplicația devine un instrument valoros pentru optimizarea procesului educațional și pentru crearea unui demers didactic bine structurat.

Integrarea instrumentelor digitale moderne în proiectarea didactică la nivel preșcolar reprezintă un demers necesar și benefic. Utilizate echilibrat și adaptate particularităților de vârstă, acestea contribuie la creșterea motivației pentru învățare, la diversificarea strategiilor didactice și la dezvoltarea competențelor esențiale ale copiilor. Cadrele didactice au rolul de a selecta și valorifica aceste resurse în mod responsabil, asigurând un mediu educațional atractiv și eficient.

Autenticitatea gândirii în epoca IA

Profesor : Vaculea Irina
Colegiul Tehnic „General Gheorghe Magheru”, Tg-Jiu

În ultimii ani, inteligența artificială (IA) a pătruns tot mai mult în domeniul educației, oferind elevilor instrumente digitale capabile să redacteze texte, să rezume opere literare sau să formuleze răspunsuri la întrebări. Deși aceste resurse pot fi utile în anumite contexte, ele ridică serioase probleme atunci când sunt utilizate abuziv, în special la orele de limbă și literatură română, unde scopul fundamental este dezvoltarea gândirii critice, a expresivității personale și a capacității de comunicare.

Rolul profesorului de limba română la gimnaziu este acela de a forma nu doar competențe de lectură și scriere, ci și responsabilitate intelectuală și autenticitate. Prevenirea utilizării necorespunzătoare a IA devine astfel o provocare pedagogică de actualitate. Prevenirea utilizării neautentice a inteligenței artificiale nu se poate realiza exclusiv prin interdicții, ci prin educație și responsabilizare. Profesorul trebuie să discute deschis cu elevii despre ce este inteligența artificială, cum funcționează și care sunt limitele ei. Este esențial ca elevii să înțeleagă diferența dintre utilizarea IA ca instrument de sprijin și folosirea ei ca substitut al gândirii personale. Stabilirea unor reguli clare privind realizarea temelor și evaluarea este, de asemenea, necesară.

Din punct de vedere metodic, profesorul poate preveni utilizarea abuzivă a IA prin proiectarea unor sarcini centrate pe proces: ciorne, jurnale de lectură, reflecții personale, dezbateri orale sau activități de scriere realizate în clasă. Personalizarea cerințelor și raportarea acestora la experiențele concrete ale elevilor reduc considerabil posibilitatea utilizării unor răspunsuri generate automat.

Atunci când elevii folosesc programe de inteligență artificială pentru a obține automat răspunsuri sau rezumate, ei nu mai parcurg textele literare și nu își exersează propriile abilități de analiză și interpretare. Eseurile sau compunerile generate de IA sunt corecte din punct de vedere gramatical, dar lipsite de voce personală și de autenticitate. Elevii riscă să devină pasivi, renunțând la exercițiul imaginației.
Textele obținute de la IA pot fi preluate integral de către elevi și prezentate ca lucrări proprii, ceea ce ridică probleme de etică și corectitudine academică.
Utilizarea excesivă a inteligenței artificiale poate crea obiceiul de a căuta mereu soluții gata făcute, în detrimentul efortului personal și al gândirii autonome. Profesorul poate discuta deschis despre ce înseamnă plagiatul și despre consecințele sale. Temele de redactare realizate direct în timpul orelor, sub supravegherea profesorului, diminuează riscul folosirii IA. Activități precum compuneri pe teme date, scrierea de dialoguri sau eseuri reflexive stimulează gândirea personală.

Profesorul poate formula sarcini de lucru care cer experiențe personale („Descrie o întâmplare trăită în vacanță”), reflecții proprii („Ce ai învățat dintr-o carte recent citită?”) sau opinii originale despre personaje. Aceste tipuri de cerințe nu pot fi rezolvate eficient cu ajutorul IA.

Elevii nu trebuie privați complet de contactul cu inteligența artificială, ci ghidați în folosirea ei corectă: ca pe un instrument de documentare, nu cape un substitut al gândirii. Profesorul devine un formator de atitudini, nu doar un transmițător de cunoștințe. Prevenirea utilizării IA presupune: stabilirea unor criterii clare de evaluare, care să valorizeze originalitatea și efortul personal; diversificarea metodelor de predare, pentru a face lecțiile atractive și interactive; dialog permanent cu

elevii despre avantajele și riscurile tehnologiei; colaborarea cu părinții, pentru supravegherea modului în care copiii își fac temele acasă. Școala are responsabilitatea de a integra educația digitală în curriculum, subliniind nu doar competențele tehnice, ci și pe cele etice.

În contextul actual, prevenirea utilizării necorespunzătoare a inteligenței artificiale la orele de limba și literatura română este esențială pentru păstrarea autenticității actului educațional. Elevii trebuie încurajați să gândească, să creeze și să exprime idei proprii, nu să copieze răspunsuri generate de algoritmi. Autenticitatea gândirii în epoca inteligenței artificiale constituie una dintre cele mai importante provocări ale educației actuale. La orele de limba și literatura română, această provocare este cu atât mai relevantă, cu cât disciplina vizează formarea gândirii critice, a creativității și a expresiei personale.

Profesorul de limba română are misiunea de a proteja și cultiva vocea elevului, de a preveni substituirea gândirii autentice cu produse generate automat și de a forma o relație responsabilă cu noile tehnologii. Prin dialog, strategii didactice adecvate și valorizarea procesului de învățare, școala poate transforma inteligența artificială dintr-o amenințare într-un prilej de reflecție și maturizare intelectuală.

Bibliografie:

1. Cerghit, I., „Metode de învățământ”, Iași, Polirom, 2006
2. OECD, „AI in Education: Challenges and Opportunities for Sustainable Development” Paris: OECD Publishing, 2021
3. Bocoș, M., „ Instruire interactivă”, Cluj-Napoca, Presa Universitară Clujeană, 2017

Rolul jocului în dezvoltarea copilului preșcolar

Lăscăian Alexandra Ioana
Grădinița cu P.P. ”Lizuca” Cluj-Napoca

Educația timpurie reprezintă fundamentul dezvoltării armonioase a copilului, iar în centrul acesteia se află jocul. Pentru copilul preșcolar, jocul nu este doar o formă de relaxare, ci **principala modalitate de explorare a lumii**, de exprimare a emoțiilor și de formare a competențelor esențiale pentru viață. Din perspectiva cadrului didactic preșcolar, jocul devine un **instrument educațional de bază**, prin intermediul căruia se realizează obiective cognitive, socio-emoționale și motrice.

Articolul de față își propune să evidențieze **rolul jocului în dezvoltarea copilului preșcolar**, importanța integrării acestuia în activitățile zilnice și impactul observat în practica educațională.

Jocul – activitatea fundamentală a copilului preșcolar

Specialiștii în psihologia copilului consideră jocul activitatea dominantă a vârstei preșcolare. Prin joc, copilul își manifestă spontaneitatea, curiozitatea și dorința de cunoaștere. Jocul contribuie la dezvoltarea personalității copilului, influențând pozitiv toate dimensiunile acesteia.

În grădiniță, jocul nu este o activitate întâmplătoare, ci una **organizată, dirijată și valorificată pedagogic**, adaptată nivelului de vârstă și particularităților individuale ale copiilor.

Rolul jocului în dezvoltarea cognitivă

Prin joc, copilul:

1. învață să observe, să compare și să clasifice;
2. își dezvoltă gândirea logică și creativitatea;
3. își îmbogățește vocabularul și capacitatea de exprimare.

Jocurile didactice, jocurile de construcție sau cele de rol stimulează procesele cognitive și facilitează învățarea prin descoperire. În activitatea la grupă, se observă că preșcolarii asimilează mult mai ușor noțiuni noi atunci când acestea sunt integrate într-un context ludic.

Rolul jocului în dezvoltarea socio-emoțională

Jocul este un mijloc esențial de socializare. În timpul jocului, copilul:

1. învață să respecte reguli;
2. își dezvoltă capacitatea de cooperare;
3. își exprimă emoțiile și le recunoaște pe ale celorlalți;
4. învață să gestioneze conflicte.

Jocurile de rol, precum „de-a familia”, „de-a doctorul” sau „de-a magazinul”, permit copiilor să reproducă situații din viața reală, să înțeleagă relațiile interumane și să își dezvolte empatia. Rolul educatorului este de a ghida aceste interacțiuni și de a oferi modele de comportament adecvat.

Rolul jocului în dezvoltarea limbajului

Limbajul se dezvoltă natural prin joc. În cadrul activităților ludice, copilul este încurajat să comunice, să pună întrebări și să își exprime ideile. Jocurile de creație verbală, dramatizările și poveștile inventate stimulează exprimarea liberă și corectă.

În practica educațională, se observă o creștere semnificativă a fluenței verbale și a încrederii în sine la copiii implicați frecvent în astfel de activități.

Rolul jocului în dezvoltarea motrică

Activitățile ludice contribuie la dezvoltarea motricității fine și grosiere. Jocurile de mișcare, cele cu materiale manipulabile sau activitățile în aer liber sprijină:

1. coordonarea mișcărilor;
2. echilibrul;
3. orientarea spațială.

Prin joc, copilul își consumă energia într-un mod constructiv și își dezvoltă un stil de viață activ și sănătos.

Jocul în practica educațională – exemple concrete

În activitatea zilnică din grădiniță, jocul este integrat în toate tipurile de activități:

1. jocuri didactice pentru consolidarea cunoștințelor;
2. jocuri de rol pentru dezvoltarea socială;
3. jocuri de mișcare pentru dezvoltarea fizică;
4. jocuri creative pentru stimularea imaginației.

Rezultatele observate sunt vizibile: copiii sunt mai motivați, mai implicați și manifestă o atitudine pozitivă față de învățare.

Jocul reprezintă **elementul central al educației preșcolare**, având un rol esențial în dezvoltarea armonioasă a copilului. Prin intermediul jocului, copilul învață, se dezvoltă și se pregătește pentru etapele următoare ale educației. Rolul cadrului didactic este de a valorifica potențialul educativ al jocului și de a crea contexte variate, atractive și sigure pentru desfășurarea acestuia.

Integrarea jocului în activitatea zilnică din grădiniță nu este doar o metodă eficientă de predare, ci și o condiție esențială pentru formarea unor copii echilibrați, creativi și încrezători.

Bibliografie

1. Cucoș, C. (2014). *Pedagogie*. Iași: Polirom.
2. Glava, A., & Glava, C. (2002). *Introducere în pedagogia preșcolară*. Cluj-Napoca: Dacia.
3. Piaget, J. (2005). *Psihologia copilului*. București: Editura Didactică și Pedagogică.
4. Vygotsky, L. S. (1978). *Mind in Society*. Cambridge: Harvard University Press.
5. Ministerul Educației. (2019). *Curriculum pentru educația timpurie*.

Beneficii privind mobilitatea cadrelor didactice

Profesor Cune Narcisa
Liceul Teoretic C-tin Noica Alexandria

Mobilitatea pentru personalul didactic din invatamant sprijină școlile și alte organizații active în domeniul învățământului școlar care doresc să organizeze activități de mobilitate în scopul învățării pentru elevi și pentru personalul școlar.

O gamă largă de activități sunt sprijinite, inclusiv observarea directă la locul de muncă și cursuri de dezvoltare profesională pentru personal, mobilitate individuală și de grup pentru elevi, experți invitați și alte activități.

Organizațiile participante ar trebui să promoveze în mod activ **incluziunea și diversitatea, durabilitatea mediului** și **educația digitală** prin activitățile lor: prin utilizarea oportunităților de finanțare specifice oferite de program în aceste scopuri, prin sensibilizarea participanților lor, prin schimbul de bune practici și prin alegerea unei structuri adecvate pentru activitățile lor. Scopul activităților de mobilitate finanțate de un proiect cum ar fi de exemplu un proiect Erasmus+ este de a oferi oportunități de învățare individuale și de a sprijini internaționalizarea și dezvoltarea instituțională a școlilor și a altor organizații din învățământul școlar.

Cum se pot accesa oportunitățile de mobilitate Erasmus+?

Școlile și alte organizații active în învățământul școlar pot solicita finanțare în două moduri:

1. Proiectele pe termen scurt pentru mobilitatea elevilor și a personalului oferă organizațiilor solicitante posibilitatea de a organiza diverse activități de mobilitate pe o perioadă de șase până la optsprezece luni. Proiectele pe termen scurt reprezintă cea mai bună alegere pentru organizațiile care încearcă Erasmus+ pentru prima dată sau pentru cele care doresc să organizeze doar un număr limitat de activități.

Mobilitatea pentru elevii și personalul din învățământul școlar

Această acțiune sprijină școlile și alte organizații active în domeniul învățământului școlar care doresc să organizeze activități de mobilitate în scopul învățării pentru elevi și pentru personalul școlar.

O gamă largă de activități sunt sprijinite, inclusiv observarea directă la locul de muncă și cursuri de dezvoltare profesională pentru personal, mobilitate individuală și de grup pentru elevi, experți invitați și alte activități, după cum se explică mai jos.

Organizațiile participante ar trebui să promoveze în mod activ **incluziunea și diversitatea, durabilitatea mediului** și **educația digitală** prin activitățile lor: prin utilizarea oportunităților de finanțare specifice oferite de program în aceste scopuri, prin sensibilizarea participanților lor, prin schimbul de bune practici și prin alegerea unei structuri adecvate pentru activitățile lor.

Obiectivele acțiunii

Scopul activităților de mobilitate finanțate de Erasmus+ este de a oferi oportunități de învățare individuale și de a sprijini internaționalizarea și dezvoltarea instituțională a școlilor și a altor organizații din învățământul școlar. În mod specific, obiectivele acestei acțiuni sunt:

Consolidarea dimensiunii europene a predării și învățării prin:

1. promovarea valorilor incluziunii și diversității, a toleranței și a participării democratice

2. promovarea cunoașterii patrimoniului și diversității europene comune
3. sprijinirea dezvoltării de rețele profesionale în întreaga Europă

Creșterea calității predării și învățării în învățământul școlar prin:

1. sprijinirea dezvoltării profesionale a cadrelor didactice, a directorilor unităților de învățământ și a altor categorii de personal din unitățile de învățământ
2. promovarea utilizării noilor tehnologii și a metodelor inovatoare de predare
3. îmbunătățirea învățării limbilor străine și a diversității lingvistice în școli
4. sprijinirea schimbului și a transferului de bune practici în materie de predare și de dezvoltare a școlilor

Contribuția la crearea spațiului european al educației prin:

1. consolidarea capacității școlilor de a se angaja în schimburi și cooperare transfrontaliere și de a realiza proiecte de mobilitate de înaltă calitate
2. transformarea mobilității în scopul învățării într-o posibilitate realistă pentru orice elev care urmează învățământul școlar
3. promovarea recunoașterii rezultatelor învățării elevilor și ale personalului în perioadele de mobilitate în străinătate

Cum se pot accesa oportunitățile de mobilitate Erasmus+?

Școlile și alte organizații active în învățământul școlar pot solicita finanțare în două moduri:

1. **Proiectele pe termen scurt pentru mobilitatea elevilor și a personalului** oferă organizațiilor solicitante posibilitatea de a organiza diverse activități de mobilitate pe o perioadă de șase până la optsprezece luni. Proiectele pe termen scurt reprezintă cea mai bună alegere pentru organizațiile care încearcă Erasmus+ pentru prima dată sau pentru cele care doresc să organizeze doar un număr limitat de activități.
2. **Proiectele acreditate pentru mobilitatea elevilor și a personalului** sunt deschise numai organizațiilor care dețin o acreditare Erasmus în domeniul învățământului școlar. Această componentă specifică de finanțare permite organizațiilor acreditate să primească în mod regulat finanțare pentru activitățile de mobilitate care contribuie la punerea în aplicare treptată a planului lor Erasmus. Acreditările Erasmus sunt deschise tuturor organizațiilor care doresc să organizeze activități de mobilitate în mod regulat. Experiența anterioară în program nu este necesară pentru depunerea cererii. Pentru a afla mai multe despre această oportunitate, consultați capitolul din prezentul ghid privind acreditarea Erasmus în domeniul învățământului pentru adulți, al educației și formării profesionale și al învățământului școlar.

Dezvoltarea competențelor socio-emoționale ale elevilor din învățământul gimnazial prin activități educaționale integrate

Iepan Mădălina-Laura
Școala Gimnazială Aghireșu-Fabrici (Structura: Școala Gimnazială Aghireșu)

În contextul educației contemporane, dezvoltarea competențelor socio-emoționale ale elevilor devine o prioritate a procesului instructiv-educativ, alături de formarea competențelor cognitive. Învățământul gimnazial reprezintă o etapă critică în formarea personalității elevilor, marcată de schimbări emoționale și sociale semnificative. Prezenta lucrare analizează importanța competențelor socio-emoționale în mediul școlar gimnazial și evidențiază rolul activităților educaționale integrate în dezvoltarea acestora. Sunt prezentate strategii didactice și exemple de bune practici care pot fi aplicate în cadrul diferitelor discipline școlare, cu scopul creării unui climat educațional pozitiv și incluziv.

Educația modernă depășește cadrul tradițional al transmiterii de cunoștințe, orientându-se tot mai mult spre formarea integrală a elevului. În acest sens, competențele socio-emoționale, precum autocontrolul, empatia, comunicarea eficientă și gestionarea relațiilor interpersonale, devin esențiale pentru adaptarea elevilor la cerințele vieții școlare și sociale.

În învățământul gimnazial, elevii traversează o perioadă de tranziție caracterizată prin transformări cognitive, emoționale și comportamentale, care pot influența semnificativ rezultatele școlare și relațiile cu ceilalți. Prin urmare, școala are responsabilitatea de a crea contexte educaționale care să sprijine dezvoltarea armonioasă a personalității elevilor, integrând dimensiunea socio-emoțională în procesul instructiv-educativ (UNESCO, 2015).

Competențele socio-emoționale se referă la ansamblul abilităților care permit individului să își recunoască și să își gestioneze emoțiile, să stabilească relații pozitive cu ceilalți și să ia decizii responsabile. Conform literaturii de specialitate, acestea includ conștiința de sine, autoreglarea emoțională, empatia, abilitățile sociale și responsabilitatea personală (Goleman, 2006).

În mediul școlar, competențele socio-emoționale influențează direct comportamentul elevilor, capacitatea de concentrare, motivația pentru învățare și relațiile cu colegii și profesorii. Lipsa acestor competențe poate conduce la dificultăți de adaptare școlară, conflicte interpersonale și scăderea performanțelor academice.

Vârsta gimnazială este marcată de o intensificare a trăirilor emoționale și de nevoia accentuată de apartenență la grup. Elevii devin mai sensibili la evaluarea socială și manifestă o dorință crescută de autonomie. Aceste caracteristici impun abordări educaționale care să favorizeze dialogul, cooperarea și exprimarea emoțiilor într-un cadru sigur.

Cadrul didactic are un rol esențial în ghidarea elevilor în procesul de autocunoaștere și de dezvoltare a competențelor relaționale. Printr-o atitudine empatică și prin utilizarea unor strategii didactice adecvate, profesorul poate contribui la prevenirea comportamentelor disruptive și la crearea unui climat educațional bazat pe respect și încredere (Iucu, 2008).

Activitățile educaționale integrate presupun abordarea conținuturilor școlare din perspective multiple, valorificând legături interdisciplinare și situații de învățare autentice. Aceste activități oferă contexte favorabile pentru dezvoltarea competențelor socio-emoționale, deoarece implică cooperarea, comunicarea și reflecția.

De exemplu, proiectele interdisciplinare, activitățile de grup, jocurile de rol și dezbaterile tematice stimulează interacțiunea socială și învățarea prin experiență. În cadrul acestor activități, elevii învață să își exprime opiniile, să asculte punctele de vedere ale colegilor și să gestioneze situațiile conflictuale într-un mod constructiv (Cerghit, 2006).

Învățarea cooperativă reprezintă o strategie eficientă pentru dezvoltarea abilităților sociale și emoționale. Lucrul în echipă îi ajută pe elevi să își asume responsabilități, să își gestioneze emoțiile și să colaboreze pentru atingerea unui scop comun.

Jocul de rol permite elevilor să exploreze diferite situații sociale și emoționale într-un cadru controlat. Prin asumarea unor roluri diverse, elevii dezvoltă empatia și capacitatea de a înțelege perspective diferite.

Dezbaterile contribuie la dezvoltarea gândirii critice și a competențelor de comunicare, oferind elevilor ocazia de a-și exprima emoțiile și opiniile într-un mod argumentat și respectuos (Voiculescu, 2013).

Evaluarea competențelor socio-emoționale necesită metode alternative, centrate pe proces și pe progresul individual. Instrumente precum observația sistematică, portofoliul elevului, autoevaluarea și feedback-ul descriptiv permit o apreciere nuanțată a dezvoltării elevilor.

Evaluarea formativă sprijină autoreflecția și conștientizarea propriilor emoții și comportamente, contribuind la dezvoltarea învățării autoreglate și la creșterea motivației pentru implicarea activă în viața școlii (Stiggins, 2005).

Climatul școlar reprezintă un factor determinant în dezvoltarea competențelor socio-emoționale ale elevilor din învățământul gimnazial. Un mediu educațional pozitiv, bazat pe respect reciproc, siguranță emoțională și comunicare deschisă, favorizează implicarea activă a elevilor și dezvoltarea unor relații interpersonale sănătoase. Într-un astfel de climat, elevii se simt acceptați și valorizați, ceea ce contribuie la creșterea stimei de sine și la dezvoltarea competențelor de autoreglare emoțională (Iucu, 2008).

Relația profesor–elev joacă un rol esențial în configurarea climatului școlar. Profesorul de gimnaziu, prin atitudinea sa empatică și prin stilul de comunicare adoptat, poate influența semnificativ comportamentul și motivația elevilor. O relație bazată pe încredere și sprijin emoțional facilitează exprimarea liberă a emoțiilor și reduce manifestările de anxietate sau comportamentele disruptive. Elevii care percep profesorul ca fiind disponibil și deschis la dialog sunt mai predispuși să participe activ la activitățile școlare și să își asume responsabilitatea pentru propriul proces de învățare (Goleman, 2006).

În acest context, managementul clasei trebuie abordat dintr-o perspectivă educațională, nu exclusiv disciplinară. Strategiile de management pozitiv, precum stabilirea regulilor împreună cu elevii, utilizarea feedback-ului constructiv și valorizarea comportamentelor adecvate, contribuie la dezvoltarea competențelor sociale și emoționale. Elevii învață să respecte normele grupului, să își controleze reacțiile emoționale și să își rezolve conflictele într-un mod pașnic.

De asemenea, activitățile extracurriculare și proiectele școlare reprezintă contexte favorabile pentru consolidarea competențelor socio-emoționale. Participarea la concursuri, cluburi școlare, activități de voluntariat sau proiecte educaționale comune stimulează cooperarea, responsabilitatea și empatia. Aceste experiențe completează procesul formal de învățare și contribuie la formarea unei personalități echilibrate și adaptabile.

Nu în ultimul rând, colaborarea dintre școală și familie este esențială pentru susținerea dezvoltării socio-emoționale a elevilor de gimnaziu. Comunicarea constantă între profesori și părinți permite identificarea timpurie a dificultăților emoționale sau comportamentale și adoptarea unor măsuri educaționale adecvate. Printr-un parteneriat educațional eficient, școala poate asigura continuitatea intervențiilor educative și poate sprijini dezvoltarea armonioasă a elevilor (UNESCO, 2015).

Astfel, climatul școlar pozitiv și relația profesor–elev reprezintă piloni fundamentali ai dezvoltării competențelor socio-emoționale în învățământul gimnazial. Integrarea dimensiunii emoționale în practica educațională zilnică contribuie la crearea unui mediu de învățare eficient, incluziv și orientat spre succesul educațional pe termen lung.

Dezvoltarea competențelor socio-emoționale în învățământul gimnazial reprezintă o condiție esențială pentru succesul educațional și pentru integrarea socială a elevilor. Activitățile educaționale integrate oferă oportunități valoroase pentru formarea acestor competențe, contribuind la crearea unui climat școlar pozitiv și incluziv. Prin abordări pedagogice centrate pe elev și printr-o evaluare orientată spre progres, școala gimnazială poate sprijini dezvoltarea armonioasă a personalității elevilor.

Bibliografie

Cerghit, I. (2006). *Metode de învățământ*. Iași: Polirom.

Goleman, D. (2006). *Inteligența emoțională*. București: Curtea Veche.

Iucu, R. (2008). *Instruirea școlară. Perspective teoretice și aplicative*. București: Polirom.

Stiggins, R. J. (2005). *Student-Involved Assessment for Learning*. Upper Saddle River, NJ: Pearson Education.

UNESCO (2015). *Rethinking Education: Towards a Global Common Good?*. Paris: UNESCO Publishing.

Voiculescu, E. (2013). *Didactica disciplinelor școlare*. București: Editura Didactică și Pedagogică.

Utilizarea tehnologiei digitale în predarea matematicii la gimnaziu

prof. de matematică, Lupu Raluca-Maria
Școala Gimnazială „Gheorghe Nicolau” Români, jud. Neamț

Integrarea tehnologiei digitale în procesul educațional reprezintă o necesitate a școlii moderne, iar matematica este una dintre disciplinele care beneficiază semnificativ de utilizarea resurselor digitale. Prezentul articol evidențiază rolul tehnologiei în predarea matematicii la nivel gimnazial, prin utilizarea softurilor educaționale, a aplicațiilor interactive și a platformelor online, precum și impactul acestora asupra motivației și performanței elevilor.

1. Introducere

În contextul actual al digitalizării accelerate, educația se află într-un proces continuu de transformare. Elevii de gimnaziu sunt nativi digitali, familiarizați cu tehnologia încă de la vârste fragede, ceea ce impune adaptarea strategiilor didactice la noile realități. Matematica, disciplină percepută adesea ca fiind abstractă și dificilă, poate deveni mai accesibilă și mai atractivă prin utilizarea instrumentelor digitale.

Tehnologia nu înlocuiește profesorul, ci îl sprijină în demersul didactic, oferind posibilitatea diversificării metodelor de predare, a personalizării învățării și a stimulării gândirii logice și creative a elevilor.

2. Rolul tehnologiei în predarea matematicii

Utilizarea tehnologiei în predarea matematicii contribuie la:

1. creșterea gradului de implicare activă a elevilor;
2. vizualizarea conceptelor abstracte;
3. formarea competențelor digitale;
4. adaptarea predării la ritmul și stilul de învățare al fiecărui elev.

Prin intermediul resurselor digitale, elevii pot explora concepte matematice într-un mod interactiv, pot verifica ipoteze și pot primi feedback imediat, aspecte esențiale pentru consolidarea cunoștințelor.

3. Softuri educaționale utilizate în predarea matematicii

3.1. GeoGebra

GeoGebra este unul dintre cele mai utilizate softuri educaționale în predarea matematicii la gimnaziu. Acesta permite realizarea de construcții geometrice dinamice, reprezentări grafice ale funcțiilor și explorarea relațiilor matematice.

Prin utilizarea GeoGebra:

1. elevii pot observa transformările figurilor geometrice în timp real;
2. se facilitează înțelegerea noțiunilor de simetrie, arie, perimetru;

3. se dezvoltă gândirea logică și capacitatea de investigare.

3.2. Desmos

Desmos este o aplicație online care permite reprezentarea grafică a funcțiilor matematice. Aceasta este utilă în special pentru:

1. studiul proporționalității;
2. interpretarea graficelor;
3. înțelegerea relației dintre expresia algebrică și reprezentarea grafică.

4. Aplicații și platforme online educaționale

4.1. Platforme de învățare

Platforme precum Google Classroom, Microsoft Teams sau Moodle facilitează organizarea materialelor didactice, distribuirea temelor și comunicarea eficientă cu elevii.

Acestea permit:

1. încărcarea fișelor de lucru digitale;
2. evaluarea online;
3. monitorizarea progresului elevilor.

4.2. Aplicații interactive

Aplicații precum Kahoot, Quizizz sau Wordwall pot fi utilizate pentru:

1. recapitularea cunoștințelor;
2. evaluarea formativă;
3. crearea unui climat de învățare atractiv și motivant.

Prin elementele de joc, elevii sunt mai implicați și percep evaluarea ca pe o activitate plăcută.

5. Lecții interactive și fișe digitale

Lecțiile interactive reprezintă o modalitate eficientă de a integra tehnologia în predarea matematicii. Acestea pot include:

1. prezentări multimedia;
2. animații;
3. exerciții interactive.

Fișele digitale permit rezolvarea exercițiilor direct pe dispozitive electronice și oferă feedback imediat. De asemenea, acestea pot fi adaptate nivelului fiecărui elev, contribuind la învățarea diferențiată.

6. Avantaje și limite ale utilizării tehnologiei

Avantaje:

1. creșterea motivației pentru învățare;
2. acces rapid la informație;
3. dezvoltarea competențelor digitale;
4. diversificarea metodelor didactice.

Limite:

1. acces inegal la tehnologie;
2. riscul utilizării excesive a dispozitivelor;
3. necesitatea formării continue a cadrelor didactice.

Profesorul are rolul de a selecta judicios resursele digitale și de a menține un echilibru între metodele tradiționale și cele moderne.

7. Concluzii

Integrarea tehnologiei în predarea matematicii la gimnaziu reprezintă un pas important către modernizarea procesului educațional. Utilizată eficient, tehnologia contribuie la înțelegerea profundă a conceptelor matematice, la dezvoltarea competențelor cheie și la formarea unei atitudini pozitive față de învățare.

Succesul acestui demers depinde de competențele digitale ale profesorului, de infrastructura școlară și de adaptarea resurselor la nevoile elevilor.

Bibliografie

1) Cucoș, C., *„Pedagogie”*. Editura „Polirom”, Iași, 2014;

2) Cerghit, I., *„Metode de învățământ”*, Editura „Didactică și Pedagogică”, București, 2006;

3) Muntean, A., *„Tehnologii digitale în educație”*, Presa Universitară Clujeană, Cluj-Napoca, 2019;

4) *GeoGebra* – aplicație educațională pentru matematică;

5) *Desmos* – platformă online pentru reprezentări grafice matematice.

STRATEGII DE ADAPTARE CURRICULARĂ LA DISCIPLINA FIZICĂ PENTRU ELEVII CU CES ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL LICEAL

Prof. Iaurum Cristina
Liceul Tehnologic Virgil Madgearu
Roșiori de Vede, Teleorman

Educația incluzivă reprezintă un principiu fundamental al sistemului educațional modern, având ca scop asigurarea accesului egal la educație pentru toți elevii, indiferent de particularitățile lor individuale. Disciplina Fizică, predată la clasa a IX-a, ridică provocări semnificative pentru elevii cu cerințe educaționale speciale (CES), datorită gradului ridicat de abstractizare, utilizării limbajului matematic și a necesității de operare cu modele teoretice.

Adaptarea programei școlare și a competențelor specifice la nevoile elevilor cu CES devine esențială pentru asigurarea progresului școlar, a motivației pentru învățare și a formării competențelor de bază în domeniul științelor. Adaptarea nu presupune eliminarea conținuturilor, ci selectarea, simplificarea și contextualizarea acestora, astfel încât elevul să poată construi înțelesuri științifice de bază.

Educația elevilor cu CES este reglementată prin documente naționale și europene care promovează școala incluzivă și curriculumul adaptat. Principiile fundamentale care stau la baza adaptării curriculare sunt:

1. respectarea ritmului propriu de învățare al elevului;
2. centrarea pe elev și pe nevoile sale educaționale;
3. flexibilizarea conținuturilor, metodelor și evaluării;
4. valorizarea achizițiilor funcționale și aplicative.

Elevii cu CES pot prezenta dificultăți precum:

5. deficit de atenție și concentrare;
6. dificultăți de înțelegere a conceptelor abstracte;
7. dificultăți de calcul și reprezentare grafică;
8. tulburări de limbaj sau de învățare;
9. ritm lent de procesare a informațiilor.

Aceste particularități impun utilizarea unor strategii didactice diferențiate, a materialelor concrete și a situațiilor de învățare ancorate în realitatea cotidiană.

Adaptarea competențelor generale și specifice la Fizică – clasa a IX-a

Competențe	Copmpetențe din programa școlară	Competențe adaptate pentru elevi cu CES
Competențe generale	Identificarea și explicarea fenomenelor fizice utilizând concepte, legi și modele specifice fizicii	Recunoașterea și descrierea fenomenelor fizice simple din viața cotidiană, pe baza observației directe, folosind exemple concrete, limbaj accesibil și suport vizual.
	Investigarea experimentală a fenomenelor și proceselor fizice	Participarea activă la experimente simple, ghidate, prin observarea și manipularea obiectelor reale, respectând pași clari și indicații concrete oferite de profesor.

	Utilizarea mărimilor fizice, a unităților de măsură și a relațiilor matematice simple	Folosirea mărimilor fizice uzuale (lungime, timp, masă) și a unităților de măsură corespunzătoare în situații practice familiare, cu sprijin permanent și exerciții repetitive.
	Interpretarea și reprezentarea datelor obținute din observații și experimente	Citirea și interpretarea unor tabele și grafice simple, cu axe clar marcate și date puține, folosind întrebări ghidate și explicații pas cu pas.
	Comunicarea informațiilor și a concluziilor folosind limbajul specific fizicii	Exprimarea orală sau scrisă a unor idei simple legate de fenomenele studiate, utilizând termeni de bază, propoziții scurte și suport vizual sau simbolic.
	Manifestarea interesului și a responsabilității față de învățarea științelor	Implicarea în activități de învățare prin participare activă, cooperare și respectarea regulilor simple de lucru, în contexte securizante și motivante.

Adaptarea conținuturilor din programa de Fizică – clasa a IX-a

Mărimi fizice. Măsurarea mărimilor

10. reducerea numărului de mărimi studiate simultan;
11. folosirea instrumentelor reale (riglă, cronometru, balanță);
12. exerciții practice de măsurare în clasă;
13. fișe de lucru cu imagini și pași clari.

Mișcarea mecanică

14. observarea mișcării unor obiecte reale (mașinuțe, mingi);
15. descrierea mișcării prin întrebări ghidate;
16. evitarea calculelor complexe;
17. folosirea schemelor și desenelor explicative.

Pentru elevii cu CES, sunt recomandate următoarele metode de predare-învățare: învățarea prin experiment și demonstrație, metoda observației dirijate, învățarea prin joc didactic, utilizarea materialelor vizuale și multimedia, lucru individual asistat și lucru pe grupe mici.

Din punct de vedere al evaluării, aceasta trebuie să fie:

18. continuă și formativă;
19. centrată pe progres, nu pe performanță;
20. flexibilă și diferențiată.

Exemple de adaptări ale evaluării: teste cu itemi obiectivi (adevărat/fals, alegere multiplă); evaluare orală cu întrebări simple; portofoliu educațional; observarea activității practice.

Exemple de materiale educaționale adaptate: fișe de lucru diferențiate; scheme și hărți conceptuale; experimente simple ghidate; prezentări vizuale cu text redus; caiet de lucru personalizat.

Bibliografie:

1.Ministerul Educației Naționale (2017). Programa școlară pentru disciplina Fizică – clasele IX–X. București: MEN.

2.Ministerul Educației și Cercetării (2011). Curriculum adaptat pentru elevii cu cerințe educaționale speciale. București.

3.Cucoș, C. (2014). Pedagogie. Iași: Editura Polirom.

4.Vrășmaș, E. (2011). Educația copiilor cu cerințe educative speciale. București: Editura Aramis.

5.Gherguț, A. (2017). Psihopedagogia persoanelor cu cerințe educative speciale. Iași: Editura Polirom.

Rolul activităților extrașcolare în educația timpurie

Profesor educație timpurie Zamă Ana-Maria

Ca primă etapă a sistemului de învățământ, educația timpurie joacă un rol fundamental în dezvoltarea personalității copilului. Aspectele ce caracterizează această perioadă sunt ritmul accelerat al dezvoltării cognitive, emoționale și sociale, iar grădinița trebuie să valorifice potențialul și aptitudinile fiecărui preșcolar.

O componentă esențială a procesului instructiv-educativ, o constituie activitățile extracurriculare, ce contribuie la formarea unei personalități creative și deschise spre cunoaștere. Sunt o resursă prin intermediul căreia copiii învață prin joc, experiență directă și explorare.

Referindu-ne la conceptul de activități extracurriculare, putem afirma că acestea reprezintă acele activități educaționale ce se desfășoară în afara programului formal, dar care urmăresc completarea obiectivelor curriculumului formal.

Formele pe care le îmbracă aceste activități în educația timpurie, pot să fie: serbări, ateliere de creație, excursii tematice, proiecte educative, acțiuni de voluntariat, toate adaptate vârstei și nivelului de dezvoltare a copilului.

Aceste tipuri de activități au un impact fundamental asupra dezvoltării preșcolarilor, asigurând o dezvoltare holistică, pe următoarele paliere: dezvoltare socio-emoțională, dezvoltare cognitivă, dezvoltare fizică, dezvoltare creativă. Ele reprezintă prilejul prin care copiii explorează lumea reală, observă fenomene, adresează întrebări și găsesc răsăunsuri, interacționează cu adulți și alți copii, stimulează imaginația și încrederea în sine, își formează deprinderi motrice de bază.

Activitățile extrașcolare oferă contexte unice, făcând din procesul de învățare unul plăcut și natural. Astfel, după cum afirmă Golu ” educația timpurie este eficientă atunci când combină învățarea prin joc cu experiențele de viață oferite copilului în contexte variate”.

Un rol important în desfășurarea și proiectarea activităților extracurriculare îl are educatorul. Acesta trebuie să țină cont de interesele preșcolarilor, de nevoile acestora, să planifice activități pertinente, să colaboreze cu părinții și alte instituții ale comunității, și să evalueze impactul educative al acestor activități.

Pentru reușita desfășurării activităților extracurriculare, trebuie să existe o legătură strânsă cu familia, aceasta jucând un rol important în desfășurarea acestor activități. Existența unui parteneriat durabil între grădiniță și familie, determină realizarea unor activități benefice pentru copii, în care părinții pot fi implicați în mod direct.

Activitățile extracurriculare au un impact pozitiv asupra preșcolarilor, impact vizibil în mai multe direcții, asigurând o dezvoltare armonioasă și holistă copilului, pe următoarele paliere: dezvoltarea abilităților de relaționare și comunicare, îmbunătățirea adaptării la mediul școlar, consolidarea relației dintre grădiniță-familie-beneficiari ai educației, creșterea motivației pentru învățare, dezvoltarea creativității, creșterea stimei de sine.

În practica educaționalăactuală, întâlnim următoarele forme de activități extrașcolare:

1. Ateliere de pictură, modelaj, confecționare obiecte artizanale.
2. Vizite la biblioteci, muzee, grădini zoologice etc.
3. Jocuri în aer liber, dansuri, competiții etc.

4. Plantare de flori, copaci etc.
5. Acțiuni caritabile de strângere de jucării, alimente pentru copii nevoiași.

Cheia succesului acestor activități o reprezintă parteneriatul dintre grădiniță-familie-comunitate, care devin veritabile experiențe de învățare și viață, dacă sunt îmbinate și integrate corespunzător.

În educația timpurie, activitățile extracurriculare au o valoare educativă inestimabilă, contribuind semnificativ la dezvoltarea armonioasă a preșcolarilor, prin oferirea de oportunități de explorare, învățare și relaționare cu ceilalți.

Bibliografie:

Cristea, S. (2016). Fundamentele științelor educației. București: Editura Didactică și Pedagogică.
Golu, P. (2010). Psihologia dezvoltării umane. București: Editura Universitară.
Ministerul Educației Naționale (2019). Curriculum pentru educația timpurie – 2019. București.
Cucoș, C. (2014). Pedagogie. Repere teoretice și aplicative. Iași: Editura Polirom.

EDUCAŢIA INTERCULTURALĂ UN FACTOR IMPORTANT ÎN ŞCOALA CONTEMPORANĂ

Georgeta Pompilia Costianu,
profesor de limba şi literatura română, Colegiul Naţional "Al. I. Cuza", Galaţi

În societatea contemporană suntem puși în fața unor transformări atât pe plan social, cât şi educativ, economic şi politic, toate acestea contribuind la răsturnarea unor sisteme de valori, la instaurarea unor noi criterii de valorizare şi de raportare la realitate.

În acest context, cadrul școlii, scopul proiectelor internaționale este de a determina integrarea grupurilor etnoculturale minoritare şi în egală măsură, acomodarea şi deschiderea societăţii majoritare la modelele culturale specifice grupurilor minoritare.

Acesta este un proces continuu și alert ce implică o paradigmă educativă schimbare permanentă: dacă educaţia până în prezent era una naţională, în contextul actual, european şi mondial va fi necesară promovarea unei educaţii interculturale. De fapt, aici, intervine rolul educaţiei ca factor de schimbare şi, mai ales, de adaptare la aceasta; astfel, putem vorbi chiar de o revigorare a teoriei şi practicii educative, de modificarea idealurilor educaţionale.

Educaţia interculturală este un concept integrator care poate fi efectiv aplicat în practica educativă, mai puţin ca disciplină specifică şi mai mult ca infuzii de cunoştinţe, dar, mai ales, de atitudini în cadrul altor discipline căci poate să depăşească cadrul instituţional, formal, regăsindu-se în cel social. De aceea, putem afirma că o școală interculturală nu reprezintă doar existenţa unor clase cu elevi ce aparțin diferitelor etnii şi prezenţa unor elevi minoritari, ci este un cadru pătruns în toate articulaţiile sale de diversitate şi de modalităţile adecvate de respectare a acesteia.

O modalitate modernă, eficientă şi atractivă în acelaşi timp, pentru promovarea interculturalităţii în rândul tinerilor, este schimbul cultural indiferent ce formă îmbracă acesta: proiect internațional (de tip *Erasmus+* sau *eTwinning*), schimburi bilaterale etc. Trebuie menţionat faptul că un schimb cultural nu este doar o excursie, ci o modalitate de a lua contact cu un alt mod de a gândi, cu o altă lume pe care eşti invitat să o explorezi, în detaliu, cu multă curiozitate, mai ales atunci când te afli la vârsta minunată a adolescenţei. Schimbul cultural dintre tineri influenţează dezvoltarea personală a elevilor, aceştia îmbunătăţindu-şi, pe parcursul activităţilor, abilităţile de lucru în echipă, de comunicare, capacitatea de a argumenta, respectul şi toleranţa faţă de opiniile celorlalţi. Putem remarca faptul că un schimb cultural reprezintă un mod neconvenţional, dar eficient de a învăţa şi de a aplica într-o manieră constructivă cunoştinţele dobândite în cadrul orelor de limbi străine şi nu numai. Acest tip de activitate are mare succes în rândul elevilor şi este o şansă unică de a lua contact cu alte culturi europene, dar şi de a promova valorile societăţii noastre peste hotare.

Educaţia interculturală acţionează pentru: promovarea unor atitudini tolerante, deschise, de acceptare şi înţelegere firească a raportului eu – celălalt şi a noţiunii de străin; recunoaşterea şi respectarea diferenţelor culturale prin valorificarea pozitivă a relaţiilor de egalitate între oameni şi nu prin aplicarea polarităţii superior – inferior; promovarea unor politici şcolare care să promoveze egalizarea şanselor în educaţie; strategii de valorificare a diferenţelor culturale pentru a le transforma în resurse pedagogice.

Putem trage concluzia că, în societatea actuală, realităţile sociale, culturale şi politice impun studiul susţinut al limbilor, căci Uniunea Europeană se construieşte cu ajutorul mai multor ţări. În această mare familie, fiecare popor trebuie să vină cu tradiţiile sale, cu valorile sale culturale, rămânându-ne să găsim mijloacele de a ne înţelege. Şi iată că elevii noştri au înţeles acest lucru şi mai ales sunt conştienţi că atât italienii, cât şi englezii sau francezii, spaniolii îşi aduc contribuţia pentru a construi acest vis de a ne găsi într-o Europă unită, trăind, lucrând şi respectându-ne pentru ceea ce suntem.

Bibliografie:

1. Beacco, Jean-Claude, *Les dimensions culturelles des enseignements de langues*, Paris, ed. Hachette Livre, 2000
2. Cunningham, F., „*Theories of Democracy. A Critical Introduction"*, London–New York: Routledge, 2002
3. Giddens, Anthony*, Sociologie*, Bucureşti, ed. Big All, 2000
4. Lévi-Strausse, Claude, *L'homme sage,* în *Le français dans le monde*, nr. 325, 2003, p.8-9**.**

STUDIU PRIVIND IMPORTANȚA ACTIVITĂȚILOR DE MUZICĂ ȘI MIȘCARE – O OPORTUNITATE INTEGRATĂ DE DEZVOLTARE GLOBALĂ A COPIILOR

Prof. Stoica Ionica
Grădinița P.P. ”Floare albastră”, Craiova
Structură Grădinița P.P. ”Iedera”, Craiova

REZUMAT

Prezentul studiu explorează rolul activităților de tip „muzică și mișcare” în educația timpurie, prin prezentarea unui opțional desfășurat cu copiii de grupă mică. Printr-o abordare ludică, multisenzorială și interdisciplinară, programa susține dezvoltarea psiho-motrică, emoțională și socială a copiilor. Sunt evidențiate fundamentele teoretice, structura curriculară, demersul didactic și impactul activității asupra progresului individual și de grup. Studiul se încheie cu sugestii pentru extinderea și adaptarea acestei oferte în alte contexte educaționale.

I. INTRODUCERE

Nevoia de a sprijini dezvoltarea copilului în ansamblul său – fizic, emoțional, cognitiv, social și estetic – este unanim recunoscută în științele educației. Primele etape ale vieții, în special perioada 3-4 ani, sunt decisive pentru construirea unor fundații trainice în procesul de învățare pe tot parcursul vieții.

Activitatea opțională „Muzică și mișcare”, implementată în Grădinița P.P. „Traian Demetrescu”, răspunde acestor nevoi printr-o abordare educațională ce valorifică limbajul universal al muzicii și mișcării. Copilul este, înainte de toate, o ființă activă, care se exprimă cu întregul corp. Dansul, ritmul, gestul, sunetul – toate sunt forme naturale de exprimare la această vârstă.

II. FUNDAMENTAREA ȘTIINȚIFICĂ ȘI PEDAGOGICĂ

1. Argumente neuropsihologice

Numeroase studii de neuroștiință (Jensen, 2005; Ratey, 2008) evidențiază faptul că mișcarea stimulează dezvoltarea conexiunilor neuronale, în special în cortexul prefrontal – responsabil pentru atenție, memorie și autoreglare. Muzica, la rândul ei, activează simultan emisferele cerebrale și contribuie la reglarea emoțiilor prin intermediul sistemului limbic.

Astfel, activitățile care implică mișcare ritmică asociată cu stimuli sonori nu doar că susțin dezvoltarea fizică, ci oferă și un context favorabil pentru autoreglare emoțională, socializare și dezvoltare cognitivă.

2. Cadru curricular și metodologic

Curriculumul pentru educație timpurie promovează o abordare integrată a domeniilor experiențiale – dezvoltarea fizică, sănătate și igienă (DPM), dezvoltarea emoțională și a comunicării (DEC), respectiv dezvoltarea socio-emoțională (DOS) – în care mișcarea, expresivitatea și creativitatea sunt încurajate transversal, în toate tipurile de activități.

Programa activității opționale „Muzică și mișcare” se aliniază acestor cerințe printr-un demers didactic care susține învățarea prin joc și explorare, stimulează exprimarea emoțiilor într-un cadru securizant, favorizează dezvoltarea limbajului nonverbal și a expresivității corporale, facilitează

cooperarea în grup și interiorizarea regulilor de comportament, dar și exersarea unor abilități motrice și sociale esențiale în această etapă de vârstă.

Activitatea propusă creează astfel o punte naturală între artă și mișcare, între joc și disciplină, între comunicare și exprimare emoțională, configurând un cadru educativ complex, adaptat particularităților copilului mic.

III. OBIECTIVE EDUCAȚIONALE

Activitatea opțională „Muzică și mișcare” vizează, în esență, dezvoltarea unor competențe de bază care susțin formarea armonioasă a copilului preșcolar în plan motric, comunicativ, afectiv și social.

În primul rând, se urmărește consolidarea capacității de coordonare motrică prin intermediul mișcării ghidate, într-un context ludic și stimulativ. Prin jocuri muzicale și dansuri simple, copilul este sprijinit să își dezvolte controlul asupra propriului corp și să exerseze mișcări coordonate, atât individual, cât și în grup.

În același timp, se cultivă comunicarea și cooperarea, elemente esențiale în relaționarea cu ceilalți, copiii fiind încurajați să participe activ la jocuri ritmice care implică atenție la ceilalți, respectarea unor reguli și răspunsuri adecvate la solicitările verbale sau muzicale.

O altă dimensiune importantă a opționalului este legată de exprimarea trăirilor interioare. Copiii sunt încurajați să își exteriorizeze emoțiile și stările prin dans, muzică și gest, descoperindu-și treptat propriul limbaj corporal și învățând să-l utilizeze într-un mod pozitiv și expresiv. Reacția la stimuli auditivi – ritmuri, sunete, melodii – devine un canal de activare și de autoreglare, iar mișcarea capătă sens în raport cu muzica și cu spațiul în care aceasta este trăită.

La nivelul competențelor specifice, activitatea presupune implicarea activă și constantă a copilului în desfășurarea jocurilor ritmice, imitarea conștientă a mișcărilor propuse de adult, adaptarea acestora la contextul spațial și temporal, precum și reacția spontană și creativă la comenzi muzicale sau indicații verbale. Se pune accent pe exprimarea liberă a emoțiilor prin mișcare, într-un cadru care validează autenticitatea trăirilor copilului, dar și pe cooperarea în cadrul grupului, prin activități care implică parteneriat, sincronizare și solidaritate ludică. Toate aceste obiective contribuie la formarea unui comportament echilibrat, expresiv și deschis spre comunicare.

IV. DEMERSUL DIDACTIC ȘI STRATEGIILE FOLOSITE

Activitatea opțională „Muzică și mișcare” este integrată în programul săptămânal al grupei mici, desfășurându-se o dată pe săptămână, cu o durată de aproximativ 10–15 minute. Ea este inclusă în cadrul activităților de dezvoltare personală, fiind gândită ca o secvență didactică ritmată, care urmează o structură clară și coerentă, adaptată particularităților de vârstă ale copiilor. Întregul parcurs este atent planificat și urmărește alternanța echilibrată dintre energie și calm, dintre mișcare și reflecție, dintre acțiune și receptivitate.

Prima parte a activității este dedicată momentului de încălzire, care presupune întâmpinarea copiilor cu saluturi muzicale, cântece introductive sau mici exerciții de familiarizare. Acestea au rolul de a-i conecta afectiv la activitate și de a le stimula atenția. Urmează momentul central al lecției, în care se derulează activitatea principală – fie că este vorba despre un dans ghidat, un joc muzical ritmic sau o secvență de improvizație motrică. Această etapă este esențială pentru activarea motrică și emoțională a copiilor, punând accent pe implicarea corporală și pe exprimarea liberă, dar dirijată. Ultima parte a activității este rezervată relaxării, realizate prin exerciții de respirație, mișcare lentă

(euritmică) sau ascultare pasivă a muzicii, în scopul încheierii armonioase a experienței și restabilirii echilibrului interior.

Temele activităților sunt atractive și variate, fiind concepute astfel încât să stimuleze imaginația copiilor și să ofere un cadru prietenos de exprimare. Spre exemplu, activitatea intitulată „Dansul umbrelor" invită la explorarea spațiului și a contrastului lumină–umbră, prin mișcări fluide cu umbrele propriului corp. În „Ritmograma – Alunelul", copiii exersează bătăi ritmice cu ajutorul tamburinelor sau bețelor, învățând să mențină tempo-ul și să se sincronizeze cu ceilalți. Tema „Călătorie în spațiu" propune o aventură imaginară în univers, care se exprimă prin dansuri și gesturi simbolice. Activitatea „Veverița, veverița" utilizează un cântec cu mișcare pentru a exersa poziții corporale și pentru a dezvolta conștientizarea corporală.

În desfășurarea acestor activități sunt aplicate metode diverse și interactive. Jocul muzical ocupă un loc central, fiind modalitatea prin care copilul se implică spontan și activ. Euritmia, înțeleasă ca mișcare inspirată de emoție și sunet, este folosită pentru a încuraja exprimarea trăirilor și pentru a cultiva un raport conștient cu muzica. Repetiția este utilizată ca procedeu de fixare și rafinare a mișcărilor, iar povestirea ritmică oferă un cadru narativ în care copilul își poate integra mișcările într-o poveste cu sens. Întregul demers didactic este construit pe principiul alternanței, al ludicității și al exprimării autentice, susținând o învățare activă, plăcută și semnificativă.

V. REFLECȚII DIN PRACTICĂ

Experiența derulării activității opționale „Muzică și mișcare" în cadrul grupei mici a evidențiat, în mod clar, o serie de beneficii vizibile și măsurabile în ceea ce privește implicarea, expresivitatea și dezvoltarea socio-emoțională a copiilor. Chiar din primele săptămâni de implementare, am putut observa o creștere semnificativă a gradului de participare activă, inclusiv în cazul copiilor care, inițial, manifestau reținere sau prudență față de activitățile de grup. Prin caracterul său ludic, deschis și accesibil, această activitate a reușit să atragă treptat interesul tuturor copiilor, stimulând curiozitatea, dorința de mișcare și bucuria de a se exprima.

Un alt aspect notabil a fost progresul înregistrat în ceea ce privește controlul mișcărilor și orientarea spațială. Copiii au început să execute mișcările cu mai multă încredere și precizie, să-și controleze mai bine corpul și să înțeleagă relația dintre direcție, ritm și spațiu. De asemenea, activitățile ritmice și cele de dans au contribuit la o gestionare mai bună a emoțiilor, mai ales în cazul copiilor predispuși la iritabilitate sau frustrare. Muzica, mișcarea armonioasă și atmosfera relaxantă a activităților au oferit un cadru sigur pentru eliberarea tensiunilor și reglarea afectivă.

Un alt fenomen observat cu bucurie a fost apariția spontană a cooperării între copii. Pe măsură ce activitățile au devenit familiare, au început să apară cereri din partea lor de a relua anumite secvențe, de a lucra împreună sau de a dansa în perechi, semn că experiențele trăite erau nu doar plăcute, ci și relevante emoțional. S-a remarcat, de asemenea, un progres clar în capacitatea de exprimare nonverbală: gesturile au devenit mai variate și expresive, iar mimica a însoțit în mod natural mișcarea, reflectând trăiri autentice.

Un exemplu grăitor în acest sens îl constituie cazul unui copil retras, care, în primele săptămâni, refuza participarea activă și prefera să observe de la distanță. După trei săptămâni de expunere repetată și încurajare blândă, copilul a început să se alăture spontan grupului în timpul unei activități care presupunea dansul cu umbrele. Obiectul concret și contextul ludic au reușit să-i trezească interesul și să-i reducă anxietatea, marcând un pas important în integrarea lui emoțională și socială în cadrul colectivului.

Aceste observații validează valoarea educativă profundă a opționalului „Muzică și mișcare” și confirmă faptul că o astfel de abordare contribuie nu doar la dezvoltarea motrică, ci și la consolidarea încrederii în sine, a capacității de exprimare și a relaționării pozitive în grup.

VI. EVALUARE

Evaluarea progresului copiilor în cadrul activităților opționale „Muzică și mișcare” se realizează într-un mod adaptat vârstei și particularităților de dezvoltare specifice grupei mici, având un caracter predominant formativ și calitativ.

Instrumentul principal de evaluare este observația sistematică, desfășurată pe parcursul întregului an școlar. Aceasta permite surprinderea celor mai fine nuanțe ale comportamentului copiilor în timpul desfășurării activităților, evidențiind felul în care fiecare copil răspunde la stimuli muzicali, se implică în mișcare și colaborează cu ceilalți.

Progresul individual este consemnat în Caietul de observații asupra copilului, prin care se documentează evoluția fiecărui copil în ceea ce privește coordonarea motrică, expresivitatea, reacțiile emoționale, capacitatea de concentrare și implicarea activă. Aceste înregistrări oferă o imagine de ansamblu asupra parcursului personal al fiecărui preșcolar și constituie un instrument valoros atât pentru reflecția educatoarei, cât și pentru comunicarea cu părinții.

Un alt mijloc de evaluare îl constituie aprecierea verbală, formulată într-un mod pozitiv, clar și motivator, care încurajează participarea și cultivă încrederea în sine a copilului.

La finalul anului școlar, activitățile de sinteză, cum este „Concursul de dans din luna iunie”, oferă un prilej de celebrare a progreselor realizate, dar și de consolidare a achizițiilor într-un cadru festiv și prietenos.

Este important de subliniat că evaluarea nu urmărește performanța în sens competitiv, ci evoluția personală a fiecărui copil. Criteriile de evaluare se referă la nivelul de interes manifestat, disponibilitatea de a se implica, modul în care copilul reacționează la stimuli sonori sau verbali, dar și la capacitatea sa de a coopera în perechi sau în activități de grup.

În acest fel, procesul de evaluare rămâne fidel spiritului educației timpurii, axat pe încurajare, susținere și valorizarea fiecărei reușite, oricât de mică ar fi ea.

VII. CONCLUZII

Activitatea opțională „Muzică și mișcare” s-a dovedit a fi mult mai mult decât un simplu moment recreativ din programul zilnic al copiilor. Prin caracterul său complex, integrativ și profund formativ, aceasta sprijină dezvoltarea globală a copilului, oferindu-i un cadru prielnic de exprimare corporală, emoțională și socială.

Într-o perioadă în care copiii sunt tot mai expuși stimulilor virtuali și interacțiunilor pasive, activitățile care presupun implicare directă, mișcare, contact cu ceilalți și trăire afectivă devin esențiale pentru echilibrul lor interior și pentru formarea unei imagini de sine pozitive.

Prin îmbinarea dintre muzică, ritm, joc și expresivitate, opționalul contribuie la conturarea unei experiențe educaționale autentice, în care copilul învață despre sine, despre ceilalți și despre lumea din jur într-un mod firesc, plin de bucurie și sens.

BIBLIOGRAFIE

1. Antonovici, Ș., Ciobotaru, M. (2006). Extindere sau opțional?, Revista Învățământul preșcolar, nr. 3-4.
2. Bourassa, B., Serre, F., Ross, D. (2003). Apprendre de son expérience, Presses de l’Université du Québec.

3. Dumitrana, M., Preda, V. (2000). Programa activităților instructiv-educative în grădinița de copii, Ed. V&I INTEGRAL.
4. Jensen, E. (2005). Teaching with the Brain in Mind, ASCD.
5. Ratey, J. (2008). Spark– The Revolutionary New Science of Exercise and the Brain, Little, Brown.
6. Reiners, A. (2003–2005). Praktische Erlebnispädagogik, Zentrum für Erfahrungsorientiertes Lernen, Augsburg.

Studiu de specialitate

Didactica literaturii în contextul educației contemporane

Prof. Popa Elena Andreea
Palatul Copiilor Craiova

Literatura în sine rămâne încă un spaţiu inaccesibil pentru lume, poate datorită formei sale ¨abstracte¨ - aşa cum o percep câţiva -, poate şi lipsei de exerciţiu lectural, dezinteresului faţă de o anumită concreteţe a actului, lipsei de aplicabilitate - aşa cum o înţeleg alţii -, sau poate din cauza ¨nemanifestării¨ de timpuriu la orele unde elevii fac cunoştinţă cu textul literar, din cauza inexistenţei unei punţi între literaritate şi real. Fomarea unei viziuni asupra învăţării îi revine profesorului de literatură în primul rând, un facilitator ce se angajează în discuţii cu elevii spre a înlesni comunicarea didactică, un moderator ce realizează permanent aprecieri, formulări şi concluzii în ideea menţinerii feedback-ului dorit şi conducerii către obiectivele propuse la începutul activităţii de învăţare, dar şi un explorator, ce le prezintă cu entuziasm aspecte din lumea textului, îi conduce înspre o lume onirică, asemănatoare structurii interne omeneşti şi le oferă elevilor oportunitatea de a învăţa prin descoperire.

În ceea ce priveşte abordarea didactică a lecturii, Florentina Sânmihăian şi Mariana Norel constatau, în lucrarea apărută în anul 2011, că de-a lungul timpului s-au conturat trei modele posibile, trei perspective asupra felului în care literatura poate fi abordată în şcoală, în acest spaţiu încă de actualitate pentru formarea structurilor cognitive şi emoţionale, în care elevii învaţă să valorizeze tot ceea ce experienţa de învăţare le propune pentru arealul lumii înconjurătoare.

Printre avantajele şi dezavantajele fiecărei perspective asupra învăţării, trebuie menţionat că actualele programe şcolare nu le exclud şi că se sugerează o punere în practică mai facilă a modelului dezvoltării personale în gimnaziu, pentru ca mai apoi să urmeze a fi introduse şi cel lingvistic şi cultural. Evaluările sumative pun în evidenţă abilităţi şi competenţe formate şi verificabile prin intermediul celor trei perspective asupra învăţării când vine vorba de abordarea didactică a literaturii, întrucât ora sau lecţia rămâne un spaţiu deschis lecturii şi culturii.

Actul lecturii poate fi gândit ca o succesiune de etape logice, bazate pe relaţia deschisă cititor-text şi considerate mai curând recursive, transpuse prin imaginea unui drum ce presupune imersiunea în şi emergenţa din universul imaginar. Acest model de pătrundere în lumea lecturii a fost prezentat de Judith Langer în ¨Rethinking literature instruction¨ şi se bazează pe următoarele patru momente didactice:

a. a păşi din exterior spre interior, intrarea în lumea textului;
b. a fi în interior şi a explora lumea textului;
c. a păşi înapoi şi a regândi datele pe care le avem;
d. a ieşi din lumea textului şi a obiectiva experienţa;

Astfel, abordarea didactică a lecturii presupune prezenţa unor trasee de învăţare explicite şi transparente pentru profesorul interesat a face cunoscuţi paşii învăţării pentru elevul care doreşte să ştie nu doar ceea ce învaţă, ci cum să şi înveţe cum să înveţe. De la bun început, ora de literatură devine astfel un spaţiu al educaţiei permanente care îl pregăteşte pe elev pentru viaţa reală si îi conferă atributul de ¨a şti cum să înveţi¨pe tot parcursul vieţii.

Redimensionarea actului literar se poate realiza, în contextul actual pe care nevoia didactică îl impune la aproximativ treizeci de ani de învăţământ democratic, prin abordarea unor texte selectate cu atenţie şi rigoare pedagogică, spre a stimula orizontul de aşteptare al educabilului, a-l face să îşi supună atenţia şi interesul tot mai greu de regăsit într-o lume profund tehnologizată pe care tinerii ajung să o stapânească nativ, din pruncie. Realitatea pedagogică surprinde necesitatea unei interogări autentice pe care elevul să o realizeze la ora de literatură, unei interogări cu lumea şi cu sine însuşi, cu înţelegerea problematicii şi specificului unui text, text aparţinând literaturii clasice, româneşti, universale sau unei anumite perioade istorice. Se crede că anumite texte sunt ¨depăşite¨, când, în fond, există doar texte potrivite unei învăţări plurale, aşadar care conferă atributul unei culturi deschise, ce ar trebui să-l caracterizeze pe omul modern.

În clasă, ca şi în afara ei, practica limbii trebuie să fie <<semnificantă>>, să aibă sens pentru elevi, să provoace dorinţa reală de a comunica . Având în vedere faptul că studiul textului liric se diferenţiază de cel al textelor epice sau dramatice, argumentative, descriptive, narative, injonctive, multimodale, continue sau discontinue – în funcţia de tipologizarea pe care programa şcolară o propune – este necesar un demers centrat asupra particularităţilor sale. În lumea textului liric poate fi greu de pătruns, deoarece cuvintele în sine rezumă idei ce pot fi ¨învârtite¨după bunul plac al simbolisticii la care se aderă de către un cunoscut al teoriilor sau al imaginilor ce alcătuiesc memoria culturală a cititorului.

Până la a ajunge la etapa oricărei comprehensiuni deductive a noţiunilor de teorie literară şi la formarea competenţei de interpretare, studiul elementelor de versificaţie (rimă, ritm, măsură, strofă şi vers), al procedeelor artistice, figurilor de stil şi imaginilor artistice sau al valorilor stilistice impuse de timpurile verbale si unele semne de punctuaţie – ar trebui oprit, suspendat la poalele unei mărunte clipe, în spiritul înţelegerii, mai presus de toate, a ceea ce reprezintă poezia: o stare de spirit, o întâlnire cu un alt eu posibil al aceleiaşi persoane ce determină un parcurs extatic.

Prima etapă a receptării didactice propriu-zise constă, aşadar, într-un joc (de spargere a gheţii - ice breaking), ce poate fi pus în evidenţă prin metoda exploziei stelare, adesea identificată sub denumirea de „starbursting", metodă de dezvoltare a creativităţii, similară brainstormingului, ce constă propriu-zis în împrăştierea în afară a cât mai multe idei, din interiorul conceptului, precum într-o explozie stelară.

Demersul didactic de receptare a unui text liric, la prima vedere, poate debuta cu formule ludice ce vizează anticiparea conţinutului şi analizei textului, dar şi provocarea interesului. Pe cât posibil, se recomandă stabilirea unor legături cu experienţa de viaţă a elevului, privitoare la impresiile şi sentimentele acumulate sau trăite până atunci, poate cu prilejul unor excursii în natură, vizite etc. Se pot adresa întrebări de felul: „Ce gânduri/amintiri vă provoacă lectura foii de titlu?"; „Cum aproximaţi sensul, pornind de la titlu/subtitlu/motto?"; se pot organiza, totodată, activităţi de scriere liberă sau de anticipare, care dezvoltă imaginaţia şi creativitatea.

La prima lectură, sensibilizatoare, se pot formula întrebări deschise, problematizante, de tipul: „Ce amintiri ţi-a provocat lectura?", „Care sunt sentimentele/gândurile/ideile care te-au impresionat şi de ce?"; interogaţii menite a conduce la descifrarea textului, prin lectură aprofundată, explicativă. Este esenţială modalitatea în care „intrăm" în lumea textului: păşirea din exterior spre interior, explorarea lumii imaginare, regândirea datelor pe care le avem, dar şi ieşirea din lumea textului şi obiectivarea experienţei literare.

În cea de-a doua etapă, elevul este îndrumat să se concentreze şi să-şi îndrepte atenţia către elementele care ţin de explorarea paratextului: dacă se cunosc date despre autor, gen literar, specie etc. şi, conform formulei specifice de desfăşurare a conversaţiei euristice, se pot deduce noţiunile vizate a fi drept obiectivele lecţiei, începând prin uzitarea unor întrebări relaţionale („Ce legătură este între?”) despre semnificaţia titlului poeziei, întrebări opinale („Ce crezi?”/”Care este părerea ta?”/”Cum interpretezi?”), despre tema şi mesajul operei lirice, întrebări cognitive („Cum?”/”Ce?”/”Unde?”/”Cât?”), despre structura operei pe strofe şi versuri, întrebări privitoare la analiza pe nivelurile: fonetic, lexico-semantic, morfologic, sintactic, stilistic, de versificaţie şi de punctuaţie, întrebări convergente („Ce crezi?”/”Cum interpretezi?”), întrebări adresate nivelului de cunoştinţe, anului de studiu şi particularităţilor psiho-individuale, ce solicită interpretarea textului liric, până la întrebări divergente ce presupun exersarea structurilor imaginative, manifestarea originalităţii, a reflecţiei şi configurarea sensului poeziei.

Ca strategie a învăţării eficiente, poate fi amintită ascultarea activă, o unealtă ce invită interlocutorul să se exprime liber, facilitează catharsisul şi eliberează emoţiile, făcând loc unei explorări în adâncime şi de durată. Aceasta creează climatul în care elevii se simt liberi să opineze, să reflecteze, să interogheze.

În ultima perioadă, s-a constatat scăderea interesului pentru lectură şi literatură, nu numai în mediul şcolar, cât şi în viaţa de zi cu zi a unui adult. Programa şcolară de Limba şi literatură română îşi propune, printre obiectivele sale, formarea unui lector competent, capabil să desluşească tainele literare, să le descopere cu entuziasm şi să fie apt să comunice într-un univers real ceea ce a întâlnit în spaţiul ficţional, să extragă resorturile moralizatoare şi să îşi dezvolte spiritul estetic.

Printre provocările cele mai des întâlnite la clasă, am sesizat dificultatea receptării textelor lirice şi faptul că elevii nu ajung să descopere miracolul creaţiei prin prisma personalităţii lor. De multe ori, cei aflaţi în ultimii ani de gimnaziu reuşesc să îşi însuşească noţiunile de teorie literară cu care pot aborda textul liric, însă fără *a pătrunde* cu adevărat în miezul fictiv, fără *a prinde încântarea* în mâinile lor şi *a o transfera* dincolo de tărâmul real. Raportul dintre realitate şi ficţiune este prea puţin perceput şi exersat de elevi, chiar dacă există lecţii dedicate acestei teme încă din clasa a V-a, iar competenţa de comunicare – atât de vizată printre obiectivele lecţiilor – nu este întotdeauna atinsă când vine vorba de textul liric. Elevii învaţă să povestească acţiuni, să surprindă trăsături ale personajelor, dar nu sunt întotdeauna capabili să îşi comunice stări şi emoţii...

Bibliografie:

Cerghit, Ioan, *Metode de învăţământ*, Editura Polirom, Iaşi, 1976 ;

Cucoş, Constantin, *Psihopedagogie pentru examenele de definitivare şi grade didactice,* Editura Polirom, Ediţia a III-a, Iaşi, 2009 ;

Eftenie, Nicolae, *Introducere în metodica studierii limbii şi literaturii române*, Editura Paralela 45, 2008;

Ezechil, Liliana, Radu, Ion T., *Didactica. Teoria instruirii,* Editura Paralela 45, Ediţia a II-a, Piteşti, 2009;

Goia, Vistian, *Didactica limbii şi literaturii române în gimnaziu şi liceu*, Editura Dacia, Cluj-Napoca, 2002;

Langa, Claudiu, Bulgaru, Ionuţ, *Managementul clasei de elevi. O abordare aplicativă,* Editura Universităţii din Piteşti, Piteşti, 2009;
Oprea, Crenguţa-Lăcrămioara, *Strategii didactice interactive,* Editura Didactică şi Pedagogică, Ediţia a IV-a, Bucureşti, 2009;
Pamfil, Alina, *Limba şi literature română. Structuri didactice deschise,* Editura Paralela 45, Piteşti, 2008 ;
Sâmihăian, Florentina ; Norel, Mariana , *Didactica limbii şi literaturii române*,2011;

Managementul timpului ca factor al dezvoltării personalității elevilor

Ceru Diana Bianca, Şcoala Gimnazială Ciurea

Nu putem vorbi despre beneficiile managementului timpului asupra personalității elevilor fără a înțelege mai întâi ce înseamnă personalitatea. În acest sens, Allport (1991) definește personalitatea ca fiind „organizarea dinamică în cadrul individului a acelor sisteme psihofizice care determină gândirea şi comportamentul său caracteristic" (Allport, 1991, p. 40). Această definiție subliniază complexitatea personalității și faptul că aceasta este rezultatul unor factori atât interni, cât și externi, ceea ce ne permite să analizăm modul în care gestionarea timpului poate influența dezvoltarea individuală a elevilor.

După ce am înțeles complexitatea personalității, este important să analizăm rolul aptitudinilor în dezvoltarea acesteia. Aptitudinile „dimensionează relația dintre înnăscut și dobândit, dintre ereditate și mediu" și sunt „semnificative pentru reușita și succesul activității desfășurate de individ" (Verza & Verza, 2017, p. 383). Dezvoltarea timpurie a acestora permite manifestarea unor performanțe specifice, „prin valorizarea unor însușiri psihice și fizice ce circumscriu un anumit tip original de personalitate" (Verza & Verza, 2017, p. 383). Pe măsură ce elevii acumulează cunoștințe și experiențe, „se extind cunoștințele și experiențele de viață, creând un câmp mai larg de manifestare a aptitudinilor" (Verza & Verza, 2017, p. 383), permițându-le să își dezvolte competențele în domenii din ce în ce mai specializate.

Un alt aspect pe care trebuie să îl avem în vedere în ceea ce privește dezvoltarea personalității elevilor este începutul școlarizării, moment care marchează tranziția către un mediu structurat de învățare și socializare. Acest proces depinde de o serie de factori, precum „maturizarea mentală și cea social-morală, rezistența la efort psihic, capacitatea de adaptare la efortul școlar, capacitatea de înțelegere și comunicare" (Verza & Verza, 2017, p. 320). Adaptarea la cerințele școlare presupune evaluarea potențialului mental și fizic al copilului, asigurând astfel premisele unei integrări eficiente în procesul educațional. Pe măsură ce copilul avansează în școlaritate, „extinderea capacităților de cunoaștere, de înțelegere și raportare la o serie de aspecte complexe" confirmă teoria lui Piaget privind „stadiul operațiilor concrete", care coincide cu intrarea în școală (Verza & Verza, 2017, p. 321). Acest stadiu îi permite elevului să dezvolte o gândire logică și să formuleze „judecăți din ce în ce mai evoluate, mai mature" despre evenimentele din jur (Verza & Verza, 2017, p. 321). Astfel, relațiile sociale devin mai bine structurate, iar copilul începe să își evalueze propria persoană și locul său în cadrul grupului din care face parte, contribuind la consolidarea identității sale și a personalității în formare.

Percepția timpului se dezvoltă într-o legătură strânsă cu activitatea școlară și cu regimul zilnic de viață al copilului, producând modificări substanțiale în evaluarea evenimentelor și a modului de raportare la ele. Copilul se confruntă cu o serie de stimuli ce au o durabilitate diferită și cu o anumită succesiune, cum ar fi „cea a anotimpurilor, a lunilor, a zilelor, a derulării orelor și disciplinelor din programa școlară, a duratei timpului pentru lecțiile predate, a orelor de somn și de veghe etc." (Verza & Verza, 2017, p. 340). Toate acestea contribuie la dezvoltarea unui ceas biologic și, poate mai mult, psihologic, de evaluare a timpului și de percepere a acestuia cât mai apropiat de realitate. Treptat, se formează capacitatea de a se raporta la dimensiunile temporale - prezent, trecut și viitor, fapt ce-i

permite copilului să se plaseze într-o perioadă de timp și să-și raporteze existența la evenimentele caracteristice etapei respective.

Un factor imprtant al dezvoltării personalităţii elevului este succesul școlar, care „are rezonanțe psihologice importante” (Verza & Verza, 2017, p. 358). Reușita în activitățile educaționale determină „satisfacție, încredere, optimism, siguranță și o expansiune a sinelui” (Verza & Verza, 2017, p. 358). Elevii care obțin succese repetate dobândesc un statut privilegiat, ceea ce influențează și percepția colectivului asupra lor.

Gestionarea timpului devine astfel un factor esențial pentru atingerea succesului școlar. „Principalul factor al gestionării eficiente a timpului este individul însuşi” (Cucoş, 2002, p. 66). Aceasta presupune o acțiune individuală planificată, care trebuie să fie ghidată de obiective clare: „gestionarea (metodologia organizării sau managementul) timpului este acţiunea individuală care ar trebui să plece de la obiectivele activității fiecărui individ în parte” (Raţă, 2007, p. 71).

Un management eficient al timpului influențează nu doar performanțele școlare ale elevilor, ci și dezvoltarea lor personală, contribuind la formarea unor deprinderi importante, precum autodisciplina, responsabilitatea și capacitatea de luare a deciziilor. Printr-o organizare optimă a activităților, elevii își pot gestiona mai bine resursele cognitive și emoționale, fapt care le permite să își atingă obiectivele cu mai multă ușurință și să mențină un echilibru între școală și viața personală. Printre beneficiile managementului eficient al timpului se numără atingerea mai rapidă a obiectivelor, eficiența în muncă, reducerea stresului și creșterea încrederii în sine. În primul rând, o bună gestionare a timpului ajută să vă atingeți obiectivele mai repede printr-un proces structurat de lucru și focalizare pe sarcini esențiale. De asemenea, vă ajută să vă prioritizați munca, oferindu-vă posibilitatea de a aloca timp activităților esențiale înaintea celor secundare. Organizarea timpului determină, de asemenea, o creștere a productivității, astfel încât elevii realizează mai multe în mai puțin timp. Pe lângă aspectele practice, managementul timpului contribuie la reducerea stresului și la prevenirea amânării, factori esențiali în menținerea unei stări de echilibru psihologic și emoțional. În cele din urmă, dezvoltarea acestei abilități duce la îmbunătățirea încrederii în sine și la oportunități de carieră mai bune prin consolidarea autodisciplinei și eficienței în activitățile desfășurate.

Astfel, managementul timpului reprezintă, pe lângă o strategie eficientă de organizare a activităților școlare și un factor determinant al succesului și dezvoltării personalității elevilor. Prin însușirea unor tehnici eficiente de gestionare a timpului, aceștia pot obține performanțe academice superioare, o mai bună integrare socială și o dezvoltare armonioasă a personalității lor.

Printre beneficiile managementului eficient al timpului pentru elevii din clasele primare se numără dezvoltarea unei rutine organizate, îmbunătățirea concentrării în activitățile școlare, reducerea stresului legat de teme și creșterea autonomiei. O bună gestionare a timpului îi ajută pe copii să își formeze obiceiuri sănătoase de învățare, să își finalizeze sarcinile într-un mod structurat și să își exerseze capacitatea de a respecta termenele. De asemenea, îi sprijină în stabilirea unor priorități, permițându-le să echilibreze timpul dedicat temelor cu cel rezervat jocului și altor activități recreative esențiale pentru dezvoltarea lor. Organizarea eficientă a activităților școlare contribuie la creșterea productivității, ajutându-i pe elevi să își îndeplinească sarcinile cu mai puțin efort și într-un timp mai scurt. Pe lângă aspectele practice, un management adecvat al timpului reduce stresul generat de acumularea temelor sau de lipsa timpului pentru relaxare, favorizând astfel o stare de bine emoțională. În cele din urmă, această abilitate susține dezvoltarea încrederii în sine, deoarece copiii

învață să își asume responsabilitatea pentru propriile activități și să devină mai independenți în gestionarea timpului lor.

În acest fel, managementul timpului nu reprezintă doar o metodă de organizare a activităților școlare, ci și un element esențial pentru dezvoltarea armonioasă a elevilor. Prin formarea unor obiceiuri eficiente de gestionare a timpului încă de la o vârstă fragedă, copiii pot obține rezultate școlare mai bune, se pot integra mai ușor în colectiv și își pot dezvolta abilități esențiale pentru succesul pe termen lung.

Bibliografie

1. Allport, Gordon, Structura şi dezvoltarea personalităţii, Editura Didactică şi Pedagogică, Bucureşti, 1991.
2. Cucoş, Constantin, Timp şi temporalitate în educaţie. Elemente pentru un management al timpului şcolar, Editura Polirom, Iaşi, 2002.
3. Raţă, Gloria, Strategii de gestionare a timpului liber: curs pentru masteranzi, Editura Pim, Iaşi, 2007.
4. Verza, Emil, Verza, Florin- Emil, Psihologia copilului, Editura Trei, Bucureşti, 2017.

Provocările și oportunitățile digitalizării în procesul de predare-învățare-evaluare pentru domeniul industrie alimentară

Prof. Barbu Octavia
Liceul Agricol "Dr. C. Angelescu" Buzău

Digitalizarea a fost și rămâne o provocare pentru fiecare profesor, indiferent de nivelul de învățământ la care predă. Abilitatea elevilor de azi de a folosi tehnologia trebuie transformată în avantaj educațional, care poate sprijini activitatea noastră la clasă și îi încurajează pe elevi să aibă o atitudine pozitivă față de învățare și evaluare.

Resursele digitale favorizează procesul de predare-învățare-evaluare, transformându-l în unul mai accesibil, mai motivant și antrenant. Folosite în mod corespunzător, resursele de învățare digitale pot adăuga o valoare considerabilă calității predării materialului didactic și experienței de învățare a elevului.

Hartă conceptuală este o diagramă sau o schemă care demonstrează relațiile dintre diferite concepte, acordând o importanţă majoră creării de legături între noțiuni în procesul învăţării. Asigură o foarte bună modalitate de organizare a conținuturilor predate, dar pot fi foarte utile și în evaluare, atunci când sunt realizate de elevi, sau pur și simplu favorizează învățare eficienta și logică.

Harta conceptuală „pânză de păianjen" plasează în centru conceptul sau tema centrală și de la acesta pleacă noțiunile secundare, marcate prin săgeți.

Am realizat hărți conceptuale folosind **aplicația online Coggle**, ușor de utilizat și de către elevi, deoarece este extrem de intuitivă. Coggle este o aplicație de hărți *free-mind mapping*, care ca și alte programe de cartografiere a minții, produce documente structurate ierarhic, ca un copac ramificat.

Hărţile conceptuale reprezintă şi instrumente care îi permit cadrului didactic să evalueze nu atât cunoştinţele pe care le deţin elevii, ci, mult mai important, relaţiile pe care aceştia le stabilesc între diverse concepte, informaţiile internalizate în procesul învăţării, modul în care îşi construiesc structurile cognitive, asociind şi integrând cunoştinţele noi în experienţele cognitive anterioare.

Elevii au dovedit interes în crearea hărţilor conceptuale cu ajutorul aplicația online Coggle. Succesul metodei este sesizabil prin însuşirea mai eficientă de către elevi a vocabularului tehnic specific domeniului industrie alimentară, prin faptul că se se exprimă mai uşor şi prin fixarea noțiunile tehnice. Discuţiile şi prezentarea de către elevi a hărţilor create a dovedit de asemenea interes.

Exemplu de resursă digitală:

Autor: Barbu Octavia

Unitatea școlară: Liceul Agricol "Dr. C. Angelescu" Buzău

Titlul resursei: Hartă conceptuală- Clasificarea accidentelor de muncă

Nivelul de vârstă/clasa: a IX-a

Link-ul resursei digitale: **https://coggle.it/diagram/YeZo1RcuuUTbBBLO/t/accidente-de-munc%C4%83**

Aplicația în care a fost realizată resursa: aplicația online Coggle

Timpul alocat rezolvării: 15 minute

Îndrumări metodice scurte: Realizarea presupune o serie de pași care trebuie urmați.

1. Primul pas este reprezentat de *brainstorming*, când sunt notate pe hârtie, într-o ordine aleatorie, fără ierarhizare, ideile, cuvintele, propozițiile ce au legătură cu subiectul care constituie nucleul hărții.
2. Urmează faza de *organizare*, care presupune gruparea informațiilor notate în funcție de anumite criterii: relevanță, importanță, utilitate, grad de realizare etc.
3. *Așezarea în pagină*, al treilea pas, este foarte important, deoarece atât persoana care a creat harta conceptuală, cât și o altă persoană care nu știe despre ce e vorba trebuie să înțeleagă ierarhizarea și legăturile dintre concepte.

Se prezintă, pentru început, modul de realizare a hărților, apoi se realizează dirijat astfel de hărți, pentru ca elevii să vadă concret cum trebuie urmați pașii de realizare și cum se stabilesc relațiile dintre informații.

Metoda este bine primită de către elevi, mai ales atunci când este folosită în grup. Ca avantaje, se pot remarca: concentrarea grupului asupra sarcinii de lucru, formarea spiritului de echipă și a coeziunii între membrii acesteia, iar rezultatele finale se obțin relativ repede, deoarece este o metodă sintetică, care nu este cronofagă.

Această metodă stimulează motivaţia, deoarece hărţile conceptuale stimulează curiozitatea, creativitatea şi gândirea de ordin superior.

În esenţă, e-learning oferă accesul comod şi eficient la informaţiile şi cunoştinţele cele mai noi, oferă posibilitatea implementării unor metode noi şi eficiente de predare-învăţare-evaluare. E-learning este şi o alternativă la educaţia permanentă în societatea informatizată de azi și de mâine.

Bibliografie/siteografie:

Brut Mihaela, Instrumente pentru e-Learning, Editura Polirom, 2006.

Cerghit Ioan, Metode de învăţământ, Editura Didactică şi Pedagogică, Bucureşti, 1997.

Cerghit Ioan, Psihopedagogie pentru examenele de definitivare şi grade didactice, Editura Polirom, Iaşi, 2005.

Jinga Ioan, Impactul noilor tehnologii ale comunicării și informării asupra didacticii disciplinelor economice, Ed. ASE, București, 2000.

https://coggle.it/

Proiectele eTwinning și Școala SMART

Profesor Reli-Diana Stănculeasa

Școala Gimnazială „Gheorghe Țițeica” Craiova

Legătura dintre proiectele eTwinning și Școala SMART este una de sinergie și complementaritate: eTwinning oferă cadrul și instrumentele colaborării europene online (platforme, activități digitale, parteneriate) care susțin direct obiectivele unei Școli SMART, adică o școală modernă, digitală, ce pune accentul pe competențe (STEM, digitale, cetățenie) și învățare activă, transformând procesul educațional prin tehnologie și colaborare pentru a pregăti elevii pentru societatea actuală.

Puncte de intersecție:

1. Digitalizare și tehnologie: Proiectele eTwinning, prin utilizarea platformelor digitale sigure (TwinSpace), sunt esența digitalizării, un pilon al Școlii SMART, transformând elevii în nativi digitali competenți.
2. Competențe cheie: ETwinning dezvoltă colaborarea, comunicarea, gândirea critică și creativitatea, exact competențele pe care o Școală SMART le promovează, integrând disciplinele de studio cu activități interactive și jocuri.
3. Învățare centrată pe elev: Proiectele eTwinning fac învățarea mai interactivă, distractivă și personalizată, aliniindu-se cu viziunea Școlii SMART de a crea experiențe de învățare relevante.
4. Comunitate și colaborare: ETwinning creează o comunitate de învățare transfrontalieră, iar o Școală SMART încurajează colaborarea la nivel local (între elevi, profesori) și global, transformând școala într-un hub de inovare.
5. Educație pentru civiism: Proiectele dezvoltă responsabilitatea, respectul și cetățenia activă, aspecte cheie în modelarea unor cetățeni responsabili, așa cum își propune și conceptul de Școală SMART.

În esență, eTwinning este motorul care aduce în practică viziunea unei Școli SMART, oferind un cadru european concret pentru implementarea inovației digitale și pedagogice.

Exemple de bune practict: *Proiectul eTwinning „It's me”*

Număr de identificare: 148692

Creat la data de 02.01.2024

Limbi străine: engleză, turcă

La proiectul etwinning „It s me” au participat 19 cadre didactice și 220 de elevi cu vârste cuprinse între 3 și 6 ani din 6 țări: Turcia, România, Grecia, Iordania, Italia și Bulgaria.

Proiectul folosește activități de teatru, muzică, limbaj și artă pentru a-i ajuta pe elevi să se cunoască pe ei înșiși și, astfel, să-și sporească starea de bine la școală, concentrându-se pe comunicare, experiență senzorială, muzică, perfecționarea abilităților mâinilor și activități socio-emoționale.

Este un proiect incluziv, copiii cu autism, cu dizabilități intelectuale sau din grupuri defavorizate din sălile de clasă fiind integrați.

Competențele cheie ale proiectului sunt: conștientizarea și exprimarea culturală, antreprenoriat, matematică și științe, personal, social, învață să înveți.

Scopul proiectului este ca elevii să se cunoască pe ei înșiși folosind activități de teatru, muzică, limbă și artă, și astfel să-și sporească starea de bine la școală.

1. Aspectele proiectului la care partenerii au colaborat

Am comunicat cu partenerii din cadrul proiectului, atât în cadrul întâlnirilor online, cât și pe grupul de whatsapp înființat. A fost o comunicare excelentă, cadrele didactice implicate în acest proiect fiind deschise la comunicare și colaborare. Am stabilit de comun acord fiecare activitate cuprinsă în calendarul proiectului, împărtășind opinii, apoi stabilind împreună sarcinile care trebuie îndeplinite și produsele finale care trebuie încărcate în TwinSpace.

1. Activitățile în care elevii au lucrat împreună

Elevii au avut ocazia să se cunoască în cadrul întâlnirii online, în care ei au prezentat steagul țării și un cântec.

Au realizat în paralel activitățile din cadrul proiectului: „Cine sunt eu?", „Să ne cunoaștem", „Eu în oglindă", „Cei care m-au făcut ceea ce sunt ", „Eu din trecut până astăzi", „Petrecere de bunăstare", „Ziua Europei", „Ziua eTwining". Apoi au vizionat materialele încărcate de parteneri în TwinSpace.

2. Produsele finale ale proiectului

Printre produsele finale comune ale proiectului se numără: „Poem acrostih", „Scrisoare cu litere din corpurile copiilor", „Litere dulci", „Petrecere aventură"-carte de povești".

Elevii din fiecare țară au compus și au recitat în limba natală câte un vers din poem; au scris câte o literă cu corpurile lor, apoi din dulciuri sau fructe, realizând numele proiectului prin combinarea lor; au realizat o pagină dintr-o carte (desen, conținut), citind-o apoi în limba natală.

3. *Utilizarea tehnologiei*

Utilizarea tehnologiei a fost nu doar o componentă, ci motorul principal al eficacității proiectului. Prin intermediul platformelor inovatoare, precum Padlet, Voila, ChatterKid, Canva, Youtube, Book Creator, elevii mei au avut ocazia să își exprime ideile și să colaboreze într-un mod captivant și interactiv. În plus, videoconferințele au transformat distanța într-o oportunitate de a conecta clasele în mod direct și autentic. Prin intermediul acestora, elevii au avut posibilitatea să împărtășească experiențe, să discute și să colaboreze în timp real. Această interacțiune directă a contribuit nu doar la dezvoltarea competențelor digitale, ci și la construirea unor legături puternice între elevi, indiferent de distanță.

Proiectul eTwinning, îmbrățișând tehnologia, a transformat procesul educațional într-o călătorie captivantă și interactivă. Elevii mei au descoperit că, în lumea digitală, limitele nu există, iar oportunitățile de învățare sunt la îndemâna lor, oricând și oriunde.

4. Protecția datelor

Pentru protecția datelor am stabilit un set de reguli de e-siguranță, am organizat activitatea „Ziua securității electronice" și am realizat în școală panouri pe tema e-siguranței.

În materialele postate chipurile copiilor sunt „ascunse".

În ceea ce privește drepturile de autor, materialele postate sunt realizate doar de cadrele didactice partenere în cadrul activităților desfășurate în cadrul proiectului.

5. Abordări pedagogice

Obiectivele educaționale ale proiectului sunt: să dezvolte abilități în domeniul socio-emoțional, să îmbunătățească recunoașterea și prezentare propriilor caracteristici fizice și morale; să conștientizeze mediul în care se află; să se exprime în mod creativ; să exprime emoțiile în moduri adecvate; să se adapteze la mediul școlar; să dezvolte abilitățile de cooperare cu cei din jur; să găsească soluții adecvate la problemele cotidiene.

Am folosit strategii didactice interactive, care promovează o învăţare activă și implică o colaborare susţinută între elevi. Organizaţi, de cele mai multe ori, pe grupe, elevii au lucrat împreună pentru realizarea produselor. Rolul meu nu a fost cel de difuzor de mesaje informaţionale, ci cel de organizator, facilitator şi mediator al activităţilor de învăţare. Demersul didactic a fost conceput astfel încât nu eu, profesorul, să fiu în centrul procesului instructuv-educativ, ci elevul. Am organizat un mediu de învăţare adaptat particularităţilor şi nevoilor elevilor, facilitând procesul învăţării şi atingerea obiectivelor. Proiectând şi realizând activităţi de învățare bazate pe strategii didactice interactive, am oferit elevilor multiple ocazii de a se implica în procesul propriei formări, de a-şi exprima în mod liber ideile, opiniile şi de a le confrunta cu cele ale colegilor, de a-şi dezvolta competenţele metacognitive.
Rezultatele așteptate și observate la elevi la finalul proiectului sunt: recunosc și descriu emoțiile; se descriu fizic și moral; se exprimă într-un mod creativ, folosind un limbaj adecvat mediului și vârstei; capătă încredere în sine; se adaptează la mediul școlar, simțindu-se bine la școală; cooperează cu cei din jur, lucrând în echipă; găsesc singuri soluții adecvate în rezolvarea probemelor cotidiene.

6. Integrarea curriculară

Deoarece curriculumul actual este foarte flexibil, permite o bună integrare a conținuturilor din domenii experiențiale diferite. În acest context conținuturile din proiect au putut fi integrate cu succes în curriculumul primar. Doresc să menționez faptul că activitățile integrate ocupă un loc pregnant, deoarece prin organizarea în acest fel a activităților, permite copiilor înțelegerea mai ușoară a conținuturilor predate, integrarea în contexte noi a informațiilor primite și implicarea mai activă a acestora.
Activitățile din proiect s-au desfășurat în școală în timpul programului orar. Ele au fost integrate cu succes la discipline precum: Dezvoltare personală („Cine sunt eu?”, „Să ne cunoaștem”, „Eu în oglindă”, „Cei care m-au făcut ceea ce sunt ”), Comunicare în limba română („Poem acrostih”, „Scrisoare cu litere din corpurile copiilor”, „Litere dulci”, „Petrecere aventură”-carte de povești”), Muzică și mișcare („Eu din trecut până astăzi”, „Petrecere de bunăstare”), Arte vizuale și abilități practice, Matematică și explorarea mediului („Ziua Europei”, „Ziua eTwinning”).
Am pus accent atât pe limbaj și procese cognitive, cât și pe emoții, sentimente, spirit civic, gândire critică.
În cadrul proiectului au fost dezvoltate la elevi toate cele opt competențe cheie: competențe de alfabetizare (scrierea literelor cu corpurile lor, cu dulciuri sau fructe, crearea de versuri și povești), competențe multilingvistice (comunicarea în limba engleză cu elevii din școlile partenere), competențe din domeniul științei, tehnologiei și matematicii (informații despre țările din proiect), competențe digitale (folosirea tehnologiei), competențe personale, sociale și de a învăța să înveți (munca în echipă, gestionarea emoțiilor), competențe cetățenești (socializarea, cooperarea), competențe anteprenoriale (cunoașterea propriilor calități), competențe de sensibilizare și expresie culturală (atitudine deschisă față de ceilalți, dorința de participare la exprienţe culturale).

7. Rezultate și documentație

Întodeauna când derulezi un proiect trebuie să ai în vedere rezultatele pe care dorești să le obtii și impactul proiectului asupra grupei de proiect, dar și asupra comunității extinse.
Pentru a ajunge la rezultate au trebuit atinse obiectivele propuse. În acest sens am fost foarte atentă la selectarea conținuturilor, a metodelor, mijloacelor și materialelor didactice, ca acestea să fie în deplină coordonare cu obiectivele. Am creat situații de învățare centrate pe copil, atractive și distractive bine integrate în Curriculumul Național.

Au existat modalități de evaluare ale activităților desfășurate, astfel au fost concepute și aplicate chestionare copiilor și părinților. Au fost organizate expoziții cu lucrările copiilor, parinții și cadrele didactice din unitate având posibilitatea să le vizualizeze.
Petrecerea de bunăstare a fost un bun prilej pentru evaluarea finală a proiectului, unde copiii și-au manifestat bucuria participării.
Copiii au dat dovadă că și-au însușit multe cunoștințe și deprinderi, și-au dezvoltat abilități, simțindu-se la școală ca acasă. Părinții mi-au confirmat că acest lucru spunând că cei mici vin cu drag la școală.
Activitatea copiilor a fost răsplătită cu diplome realizate în Canva. Proiectul a avut un impact deosebit asupra copiilor și părinții acestora, aceștia fiind dornici de a participa la fiecare activitate, chiar sugerând înscrierea în alte proiecte de acest tip. Așadar, feedback-ul primit de la părinți a fost unul pozitiv, la fel și cel primit din partea conducerii unității și a colegilor, care s-au arătat interesați la înscrierea în aceste tipuri de proiecte eTwinning.
Proiectul și rezultatele obținute au fost diseminate atât la nivel de școală (expoziții cu produsele din cadrul proiectului), cât și la nivelul comunității (știre la o televiziune locală), dar și în mediul online (site-ul școlii, grupurile de WatsApp, de Facebook).

8. Contribuția personală

Este primul proiect eTwinning la care am participat.
M-am implicat în toate etapele proiectului, de la început (logo, poster, reguli, tipuri de activități, program de lucru, prezentare instituție, prezentarea proiectului elevilor și părinților, desfășurarea activităților) și până la final (diseminare, evaluare).
Pot spune că a fost o călătorie educațională captivantă, atât pentru mine, cât și pentru elevii mei.
Consider că, participând la un astfel de proiect am oferit elevilor, ocazia să interacționeze cu colegi din alte țări prin intermediul tehnologiei. Această conectare dintre elevi din diverse țări a facilitat schimbul de experiență, a provocat gândirea critică, a creat o stare de bine în mediul școlar.
Sala de clasă a devenit un spațiu dinamic de învățare, unde elevii au fost încurajați să-și exploreze curiozitatea, să-și pună imaginația în mișcare, să-și dezvolte pasiunea pentru cunoaștere și unde ei s-au simțit ca acasă.
Pe parcursul călătoriei mele în universul eTwinning, am descoperit că acest proiect nu este doar o modalitate de a preda și învăța, ci este o sursă inepuizabilă de inspirație.

Studiu de specialitate privind necesitatea educaţiei incluzive

Prof. Căpriţă Paraschiva
Colegiul Economic „Regele Mihai I” Buzău

Oferta educaţională segregată separă copiii de semenii lor. Stabilirea sau extinderea ofertei educaţionale separate nu ajută la identificarea şi înlăturarea barierelor care împiedică copiii să înveţe în şcoli normale. Educaţia incluzivă ajută şcolile normale să depăşească aceste bariere pentru a putea veni în întâmpinarea nevoilor de învăţare a tuturor copiilor. Educaţia incluzivă încurajează persoanele responsabile cu elaborarea politicilor şi pe manageri să identifice în cadrul sistemului de educaţie barierele educaţionale care exclud anumite grupuri de copii, modul lor de apariţie şi metoda de eliminare. De obicei, aceste bariere includ:

1. Un curriculumul proiectat ineficient şi neadecvat
2. Profesori care nu au fost formaţi pentru a lucra cu copii care au diverse nevoi
3. Materiale media inadecvate de predare
4. Clădiri inaccesibile.

Educaţia incluzivă este un drept al omului, este un tip de educaţie de calitate sporită şi are sens social.

1. Toţi copiii au dreptul la educaţie de masă.
2. Nici un copil nu trebuie subestimat sau discriminat prin excluderea dintr-o clasă sau şcoală din cauza etniei, nevoilor speciale sau din cauza unor alte aspecte care îl deosebesc de majoritate.

1. Peste tot în lume, persoanele care au fost incluse într-un proces de segregare sau într-un sistem educaţional “special” sunt primele care solicită eliminarea segregării – ele vorbesc din proprie experienţă atunci când afirmă că pentru ele oferta educaţională segregată însemna o ofertă educaţională sub-standard.
2. Perpetuarea segregării reprezintă utilizarea inechitabilă şi deseori insuficientă a resurselor.
3. Segregarea îi învaţă pe copii să fie temători şi ignoranţi şi determină apariţia prejudecăţilor. De asemenea segregarea nu dezvoltă tinerilor calităţile de care aceştia au nevoie pentru a-şi dezvolta abilităţile personale, sociale şi profesionale necesare unei persoane adulte.
4. Toţi copiii au nevoie de o educaţie care să îi ajute să dezvolte relaţii cu diferite categorii de persoane ce provin din diverse medii şi care au diferite abilităţi. Educaţia trebuie să îi pregătească pentru a trăi şi munci într-o societate diversificată.

5. Numai incluziunea poate reduce temerea şi poate construi relaţii de prietenie bazate pe respect şi înţelegere.

Care sunt efectele incluziunii în cadrul educaţiei?

Incluziunea în educaţie implică:

1. Aprecierea tuturor cursanţilor şi a personalului în mod egal
2. Creşterea gradului de participare a cursanţilor şi reducerea excluderii lor din culturile, curriculumul şi comunităţilor şcolilor
3. Restructurarea culturilor, politicilor şi practicilor în şcoli încât acestea să răspundă diversităţii vârstelor populaţiei şcolare

4. Reducerea barierelor de învăţare şi participare a tuturor cursanţilor
5. Învăţarea din încercările de a depăşi barierele care împiedică anumiţi cursanţi să aibă acces şi să participare la procesul de luare a deciziilor
6. Utilizarea diferenţelor dintre cursanţi drept resurse de sprijinirea a procesului de învăţare şi nu transformarea acestor diferenţe în probleme ce trebuie depăşite
7. Recunoaşterea dreptului studenţilor la o educaţie de bună calitate în localitatea lor
8. Îmbunătăţirea şcolilor atât pentru personal cât şi pentru cursanţi
9. Sublinierea rolului şcolilor atât în cadrul procesului de construirea a comunităţii şi de dezvoltare cât şi în procesul de îmbunătăţire a rezultatelor
10. Încurajarea relaţiilor de ajutorare reciprocă dintre şcoli şi comunităţi
11. Recunoaşterea faptului că incluziunea în educaţie reprezintă un aspect al incluziunii în societate.

Care elemente asigură o practică eficientă?

1. Asumarea principiului de incluziune
2. Înţelegerea educaţiei incluzive în contextul drepturilor universale ale omului
3. Asigurarea că resursele şi fondurile sunt alocate astfel încât să sprijine procesul de incluziune a copiilor
4. Comunicarea cu părinţii astfel încât aceştia să poată lua decizii bazate pe informaţii ţinând cont, mai mult decât situaţia din prezent, de opiniile părinţilor copiilor marginalizaţi, în mod tradiţional,
5. Aflarea părerilor copiilor prin discuţii adecvate vârstei acestora
6. Asigurarea că directorii de şcoli, profesorii şi autorităţile din domeniul învăţământului sunt conştiente de aceste probleme
7. Asigurarea că educaţia anumitor grupuri de copii este considerată o prioritate la fel ca educaţia altor grupuri de copii.

Educaţia incluzivă înseamnă că toţi copiii şi tinerii învaţă împreună în structuri obişnuite ale învăţământului preşcolar, şcolar şi superior. Incluziunea implică ca toţi copiii să participe în viaţa şi activităţile şcolii indiferent de nevoile pe care le au. Incluziunea este văzută ca un proces continuu de

depăşire a barierelor de învăţare şi participare pentru toţi copiii şi tinerii. Pe de altă parte, segregarea atrage bariere care pot fi utilizate pentru a avansa motive de excludere a copiilor şi tinerilor din şcolile sau clasele “obişnuite”.

Abordarea incluzivă porneşte de la ideea că nu există nicio metodă de predare sau de îngrijire dintr-un sistem segregat sau separat care să nu se poată efectua în cadrul unei şcoli “obişnuite” dacă există dăruire şi sprijin. În timp ce această perspectivă a fost contestată şi continuă să fie subiect de dezbatere, chiar şi criticii conceptului de “incluziune completă” sprijină “incluziunea acolo unde se poate efectua”. Educaţia incluzivă se referă la sprijinirea şcolilor în depăşirea obstacolelor pentru ca acestea să poată progresa şi să poate veni în întâmpinarea nevoilor de învăţare a tuturor copiilor.

Educația pentru valori cu ajutorul povestirilor și imaginilor

Gradinita cu P. P. „Floare Albastră”, Craiova
Prof. educație timpurie: Lăpădat Nadia

Rolul povestirilor în educația pentru valori

Prin educaţie, elevul îşi dezvoltă personalitatea, îşi sădeşte o mentalitate pozitiv-constructivistă şi reuşeşte să se ridice din starea primară, biologică, într-o stare spirituală, culturalizată. Literatura ocupă un rol important de modelare nu numai a personalităţii, ci şi a gândirii şi a exprimării, determinând elevul să participe la viaţa eroilor astfel încât, cu ajutorul imaginilor, sentimentelor, modelelor descoperite, să îşi exprime stările de conştiinţă şi să îşi însuşească anumite trăsături pe care le analizează în paralel cu cele ale personajului ales drept model. Cu ajutorul ***povestirilor,*** cadrul didactic poate corecta ceea ce este negativ în personalitatea elevului şi poate contura laturile pozitive ale personalităţii acestuia. Valorile morale exercită o puternică inflenţă asupra dezvoltării personalităţii copilului, asigurând condiţii favorabile formării unei imagini cât mai completă asupra lumii, oferind posibilitatea înţelegerii multiplelor forme ale vieţii şi dând capabilitatea acestuia de a-şi câştiga autonomia.

Contrastul dintre modelele descoperite prin povestiri, prin comportamente de inferioritate sau superioritate, perpetuează în accepţiunea elevului ori prin refuzarea modelelor din literatura în care nu se regăseşte ori alegerea unui tip de comportament în conformitate cu modelele culturale. Prin intermediul literaturii, nivelul productiv al gândirii critice se activează în momentul în care elevul identifică în textele literare acele persoane-eroi, dominaţi de factorii precum timpul, spaţiul, categoriile sociale, curentele literare. Prin lectură, elevul îşi dezvoltă nu numai educaţia estetică, ci şi capacitatea de a stabili criteriile de selectare ale valorilor cu care se confruntă în momentul analizei, precum adevărul, binele, munca, generozitatea, respectul etc. Exemplele sau contraexemplele prezentate prin eroii şi întâmplările textelor literare pot fi valorificate în scopul educaţiei morale ale acestuia. Prin intermediul povestirii, elevul va reuşi să comenteze şi să aprecieze textele literare, creându-şi un sistem de criterii prin care îşi va forma acea atitudine corespunzătoare faţă de valorile umane.

Pe parcursul analizei literare, profesorul trebuie să implice elevii la îndelungate observaţii, dezbateri şi confruntări ca, în cele din urmă, mesajul transmis să devină şi operaţionabil. Acesta trebuie să precizeze clar scopul lecţiei pentru a evidenţia esenţa instructiv-educativă a acesteia, unde obiectivul dominant este să dezvolte personalitatea elevului sub anumite aspecte şi să-i determine progresul în direcţiile propuse. Aşadar, prin conţinutul povestirii prezentate, elevul va fi ajutat şi stimulat în direcţia unor cerinţe mai înalte, atât sociale cât şi individuale, în măsura în care îi permit informaţiile şi nivelul actual de dezvoltare al acestuia. Profesorul îi va include pe elevi în diverse activităţi de interpretare a textului literar, în cadrul cărora ei vor „observa” ce tipuri de valori interacţionează în textul literar, în care secvenţe ale textului intră în joc valorile respective, ce tip de comportament afirmă personajul, în ce constau conflictele de valori, în cazul în care ele există în povestire etc.

De exemplu, ***povestirea Fetița cu chibrituri, de Hans Christian Andersen*** este concepută ca o pildă pentru elevi, o povestire tristă, a unei fetițe ce reprezintă pe toţi copiii sărmani ce trăiesc într-o societate dominată de inechitatea socială. Sursa de inspiraţie a scriitorului este „viaţa de toate zilele”, tratând tema copilăriei nefericite din mediul citadin. Astfel, interpretând, povestirea , elevii vor

constata că în această operă interacționează o serie de valori religioase (sărbătoarea și noaptea de Anul nou), economice (sărăcia), morale (dorința fetiței de a-și susține financiar familia), biologice (moartea tragică a fetiței), afective (dragostea față de bunică), juridice (autoritatea tatălui, inechitatea socială).

Prin prisma modelelor prezente în povestire, elevul îşi va putea dobândi anumite concepţii care vor conduce la descoperirea treptată a propriei personalităţi, însuşindu-şi calităţile sau defectele descoperite prin desfăşurarea acţiunilor relatate. Calitatea idealului de viaţă al elevului depinde chiar şi de potenţialul moral şi etic al personajului pe care acesta îl studiază. Astfel, prin strategii şi metode specifice gândirii critice, elevul poate diferenţia aspectele pozitive de cele negative şi să descopere ce rol pot avea în propria sa dezvoltare personală. De exemplu, utilizand ***metoda blazonului modern***, elevul va reuşi să depisteze, să cultive şi să afirme fortificarea unei gândiri logice, dezvoltându-şi totodată calităţile morale şi intelectuale, devenind curios, inventiv, perseverent. Acest *blazon* este prezentat ca o ***bicicletă*****,** unde fiecare componentă este clădită pe o întrebare. Fiecare răspuns va ajuta la o bună consolidare a înţelegerii personajului şi comportamentului acestuia, în funcţie de gândirea şi faptele relatate în text.

Ghidonul - Ce ghidează personajul?

Roata din față - Pe ce își sprijină personajul acțiunea? (pe calitățile sale, refularea în spațiul oniric)

Pedalele - Asupra cui se răsfrange acțiunea?

Lanțul - Ce modificări apar în viața personajului?

Roata din spate - Ce personaj o susține pe fetița, o propulsează?

Șaua - Ce-o ajută să-și mențină echilibrul sau ce-o determină să și-l piardă?

Ochiul de pisică - Ce adevăruri i se descoperă? Cine îi arată că a procedat corect/greșit?

Prin răspunderea la aceste întrebări, elevul îşi va putea forma o viziune clară asupra personajelor, descoperindu-le atât valorile morale, cât şi explicaţiile anumitor fapte care au generat experienţa de viaţă. Aşadar, acesta îşi va construi o relaţie empatică cu personajul, descoperind o viziune care îi va dirija gândirea prin instaurarea valorilor morale. La sfârşitul acestui blazon, elevul va trebui să afle şi alte răspunsuri la obiectivele urmărite, precum **următoarele: ‘’cum văd”, ‘’cum înţeleg”, ‘’cum concep”, ‘’ce descopăr”, ‘’cum analizez”,** ‘’cum aplic’’, răspunsuri care vor reuşi să oglindească modul de a reflecta asupra experienţelor de viaţă, dar şi de şcolar. Calităţile morale întreprinse pe baza textelor literare studiate vor putea condiţiona astfel, dezvoltarea intelectuală Prin utilizarea criteriilor morale de către profesor, subliniind laturile personalităţii elevului în corelaţie cel al personajului, acesta va putea dobândi valori precum curajul, sârguinţa, comportamentul etic, prudenţa, puterea de muncă şi organizarea, întreţinându-le, totodată, optimismul şi încrederea de sine, calităţi necesare şi indispensabile omului, în general.

Rolul imaginilor în educația pentru valori

Învăţarea vizuală conduce către o mai bună şi mai rapidă înţelegere a proceselor, a funcţionalităţii acestora, a unei mai bune anticipări a problemelor care ar putea apărea .Cu această abordare, abilităţile practice se formează şi se dezvoltă mai uşor. Puterea creierului nostru pentru a stoca şi reaminti imagini e mult mai mare spre deosebire de text.

Imaginile transmit o mare cantitate de informaţii concrete, facilitează formarea reprezentărilor mintale şi sunt accesibile înţelegerii.

Aplicand principiul intuiției, implicit și folosirea unui material vizual reprezentativ pentru textul narativ, elevul este transpus în povestire prin îmbogățirea sistematică a experienței perceptive și a sferei sale de reprezentări cognitive. Astfel, în timpul lecțiilor se va dezvolta capacitatea de exprimare în cuvinte a unor trăiri complexe, subtile și de judecată critică, elevul stabilind interacțiunea imaginilor cu comunicarea verbala din textul literar. Pentru înţelegerea mesajului cognitiv, un sprijin important îl oferă imaginile de diferite tipuri : planşe, fotografii, tablouri, diapozitive, imagini multimedia. O povestire însoțită de imaginile corespunzătoare asigură dezvoltarea capacităţii de comunicare verbală şi cunoaşterea obiectelor şi fenomenelor realităţii prin intermediul materialului ilustrativ (ilustraţii, imagini proiectate, tablouri, etc.). Aşadar, suportul intuitiv trebuie să corespundă atât prin conţinut, cât şi prin calitatea sa, intereselor de cunoaştere ale elevilor, să asigure stabilirea de legături între conţinutul imaginilor şi experienţa de viaţă a copilului, să fixeze şi să precizeze unele noţiuni, să ofere posibilitatea comparării şi interpretării variate a semnificaţiei diferitelor acţiuni din textul literar, să sistematizeze şi să valorifice cunoştinţele însuşite.

O metodă modernă de utilizare a imaginilor este prin ***instruirea asistată de calculator,*** *metodă ce* îi oferă elevului posibilitatea de a învăţa prin cercetare, prin descoperire, de a interacţiona şi de a răspunde la diverşi stimuli vizuali sau auditivi. Calculatorul oferă un set variat de informaţii, de întrebări sau probleme, prezentate sub formă sonoră sau vizuală, prin imagini fotografice, imagini video animate, desene sau grafice. Propune un mediu de lucru interactiv, care menţine atenţia şi trezește motivaţia elevului , indiferent de gradul de dificultate. Prin utilizarea calculatorului în învățare, se schimbă rolul elevului, astfel că acesta:

• formulează întrebări şi caută singuri răspunsurile potrivite;
• interacţionează, colaborează, învaţă în grup, împărtăşind experienţa de învăţare;
• devin manageri autonomi, independenţi, motivaţi ai proceselor de învăţare.

Cu ajutorul unui *soft educaţional*, lecția devine interactivă și stimulativă, iar procesul de învăţare devine mai plăcut şi mai interesant. Povestirile însoţite de texte sugestive şi de imagini viu colorate şi expresive, care permit dezvoltarea cognitivă, a limbajului și a vocabularului, pot fi cu ușurință asimilate de elevi. În acest fel, imaginea facilitează învățarea prin faptul că se impune aproape instantaneu în campul vizual al receptorului și este puternic conectată la structurile emoțional-afective ale acestuia. Investigarea de către elevi a propriilor reacţii in timpul comunicării cu imaginea invită la autocunoaştere şi la autoevaluare. Astfel, printr-un soft educațional adaptat povestirii **Fetița cu chibrituri,** s-ar crea un „dialog” între elev și programul respectiv, pe baza unor sarcini/întrebări, care ar fixa cunoștințele transmise prin text și ar întări legătura empatică creată între acesta și personaje. Astfel, aceste interacțiuni vizuale și cognitive, vor determina elevul să participe la viața eroilor povestirii, exprimandu-și propriile stări de conștiință prin modelele prezentate, urmate de reflecția și meditația asupra vieții personale și colective.

Prin urmare, valorile ce interacționează în textul literar, animate prin imagini și asumate de elevi, vor contribui la conturarea personalității acestora și la dezvoltarea lor personală.

Bibliografie:

1. Cucoș, C., *Pedagogie și axiologie*, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1995.
2. Vianu, T., *Introducere în teoria valorilor*, Opere, v. 8, București, 1979.

ABANDONUL ŞCOLAR – O PROBLEMĂ A ÎNVĂŢĂMÂNTULUI ROMÂNESC

Mustaţă Elena - profesor
Colegiul Economic « Anghel Rugină » Vaslui

O educaţie adevărată, reală se fundamentează în familie, apoi ea se continuă în grădiniţă şi şcoală prin intermediul cadrelor didactice. În primul rând, ea se realizează prin puterea exemplului. O bună intervenţie a cadrului didactic prin însuşi procesul educativ pe care-l desfăşoară cu copiii poate constitui un mijloc de prevenire a abandonului şcolar, care a devenit din ce în ce mai frecvent.

Schimbarea şi inovaţia la nivelul metodologiei didactice constituie soluţia principală pentru reducerea abandonului şcolar prematur, în special în cazul tinerilor aflaţi în situaţia de a fi excluşi din sistem.

Abandonul şcolar reprezintă conduita de evaziune definitivă ce constă în încetarea frecventării şcolii, părăsirea sistemului educativ indiferent de nivelul la care s-a ajuns, înaintea obţinerii unei calificări sau pregătiri profesionale complete sau înaintea încheierii actului de studii început. Elevii care abandonează şcoala sunt cei care s-au făcut remarcaţi pentru absenteism şi alte dificultăţi de comportament, pentru care au fost sancţionaţi în repetate rânduri în şcoală. Acest abandon este cu atât mai grav cu cât are loc la nivelul formelor terminale de învăţământ, căci până a ajunge acolo societatea a cheltuit cu persoana respectivă o mulţime de resurse. Chiar şi cel în cauză a fost nevoit să depună anumite eforturi. Abandonul şcolar reprezintă o problemă gravă cu care se confruntă societatea contemporană; şcoala a ajuns să fie abandonată, înainte de toate, pentru că în ziua de azi nu contează în ierarhii, nu e percepută ca valoare în sine; atât copiii, cât si elevii nu mai consideră şcoala un viitor.

Efectele abandonului şcolar demonstrează că acest tip de conduită este considerat deosebit de grav. Mai întai, cei care abandonează şcoala nu au nici calificarea profesională indispensabilă integrării socio-economice, nici formația morală şi civică necesară exercitării rolului de părinte şi celui de cetățean al unei comunități. În al doilea rând, neavând o calificare, cei care abandonează şcoala sunt viitorii şomeri şi reprezintă, pe termen mediu şi lung, o sursă de dificultăți sociale şi de pierderi, care depăşesc investiția cerută de formarea inițială.

Profesorul, în zilele noastre, trebuie să schimbe modul de a transmite cunoaşterea.

Rolul TIC devine tot mai important în viaţa de zi cu zi, permiţându-ne să dezvoltăm noi modalităţi de a învăţa, de a trăi, de a munci, de a consuma şi de a ne distra.

În pofida disparităţilor existente în ceea ce priveşte rolul jucat de TIC în programele şcolare (în anumite ţări, TIC sunt considerate instrumente şi în altele, materii separate), majoritatea statelor intenţionează să sporească utilizarea TIC.

Rămân deschise întrebări privind modalitatea în care s-ar putea încuraja utilizarea TIC de către toată lumea, chiar şi în mediile cele mai dezavantajate şi cele mai vulnerabile ale populaţiei, şi formarea profesorilor de toate disciplinele pentru a dobândi competenţele necesare.

S-a demonstrat că utilizarea unor instrumente didactice inovatoare şi apropiate tinerilor contribuie la reducerea abandonului şcolar şi la îmbunătăţirea competenţelor grupului ţintă al studiilor

(tinerii aflaţi în situaţii de excludere şcolară şi marginalizare socială) şi este evident că, în aceeaşi măsură, muzica şi utilizarea în educaţie a noilor tehnologii (TIC) au o contribuţie majoră în diminuarea cauzei disconfortului acestora.

Numeroase proiecte au demonstrat că este posibilă dezvoltarea unor competenţe cheie în alte domenii (care au un grad mare de dificultate şi care nu sunt preferate de elevi), printr-un model de instruire bazat pe un subiect specific şi orientat spre practică - de exemplu, muzica aplicată în informatică. Un model pedagogic care combină creativitatea, distracţia şi competenţe cheie de învăţare, în special vizate de domenii precum matematica, ştiinţele, TIC., indirect, permite însuşirea acelor competenţe esenţiale care să permită intrarea în activitatea profesională.

Pentru a putea reduce numărul abandonurilor şcolare ar fi bine să încercăm să identificăm şi să studiem câteva cauze:

- şcolile din zonele defavorizate sunt caracterizate de izolare, sărăcie şi lipsa oportunităților de succes socio-profesional pentru absolvenți. Lipsiți de motivație, mulți dintre elevii claselor de liceu renunță în primii ani de studiu, rămânând să dea o mână de ajutor în gospodăriile proprii sau chiar muncind ca zilieri la oamenii mai avuți din satele respective. Sărăcia comunităților din zonele defavorizate limitează posibilitățile părinților de a oferi copiilor resursele necesare educației. Această stare provoacă deseori exploatarea copiilor prin muncă de către părinți. Lipsa interesului pentru școală se explică prin presiunile de ordin economic, prin dezamăgirile personale ale părinților și prin lipsa de cultură a comunității care poate fi susceptibilă față de instituțiile formale. Aceste cauze ar putea fi eliminate prin orientarea fondurilor disponibile spre școlile din asemenea zone, prin stabilirea unor legături cu centre de instruire existente, prin asigurarea unei infrastructuri care să asigure transportul elevilor, dar și asigurarea hranei pentru elevi care au domiciliul la distanțe mari de școala. De asemenea, este menţionată aprecierea (fară vreo susţinere) potrivit căreia, în mediul rural, abandonul şcolar creşte iarna, ,,în condiţiile lipsei de subsistenţă'' şi din cauza ,,lipsei hranei sau îmbrăcămintei necesare''. E o simplă părere fără cunoaşterea generală a realităţii. Pe de altă parte, încălzirea vremii, crearea condiţiilor naturale de practicare a unor îndeletniciri îi fac pe copii să-şi urmeze părinţii la muncă, abandonând şcoala.
- cultura de origine a elevilor – cercetările din domeniul educațional au relevat faptul că mediul socio-cultural de proveniență al elevilor este una dintre cele mai importante variabile în reuşita sau eşecul şcolar şi profesional al elevului. Este foarte importantă atitudinea familiei în raport cu şcoala. Există şi cazuri în care părinţii încurajează să încalce normele valorilor şcolare prin atitudinea lor faţă de şcoală. Ca forme principale de manifestare a deviaţiei şcolare putem aminti ca fiind mai grave din punct de vedere social şi comportamental: fuga de la şcoală, absenteismul, abandonul şcolar, vandalismul, conduitele violente, toxicomania, copiatul şi suicidul. Cunoaşterea acestor atitudini şi identificarea surselor de posibile tensiuni sau blocaje manifestate în raport cu cariera şcolară a tinerilor constituie un factor important în prevenirea abandonurilor. Elevii au fost încurajaţi şi de atitudinea părinţilor pentru care cartea nu mai reprezintă o prioritate, nici garanţia asigurării unui loc de muncă. Mai mult, emigrarea forţei de muncă îi afectează tot mai tare pe elevi, care fie că-şi urmează părinţii, fie sunt lăsaţi în grija unor rude sau cunoştinţe apropiate care se ocupă superficial de situaţia şcolară a copiilor.
- climatul familial are un rol hotărâtor în cauzele de abandon şcolar. Astfel, dezorganizarea vieții de familie, consecință a divorțului, climatul familial conflictual și imoral, excesiv de permisiv,

divergența metodelor educative şi lipsa de autoritate a părinților, atitudinea rece, indiferentă sau, dimpotrivă, tiranică a acestora sunt alte câteva aspecte care conduc spre abandonul şcolar.

 factorii de natură educațională: insubordonare față de normele şi regulile şcolare, chiul, absenteism, repetenție, motivații şi interese slabe în raport cu şcoala, greşelile dascălilor (de atitudine şi relaționare, competența profesională, autoritate morală) au şi ei un rol important în apariția fenomenului de abandon şcolar.

 anturajul de proastă calitate debusolează elevii cu un psihic labil datorat unor carențe din copilărie; dorința de a scăpa de sub tutela educațională sau familială, dorința de a capta obiecte, haine sau mâncare prin căi ocolite, necurate reprezintă cauze pentru care elevul abandonează şcoala. Anturajul reprezintă un factor negativ în viața elevului; el poate să-l determine pe elev să fumeze, să consume bauturi alcoolice, să consume droguri, să fure sau chiar să chiulească de la şcoală.

Se impun măsuri de prevenire a abandonului şcolar:

 psiho-pedagogice şi psiho-sociologice – care urmăresc cultivarea unor relații interpersonale adecvate pentru realizarea unei inserții socio-familiale pozitive;

 socio-profesionale – ele decurg din măsurile psiho-pedagogice şi psiho-sociale;

 psihiatrice - depistarea precoce a minorilor cu diferite probleme caracteriale, comportamentale, emoționale, tendinte agresive;

 juridico-sociale – aceste măsuri permit creşterea gradului de influențare socială prin popularizarea legilor şi prin propaganda juridică, în general.

În cazul etniei rome, cunoaşterea obiceiurilor şi tradiţiilor, faţa necunoscută şi nebănuită a existenţei membrilor ei pune în valoare ceea ce ei înşişi nu mai ştiu ori nu au reuşit să răzbată. Copiilor le oferă identitate şi apartenenţă la neam, le redă mândria de descendenţi ai poporului lor, răspândit prin numeroase teritorii, le crează o "unicitate pozitivă" – adică aceea care ascunde comoara trăsăturilor caracteristice unui popor. "Unicitatea pozitivă" care în esenţă arată demnitatea neamului lor, se opune aceleia "negative", aceea care a fost impusă mediatizării care condamnă la inhibare, la izolare. Aşadar, copilul fie că este integrat într-un sistem de învăţământ preprimar, primar, gimnazial, liceal, profesional, universitar, trebuie urmărit cu mare atenţie cum evoluează cum se menţine în sistemul educative, făcându-l cât mai eficient prin intervenţii oportune atât din partea părinţilor, cadrelor didactice, cât şi a comunităţii din care provine copilul pentru o mai mare siguranţă în prevenirea abandonului şcolar – o problema gravă în România.

În concluzie, educaţia pentru toţi este o nevoie a epocii noastre. Depinde de fiecare cadru didactic în parte, de responsabilitatea şi implicarea tuturor ca ea să devină o realitate din care fiecare să înveţe şi să se dezvolte şi să nu uităm că educația depinde foarte mult de familie.

Bibliografie:

1. Clerget, Stephane, (2008), *Criza adolescenţei*, Editura Tei, Bucureşti ;
2. Moisin, Anton, (2007), *Arta educării copiilor şi adolescenţilor în familie şi în şcoală,* Editura Didactică şi Pedagogică, Bucureşti
3. Tatu, Cornelia, *Suport de curs: Consiliere şcolară* (2009) ;
4. Stanciu, M*., Didactica postmodernă*, Editura Universităţii, Suceava, 2003
5. Stoica, Marin, *Pedagogie şi psihologie*, Editura Gheorghe Alexandru, Craiova, 2001

O resursă interactivă pentru ora de limba franceză – experiența mea de creare a unei fișe de lucru moderne

Moroiu Melania
Școala Gimnazială Radu Tudoran, Brăila

În activitatea mea didactică, îmi propun constant să aduc în sala de clasă materiale care să faciliteze învățarea activă și să transforme studiul limbii franceze într-un proces natural, intuitiv și motivant pentru elevi.

Mi-am dorit ca materialul să fie construit pe o *metodologie centrată pe elev,* care încurajează explorarea autonomă, asocierea vizuală și aplicarea imediată a noțiunilor învățate. Am ales să structurez conținutul pornind de la principiile pedagogiei comunicative și ale abordării interactive, două direcții esențiale în didactica limbilor moderne.

Astfel, în realizarea fișei urmăresc câteva principii metodologice clare, adică învățarea prin asociere vizuală. Integrarea resurselor didactice moderne în predarea limbii franceze reprezintă o necesitate în contextul actual al educației, caracterizat de digitalizare și de diversificarea stilurilor de învățare ale elevilor. Utilizarea fișelor de lucru interactive contribuie la creșterea motivației elevilor, la stimularea participării active și la adaptarea demersului didactic la nevoile unei generații familiarizate cu mediul digital. Astfel, profesorul nu mai este doar un furnizor de informații, ci un facilitator al procesului de învățare.

Procesul de creare a unei fișe de lucru moderne pentru ora de limba franceză presupune îmbinarea principiilor didacticii limbilor străine cu utilizarea tehnologiilor educaționale. Alegerea conținuturilor se face în funcție de obiectivele lecției și de nivelul de competență al elevilor, în conformitate cu cerințele stabilite de Cadrul European Comun de Referință pentru Limbi. Activitățile propuse trebuie să favorizeze dezvoltarea competențelor de receptare, producere și interacțiune, prin exerciții variate, autentice și contextualizate.

Resursele interactive permit diversificarea tipurilor de sarcini de lucru, precum exerciții de asociere, completare, feedback imediat sau autoevaluare. Acestea contribuie la consolidarea achizițiilor lingvistice și la crearea unui climat de învățare dinamic, centrat pe elev. De asemenea, utilizarea platformelor digitale facilitează diferențierea instruirii, oferind posibilitatea adaptării ritmului de lucru și a nivelului de dificultate.

Din perspectiva experienței didactice, realizarea unei fișe de lucru moderne implică și o reflecție constantă asupra eficienței resursei create. Evaluarea impactului acesteia asupra implicării și progresului elevilor permite ajustarea activităților și îmbunătățirea continuă a materialelor didactice. În acest sens, resursele moderne devin instrumente flexibile, capabile să susțină un proces educațional centrat pe competențe și pe învățarea activă.

Prin aceaste resurse, urmăresc să aduc o abordare modernă și eficientă în ora de limba franceză: una care pune elevul în centrul activității, folosește suport vizual relevant și încurajează progresul lingvistic într-un mod natural și accesibil. Consider că materialele digitale create cu intenție educațională clară pot transforma ora de limbi străine într-o experiență motivantă atât pentru elevi, cât și pentru profesor.

Bibliografie

1. **Cuq, J.-P., & Gruca, I. (2005).** *Cours de didactique du français langue étrangère et seconde*. Grenoble: Presses Universitaires de Grenoble.
2. **Puren, C. (2001).** *Didactique des langues étrangères : perspectives méthodologiques*. Paris: Hachette Éducation.
3. **Tagliante, C. (2006).** *L'évaluation et le Cadre européen commun*. Paris: CLE International.
4. **Conseil de l'Europe (2001).** *Cadre européen commun de référence pour les langues : apprendre, enseigner, évaluer*. Paris: Didier.

Folosirea resurselor digitale în procesul de predare–învățare

Stroe Steluta, CJRAE Brăila

În contextul transformărilor rapide ale societății contemporane, educația se află într-un proces continuu de adaptare la noile realități tehnologice. Utilizarea resurselor digitale în predare nu mai reprezintă o opțiune, ci o necesitate, determinată de profilul actual al elevilor, de accesul extins la tehnologie și de nevoia de a eficientiza procesul educațional. Integrarea instrumentelor digitale contribuie la modernizarea actului didactic și la crearea unui mediu de învățare dinamic, interactiv și centrat pe elev.

Rolul resurselor digitale în educația modernă

Resursele digitale includ o gamă variată de materiale și instrumente educaționale, precum platforme de învățare online, fișe de lucru interactive, aplicații educaționale, materiale multimedia sau resurse colaborative. Acestea oferă posibilitatea diversificării strategiilor didactice și permit adaptarea conținuturilor la diferite stiluri și ritmuri de învățare. Prin utilizarea resurselor digitale, profesorul poate facilita înțelegerea noțiunilor abstracte, poate stimula curiozitatea și poate crește gradul de implicare al elevilor în activitățile de învățare.

Un alt avantaj important al resurselor digitale este accesibilitatea. Elevii pot avea acces la materiale educaționale oricând și oriunde, ceea ce favorizează învățarea autonomă și dezvoltarea competențelor de autoorganizare. De asemenea, resursele digitale permit actualizarea rapidă a conținuturilor și adaptarea acestora la cerințele curriculare și la nevoile reale ale elevilor.

Impactul asupra procesului de predare–învățare

Integrarea resurselor digitale în predare modifică semnificativ rolul profesorului, care devine un mediator și un ghid al învățării, mai degrabă decât un simplu transmițător de informații. Activitățile digitale încurajează participarea activă, colaborarea și gândirea critică, elemente esențiale pentru formarea competențelor-cheie ale elevilor.

Utilizarea materialelor interactive, precum exercițiile cu feedback imediat sau jocurile educaționale, contribuie la consolidarea cunoștințelor și la menținerea motivației pentru învățare. În același timp, resursele digitale facilitează evaluarea formativă, oferind profesorului posibilitatea de a monitoriza progresul elevilor și de a interveni prompt pentru remedierea dificultăților.

Provocări și limite în utilizarea resurselor digitale

Deși beneficiile resurselor digitale sunt evidente, utilizarea acestora presupune și anumite provocări. Lipsa competențelor digitale ale cadrelor didactice, accesul inegal la tehnologie sau supraîncărcarea informațională pot afecta eficiența procesului educațional. De asemenea, utilizarea excesivă a tehnologiei, fără o fundamentare pedagogică solidă, poate conduce la pierderea focusului asupra obiectivelor educaționale.

Este esențial ca resursele digitale să fie integrate în mod echilibrat și să completeze metodele tradiționale de predare, nu să le înlocuiască complet. Selectarea și adaptarea resurselor trebuie să fie realizate în funcție de obiectivele lecției, de nivelul de vârstă al elevilor și de contextul educațional specific.

Folosirea resurselor digitale în predare reprezintă un demers necesar pentru modernizarea educației și pentru adaptarea acesteia la cerințele societății actuale. Atunci când sunt utilizate eficient și responsabil, resursele digitale pot îmbunătăți semnificativ calitatea procesului de predare–învățare, contribuind la dezvoltarea competențelor elevilor și la crearea unui mediu educațional atractiv și stimulativ. Rolul profesorului rămâne esențial în acest proces, prin selecția, adaptarea și valorificarea pedagogică a instrumentelor digitale.

Bibliografie

1. Cuq, J.-P., & Gruca, I. (2005). *Cours de didactique du français langue étrangère et seconde*. Grenoble: Presses Universitaires de Grenoble.
2. Guichon, N. (2012). *Vers l'intégration des TIC dans l'enseignement des langues*. Paris: Didier.
3. Tricot, A. (2017). *L'innovation pédagogique*. Paris: Retz.

Avantajele parteneriatului educațional

Moroiu Valerica, Lic.Tehnologic Matei Basarab, Măxineni

„Pentru ca o colaborare să fie de succes, trebuie ca fiecare dintre cei implicaţi să dea ce e mai bun din el” (Mikhail Baryshnikov).

Societatea noastră cere persoane responsabile, cu abilităţi de planificare, gândire critică, creativitate, de comunicare şi de prezentare, abilitatea de a lua decizii şi cunoştinţe şi abilităţi de utilizare a tehnologiei, precum şi acelor instrumente care servesc cel mai bine individului.

Învăţarea bazată pe parteneriate are avantajul că poate să transforme şcoala într-un laborator al vieţii. Şcoala trebuie să găsească formele optime prin care cei implicaţi în acest proces de educare să poată să gestioneze resursele, astfel încât, prin activităţile elaborate, să poată dezvolta elevilor norme şi conduite socio-morale.

Şcoala trebuie să aibă contacte cu toate instituţiile sociale interesate direct sau tangenţial cu domeniul educaţiei copilului de vârstă şcolară şi să stabilească relaţii de cooperare. Ea contribuie la transmiterea moştenirii culturale şi facilitează învăţarea individuală şi colectivă. Totodată şcoala face posibilă participarea grupurilor şi colectivităţilor la viaţa publică, elaborarea şi luarea deciziilor. Schimbul de informaţii favorizează interacţiunea socială şi permite unui număr mare de oameni să ia parte în mod activ la soluţionarea problemelor care îi privesc.

Școala, reprezentanţi ai comunităţii locale, ai unor asociaţii şi organizaţii pot realiza parteneriate, participând împreună la diverse activităţi pentru atingerea scopului comun.

Parteneriatul educaţional este o acţiune ce se adresează în principal părinţilor şi educatorilor şi presupune a acţiona în acelaşi sens. Trebuie să avem în vedere că o relaţie de parteneriat ne poate schimba şi pe noi, cadrele didactice, în sens pozitiv. În primul rând, parteneriatul vine cu mai multe soluţii şi ajutoare la problemele din grupă/ clasă sau instituţie. Parteneriatul educaţional presupune schimb de experienţă și schimb de bune practici. Deoarece în relaţia de parteneriat vorbim de o echipă ce se creează cu diferite scopuri şi pe diferite perioade de timp, învăţăm să lucrăm în echipă, ceea ce presupune: ascultare, acceptare, schimbare, cooperare, tolerare, adaptare, perseverenţă etc. Nu uităm că toate părţile implicate în parteneriat au de câşigat. Considerăm că, până la urmă, învăţăm împreună, formăm noi competenţe și sporim calitatea procesului educaţional.

Proiectele de parteneriat educaţional vizează întărirea relaţiilor dintre părinţi, elevi, dascăl şi comunitate, creşterea gradului de implicare a tuturor factorilor educaţionali**.** Activitatea în parteneriat creează relaţii de colaborare, clarifică diverse probleme educative, oferă un nou cadru în dezvoltarea personalităţii elevului. Iniţierea diferitelor proiecte de parteneriat educaţionale sunt benefice atât pentru elevi, cât şi pentru toţi ceilalţi factori implicaţi: şcoală, familie, comunitate. Ele presupun participarea activă la realizarea unor acţiuni comune, bazate pe schimbul de propuneri şi idei. Termenul „ parteneriat” presupune existenţa a doi sau mai mulţi membri care încearcă să rezolve o problemă, sarcină prin acţiuni comune.

Participanții pot fi: părinți, primării, jandarmerii, ONG-uri, biblioteci, consilii locale, palate ale copiilor, inspectorate şcolare, muzee, pompieri, poliție etc.

Metodele interactive folosite stimulează munca în grup, în cadrul căreia, toţi participă cu ceva. Se obţine un câştig atât pentru grup cât şi pentru fiecare individ în parte. În cadrul parteneriatelor educaționale se urmărește atingerea unor obiective de natură formală, informală, socio-comportamentală.

În urma parteneriatelor şcolare fiecare dintre părţile implicate în actul educativ are diferite beneficii: profesorii au posibilitatea deprinderii de noi abilităţi în planificarea şi managementul relației cu ceilalți; atât profesorii cât şi copii dobândesc noi abilităţi, atât pentru viaţa profesională, cât şi pentru cea personală (abilităţi de comunicare şi prezentare, luarea deciziei, rezolvarea de probleme şi managementul conflictului, creativitate, munca în echipă şi solidaritate); unitățile de învățământ beneficiază de motivaţia sporită a profesorilor şi elevilor, iar părinţii beneficiază de creșterea interesului copiilor pentru școală și pentru activitățile extrașcolare, obțin experiență în sprijinirea copiilor în problemele cu care se confruntă.

Se constituie grupuri de lucru care să promoveze valori comune. Se promovează dialogul între preşcolari şi elevi, dezvoltarea colaborării între cadre didactice din unităţi diferite de învăţământ. Copiii sunt antrenați efectiv în organizarea unor activităţi cu caracter extrașcolar. Se stabilesc relaţii de prietenie. Se dezvoltă un comportament tolerant, civilizat, respect faţă de ceilalţi. Se realizează diverse lucrări practice, plastice, artistice, ecologice, care sporesc sentimentul de satisfacție, îi conștientizează de calitățile, talentele pe care le au. Se cultivă responsabilizarea individuală. Unele parteneriate educaționalea presupun desfășurarea unor activități de informare și documentare prin întâlniri periodice între coordonatorii de proiect (părinţii, reprezentanţii comunităţii locale).

Prin mediatizarea rezultatelor obținute, prin publicarea de imagini, articole pe internet și în revistele școlare ale unităților de învățământ, la panourile de informare din școală/grădiniță, se dobândește încrederea în sine, se sporește sentimentul de satisfacție a muncii.

Prin parteneriatul școlar *Ne jucăm şi învățăm,* copiii au experimentat noi valenţe ale prieteniei, au înţeles şi adoptat norme de convieţuire socială, adaptându-şi în permanență propriul comportament la cerinţele grupului cu care au venit în contact.

Am urmărit formarea unui grup de lucru care să aibă valori comune. Am urmărit promovarea dialogului între preşcolari şi elevi, dezvoltarea colaborării între cadrele didactice

Am conceput împreună traseul pentru excursie, am vizitat diferite obiective propuse de ei, am organizat concursuri la care au fost prezenţi şi părinţii, am ţinut în faţa părinţilor o serbare care le-a permis acestora să vadă rezultatul muncii lor, trăirile şi comportamentul acestora.

Colaborarea cu părinții a devenit una apropiată şi bogată în conţinut, nicidecum una protocolară.

Am realizat desene, fotografii.

Toți cei implicați în activitățile parteneriatului au participat cu mare plăcere, iar produsele obținute sunt pline de culoare și creativitate.

Iată câteva activități propuse și desfășurate: *Astăzi ne cunoaştem!, Spune stop poluării, Spune* ***nu*** *violenței, 1 Iunie – Ziua Internațională a copilului,* excursii pe Dunăre, drumeții în munții Măcinului, vizite la muzeu, la jadarmerie.

Elevii au fost implicați în situaţii reale de viață, am promovat învăţarea prin contactul direct cu lucrurile, trecând de la „a învăţa despre” la „a şti cum să”.

Am organizat timpul liber într-o manieră plăcută, relaxantă. Deși formele de organizare ale acestor activităţi au caracter recreativ, am urmărit în desfășurarea lor un scop educativ.

Am creat un sentiment de siguranţă şi încredere.

Elevii au contribuit, după puterile lor, la desfășurarea acestora. Au observat că ceea ce învaţă la şcoală poate fi aplicat în cadrul unor acţiuni concrete.

S-a dezvoltat empatia și responsabilitatea faţă de semeni.

A crescut gradul de socializare și valorizare a elevilor.

Bibliografie generală

1. Cristea, S. (2000). *Dicționar de pedagogie*. București: Editura Litera.
2. Cucoș, C. (2006). *Pedagogie*. Iași: Polirom.
3. Iucu, R. (2008). *Managementul clasei de elevi*. București: Editura Polirom.
4. Păun, E. (1999). *Școala. O abordare sociopedagogică*. Iași: Polirom.
5. Stănciulescu, E. (coord.) (2012). *Sociologia educației. Antologie de texte fundamentale*. Iași: Polirom.

ROLUL MENTORATULUI ÎN APLICAREA PROIECTELOR ETWINNING

Neagoe Simonica Sonia
Școala Gimnazială Bălilești

Introducere

În contextul educației contemporane, caracterizate prin digitalizare și deschidere către colaborare europeană, proiectele eTwinning reprezintă un instrument valoros pentru modernizarea procesului de predare-învățare. Din experiența mea profesională, implicarea în proiecte eTwinning a contribuit semnificativ la dezvoltarea competențelor didactice, digitale și de colaborare, atât la nivel personal, cât și instituțional.

Pentru mulți profesori, în special pentru cei aflați la început de drum sau fără experiență în proiecte europene, aplicarea unui proiect eTwinning poate fi percepută ca un proces dificil. Am observat că lipsa familiarizării cu platforma eTwinning, necunoașterea etapelor de aplicare și nesiguranța în utilizarea instrumentelor digitale reprezintă obstacole frecvente. În acest context, mentoratul joacă un rol esențial, oferind sprijin metodologic, pedagogic și tehnic pe parcursul tuturor etapelor proiectului.

Mentoratul în educație – perspective din experiența personală

Din experiența mea, mentoratul reprezintă o formă eficientă de sprijin profesional, bazată pe colaborare, comunicare și schimb de bune practici. În cadrul programului eTwinning, mentoratul facilitează integrarea cadrelor didactice în comunitatea europeană de practică și contribuie la creșterea calității proiectelor propuse.

Prin activitatea de mentorat desfășurată, am constatat că profesorii care beneficiază de îndrumare devin mai încrezători, mai deschiși către inovare și mai motivați să utilizeze metode moderne de predare. Mentoratul nu presupune doar transmiterea de informații, ci și crearea unui climat de încredere, în care profesorii se simt susținuți și încurajați să experimenteze.

Rolul meu ca mentor în aplicarea proiectelor eTwinning

În activitatea de mentorat, rolul meu a fost acela de a sprijini colegii în identificarea unei idei de proiect relevante, adaptate vârstei elevilor și corelate cu obiectivele curriculare. Am oferit îndrumare în formularea obiectivelor, planificarea activităților și stabilirea rezultatelor așteptate.

De asemenea, i-am ghidat în completarea formularului de proiect, urmărind coerența dintre obiective, activități și evaluare, precum și respectarea criteriilor de calitate eTwinning. Prin feedback constant și sprijin personalizat, profesorii mentorati au reușit să depășească dificultățile inițiale și să aplice proiecte bine structurate.

Partea tehnică – familiarizarea cu platforma eTwinning

Un aspect esențial al activității mele de mentorat a fost sprijinul tehnic acordat profesorilor în utilizarea platformei eTwinning. Am facilitat familiarizarea cu platforma eTwinning Live, explicând funcționalitățile principale, modul de creare și completare a profilului personal, precum și utilizarea instrumentelor de comunicare.

I-am ghidat în procesul de căutare a partenerilor europeni și în inițierea colaborărilor, precum și în gestionarea spațiului TwinSpace, unde se desfășoară activitățile proiectului. De asemenea, am acordat o atenție deosebită organizării materialelor digitale și respectării normelor de siguranță online și protecției datelor cu caracter personal.

Implementarea proiectelor sub îndrumarea mentorului

> Pe parcursul implementării proiectelor eTwinning, am oferit sprijin constant în organizarea activităților, utilizarea instrumentelor digitale și monitorizarea progresului. Comunicarea continuă și feedback-ul constructiv au contribuit la îmbunătățirea calității activităților și la adaptarea acestora în funcție de nevoile elevilor.

Am încurajat reflecția asupra practicii didactice și utilizarea metodelor interactive și colaborative, promovând implicarea activă a elevilor în procesul de învățare.

Impactul mentoratului asupra cadrelor didactice, elevilor și instituției

Din perspectiva mea, mentoratul a avut un impact semnificativ asupra dezvoltării profesionale a cadrelor didactice implicate. Profesorii mentorati și-au dezvoltat competențele digitale, pedagogice și de management al proiectelor, devenind mai încrezători și mai deschiși către inovare.

Elevii implicați în proiectele eTwinning au participat la activități atractive și colaborative, dezvoltând competențe de comunicare, gândire critică și lucru în echipă.

Un rezultat important al activității mele de mentorat a fost obținerea **certificatelor de calitate eTwinning** de către cadrele didactice implicate. Prin sprijinul oferit în utilizarea platformei, în planificarea și implementarea activităților, profesorii mentorati au reușit să dezvolte proiecte educaționale coerente și relevante, recunoscute la nivel național și european. Ca urmare a acestor rezultate, unitatea de învățământ a dobândit statutul de **Școală eTwinning**, fapt care confirmă impactul pozitiv al mentoratului asupra calității actului educațional și asupra vizibilității instituției în spațiul educațional european.

Concluzii

Din experiența mea, rolul mentoratului în aplicarea proiectelor eTwinning este fundamental. Prin sprijin, ghidare și colaborare, mentoratul contribuie la succesul proiectelor, la dezvoltarea profesională a cadrelor didactice și la creșterea calității actului educațional. Astfel, eTwinning devine nu doar o platformă digitală, ci un spațiu educațional dinamic, în care mentoratul susține învățarea continuă, colaborarea europeană și inovarea didactică.

Bibliografie

European School Education Platform – eTwinning

Comisia Europeană – *eTwinning: Community for Schools in Europe*Voiculescu, E. (2018). *Mentoratul în educație*. Editura Didactică și Pedagogică

L'INVERSION SIMPLE ET L'INVERSION

COMPLEXE DANS LES STRUCTURES INTERROGATIVES

Prof. Stan Pălăguța, Liceul Tehnologic Marmația, Sighetu Marmației

La grammaire est le livre qui nous enseigne à bien employer les mots, à bien former les propositions et les phrases.

La grammaire est donc l'art de parler et d'écrire correctement.

Le plus souvent, on se sert d'une phrase interrogative pour poser une question ou demander de l'information. En général on questionne pour savoir, pour connaître, pour s'informer.

Le plus souvent, on se sert d'une phrase interrogative pour poser une question ou demander de l'information. En général on questionne pour savoir, pour connaître, pour s'informer.

Il y a trois manières de poser une question en français.

1. *Intonation* : la voix montée. C'est la manière la plus simple et la plus familière.

Vous savez conduire?

2 .*Est-ce que* … + forme affirmative. C'est la forme la plus courante.

Est-ce que vous savez conduire?

3. *Inversion du sujet :*

(il y a un trait d'union entre le verbe et le pronom)

Peut-on tolérer la violence?

Lorsque le verbe se termine par une voyelle, il faut intercaler un /t/ entre le verbe et le pronom personnel sujet pour faciliter la prononciation

A- t-il fait le devoir?

a**) L'inversion simple**

Dans le cas de l'inversion simple le sujet est simplement placé immédiatement après le verbe. Dans l'interrogation totale, cette inversion s'applique à des pronoms personnels sujets conjoints (je, tu, il etc.) ou pronom démonstratif « ce» .

- *As-tu peur?*

-Est-ce ta voiture?

Cette inversion est parfois impossible avec le pronom je ; on utilise alors l'expression *est ce que,* même dans le langage soutenu ex: *prends-je mon arme? Est-ce que j'ai mon arme ?*

b**) l'inversion complexe**: quand le sujet n'est pas un pronom personnel, il reste devant le verbe et est repris par un pronom personnel après le verbe (trait d'union) ex: *Monique est-elle l'épouse de ton oncle?*

A la troisième personne, le « t» de liaison euphonique a été intercalé, à partir du XVIe siècle, entre la finale vocalique du verbe et le pronom il (s) » ou elle (s) », par analogie avec les formes verbales terminées par un *t* :fait-il, doit-il, finit-il parle-t-elle, aimera-t-il?

Nous avons les exemples*:*

Inversion simple:Es-tu arrivé à l'heure?

Inversion complexe: *André est-il arrivé à l'heure?*
Remarques: Dans une interrogation partielle, les deux formes sont possibles.
Exemple: Inversion simple:*Comment s'est passé votre voyage?*
Inversion complexe: *Comment votre voyage est-il passé?*

Cependant, l'inversion simple est obligatoire avec le pronom interrogatif « que» Exemple: *Que fais-tu?* - L'inversion complexe, quant à elle, est obligatoire avec l'adverbe.
Pour faire une inversion complexe, le substantif ou le pronom, placés devant le verbe sont repris immédiatement derrière celui-ci par un pronom personnel de 3e personne au genre et nombre convenables :
-Quand ton père vient-il ?
L'inversion complexe est ici impossible. De même après*: qui, que* ou *lequel* :
-Qui es-tu ?
-Que fais-tu ?
On trouve l'inversion complexe après
1) pourquoi: *Pourquoi mon cœur bat- il si vite ?(Musset)*
2) si le verbe est accompagné d'un attribut ou d'un complément d'objet qui n'est pas visé par l'interrogation :
-Mais à qui la fille donnera-t-elle la main ?

Dans *la Grammaire Larousse du français contemporain, Librairie Larousse, Paris, 1964, page 94* nous pouvons trouver d ' autres éclairages. L'inversion simple est possible quand le sujet est un pronom personnel, *on* ou *ce* (sur l'emploi de la première personne du singulier)
-M'aimerais-tu ?
-Lit-on la leçon ?
L'inversion du sujet : impossible lorsqu'elle porte sur le sujet (qui, quel, lequel), elle peut être pratiquée dans la plupart des autres cas.

Pour supprimer l'inversion du sujet, le langage courant ajoute l'expression *est-ce que.*
Exemple : *Où est-ce que tu vas?*

Une langue se comprend et s'étudie dans sa fonction de communication. Si l'on veut que l'élève apprenne à communiquer, il faut, au moins, qu'il soit mis en présence de modèles (types de phrase) qui lui montrent et fassent comprendre comment fonctionne la langue lorsqu'elle est réellement utilisée pour communiquer.

Importanța evaluării igienei corporale în formarea comportamentelor sănătoase la elevii de clasa a V-a

Prof. dr. Dorcioman Maria-Magdalena
Colegiul Național „Dinicu Golescu”, Câmpulung

În perioada preadolescenței, elevii se află într-o etapă de transformări fizice și emoționale semnificative, care influențează atât imaginea de sine, cât și relaționarea cu ceilalți. În acest context, igiena corporală nu reprezintă doar un set de reguli, ci o componentă esențială a sănătății, a stimei de sine și a integrării sociale. Ora de Orientare și consiliere oferă cadrul adecvat pentru abordarea acestei teme într-un mod echilibrat, adaptat vârstei și lipsit de judecăți sau stigmatizări.

Tema evaluării igienei corporale la clasa a V-a este deosebit de relevantă, deoarece marchează trecerea de la simple deprinderi învățate mecanic la conștientizarea responsabilității personale față de propriul corp. Elevii încep să înțeleagă că igiena zilnică influențează nu doar starea de sănătate, ci și modul în care sunt percepuți de cei din jur, relațiile cu colegii și încrederea în sine.

Activitatea didactică a fost construită pornind de la experiențele reale ale elevilor, într-un climat de siguranță emoțională. Discuția inițială a vizat semnificația noțiunii de igienă corporală și legătura acesteia cu starea de bine. Elevii au fost încurajați să reflecteze asupra rutinei zilnice de îngrijire, asupra obiceiurilor formate în familie și asupra situațiilor în care lipsa igienei poate genera disconfort, respingere socială sau probleme de sănătate.

Un accent important a fost pus pe evaluarea formativă, realizată prin reflecție și autoanaliză, nu prin sancționare. Elevii au fost ghidați să observe diferența dintre a face un lucru „pentru că așa trebuie” și a-l face din convingerea că este benefic pentru ei. Astfel, evaluarea igienei corporale a devenit un instrument de autocunoaștere și responsabilizare, nu un simplu control al comportamentului.

Pe parcursul activității, s-a discutat despre igiena mâinilor, a corpului, a îmbrăcămintei și a obiectelor personale, precum și despre impactul acestora asupra sănătății fizice și emoționale. Elevii au fost încurajați să identifice situații concrete din viața de zi cu zi și să propună soluții realiste pentru îmbunătățirea propriilor obiceiuri.

Ora s-a încheiat cu o reflecție asupra ideii că igiena corporală este o formă de respect față de sine și față de ceilalți. Elevii au înțeles că evaluarea acestor comportamente nu are rolul de a eticheta, ci de a sprijini dezvoltarea unor deprinderi sănătoase, necesare pe termen lung.

Prin acest demers educațional, disciplina Orientare și consiliere își confirmă rolul formativ, contribuind la dezvoltarea autonomiei personale, a responsabilității și a unei imagini de sine pozitive.

FIȘĂ DE LUCRU

Tema: Igiena corporală – grijă față de sănătatea mea
Numele elevului: ……
Clasa: ……
Data: ……
Citește cu atenție textul discutat în clasă și răspunde sincer la întrebările de mai jos. Răspunsurile tale sunt confidențiale și te ajută să te cunoști mai bine.

1. Ce înseamnă pentru tine igiena corporală?
Scrie ce obiceiuri consideri importante pentru a te simți curat și sănătos.
……
……
……

2. De ce crezi că igiena este importantă în relația cu ceilalți colegi?
……
……
……

3. Ce obicei de igienă ți se pare cel mai ușor de respectat? Dar cel mai dificil? Explică.
……
……
……

4. Ai observat vreodată cum te simți atunci când ai grijă de tine? Descrie.
……
……
……

5. Ce ai putea îmbunătăți în rutina ta zilnică de îngrijire personală?
……
……
……

Reflecție finală
Completează propoziția:
„Am înțeles că igiena corporală este importantă pentru mine deoarece…”
……
……

Bibliografie

Ministerul Educației, *Programa școlară pentru disciplina Orientare și consiliere – clasele V–VIII*, București, Editura Didactică și Pedagogică, în vigoare.
Ministerul Educației, *Repere metodologice pentru aplicarea curriculumului la disciplina Orientare și consiliere*, București.
Organizația Mondială a Sănătății, *Educația pentru sănătate în școală. Ghid pentru cadrele didactice*, OMS, Geneva.
Zlate, M., *Psihologia copilului și a adolescentului*, Editura Polirom, Iași.
Dumitru, I. Al., *Consiliere psihopedagogică*, Editura Polirom, Iași.

„Vreau să fiu medic – uman sau veterinar”

Prof. Olteanu Maria, Colegiul Național „Dinicu Golescu”

La vârsta școlară mică și preadolescentă, copiii încep să își formuleze primele întrebări legate de viitor. „Ce voi fi când voi fi mare?” nu mai este doar un joc de imaginație, ci devine treptat o curiozitate reală, influențată de mediul familial, de experiențele personale și de modelele întâlnite. Ora de Orientare și consiliere are rolul de a sprijini această explorare timpurie, într-un mod realist, echilibrat și adaptat nivelului de vârstă.

Tema „Vreau să fiu medic – uman sau veterinar” oferă un context educațional valoros, deoarece aduce în prim-plan ideea de grijă față de viață, responsabilitate și empatie. Pentru elevii de clasa a V-a, profesia de medic este adesea asociată cu ajutorul, vindecarea și protejarea celor vulnerabili. Fie că este vorba despre oameni sau animale, imaginea medicului este una pozitivă, încărcată de sens și respect.

În cadrul acestei activități, elevii sunt încurajați să reflecteze asupra semnificației noțiunii de „a avea grijă”. Discuția pornește de la experiențe concrete: momente în care au fost la medic, situații în care un animal de companie a avut nevoie de îngrijire sau cazuri observate în comunitate. Aceste exemple îi ajută să înțeleagă că profesiile medicale nu înseamnă doar cunoștințe științifice, ci și răbdare, responsabilitate, autocontrol și dorința sinceră de a ajuta.

Diferența dintre medicul uman și medicul veterinar este analizată într-un limbaj accesibil, fără a intra în detalii tehnice. Elevii descoperă că ambii profesioniști lucrează pentru sănătate, dar în contexte diferite. Medicul uman îngrijește oameni de toate vârstele, comunică direct cu pacienții și familiile acestora și trebuie să fie atent nu doar la corp, ci și la emoțiile celui aflat în suferință. Medicul veterinar, pe de altă parte, are grijă de animale, uneori fără ca acestea să poată „spune” ce le doare, ceea ce presupune observație atentă, răbdare și o relație strânsă cu stăpânii animalelor.

Pe parcursul activității, elevii sunt ghidați să își analizeze propriile calități. Sunt încurajați să se întrebe dacă le place să ajute, dacă au răbdare, dacă pot lucra cu oameni sau cu animale, dacă reușesc să rămână calmi în situații dificile. Accentul nu cade pe alegerea unei profesii definitive, ci pe autocunoaștere și pe înțelegerea faptului că orice drum profesional începe cu interese, valori și atitudini.

Ora se încheie cu o reflecție asupra ideii că sănătatea este o valoare fundamentală, iar cei care aleg să lucreze în domeniul medical își asumă o misiune importantă în societate. Elevii sunt ajutați să înțeleagă că, indiferent de profesia pe care o vor alege în viitor, grija față de propria sănătate și față de cei din jur rămâne esențială.

Acest demers educațional contribuie nu doar la orientarea vocațională timpurie, ci și la formarea unor atitudini pozitive față de muncă, responsabilitate și respect față de viață, pregătind elevii pentru decizii conștiente în etapele următoare ale dezvoltării lor.

FIȘĂ DE LUCRU

Orientare și consiliere – clasa a V-a
Tema: *„Vreau să fiu medic – uman sau veterinar”*
Numele elevului: ……
Clasa: ……
Data: ……

Citește cu atenție textul discutat în clasă și răspunde sincer la întrebările de mai jos. Nu există răspunsuri „corecte” sau „greșite”. Important este să îți exprimi gândurile și ideile.

1. Ce înseamnă pentru tine să fii sănătos?
Scrie câteva rânduri despre cum recunoști o persoană sănătoasă și ce crezi că o ajută să își păstreze sănătatea.
……
……
……

2. Ai fost vreodată la medic sau la un medic veterinar?
Descrie pe scurt o experiență personală sau una cunoscută (a ta, a unui membru al familiei sau a unui animal).
……
……
……

3. În opinia ta, ce calități trebuie să aibă un medic?
Gândește-te atât la medicul care îngrijește oameni, cât și la cel care îngrijește animale.
……
……
……

4. Care crezi că este diferența dintre medicul uman și medicul veterinar?
Răspunde folosind cuvintele tale, fără definiții din manual.
……
……
……

5. Ți-ar plăcea să ajuți oameni sau animale?
Explică ce ai alege și de ce. Poți spune și dacă nu te-ai vedea într-o astfel de profesie.
……
……
……

6. Ce calități personale crezi că ai și te-ar ajuta într-o profesie din domeniul sănătății?

De exemplu: răbdare, empatie, curaj, atenție, calm.
……
……
……

7. Ce ai învățat nou despre tine în urma acestei activități?
Scrie o concluzie personală.
……
……
……

Reflecție finală
Completează propoziția:
„După această lecție, am înțeles că alegerea unei profesii înseamnă…”
……
……

Bibliografie
Ministerul Educației, *Programa școlară pentru disciplina Orientare și consiliere – clasele V–VIII*, București, Editura Didactică și Pedagogică, în vigoare.
Ministerul Educației, *Repere metodologice pentru aplicarea curriculumului la disciplina Orientare și consiliere*, București.
Organizația Mondială a Sănătății, *Educația pentru sănătate în școală. Ghid pentru cadrele didactice*, OMS, Geneva.
Super, D. E., *Psihologia carierei. Dezvoltarea vocațională de-a lungul vieții*, Editura ASCR, Cluj-Napoca.
Zlate, M., *Psihologia copilului și a adolescentului*, Editura Polirom, Iași.
Jigău, M., *Consilierea și orientarea în școală*, Editura Sigma, București.
Dumitru, I. Al., *Consiliere psihopedagogică*, Editura Polirom, Iași.

Impactul picturii și desenului asupra dezvoltării unei fetițe de 5 ani- studiu de caz

Diaconescu Ionica Marinela, profesor pentru educație timpurie Școala Gimnazială Vrănești,
structura G.P.N. Văleni

1. Date generale

1. **Vârsta copilului:** 5 ani
2. **Sex:** feminin
3. **Mediu educațional:** grădiniță
4. **Activități preferate:** desen, pictură, activități de creație
5. **Durata activității artistice:** aproximativ 40 minute zilnic la grădiniță și cel puțin o oră pe zi acasă.

2. Prezentarea cazului

Fetița este un copil cu o creativitate deosebit de bine dezvoltată, manifestând un interes constant pentru activitățile artistico-plastice. Aceasta se exprimă cu ușurință prin desen și pictură, folosind de regulă culori vesele, vii și realizând combinații cromatice variate. Imaginația sa este foarte bogată, iar lucrările reflectă experiențe personale, emoții și trăiri afective.

În anumite momente, atunci când copilul se simte singur sau plictisit, se observă o schimbare în paleta cromatică utilizată, aceasta alegând culori mai triste, mai închise. Pictura devine astfel un mijloc de exteriorizare a stărilor emoționale și de autoreglare afectivă.

Copilul petrece zilnic timp desenând și pictând, această activitate fiind realizată atât din pasiune, cât și ca modalitate de ocupare a timpului liber, în contextul în care nu are frați și nu dispune acasă de alți copii de vârstă apropiată cu care să se joace.

3. Mediul familial

Fetița este crescută și îngrijită exclusiv de mamă și tată, față de care manifestă un atașament deosebit, bazat pe siguranță emoțională și afecțiune. Mediul familial este stabil, iar părinții susțin activitățile creative ale copilului, oferindu-i materiale și încurajând exprimarea liberă.

Lipsa fraților determină copilul să își canalizeze energia și nevoia de joc către activități artistice, acestea devenind o formă de companie simbolică și de explorare a lumii.

4. Observații privind comportamentul copilului

În timpul activităților artistice, copilul:

1. manifestă concentrare și perseverență;
2. își exprimă emoțiile prin culoare și formă;
3. povestește despre creațiile sale;
4. dă dovadă de imaginație bogată și inițiativă;
5. prezintă încredere în sine și plăcere în realizarea lucrărilor.

La grădiniță, fetița este foarte sociabilă, căutând constant prezența celorlalți copii. Se joacă atât cu fete, cât și cu băieți, este prietenoasă, cooperantă și înțelegătoare.

5. Dezvoltarea socială și rolul creativității în relaționare

Un aspect deosebit de important este faptul că fetița își folosește creativitatea ca mijloc de socializare. Aceasta:

1. își îndeamnă colegii să creeze împreună;
2. îi implică în activități de pictură și desen;

3. realizează machete cu animale domestice desenate, colorate și decupate de ea;
4. confecționează zmee, avioane și diverse decorațiuni;
5. cooperează ușor în activități de grup.

Prin aceste comportamente, copilul demonstrează abilități sociale bine dezvoltate, spirit de inițiativă și dorința de colaborare.

6. Impactul picturii și desenului asupra dezvoltării copilului

a) Dezvoltarea emoțională

Pictura și desenul constituie principalele modalități de exprimare emoțională pentru copil. Alegerea culorilor reflectă starea sa afectivă, iar activitatea artistică o ajută să gestioneze emoțiile generate de singurătate sau plictiseală.

b) Dezvoltarea cognitivă

Activitățile creative stimulează imaginația, gândirea creativă și capacitatea de planificare. Copilul construiește scene complexe și îmbină elemente variate în lucrările sale.

c) Dezvoltarea limbajului

Descrierea creațiilor și explicarea procesului de lucru contribuie la dezvoltarea vocabularului și a exprimării coerente.

d) Dezvoltarea motricității fine

Folosirea pensulei, foarfecii, creioanelor și a altor materiale dezvoltă coordonarea mână–ochi și precizia mișcărilor.

e) Dezvoltarea socială

Activitățile artistice facilitează integrarea copilului în grup, colaborarea și consolidarea relațiilor cu ceilalți copii.

Rolul educatoarei

Educatoarea are rolul de a:

1. încuraja exprimarea liberă prin artă;
2. oferi materiale variate și de calitate;
3. valoriza fiecare lucrare fără a impune modele rigide;
4. stimula dialogul despre creațiile realizate;
5. integra activitățile artistice în rutina zilnică a grădiniței.

7. Concluzii

Pictura și desenul au un rol esențial în dezvoltarea armonioasă a fetiței de 5 ani, reprezentând atât o formă de exprimare emoțională, cât și un mijloc de socializare și de compensare a lipsei jocului cu frați sau copii de vârstă apropiată în mediul familial. Activitatea artistică susține echilibrul emoțional, creativitatea și dezvoltarea abilităților sociale, fiind recomandată menținerea și valorificarea acesteia atât în familie, cât și în cadrul grădiniței. Subliniind rolul pe care îl au activităţile artistico - plastice, menţionez că desenul si pictura copilului reprezintă un joc plăcut, o activitate agreabilă, care dirijată cu mult tact are consecinţe dintre cele mai favorabile pentru dezvoltarea sa ulterioară

Bibliografie

1. Breben, S., Gongea, E., Ruiu, G., Fulga, M. (2008). *Metode interactive de grup*. București: Editura Arves.
2. Glava, A., Glava, C. (2002). *Psihologia educației*. Cluj-Napoca: Editura Dacia.
3. Ionescu, M. (2010). *Didactica modernă*. Cluj-Napoca: Editura Dacia.

4. Miclea, M. (2003). *Psihologie cognitivă*. Iași: Editura Polirom.

BOGĂŢIA NOASTRĂ CEA NEPREŢUITĂ –

TRADIŢIILE ŞI OBICEIURILE

Prof. Dobrea Monica

Şcoala Gimnazială ”Emil Racoviță” Onești, jud. Bacău

Motto: *„...datinile, proverbele, muzica şi poezia sunt arhivele popoarelor, iar cu ele se poate constitui trecutul lor îndepărtat. Căci nu există bucurii mai de preţ ca averea de cuget şi simţire inclusă şi păstrată cu sfântă grijă de-a lungul vremurilor în adâncul sufletului românesc, al moşilor şi strămoşilor noştri.”*

ALEXANDRU VLAHUŢĂ

În ansamblul culturii populare tradiţionale, *obiceiurile* formează un capitol important, fiindcă întreaga viaţă a omului, munca lui din timpul anului şi diferitele lui ocupaţii, relaţiile cu semenii lui şi cu întruchipările mitologice erau, în trecut, întreţinute de obiceiuri.

În folclorul nostru, unele obiceiuri au păstrat până astăzi forme ample de desfăşurare, în care vechile rituri se îmbină cu acte ceremoniale, cu manifestări spectaculoase. Ele sunt adevărate sărbători populare bogate în cântece, dansuri, poezie şi acte mimice şi dramatice. La aceste sărbători contribuie toate domeniile folclorului şi chiar unele domenii ale artelor populare plastice, de pildă costumul şi diferitele obiecte de recuzită.

Limba românească cunoaşte două cuvinte care denumesc acelaşi lucru: *obicei* şi *datină*, cuvinte pe care „Dicţionarul limbii române contemporane” le consideră sinonime. În limba literară li se adaugă şi termenii de *ceremonie* şi *rit.* Însă există o „uşoară nuanţă” care le diferenţiază.

Datina – este termenul general popular pentru tot ce se practică după anumite reguli de demult.

Obiceiul – cuprinde ansamblul manifestărilor folclorice legate de un anumit eveniment sau de o anumită dată calendaristică.

În comunităţile tradiţionale, *obiceiul* era o manifestare folclorică îndătinată pe care o colectivitate dată o repetă cu regularitate cu acelaşi prilej, socotind-o justă şi obligatorie.

Obiceiurile populare sunt, în mare parte, transmise prin tradiţie.

Obiceiul are un caracter colectiv şi general. Originea unora dintre obiceiurile noastre poate fi dedusă din practici apărute în procesul muncii. Originea altora poate fi pusă în legătură cu rituri bazate pe credinţe şi mituri străvechi. Altele, care au ajuns până în zilele noastre, sunt sub formă de joc, de petrecere şi s-au putut naşte ca atare chiar pe teritoriul nostru. Biserica a introdus şi ea o serie de obiceiuri şi a contribuit la schimbarea sensului şi a formelor obiceiurilor mai vechi.

Folcloristica a grupat obiceiurile calendaristice în patru cicluri care corespund celor patru anotimpuri: obiceiuri de primăvară, de vară, de toamnă şi de iarnă.

Dintre obiceiurile de iarnă, acelea care fac parte din ciclul Anului Nou, sunt deosebit de ample şi pline de semnificaţie pentru cultura noastră populară.

Repertoriul obiceiurilor de Anul Nou cuprinde, în forma lui tradiţională: colinde de copii şi colinde de ceată, cântecele de stea, colindele religioase, urături de belşug şi recoltă bogată ca „Pluguşorul" şi cu „Buhaiul", urarea cu sorcova, „Zorile" sau zăuritul, „Vasilca", jocurile cu măşti: „Cerbul", „Capra", dansurile: „Căiuţii", „Căluşerii", teatrul popular cu tematică haiducească- „Jienii". Aceste obiceiuri sunt variate la nivel naţional.

În zona etnografică a Trotuşului, când iarna s-a aşternut peste munţii îmbrăcaţi în verdele pădurilor de conifere, liniştea cuprinde satele care parcă aşteaptă să se reverse tumultul sărbătorilor de iarnă. În fiecare sat, cetele de flăcăi, de oameni însuraţi şi de copii îşi pregătesc din vreme costumele, învaţă colindele, pluguşorul şi textele jocurilor cu măşti. Până târziu se aud ropotele tobelor, fluierăturile stridente ale ţicnalelor şi cântecul sprinten al fluierului, se fac repetiţii, se probează costumele şi măştile, se repetă jocurile.

Cu o săptămână înaintea schimbării anului se sărbătoreşte Crăciunul. Fiecare gospodar *taie porcul* şi pregăteşte fel de fel de mâncăruri tradiţionale. Mesele sunt încărcate de bucate – semn al belşugului şi îndestulării. În această atmosferă, sărbătorile de iarnă ţineau de la Crăciun până la Bobotează.

În seara ajunului de Crăciun, pe sub ferestrele caselor, grupuri de colindători mari şi mici cântă *colinde* dintre cele mai vechi şi mai frumoase.

În vremurile îndepărtate, colindele de Crăciun aveau un caracter laic. Apariţia creştinismului a adus schimbări în conţinutul acestora. Exemplific un început dintr-un vechi colind, cules din Caşin: *„La puţul cu zalele / Răsărit-a soarele / Şi nu-i soare răsărit / Ci-i Gheorghiţă împodobit / Cu mărgele de argint / Cu ţurţuri până în pământ".*

Ca în toate satele româneşti, în ultima zi a anului se umblă cu pluguşorul, iar în dimineaţa Anului Nou cu *semănatul*, străvechi obicei agrar care la români se leagă de începutul unei noi perioade de vegetaţie.

Cel mai mare spectacol popular, la care luau parte toate generaţiile satului, începea în ajunul Anului Nou. De dimineaţă, porneau copiii cu *pluguşorul*, mai târziu plecau cei mai mari cu buhaiul şi gârbacele. În satele de pe valea Tazlăului se colinda cu plugul. Câţiva bărbaţi în vârstă înjugau boii la un plug adevărat, împodobit de un brăduţ şi cu batiste înflorate, porneau pe la casele gospodarilor, unde trăgeau câte o brazdă şi urau belşug şi sănătate. Textul pluguşorului conţine o descriere a tuturor muncilor agricole practicate la cultivarea grâului: alegerea locului de arat, semănatul, seceratul, treieratul şi făcutul colacilor.

Dar cele mai spectaculoase obiceiuri de Anul Nou au rămas jocurile cu măşti, puternic diferenţiate de la o microzonă la alta şi cu un profund specific local. Cel mai interesant şi plin de inedit este *jocul ursului*. Originea acestui obicei trebuie căutată în evul mediu târziu, sau poate mai demult. Până la jumătatea secolului trecut, ţiganii ursari colindau satele cu urşi care-i călcau pe cei care sufereau de „şale". Jocul urşilor din Dărmăneşti, Asău, Dofteana şi din satele din jur a evoluat de la un simplu obicei la un adevărat spectacol de mari proporţii şi cu largă rezonanţă. În ropotele asurzitoare ale tobelor, mai mulţi urşi, ţinuţi de lanţuri de către ursari, joacă într-un ritm frenetic. De menţionat este faptul că masca-costum de urs se compune dintr-o blană întreagă de urs, împodobită cu curele şi canafi.

Un bogat folclor local, cântat sau vorbit, a apărut în zonă ca urmare a practicării jocului ursului. Povestioarele exprimate în versuri populare diferite de la un sat la altul, varietatea lor fiind mărturia bogăţiei creaţiei populare locale.

Jocul cu măşti *Capra* cunoaşte o largă răspândire în zonă, fiind cunoscute mai multe variante ale acestuia. Dintre acestea menţionăm „capra în picioare" de la Berzunţi, o parodie după nunta ţărănească. Alaiul se compune din mai multe personaje, dintre care atrag atenţia în mod deosebit „badaranii" conduşi de „caraulea" care, pe lângă clopote şi tălănci uriaşe, poartă pe cap măşti lucrate cu multă pricepere şi gust artistic. În satele Albele şi Poiana, comuna Bârsăneşti, alaiul caprei ajunge până la 30 de personaje. Fiind tot o parodie după nunta ţărănească, alaiul se compune din „frumoşi" (mireasa, capra, căpitanul, arnăutul, doctorul) şi „urâţi", care poartă pe cap măşti zoomorfe. La Oituz, alaiul caprei este compus din 40-50 de mascaţi şi are în frunte un flăcău care mânuieşte capra.

În câteva sate din zonă a pătruns şi obiceiul denumit *Cerbul*, fiind o variantă a caprei.

În Dărmăneşti şi Solonţ, dar şi în satele limitrofe se întâlneşte un obicei numit *încontrarea irozilor*, la care iau parte flăcăi îmbrăcaţi în costume femeieşti. Chiar dacă este de inspiraţie biblică, obiceiul irozilor nu cuprinde numic religios. Acest obicei ne oferă, ca toate celelalte anterior prezentate, un inegalabil spectacol de sunet, mişcare ritmică şi culoare.

Căiuţii reprezintă un obicei care se practică în satele din partea de sud-est a zonei Trotuşului.

În afara diverselor variante ale jocului cu măşti, în zona etnografică a Trotuşului sunt cunoscute manifestări ale *teatrului popular*. De un real succes se bucură teatrul folcloric *cu tematică haiducească*. Aceste formaţii sunt cunoscute sub numele de „jieni" (în Gura Văii, Agăş, Palanca) şi de „banda lui Bujor" (pe valea Asăului şi în alte sate de munte).

„Banda lui Bujor" are temă haiducească inspirată din lupta căpitanului de haiduci, Bujor, împotriva boierilor şi turcilor, pe valea Trotuşului, la începutul secolului al XIX-lea. Personajele sunt: anul nou, anul vechi, haiducul Bujor, haiducii Codreanu, Pandel, Mărior, un haiduc rătăcit, mama lui Bujor, doi turci, un grec, căpitanul poterei şi un vânător.

Obieciurile populare transmise din generaţie în generaţie sunt, după cum am mai arătat, fapte culturale complexe, menite, înainte de toate, să organizeze viaţa oamenilor, să marcheze momentele importante ale trecerii lor prin lume. Ele merită atenţia omului contemporan pentru că ele trebuie cunoscute şi valorificate. Cunoaşterea lor trebuie făcută în profunzime pentru ca valorizarea să nu rămână numai la nivelul spectaculosului şi al pitorescului, ci să scoată în evidenţă cât mai multe valenţe adânc umane pe care manifestările tradiţionale le încifrează.

Bibliografie:

1. Dorinel Ichim, *„Zona etnografică Trotuş",* Editura Sport-Turism, Bucureşti, 1983;
2. Tudor Pamfile, *„Sărbătorile de iarnă",* Editura Saeculum I.O., Bucureşti, 1997;
3. Mihai Pop, *„Obiceiuri tradiţionale româneşti",* Editura Univers, Bucureşti, 1999.

Dimensiuni pedagogice ale integrării resurselor digitale în învățământul primar. Repere teoretice și exemple de bună practică educațională

Gheorghe Diana Nicoleta, Școala Gimnazială Nr. 2 Modelu, județul Călărași

Rezumat

Integrarea resurselor digitale în procesul instructiv-educativ constituie una dintre direcțiile prioritare ale educației contemporane, având implicații semnificative asupra calității învățării și asupra formării competențelor-cheie ale elevilor. În învățământul primar, utilizarea pedagogic fundamentată a resurselor digitale contribuie la diversificarea strategiilor didactice, la stimularea motivației pentru învățare și la adaptarea demersului educațional la particularitățile de vârstă ale elevilor. Prezentul articol își propune să analizeze dimensiunile pedagogice ale integrării resurselor digitale în învățământul primar, printr-o abordare teoretico-aplicativă, evidențiind exemple de bună practică educațională construite pe un model teoretic, cu aplicații ipotetice, dar realiste.

Cuvinte-cheie: resurse digitale, învățământ primar, bună practică educațională, competențe digitale, învățare activă

1. Introducere

Evoluția accelerată a tehnologiilor digitale a determinat transformări profunde la nivelul societății contemporane, influențând în mod direct domeniul educației. Sistemele educaționale sunt nevoite să răspundă noilor cerințe sociale, culturale și profesionale, prin adaptarea curriculumului, a strategiilor didactice și a modalităților de evaluare. În acest context, școala nu mai poate fi concepută exclusiv ca spațiu al transmiterii informației, ci ca mediu de formare a competențelor necesare integrării active într-o societate digitalizată.

Învățământul primar ocupă un rol esențial în acest proces, reprezentând etapa în care se formează bazele cognitive, afective și sociale ale elevilor, precum și comportamentele fundamentale de învățare. Integrarea resurselor digitale în acest ciclu de învățământ necesită o abordare pedagogică riguroasă, fundamentată teoretic și adaptată particularităților de vârstă. Utilizarea tehnologiei educaționale nu poate fi concepută ca un scop în sine, ci ca un instrument didactic menit să sprijine învățarea activă, să stimuleze motivația intrinsecă și să faciliteze accesul la conținuturi educaționale variate și relevante.

2. Repere teoretice privind integrarea resurselor digitale în educație

Resursele digitale educaționale pot fi definite ca ansamblul materialelor didactice create, stocate și utilizate în format electronic, având rolul de a susține procesul de predare–învățare–evaluare. Acestea includ aplicații educaționale, platforme digitale, materiale multimedia, jocuri didactice interactive, fișe de lucru online și instrumente de evaluare digitală.

Din perspectivă pedagogică, integrarea resurselor digitale se circumscrie paradigmei educației centrate pe elev, care promovează învățarea activă, colaborativă și reflexivă. Teoriile constructiviste ale învățării susțin ideea conform căreia elevul construiește cunoașterea prin interacțiune cu mediul și prin implicare activă în sarcini de învățare semnificative. În acest sens, tehnologia educațională devine un mediu de mediere cognitivă, facilitând explorarea, experimentarea și consolidarea achizițiilor.

Eficiența utilizării resurselor digitale este condiționată de competențele pedagogice și digitale ale cadrului didactic. Modelul TPACK (Technological Pedagogical Content Knowledge) evidențiază interdependența dintre cunoașterea conținutului, competențele metodologice și utilizarea tehnologiei, subliniind faptul că integrarea resurselor digitale trebuie realizată coerent și adaptat contextului educațional.

3. Resursele digitale ca bună practică educațională în învățământul primar

O bună practică educațională presupune implementarea unor strategii didactice eficiente, validate prin impactul pozitiv asupra procesului de învățare și asupra progresului elevilor. În învățământul primar, utilizarea resurselor digitale poate fi considerată bună practică atunci când este integrată sistematic în proiectarea didactică, răspunde nevoilor reale de învățare ale elevilor și contribuie la atingerea obiectivelor educaționale.

Profesorul are un rol central în acest demers, fiind responsabil de selecția, adaptarea și valorificarea resurselor digitale. Acesta nu este un simplu utilizator al tehnologiei, ci un designer al experiențelor de învățare, care creează contexte educaționale stimulative și sprijină dezvoltarea competențelor cognitive, sociale și digitale ale elevilor. Totodată, cadrul didactic are responsabilitatea de a forma comportamente responsabile privind utilizarea tehnologiei, promovând reguli clare și un echilibru între activitățile digitale și cele tradiționale.

4. Exemple de integrare a resurselor digitale în activitatea didactică

În cadrul activităților de învățare, resursele digitale pot fi utilizate ca instrumente de sprijin pentru predare, consolidare și evaluare formativă. De exemplu, în aria curriculară Limbă și comunicare, materialele digitale interactive pot facilita dezvoltarea competențelor de citire și înțelegere a mesajului scris, prin exerciții adaptate nivelului de competență al elevilor și prin feedback imediat.

În domeniul Matematică și explorarea mediului, resursele digitale permit reprezentarea vizuală a conceptelor abstracte, sprijinind înțelegerea relațiilor cantitative și spațiale. Jocurile didactice digitale contribuie la creșterea motivației pentru învățare și la reducerea anxietății asociate rezolvării exercițiilor matematice.

De asemenea, în activitățile de explorare a mediului, materialele multimedia pot fi utilizate pentru ilustrarea fenomenelor naturale, facilitând învățarea prin observație și descoperire. Utilizarea fișelor de lucru digitale și a instrumentelor de evaluare formativă oferă profesorului posibilitatea de a monitoriza progresul elevilor și de a adapta demersul didactic în funcție de nevoile identificate.

5. Avantaje și limite ale utilizării resurselor digitale

Integrarea resurselor digitale în învățământul primar prezintă multiple avantaje, dintre care se evidențiază creșterea motivației pentru învățare, diversificarea strategiilor didactice, facilitarea învățării diferențiate și dezvoltarea competențelor digitale. Totodată, utilizarea tehnologiei educaționale implică și anumite limite, precum riscul suprautilizării, accesul inegal la dispozitive sau necesitatea unei ghidări permanente din partea cadrului didactic.

Prin urmare, este necesară adoptarea unei abordări echilibrate, care să valorifice potențialul resurselor digitale fără a diminua importanța interacțiunii directe dintre profesor și elev.

6. Concluzii

Integrarea pedagogică a resurselor digitale în învățământul primar reprezintă o componentă esențială a modernizării educației, cu impact semnificativ asupra calității procesului instructiv-educativ. Utilizate în mod responsabil și fundamentat teoretic, resursele digitale contribuie la optimizarea învățării, la dezvoltarea competențelor-cheie și la formarea unei atitudini pozitive față de procesul educațional.

Exemplele prezentate evidențiază faptul că resursele digitale pot constitui instrumente valoroase în sprijinul activității didactice, fără a diminua rolul profesorului, ci dimpotrivă, consolidându-l ca mediator al cunoașterii și facilitator al învățării.

Bibliografie

1. Ministerul Educației (2020). *Programa școlară pentru învățământul primar*. București.
2. Cucoș, C. (2014). *Pedagogie*. Editura Polirom, Iași.
3. Joița, E. (2008). *Instruirea constructivistă*. Editura Aramis, București.
4. OECD (2020). *Education in the Digital Age*. Paris.
5. Comisia Europeană (2019). *Digital Education Action Plan*. Bruxelles.

Inteligența artificială în sala de clasă

Pașalan Tatiana Monica
Liceul Tehnologic Pucioasa

Educația contemporană se află într-un proces continuu de transformare, determinat de evoluțiile tehnologice rapide și de schimbările socio-economice globale. Digitalizarea educației nu mai reprezintă o opțiune, ci o necesitate, iar inteligența artificială se impune ca una dintre cele mai influente tehnologii ale prezentului. Utilizarea IA în educație promite eficientizarea proceselor didactice, creșterea relevanței învățării și adaptarea școlii la nevoile elevilor secolului XXI.

În același timp, introducerea inteligenței artificiale în sala de clasă ridică numeroase provocări de ordin metodic, etic și pedagogic. Scopul prezentului articol este de a evidenția implicațiile utilizării inteligenței artificiale în educație, cu accent pe oportunități, limite și responsabilități.

Inteligența artificială este definită ca domeniul informaticii care dezvoltă sisteme capabile să simuleze procese cognitive umane, precum învățarea, raționamentul, recunoașterea limbajului și rezolvarea problemelor. În context educațional, IA este utilizată prin intermediul platformelor adaptive de învățare, al tutorilor inteligenți, al sistemelor de evaluare automată și al aplicațiilor de analiză a datelor educaționale.

Din perspectivă pedagogică, inteligența artificială se înscrie în paradigma educației centrate pe elev, sprijinind diferențierea și individualizarea învățării. Totodată, este necesară delimitarea clară între utilizarea IA ca instrument didactic și tendința de automatizare excesivă a procesului educațional, care poate afecta calitatea formării.

Ca și oportunități pedagogice și metodice ale inteligenței artificiale putem enumera:

1. Personalizarea și diferențierea instruirii

Unul dintre cele mai importante beneficii ale inteligenței artificiale în educație este posibilitatea personalizării procesului de învățare. Sistemele bazate pe IA pot analiza ritmul de lucru, nivelul de performanță și stilul de învățare al elevilor, oferind conținuturi adaptate nevoilor individuale.

Din punct de vedere metodic, personalizarea facilitează aplicarea principiului diferențierii instruirii, permițând profesorului să răspundă diversității din sala de clasă. Elevii cu dificultăți de învățare pot beneficia de explicații suplimentare și exerciții remediale, în timp ce elevii cu performanțe ridicate pot primi sarcini de aprofundare.

2. Evaluarea formativă și feedback-ul continuu

Inteligența artificială oferă instrumente eficiente pentru evaluarea formativă, prin feedback rapid, clar și constant. Testele online, corectate automat, și aplicațiile de analiză a răspunsurilor permit monitorizarea progresului elevilor în timp real.

Din perspectivă metodică, aceste instrumente sprijină reglarea procesului de predare–învățare și contribuie la orientarea evaluării spre competențe, nu doar spre acumularea de informații. Elevii devin mai conștienți de propriul parcurs de învățare, iar profesorul dispune de date relevante pentru adaptarea strategiilor didactice.

3. Sprijin pentru proiectarea didactică

Inteligența artificială poate susține cadrele didactice în proiectarea activităților de învățare, prin generarea de resurse educaționale, sugestii metodologice și exemple de bune practici. Analiza datelor

educaționale facilitează identificarea conceptelor dificile și a erorilor frecvente, contribuind la optimizarea demersului didactic.

Astfel, IA devine un instrument de sprijin metodic, care permite profesorului să se concentreze asupra dimensiunilor creative și relaționale ale actului educațional.

4. Dezvoltarea competențelor digitale și transversale

Utilizarea inteligenței artificiale în școală contribuie la formarea competențelor digitale ale elevilor, prevăzute în documentele curriculare europene. În plus, elevii își dezvoltă gândirea critică, capacitatea de analiză și responsabilitatea în utilizarea tehnologiei.

Dintre limitele, riscurile și provocările metodice, pot fi menționate:

1. Riscul utilizării necritice a tehnologiei

Unul dintre principalele riscuri ale utilizării inteligenței artificiale în educație este dependența excesivă de soluții automate. În lipsa unei medieri pedagogice adecvate, elevii pot deveni pasivi și pot renunța la efortul cognitiv necesar învățării autentice.

Profesorul are responsabilitatea de a stimula gândirea critică și reflecția, integrând tehnologia ca instrument de sprijin, nu ca substitut al învățării.

2. Aspecte etice și protecția datelor

Inteligența artificială se bazează pe colectarea și analiza unor volume mari de date, ceea ce ridică probleme legate de confidențialitatea informațiilor și de respectarea drepturilor elevilor. Instituțiile de învățământ trebuie să respecte legislația în vigoare și să promoveze o cultură a utilizării etice a tehnologiei.

3. Inegalități de acces și incluziune

Implementarea inteligenței artificiale poate accentua inegalitățile existente între diferite categorii de elevi și unități de învățământ. Lipsa infrastructurii digitale și a resurselor financiare reprezintă o barieră semnificativă.

Din perspectivă metodică și managerială, este necesară adoptarea unor politici educaționale care să asigure acces egal și incluziune.

În contextul digitalizării, rolul profesorului se redefinește. Acesta devine facilitator al învățării, mentor și mediator între elev și tehnologie. Competențele digitale, reflecția metodică și capacitatea de adaptare sunt esențiale pentru integrarea eficientă a inteligenței artificiale.

Formarea continuă a cadrelor didactice reprezintă o condiție fundamentală pentru utilizarea responsabilă a tehnologiilor emergente. Profesorul rămâne factorul decisiv în asigurarea calității educației.

Pentru valorificarea potențialului inteligenței artificiale în educație, este necesară elaborarea unor strategii coerente de integrare la nivel instituțional și curricular. Colaborarea dintre profesori, decidenți educaționali și specialiști în tehnologie este esențială.

De asemenea, este importantă dezvoltarea unei culturi a utilizării responsabile a tehnologiei, bazată pe principii etice și pedagogice clare.

În concluzie, inteligența artificială oferă oportunități reale pentru modernizarea procesului educațional, însă utilizarea sa trebuie realizată cu discernământ și responsabilitate. Echilibrul dintre tehnologie și dimensiunea umană a educației rămâne fundamental.

Integrarea inteligenței artificiale în sala de clasă nu reprezintă un scop în sine, ci un mijloc de îmbunătățire a calității învățării, cu elevul în centrul procesului educațional.

Bibliografie

1. European Commission (2022). Ethical guidelines on the use of artificial intelligence in education. Brussels.
2. OECD (2021). Artificial Intelligence in Education: Challenges and Opportunities. Paris: OECD Publishing.
3. Redecker, C. (2017). European Framework for the Digital Competence of Educators: DigCompEdu. Luxembourg: Publications Office of the European Union.
4. Selwyn, N. (2019). Should robots replace teachers? AI and the future of education. Cambridge: Polity Press.

Studiu de specialitate

Analiza rolului evaluării la disciplina limbi străine

Prof. Bolbose Cristina-Eugenia
Liceul Tehnologic „I.C.Petrescu” Stâlpeni-Argeș

Evaluarea la disciplina limbi străine (în acest caz, franceza) are un rol esențial în procesul de învățare, deoarece aceasta nu doar măsoară nivelul de cunoștințe și abilități lingvistice, ci și oferă informații despre progresul elevului și ajută la adaptarea metodelor de predare în funcție de nevoile individuale ale acestuia. În funcție de vârsta și particularitățile elevilor, evaluarea poate fi realizată prin strategii specifice care să maximizeze eficiența învățării.

1. Rolul evaluării în învățarea unei limbi străine

Evaluarea la limbi străine, inclusiv la franceză, urmărește dezvoltarea unor abilități complexe: comunicare orală și scrisă, înțelegerea limbajului scris și oral, dar și cunoștințele de vocabular și gramatică. Prin evaluare, profesorii identifică nivelul la care elevii se află pe fiecare dintre aceste dimensiuni și pot ajusta predarea.

2. Argumente asociate particularităților de vârstă

Clasele primare (7-10 ani)

Pentru elevii din ciclul primar, abordarea evaluării trebuie să fie cât mai atractivă și să ofere rezultate rapide, deoarece aceștia au o capacitate de concentrare limitată și sunt mai motivați de activitățile ludice.

1. **Argumente**:
    1. *Evaluare prin joc*: Exercițiile interactive și jocurile de rol sunt mai eficiente pentru a-i ajuta să rețină vocabularul și să exerseze pronunția.
    2. *Feedback imediat*: Copiii din acest interval de vârstă au nevoie de confirmări rapide pentru a înțelege ce fac bine sau unde mai trebuie să lucreze.
    3. *Evaluare continuă și fără presiune*: În loc de teste formale, evaluarea prin activități practice poate reduce anxietatea și crește încrederea copiilor în capacitățile lor de comunicare.

Clasele gimnaziale (11-14 ani)

La această vârstă, elevii sunt mai capabili să asimileze structuri gramaticale și vocabular extins. În plus, dezvoltarea capacităților cognitive îi face mai pregătiți pentru evaluări formale, însă aceștia pot fi și vulnerabili la presiunea socială și anxietatea de evaluare.

1. **Argumente**:
    1. *Testele orale și scrise, dar variate*: Evaluările combinate care includ atât testarea abilităților scrise, cât și orale, sunt necesare pentru a dezvolta o competență lingvistică completă.
    2. *Autoevaluare și evaluare prin colegi*: Această metodă poate crește motivația și reduce anxietatea, oferindu-le șansa de a-și corecta greșelile și de a învăța din feedback-ul altora.
    3. *Feedback detaliat*: Adolescenții apreciază feedback-ul specific, care le oferă claritate cu privire la greșeli și la modurile de îmbunătățire, ceea ce contribuie la creșterea încrederii în propriile abilități.

Liceu (15-18 ani)

La această vârstă, elevii sunt mai autonomi și orientați către obiective pe termen lung. Majoritatea pot să înțeleagă și să se adapteze unor cerințe mai riguroase, dar pot fi demotivați de evaluări ce nu reflectă utilitatea practică a limbii.

1. **Argumente**:
    1. *Evaluare pe proiecte și sarcini complexe*: Elevii liceeni sunt capabili să lucreze la proiecte mai ample, cum ar fi prezentări, eseuri sau lucrări de cercetare în franceză, care le dezvoltă abilități avansate de exprimare și analiză.
    2. *Evaluarea pe baza competențelor de viață*: Prin sarcini care simulează situații reale de comunicare, aceștia înțeleg mai bine aplicabilitatea limbii franceze în contexte practice.
    3. *Autoevaluare și autonomie*: La această vârstă, elevii pot folosi autoevaluarea ca metodă de a-și analiza progresul, o practică ce încurajează responsabilitatea și îi pregătește pentru învățarea continuă.

3. Argumente asociate particularităților individuale

1. **Stiluri de învățare diferite**: Evaluările ar trebui să țină cont de preferințele elevilor. De exemplu, un elev cu stil de învățare vizual poate răspunde mai bine la exerciții bazate pe imagini, diagrame sau videoclipuri.
2. **Nivelul de competență lingvistică**: Evaluările pot fi diferențiate în funcție de nivel, permițând elevilor avansați să lucreze la sarcini mai complexe, iar celor începători să lucreze la structuri simple, menținând astfel un echilibru între provocare și susținere.
3. **Aptitudinile sociale și emoționale**: Unii elevi sunt mai introvertiți și pot manifesta anxietate la evaluările orale. În acest caz, evaluarea scrisă sau activitățile de grup pot fi o alternativă mai confortabilă, încurajându-i să se exprime treptat.

Concluzie

Evaluarea la limba franceză trebuie să fie adaptată vârstei și particularităților fiecărui elev, având ca scop susținerea progresului individual. Prin evaluări variate, feedback constructiv și activități care să corespundă nevoilor cognitive și emoționale ale elevilor, învățarea limbii franceze devine un proces mai atractiv și mai eficient.

Adaptarea formatului Blended Learning pentru eficientizarea învățării.

Prof. Viorica Cortojan
Școala Gimnazială ,,C-tin Gh. Marinescu'' Galați

Învățarea blended-learning sau învățarea combinată este o metodă în care se folosește atât metoda tradițională de învățare cu profesorul de față cât şi internetul. Sistemul de învățare de tip blended-learning devine din ce în ce mai cunoscut și acest lucru se datorează beneficiilor și funcțiilor acestuia. Învățare de tip blended-learning este strâns legată de mediul în care acesta se desfășoară, astfel că este o îmbinare a activităților de învățare față în față cu activitățile de învățare online sau pe calculator. Aceasta abordare oferă o nouă experiență de învățare, care se bazează pe combinarea avantajelor comunicațiilor moderne și IT, cu modul de învățare tradițional, bazat pe discuții și reflecții determinate de o anumită situație, unde elevii sunt direct implicați și unde pot oferi un feedback imediat, față-în-față. Utilizarea unui sistem de învățare de tip blended-learning îmbunătățește implicarea elevilor.

Integrarea copiilor cu CES școala de masă a pus în fața probleme dintre cele mai diverse, de la forme de organizare a activităţii, metodologia didactică, strategiile de evaluare, strategiile de predare/învăţare, modalități de diferențiere a activităţii şi/sau a conținuturilor învățării, etc până la complexa problemă a segregării sau/şi integrării acestor copii în învățământul de masă.

Școala incluzivă facilitează accesul tuturor la o educaţie de calitate printr-o serie de activităţi al căror centru este elevul. Educaţia pentru toţi poate să fie un mijloc de îmbunătăţire a educaţiei în general prin reconsiderarea sprijinului care se acordă anumitor elevi. În activitatea de predare-învățare trebuie pus accent pe participarea activă a elevului cu CES. La școală nu se transmite doar un volum de cunoștiințe pentru informarea elevilor, ci se formează capacități de interpretare, înțelegere și acțiune. Pentru a facilita într-un mod accesibil pentru toți elevi se utilizează **blended learning-ul,** învățarea mixtă, ce combină metodele de învățare tradiționale cu studiul independent obținând astfel o nouă metodologie hibridă de învățare.

Aceasta reprezintă o schimbare majoră în strategiile didactice prin introducerea computerului în actul de predare-învățare-evaluare. Blended learning-ul este interacțiunea dintre profesor și elev prin intermediul tehnologiei. Elevii se pot bucura de o învățare personalizată folosind instrumente de învățare mixte. Profesorii pot interacționa cu elevii mai eficient prin monitorizarea cresterii calității actului instructiv-educativ și prin oferirea feedbackului instantaneu. Acest tip de învățare permite elevilor să își personalizeze experiențele de învățare utilizând instrumente suplimentare,moderne și dincolo de sala de clasă. Acesta este o metodă modernă de predare care are un impact pozitiv asupra experienței de formare a unui elev, prin această învățare mixtă se creează un echilibru între educația online și educația față în față.

Folosirea tehnologiilor informaționale moderne atribuie noi dimensiuni procesului de predare-învățare-evaluare. Astfel, elevul este solicitat să proceseze mintal informaţia, să rezolve sarcinile de lucru, conducându-l astfel spre construirea/ dezvoltarea cunoaşterii intenţionate, descrise de obiectivele curriculare ale programelor şcolare. Conținuturile pot fi adaptate la particularitățile

elevului cu CES, indiferent de nivelul clasei . Platformele educaționale fac predarea accesibilă, etapizată utilizând elemente atractive (jocuri, imagini, animație). Predarea conținuturilor trebuie să fie în concordanță cu planul de intervenție personalizată realizat la începutul anului școlar.

Activitățile de învățare și evaluarea trebuie gândite cu mare atenție și corelate cu obiectivele învățării, pentru încadrarea în timp, pentru utilizarea la maxim a potențialului suportului digital în creșterea participării tuturor elevilor, pentru complementarizarea învățării din clasă cu activități de învățare realizate acasă. Pentru elevii aflați în dificultate activitățile vor fi adaptate în funcție de calitățile, valorile, aptitudinile lor, pentru a le facilita integrarea în școala de masă. Scopul fundamental al demersului didactic este sprijinirea formării/ dezvoltării competențelor prin măsuri educative potrivite fiecărui elev. Intervenția unui profesor itinerant/ de sprijin în timpul activității online sau față în față, pentru structurarea adaptată a sarcinilor de lucru, pentru explicarea suplimentară a cerințelor și facilitarea identificării răspunsurilor personale pentru diferite situații ar fi oportună. Din păcate profesorul de sprijin nu există pentru elevii din învățământul gimnazial sau liceal iar în învățământul primar numărul de ore alocat unui elev este foarte mic. Educația în context blended-learning permite și încurajează ca implementarea activităților didactice să se poată realiza sincron, respectiv, asincron. Ponderea celor două modalități formative este diferită, cadrul didactic fiind cel care decide ce tip de interacțiune alege, fiind persoana care cunoaște cel mai bine cât de potrivită este una sau cealaltă în raport cu particularitățile domeniului, ale disciplinei pe care o predă, ale elevilor cu care lucrează.

Ca și în cazul învățării tradiționale, pentru învățarea în sistem blended-learning, proiectarea didactică la nivel micro va urma același demers, dar vor trebui reconsiderate componentele strategiei didactice. Adaptarea proiectării didactice pentru sistemul mixt și online vizează, așadar, construirea unor strategii didactice care să răspundă nevoilor elevilor.

Fiecare componentă a strategiei didactice poate fi adaptată predării-învățării online. Metodele didactice pot fi modificate pentru învățarea online: povestirea tradițională poate deveni povestire digitală, expunerea se realizează cu eficiență și în mediul virtual și poate fi susținută cu imagini sau alte aplicații digitale

În cadrul activității didactice se pot utilizat diferite platforme educaționale cum ar fi : Resursele Educred, platforma Europeana, Youtube, Wordwall, Learningapps, Padlet, Liveworksheet, Livresq, etc.. Utilizarea acestor platforme a contribuit la realizarea de activități interactive interdisciplinare și au făcut conexiuni cu alte discipline. Exemple de activități folosite :

1. Disciplina: Consiliere și dezvoltare personală
Clasa :VIII
Unitatea de învățare: Managementul carierei
Tema : Călătorie virtuală în lumea ocupațiilor
Competența generală:
4. Luarea deciziilor legate de continuarea studiilor şi carieră prin valorificarea informațiilor despre sine, educație și ocupații.
Competențe specifice:
4.1. Argumentarea luării unei decizii personale legate de educație, carieră și stil de viață, 4.2. Construirea unui plan personal de educaţie şi carieră.
Obiectivele operaționale:
- să identifice o serie de meserii și să cunoască detalii despre acestea;

- să conștientizeze sarcinile, responsabilitățile, dar și riscurile fiecărei meserii;
- să înțeleagă și să diferențieze munca fizică de cea intelectuală;
- să exprime opinii personale referitor la ceea ce le-ar plăcea să facă, raportat la ceea ce pot face/ au abilități pentru a practica o meserie

Top meserii preferate

Elevii vor completa acest formular referitor la meserii.
https://docs.google.com/forms/d/1WyUJ-VNW7aqedsXwOFgWt4dET8F5pNMkh3aJgI3jF5s/edit

Poveste terapeutică

Urmăriti cu atenție clipul următor
https://www.youtube.com/watch?v=V72HfLFi9k8
Ca și în cazul fluturelui, viața noastră,viitorul nostru al fiecăruia, este în mâinile noastre și noi, prin alegerile pe care le vom face, suntem responsabili de prezentul și viitorul ei.

Ce meserie vreau să am?

Orice meserie este frumoasă și poate deveni un bun prețios atâta timp cât este practicată corect, cu cinste și cu artă. Meseria este un izvor de bucurie și mândrie, dar și un factor determinant al vieții, producător de valoare (spirituală și materială). Pe un padlet vor completa caracteristicile meseriei preferate https://padlet.com/vioricacortojan/meseria-mea-preferat-2utuq05i6inv15sf
Se rezolvă jocul referitor la calițățile alegerii unei meserii
https://wordwall.net/ro/create/editcontent?guid=d46f0ec2a29c472d83797ddb3d6d4bab

Meserii de ieri și de azi

Elevii vor urmări videoclipul și vor identifica meseriile dispărute
https://www.youtube.com/watch?v=7ttiO3wzAo8

Meseriile viitorului

Elevii vor urmări materialul următor și vor afla informații despre meseriile viitorului
https://www.youtube.com/watch?v=pxklWyWQrOQ
După vizionare elevii completează un padlet cu meseria viitorului preferată, argumentând alegerea.

2.Disciplina : Chimie

Clasa : VII

Unitatea de învățare : Chimia, știință a naturii

Tema : Metode de separare a componentelor din amestecuri omogene

Competențe specifice:

1.1. Identificarea unor proprietăți/fenomene, substanțe/amestecuri în contexte cunoscute.
1.2. Descrierea unor fenomene și proprietăți ale substanțelor întâlnite în contexte cunoscute prin utilizarea terminologiei specifice chimiei.
2.1. Formularea unor ipoteze cu privire la caracteristicile substanțelor și a relațiilor dintre ele.
2.2. Utilizarea echipamentelor de laborator și a tehnologiilor informatice pentru a studia proprietăţi/fenomene.
2.3. Investigarea unor procese și fenomene în scopul identificării noțiunilor și relațiilor relevante.

Spargerea gheții:

Elevii au ca sarcina să descopere cuvintele/termenii care au legătură cu substanța pură, amestec, amestecul omogen, amestecul eterogen din următorul joc
https://wordwall.net/ro/resource/62245652/substan%c8%9be-pure-amestecuri

Plecând de la cuvintele descoperite se introduce noțiunea de „separare a substanțelor din amestecuri'' Se urmărește materialul din link-ul propus. Elevii vor descoperi metoda de separare numită cristalizare.
https://manuale.edu.ro/manuale/Clasa%20a%20VII-a/Chimie/U0MgQVJUIEtMRVRUIFNS/video/ch.7_video_pag24.mp4
După vizionare elevii vor avea de identificat ustensilele, substanțele folosite, modul de lucru.
Cu ajutorul lor se definește cristalizarea și se deduc utilizările acestei metode.
Pentru a descoperi cum sunt separate amestecurile omogene lichide se urmărește urmatorul material:
https://manuale.edu.ro/manuale/Clasa%20a%20VII-a/Chimie/U0MgQVJUIEtMRVRUIFNS/video/ch7_pag25_video.mp4
Elevii vor avea de identificat ustensilele, substanțele folosite, modul de lucru. Cu ajutorul lor se definește cristalizarea și se deduc utilizările acestei metode.
Se rezolva un exercițiu care are rolul de a recunoaște componentele instalației de distilare din link-ul următor: https://learningapps.org/view28710846

3.Disciplina : Chimie
Clasa : VII
Unitatea de învățare : Chimia, știință a naturii
Tema : Metode de separare a componentelor din amestecuri eterogene
Competențe specifice:
1.1. Identificarea unor proprietăți/fenomene, substanțe/amestecuri în contexte cunoscute.
1.2. Descrierea unor fenomene și proprietăți ale substanțelor întâlnite în contexte cunoscute prin utilizarea terminologiei specifice chimiei.
2.2. Utilizarea echipamentelor de laborator și a tehnologiilor informatice pentru a studia proprietăţi/fenomene.
2.3. Investigarea unor procese și fenomene în scopul identificării noțiunilor și relațiilor relevante.
Pentru activitatea de predare învăţare evaluare a acestei teme se folosește metoda clasei inversate. Elevii primesc sa studieze următorul material timp de 20 minute. După vizionarea materialului elevii vor răspunde la un set de întrebari care au rolul de a clarifica noțiunile studiate.
https://library.livresq.com/details/5f0dcb23686374f420ad4d49
La sfârsitul activității elevii accesează următoarele link-uri rezolvând jocurile propuse: https://wordwall.net/ro/resource/3046489/metode-de-separare-a-substantelor-din-amestecuri

https://wordwall.net/ro/resource/8616533/metode-de-separare-a-substan%c8%9belor-din-amestecuri

Bibliografie:

1. Stoica Ancuța Loredana, **Beneficiile utilizării platformelor e-learning în predare învățare**, Editura Școala vremii, Arad 2022, pag 7
2. *** Suport de curs: Prof IV - Coaching în procesul de predare-învățare-evaluare în context blended-learning, Modulul I ,**Aplicarea CDS și CD în context blended - learning**, CCD Brăila, pag 66-68
3. *** Suport de curs: Prof IV - Coaching în procesul de predare-învățare-evaluare în context blended-learning" Modulul III, **Strategii de intervenție educațională în context blended – learning**, CCD Brăila, pag 40-42

4. ***Programa școlară pentru disciplina chimie, Clasele a VII-a - a VIII-a, Anexa nr. 2 la ordinul ministrului educației naționale nr. 3393 / 28.02.2017 Ministerul Educației Naționale București 2017, pag 4-6

Combaterea bullyingului în școli – responsabilitate educațională, morală și socială

Bălașa Andreea-Cristina, Colegiul Național Unirea, Turnu Măgurele

Bullyingul reprezintă una dintre cele mai frecvente și mai nocive probleme ale mediului școlar contemporan, având consecințe serioase asupra dezvoltării emoționale, sociale și academice ale elevilor. Deși adesea minimalizat sau confundat cu simple conflicte între copii, bullyingul este un comportament intenționat, repetitiv și dezechilibrat din punct de vedere al puterii, care produce suferință reală victimelor. În contextul actual, marcat de digitalizare și schimbări sociale accelerate, combaterea bullyingului în școli devine o prioritate educațională majoră.

Definirea și formele bullyingului

Bullyingul poate fi definit ca un comportament agresiv, intenționat și repetat, manifestat de unul sau mai mulți elevi asupra unui alt elev, perceput ca fiind mai vulnerabil. Acesta se poate manifesta sub mai multe forme:

1. Bullying fizic: lovirea, împingerea, distrugerea bunurilor personale;
2. Bullying verbal: jigniri, porecle, amenințări, remarci discriminatorii;
3. Bullying relațional/social: excluderea din grup, răspândirea de zvonuri, manipularea relațiilor;
4. Cyberbullying: hărțuirea prin intermediul rețelelor sociale, mesajelor online sau platformelor digitale.

Dintre acestea, cyberbullyingul este deosebit de periculos, deoarece extinde agresiunea dincolo de spațiul școlii, fiind greu de controlat și având un impact emoțional profund asupra elevilor.

Cauze și factori favorizanți

Apariția bullyingului în școli este determinată de o combinație de factori individuali, familiali și sociali. Printre cauzele frecvente se numără:

1. lipsa educației socio-emoționale;
2. modele comportamentale agresive în familie sau în mass-media;
3. toleranța tacită a violenței în colectiv;
4. diferențele de statut social, aspect fizic, dizabilități sau apartenență etnică;
5. lipsa unor reguli clare și a intervențiilor consecvente din partea adulților.

Un rol important îl joacă și cultura organizațională a școlii. Instituțiile care nu promovează un climat sigur, incluziv și bazat pe respect pot deveni medii favorabile manifestării comportamentelor de tip bullying.

Consecințele bullyingului asupra elevilor

Efectele bullyingului sunt profunde și de durată, afectând nu doar victimele, ci și agresorii și martorii. Victimele pot dezvolta anxietate, depresie, stimă de sine scăzută, absenteism școlar și rezultate academice slabe. În cazuri extreme, bullyingul poate conduce la comportamente autoagresive sau abandon școlar.

Agresorii, la rândul lor, riscă să dezvolte dificultăți de adaptare socială, comportamente antisociale și probleme disciplinare pe termen lung. Martorii, dacă nu sunt încurajați să intervină sau să raporteze situațiile observate, pot ajunge să normalizeze violența și nedreptatea.

Rolul profesorului în prevenirea și combaterea bullyingului

Profesorul are un rol esențial în identificarea timpurie și gestionarea situațiilor de bullying. Prin atitudinea sa, cadrul didactic modelează comportamente și valori, contribuind direct la formarea unui climat educațional sigur. Printre responsabilitățile profesorului se numără:

1. observarea atentă a relațiilor dintre elevi;
2. intervenția promptă și fermă în situații de agresiune;
3. promovarea comunicării deschise și a empatiei;
4. aplicarea consecventă a regulamentelor școlare;
5. colaborarea cu consilierul școlar și cu familia elevilor.

Integrarea activităților de educație socio-emoțională la clasă – precum jocurile de rol, dezbaterile, studiile de caz sau orele de dirigenție tematice – contribuie semnificativ la prevenirea comportamentelor de tip bullying.

Strategii eficiente de combatere a bullyingului în școli

Combaterea bullyingului necesită o abordare sistemică și coerentă, care să implice întreaga comunitate școlară. Printre strategiile eficiente se numără:

1. Politici școlare clare – elaborarea și aplicarea unor regulamente anti-bullying, cunoscute de elevi, profesori și părinți;
2. Educația pentru empatie și respect – activități curriculare și extracurriculare axate pe dezvoltarea competențelor sociale;
3. Implicarea părinților – informarea și consilierea familiilor pentru recunoașterea semnelor bullyingului;
4. Consilierea psihopedagogică – sprijin specializat pentru victime și agresori;
5. Promovarea raportării – crearea unui mediu în care elevii se simt în siguranță să semnaleze situațiile de bullying fără teama de represalii.

Concluzii

Bullyingul în școli nu este o problemă minoră și nici o etapă „normală” a copilăriei, ci un fenomen complex care necesită intervenție educațională responsabilă. Profesorii, alături de părinți, consilieri și conducerea școlii, au datoria de a crea un mediu sigur, incluziv și empatic, în care fiecare elev să se simtă respectat și valorizat. Combaterea bullyingului nu înseamnă doar sancționarea comportamentelor agresive, ci mai ales educarea caracterului și construirea unei culturi a respectului reciproc în școală.

Bibliografie:

 Ministerul Educației (2020), *Metodologia de prevenire și combatere a violenței în mediul școlar*, București.

 Save the Children România (2016), *Bullyingul în rândul copiilor – studiu național*. București.

Educația dincolo de clasă

Bolea Silvia-Nicoleta
Grădinița nr.248, s1, București

Rolul educatorului în educația dincolo de clasă

În acest context extins al educației, rolul cadrului didactic capătă o semnificație mult mai profundă decât cea de simplu furnizor de cunoștințe. Educatorul este un ghid, un mediator între copil și lume, un model de atitudine și comportament. Prin propriul exemplu, prin modul de relaționare și prin valorile pe care le promovează, cadrul didactic influențează formarea personalității copilului chiar și dincolo de activitățile didactice propriu-zise.

Un educator care cultivă respectul, curiozitatea, responsabilitatea și deschiderea către învățare continuă contribuie la dezvoltarea unei atitudini pozitive față de educație ca proces de viață. Astfel, copilul nu va percepe învățarea ca pe o obligație impusă, ci ca pe o oportunitate de creștere personală și socială.

Importanța mediului și a comunității în formarea copilului

Mediul în care copilul trăiește și se dezvoltă joacă un rol esențial în educația dincolo de clasă. Comunitatea – fie ea familia, cartierul, instituțiile culturale sau spațiile publice – oferă contexte reale de aplicare a cunoștințelor și valorilor dobândite. Vizitele la muzee, biblioteci, teatre, participarea la evenimente comunitare sau la acțiuni de voluntariat reprezintă experiențe educative cu un impact puternic asupra dezvoltării sociale și civice.

Prin contactul direct cu realitatea, copilul învață să respecte regulile conviețuirii, să aprecieze diversitatea și să își înțeleagă rolul în societate. Astfel, educația capătă un caracter autentic, ancorat în viața de zi cu zi, iar copilul devine un participant activ la propria formare.

Educația ca proces de formare a caracterului

Dincolo de competențele cognitive, educația are misiunea fundamentală de a forma caractere. Capacitatea de a face alegeri responsabile, de a manifesta empatie și de a acționa etic nu se învață exclusiv din manuale, ci se dezvoltă prin experiențe concrete și relații semnificative. Situațiile de viață, succesul și eșecul, cooperarea și conflictul sunt contexte educative valoroase atunci când sunt însoțite de reflecție și sprijin.

În acest sens, educația dincolo de clasă contribuie la dezvoltarea inteligenței emoționale și a autonomiei personale. Copilul învață să se cunoască pe sine, să își gestioneze emoțiile și să își construiască o identitate echilibrată.

Educația pe tot parcursul vieții

Conceptul de educație dincolo de clasă se regăsește și în ideea de învățare pe tot parcursul vieții. Societatea contemporană, aflată într-o continuă transformare, impune adaptabilitate, dorință de autodepășire și capacitatea de a învăța permanent. Educația nu se încheie odată cu finalizarea studiilor formale, ci continuă prin experiențe profesionale, relații sociale și autoeducație.

Formarea timpurie a unei atitudini deschise față de învățare reprezintă un avantaj major pentru copilul de astăzi și adultul de mâine. Un individ educat este acela care își asumă responsabilitatea propriei dezvoltări și care înțelege că fiecare etapă a vieții aduce noi oportunități de învățare.

Educația dincolo de clasă în contextul societății contemporane

În societatea actuală, marcată de schimbări rapide, tehnologizare și diversitate culturală, educația dincolo de clasă devine nu doar relevantă, ci absolut necesară. Copilul de astăzi este expus permanent la informații, stimuli și modele variate, iar rolul educației este acela de a-l ajuta să filtreze, să înțeleagă și să valorifice aceste influențe într-un mod constructiv. Astfel, educația nu mai poate fi limitată la transmiterea de cunoștințe, ci trebuie să vizeze formarea unor competențe de viață care să permită adaptarea și integrarea armonioasă în societate.

Tehnologia, de exemplu, reprezintă un puternic factor educativ informal. Copiii învață din mediul digital, din aplicații, jocuri, videoclipuri și rețele sociale. Fără o orientare adecvată, aceste surse pot deveni superficiale sau chiar nocive. De aceea, educația dincolo de clasă presupune și dezvoltarea gândirii critice, a discernământului și a capacității de a face alegeri responsabile. Atât educatorii, cât și familia au datoria de a ghida copilul în folosirea conștientă și echilibrată a tehnologiei.

Familia – primul spațiu educațional

Familia reprezintă primul și cel mai influent mediu educativ al copilului. Aici se pun bazele limbajului, ale comportamentului social și ale sistemului de valori. Atitudinea părinților față de educație, modul în care comunică, felul în care gestionează conflictele sau respectă regulile sunt modele puternice pentru copil. Educația dincolo de clasă începe, așadar, acasă, prin exemple simple, dar semnificative.

Un climat familial bazat pe afecțiune, dialog și respect contribuie la dezvoltarea emoțională echilibrată a copilului. În acest context, copilul învață să aibă încredere în sine, să își exprime emoțiile și să își asume responsabilități. Toate aceste achiziții influențează în mod direct modul în care copilul se raportează la școală și la procesul educațional formal.

Educația valorilor și a comportamentului civic

Un aspect esențial al educației dincolo de clasă este formarea comportamentului civic. Copilul trebuie să înțeleagă, încă de la vârste fragede, importanța respectării regulilor, a cooperării și a responsabilității față de ceilalți. Participarea la activități comunitare, implicarea în proiecte colective sau chiar respectarea normelor simple de conviețuire sunt forme concrete de educație civică informală.

Prin astfel de experiențe, copilul învață că face parte dintr-un grup și că acțiunile sale au consecințe. Educația nu mai este percepută ca un proces individual, ci ca unul social, care presupune interdependență și colaborare. Aceste achiziții sunt fundamentale pentru formarea unor adulți responsabili și implicați în viața comunității.

Continuitatea educației între instituții și viața reală

Pentru ca educația dincolo de clasă să fie eficientă, este necesară o continuitate între mesajele transmise de școală, familie și comunitate. Inconsecvența dintre aceste medii poate crea confuzie și nesiguranță în rândul copiilor. De aceea, colaborarea dintre cadrele didactice și părinți este esențială pentru asigurarea unei educații coerente și unitare.

Activitățile educative care valorifică experiențele cotidiene ale copilului contribuie la consolidarea învățării. Fie că este vorba despre rezolvarea unei situații reale, despre o discuție morală sau despre observarea mediului înconjurător, fiecare experiență poate deveni un prilej de reflecție și formare.

Educația ca investiție în viitor

Educația dincolo de clasă reprezintă, în ultimă instanță, o investiție pe termen lung în dezvoltarea individului și a societății. Un copil care este învățat să gândească autonom, să respecte valori morale și să învețe continuu va deveni un adult capabil să se adapteze schimbărilor și să contribuie activ la progresul social.

Prin urmare, educația nu trebuie privită ca o etapă limitată în timp, ci ca un proces dinamic, care însoțește individul pe tot parcursul vieții. Dincolo de clasă, educația își îndeplinește adevărata misiune: aceea de a forma oameni completi, echilibrați și responsabili.

Concluzie finală

Educația dincolo de clasă reprezintă o viziune holistică asupra formării umane. Ea integrează școala, familia și comunitatea într-un efort comun de a sprijini dezvoltarea armonioasă a copilului. Prin valorificarea educației formale, non-formale și informale, se creează premisele formării unor persoane autonome, responsabile și implicate social.

Astfel, educația devine mai mult decât un parcurs instituțional – devine un mod de a fi. Ea modelează nu doar mintea, ci și caracterul, nu doar competențele, ci și valorile. Dincolo de clasă, educația continuă să clădească oameni capabili să se adapteze, să creeze și să contribuie activ la societate.

METODE DE ÎNVĂŢARE CENTRATE PE ELEV ÎN CADRUL ORELOR DE DISCIPLINE TEHNICE - MECANICĂ

Gliga Sanda- Georgeta Liceul Tehnologic ”1 Mai ” Ploieşti

Învăţarea centrată pe elev reprezintă o abordare care presupune un stil de învăţare activ şi integrarea programelor de învăţare în funcţie de ritmul propriu de învăţare al elevului. Elevul trebuie să fie implicat şi responsabil pentru progresele pe care le face în ceea ce priveşte propria lui educaţie. Pentru a avea cu adevărat elevul în centrul activităţii instructiv-educative, profesorul îndeplineşte roluri cu mult mai nuanţate decât în şcoala tradiţională.

În abordarea centrată pe elev, succesul la clasă depinde de competenţele cadrului didactic de a crea oportunităţile optime de învăţare pentru fiecare elev. Astfel, în funcţie de context, profesorul acţionează mereu, dar adecvat şi adaptat nevoilor grupului.

Avantajele învăţării centrate pe elev sunt:

1. Creşterea motivaţiei elevilor, deoarece aceştia sunt conştienţi că pot influenţa procesul de învăţare;
2. Eficacitate mai mare a învăţării şi a aplicării celor învăţate, deoarece aceste abordări folosesc învăţarea activă;
3. Învăţarea capătă sens, deoarece a stăpâni materia înseamnă a o înţelege;
4. Posibilitate mai mare de includere - poate fi adaptată în funcţie de potenţialul fiecărui elev, de capacităţile diferite de învăţare, de contextele de învăţare specifice.
5. Metodele de învăţare centrată pe elev fac lecţiile interesante, sprijină elevii în înţelegerea conţinuturilor pe care să fie capabili să le aplice în viaţa reală. Printre metodele care activează predarea-învăţarea sunt şi cele prin care elevii lucrează productiv unii cu alţii, îşi dezvoltă abilităţi de colaborare şi ajutor reciproc. Ele pot avea un impact extraordinar asupra elevilor datorită denumirilor, caracterului ludic şi oferă alternative de învăţare cu ,,priză” la elevi. În vederea dezvoltării gândirii critice la elevi, trebuie să utilizăm, cu precădere unele strategii activ-participative, creative. Acestea nu trebuie rupte de cele tradiţionale, ele marcând un nivel superior în spirala modernizării strategiilor didactice.

   Dintre metodele moderne specifice învăţării active care pot fi aplicate cu succes şi la orele de mecanică fac parte: brainstormingul, metoda mozaicului, metoda cubului, turul galeriei, ciorchinele.

1. Brainstormingul

Brainstormingul este o metodă care ajută la crearea unor idei şi concepte creative şi inovatoare. Pentru un brainstorming eficient, inhibiţiile şi criticile suspendate vor fi puse de-o parte. Astfel exprimarea va deveni liberă şi participanţii la un proces de brainstorming îşi vor spune ideile şi părerile fără teama de a fi respinşi sau criticaţi. Se expune un concept, o idee sau o problemă şi fiecare îşi spune părerea despre cele expuse şi absolut tot ceea ce le trece prin minte, inclusiv idei comice sau inaplicabile. O sesiune de brainstorming bine dirijată dă fiecăruia ocazia de a participa la dezbateri şi se poate dovedi o acţiune foarte constructivă.

Etapele unui brainstorming eficient sunt următoarele:

1. deschiderea sesiunii de brainstorming în care se prezintă scopul acesteia şi se discută tehnicile şi regulile de bază care vor fi utilizate;
2. perioada de acomodare durează 5-10 minute şi are ca obiectiv introducerea grupului în atmosfera brainstormingului, unde participanţii sunt stimulaţi să discute idei generale pentru a putea trece la un nivel superior;
3. partea creativă a brainstormingului are o durată de 25-30 de minute. Este recomandabil ca în timpul derulării acestei etape, coordonatorul (profesorul) să amintească timpul care a trecut şi cât timp a mai rămas, să "preseze" participanţii şi în finalul părţii creative să mai acorde câte 3-4 minute în plus. În acest interval de timp grupul participant trebuie să fie stimulaţi să-şi spună părerile fără ocolişuri.
4. la sfârşitul părţii creative coordonatorul brainstormingului clarifică ideile care au fost notate şi puse în discuţie şi verifică dacă toată lumea a înţeles punctele dezbătute.

Este momentul în care se vor elimina sugestiile prea îndrăzneţe şi care nu sunt îndeajuns de pertinente. Se face şi o evaluare a sesiunii de brainstorming şi a contribuţiei fiecărui participant la derularea sesiunii.

Pot fi luate în considerare pentru evaluare: talentele şi aptitudinile grupului, repartiţia timpului şi punctele care au reuşit să fie atinse pentru a stabili un acord obiectiv cei care au participat la brainstorming îşi vor spune părerea şi vor vota cele mai bune idei. Grupul supus la acţiunea de brainstorming trebuie să stabilească singuri care au fost ideile care s-au pliat cel mai bine pe conceptul dezbătut. Pe timpul desfăşurării brainstormingului participanţilor nu li se vor cere explicaţii pentru ideile lor. Aceasta este o greşeală care poate aduce o evaluare prematură a ideilor şi o îngreunare a procesului în sine. Brainstormingul funcţionează după principiul: asigurarea calităţii prin cantitate şi îşi propune să elimine exact acest neajuns generat de autocritică.

5. Mozaicul

Mozaicul sau „metoda grupurilor interdependente" este o strategie bazată pe învăţarea în echipă. Fiecare elev are o sarcină de studiu în care trebuie să devină expert. El are în acelaşi timp şi responsabilitatea transmiterii informaţiilor asimilate, celorlalţi colegi.

În cadrul acestei metode rolul profesorului este mult diminuat, el intervine semnificativ la începutul lecţiei când împarte elevii în grupurile de lucru şi trasează sarcinile şi la sfârşitul activităţii când va prezenta concluziile activităţii. Există mai multe variante ale metodei mozaic iar noi vom prezenta varianta standard a acestei metode care se realizează în cinci etape.

1. Pregătirea materialului de studiu .Profesorul stabileşte tema de studiu şi o împarte în 4 sau 5 sub-teme. Opţional, poate stabili pentru fiecare sub-temă, elementele principale pe care trebuie să pună accentul elevul, atunci când studiază materialul în mod independent. Acestea pot fi formulate fie sub formă de întrebări, fie afirmativ, fie un text eliptic care va putea fi completat numai atunci când elevul studiază materialul. Realizează o fişă-expert în care trece cele 4 sau 5 sub-teme propuse şi care va fi oferită fiecărui grup.

2. Organizarea colectivului în echipe de învăţare de câte 4-5 elevi (în funcţie de numărul lor în clasă) Fiecare elev din echipă, primeşte o literă (A, B, C, D) şi are ca sarcină să studieze în mod independent, sub-tema corespunzătoare literei sale. El trebuie să devină expert în problema dată. De exemplu, elevii cu litera A vor aprofunda sub tema din Fişa „A". Cei cu litera B vor studia sub-tema din Fişa „B", etc.

Faza independentă: fiecare elev studiază sub-tema lui, citeşte textul corespunzător. Acest studiu independent poate fi făcut în clasă sau poate constitui o temă de casă, realizată înaintea organizării mozaicului. 3. Constituirea grupului de experţi După ce au parcurs faza de lucru independent, experţii cu aceaşi literă se reunesc, constituind grupe de experţi pentru a dezbate problema împreună. Astfel, elevii cu litera A, părăsesc echipele de învăţare iniţiale şi se adună la o masă pentru a aprofunda sub-tema din Fişa „A". La fel procedează şi ceilalţi elevi cu literele B, C, şi D. Dacă grupul de experţi are mai mult de 6 membri, acesta se divizează în două grupe mai mici. Faza discuţiilor în grupul de experţi: elevii prezintă un raport individual asupra a ceea ce au studiat independent. Au loc discuţii pe baza datelor şi a materialelor avute la dispoziţie, se adaugă elemente noi şi se stabileşte modalitatea în care noile cunoştinţe vor fi transmise şi celorlaţi membrii din echipa iniţială. Fiecare elev este membru într-un grup de experţi şi face parte dintr-o echipă de învăţare. Din punct de vedere al aranjamentului fizic, mesele de lucru ale grupurilor de experţi trebuie plasate în diferite locuri ale sălii de clasă, pentru a nu se deranja reciproc. Scopul comun al fiecărui grup de experţi este să se instruiască cât mai bine, având responsabilitatea propriei învăţări şi a predării şi învăţării colegilor din echipa iniţială. 4. Reîntoarcerea în echipa iniţială de învăţare Faza raportului de echipă: experţii transmit cunoştinţele asimilate, reţinând la rândul lor cunoştinţele pe care le transmit colegii lor, experţi în alte sub-teme. Modalitatea de transmitere trebuie să fie scurtă, concisă, atractivă, putând fi însoţită de suporturi audio-vizuale, diverse materiale. Specialiştii într-o sub-temă pot demonstra o idee, citi un raport, folosi computerul, pot ilustra ideile cu ajutorul diagramelor, desenelor, fotografiilor. Membrii sunt stimulaţi să discute, să pună întrebări şi să-şi noteze, fiecare realizându-şi propriul plan de idei. 5. Evaluarea Faza demonstraţiei: grupele prezintă rezultatele întregii clase. În acest moment elevii sunt gata să demonstreze ce au învăţat. Profesorul poate pune întrebări, poate cere un raport sau un eseu ori poate da spre rezolvare fiecărui elev o fişă de evaluare. Dacă se recurge la evaluarea orală, atunci fiecărui elev i se va adresa o întrebare la care trebuie să răspundă fără ajutorul echipei.

6. Metoda cubului

Metoda cubului presupune explorarea unui subiect, a unei situaţii din mai multe perspective, permiţând abordarea complexă şi integratoare a unei teme. Sunt recomandate următoarele etape:

Realizarea unui cub pe ale cărui feţe sunt scrise cuvintele: descrie, compară, analizează, asociază, aplică, argumentează. Anunţarea temei, subiectului pus în discuţie. Împărţirea clasei în 6 grupe, fiecare dintre ele examinând tema din perspectiva cerinţei de pe una din feţele cubului.

- Descrie: denumirile, formele, mărimile, etc.
- Compară: ce este asemănător? Ce este diferit?
- Analizează: spune din ce este făcut, din ce se compune.
- Asociază: la ce te îndeamnă să te gândeşti?
- Aplică: ce poţi face cu aceasta? La ce poate fi folosită?
- Argumentează: pro sau contra şi enumeră o serie de motive care vin în sprijinul afirmaţiei tale. Redactarea finală şi împărtăşirea ei celorlalte grupe. Afişarea formei finale pe tablă sau pe pereţii clasei.

7. Turul galeriei

Turul galeriei este o metodă interactivă de învăţare bazată pe colaborarea între elevi, care sunt puşi în ipostaza de a găsi soluţii de rezolvare a unor probleme. Această metodă presupune evaluarea interactivă şi profund formativă a produselor realizate de grupuri de elevi.

Astfel, turul galeriei constă în următoarele:

1. Elevii, în grupuri de trei sau patru, rezolvă o problemă (o sarcină de învăţare) susceptibilă de a avea mai multe soluţii (mai multe perspective de abordare)
2. Produsele muncii grupului se materializează într-o schemă, diagramă, inventar de idei etc. notate pe o hârtie (un poster).
3. Posterele se expun pe pereţii clasei, transformaţi într-o veritabilă galerie.
4. La semnalul profesorului, grupurile trec pe rând, pe la fiecare poster pentru a examina soluţiile propuse de colegi. Comentariile şi observaţiile vizitatorilor sunt scrise pe posterul analizat.
5. După ce se încheie turul galeriei (grupurile revin la poziţia iniţială, înainte de plecare) fiecare echipă îşi reexaminează produsul muncii lor comparativ cu ale celorlalţi şi discută observaţiile şi comentariile notate de colegi pe propriul poster. Turul galeriei se foloseşte cu succes împreună cu metoda cubului aşa cum se poate vedea şi în exemplul 3 prezentat anterior.
6. Ciorchinele

Deşi este o variantă mai simplă a brainstorming-ului, ciorchinele este o metodă care presupune identificarea unor conexiuni logice între idei, poate fi folosită cu succes atât la începutul unei lecţii pentru reactualizarea cunoştinţelor predate anterior, cât şi în cazul lecţiilor de sinteză, de recapitulare, de sistematizare a cunoştinţelor. Ciorchinele este o tehnică de căutare a căilor de acces spre propriile cunoştinţe evidenţiind modul de a înţelege o anumită temă, un anumit conţinut. Ciorchinele reprezintă o tehnică eficientă de predare şi învăţare care încurajează elevii să gândească liber şi deschis.

Metoda ciorchinelui funcţionează după următoarele etape:

1. Se scrie un cuvânt / temă (care urmează a fi cercetat) în mijlocul tablei sau a unei foi de hârtie.
2. Elevii vor fi solicitaţi să-şi noteze toate ideile, sintagmele sau cunoştinţele pe care le au în minte în legătură cu tema respectivă, în jurul cuvântului din centru, trăgându-se linii între acestea şi cuvântul iniţial.
3. În timp ce le vin în minte idei noi şi le notează prin cuvintele respective, elevii vor trage linii între toate ideile care par a fi conectate.
4. Activitatea se opreşte când se epuizează toate ideile sau când s-a atins limita de timp acordată. Există câteva reguli ce trebuie respectate în utilizarea tehnicii ciorchinelui:

- Scrieţi tot ce vă trece prin minte referitor la tema / problema pusă în discuţie.
- Nu judecaţi / evaluaţi ideile produse, ci doar notaţiile.
- Nu vă opriţi până nu epuizaţi toate ideile care vă vin în minte sau până nu expiră timpul alocat; dacă ideile refuză să vină insistaţi şi zăboviţi asupra temei până ce vor apărea unele idei.
- Lăsaţi să apară cât mai multe şi mai variate conexiuni între idei; nu limitaţi nici numărul ideilor, nici fluxul legăturilor dintre acestea.

Avantajele acestei tehnici de învăţare sunt:

- În etapa de reflecţie vom utiliza “ciorchinele revizuit” în care elevii vor fi ghidaţi prin intermediul unor întrebări, în gruparea informaţiilor în funcţie de anumite criterii.
- Prin această metodă se fixează mai bine ideile şi se structurează infomaţiile facilizându-se reţinerea şi înţelegerea acestora.

• Adesea poate rezulta un “ciorchine” cu mai mulţi “sateliţi”. Utilizarea acestor metode antrenează elevii într-o continuă participare şi colaborare, creşte motivarea intrinsecă deoarece li se solicită să descopere fapte, să aducă argumente pro şi contra. Lucrul în echipă dezvoltă atitudinea de toleranţă faţă de ceilalţi şi sunt eliminate motivele de stres iar emoţiile se atenuează.

BIBLIOGRAFIE

1. Dezvoltarea gândirii critice şi învăţarea eficientă, Ed. de Vest, Timişoara, 2000 ⎪ Sarivan Ligia, coord. – Predarea interactivă centrată pe elev, Educaţia 2000+, Bucureşti, 2005
2. Tehnologii generale mecanice, Olguța-Laura Spornic, Mariana Constantin, Ioana Ciocârlea - Vasilescu, editura CD PRESS, București 2019.

Utilizarea noilor tehnologii digitale în activitatea de predare a biologiei

Autor: prof. Onea Elena-Anda, Liceul Tehnologic „Dinu Brătianu”, Ștefănești

Utilizarea noilor tehnologii digitale în activitatea didactică este un subiect complex și de actualitate, în contextul dezvoltării tehnologice masive din societatea europeană. E-learning-ul modifică modul în care elevii interacționează cu informația și schimbă radical rolul profesorului în procesul instructiv-educativ: tehnologia digitală mută predarea de la un model centrat pe profesor, în care profesorul deține cea mai mare parte a cunoștințelor și le transferă elevilor, adesea într-un mod pasiv, la un model centrat pe elev, în care elevul creează, explorează și participă activ la propria sa formare.

În cadrul modelului tradițional de predare, profesorul este sursa primară de informație, în cadrul predării utilizând mijloace didactice, acesta devine facilitator, ghid, îndrumător, iar în acest context, rolul elevului trece de la receptor pasiv, memorator, la explorator, creator activ, chiar formator.

Digitalizarea în educație oferă avantaje majore: personalizează învățarea (elevii învață în ritmul propriu și au conținuturi adaptate la nevoile lor), pot fi alocate sarcini diferite fiecărui elev, în funcție de nivelul și posibilitățile lui intelectuale; elevii pot accesa resurse educaționale la nivel Global, fiind depășite barierele fizice ale sălii de clasă, manualelor etc.: pot avea acces la simulări 3D (explorarea unei celule, sinteza de proteine la nivel celular, funcția autocatalitică și heterocatalitică a ADN, schimburile de substanțe dintre celulă și mediu prin membrana celulară, fotosinteza etc.), turul virtual al muzeelor, baze de date științifice (Springerlink); interactivitatea în predare (este bine cunoscut faptul că atenția oamenilor din societatea actuală și capacitatea de a sta concentrați mai mult timp au scăzut, prin urmarea e necesar ca activitatea de predare-învățare-evaluare să sufere modificări, să fie interactivă, să îl antreneze pe elev să participe la propria formare.

Există, totuși, și limitări în utilizarea mijloacelor digitale în activitatea didactică: în primul rând, nu toți elevii au acces la internet de mare viteză sau au acasă dispozitive digitale, care să le permită să acceseze conținuturi și platforme on-line; petrecerea timpului îndelungat în fața ecranelor afectează sănătatea ochilor, precum și pe cea mentală, mai ales că unii elevi pot fi distrași în timpul utilizării telefoanelor, laptopului sau tabletelor în timpul orelor de curs, iar în contextul digitalizării învățării trebuie elaborate pachete de legi și programe informatice care să asigure o mai bună securitate online a elevului și un control real asupra a ceea ce accesează elevul pe internet, dacă dependența de tehnologie este prea mare, anumite abilități sociale ale elevilor scad semnificativ.

În predarea științelor biologice, instrumentele digitale sunt utile pentru înțelegerea unor fenomene și procese greu de simulat pe alte căi și de evidențiat în absența resurselor de timp și spațiu

În ceea ce privește evaluarea, în cadrul școlii tradiționale, evaluarea este adesea standardizată, centrată pe memorarea informațiilor și nu oferă un feedback prompt elevilor. Prin utilizarea tehnologiilor digitale în evaluarea elevilor (evaluarea digitală) aduce schimbări semnificative, făcând procesul mai eficient, mai rapid si mai centrat pe nevoile individuale ale elevilor, îmbunătățind atât experiența profesorului, cât și pe cea a elevului:

1. oferă feedback imediat: există instrumente digitale de evaluare (Kahoot!, Educaplay, Quizizz, Padlet, GoogleForms, Wordwall) cu ajutorul cărora elevii sunt evaluați interactiv, testele sunt corectate instantaneu, eliberând profesorul de sarcina de a-l corecta și nota manual. De asemenea, reduc semnificativ riscul de notare greșită care poate apărea dintr-o simplă eroare

umană. Astfel, elevii primesc rezultatele foarte rapid și se poate interveni prompt în corectarea unor greșeli cât timp subiectul este încă proaspăt în mintea lor;

2. se poate personaliza și adapta procesul instructiv-educativ la nevoile elevilor: platformele de evaluare pot ajusta dificultatea întrebărilor în timp real, în funcție de răspunsurile elevilor. Astfel, dacă un elev nu răspunde corect, i se oferă o întrebare mai ușoară, dacă răspunde corect, o întrebare cu un grad mai mare de dificultate. Diversitatea mare de formate, prin includerea elementelor multimedia: audio, video, simulări interactive (de exemplu, la biologie, la clasele a IX-a, capitolul Diversitatea lumii vii: elevilor li se poate solicita să recunoască păsări după sunetele pe care le emit, să recunoască specii de plante, animale etc. după imagini);
3. pot oferi rapoarte detaliate: tehnologiile digitale utilizate în evaluare nu oferă doar o corectare automată imediată, ci pot genera rapoarte și analize de progres al elevilor, atât la nivel individual, cât și la nivel colectiv (greșelile frecvente ale elevilor legate de un anumit subiect de evaluare);
4. accesibilitate și flexibilitate: evaluările pot fi susținute de către elevi acasă sau în momente diferite, în funcție de posibilitățile acestora, economisindu-se timp, se poate realiza cu ușurință evaluarea elevilor cu cerințe educaționale speciale, multe instrumente digitale având funcție de mărire a textului, de replay a unui mesaj vocal sau material video, de citire vocală.

Așadar, utilizarea noilor tehnologii digitale în activitatea didactică oferă avantaje și transformă actul pedagogic, modificând rolul elevului și al profesorului în porcesul instructiv-educativ, poate face activitatea didactică mai atractivă pentru elevi, mai facilă pentru profesori, dar depind foarte mult de modul în care sunt integrate efectiv în activitatea de predare și de accesul echitabil pentru toți elevii.

INTEGRAREA ELEVILOR CU CES ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL DE MASĂ

P.Î.P. ONOFREICIUC IONELA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR. 1 STOENEȘTI, JUDEȚ ARGEȘ

Cerinţele educative speciale desemnează acele nevoi speciale faţă de educaţie care sunt suplimentare, dar şi complementare obiectivelor generale ale educaţiei. Fără abordarea adecvată acestor cerinţe speciale nu se poate vorbi de egalizarea şanselor de acces, participare aşi integrarea şcolară şi socială.
Educaţia integrată se referă la integrarea în structurile învăţământului general a elevilor cu CES pentru a oferi un climat favorabil dezvoltării armonioase şi cât mai echilibrate a acestor categorii de copii.

Fiecare elev este unic şi are valoarea sa, indiferent de problemele pe care le prezintă în procesul de învăţare şcolară. Fiecare copil prezintă particularităţi individuale şi de relaţie cu mediul, trăsături care necesită o evaluare şi o abordare personalizată. Copiii cu deficienţe au şi ei aceleaşi trebuinţe în creştere şi dezvoltare. Aceşti copii au în acelaşi timp şi anumite necesităţi particulare, individualizate. Ei sunt diferiţi din punct de vedere al temperamentului, motivaţiilor, capacităţii chiar dacă prezintă acelaşi tip de deficienţe.
În orice clasă putem găsi copii cu CES. Integrarea copiilor cu CES permite, sub îndrumarea atentă a cadrelor didactice, perceperea şi înţelegerea corectă de către ceilalţi elevi a problematicii şi potenţialului de relaţionare şi participarea lor la serviciile oferite. Copiii pot întâmpina dificultăţi de învăţare de la cele mai uşoare determinate de oscilaţii în însuşirea şi formarea capacităţilor şi competenţelor în domenii diferite, până la tipuri aparte de învăţare care necesită intervenţii specializate (nu văd ca ceilalţi, nu aud, nu pot scrie, nu gândesc la fel de repede şi/sau profund, etc.). Indiferent de aceste probleme, la şcoală copiii vin să înveţe şi să se dezvolte împreună cu colegii lor. Crearea unui climat favorabil în colectivele de elevi de unde fac ei parte contribuie la dezvoltarea motivaţiei pentru învăţare. Este bine să înveţe cu ceilalţi copii, şi nu separat de ei.

Fiecare copil are nevoie de un sprijin, de o îndrumare, un îndemn. Fiecare copil cu CES trebuie să beneficieze de un program adecvat şi adaptat de recuperare care să dezvolte maximal potenţialul
fizic şi psihic pe care îl are. Integrarea urmăreşte valorificarea la maximum a disponibilităţilor subiectului deficient şi antrenarea în mod compensatoriu a palierelor psiho-fizice, care nu sunt afectate în aşa fel încât să preia activitatea funcţiilor deficitare şi să permită însuşirea de abilităţi care să înlesnească integrarea eficientă în comunitatea normală.
Prin integrare se realizează şi o pregătire psihologică a copilului, care să contribuie la crearea unor stări efectiv emoţionale corespunzătoare în care confortul psihic este menţinut de satisfacţiile în raport cu activităţile desfăşurate. Raportul relaţiei socializare, integrare, incluziune are în vedere implicaţiile practice, teoretice ce privesc evoluţia sistemului de organizare a educaţiei speciale şi a pregătirii copiilor pentru integrarea şi incluziunile în activităţile profesionale şi în colectivităţile sociale.

Pentru a răspunde adecvat copiilor cu CES profesorul trebuie să acţioneze nu numai la lecţie

ci şi asupra grupului, ambientului educaţional şi asupra propriei dezvoltări profesionale. Pachetul de resurse UNESCO valorifică ideea de sprijin în şcoală şi propune abordarea unei perspective curriculare, bazată pe un curriculum flexibil şi social, care se bazează pe strategii interactive, cooperante de predare-învăţare în clasa de elevi cu scopul asigurării unei participări a tuturor copiilor.

În cazul copiilor cu CES, când există o dizabilitate sau când mediul de acasă nu numai că nu sprijină, ci chiar este ostil învăţării (copiii abuzaţi sau neglijaţi) problema sprijinului adecvat de învăţare nu poate fi aşa simplă. Procesul integrării şcolare a copiilor cu CES presupune elaborarea şi aplicarea unui plan de intervenţie individualizat, centrat pe folosirea unor modalităţi eficiente de adaptare a curriculumului şi pe diversificarea ofertelor de învăţare în cadrul lecţiilor. Profesorii trebuie să planifice şi să urmărească planuri complementare pentru antrenarea în procesul de predare-învăţare a acestora. Pentru fiecare activitate didactică profesorii trebuie să stabilească cum şi cât vor antrena aceşti copii. Să le găsească locul şi sarcina didactică potrivită pentru a participa alături de ceilalţi la procesul învăţării.

Copiii cu CES pot avea planuri de învăţare sau planuri educaţionale personalizate dar, rolul profesorului la clasă nu este să îi separe ci să îi antreneze în activităţi alături de ceilalţi. Planurile separate sunt elaborate de profesionişti, cum ar fi cadrul didactic de sprijin sau logopedul şi prevăd şi măsuri didactice, decise împreună cu profesorul clasei.

Există o serie de cerinţe generale faţă de organizarea predării şi învăţării în clasa obişnuită în care se întâlnesc copii cu CES. Aceşti copii au nevoie de o învăţare multisenzorială explicită care să-i facă să avanseze, nu este cazul să se piardă vremea cu activităţi repetitive asupra unor lucruri care s-au însuşit ci mai curând să se varieze metodele şi suporturile de învăţare. Copiii cu CES au nevoie de iniţiere adecvată în lectură şi scriere ceea ce presupune de cele mai multe ori alte metode şi mijloace decât cele folosite în mod obişnuit de profesorul clasei respective. Este nevoie de structurarea cunoaşterii şi de o doză bună de orientare pentru a se duce la bun sfârşit învăţarea şcolară. Cum aceşti copii au dificultăţi în organizarea informaţiei care provine de la simţurile lor, ei sunt adesea incapabili să prevadă şi de aceea trebuie să li se furnizeze un cadru adecvat şi structurat de învăţare în clasă, fiind mereu preveniţi de ceea ce urmează.

Pentru problemele speciale, senzoriale, motorii, neuromotorii, afective, comportamentale, există posibilitatea intervenţiilor specializate, în şcoli speciale şi/sau în afara timpului şcolar, prin activităţi suplimentare.

Primul lucru cu care începe intervenţia didactică adecvată este realizarea unui mediu de învăţare stimulativ şi adecvat pentru toţi copiii, deci şi pentru cei care au nevoie de sprijin suplimentar (în sau în afara clasei).

Profesorul trebuie să asigure participarea, antrenarea fiecărui copil, sarcini didactice adaptate şi o evaluare care să prevadă diferenţele dintre performanţele elevilor. Rolul lui cel mai important este deci în adoptarea unor strategii didactice care să fie potrivite unor diferenţe dintre copii dar şi să pregătească clasa pentru a accepta şi colabora în acest sens. Este necesar ca profesorii să cunoască şi să poată folosi o serie de strategii didactice cu care să identifice şi să sprijine rezolvarea dificultăţilor de învăţare în clasă. În acest caz este de dorit ca profesorul clasei să respecte următoarele cerinţe: să identifice şi să cunoască bine dificultăţile de învăţare a fiecărui elev, modul lor de manifestare şi domeniul în care apar; să se asigure ca elevii aflaţi în situaţie dificilă au achiziţionate aptitudinile prealabile; să adapteze materialul didactic folosit la fiecare temă; să procure

material de sprijin atunci când este nevoie; să-şi rezerve un timp necesar în fiecare oră pentru a evalua eficacitatea activităţilor de învăţare şi de predare. În aceste condiţii este evidenţiată grija profesorului pentru organizarea unor situaţii de învăţare la care să participe toţi elevii inclusiv cei cu CES.

Construirea unei imagini pozitive despre sine este o altă nevoie a copiilor cu CES. Aceasta se poate realiza pe fondul unor activităţi de grup orientate spre valorizarea posibilităţilor fiecăruia şi pe un sistem de relaţii pozitive între profesor şi elev şi între elevi. Relaţiile respective trebuie să ofere terenul încrederii reciproce, al empatiei cu trăirile fiecăruia, împărtăşirii emoţiilor, sentimentelor, preocupărilor ca şi a experienţei de cunoaştere şi învăţare. Pentru copiii cu CES este foarte importantă cultivarea unor atitudini pozitive faţă de propria activitate, a rezultatelor pe care le obțin și față de colegii din clasă. Încrederea în sine, precum și motivația proprie pentru a învăța, cooperarea cu ceilalți, cu alte cuvinte clădirea unui climat afectiv pozitiv reprezintă un obiectiv în procesul educativ desfășurat cu elevii cu CES.

Aspectul recompenselor sau laudelor elevilor care obțin progres sunt absolut necesare. Nu se poate obține o ameliorare a situației în cazul elevilor cu cerințe educative speciale, dacă nu se subliniază micile reușite, oricând acestea sunt înregistrate în activitatea de învățare. Activitățile extracurriculare și extraşcolare, proiectele de grup contribuie în mare măsură la integrarea cu succes a elevilor cu cerințe educative speciale în activitatea didactică și la obținerea unor succese menite să-i motiveze în perspectivă.

Autonomia personală în cazul elevilor cu dificultăți de învățare constituie un element esențial în integrarea lor cu succes în activitatea didactică. Trebuie pus accent pe obținerea unui real echilibru între sprijinul acordat elevilor cu CES în realizarea sarcinilor, deci a unei oarecare dependențe de cadrele didactice, și fundamentarea unei independențe în activitatea lor.

Însuşirea unor metode şi tehnici de învăţare, memorare, de redare a ideilor unui conţinut constituie o altă cerinţă pe care educatorul o poate rezolva în clasa obişnuită. Se consideră că învăţarea este mult mai plăcută şi mai eficientă dacă în clasa de elevi se foloseşte învăţarea în interacţiune, se negociază obiectivele învăţării, se demonstrează, se aplică şi apoi se analizează reacţiile, se realizează o evaluare permanentă ca răspuns al învăţării, se asigură sprijin pentru profesor şi pentru elevi. Aceste cinci strategii propuse de Pachetul de resurse pentru profesori, elaborat de UNESCO pentru promovarea şcolii de tip incluziv, pentru toţi copiii, constituie tot atâtea cerinţe în optimizarea procesului de învăţare în clasa obişnuită de elevi. Aşadar, este mereu necesară identificarea celor mai bune metode pentru ca elevii cu CES să-şi menţină participarea activă la un nivel optim pentru ca, în cadrul lecţiei, să nu intervină plictiseala, modificarea conţinuturilor învăţării fiind un proces gradat şi anevoios,mai ales sub aspectul corelării instruirii cu restul elevilor clasei.

În afara activităţii propriu-zise din clasă există numeroase alte resurse de sprijin. În acest sens, sprijin pentru predare este o colaborare eficientă cu familia şi o implicare reală a comunităţii în problematica procesului şcolar. Parteneriatul școală-familie-comunitate are un rol esențial în integrarea elevilor cu cerințe educative speciale și reprezintă o reală provocare în contextul exigențelor la nivel de sistem de învățământ care se dezvoltă tot mai mult astăzi.

Evaluarea elevilor cu CES se realizează diferenţiat faţă de ceilalţi participanţi la lecţie prin evaluări formative şi sumative personalizate, prin itemi care să măsoare o înregistrare minimă a progresului şcolar prin raportare la cerinţele din curriculum.

Reuşita activităţilor depinde de reuşita dublei abordări a instruirii în interiorul clasei si a relaţiei

fundamentale dintre instruire si evaluare. Pentru ca activităţile să fie profitabile pentru toţi elevii, dascălul trebuie să găsească calea de mijloc în care instruirea şi evaluarea să aibă atât caracter integrat, cât şi caracter diferenţiat, adaptat la particularităţile deficienţelor elevilor cu CES, participanţi la procesul educativ. Raporturile dascălului cu fiecare elev în parte sunt foarte importante. Elevii cu CES au mare nevoie de a dezvolta relaţii afective cu cei cu care intră în contact social, aspect care vizează calităţile etice şi morale ale dascălului, sub al cărui control se află limita relaţionării. Progresul educativ al elevului cu CES depinde de relaţia pe care cadrul didactic de la clasă o stabileşte cu profesorul de sprijin, dându-i permanent informaţii despre punctele slabe ale acestuia. Intervenţia acestuia permite valorificarea şi insistarea pe cunoştinţele greu asimilabile determinând raportarea la nivelul cunoştinţelor de grup.
Profesorul eficient îşi sprijină elevii prin stabilirea clară a scopului activităţilor didactice; acceptarea şi valorizarea diversităţii şi opţiunilor diferite; reflectând asupra activităţilor desfăşurate şi evaluând permanent intervenţiile sale şi cele ale copiilor; utilizând flexibil toate resursele posibile, folosind cooperarea în clasă şi în afara ei.
Elevii cu CES au nevoie de profesori care înţeleg modul lor de învăţare, se pot adapta ritmului acestora şi îi pot orienta să-şi depăşească dificultăţile fără a-i desconsidera.
Dezvoltarea acestor elevi nu poate să aibă loc decât într-un context de resurse ce se impun a fi abordate nediscriminativ, iar climatul în care acești elevi se dezvoltă trebuie să fie dominat de motivare, încredere în sine, cooperare și acceptare.

Bibliografie:

- Musu, Ionel. (2000). Ghid de predare învățare pentru copiii cu cerințe educative speciale. Bucureşti: Editura Marlink.
- Vrăşmaş, Ecaterina. (2004). Introducere în educaţia cerinţelor speciale. Bucureşti: Editura Credis

Învățarea programării - abordări și recomandări metodologice

Prof. Marin Sorina Viorica

Colegiul Național Ana Aslan Timișoara

În contextul actual al digitalizării accelerate, programarea a devenit o competență fundamentală, cu aplicații extinse în aproape toate domeniile economice, științifice și educaționale. De la dezvoltarea de aplicații software și site-uri web, până la automatizare, analiză de date și inteligență artificială, cunoștințele de programare contribuie semnificativ la creșterea adaptabilității profesionale și la stimularea gândirii logice și analitice. Programarea nu constituie o competență rezervată exclusiv absolvenților de studii superioare în informatică, ci poate fi învățată de orice persoană interesată, fără constrângeri legate de vârstă sau parcurs educațional.

Învățarea programării presupune un proces gradual, care combină asimilarea noțiunilor teoretice cu aplicarea practică sistematică. Alegerea limbajului de programare adecvat, utilizarea resurselor educaționale corespunzătoare și dezvoltarea unei rutine de lucru consecvente sunt factori esențiali pentru succes. Prezentul articol își propune să analizeze principalele etape ale învățării programării, să evidențieze criteriile de selecție a limbajelor de programare și să ofere o perspectivă structurată asupra resurselor disponibile pentru începători și utilizatori intermediari.

Unul dintre cele mai importante aspecte ale învățării programării este caracterul său accesibil. Programarea poate fi învățată folosind un calculator personal și acces la internet. Majoritatea limbajelor moderne dispun de medii de dezvoltare gratuite, documentație amplă și comunități online active.

În plus, programarea este și un instrument cognitiv. Studierea algoritmilor contribuie la dezvoltarea gândirii critice, a capacității de rezolvare a problemelor și a abilității de a descompune situații complexe în pași simpli și clari.

Un pas esențial în procesul de învățare a programării îl reprezintă alegerea limbajului de programare. Diversitatea limbajelor existente poate crea confuzie în rândul începătorilor, fiecare limbaj având avantaje și domenii de aplicare specifice. Pentru cei aflați la primii pași în programare, explorarea simultană a mai multor limbaje poate deveni o sursă de confuzie; de aceea, o abordare echilibrată presupune aprofundarea unuia singur, până la conturarea unei baze solide.

Limbajele HTML și CSS sunt frecvent recomandate ca punct de plecare. Deși nu sunt limbaje de programare propriu-zise, acestea facilitează înțelegerea modului în care este structurată și afișată informația pe un site web. Prin intermediul lor, utilizatorii pot obține rapid rezultate vizibile, ceea ce crește motivația pentru continuarea studiului.

Pentru cei care doresc să învețe programare propriu-zisă, Python și JavaScript sunt considerate opțiuni optime pentru începători. Python se remarcă printr-o sintaxă clară și lizibilă, fiind utilizat pe scară largă în dezvoltarea de aplicații, analiză de date, inteligență artificială și automatizare. JavaScript, pe de altă parte, este indispensabil în dezvoltarea web actuală, permițând crearea de pagini interactive și aplicații complexe.

Pentru dezvoltarea de aplicații mobile, limbajele diferă în funcție de platformă. Swift este limbajul principal pentru aplicațiile iOS, în timp ce Java este utilizat extensiv pentru Android. Aceste limbaje presupun un nivel mai ridicat de complexitate, fiind recomandate utilizatorilor care au deja o bază solidă în programare.

Deși programarea este adesea asociată cu activitatea practică, o bază teoretică solidă este indispensabilă pentru progresul pe termen lung. Concepte precum variabilele, tipurile de date, structurile de control, funcțiile, clasele și algoritmii constituie fundamentul oricărui limbaj de programare. Înțelegerea acestor noțiuni permite transferul competențelor de la un limbaj la altul și facilitează adaptarea la noi tehnologii.

De asemenea, noțiunile de bază din ingineria software, cum ar fi modularizarea codului, lizibilitatea, documentarea și testarea, contribuie la dezvoltarea unor aplicații robuste și ușor de întreținut. Neglijarea acestor aspecte poate conduce la dificultăți semnificative în proiecte mai complexe.

Un principiu fundamental al învățării programării este aplicarea imediată a cunoștințelor teoretice în exerciții practice. Scrierea codului, testarea acestuia și corectarea erorilor reprezintă etape esențiale ale procesului de învățare. Erorile nu trebuie percepute ca eșecuri, ci ca oportunități de înțelegere aprofundată a modului de funcționare a limbajului.

Dezvoltarea de proiecte personale, chiar și de mică amploare, are un impact semnificativ asupra consolidării competențelor. Aceste proiecte permit aplicarea integrată a cunoștințelor și contribuie la formarea unei gândiri orientate spre soluții. În timp, complexitatea proiectelor poate fi crescută gradual, în funcție de nivelul de experiență.

Odată cu evoluția tehnologiei, spațiul online s-a transformat treptat într-o vastă bibliotecă digitală, punând la dispoziție un număr tot mai mare de resurse educaționale. Platforme precum Codecademy, edX, Khan Academy sau Google Tech Dev Guide oferă cursuri structurate, adaptate diferitelor niveluri de dificultate. Aceste resurse combină explicațiile teoretice cu exerciții interactive, ceea ce favorizează învățarea activă.

Pentru copii și adolescenți, există platforme special concepute pentru a introduce programarea într-un mod ludic. Aplicații precum Scratch, CodeCombat sau CodinGame utilizează mecanisme de joc pentru a explica concepte fundamentale, stimulând interesul și creativitatea. Deși pot părea simpliste pentru adulți, aceste instrumente sunt extrem de eficiente în formarea gândirii algoritmice.

Un alt element esențial în procesul de învățare a programării este accesul la comunități online. Forumurile și documentațiile oficiale ale limbajelor reprezintă surse importante de informații și suport. Capacitatea de a căuta soluții, de a interpreta documentația și de a învăța din experiența altora este o competență indispensabilă pentru orice programator.

Internetul poate fi considerat un „partener de învățare”, oferind soluții la probleme frecvent întâlnite. Totuși, este importantă evaluarea critică a surselor și selectarea informațiilor relevante și corecte.

Învățarea programării este un proces complex, dar accesibil, care presupune alegerea atentă a limbajului de programare, construirea unei baze teoretice solide și aplicarea constantă a cunoștințelor prin practică. Diversitatea resurselor educaționale disponibile astăzi permite adaptarea procesului de învățare la nevoile și obiectivele fiecărei persoane.

Bibliografie

1. Metodica predării Informaticii – C. Masalagiu, Editura MATRIX ROM, București 2001
2. Think Python: How to Think Like a Computer Scientist - Downey, A. B. O’Reilly Media. (2015)

Descoperim lumea prin STEM/STEAM

Prof. Ed. Timpurie: Gârbea Iulia Roxana, Școala Gimnazială nr.1 Băleni
Grădinița P.N. Băleni, loc. Băleni, Jud. Galați

Trăim într-o lume în continuă schimbare, în care curiozitatea, creativitatea și gândirea critică sunt esențiale încă din primii ani de viață.

Abordarea integrată vine ca necesitate a lumii în care trăim, în mod special în domeniul educației unde activitatea didactică trebuie revizuită și abordată holistic, prin urmare, „schimbările de atitudine socială și individuală au nevoie de un nou tip de educație, adecvat secolului în care trăim, bazat pe principii transdisciplinare" (Bama, Caciuc, 2004).

Educația de tip STEM/STEAM este un concept relativ nou în cadrul sistemului de învățământ românesc. STEM este practic integrarea științei, tehnologiei, ingineriei și matematicii. STEAM este integrarea STEM cu adăugarea lui A de la Arte.

STEM ne conduce apoi un pas mai departe către STEAM, încorporând şi Artele în cadrul celor patru discipline. Integrarea artelor în învățarea STEM a permis educatorilor să extindă beneficiile educației artistice și ale colaborării într-o varietate de moduri, promovând creativitatea și curiozitatea. Legătura fundamentală dintre artă și știință este evidențiată în mod sugestiv de Albert Einstein: „Sunt suficient de artist pentru a desena liber din imaginație. După atingerea unui anumit nivel de abilități tehnice, știința și arta tind să se unească în estetică, plasticitate și formă. Cei mai mari oameni de știință sunt și artiști."

În grădiniţă, sunt abordate cunoştinţe şi abilităţi simple din cele patru discipline STEM pentru a introduce copiii într-o lume a curiozităţii, dialogului și gândiri critice. Educația STEM în învăţământul preşcolar se realizează prin activități care implică explorarea și experimentarea, dar și prin jocuri și activități practice care urmăresc dezvoltarea unor abilități de bază din aceste domenii în rândul copiilor. Prin intermediul activităților practice, care le permit să exploreze și să înțeleagă mai bine lumea din jurul lor, copiii sunt încurajați să pună întrebări și să găsească răspunsuri la acestea.

1. Explorarea STEM are loc în mod natural: educatorii pot perfecționa și pot dezvolta abilități care vor sprijini apoi învățarea pe tot parcursul vieții.

2. *Copiilor trebuie să li se ofere oportunități de a pune întrebări, de a explora şi de a investiga.Copiii pot explora în mod direct obiecte şi materiale, pot învăța cum să colaboreze cu ceilalți și să folosească tehnologia în moduri autentice.*

3. Copiii beneficiază de implicarea în activităţi care dezvoltă abilităţi de rezolvare a problemelor, gândirea critică și descoperirea.

Interdisciplinaritatea în abordarea STEAM la preșcolari se referă la integrarea și corelarea celor cinci domenii – știință, tehnologie, inginerie, arte și matematică – într-un mod care să faciliteze învățarea holistică. La această vârstă, copiii sunt foarte curioși și dornici să exploreze lumea din jurul lor, iar abordarea STEAM le oferă oportunitatea de a învăța prin experiențe practice și activități creative.

Educaţia STEM este practică, accesibilă și captivantă. Ea poate fi inclusă în orice domeniu experienţial, în orice sală de clasă pentru că este mai mult decât un domeniu, este un mod de gândire. Abordarea învățării din perspectiva STEM stimulează curiozitatea, creativitatea, rezolvarea problemelor și gândirea critică, care pot fi aplicate în orice domeniu şi la orice temă, făcând conexiuni inter-curriculare nesfârșite.

De exemplu, un proiect STEAM ar putea implica construirea unui model de pod din materiale reciclate (inginerie), în care copiii să măsoare lungimea și lățimea (matematică), să discute despre forțele care acționează asupra podului (știință), să folosească tehnologia pentru a documenta procesul (tehnologie) și să își exprime ideile prin desen sau pictură (arte).

Această abordare nu doar că dezvoltă abilități specifice fiecărui domeniu, dar și abilități sociale, cum ar fi colaborarea și comunicarea, esențiale pentru dezvoltarea personală a copiilor. În plus, învățarea interdisciplinară îi ajută pe preșcolari să facă conexiuni între concepte și să înțeleagă relevanța acestora în viața de zi de zi.

Iată câteva modalități prin care putem aplica aceste abordări inovative în grădiniță și aplicate la grupă de către preșcolarii grupei mari:

1. **Știința** încurajează investigarea și răspunsul la întrebări, implicând adesea experimentarea. Copiii sunt, prin natura lor, oameni de știință. Ei încearcă să-și dea seama cum funcționează lumea parcurgând o serie de pași, numiți în ştiinţă metodă științifică.

1. Copiii pot explora cum funcționează plantele și importanța lor în creația divină. **Identificarea şi observarea plantelor şi animalelor din natură** - copiii pot învăţa despre diferitele specii de plante şi animale, ciclurile lor de viaţă, habitatul şi nevoile lor. Copiii pot utiliza lupa, binoclul sau alte instrumente pentru a observa mai detaliat caracteristicile speciilor descoperite.

   În cadrul grupei noastre am aplicat această abordare și am observat pe parcurs ce s-a întâmplat cu plantele dacă au fost private de anumite condiții esențiale pentru a supraviețui. Crizantema a fost privată de apă, pământ și lumină. Copiii au observat treptat ce s-a întâmplat cu planta pe parcursul unei săptămâni.

2. **Experimente cu apă** - copiii pot învăța despre conceptele de plutire și scufundare prin experimentarea şi observarea cu diferite obiecte în apă.În cadrul acestui experiment copiii au observat ce fructe de toamnă plutesc și care dintre ele se scufundă.

3. **Experimente cu apă și gheață** - prin aceaste activităţi copiii pot învăța despre proprietățile apei și ale gheții, precum densitatea și presiunea.Preșcolarii au experimentat direct din ce motive gheața se topește și cum se conservă și se transformă anumite materiele prin procesul de îngheț-dezgheț.

1. **Tehnologia** se referă la utilizarea unor instrumente simple, cum ar fi pensete și rigle, precum și a unora mai complexe, cum ar fi microscoape și computere. **Proiecte de inginerie**: Încurajează copiii să construiască structuri folosind materiale reciclate, discutând despre cum aceste structuri pot ajuta comunitatea și cum pot fi folosite în mod responsabil.

2. **Ingineria** se referă la recunoașterea unor probleme și la găsirea și testarea soluțiilor. Ingineria aplică știința, matematica și tehnologia în rezolvarea problemelor. Ea implică folosirea de materiale variate pentru realizarea structurilor. Lucrând cu materiale din lemn, plastic, materiale din natură, materiale reciclabile, cutii etc. copiii învaţă care sunt proprietăţile lor și treptat înțeleg cum funcționează lucrurile.

3. **Matematica** la vârsta preșcolară ajută copiii să dezvolte o înțelegere temeinică a conceptelor matematice de bază și să-și dezvolte abilități matematice prin experiențe practice, exploratorii.

4. **Artele** aduc un aspect unic și valoros în activitățile STEM. Ele adaugă dimensiunea creativității și exprimării personale, încurajând gândirea originală și explorarea liberă, permiţând copiilor să ilustreze conceptele STEM pe care le învaţă. Când combină STEM și arta, copiii pot exploata cu adevărat latura lor creativă prin activităţi de pictură, modelaj, desen, sculptură, muzică.

Activitățile STEM/STEAM sunt experiențiale, gândite astfel încât copiii să descopere soluții creative și să devină încrezători în capacitatea lor de a rezolva probleme. Prin aceste activități pregătim copiii pentru situaţii din viaţa reală, îi învăţăm să fie curioşi, să fie inventivi, să fie proactivi, să se cunoască pe sine, să ceară feedback, să ofere feedback, să facă parte dintr-o echipă, să coordoneze o echipă, să îi respecte pe cei din jur, să aibă spirit civic, să fie autonomi în conformitate cu vârsta, să-şi exerseze creativitatea în cât mai multe moduri posibile, să testeze şi să experimenteze, să-şi argumenteze părerile, să-şi exprime ideile, să accepte ideile altora.

Bibliografie:

1. *Curriculum pentru educație timpurie*, 2019
2. *Revista Educația azi*, nr.10/2022, Editura Educația Azi
3. STEM, STEAM sau STREAM? – EDICT
4. GHID-EDUCATIA-STEM-IN-GRADINITA.pdf

Să fim prieteni – Fără Bullying!

Neacșu Iuliana, prof. pentru educație timpurie
Grădinița cu PN nr.1 Cornetu, Ilfov

Bullyingul poate fi definit ca o serie de acțiuni de excludere sistematică a unui copil dintr-un cadru formal, pe care cel agresat nu îl poate părăsi. Aceste acțiuni, întâlnite, de cele mai multe ori, în grupurile de copii, sunt repetate, umilesc și reflectă un dezechilibru de putere.

De ce recurg unii la bullying?

1. Ei înșiși au fost , cândva, supuși unei situații de bullying;
   Exemplu. Agresat de colegii de clasă, de grupul de covârstnici,de părinți etc
2. Au interacționat, destul de frecvent, cu modele negative;
   Exemplu așa au vazut în familie, la rude cum i-au tratat pe alții;
3. Deși sunt nesiguri pe ei, în realitate, evidențiază un aer de superioritate în prezența celor cu care interacționează;

SUGESTII

1. Pentru a nu ajunge o țintă ușoară a celor care agresează, este indicat să se evite locurile frecventate de către aceștia;
2. Este foarte important să nu își fie teamă, să își susții punctul de vedere, să fii hotărât în ceea ce faci și verbalizezi, să nu le permiți, sub nicio formă, să te domine;
3. Cel mai important lucru de ținut minte: ei au probleme, nu tu!

MODALITĂȚI DE A OFERI SPRIJINUL UNUI COPIL

1. colegii pot fi empatici față de colegul hărțuit. În astfel de momente copilul hărțuit trebuie să se simtă înconjurat de prieteni;
2. apelarea la ajutorul adultului;
3. se poate arăta, în cadrul grupului, opoziția față de atitudinea agresivă;
4. întrucât, în cele mai multe situații, agresorii au nevoie de public, este important să nu îi întărească râzînd, sau aplaudând;

SOLUȚII

1. la fiecare clasă/ grupă de preșcolari, sunt necesare prezentarea unor regului. Exemplu:
2. suntem prieteni;
3. îi ajutăm pe colegii agresați;
4. nu excludem niciun coleg din grupul clase/grupei;
5. anunțăm, dacă un copil este agresat, un adult din instituție;

EXEMPLE DE ACTIVITĂȚI

1. Șoarecele și pisica
2. Lupul și oile
3. Cuvinte care rănesc
4. Harta ajutorului

Exemple de valori promovate în cadrul unui program derulat într-o instituție

1. Toleranță - să ne tratăm unii pe alții ca fiind egali

2. Respect - să fim prieteni, înțelegători față de colegii de clasă, chiar și atunci când se coportă diferit
3. Grijă - să arătăm preocupare constantă față de ceilalți
4. Curaj - să spunem NU și să stabilim limite

CONCLUZII

Nu există copii răi, ci doar tipare comportamentale nepotrivite, ce pot fi modificate prin abordarea corectă a adulților.

Sunt profesor. Nu predau violența pentru că nu am încredere în ea!

Să nu uităm că'' blândețea este leacul cruzimii''.(Cicero)

Bibliografie

Jigău .M., Violența în școală, Ed Alfa MDN, București,2006

StopBullying.gov, accesat în data de 10 -12- 2025,ora 14.00

STIMULAREA ELEVILOR PRIN ACTIVITĂȚILE EXTRACURRICULARE

prof. Mihaela Iurea
Liceul Tehnologic „Victor Frunză”, loc. Rm.Sărat, jud. Buzău

Educația extracurriculară este realizată dincolo de procesul de învățământ și își are rolul și locul bine stabilit în formarea personalității elevilor. Activitățile extrașcolare constituie modalitatea neinstituționalizată de realizare a educației. Prin activitățile extracurriculare, educația urmărește identificarea și cultivarea corespendenței optime dintre aptitudini, talente, cultivarea unui stil de viață civilizat, precum și stimularea comportamentului creativ în diferite domenii.

Activitățile extrașcolare, în general, au cel mai larg caracter interdisciplinar, oferă cele mai eficiente modalități de formare a caracterului elevilor încă din clasele primare, deoarece sunt factorii educativi cei mai apreciați și mai accesibili sufletelor acestora.

Se știe că încă de la fragedă vârstă, copiii acumulează o serie de cunoștințe dacă sunt puși în contact direct cu obiectele și fenomenele din natură. Elevii au nevoie de acțiuni, care să le lărgească lumea lor spirituală, să le împlinească setea de cunoaștere, să le ofere prilejuri de a se emoționa puternic, de a fi în stare să iscodească singuri pentru a-și forma convingeri durabile.

Activitățile complementare concretizate în excursii și drumeții, vizite, vizionări de filme, serbările, festivitățile sau spectacole, concursuri școlare imprimă elevului un anumit comportament, o ținută adecvată situației, declanșează anumite sentimente. O mai mare contribuție în dezvoltarea personalității elevului o au activitățile extrașcolare care-l implică în mod direct prin personalitatea sa și nu prin produsul realizat de acesta. Serbările școlare au un caracter stimulator atât pentru micii artiști, cât și pentru părinții lor. Acest tip de activități extrașcolare marchează evenimentele importante din viața elevului. Prin conținutul bogat și diversificat al programului pe care îl cuprinde, serbarea școlară valorifică varietatea intereselor și gusturilor elevului. Ea evaluează talentul, munca și priceperea colectivului clasei. Concursurile școlare sunt o metodă de a stârni interesul elevului pentru diferite arii curriculare, având în același timp o importanță majoră și în orientarea profesională a acestuia. Excursia este o formă de activitate cu caracter atractiv și mobilizator. Este o modalitate deosebită de educație completă deoarece permite o abordare interdisciplinară a cunoștințelor.

Acest tip de activități ajută la dezvoltarea intelectuală și fizică a elevilor, îl reconfortează pe elev, îi prilejuiește însușirea unei experiențe sociale importante, dar și îmbogățirea orizontului cultural-științific. Vizitele programate la muzee, locuri istorice constituie un mijloc de a prețui valorile culturale, folclorice, istorice. Ele oferă elevilor prilejul de a observa obiectele în starea lor naturală, momentele legate de trecutul istoric local, relații dintre oameni și rezultatele concrete ale muncii lor. Un rol important îl au vizitele la bibliotecă. În actualul context educațional, cea mai mare parte a elevilor nu mai citesc suficient de mult din cauza informațiilor pe care le obțin mult mai ușor prin intermediul mass-media sau computerului.

Vizionarea în grup de filme, spectacole de teatru sau teatru de păpuși specifice vârstei lor, poate constitui o sursă de informații, dar în același timp și un punct de plecare în realizarea de către elevi a unor activități interesante. Copilul face astfel cunoștință cu lumea artei, învață să o descifreze și să o

îndrăgească. Aceste activități vor pune elevul în rol de spectator și vor reprezenta pentru el o sursă de impresii puternice: stimularea afectivității și cultivarea dragostei pentru artă (cărți, teatru, muzică).

Participarea efectivă și totală în activitate angajează atât elevii timizi, cât și pe cei slabi, îi temperează pe cei impulsivi, stimulează curentul de influențe reciproce, dezvoltă spiritul de cooperare, contribuie la formarea colectivului de elevi. Elevii se autodisciplinează, prin faptul că în asemenea activități se supun de bună voie regulilor, asumându-și responsabilități. Activitățile extrașcolare sunt atractive la orice vârstă.

În concluzie, putem spune că activitatea extracurriculară este o componentă educațională valoroasă și eficientă căreia orice cadru didactic trebuie să îi acorde atenție, adoptând o atitudine creatoare atât în modul de realizare a activității, cât și în relațiile cu elevii, asigurând astfel o atmosferă relaxantă care să permită stimularea creativă a acestora.

Gândirea creativă și învățarea din proprie inițiativă trebuie încurajate prin laudă. Trebuie promovat modul variat de abordare a problemelor de manipulare a obiectelor și a ideilor. Elevii trebuie să fie îndrumați să dobândească: o gândire independentă, nedeterminată de grup, toleranță față de ideile noi, capacitatea de a descoperi probleme noi și de a găsi modul de rezolvare a lor și posibilitatea de a critica constructiv. Înainte de toate, este însă important ca profesorul însăși să fie creativ, pentru că numai așa poate să aducă în atenția elevilor săi tipuri de activități extrașcolare care să le stârnească interesul, curiozitatea, imaginația și dorința de a participa necondiționat la desfășurarea acestora.

Bibliografie:

1.Cernea, Maria, Contribuția activităților extracurriculare la optimizarea procesului de învățământ, nr.1 /2000, Ed. Discipol, București

2. Ionescu, M.,Chiș, V., Mijloace de învățământ și integrarea acestora în activitățile de instruire și autoinstruire, Editura Presa Universitară Clujeană, Cluj-Napoca, 2001

3.Lespezeanu, M., Tradițional și modern în învățământul preșcolar, Editura S.C.Omfal, București, 2007

4.Vlăsceanu, Gheorghe, coord., Neculau, Adrian, Școala la răscruce. Schimbare și continuitate în curriculum învățământului obligatoriu. Studiu de impact, Editura Polirom, 2002

Integrarea copiilor cu cerințe educaționale speciale în învățământul de masă – fundamente teoretice, provocări și aplicații practice

Prof. înv. primar,Oancea Marina Adelina
Școala Gimnazială I. C. Lăzărescu, Loc. Țițești, Jud. Argeș

Integrarea copiilor cu cerințe educaționale speciale (CES) în învățământul de masă constituie o componentă esențială a educației incluzive și un obiectiv major al sistemelor educaționale moderne.

Educația reprezintă un drept fundamental al fiecărui copil, iar asigurarea accesului egal la educație constituie o prioritate a societății contemporane. În acest context, educația incluzivă apare ca o abordare modernă care promovează respectarea diversității și valorificarea potențialului fiecărui elev. Integrarea copiilor cu cerințe educaționale speciale în învățământul de masă nu mai este privită ca o opțiune, ci ca o necesitate pentru realizarea unei educații echitabile și de calitate.

Copiii cu CES pot prezenta dizabilități sau dificultăți care influențează procesul de învățare, adaptarea școlară și integrarea socială. În trecut, acești copii erau educați preponderent în instituții speciale, fapt ce conducea adesea la segregare și marginalizare. În prezent, tendința este orientată spre includerea lor în școala de masă, cu sprijin adecvat, astfel încât să li se ofere șanse reale de dezvoltare academică și socială.

1. Conceptul de cerințe educaționale speciale

Noțiunea de cerințe educaționale speciale se referă la ansamblul nevoilor educaționale suplimentare ale unor copii, determinate de dizabilități, tulburări de dezvoltare sau dificultăți de învățare. Conform literaturii de specialitate, CES nu reprezintă o etichetă negativă, ci un indicator al necesității de adaptare a procesului educațional la particularitățile copilului (Vrășmaș, 2004).

Copiii cu CES pot include elevi cu dizabilități intelectuale, senzoriale, motorii, tulburări de limbaj, tulburări de spectru autist, ADHD sau dificultăți specifice de învățare. Abordarea modernă pune accent pe evaluarea funcțională a copilului și pe identificarea resurselor acestuia, nu doar pe limitări.

2. Integrarea copiilor cu CES în învățământul de masă

Integrarea școlară presupune includerea copiilor cu CES în clase obișnuite, alături de colegi fără dizabilități, cu asigurarea suportului educațional necesar. Aceasta implică adaptarea curriculumului, a strategiilor de predare și a modalităților de evaluare, astfel încât fiecare elev să poată progresa în ritmul propriu.

Integrarea poate îmbrăca mai multe forme:

- integrare totală, când copilul participă la toate activitățile clasei;
- integrare parțială, când copilul beneficiază de activități de recuperare sau sprijin suplimentar;
- integrare cu profesor de sprijin, care colaborează permanent cu cadrul didactic de la clasă.

Integrarea reală presupune nu doar prezența fizică a copilului în clasă, ci participarea activă și acceptarea acestuia ca membru valoros al colectivului.

3. Beneficiile integrării școlare

Integrarea copiilor cu CES în învățământul de masă aduce beneficii semnificative atât pentru copilul integrat, cât și pentru colegii săi și pentru comunitatea școlară.

Pentru copilul cu CES, integrarea favorizează dezvoltarea competențelor sociale, creșterea stimei de sine, formarea autonomiei și îmbunătățirea performanțelor școlare. Interacțiunea cu elevii fără CES

oferă modele comportamentale pozitive și stimulează comunicarea.Pentru colegii fără CES, integrarea contribuie la dezvoltarea empatiei, toleranței și respectului față de diversitate. Aceștia învață să colaboreze, să accepte diferențele și să ofere sprijin, formându-se astfel valori sociale esențiale.

4. **Dificultăți și provocări în procesul de integrare**

În ciuda avantajelor evidente, integrarea copiilor cu CES se confruntă cu numeroase dificultăți. Printre cele mai frecvente se numără lipsa formării adecvate a cadrelor didactice, insuficiența resurselor materiale, numărul mare de elevi în clasă și atitudinile negative sau stereotipurile existente în comunitatea școlară.De asemenea, colaborarea insuficientă între școală, familie și specialiști poate îngreuna procesul de integrare. Depășirea acestor obstacole necesită politici educaționale coerente, investiții în resurse umane și materiale și promovarea unei culturi a incluziunii.

5. **Rolul cadrului didactic și al serviciilor de sprijin**

Cadrul didactic are un rol central în realizarea integrării. Profesorul trebuie să creeze un climat educațional pozitiv, bazat pe acceptare, respect și cooperare. Utilizarea strategiilor de predare diferențiate și a evaluării formative contribuie la adaptarea procesului instructiv-educativ.

Profesorul de sprijin, consilierul școlar și psihopedagogul au rolul de a sprijini cadrul didactic prin elaborarea planului educațional individualizat (PEI), monitorizarea progresului copilului și consilierea familiei.

6. Exemplu practic de integrare a unui copil cu CES

Context

Elevul B. A., în vârstă de 9 ani, diagnosticat cu tulburare de deficit de atenție și hiperactivitate (ADHD), este integrat într-o clasă a III-a din învățământul de masă.

7. Măsuri educaționale aplicate

Au fost stabilite adaptări curriculare și comportamentale, precum: sarcini de lucru fragmentate, pauze scurte și frecvente, utilizarea materialelor vizuale și stabilirea unor reguli clare de comportament. Profesorul de sprijin a colaborat constant cu învățătorul și familia.

8. Rezultate

După câteva luni, elevul a manifestat o îmbunătățire a capacității de concentrare, o reducere a comportamentelor disruptive și o mai bună integrare în colectivul clasei.

9. **Concluzii**

Integrarea copiilor cu cerințe educaționale speciale în învățământul de masă reprezintă un demers complex, dar esențial pentru realizarea educației incluzive. Prin adaptarea școlii la nevoile elevilor, colaborarea între toți factorii educaționali și promovarea valorilor toleranței și respectului, integrarea poate deveni un succes atât pentru copilul cu CES, cât și pentru întreaga comunitate școlară.

Bibliografie

1. Gherguț, A. (2016). *Psihopedagogia persoanelor cu cerințe educaționale speciale*. Iași: Polirom.
2. Vrășmaș, E. (2004). *Educația integrată a copiilor cu cerințe educative speciale*. București: Aramis.
3. Păunescu, C. (2008). *Copilul cu dificultăți de învățare*. București: Humanitas.
4. UNESCO (1994). *Declarația de la Salamanca și cadrul de acțiune privind educația specială*.
5. Legea educației naționale nr. 1/2011.

Învățarea activă în era digitală

Prof. înv. primar: Jula Sorina
Școala Gimnazială Nr.1–Roşia /Bihor

Educația în era digitală aduce numeroase provocări și oportunități în ceea ce privește metodele de învățare și rolul profesorilor.

Una dintre cele mai evidente schimbări în educație o reprezinta integrarea tehnologiei în sala de clasă.De la tablete și laptopuri ,la platforme de învățare online și aplicații educaționale,tehnologia a devenit un instrument fundamental în procesul de învățare.

Platformele de învățare online și aplicațiile educaționale permit elevilor și profesorilor să comunice intr-un mediu virtual,facilitând acesul la resurse și cunoștințe din întreaga lume.Aceste resurse pot fi personalizate în funcție de nevoile și ritmul de învățare al fiecărui elev ,oferind un suport suplimentar și îmbunătățind experiența de învățare.

Pe măsură ce tehnologia avansează, vedem conturându-se câteva tendințe clare care vor modela viitorul învățării active.Personalizarea adaptivă devine din ce în ce mai sofisticată. Platformele educaționale bazate pe AI pot ajusta în timp real dificultatea sarcinilor, tipul de feedback oferit și chiar parcursul de învățare, în funcție de performanța și interacțiunile elevului. Acest lucru permite crearea unor experiențe de învățare activă cu adevărat individualizate, care să mențină fiecare elev în "zona proximei dezvoltări" – suficient de provocatoare pentru a stimula învățarea, dar nu atât de dificile încât să genereze frustrare. Rolul AI nu se va limita la adaptarea conținutului; va putea, de asemenea, să analizeze procesele de colaborare în grupuri, identificând dinamici, contribuții individuale și potențiale blocaje, oferind feedback atât elevilor, cât și profesorului. Cantitatea uriașă de date generate prin interacțiunile elevilor cu platformele digitale poate fi analizată pentru a înțelege mai bine cum învață elevii, care strategii de învățare activă sunt cele mai eficiente pentru diferite tipuri de conținut sau grupuri de elevi și unde sunt necesare intervenții. Tehnologia poate facilita livrarea unor module scurte de conținut sau a unor tutoriale interactive exact atunci când elevul are nevoie de ele în contextul unei activități de învățare activă mai ample, cum ar fi un proiect. Cu toate aceste progrese tehnologice, este esențial să ne amintim că tehnologia este un instrument, nu un scop în sine. Rolul profesorului ca facilitator, ghid și creator de experiențe de învățare semnificative rămâne central în ecosistemul învățării active.

Scopul final al educației nu este doar acumularea de cunoștințe, ci pregătirea indivizilor pentru a trăi o viață împlinită și a contribui activ la societate. Într-o lume caracterizată de volatilitate, incertitudine, complexitate și ambiguitate , învățarea activă este fundamentală pentru dezvoltarea rezilienței, adaptabilității și a capacității de învățare pe tot parcursul vieții (lifelong learning). Prin confruntarea constantă cu probleme noi, prin colaborarea cu perspective diverse și prin reflecția asupra propriului proces de învățare, elevii își dezvoltă nu doar competențe cognitive, ci și atitudini și dispoziții esențiale. Ei învață să abordeze provocările cu curiozitate și încredere, să persevereze în fața dificultăților, să învețe din greșeli și să își ajusteze strategiile.

Învățarea activă cultivă autonomia și responsabilitatea pentru propria învățare. Elevii nu mai sunt dependenți de profesor pentru a primi informații, ci învață cum să caute, să evalueze și să utilizeze informația în mod independent. Această abilitate de a "învăța cum să înveți" este probabil cea mai

valoroasă competență într-o lume în care cunoștințele devin rapid depășite și în care nevoia de recalificare și adaptare profesională este constantă. Mai mult, accentul pus pe colaborare și comunicare în multe strategii de învățare activă pregătește elevii pentru realitățile locurilor de muncă moderne, unde succesul depinde adesea de capacitatea de a lucra eficient în echipe diverse și de a comunica clar idei complexe. Prin dezvoltarea gândirii critice și a creativității, învățare activă îi echipează pe tineri nu doar să se adapteze la schimbare, ci și să devină agenți ai schimbării, capabili să identifice probleme, să genereze soluții inovatoare și să contribuie la rezolvarea provocărilor locale și globale. În concluzie, învățare activă nu este doar o metodă pedagogică eficientă pentru prezent, ci o investiție strategică în viitor, pregătind generațiile următoare cu abilitățile, cunoștințele și atitudinile necesare pentru a prospera într-o lume în continuă transformare.

Tehnologia educațională, inclusiv platformele integrate și instrumentele digitale specifice, se dovedește a fi un catalizator puternic, amplificând posibilitățile de interacțiune, colaborare și personalizare în cadrul învățării active . Desigur, implementarea nu este lipsită de provocări – constrângerile de timp, rezistența la schimbare sau gestionarea resurselor necesită abordări strategice, perseverență și suport instituțional. Tehnologii emergente precum *Inteligența Artificială (AI)*, *Realitatea Virtuală (VR)* și *Realitatea Augmentată (AR)* au potențialul de a crea experiențe de învățare active și imersive fără precedent. AI poate contribui la *personalizarea la scară* a învățării active, adaptând provocările, resursele și feedback-ul la nevoile și ritmul fiecărui elev. Cu toate acestea, privind spre viitor, devine tot mai evident că învățare activă , potențată de inovații precum AI și VR/AR, reprezintă nu doar o opțiune, ci fundamentul unei educații relevante și eficiente, capabile să pregătească tinerii pentru o lume în continuă schimbare. Îmbrățișarea potențialului învățării active nu este doar o responsabilitate a sistemului educațional, ci o oportunitate extraordinară de a revitaliza procesul de predare-învățare și de a forma generații de gânditori critici, creativi și autonomi. Este un apel la acțiune pentru profesori, administratori școlari, factori de decizie și chiar pentru elevi și părinți, de a colabora pentru a face din învățare activă norma, nu excepția, în peisajul educațional românesc.

Abilitățile cultivate prin învățare activă – gândirea critică, creativitatea, colaborarea, comunicarea, adaptabilitatea și învățarea autonomă – sunt exact competențele de care tinerii au nevoie pentru a naviga cu succes într-un viitor incert și pentru a contribui la progresul societății. Viitorul educației va fi, cel mai probabil, marcat de o integrare și mai profundă a tehnologiei în procesele de învățare, iar acest lucru va deschide noi orizonturi pentru învățare activă .

📚 Bibliografie

1. Cucoș, C. (2014). *Pedagogie*. Iași: Editura Polirom.
2. Dumitru, I. Al. (2000). *Dezvoltarea gândirii critice și învățarea eficientă*. Timișoara: Editura de Vest.
3. Joița, E. (2006). *Instruirea constructivistă – o alternativă educațională*. București: Editura Aramis.
4. www.google.ro

Integrarea școlară și diversitatea în clasa de elevi din ciclul primar

Prof. Dascălu Iuliana

Şcoala Gimnazială nr.1, loc. 1 Decembrie, Ilfov

Integrarea școlară reprezintă unul dintre cele mai importante procese din educația copilului, mai ales în ciclul primar, perioadă în care se formează bazele relaționării, ale respectului de sine și ale respectului față de ceilalți. O clasă de elevi este, în mod firesc, un spațiu al diversității: copii cu ritmuri diferite de învățare, temperamente variate, medii familiale diferite, culturi, obiceiuri sau nevoi educaționale distincte. Această diversitate este o resursă valoroasă atunci când este înțeleasă și gestionată corect.

Diversitatea – o realitate firească în școala de astăzi

În ciclul primar, copiii învață nu doar să scrie și să citească, ci și să trăiască împreună. Fiecare elev vine în clasă cu propria poveste, cu experiențele și valorile formate în familie. Unii sunt mai comunicativi, alții mai retrași; unii învață rapid, alții au nevoie de mai mult timp și sprijin. Integrarea școlară înseamnă acceptarea tuturor copiilor ca membri valoroși ai colectivului, fără etichete sau comparații care pot răni.

Rolul cadrului didactic este esențial în crearea unui climat sigur, în care fiecare copil se simte văzut, auzit și respectat. Prin activități de grup, discuții deschise și reguli clare de comportament, învățătorul modelează atitudini și comportamente care favorizează incluziunea.

Exemplu practic de bune maniere în colectivul clasei

Un exemplu concret de integrare și respect al diversității poate fi observat într-o situație simplă, dar relevantă: primirea unui nou coleg în clasă. Într-o clasă de ciclu primar, elevii pot fi învățați să își manifeste bunele maniere prin gesturi mici, dar semnificative: salutul, prezentarea numelui, oferirea unui loc în bancă sau ajutorul acordat în pauză.

De exemplu, în momentul în care un copil nou intră în clasă, colectivul poate fi implicat într-o activitate de bun-venit, în care fiecare elev spune un lucru frumos despre ce înseamnă să fii coleg. Copiii pot fi încurajați să folosească formule de politețe, să asculte fără a întrerupe și să ofere sprijin atunci când observă că cineva întâmpină dificultăți. Astfel, bunele maniere devin un exercițiu zilnic, nu doar o lecție teoretică.

Importanța educației primite acasă

Integrarea școlară nu poate fi separată de educația de acasă. Familia este primul mediu în care copilul învață ce înseamnă respectul, empatia, responsabilitatea și comunicarea. Copiii care cresc într-un mediu în care sunt învățați să își exprime emoțiile, să respecte reguli și să îi accepte pe ceilalți vor avea mai ușor un comportament adecvat în colectivul clasei.

Școala completează, consolidează și uneori corectează ceea ce copilul aduce de acasă, dar nu poate înlocui rolul familiei. De aceea, colaborarea dintre părinți și cadrele didactice este esențială. Atunci când mesajele transmise copilului sunt coerente – atât acasă, cât și la școală – integrarea devine un proces natural și echilibrat.

Concluzie

Integrarea școlară și acceptarea diversității în ciclul primar sunt fundamentale pentru dezvoltarea armonioasă a copilului. O clasă unită, bazată pe respect, bune maniere și empatie, oferă fiecărui elev șansa de a se simți în siguranță și valorizat. Educația de acasă, împreună cu ghidajul atent al cadrului didactic, creează premisele unei comunități școlare în care diferențele sunt acceptate, iar fiecare copil este încurajat să își atingă potențialul.

STRATEGII DE CREȘTERE A INTERESULUI ELEVILOR DIN ÎNVĂȚĂMÂNTUL LICEAL PENTRU ÎNVĂȚARE

PROF. NELA GEORGIANA MOTOROI
LICEUL TEHNOLOGIC „IORDACHE GOLESCU”, GĂEȘTI, DÂMBOVIȚA

Educația contemporană se confruntă cu numeroase provocări generate de schimbările sociale, culturale și tehnologice rapide. În acest context, una dintre cele mai importante preocupări ale cadrelor didactice din învățământul liceal este stimularea interesului elevilor pentru învățare. Adolescența reprezintă o etapă de tranziție complexă, caracterizată de căutarea identității, de nevoia de autonomie și de influența accentuată a mediului social, factori care pot afecta motivația școlară.

Elevii de liceu sunt expuși zilnic unui volum mare de informații provenite din mediul digital, ceea ce face ca școala să nu mai fie percepută ca principala sursă de cunoaștere. În aceste condiții, metodele tradiționale de predare, centrate pe transmiterea unilaterală a informațiilor, își pierd eficiența. Devine necesară reconfigurarea demersului didactic, prin orientarea acestuia spre elev, spre nevoile, interesele și stilurile sale de învățare.

Scopul prezentului referat este de a evidenția principalele strategii didactice care pot contribui la creșterea interesului elevilor din învățământul liceal pentru învățare, subliniind rolul esențial al profesorului în proiectarea și aplicarea acestora.

Motivația reprezintă motorul activității de învățare și o condiție esențială a performanței școlare. În literatura de specialitate, motivația este definită ca ansamblul factorilor interni și externi care determină, orientează și susțin comportamentul de învățare al elevului.

Se disting două forme principale ale motivației: motivația intrinsecă și motivația extrinsecă. Motivația intrinsecă este determinată de interesul elevului pentru activitatea de învățare în sine, de curiozitate și de satisfacția cognitivă obținută prin descoperirea și înțelegerea noilor informații. Aceasta conduce la o învățare profundă și durabilă. Motivația extrinsecă este susținută de factori externi, precum notele, recompensele, sancțiunile sau aprecierea socială.

În învățământul liceal, dezvoltarea motivației intrinseci este deosebit de importantă, deoarece contribuie la formarea autonomiei în învățare și la dezvoltarea competențelor necesare învățării pe tot parcursul vieții. Lipsa motivației se poate manifesta prin dezinteres față de școală, rezultate slabe, absenteism și abandon școlar.

Metodele active și participative presupun implicarea directă a elevilor în procesul de predare-învățare, transformându-i din simpli receptori de informații în participanți activi. Printre aceste metode se numără învățarea prin descoperire, problematizarea, studiul de caz, metoda proiectului, dezbaterea și brainstorming-ul. Aplicarea acestor metode stimulează gândirea critică, creativitatea și colaborarea între elevi. Activitățile de grup contribuie la dezvoltarea competențelor sociale și la crearea unui climat de învățare favorabil, sporind interesul și implicarea elevilor.

Interesul pentru învățare crește atunci când elevii percep utilitatea practică a cunoștințelor dobândite. Corelarea conținuturilor școlare cu situații reale din viața cotidiană, cu experiențele personale ale elevilor sau cu domeniile lor de interes face procesul educațional mai atractiv și mai relevant. Profesorul poate utiliza exemple concrete, aplicații practice, studii de caz sau conexiuni interdisciplinare pentru a facilita înțelegerea și pentru a stimula motivația elevilor.

De asemenea, tehnologia digitală reprezintă un instrument eficient pentru creșterea interesului elevilor față de activitățile școlare. Utilizarea prezentărilor multimedia, a platformelor educaționale, a aplicațiilor interactive și a resurselor online contribuie la diversificarea metodelor de predare și la adaptarea acestora la stilurile de învățare ale elevilor.

Integrarea tehnologiei facilitează învățarea activă, crește gradul de implicare al elevilor și contribuie la dezvoltarea competențelor digitale, esențiale în societatea actuală.

Un climat educațional bazat pe respect, încredere și comunicare deschisă are un impact major asupra motivației pentru învățare. Profesorul trebuie să manifeste empatie, să încurajeze exprimarea liberă a ideilor și să valorizeze efortul elevilor. Feedback-ul constructiv și încurajările contribuie la creșterea stimei de sine și la dezvoltarea unei atitudini pozitive față de școală, determinând elevii să se implice mai activ în procesul de învățare.

Evaluarea trebuie să fie un instrument de sprijin al învățării, nu doar un mijloc de control. Diversificarea formelor de evaluare, precum portofoliul, proiectul, prezentarea orală, autoevaluarea și evaluarea între colegi, permite valorificarea potențialului fiecărui elev.

Evaluarea formativă și feedback-ul constant ajută elevii să își conștientizeze progresul și să își îmbunătățească performanțele, contribuind la creșterea motivației pentru învățare.

Profesorul are un rol determinant în creșterea interesului elevilor pentru învățare. Prin competență profesională, entuziasm și deschidere față de nevoile elevilor, cadrul didactic poate influența pozitiv motivația acestora. Profesorul trebuie să fie un facilitator al învățării, să încurajeze autonomia elevilor și să creeze situații de învățare stimulative.

Implicarea elevilor în luarea deciziilor, încurajarea gândirii critice și sprijinirea dezvoltării personale contribuie la formarea unei atitudini pozitive față de învățare.

CONCLUZII

Creșterea interesului elevilor din învățământul liceal pentru învățare reprezintă un proces complex, care presupune aplicarea unor strategii didactice variate și adaptate realităților educaționale actuale. Metodele active, integrarea tehnologiei, corelarea conținuturilor cu realitatea și crearea unui climat educațional pozitiv sunt elemente esențiale în stimularea motivației pentru învățare.

Profesorul are responsabilitatea de a transforma procesul educațional într-o experiență relevantă și atractivă, care să contribuie la formarea unor elevi autonomi, responsabili și motivați.

BIBLIOGRAFIE

1. Cerghit, Ion, Metode de învățământ, Editura Polirom, 2006.
2. Cucoș, Constantin, Pedagogie, Editura Polirom, 2014.
3. Jinga, Ioan; Istrate, Elena, Manual de pedagogie, Editura ALL, 2008.
4. Neacșu, Ion, Motivația învățării școlare, Editura Didactică și Pedagogică, 2010.
5. Oprea, Crenguța Loredana, Strategii didactice interactive, Editura Didactică și Pedagogică, 2009.
6. Pânișoară, Ion-Ovidiu, Profesorul de succes, Editura Polirom, 2015.

“UN MEDIU CURAT PENTRU O VIAŢĂ SĂNĂTOASĂ”

Ioniță Diana, Grădinița cu Program Prelungit Aricel (structura Step by Step) , Călărași

Am ales să prezint câteva aspecte din educația ecologică desfășurată la grădiniță. Aceasta se desfășoară în cadrul opționalului cu titlul “Un mediu curat pentru o viaţă sănătoasă!”.

Consider că educaţia ecologică joacă un rol foarte important în formarea unui comportament care dă dovadă de responsabilitate, în relaţiile cu mediul înconjurător. Ca în orice demers educativ trebuie să avem o proiectare formată din obiective, conţinuturi dar şi activităţi de învăţare.

Prin formularea acestor obiective urmăresc formarea unor deprinderi de protecţie a mediului, dar şi consecinţele pe care le poate avea acesta (mediul) asupra noastră. Copiii trebuie să înţeleagă faptul că dacă vom avea un mediu curat, vom avea şi o viaţă sănătoasă. În sens contrar , dacă vom avea un mediu poluat, avem şanse mari să ne îmbolnăvim. De aici, putem concluziona care este importanţa mediului înconjurător asupra vieţii/sănătăţii noastre.

Copiii pot fi determinaţi să se implice în activităţile de protejare a mediului luând ca exemplu “bunele practici” din viaţa cotidiană. Activităţile pe care ni le propunem pentru a le desfăşura le oferă copiilor posibilitatea de a deveni responsabili în comunitatea din care fac parte şi oferă soluţii care pot fi aplicate pentru a păstra un mediu curat.

În opinia mea, educaţia ecologică poate fi integrată cu uşurinţă în curriculumul pentru educaţie timpurie pentru ca are un impact pozitiv asupra copiilor, privind dezvoltarea comportamentului ecologic. Încă de la o vârstă fragedă, copiii trebuie să ocrotească natura . Activităţile pe care le desfăşurăm trebuie să stimuleze copilul pentru a se implica activ şi să-i valorizeze creativitatea, spiritul de echipă încât să-şi asume reponsabilităţi. Faptul că trebuie să protejam natura o consider o datorie de etică care trebuie implementată din generaţie în generaţie. Copiii trebuie să înţeleagă că se pot împrietenii cu mediul cu condiţia să-l respecte şi să-l ocrotească. Din dorinţa de a afla cat mai multe, copiii pun diverse întrebări. Noi, educatoarele, trebuie să le răspundem copiilor la întrebările pe care ni le pun în maniera în care ei pot să inţeleagă. Este important să desfăşurăm activităţi ecologice destul de des pentru că acestea au un efect asupra dezvoltării copiilor, dar şi în formarea unei conduite morale .

Prin desfăşurarea activităţilor ecologice, copiii:
- dobândesc o serie de informaţii despre mediul înconjurător;
- înţeleg cum trebuie să acţioneze în anumite situaţii asupra mediului;
- îşi formează o conduită morală;
- utilizează cunoştinţele dobândite pentru a rezolva anumite probleme legate de mediu;
- îşi formează abilităţi practice pentru a desfăşura activităţi de reciclare din diferite materiale refolosibile.
-îşi formează o atitudine pozitivă şi de empatie faţă de mediu.

În concluzie, m-am gândit că aş putea desfăşura următoarele activităţi cu copiii;

1. Activitate de explorare a mediului înconjurător- “Să explorăm mediul înconjurător!”

2. Activitate de ecologizare în împrejurimile grădiniţei- “Micii ecologişti”

3. Activitate de sortare a deşeurilor în pubelele special amenajate – “Ştiu să sortez corect deşeurile!”

4. Activitate de reciclare din diferite materiale reciclabile/refolosibile- “Învăţ cum pot să recilez!”

5. Jocuri şi activităţi în natură- “Îmi place să mă joc afară!”

6. Activităţi de a aplica regulile învăţate privind protecţia mediului înconjurător- “Să plantăm un pomişor!”

7. Jocuri de rol: de exemplu, imităm pompieri care sting incendii
8. Educație muzicală și educarea limbajului: Învățăm cântece și poezii despre natură.

Activități care pot fi desfășurate acasă:

1. Să economisim resursele!- închiderea robinetului când ne spălăm pe dinți
2. Să reciclăm!- să sortăm reciclabilele în funcție de material
3. Să compostăm!- facem un compost din resturi vegetale.
4. Să grădinărim! -îngrijim spațiul verde din împrejurimile blocului.

S-a demonstrat științific că majoritatea copiilor care desfășoară activități în natură au parte de beneficii cum ar fi:

1. dezvoltarea creativității și a respectului și încrederii de sine
2. îmbunătățirea atenției și a abilităților de învățare.

De asemenea, jocurile în natură dezvoltă concentrarea și capacitatea copiilor de a se autodisciplina. În același timp ajută foarte mult copii să interacționeze între ei și reduce semnificativ comportamentele agresive.

Utilizarea inteligenței artificiale în proiectarea didactică

Floroiu Cristina Maria, Școala Gimnazială Săulești, Gorj

1. Scenariul didactic – pentru activitatea didactică :

"Împărțirea numerelor naturale în concentrul 0-100, cu rest 0".

Clasa a III-a

1. **Etape:**
    1. **Reactualizare:** Rezolvarea a 3-4 exerciții de înmulțire pe tablă.
    2. **Captarea atenției:** O scurtă poveste despre împărțirea unor bomboane între prieteni.
    3. **Comunicarea titlului:** Anunțarea subiectului "Împărțirea numerelor" și a faptului că vor învăța să împartă.
    4. **Dirijarea învățării:** Profesorul explică conceptul de împărțire, arată exemple pe tablă. Elevii notează definițiile și exemplele în caiete.
    5. **Fixare:** Elevii rezolvă 5 exerciții de împărțire din manual, individual.
    6. **Obținerea performanței:** Un exercițiu suplimentar la tablă, rezolvat de un elev.
    7. **Asigurarea retenției și a transferului:** Scurtă recapitulare orală.
    8. **Tema pentru acasă:** Încă 5 exerciții de împărțire din culegere.
2. **Materiale:** Tablă inteligentă, laptop, manual. jetoane, cuburi, bețișoare
3. **Metode:** Explicație, exercițiu.

Obiective operaționale :

1. **O1:** Să identifice operația de împărțire ca o repartizare în părți egale sau o scădere repetată, utilizând materiale concrete.
2. **O2:** Să efectueze împărțiri exacte (cu rest 0) în concentrul 0-100, deducând rezultatul din tabla înmulțirii.
3. **O3:** Să rezolve probleme simple care implică operația de împărțire, folosind reprezentări grafice sau concrete.
4. **O4:** Să formuleze verbal întrebări sau probleme scurte pornind de la o situație dată care implică împărțirea.

Metode și procedee propuse:

1. **Învățarea prin descoperire:** Elevii vor fi ghidați să deducă singuri regula împărțirii din tabla înmulțirii, utilizând materiale concrete și exemple practice. Această metodă stimulează originalitatea și creativitatea, permițând elevilor să exploreze și să reconstruiască cunoștințe.

2. **Problematizarea:** Prezentarea unei situații-problemă din viața reală, relevantă pentru elevi, care necesită operația de împărțire pentru rezolvare. Aceasta creează o stare conflictuală pozitivă, determinând elevul să caute soluții. https://www.youtube.com/watch?v=TY5-vUQ3nEI

3. **Jocul didactic:** Utilizarea unui joc interactiv (ex: "Roata împărțirii" sau "Cursa împărțirii") pentru consolidarea tablei împărțirii sau a conceptului de împărțire, transformând învățarea într-o activitate plăcută și motivantă. https://wordwall.net/ro/resource/8461106/roata-%C3%AEmp%C4%83r%C8%9Birii

4. Nu doar exerciții de calcul pur, ci și sarcini de formulare a unor probleme, de asociere, de reprezentare grafică a împărțirilor. Exercițiul este o metodă fundamentală, dar trebuie diversificat pentru a stimula gândirea. https://wordwall.net/ro/resource/2075241/tabla-%C3%AEmp%C4%83r%C8%9Birii

5. **Conversația euristică:** Ghidarea elevilor prin întrebări bine structurate pentru a-i ajuta să ajungă la propriile concluzii și înțelegeri, stimulând gândirea critică și exprimarea.

6. **Demonstrația:** Utilizarea materialelor concrete (jetoane, cuburi, bețișoare) pentru a vizualiza și a face palpabil procesul de împărțire, facilitând înțelegerea conceptelor abstracte.

Mijloace de învățământ: Se vor folosi materiale concrete (jetoane, bețișoare, cuburi), fișe de lucru diferențiate, manualul școlar, precum și un videoproiector pentru prezentări interactive și tabla inteligentă pentru jocuri educaționale. Utilizarea materialelor variate și a lucrului în grup abordează diferite stiluri de învățare și promovează învățarea socială, care este intrinsecă constructivismului.

Forme de organizare: Se va alterna munca frontală cu activități individuale și pe grupe mici, pentru a stimula colaborarea, a răspunde stilurilor diferite de învățare și a încuraja interacțiunea socială.

Rolul expertului uman aici este de a transforma o abordare instructivă simplistă într-un mediu de învățare bogat, multi-senzorial și interactiv. Acest lucru asigură că lecția nu este eficientă doar în transmiterea conținutului, ci și în dezvoltarea gândirii critice, a creativității și a abilităților de colaborare – obiective pe care AI-ul singur nu le poate garanta. Această bogăție pedagogică este ceea ce distinge o simplă "lecție" de o "secvență didactică" cu adevărat eficientă.

Personalizarea Conținutului și a Activităților

Conectarea conceptelor matematice abstracte la contexte din lumea reală și încurajarea creativității sunt esențiale pentru a face învățarea semnificativă și transferabilă pentru elevii mici. Această etapă implică adaptarea exemplelor și a problemelor la experiența cotidiană a elevilor (ex: împărțirea

jucăriilor, fructelor, dulciurilor), pentru a face matematica relevantă și accesibilă. Conceptele matematice abstracte pot fi dificile pentru elevii de clasa a III-a. Prin ancorarea lor în scenarii concrete, familiare (de exemplu, împărțirea obiectelor) , profesorul îi ajută pe elevi să construiască conexiuni între abstract și tangibil, făcând învățarea mai semnificativă și facilitând transferul de cunoștințe. Mai mult, stimularea gândirii critice și a creativității prin sarcini deschise sau prin încurajarea elevilor să formuleze ei înșiși probleme sau să exploreze soluții multiple depășește simpla aplicare, stimulând gândirea de nivel superior și creativitatea, pe care AI-ul s-ar putea să nu le prioritizeze în mod inerent. Această personalizare și accentul pe aplicarea în lumea reală asigură că matematica este percepută nu ca o materie academică izolată, ci ca un instrument pentru înțelegerea și interacțiunea cu lumea înconjurătoare. Aceasta este o alegere pedagogică critică ce construiește motivația intrinsecă și retenția pe termen lung.

Concluzii

Analiza detaliată a procesului de elaborare a unei secvențe didactice pentru matematică la clasa a III-a, pornind de la sugestii generate de Inteligența Artificială, demonstrează în mod concludent că, deși AI oferă un punct de plecare util și eficient în generarea de conținut, expertiza pedagogică umană rămâne indispensabilă pentru transformarea unei propuneri generice într-o experiență de învățare autentică și eficientă.

Sistemele AI pot structura logic o lecție și pot identifica conținuturi relevante, însă limitele lor devin evidente în lipsa profunzimii pedagogice. Obiectivele vagi, centrarea excesivă pe profesor, utilizarea metodelor didactice restrictive și lipsa personalizării sunt deficiențe inerente ale abordării exclusiv tehnologice. Aceste neajunsuri contravin direct principiilor învățării active, constructivismului și cerințelor programei școlare românești, care accentuează explorarea, rezolvarea de probleme și dezvoltarea gândirii critice.

Rolul expertului uman este crucial în rafinarea fiecărei componente a secvenței didactice: de la transformarea obiectivelor generice în obiective SMART, măsurabile și aliniate curriculumului, până la diversificarea strategiilor didactice prin integrarea metodelor activ-participative (învățarea prin descoperire, problematizarea, jocul didactic). Expertul aduce capacitatea de a personaliza conținutul, de a-l conecta la experiența elevilor și de a stimula creativitatea, elemente pe care AI-ul nu le poate genera în mod intrinsec. Această intervenție umană asigură că lecția nu este doar o transmitere de informații, ci o călătorie de învățare profundă, captivantă și adaptată nevoilor individuale.
În concluzie, colaborarea dintre Inteligența Artificială și expertiza pedagogică umană reprezintă o abordare sinergică cu un potențial imens în educație. AI servește ca un instrument puternic de augmentare, eliberând timp și resurse pentru profesori. Cu toate acestea, valoarea adăugată fundamentală provine din capacitatea educatorului de a analiza critic, de a adapta și de a rafina sugestiile AI, infuzându-le cu înțelegere contextuală, intuiție pedagogică și empatie. Viitorul educației nu constă în înlocuirea profesorului de către tehnologie, ci în împuternicirea acestuia de către AI, transformând educatorul într-un facilitator, un evaluator critic și un designer inovator al experiențelor de învățare.

STRATEGII DE COMBATERE A CYBERBULLYING-ULUI ÎN MEDIUL ȘCOLAR: ABORDĂRI PREVENTIVE ȘI INTERVENȚII DIGITALE

Profesor Educație Timpurie Dragomir Simona-Carmen
Școala Gimnazială Sichevița, județul Caraș-Severin

Rezumat

Într-o eră a digitalizării accelerate, mediul școlar s-a extins ireversibil dincolo de pereții fizici ai clasei. ***Cyberbullying-ul*** *reprezintă astăzi una dintre cele mai complexe provocări, având un impact profund asupra sănătății emoționale a elevilor. Acest articol analizează mecanismele hărțuirii online și propune strategii concrete, bazate pe instrumente digitale și educație media, menite să creeze un ecosistem școlar sigur.*

1. Introducere: Provocările mediului digital în 2025

În contextul actual, accesul tinerilor la tehnologie este permanent. Dacă *bullying-ul* tradițional se termina odată cu ieșirea din școală, *cyberbullying-ul* urmărește victima oriunde, fiind caracterizat prin permanență și viralitate. Impactul psihologic este adesea mai sever din cauza audienței nelimitate și a anonimatului pe care îl pot adopta agresorii.

Rolul cadrului didactic a evoluat de la un simplu transmițător de cunoștințe la un mediator al comportamentului digital.

2. Forme de manifestare și semnale de alarmă

Pentru o intervenție eficientă, profesorul trebuie să recunoască formele specifice acestui fenomen:

1. ***Excluderea intenționată:*** Eliminarea victimei din grupuri de studiu sau de socializare (WhatsApp, Discord);
2. *Denigrarea:* Postarea sau trimiterea de zvonuri false pentru a distruge reputația unui elev;
3. *Impersonarea:* Crearea de profiluri false pentru a trimite mesaje compromițătoare în numele victimei;
4. *Outing:* Dezvăluirea de informații private sau imagini sensibile fără consimțământ.

Cadrul didactic trebuie să fie atent la schimbări de comportament: scăderea bruscă a notelor, retragerea socială, anxietatea la utilizarea telefonului sau evitarea participării la orele care implică interacțiune digitală.

5. *Strategii de prevenție la nivelul clasei*

Prevenția nu trebuie să însemne interzicerea tehnologiei, ci educarea responsabilității.

1. Crearea unui *„Cod de Conduită Digitală”***:** O activitate de grup în care elevii stabilesc propriile reguli pentru grupurile clasei. Aceasta crește gradul de asumare.
2. *Utilizarea platformelor de simulare:* Resursele oferite de Common Sense Education sau Ora de Net permit simularea unor scenarii de conflict online, învățând elevii cum să reacționeze fără riscuri reale.
3. *Dezvoltarea rezilienței digitale:* Lecții de consiliere axate pe gestionarea emoțiilor în spațiul virtual și pe importanța *„amprentei digitale”*.

Imagine 1: Elevi utilizând tablete în procesul educațional (Sursă: Microsoft Designer, 2025)

6. *Protocolul de intervenție în caz de incident*

Atunci când un incident este semnalat, școala trebuie să aplice un protocol clar:

1. *.Asigurarea confidențialității:* Victima trebuie să se simtă protejată, nu expusă suplimentar;
2. *Păstrarea dovezilor:* Elevii trebuie instruiți să facă capturi de ecran (screenshot) înainte ca mesajele să fie șterse;
1. *Evaluarea gravității:* Dacă fapta întrunește elemente de natură penală (amenințări grave, pornografie infantilă), trebuie contactate autoritățile prin platforme dedicate precum sigur.info;
2. *Consilierea duală:* Atât victima, cât și agresorul au nevoie de suport. Agresorul trebuie ajutat să înțeleagă consecințele reale ale acțiunilor sale „virtuale”.

💡 ***Sfaturi rapide pentru elevi:***

1. STOP	Nu răspunde la provocări când ești furios. Agresorul urmărește reacția
1. BLOCK	1. Folosește imediat funcția de blocare. Nu ești obligat să accepți jigniri.
1. SCREENSHOT	1. Salvează dovezi! Mesajele șterse pot fi greu de recuperat mai târziu.
1. TALK	1. Spune-i unui adult în care ai încredere. Nu este „pârâ", este protecție.
1. BE A BUDDY	1. Dacă ești martor la un abuz, nu distribui postarea. Raporteaz-o și susține-ți colegul.

Imagine 2: Poster grafic preventiv realizat prin inteligență artificială cu ajutorul platformei Microsoft Designer (2025)

2. *Implicarea părinților și a comunității*

Efortul școlii este incomplet fără susținerea familiei. Se recomandă organizarea unor

„Ateliere de Siguranță Digitală" pentru părinți, unde aceștia pot învăța despre setările de control parental pe platforme precum *Family Link* sau setările de confidențialitate de pe *Instagram* și *TikTok.* O comunicare deschisă între școală și părinți reduce timpul de reacție în cazul unei crize.

3. *Concluzii:*

Combaterea *cyberbullying-ului* necesită o abordare sistemică, în care empatia digitală devine o competență la fel de importantă ca alfabetizarea funcțională. Într-o școală *„smart",* tehnologia nu este doar un instrument de calcul, ci un spațiu social ce trebuie guvernat de respect

și etică. Prin strategii coerente, putem transforma mediul virtual dintr-un teren al vulnerabilității într-un spațiu al oportunităților de învățare.

Bibliografie:

1. ***Organizația Salvați Copiii*** *– Ghid de siguranță pe internet pentru cadre didactice*, București, 2024;
2. ***Pancu, M.*** *– Psihologia hărțuirii în mediul virtual*, Editura Didactică, 2023;
3. ***European Schoolnet*** – The Better Internet for Kids (BIK) Portal;
4. ***Ministerul Educației*** *– Metodologia privind prevenirea și combaterea bullying-ului*;
5. ***Sursă Imagine 1:*** Reprezentare vizuală realizată prin inteligență artificială cu ajutorul platformei *Microsoft Designer* (2025), pe baza promptului autorului;
6. ***Imagine 2:*** Poster grafic preventiv realizat prin inteligență artificială cu ajutorul platformei *Microsoft Designer* (2025).

Colaborare internațională și învățare autentică a limbii engleze

Proiecte educaționale desfășurate între Școala Gimnazială Nr. 24, Timișoara (Romania) și M.Y. English School (Japonia)

Prof. Ramona STOICĂNESCU
Școala Gimnazială nr. 24, Timișoara

Introducere

Într-o societate tot mai interconectată, proiectele educaționale internaționale joacă un rol esențial în formarea competențelor-cheie ale elevilor, în special a competențelor de comunicare în limbi străine, a competențelor interculturale și a abilităților sociale. Colaborarea dintre *Școala Gimnazială Nr. 24* din Timișoara și *M.Y. English School* din Japonia reprezintă un exemplu de bună practică în domeniul educației moderne.

Rolul limbii engleze în proiectele internaționale

Limba engleză a fost principalul instrument de comunicare în cadrul ambelor proiecte, fiind utilizată atât în activitățile scrise, cât și în cele orale. Elevii au învățat să se exprime clar, să prezinte informații despre ei și despre mediul în care trăiesc.

Proiectul Flat Stanley

Proiectul *Flat Stanley* a avut ca scop dezvoltarea creativității, a competențelor de comunicare în limba engleză și a spiritului de explorare. Fiecare elev și-a confecționat o păpușă de hârtie și a prezentat locurile vizitate folosind limba engleză.

A reprezentat o experiență de învățare extrem de atractivă și motivantă pentru elevi, îmbinând creativitatea, explorarea mediului înconjurător și utilizarea limbii engleze în contexte autentice. După confecționarea păpușii de hârtie, fiecare copil a integrat personajul Flat Stanley în activitățile sale zilnice, transformând situații obișnuite în oportunități reale de comunicare în limba engleză.

Elevii au realizat fotografii cu Flat Stanley în diverse locuri semnificative – acasă, în oraș, în parc, la școală sau în excursii – și au descris aceste experiențe folosind propoziții și texte simple în limba engleză. Activitatea a contribuit la îmbogățirea vocabularului legat de locuri, activități și viața cotidiană, dar și la dezvoltarea fluenței și a încrederii în exprimarea orală și scrisă.

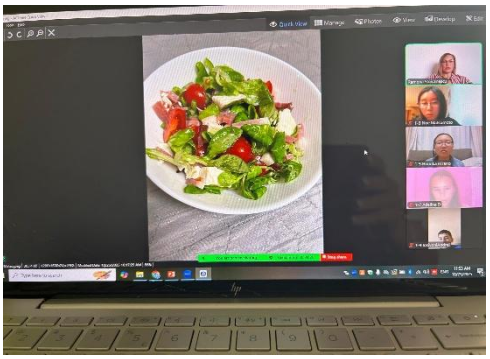

Schimbul de materiale cu partenerii din Japonia a oferit elevilor posibilitatea de a descoperi spații, obiceiuri și perspective diferite, stimulând curiozitatea culturală și deschiderea către diversitate. Întâlnirea online

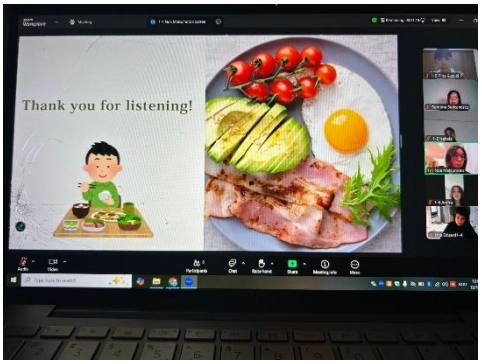
desfășurată pe platforma Zoom a consolidat relațiile dintre copii, care au avut ocazia să se prezinte, să comunice direct și să își împărtășească experiențele într-un cadru prietenos și relaxat.

Proiectul Healthy Meals

Proiectul *Healthy Meals* a urmărit promovarea unui stil de viață sănătos. Elevii și-au creat meniuri sănătoase și le-au prezentat în limba engleză, descoperind asemănări și diferențe culturale.

Proiectul Healthy Meals a avut ca obiectiv principal conștientizarea importanței unei alimentații echilibrate, integrând educația pentru sănătate în procesul de învățare a limbii engleze. Activitățile au fost concepute astfel încât elevii să reflecteze asupra propriilor obiceiuri alimentare și să facă alegeri responsabile pentru un stil de viață sănătos.

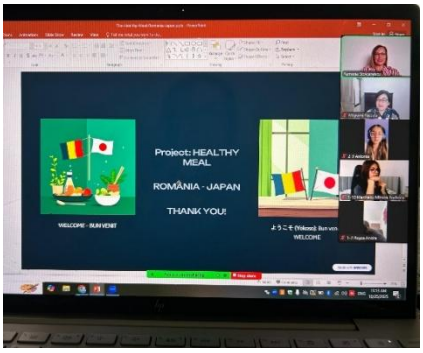

În cadrul proiectului, copiii au creat meniuri zilnice sănătoase, folosind alimente variate și benefice organismului, pe care le-au prezentat ulterior în limba engleză. Această activitate a favorizat învățarea vocabularului specific alimentației, meselor principale și gustărilor, precum și formularea de propoziții descriptive și explicative.

Compararea meniurilor realizate de elevii din România și Japonia a dus la discuții interesante despre diferențele și asemănările culturale în ceea ce privește alimentația, stimulând respectul față de alte tradiții și obiceiuri. Întâlnirile online au facilitat schimbul de idei, colaborarea și comunicarea directă, contribuind la consolidarea relațiilor dintre elevi și la dezvoltarea competențelor sociale și lingvistice.

Prietenie și colaborare

Întâlnirile online desfășurate pe Zoom au facilitat comunicarea directă, dezvoltarea prieteniilor și menținerea legăturii dintre cele două școli.

Colaborarea dintre *Școala Gimnazială Nr. 24* din Timișoara și *M.Y. English School* din Japonia a demonstrat că proiectele educaționale internaționale pot construi punți solide între școli aflate la mare distanță geografică, dar unite prin valori comune. Prin intermediul proiectelor **Flat Stanley** și **Healthy Meals**, elevii și cadrele didactice au lucrat ca o adevărată echipă, bazată pe respect, deschidere și sprijin reciproc. Activitățile desfășurate au contribuit nu doar la dezvoltarea competențelor lingvistice în limba engleză, ci și la formarea unor relații de prietenie autentice, care au continuat și dincolo de finalizarea proiectelor. Această colaborare a oferit copiilor o experiență educațională valoroasă, în care învățarea, comunicarea și prietenia s-au împletit armonios, consolidând ideea că școala este un spațiu al cooperării și al deschiderii către lume.

Concluzii

Cele două proiecte au contribuit semnificativ la dezvoltarea competențelor lingvistice, sociale și interculturale ale elevilor.

Bibliografie

Council of Europe (2018). Common European Framework of Reference for Languages.
Harmer, J. (2015). How to Teach English.

JOHN STEINBECK în literatura americană

Prof. Popa Oana Petruța
Școala Gimnazială "Ion Ciorănescu" Moroeni

John Steinbeck, figură emblematică a literaturii americane, își demonstrează valoatea creativă prin scrierile sale realiste și sociale care au oferit o perspectivă profundă asupra vieții în America în timpul Marii Crize Economice și a epocii Marii Migrații. Câștigător al Premiul Pulitzer cu romanul "Fructele maniei", John Steinbeck demonstrează vasta capacitate de a valorifica artistic condiția nefericită a fermierului american și a luptei acestuia pentru a-și găsi o cale și pentru supraviețuire.

Astfel, romanul "Oameni și soareci" ilustrează prietenia de neegalat între George și Lennie, doi fermieri nomazi care încearcă, prin muncă să-și depășească condiția și să își intemeieze o fermă proprie. Într-o lume plină de singurătate și izolare, relația lor strânsă oferă consolare și înțeles. Steinbeck explorează dinamica acestei prietenii, cu George care se îngrijește de Lennie și își asumă responsabilitatea de a-l proteja, în timp ce Lennie se bazează profund pe George pentru orientare și siguranță.Principalul aspect al condiției vitrege a fermierului, ilustrată de autor în acest roman este izolarea. Personajele trăiesc în singurătate din diferite motive. Pe de o parte, dizabilități mintale ale lui Lennie îl împiedică să se integreze social, iar rasismul lui Crooks îl determină pe acesta să afirme că " un om devine nebun dacă nu are pe nimeni". Fermierii din această operă sunt încercați de profunde sentimente de marginalizare și numeroaae suferințe din pricina situației economice și sociale. De aceea, visul lor de a avea pământ este, asemeni scrierilor realiste din literatura romana, o dovadă de a-și câștiga o poziție demnă în societate, respectul celor din jur, dar mai ales libertate. Visul celor doi a fost perceput de critică literară ca o metaforă a visului american ambalat în hârtie poleită, însă imposibil de realizat de oamenii simpli, marginalizați. Romanul evidențiază prietenia strânsă între Georgi și Lennie reprezintă o raritate în contextul unei lumi dure, marcate de singurătate, neîncredere și o competiție dură pentru supraviețuire. Steinbeck folosește această legătură specială pentru a ilustra nevoia umană de conexiune, responsabilitate și sprijin reciproc, subliniind în același timp fragilitatea prieteniei în fața provocărilor exterioare. Relația dintre George și Lennie este nucleul romanului. George, reprezintă tipologia fermierului inteligent și pragmatic, care își asumă responsabilitatea pentru Lennie, fermierului masiv și puternic, dar cu întârziere mintală. Conexiunea dintre ei este neobișnuită în contextul muncitorilor migranți ai epocii, care trăiesc în izolare și se concentrează exclusiv pe propria supraviețuire. Această legătură este susținută de visul comun de a avea o fermă proprie, un simbol al stabilității și independenței. George îi povestește adesea lui Lennie despre acest vis, nu doar pentru a-i oferi speranță, ci și pentru a întări legătura dintre ei. Această viziune comună îi motivează să reziste în fața greutăților vieții. Cei doi fermieri prieteni se află diferențiază de celelalte personaje, deoarece ei nu sunt singuri, se au unul pe celalalt. Lipsa solidarității este o altă caracteristică a fermierilor lui Steinbeck, aflată în contrast cu strânsă legătură a celor doi protagoniști. O scenă semnificativă pentru evidențierea condiției fermierului in roman este scena finală care surprinde dimensiunea tragismul existențial al fermierului. George, confruntat cu o inevitabilă pedepsa brutală, pe care Lennie ar urma să o primească, ia decizia de a-l ucide el însuși, în mod blând și fără suferință. Această acțiune, deși extrem de dureroasă pentru George, reprezintă un act suprem de dragoste și protecție. Sacrificiul lui George demonstrează că adevărata prietenie implică uneori alegeri dificile. El

renunță nu doar la Lennie, ci și la visul lor comun, rămânând în cele din urmă singur, ca toți ceilalți muncitori migranți. Prin acest sacrificiu, Steinbeck accentuează fragilitatea prieteniei între fermieri într-o lume ostilă.

Elementele de conținut relevante pentru condiția fermierului sunt titlul și conflictele romanului.Titlul sugerează o comparație între oameni și șoareci, două specii care sunt, în aparență, foarte diferite, dar care, la o analiză mai profundă, au multe în comun. Atât oamenii, cât și șoarecii sunt vulnerabili și expuși la pericolele unei lumi imprevizibile și adesea nemiloase. În roman, oamenii, precum și șoarecii, sunt victime ale circumstanțelor în care trăiesc, iar visurile lor sunt fragilizate de realitățile dure ale vieții.Unul dintre cele mai puternice conflicte din roman este cel interior, ce are loc în sufletul personajelor, mai ales în cazul lui George și Lennie. Deși legătura lor de prietenie este una deosebit de puternică, ea este marcată de dileme morale și de conflicte interne legate de responsabilitate, loialitate și sacrificiu. George, de exemplu, este forțat să facă alegeri dificile pentru a-l proteja pe Lennie, iar acest conflict interior se intensifică pe măsură ce povestea progresează.

Lucrarea "Fructele mâniei" oferă o imagine a societății americane din perioada Marii Crize Economice, evidențiind lupta pentru supraviețuire a fermierilor sărăciți din Oklahoma și migrarea lor spre California în căutarea unui trai mai bun. Romanul îmbină realismul social cu dimensiuni simbolice și biblice, oferind o critică acerbă a capitalismului și o pledoarie pentru solidaritatea umană. Acțiunea romanului urmărește povestea familiei Joad, care își pierde ferma din cauza crizei economice și a fenomenului Dust Bowl. Ei pornesc spre California, impinsi de dorința unui trai mai bun, dar descoperă că realitatea este cu totul alta: exploatare, discriminare, iar condiții de muncă sunt inumane. Steinbeck descrie dificultățile acestor fermieri, accentuând suferința fizică și morală a personajelor, dar și modul în care acestea găsesc forța de a lupta împotriva sistemului opresiv. Familia Joad devine simbolul tuturor celor afectați de criză, care și-au pierdut pământul și identitatea. Fermierii se confruntă, pe parcursul călătoriei lor, cu exploatarea brutală din taberele de muncitori migranți și cu indiferența unei societăți orientate exclusiv spre profit. Steinbeck arată cum sistemele economice inechitabile pot distruge vieți, dar scoate în evidență și capacitatea oamenilor de a rezista și de a lupta pentru demnitate și independenta. Condiția fermierului in această operă este una nefericită, determină de numeroasele suferințe la care aceștia sunt supuși. O scenă semnificativă pentru reliefate acesteia este cea din finalul romanului când familia Joad ajunge într-un moment de disperare extremă. După o serie de pierderi devastatoare – moartea bunicului și a bunicii, dispariția lui Connie și înstrăinarea lui Tom pentru a evita arestul – familia este prinsă într-o furtună devastatoare. Într-o încercare disperată de a se adăposti, găsesc un hambar unde descoperă un bărbat pe moarte, incapabil să mănânce din cauza foametei extreme. Fiind martoră la suferința acestuia, Roza lui Sharon, care tocmai pierduse copilul la care urma să dea naștere, decide să îl alăpteze pentru a-l salva. Această scenă ilustrează solidaritatea, capacitatea de sacrificiu, cât și speranță fermierilor de a se salva și de a-și construi un alt viitor prin iubire și bunătate.

Elementele de conținut care contribuie la evidențierea condiției fermierului sunt titlul și conflictele. Titlul reflectă mânia latentă a celor oprimați – muncitorii migranți și fermierii săraci – care sunt victime ale lăcomiei corporative și ale inechității sociale. Steinbeck descrie cum suferința economică și dezumanizarea acumulează furie în rândul maselor, pregătindu-le pentru o revoltă iminentă. Astfel, „fructele mâniei" devin metafora pentru consecințele nedreptății sistemice, o manifestare a luptei dintre opresori și cei oprimați.

Referitor la conflict, romanul„Fructele mâniei” este un roman construit pe o diversitate de conflicte – externe și interne – care reflectă complexitatea și suferința vieții în timpul Marii Crize Economice. Aceste confruntări nu doar că oferă profunzime poveștii, dar subliniază și temele fundamentale ale operei: solidaritatea, nedreptatea socială și speranța într-un viitor mai bun. Prin intermediul conflictelor, Steinbeck reușește să critice sistemele opresive și să evidențieze capacitatea umană de a rezista și de a lupta pentru dreptate. Conflictul om-societate este cel mai proeminent conflict din roman, fiind motorul central al acțiunii. Familia Joad, ca și alte familii de fermieri, este alungată de pe pământul său de către bănci și corporații, care pun profitul mai presus de viețile oamenilor.

În scrierile lui Steinbeck, fermierii sunt portretizați ca având o legătură profundă și spirituală cu pământul. Această conexiune simbolizează mai mult decât o simplă relație economică; ea reflectă o simbioză între om și natură. Fermierii din scrierile lui Steinbeck sunt mai mult decât simple personaje; ei reprezintă spiritul de rezistență al omului în fața forțelor care încearcă să-l dezrădăcineze. Prin explorarea temelor legate de pământ, migrație și solidaritate, Steinbeck a creat opere literare care rămân relevante și astăzi. Ele oferă o oglindă a trecutului, dar și o lecție despre importanța demnității și umanității în vremuri de criză.

ROLUL ŞI IMPORTANŢA STRATEGIILOR DIDACTICE ÎN CADRUL ACTIVITĂŢILOR DESFĂŞURATE DE CĂTRE PROFESOR CU CLASA DE ELEVI.

Prof. înv. primar Horchidan Ionela-Cristina
Școala Gimnazială Pârjol, jud. Bacău

Întrucât activităţile de învăţare sunt asociate unor obiective de referinţă, alegerea unor metode şi mijloace, combinarea şi organizarea optimă a situaţiilor de învăţare sunt realizate în scopul dobândirii deprinderilor prevăzute în curriculum prin plasarea elevului în centrul acţiunii didactice.

Strategia didactică este modalitatea prin care învăţătorul alege, combină şi organizează ansamblu de metode pedagogice, materiale didactice şi mijloace de învăţământ într-o succesiune optimă atingerii unor obiective. Strategia poate fi înţeleasă ca o modalitate de concepere şi organizare a unor activităţi de învăţare.

Alegerea unei anumite strategii didactice este influenţată de:

- *Concepţia didactică* - se aleg metodele active focalizate pe elev specifice învăţării prin acţiune, care pot răspunde nevoilor metodice de proiectare şi realizare a obiectivelor vizate;

- *Obiectivele instructiv – educative* specifice unei activităţi de învăţare pentru obiective de referinţă şi activităţi de învăţare diferite se pot adopta strategii diferite (de exemplu, formarea deprinderilor de măsurare se va realiza printr-o strategie care urmăreşte învăţarea prin practică, spre deosebire de strategia centrată pe exerciţiu, optimă pentru formarea deprinderilor de operare cu numere);

- *Natura conţinutului*- unul şi acelaşi conţinut poate fi predat în moduri diferite la vârste şi colective diferite de elevi,

- *Experienţa de învăţare a copiilor*- vârsta copiilor şi nivelul de instruire la matematică influenţează opţiunea referitoare la modul de conducere a învăţării.

Nu există strategii pur algoritmice, sau pur euristice, ci ele sunt mixte, diverse elemente ale uneia sau alteia îmbinându-se în proporţii diferite. De aceea se impune ca învăţătorul să ştie clar cum se definesc, cum se aleg metodele pe fondul strategiei precizate. Practica proiectării lecţiilor arată că determinarea conţinutului nu ridică probleme deosebite, alegerea metodelor corespunzătoare implică o preocupare majoră a învăţătorului.

Ansamblul formelor de muncă utilizate în realizarea integrală a unei metode se numesc procedee.

Deci, procedeul reprezintă ”*o tehnică mai limitată de acţiuni, o particularizare sau o componentă a metodei sau un element de sprijin, fie un mod concret de valorificare a metodei”*

Între metode şi procedee există o relaţie dinamică, metoda poate deveni la un moment dat procedeu în cadrul altei metode, iar procedeul poate fi ridicat la rang de metodă atunci când este necesar.

Eficienţa unei metode este dată de calitatea acesteia de a declanşa un act de învăţare şi de gândire prin acţiune, de măsura în care metoda determină şi favorizează reprezentări specifice etapelor de formare a noilor noţiuni.

Făcând parte din strategia didactică, mijloacele de învăţământ intră mai ales în relaţie directă cu metodele.

Relaţia este atât de strânsă încât, uneori acestea sunt indicate între metode sau sunt considerate procedee ale acestora.

Învăţătorul trebuie să-şi optimizeze în mod corespunzător baza didactico-materială, să-şi clarifice funcţiile mijloacelor procurate sau confecţionate.

Materialul didactic trebuie ales astfel încât el să atragă, să apeleze la sensibilitatea copilului, la dezvoltarea spiritului de observaţie, iar volumul de reprezentări, sinteza lor originală, împrejurarea afectivă să ducă la reprezentări personale fără ca elevul să imite.

Dacă învăţătorul stabileşte întâi sistemul de metode, ţinând cont de elementele cunoscute ale lecţiei, poate alege mijloacele mai uşor, cunoscând rolul lor ca auxiliare ale metodelor în diversificarea procedeelor.

Utilizarea de către copii a materialului didactic pentru rezolvarea unor sarcini antrenează capacităţile cognitive şi motrice şi, în acelaşi timp, declanşează o atitudine afectiv-emoţională, favorabilă realizării obiectivelor propuse.

Dându-le şansa de a face astfel de opţiuni, educatorul contribuie la creşterea activismului şi a dezvoltării creativităţii propriilor discipoli, iar strategia didactică, izvorâtă din combinarea armonioasă a tuturor factorilor implicaţi, poate conduce cu succes către atingerea dezideratelor propuse, în primul rând către asigurarea învăţării. Şi nu orice învăţare, ci una temeinică, care are legătură cu realitatea, cu interesele şi nevoile elevilor, este utilă şi se realizează prin participarea fiecărui elev în procesul constituirii propriilor înţelegeri.

Din toate cele menționate, rezultă faptul că profesorul trebuie să-şi schimbe concepţia şi metodologia instruirii şi educării, să coopereze cu elevii, să devină un model real de educaţie permanentă, să se implice în deciziile educaţionale, să asigure un proces didactic de calitate.

Bibliografie:

Gh. Dimitriu, C. Dimitriu, Psihopedagogie, Editura Didactică şi Pedagogică, Bucureşti, 2004

Model de realizare a proiectării evaluării

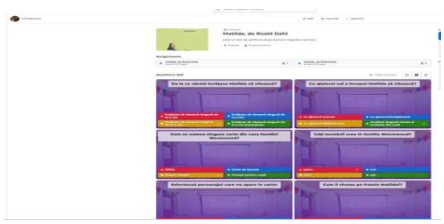
Plan de evaluare la disciplina LIMBA ŞI LITERATURA ROMÂNĂ

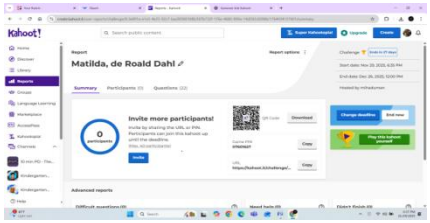
Prof. înv. primar DUMAN MIHAELA ELENA
Colegiul Naţional „Traian Lalescu” Hunedoara, jud. Hunedoara

A. ***Disciplina:*** Limba şi literatura română, clasa a IV-a
B. ***Tipul de evaluare:*** evaluarea formativă

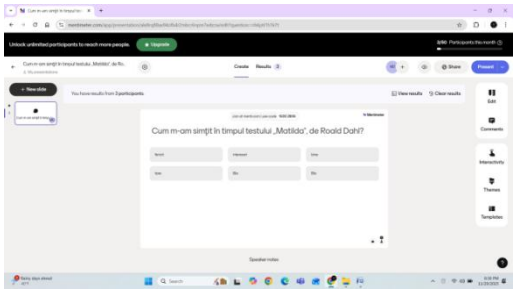
C. ***Modalitatea de evaluare utilizată de către cadrul didactic: Instrumentul digital de evaluare utilizat***

La finalul orei de limba română şi literatura cu tema ”Matilda”, de Roald Dahl, elevii vor fi evaluați printr-o succesiune de itemi interogativi de tip obiectiv cu răspuns ales (au patru variante de răspuns, din care o variantă este corectă). Se va utiliza un instrument de evaluare digitală, un test creat în Kahoot. Elevii, împărțiți în cinci echipe a câte cinci copii, vor avea ca sarcină stabilirea logicii desfășurării secvențelor textului, a relațiilor de tip cauzalitate-efect.
Se vor utiliza cinci laptopuri, câte unul pentru fiecare echipă
https://kahoot.it/challenge/07601627?challenge-id=287b732f-176e-4680-899a-14d392c82086_1764434137601 sau https://digitaledu.ro/matilda-de-roald-dahl-evaluare-test-kahoot/

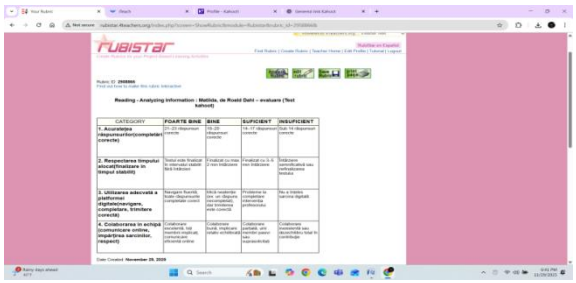

Am realizat un test de evaluare formativă pe platforma Kahoot, construit sub forma unor itemi interogativi de tip obiectiv cu răspuns ales, care vizează verificarea înțelegerii conținutului textului studiat. Elevii selectează cuvântul sau expresia adecvată pentru a demonstra comprehensiunea textului. Acest tip de instrument este apreciat de elevi deoarece solicită un timp redus de lucru (nefiind necesară redactarea răspunsurilor), permite cooperarea în echipă și beneficiază de un format vizual atractiv, dinamic și interactiv. De asemenea, introduce provocarea alegerii rapide a variantei corecte și oferă feedback imediat, atât după fiecare item, cât și la finalul testului, când se va genera automat un grafic de progres în urma răspunsurilor elevilor.
E. ***Modalități de reflecție/ autoevaluare/ feedback: https://www.menti.com/al6cxeujevyk***

Am creat un *mentimeter* pentru ca elevii din fiecare echipă să își poată exprima reflecțiile față de evaluare, față de testul creat în Kahoot, de tipul itemilor, colaborarea cu coechipierii, încadrarea în timp.

Și oral se vor face aprecieri de tipul: ”dacă... atunci...” sau ”mi-a plăcut cel mai mult....”, etc.

1. ***Criterii de evaluare și indicatori de performanță*** – grila de evaluare tip RUBRICS http://rubistar.4teachers.org/index.php?screen=ShowRubric&module=Rubistar&rubric_id=2958866&

Criterii de evaluare	Foarte bine	Bine	Suficient	Insuficient
1. Acuratețea răspunsurilor *(răspunsuri corecte)*	21–23 răspunsuri corecte	18–20 răspunsuri corecte	14–17 răspunsuri corecte	Sub 14 răspunsuri corecte
2. Respectarea timpului alocat *(finalizare în timpul stabilit)*	Testul este finalizat în intervalul stabilit fără întârzieri	Finalizat cu max. 2 min întârziere	Finalizat cu 3–5 min întârziere	Întârziere semnificativă sau nefinalizarea testului
3. Utilizarea adecvată a platformei digitale *(navigare, completare, trimitere corectă)*	Navigare fluentă, toate răspunsurile completate corect	Mică neatenție (ex: un răspuns necompletat), dar trimiterea este corectă	Probleme la completare; intervenția profesorului	Nu a înțeles sarcina digitală
4. Colaborarea în echipă *(comunicare online, împărțirea sarcinilor, respect)*	Colaborare excelentă, toți membrii implicați, comunicare eficientă online	Colaborare bună, implicare relativ echilibrată	Colaborare parțială, unii membri pasivi sau suprasolicitați	Colaborare inexistentă sau dezechilibru total în contribuţie

Bibliografie

1. **Black, P., & Wiliam, D.** (1998). *Inside the Black Box: Raising Standards Through Classroom Assessment*. London: King’s College.
2. **Bloom, B. S.** (1956). *Taxonomy of Educational Objectives: The Classification of Educational Goals*. New York: Longman.

3. **Gipps, C.** (1994). *Beyond Testing: Towards a Theory of Educational Assessment*. London: Falmer Press.
4. **Scriven, M.** (1967). *The Methodology of Evaluation*. In R. Tyler (Ed.), *Perspectives of Curriculum Evaluation*. Chicago: Rand McNally.
5. **Stiggins, R.** (2005). *Student-Involved Assessment for Learning*. Columbus: Merrill.

RECEPTAREA LITERATURII ÎN ȘCOALĂ

Prof. Dumitrescu Daniela
Liceul Economic "Petre S. Aurelian", Slatina

Școala are rolul de a crea situații de comunicare și de a antrena elevii să asculte, să înțeleagă mesajele verbale și, ulterior, să le folosească ei înșiși într-o exprimare verbală spontană, din ce în ce mai elaborată. Conform nivelului de școlaritate, exersarea comunicării orale presupune ca elevii să fie capabili: să asculte, să înțeleagă și să povestească o întâmplare; să redea un text epic sau dramatic într-o manieră expresivă; să descrie personaje, aspecte cotidiente, locuri, situații; să recunoască elemente ale situației de comunicare și tipuri de mesaje; să distingă modalitățile curente de adresare (informarea, aserția, sugestia, promisiunea), să identifice abaterile etc.

Studiul sistematic al limbii presupune formarea, însușirea și operarea cu noțiuni științifice aparținând domeniului lingvisticii, al căror proces e formare se supune unor cerințe de ordin lingvistic și psihopedagogic

Pe de altă parte, lectura, la rândul ei, are rolul de a ajuta elevii să înțeleagă expresia scrisă, de a îmbogăți și diversifica mijloacele de exprimare ale acestora, de a dezvolta gândirea și judecata, de a-i ajuta să-și formeze simțul moral și estetic. De asemenea, lectura este un instrument care dezvoltă posibilitatea comunicării între oameni, făcându-se ecoul capacităților de gândire și limbaj. Ea reprezintă un important mijloc ajutător pentru întregul proces educațional, de calitatea și cantitatea ei depinzând armonizarea personalității umane.

Lectura literară este unul dintre factorii care favorizează în cel mai înalt grad cunoașterea și folosirea limbii materne de către elevi, îmbogățirea vocabularului, dezvoltarea capacităților de comunicare. Prin lectura continuă, exercitată pe opere de valoare, accesibile, elevii ajung treptat la o înțelegere superioară a gramaticii limbii române, a valorilor semantice și expresive ale limbajului artistic, la o mai bună stăpânire a abilităților de exprimare a opiniilor, sentimentelor și gândurilor.

Studiind o operă literară, elevii trebuie să devină cititori avizați de literatură, capabili să vadă în creația literară o veritabilă descoperire, parcurgând-o nu numai din curiozitate, ci și din dorința e a o recompune înt-un proces în care să se întâlnească plăcerea estetică cu pasiunea de a deveni creator. Lecțiile de literatură ar trebui să devină activități în care se realizează, într-o interacțiune continuă, obiective specifice atât domeniului lingvisticii, cât și domeniului literaturii.

Obiectivul de bază al studierii literaturii în învățământul liceal ar trebui să fie formarea cititorului avizat de literatură, capabil să recepteze opera literară în complexitatea ei, perfecționându-și și o serie de capacități funcționale cu multiple posibilități de extrapolare.

Prin textele obligatorii și suplimentare din manuale se asigură premisele formării și perfecționării deprinderilor de citire, dezvoltării vocabularului, predării gramaticii, însușirii ortografiei și punctuației, redactării compunerilor, formarea gustului pentru lectură, educația arristică etc.

Virtuțile modelatoare ale lecției de literatură constau în capacitatea profesorului de a conduce elevii spre semnificațiile textelor studiate, a structurii și valorii acestora, a artei scriitorului, în talentul său de a releva elevilor modalitățile diverse de reflectare în opera literară a unor experiențe umane, a unor fapte și întâmplări, situații, gânduri și trăiri, de a evidenția expresivitatea limbii și e a oferi modele de limbă spre exersare.

Liceul constituie etapa studiului sistematic al literaturii române, moment în care accentul trece de pe comunicarea didactică pe comunicarea literară, când elevul descoperă, prin lectură, datorită forței evocatoare a cuvintelor, universuri noi de viață. În acest context, analiza literară școlară trebuie să surprindă elementele relevante ale operei și funcționalitatea lor artistică, profesorul și elevul având libertatea de a combina, a accentua, a completa elementele componente ale modelului.

Lecțiile de limba și literatura română oferă reale posibilităţi de organizare şi desfăşurare a unor multiple activităţi menite să dezvolte capacitatea de creaţie a elevilor. Modelele diverse de creativitate de grup școlar cuprind indicaţii privind criteriile de constituire a grupului, mărimea şi compoziţia acestuia, principiile de funcţionare ale grupului, modul de pregătire şi desfăşurare a întâlnirilor de lucru, procedee şi tehnici de stimulare a creativităţii, mijloace de evaluare a progresului înregistrat atât de individ cât şi de grup. Creativitatea este o dimensiune integrală a personalităţii subiectului creativ ce presupune imaginaţie, dar nu se reduce la procesele imaginative; implică inteligenţă, dar nu orice persoană inteligentă este şi creatoare; presupune motivaţie şi voinţă, dar nu poate fi explicată doar prin aceste aspecte.

Adresându-se unor destinatari potențiali, textul artistic își exercită și alte funcții ale sale: referențială (transmite o viziune a scriitorului despre realitate, despre lume), cognitivă/informativă, educativă/formativă. Un aspect important este acela că funcția estetică a operei literare nu se dezvăluie decât în relație cu receptorul.

Studiul noțiunilor de teorie literară este foarte important. Acestea sunt menționate la începutul primei clase de liceu, iar apoi sunt aprofundate paralel cu studiul unor opere reprezentative ale literaturii române.

Coordonatele de bază ale funcției formativ-aristice însumează spiritul de receptivitate față de nou, cultivarea motivației cognitive și a interesului pentru cunoaștere, dezvoltatea creativității, formarea unor temeinice deprinderi de muncă intelectuală.

Bibliografie

Șchiopu, Constantin – *Metodica predării literaturii române*, Editura Carminis, Pitești, 2009
Corniță, Gerogeta – *Metodica predării și învățării limbii și literaturii române*, Editura Umbria, Baia Mare, 1993

Metoda cercurilor concentrice în predarea limbii franceze la gimnaziu

Brudea Cristina-Elena

Școala Gimnazială ”Grigore Ghica Voievod”, Suceava

Predarea limbilor străine moderne la nivel gimnazial presupune adaptarea conținuturilor la particularitățile de vârstă ale elevilor, precum și utilizarea unor metode didactice care să faciliteze învățarea progresivă și durabilă. Una dintre aceste metode eficiente este **metoda cercurilor concentrice**, care se bazează pe reluarea și aprofundarea treptată a cunoștințelor. În predarea limbii franceze, această metodă contribuie la consolidarea competențelor lingvistice și la creșterea încrederii elevilor în utilizarea limbii.

Metoda cercurilor concentrice presupune organizarea conținuturilor de învățare în jurul acelorași noțiuni de bază, care sunt reluate periodic, de fiecare dată la un nivel mai complex. Asemenea cercurilor care se lărgesc în jurul unui centru comun, cunoștințele inițiale sunt extinse și îmbogățite progresiv, fără a pierde legătura cu baza deja formată.

În studiul limbii franceze, metoda cercurilor concentrice se aplică eficient la nivel lexical, gramatical și comunicațional. De exemplu, noțiunile de bază precum prezentarea personală, familia sau activitățile zilnice sunt introduse încă din clasele mici de gimnaziu. Ulterior, acestea sunt reluate prin adăugarea de structuri gramaticale noi, vocabular mai bogat și situații de comunicare mai variate.

La nivel gramatical, timpurile verbale sunt introduse treptat: prezentul este învățat inițial în forme simple, apoi este aprofundat prin utilizarea verbelor neregulate, a construcțiilor negative sau interogative. Mai târziu, elevii fac legătura cu alte timpuri, precum trecutul compus sau imperfectul, raportându-le la cunoștințele deja dobândite.

Unul dintre principalele avantaje ale acestei metode este consolidarea pe termen lung a cunoștințelor. Reluarea constantă a noțiunilor reduce riscul uitării și facilitează transferul informațiilor în contexte noi. De asemenea, metoda respectă ritmul de învățare al elevilor, oferindu-le posibilitatea de a înțelege și de a exersa conținuturile înainte de a trece la un nivel superior.

În plus, metoda cercurilor concentrice stimulează motivația și participarea activă a elevilor, deoarece aceștia recunosc elemente deja cunoscute și observă progresul propriu. În predarea limbii franceze, acest aspect este esențial pentru dezvoltarea competenței de comunicare.

Profesorul are rolul de a organiza și de a corela conținuturile astfel încât reluarea să nu devină monotonă, ci să aducă elemente de noutate. Elevii sunt în general receptivi și deschiși la explorarea modalităților inovative de învățare. Le place să fie puși în situații de comunicare ludice, cer aceste activități, se organizează singuri și cei mai descurcăreți chiar își aleg postul de coordonator al activității, în locul profesorului. Alegerea unor activități variate – jocuri de rol, dialoguri, proiecte sau exerciții interactive – contribuie la eficiența metodei și la adaptarea ei la nevoile clasei.

Metoda cercurilor concentrice reprezintă o strategie didactică valoroasă în predarea limbii

franceze la gimnaziu. Prin reluarea și aprofundarea progresivă a cunoștințelor, elevii își formează competențe lingvistice solide și funcționale. Aplicată creativ și consecvent, această metodă sprijină învățarea durabilă și dezvoltarea unei atitudini pozitive față de studiul limbii franceze.

Kahoot! și interdisciplinaritatea în practică

Nistor Carmen Lidia, Școala Gimnazială „Mihai Eminescu”, Brăila

Pe 4 iunie 2025, Școala Gimnazială „Mihai Eminescu” din Brăila a transformat învățarea într-o experiență vie, prin prima ediție a concursului interdisciplinar „World Environment Day”**.** Evenimentul a arătat cum instrumentele digitale, și în special Kahoot!**,** pot revitaliza procesul educațional, făcându-l mai atractiv, colaborativ și relevant pentru elevi.

Concursul a unit mai multe discipline – științe, limbi străine, artă și tehnologie – într-o manieră integrată, oferind elevilor oportunitatea de a explora teme de mediu prin activități creative și interactive. Participanții au lucrat în echipe, au discutat, au gândit critic și au experimentat, iar Kahoot! a devenit un element central al acestei experiențe, stimulând motivația și participarea activă.

Secțiunea de quiz-uri digitale a fost concepută și realizată în totalitate de prof. Carmen Lidia Nistor, la inițiativa sa, pentru a oferi un instrument de învățare integrat, captivant și adaptat diferitelor niveluri de vârstă. O parte din întrebări a fost sugerată de colegele implicate, ceea ce a permis diversificarea conținutului și valorificarea colaborării între cadrele didactice. Prin această abordare, Kahoot! a demonstrat că poate fi mult mai mult decât un joc: un mijloc eficient de evaluare formativă, consolidare a cunoștințelor și dezvoltare a competențelor digitale**.**

Structura concursului a fost gândită să includă atât elevii din ciclul primar, cât și pe cei din gimnaziu sau cu cerințe educaționale speciale. Activitățile au combinat creativitatea artistică, exprimarea în limba engleză și proiecte digitale, iar Kahoot! a facilitat feedback-ul imediat, încurajând competiția prietenoasă și colaborarea. Astfel, procesul de evaluare s-a transformat într-o experiență dinamică, interactivă și semnificativă pentru elevi.

Impactul proiectului a fost multiplu: pe de o parte, elevii și-au dezvoltat competențe transversale esențiale, precum comunicarea în limba engleză, gândirea critică, colaborarea și autonomia; pe de altă parte, Kahoot! a demonstrat că tehnologia poate fi integrată eficient în educație pentru a crea experiențe de învățare autentice și memorabile. Incluziunea a fost un obiectiv central, implicând elevi din mediul urban și rural, precum și cei cu cerințe educaționale speciale.

Promovarea proiectului în mediul online a extins impactul concursului și a oferit un model replicabil pentru alte școli, demonstrând că instrumentele digitale nu sunt doar accesorii**,** ci resurse pedagogice care pot susține interdisciplinaritatea, inovația și metodele active de predare.

În concluzie, experiența „World Environment Day” arată că Kahoot! poate fi un catalizator al inovării în educație**,** stimulând implicarea, motivația și dezvoltarea competențelor cheie ale elevilor. Prin combinarea tehnologiei cu metodele active și colaborative, profesorii pot crea medii de învățare captivante, reflexive și adaptate nevoilor secolului XXI, pregătind elevii pentru provocările viitorului.

Studiu privind utilizarea Inteligenței Artificiale în realizarea temelor liceale: analiza cu date numerice exemplificative

Prof. Demetrescu Mihaela, Liceul Charles Laugier, Craiova

Rezumat

Acest studiu examinează impactul utilizării Inteligenței Artificiale (AI) în realizarea temelor pentru elevi de liceu, folosind date exemplificative. Analiza se concentrează pe eficiența, corectitudinea și motivația elevilor. Rezultatele simulate pentru **100 de elevi liceeni** arată că AI poate reduce timpul de realizare a temelor cu **33%**, crește corectitudinea răspunsurilor cu **30%** și îmbunătățește motivația elevilor cu **38%**, demonstrând valoarea pedagogică a acestei tehnologii atunci când este utilizată responsabil.

1. Introducere

Inteligența Artificială este din ce în ce mai prezentă în educația liceală, oferind elevilor posibilitatea de a primi suport rapid în rezolvarea problemelor complexe de matematică, fizică sau economie. Datele internaționale indică faptul că **aproximativ 65% dintre elevii de liceu** folosesc instrumente AI pentru teme numerice sau sarcini analytice. Utilizarea AI poate accelera procesul de învățare și crește corectitudinea temelor, dar necesită supravegherea profesorului pentru a evita dependența excesivă.

2. Scopul și obiectivele studiului

Scop

Analiza impactului AI asupra realizării temelor liceale, cu date numerice exemplificative.

Obiective

1. Compararea timpului necesar realizării temelor cu și fără AI;
2. Analiza corectitudinii temelor realizate cu AI;
3. Evaluarea motivației și satisfacției elevilor;
4. Identificarea limitelor și riscurilor utilizării AI.

3. Metodologia cercetării

Studiul utilizează **date exemplificative simulate** pentru 100 de elevi de liceu:

1. **Grup A (50 elevi)**: teme realizate tradițional;
2. **Grup B (50 elevi)**: teme realizate cu suport AI (ex: ChatGPT).

Parametrii analizați:

1. **Timp mediu de rezolvare** (minute/temă)
2. **Procentul de răspunsuri corecte** (%)
3. **Gradul de motivație și satisfacție** (%)
4. **Numărul de erori repetate**

4. Rezultate exemplificative

Parametru	Grup A (tradițional)	Grup B (AI)	Diferență
Timp mediu per temă	70 min	47 min	-33%
Răspunsuri corecte	68%	88%	+30%
Motivație elevi	50%	69%	+38%

Parametru	Grup A (tradițional)	Grup B (AI)	Diferență
Erori repetate	22%	9%	-59%

Interpretare:

1. AI reduce timpul mediu de lucru cu **aproximativ 23 minute pe temă**;
2. Corectitudinea temelor crește semnificativ, sprijinind înțelegerea conceptelor complexe;
3. Motivația elevilor crește cu aproape 40%, datorită feedback-ului instant și interactivității AI;
4. Numărul de erori repetate scade, evidențiind eficiența AI în consolidarea cunoștințelor liceale.

5. Discuții

Rezultatele sugerează că AI poate fi un **instrument valoros în licee**, sprijinind procesul de învățare, economisind timp și crescând corectitudinea temelor. Totuși:

1. profesorul trebuie să ofere ghidaj și să stimuleze verificarea independentă;
2. AI nu trebuie folosit ca substitut complet al învățării;
3. echilibrul între metode tradiționale și instrumente digitale maximizează eficiența și dezvoltarea gândirii critice.

6. Concluzii

Pentru elevii de liceu, utilizarea AI în realizarea temelor poate:

1. reduce timpul de lucru cu **aproximativ o treime**,
2. crește corectitudinea și calitatea temelor cu **30%**,
3. spori motivația elevilor cu **38%**.

Integrarea responsabilă a AI poate sprijini învățarea activă și dezvoltarea competențelor digitale, dar profesorii trebuie să mențină un rol activ de supraveghere și ghidare pedagogică.

Bibliografie

1. Holmes, W., Bialik, M., & Fadel, C. (2019). *Artificial Intelligence in Education*. Boston: Center for Curriculum Redesign.
2. Luckin, R., Holmes, W., Griffiths, M., & Forcier, L. B. (2016). *Intelligence Unleashed: An Argument for AI in Education*. London: Pearson.
3. Wolfram Alpha. (2023). *Mathematics & Statistics Solver*. Wolfram Research.
4. Microsoft Math Solver. (2023). *Step-by-step Math Solutions*. Microsoft.

Studiu comparativ aprofundat privind utilizarea platformelor Moodle și Google Forms în evaluarea educațională

Prof. Demetrescu Mihaela, Liceul Charles Laugier-Craiova

Prezentul studiu analizează comparativ platformele Moodle și Google Forms din perspectiva utilizării acestora în procesul de evaluare educațională asistată de Tehnologia Informației și Comunicațiilor (TIC). Analiza vizează funcționalitățile de evaluare, valoarea pedagogică, flexibilitatea și impactul asupra procesului de predare–învățare. Studiul evidențiază avantajele și limitele fiecărei platforme, oferind repere pentru utilizarea lor eficientă în contexte educaționale diferite.

1. Introducere

Digitalizarea educației a determinat diversificarea instrumentelor utilizate pentru evaluarea competențelor elevilor. Platformele Moodle și Google Forms sunt frecvent utilizate în mediul educațional, având roluri diferite în procesul de evaluare. Moodle este o platformă de tip Learning Management System (LMS), concepută pentru gestionarea completă a activităților educaționale, în timp ce Google Forms reprezintă un instrument simplu și accesibil pentru crearea testelor și chestionarelor online.

Acest studiu își propune să realizeze o analiză comparativă aprofundată a celor două platforme, evidențiind implicațiile pedagogice ale utilizării acestora.

2. Scopul și obiectivele studiului

2.1. Scop

Analiza comparativă a platformelor Moodle și Google Forms în vederea identificării eficienței acestora în evaluarea educațională.

2.2. Obiective

1. analizarea funcționalităților de evaluare oferite de Moodle și Google Forms;
2. compararea modului de realizare a feedback-ului și a analizei rezultatelor;
3. evaluarea impactului asupra elevilor și profesorilor;
4. identificarea contextelor educaționale optime pentru utilizarea fiecărei platforme.

3. Metodologia cercetării

Studiul are caracter **comparativ și calitativ**, fiind realizat prin:

1. analiza literaturii de specialitate privind evaluarea digitală;
2. analiza documentației oficiale ale platformelor;
3. evaluarea platformelor pe baza criteriilor pedagogice și tehnice.

Criteriile de analiză includ: complexitatea tipurilor de itemi, flexibilitatea evaluării, feedback-ul oferit, analiza rezultatelor, ușurința în utilizare și valoarea pedagogică.

4. Analiza platformei Moodle

Moodle este o platformă educațională complexă, utilizată la nivel global pentru organizarea cursurilor online și gestionarea proceselor educaționale. Modulul de testare al platformei permite crearea unor evaluări variate și detaliate.

Avantaje pedagogice:

1. varietate largă de tipuri de itemi (eseu, alegere multiplă, potrivire, drag-and-drop);
2. posibilitatea evaluării formative și sumative;

3. feedback personalizat și condiționat;
4. rapoarte statistice avansate privind performanța elevilor;
5. integrarea evaluării în cadrul unui curs structurat.

Limite:

1. necesită competențe digitale avansate;
2. configurare tehnică complexă;
3. interfață mai puțin intuitivă pentru utilizatorii începători.

Moodle este recomandat pentru evaluări complexe și pentru contexte educaționale formale (liceu, universitate).

5. Analiza platformei Google Forms

Google Forms este un instrument online simplu, utilizat pentru crearea rapidă a testelor și chestionarelor. Acesta este integrat în ecosistemul Google și permite colectarea și analiza automată a răspunsurilor.

Avantaje pedagogice:

1. ușurință în utilizare;
2. accesibilitate ridicată;
3. creare rapidă a testelor;
4. integrare cu Google Sheets pentru analiza rezultatelor;
5. potrivit pentru evaluări rapide și chestionare.

Limite:

1. varietate limitată de tipuri de itemi;
2. feedback pedagogic mai puțin elaborat;
3. lipsa unui cadru educațional structurat;
4. funcționalități reduse pentru evaluări complexe.

Google Forms este adecvat pentru evaluări simple, inițiale sau sumative de bază.

6. Analiză comparativă

Analiza comparativă evidențiază diferențe clare între cele două platforme. Moodle oferă un cadru educațional complet și posibilități extinse de evaluare, fiind potrivit pentru evaluări aprofundate și personalizate. În schimb, Google Forms se remarcă prin simplitate și rapiditate, fiind preferat pentru evaluări punctuale și chestionare.

Alegerea platformei depinde de obiectivele evaluării, nivelul de competență digitală al profesorilor și infrastructura tehnologică disponibilă.

7. Concluzii

Studiul relevă faptul că Moodle și Google Forms răspund unor nevoi educaționale diferite. Moodle este o soluție robustă pentru evaluarea complexă și integrată, în timp ce Google Forms oferă o alternativă eficientă pentru evaluări rapide și accesibile. Utilizarea complementară a celor două platforme poate contribui la optimizarea procesului de evaluare educațională.

Bibliografie

1. Dron, J. (2020). *E-learning theory and practice*. Routledge.
2. Bates, T. (2019). *Teaching in a Digital Age*. Open Textbook.
3. Siemens, G. (2014). *Connectivism and learning*. University Press.

Iuliana-Simona Cimpoeru, Colegiul Național „Cantemir-Vodă”, București, sector 2.

Plăcerea de învăța – proiectele la orele de limba franceză

La inițiativa *Centrului Regional francofon pentru Europa Centrală și de Est* (CREFECO) și a asociației poloneze *ProFutur*, timp de o lună, în august 2022, a fost organizat un forum regional, unde au participat profesori sau viitori profesori de FLE țări precum: Albania, Armenia, Bulgaria, Ucraina, Kosovo, Moldova, România și Serbia. Printre aceștia am avut șansa de a mă număra și eu. Scopul acestui forum a fost acela de afla cum să implementeze diverse proiecte în școlile de proveniență pentru a promova și determina pe elevi și tineri să învețe într-o formă mai ludică limba franceză.

Inițial m-am întrebat de ce selecția a constat în alegerea unui proiect. Apoi, după documentare și redactarea acestuia, mi-am dat seama că pedagogia proiectelor este una aparte fiindcă numai aici elevul deține controlul asupra pregătirii sale, el devine un explorator, un aventurier care pleacă în căutarea indicii și a informațiilor pentru a realiza și finaliza proiectul. Pe parcursul realizării proiectului, elevii pot da dovadă de multă motivație în realizarea lui. Îmbinând creativitatea și entuziasmul, ei nu doar că pot crea ceva deosebit, dar își pot descoperi și noi atitudini și talente.

În cursul acestei săptămâni, am beneficiat de ateliere de formare care acoperă diferitele domenii de acțiune culturală legate de predarea limbii franceze: **cinema** cu Laurent Van Wetter, autor, actor și scenarist; **cântec francez** cu Iris Munos, actriță, cântăreață și regizor; **jurnalism** cu Arnaud Galy, jurnalist și redactor-șef al presei francofone Agora; și **teatru** cu Jan Nowak, directorul asociației *Draméducation*.

Proiectul meu, numit: « *À la découverte de la musique francophone »*[1] este unul centrat pe muzică. Scopurile pe care mi le-am propus prin intermediul său sunt ca la finalul său, elevii să:

1. Identifice și aprecieze lucrările autorilor francofon din toate țările francofone;
2. Analizeze cântece în funcție de caracteristicile poeziei;
3. Caute informații biografice despre un artist;
4. Prezente un interviu oral folosind un vocabular specific pentru a ajuta elevii să învețe despre artist;
5. Utilizeze elementele și principiile artei pentru a crea coperta albumului.

De asemenea, au fost organizate diverse mese rotunde și prezentări tematice ce au avut drept obiectiv consolidarea capacității profesorilor de a-și înțelege profesia și de a-și ancora proiectele în mediul lor cultural și educațional. În acest sens, cu ocazia unei mese rotunde pe tema „*Viitorul predării francezei în lume”*, aceștia am putut beneficia de perspectivele oferite de Rennie Yotova, delegat OIF pentru predarea limbii franceze în lume, și Clément Balta, jurnalist. și redactor al revistei *« Le français*

dans le monde », dar și noi ne-am putut spune opiniile și am oferit sfaturi despre modul în care noi vedem evoluția acestei limbi, care sunt punctele ei tari, precum și cele slabe.

În plus, reprezentanți ai Biroului Regional al *Agence universitaire de la Francophonie din Europa Centrală și de Est* ne-au împărtășit expertiza în crearea unor proiecte școală-universitate-afaceri pentru promovarea francezei ca limbă de integrare profesională.

O lecție valoroasă pe care am învățat-o aici este că deși, dorința comună a profesorilor este aceea de a avea cursanți responsabili, dornici de a descoperi, activi în construirea cunoștințelor lor, acest deziderat este unul imposibil în lipsa unor profesori dedicați, care atribuie o atenție deosebită formării lor.

Prin urmare, aș vrea să concluzionez afirmând că *le français est une chance* – franceza este adevărat o șansă deoarece un profesor care predă această disciplină nu este niciodată singur sau izolat. Predarea și cunoașterea culturii franceze te îmbogățește din punct de vedere cultural, iar profesorul de FLE este cel care reprezintă, așa cum spunea Heraclit « un autre soleil pour ceux qui le reçoive »[2].

Formarea continuă - bursa BELC în Franța

Iuliana-Simona Cimpoeru, Colegiul Național „Cantemir-Vodă”, București, sector 2

Formarea continuă este esențială pentru fiecare dintre noi deoarece grație acesteia ne putem îmbunătăți cunoștințele, dezvolta abilitățile și avansa în carieră, consolida sau dobândi noi experiențe. Învățământul, lumea muncii sunt în continuă schimbare și, odată cu inovația tehnologică și tranziția digitală, este necesară actualizarea activelor sale pentru a-și putea adapta și păstra performanța și competitivitatea pe piața muncii. În perioada *10-24 iulie 2022*, timp de două săptămâni, am avut șansa de a beneficia de o bursă BELC din partea *Institutului Francez în România* la Nantes, în Franța. În cadrul acestui articol aș dori să vă împărtășesc experiența mea.

Stagiile BELC sunt cursuri de formare recunoscute la nivel internațional, la finalul cărora se eliberează un certificat de participare la stagiu. Ele au loc vara și iarna în Franța și pe tot parcursul anului în întreaga lume. Scopul lor cursuri a fost acela de a oferi nu numai consolidarea lingvistică în imersiune, ci mai ales o consolidare a abilităților pedagogice și a metodelor de predare. Temele pe care s-a axat stagiul au fost unele de actualitate pentru universul predării FLE:

1. *Diversificarea practicilor pedagogice pentru a dinamiza clasa*
2. *Metode de evaluare inovatoare*
3. *Jocuri și activități distractive pentru clasă*
4. *Integrați media ca materiale de curs*
5. *Îmbogățirea în activă a vocabularul*

Publicul a fost constituit de profesori de FLE[3] și DNL[4] din toată lumea. Formarea avea loc timp de 6 h/pe zi și fiecare dintre participanți a putut să își aleagă înainte de a ajunge în Franța cursurile la care va participa prin completarea unui formular online. Cursurile pe care am decis să le urmez au fost: *Animer une simulation globale en classe de FLE et DNL, Adopter les principes du CECRL pour enseigner* și *Organiser un cours de FLE à partir d’un manuel.*[5]

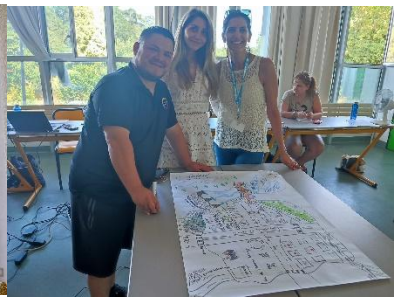
Trebuie precizat faptul că fiecare dintre aceste cursuri a îmbinat teoria cu practica, oferindu-ne informații prețioase despre îmbunătățirea orelor de curs. Unele practici pedagogice folosite la clasă au fost confirmate ca fiind utile, pe când altele au fost infirmate și înlocuite de altele.

Dintre aceste trei formări, *Animer une simulation globale en classe de FLE et DNL*, cursul asigurat de către formatorul José Segura, a fost cel care, mie, mi-a plăcut cel mai mult deoarece a fost un curs viu.

Simularea globală, un concept dezvoltat de Francis Debyser, este similară la un joc de rol în care elevii, sub o identitate fictivă, recreează un univers modelat după lumea reală (satul, clădirea...) sau imaginară (călătoria sideral și instalarea unei noi civilizații...). Obiectivul este acela de a-i face pe elevi de-așî imagina ca fac parte dintr-un univers fictiv ce are drept scop ca ei să dobândească abilități prin acțiune. Acesta este un scenariu în care un grup de cursanți creează un spațiu de referință în care vor acționa și interacționa folosind diferitele activități limba.

Astfel, în cadrul acestui curs noi am creat un oraș nou Belcq-fort și la fiecare atelier al stagiului i-am creat acestui mic oraș o identitate fictivă, dar extrem de verosimilă, creându-i chiar și o pagină pe enciclopedia liberă Wikipedia. Am început prin a-l creiona și descrie din punct de vedere geografic până la a scrie diverse povești despre locuitorii săi. La fiecare curs echipa de proiect era una diferită, reușind să lucrăm în general cu toți colegii participanți la curs. În fotografia de mai jos, am colaborat cu doi colegi din Argentina, unul profesor DLN de istorie, iar celălalt de FLE.

Grație acestui curs și a așa-zisei înființări a orașului Belque-fort, am învățat să: dăm sens învățării, să implicăm elevii, să facem învățarea una distractivă, să încurajăm exprimărea orală care eliberează elevi sub identitățile lor fictive, să promovăm interdisciplinaritatea, să utilizăm noile tehnologii și să favorizăm învățarea diferențiată: datorită jocurilor de rol. Evaluare a fost una ritmică, constantă: la fiecare etapă, formatorul a stabilit o scurtă evaluare, iar la final acesta a realizat un bilanț al tuturor evaluărilor de până atunci.

În cadrul cursului *Organiser un cours de FLE à partir d'un manuel – A organiza un curs FLE pornind de la un manual*, am identificat principiile pedagogice descrise în
CECRL. Aceste principii ne-au folosit drept ghid pentru instruire, accentul fiind pus pe dobândirea unor abilități necesare desfășurării acțiunilor sociale. Am analizat diverse unități de manuale pentru a identifica relevanța în calitate de instrumentelor didactice.

Formările sunt cele care îmbogățesc un profesor din punct de vedere spiritual și oferă cadrelor didactice posibilitatea de a face schimb de idei, de a discuta, colabora. Concluzionez printr-un citat pe care l-am auzit de la acest formator excepție și care mi se pare un îndemn și un sfat bun pentru toate cadrele didactice: « *fais ce que tu penses savoir faire, comme ton cœur et ton corps te le suggèrent, essaie, prends des risques, avance, recule, car ce qui compte est de ne pas rester immobile*. »[6]

INTEGRAREA AUTOEVALUĂRII ÎN DEMERSUL DIDACTIC: ABORDARE PEDAGOGICĂ ȘI STRATEGII DE IMPLEMENTARE

Pavlov Tatiana,
profesoară de limba și literatura română, grad didactic unu,
Centrul de Excelență în Construcții

Învățarea eficientă presupune, în mod necesar, depășirea paradigmei tradiționale, centrate exclusiv pe profesor și pe transmiterea unidirecțională a informației, în favoarea unei abordări moderne, active și participative, centrate pe elev ca subiect al propriei formări. În contextul educațional actual, marcat de diversitate cognitivă, ritmuri diferite de învățare și cerințe sporite privind formarea competențelor-cheie, procesul didactic nu mai poate fi conceput ca o simplă succesiune de acte de predare și verificare, ci ca un demers complex de construire a cunoașterii, în care elevul este implicat conștient, reflexiv și responsabil. În această paradigmă, evaluarea își redefinește statutul, depășind funcția strict sumativă și de sancționare, pentru a deveni un instrument esențial de sprijin al învățării, cu rol formativ, autoreglator și motivant. Din această perspectivă, evaluarea nu mai este redusă la măsurarea finală a performanțelor, ci este integrată organic în procesul de predare–învățare, contribuind la clarificarea obiectivelor, la monitorizarea progresului și la ajustarea strategiilor didactice. În mod particular, evaluarea formativă capătă o importanță majoră, întrucât permite identificarea timpurie a dificultăților, valorificarea progreselor parțiale și stimularea reflecției asupra propriului proces de învățare.

Autoevaluarea reprezintă un proces reflexiv prin care elevul își apreciază propriile achiziții cognitive, competențe și atitudini, raportându-le atât la obiectivele de învățare formulate explicit, cât și la criterii clare de performanță. Prin autoevaluare, elevul nu este doar obiect al evaluării, ci devine subiect activ al acesteia, implicat direct în monitorizarea și orientarea propriei învățări. În mod specific, autoevaluarea constituie un demers autonom prin care elevul își urmărește etapele învățării, își verifică nivelul de înțelegere, identifică dificultățile întâmpinate și formulează strategii personale de ameliorare. Integrarea sistematică a autoevaluării în activitatea didactică contribuie semnificativ la dezvoltarea gândirii critice și reflexive, la formarea competențelor metacognitive și la creșterea motivației intrinseci pentru învățare. Elevii care sunt încurajați să se autoevalueze în mod constant devin mai conștienți de propriul progres, își dezvoltă încrederea în propriile resurse și manifestă o atitudine mai responsabilă față de învățare. În același timp, autoevaluarea sprijină construirea unei relații autentice cu actul educațional, în care succesul nu este perceput exclusiv prin note sau calificative, ci prin evoluție personală și atingerea obiectivelor propuse. În acest cadru teoretic, autoevaluarea depășește statutul unui simplu exercițiu de autoapreciere subiectivă și se configurează ca un instrument educațional cu rol formativ, care sprijină conștientizarea nivelului de învățare, asumarea responsabilității pentru progresul personal și dezvoltarea capacității de autoreglare a învățării.

Funcțiile autoevaluării pot fi sintetizate astfel:

1. **funcția de constatare**, prin care elevul identifică ceea ce stăpânește bine și aspectele care necesită consolidare;

2. **funcția de mobilizare**, care stimulează efortul personal și dorința de progres („am reușit în mare parte, dar mai am aspecte de clarificat”);

3. **funcția de proiectare**, orientată spre anticiparea și planificarea demersurilor ulterioare de învățare („pentru a progresa, trebuie să reiau și să aprofundez următoarele elemente”).

Ca metodă alternativă de evaluare, autoevaluarea oferă beneficii atât pentru elev, cât și pentru cadrul didactic. Pentru elev, aceasta facilitează conștientizarea nivelului de pregătire în raport cu standardele vizate, dezvoltă capacitatea de analiză critică, sporește motivația pentru învățare și consolidează încrederea în propriile resurse. Pentru profesor, autoevaluarea furnizează informații relevante privind eficiența demersului didactic, constituind un suport valoros pentru reflecția pedagogică, ajustarea strategiilor de predare și fundamentarea deciziilor educaționale. Autoevaluarea nu este concepută ca alternativă la evaluarea realizată de profesor, ci ca element complementar, cu rol activ în consolidarea achizițiilor și în reglarea procesului de predare–învățare.

Proiectarea eficientă a instrumentelor de autoevaluare presupune respectarea unor principii metodologice fundamentale, care garantează relevanța, funcționalitatea și caracterul formativ al acestora.

În primul rând, **principiul clarității** impune ca itemii, întrebările și sarcinile propuse să fie formulate precis, cu un limbaj accesibil și adecvat nivelului cognitiv al elevilor, astfel încât aceștia să înțeleagă fără echivoc ceea ce li se solicită.

În al doilea rând, **principiul relevanței curriculare** asigură corelarea instrumentelor de autoevaluare cu competențele și obiectivele lecției, evitând întrebările superficiale sau irelevante. Aceasta permite elevilor să evalueze ceea ce contează cu adevărat pentru progresul lor și le oferă profesorilor informații utile pentru reglarea demersului didactic.

Principiul gradării constituie un alt reper esențial, deoarece instrumentele trebuie să permită identificarea diferitelor niveluri de înțelegere și performanță, de la achiziții inițiale, la aplicare și transferul cunoștințelor. Astfel, elevii pot lua conștient act de punctele forte și de ariile care necesită consolidare, iar cadrul didactic poate interveni punctual pentru sprijin individual sau diferențiat.

Principiul reflexivității încurajează elevii să-și argumenteze răspunsurile, să analizeze procesele proprii de gândire și să realizeze conexiuni între cunoștințele noi și cele deja acumulate. Această dimensiune metacognitivă transformă autoevaluarea într-un exercițiu de învățare autentic, nu doar într-o verificare a rezultatelor.

Principiul autenticității presupune raportarea evaluării la situații reale de învățare, la sarcini și contexte care reflectă practic ceea ce elevii pot întâlni în viața școlară sau profesională. Astfel, evaluarea devine relevantă și motivantă, iar elevii percep mai clar utilitatea propriilor eforturi.

Nu în ultimul rând, **principiul feedbackului constructiv** garantează că instrumentele de autoevaluare oferă elevilor repere clare pentru ameliorarea performanței. Feedbackul orientat spre progres, formulat pozitiv și concret, sprijină consolidarea învățării și dezvoltarea responsabilității pentru propriul parcurs educațional.

Respectarea acestor principii transformă autoevaluarea dintr-un mecanism formal sau procedural într-un **instrument de învățare veritabil**, care sprijină atât dezvoltarea autonomiei și reflecției elevului, cât și optimizarea continuă a intervenției didactice a profesorului. Prin aplicarea consecventă a acestor criterii, autoevaluarea devine un vector al învățării conștiente și al progresului

durabil, contribuind la formarea unor tineri capabili să-și gestioneze responsabil propria evoluție școlară și competențele cheie pentru viitor.

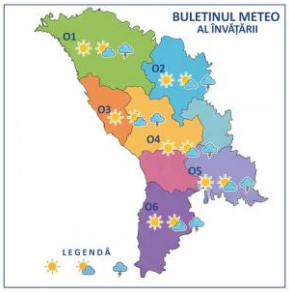
Strategiile de autoevaluare sunt diverse și flexibile, adaptabile atât la stilul de învățare al fiecărui elev, cât și la obiectivele specifice ale lecției sau disciplinei. Ele permit elevilor să-și exprime progresul, să identifice punctele forte și zonele care necesită consolidare, și să reflecteze asupra modului în care aplică cunoștințele și abilitățile dobândite. În același timp, profesorul beneficiază de informații valoroase despre ritmul de învățare al elevilor, eficiența strategiilor didactice utilizate și gradul de asimilare a competențelor vizate, ceea ce facilitează reglarea continuă a intervențiilor pedagogice.

Strategiile de autoevaluare pot fi structurate pe cinci categorii:

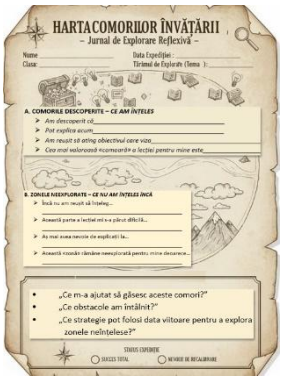
1. **Strategii ludice:** Puzzle-ul cunoașterii; Semaforul învățării; Cursa pe traseu; Buletinul meteo;

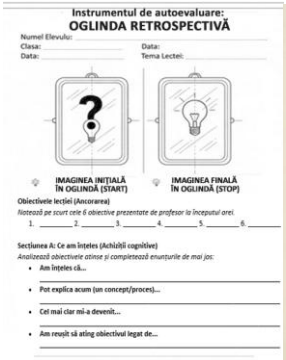

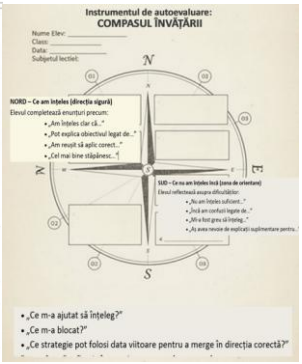

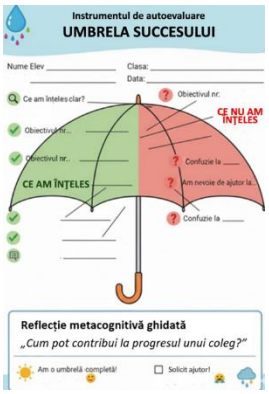

2. **Strategii reflexive:** Oglinda retrospectivă; Compasul învățării; Vânătoarea de comori; Cheia învățării; Nota de plată / Recenzia învățării;

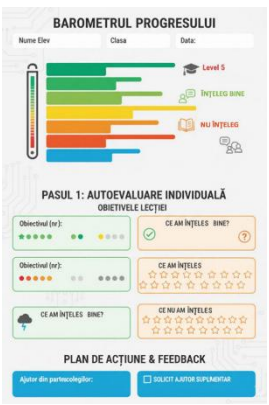

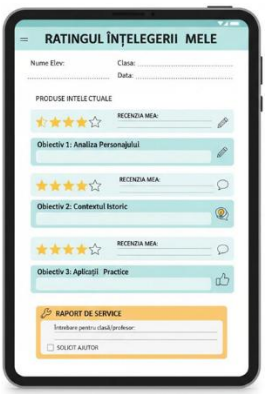

3. **Strategii colaborative** (cu feedback între elevi): Umbrela succesului; Ratingul înțelegerii; Barometrul înțelegerii; Treptele succesului ;

4. Strategii digitale: Mentimeter / Padlet / Wordwall / Quizizz/ Formular Google (Google Forms), Kahoot!.

Această clasificare facilitează alegerea și aplicarea strategiilor în funcție de obiectivele lecției, stilurile de învățare și nivelul de maturitate al elevilor. Fiecare tip de strategie are rolul de a transforma evaluarea într-un proces activ, motivant și reflexiv, sprijinind elevii să devină conștienți de propriul parcurs educațional și să participe responsabil la reglarea învățării lor.

Prin integrarea strategiilor de autoevaluare în activitatea zilnică, procesul de învățare devine mai transparent, mai motivant și mai participativ. Elevii nu mai așteaptă pasiv evaluarea profesorului, ci învață să fie conștienți de progresul lor, să formuleze obiective realiste și să gestioneze provocările întâlnite în parcursul educațional. În acest fel, autoevaluarea devine un instrument nu doar de verificare, ci de **consolidare a învățării**, **dezvoltare a gândirii critice** și **formare a autonomiei în învățare**, elemente esențiale pentru succesul elevilor și pentru pregătirea lor viitoare. În acest sens, autoevaluarea nu reprezintă doar o metodă alternativă de evaluare, ci un vector fundamental al învățării conștiente și al progresului educațional durabil.

REFERINȚE BIBLIOGRAFICE

1. Bocoș, M. (2013). *Instruirea interactivă*. Iași: Editura Polirom.
2. Cerghit, I. (2006). *Metode de învățământ*. Iași: Editura Polirom.
3. Cucoș, C. (2014). *Pedagogie*. Iași: Editura Polirom.
4. Manolescu, M. (2010). *Evaluarea şcolară. Metode, tehnici, instrumente*. București: Editura Didactică și Pedagogică.
5. Pânișoară, I.-O. (2015). *Profesorul de succes. 59 de principii de pedagogie practică*. Iași: Editura Polirom.
6. Potolea, D., & Toma, S. (2013). *Evaluarea educațională*. București: Editura All.

Rolul materialelor digitale interactive în ciclul primar

Prof. înv.primar, Man Ana Maria
Școala Gimnazială ,, Dosa Daniel'' Valea Izvoarelor

Utilizarea materialelor digitale interactive în ciclul primar reprezintă o direcție modernă de optimizare a procesului educațional. Acestea contribuie la creșterea motivației pentru învățare, la dezvoltarea copetențelor – cheie și la adaptarea învățării la particularitățile de vârstă ale elevilor. Articolul evidențiază rolul și beneficiile materialelor didactice interactive în activitatea didactică din învățământul primar.

1. Educația primară în contextul digitalizării

Societatea contemporană este profund influiențată de tehnologie, iar copiii intră în contact cu mediul digital încă de la vârste fragede. În acest context, școala are responsabilitatea de a integra tehnologia în mod echilibrat și educativ. Materialele digitale interactive permit prezentarea informației într- o formă atractivă și accesibilă, facilitând înțelegerea și fixarea cunoștințelor.

2. Ce sunt materialele digitale interactive?

Materialele digitale interactive sunt resurse educaționale care implică activ participarea elevilor în procesul de învățare. Acestea pot include prezentări interactive, jocuri educaționale, aplicații digitale, platforme educaționale și materiale multimedia. Interactivitatea permite elevilor să învețe prin explorare, experimentare și feedback imediat.

3. Tipuri de materiale digitale utilizate în ciclul primar

În învățământul primar, cadrele didactice pot utiliza diverse tipuri de materiale digitale interactive, precum jocuri educaționale online, videoclipuri animate, exerciții interactive și platforme digitale de evaluare. Acestea sprijină învățarea diferențiată și adaptarea conținuturilor la nivelul de dezvoltare al fiecărui elev.

4. Beneficiile utilizării materialelor digitale interactive

Materialele digitale interactive contribuie la creșterea interesului pentru învățare, dezvoltarea competențelor digitale de bază și consolidarea cunoștințelor. Ele stimulează gândirea logică, creativitatea și capacitatea de rezolvare a problemelor. De asemenea, oferă posibilitatea evaluării formative și a feedback – ului imediat.

5. Rolul cadrului didactic

Cadrul didactic are rolul de a selecta materialele digitale adecvate vârstei elevilor și obiectivelor educaționale. Utilizarea tehnologiei trebuie să fie echilibrată, iar materialele digitale să completeze metodele tradiționale de predare, nu să le înlocuiască.

În concluzie, materialele digitale interactive reprezintă un instrument valoros în procesul educațional din ciclul primar. Integrarea acestora în mod responsabil contribuie la modernizarea actului didactic și la formarea competențelor necesare elevilor pentru adaptarea la cerințele societății actuale.

Învățarea prin joc – fundament al succesului școlar în învățământului primar

Prof. înv.primar, Man Ana Maria
Școala Gimnazială ,, Dosa Daniel'' Valea Izvoarelor

Învățarea prin joc reprezintă una dintre cele mai eficiente strategii didactice utilizate în învățământul primar, în special la clasa I, unde elevii se află într- o etapă de tranziție de la activitățile ludice specifice grădiniței la cerințele academice ale școlii. Jocul didactic stimulează motivația pentru învățare, facilitează formarea competențelor de bază și contribuie la dezvoltarea armonioasă a personalității copilului.

1. Jocul – activitate fundamentală a copilăriei

Jocul reprezintă forma naturală de manifestare a copilului și are un rol esențial în dezvoltarea cognitivă, emoțională și socială. Prin joc, copilul explorează realitatea, învață să respecte reguli, să coopereze și să comunice. În mediul școlar, jocul capătă o dimensiune educativă, devenind un instrument eficient de predare - învățare.

2. Jocul didactic – metodă activ- participativă

Jocul didactic este o metodă de învățământ care îmbină elementele ludice cu obiectivele instructiv – educative. Acesta presupune existența unor reguli clare, a unor sarcini bine definite și a aunui scop educativ precis. Utilizarea jocului didactic în activitatea la clasă favorizează implicarea activă a tuturor elevilor și contribuie la consolidarea cunoștințelor într- un mod atractiv.

3. Tipuri de jocuri utilizate în activitatea didactică

În învățământul primar, cadrul didactic poate utiliza o varietate de jocuri didactice, precum jocurile de limbaj, jocurile de rol, jocurile de mișcare și jocurile digitale interactive. La orele de Comunicare în limba română, jocurile de asociere imagine- cuvânt sau de recunoaștere a sunetelor inițiale contribuie semnificativ la formarea competențelor de citire și scriere.

4. Rolul cadrului didactic în organizarea jocului

Învățătorul are rolul de a selecta jocurile adecvate nivelului de vârstă și de dezvoltare al elevilor, de a explica regulile și de a crea un climat educațional pozitiv. Jocul trebuie integrat echilibrat în procesul de predare, astfel încât să sprijine atingerea obiectivelor educaționale.

5. Beneficiile învățării prin joc

Învățarea prin joc contribuie la creșterea motivației pentru învățare, dezvoltarea gândirii logice și creative, îmbunătățirea comunicării și formarea spiritului de echipă. Elevii învață într-un mod plăcut și eficient, iar procesul educațional devine mai atractiv.

În concluzie, învățarea prin joc reprezintă fundament solid pentru succesul școlar în învățământul primar. Integrarea constantă a jocului didactic în activitatea la clasă contribuie la formarea unor elevi motivați, activi și încrezători în propriile capacități.

Prevenirea bullyingului în ciclul primar

Prof. înv.primar, Man Ana Maria
Școala Gimnazială ,, Dosa Daniel'' Valea Izvoarelor

Bullyingul reprezintă o problemă tot mai frecvent întâlnită în mediul școlar, inclusiv în ciclul primar, având consecințe negative asupra dezvoltării emoționale, sociale și academice a elevilor. Prevenirea acestui fenomen încă din primii ani de școală este esențială pentru crearea unui climat educațional sigur, bazat pe respect, cooperare și empatie. Prezentul articol evidențiază importanța prevenirii bullyingului în ciclul primar și rolul activităților educative desfășurate de cadrul didactic.

1. Bullyingul – definiție și forme de manifestare

Bullyingul poate fi definit ca un comportament agresiv, intenționat și repetat, exercitat de unul sau mai mulți elevi asupra unui alt copil, aflat într-o poziție de vulnerabilitate. În ciclul primar, bullyingul se manifestă frecvent prin tachinare, poreclire, excludere din grup, amenințări sau agresivitate verbală și fizică.

De multe ori, aceste comportamente sunt considerate „simple glume", însă repetarea lor și impactul emoțional asupra copilului afectat le transformă într-o problemă serioasă. Identificarea timpurie a comportamentelor de tip bullying este esențială pentru prevenirea escaladării și pentru protejarea elevilor.

2. Impactul bullyingului asupra dezvoltării elevilor

Efectele bullyingului asupra elevilor pot fi profunde și de durată. Copiii victime pot manifesta anxietate, teamă de a veni la școală, scăderea stimei de sine, izolare socială și dificultăți de concentrare. În unele cazuri, bullyingul poate conduce la rezultate școlare slabe și la abandon școlar.

De asemenea, bullyingul afectează climatul clasei, generând tensiuni și conflicte între elevi. Prin urmare, prevenirea acestui fenomen nu vizează doar protejarea victimelor, ci și crearea unui mediu educațional pozitiv pentru toți elevii.

3. Importanța prevenirii bullyingului în ciclul primar

Ciclul primar reprezintă o etapă esențială în formarea comportamentelor sociale ale copiilor. La această vârstă, elevii sunt receptivi la mesajele educative și pot fi ghidați eficient spre dezvoltarea empatiei, respectului și toleranței.

Prevenirea bullyingului în ciclul primar contribuie la formarea unor relații sănătoase între elevi și la dezvoltarea competențelor socio-emoționale. Activitățile educative desfășurate constant au rolul de a încuraja comunicarea, cooperarea și acceptarea diferențelor.

4. Rolul cadrului didactic în prevenirea bullyingului

Cadrul didactic are un rol central în prevenirea bullyingului. Învățătorul este un model de comportament pentru elevi și are responsabilitatea de a crea un climat educațional bazat pe siguranță și respect reciproc.

Observarea atentă a relațiilor dintre elevi, intervenția promptă în situațiile conflictuale și promovarea valorilor pozitive sunt esențiale. De asemenea, stabilirea unor reguli clare de comportament și încurajarea comunicării deschise contribuie la prevenirea comportamentelor agresive.

5. Activități educative pentru prevenirea bullyingului

Printre activitățile eficiente de prevenire a bullyingului se numără:

1. poveștile cu mesaj educativ, care promovează empatia și prietenia;
2. jocurile de rol, prin care elevii pot înțelege consecințele comportamentelor agresive;
3. discuțiile dirijate despre respect, toleranță și acceptarea diferențelor;
4. activitățile de grup care dezvoltă cooperarea și spiritul de echipă.

Aceste activități sprijină dezvoltarea inteligenței emoționale și contribuie la formarea unui climat școlar pozitiv.

În concluzie, prevenirea bullyingului în ciclul primar reprezintă o responsabilitate comună a școlii, familiei și comunității. Prin implicarea activă a cadrului didactic și prin desfășurarea constantă a activităților educative adaptate vârstei elevilor, se poate construi un mediu școlar sigur, incluziv și favorabil dezvoltării armonioase a copiilor.

Învățământul primar actual între standarde academice, digitalizare și educație nonformală

Profesor învățământ primar, Tutia Carmen-Elena
Liceul Tehnologic Drăgănești-Olt
Structura: Școala Gimnazială Comani

1. Introducere

Învățământul primar reprezintă prima etapă a școlarității obligatorii, având misiunea de a pune bazele dezvoltării intelectuale, afective și sociale a copilului. În perioada 2024-2025, acest nivel educațional trece printr-o fază de modernizare accelerată, determinată de necesitatea de a alinia sistemul românesc la standardele europene și de a răspunde nevoilor unei generații de „nativi digitali".

2. Paradigma actuală - de la memorare la competențe

Actualul curriculum pentru învățământul primar nu mai vizează simpla acumulare de informații, ci formarea a **8 competențe-cheie** (comunicare, matematică/științe, digitală, a învăța să înveți, sociale, antreprenoriale, expresie culturală și sensibilizare).

1. **Interdisciplinaritatea:** Materiile nu mai sunt predate izolat. De exemplu, la disciplina „Matematică și explorarea mediului", conceptele matematice sunt explicate prin fenomene din natură, facilitând înțelegerea logică.
2. **Evaluarea formativă:** Se pune un accent tot mai mare pe feedback-ul continuu și pe evaluarea prin descriptori (Suficient, Bine, Foarte Bine), care vizează progresul individual al elevului, reducând anxietatea notării clasice.

3. Digitalizarea și Resursele Educaționale Deschise

Un pilon central al învățământului actual este integrarea tehnologiei. Nu mai vorbim doar despre „ora de informatică", ci despre:

1. **Manuale digitale interactive:** Elevii pot viziona experimente video sau pot rezolva exerciții de tip joc direct pe tabletă sau tabla interactivă.
2. **Platforme de învățare (Google Classroom, Adservio, Kinderpedia):** Acestea permit o comunicare fluidă între învățător, elev și părinte, asigurând transparența notării și a temelor.

4. Importanța activităților extracurriculare

Activitățile extrașcolare completează profilul moral al elevului. Acestea includ:

1. **Dezvoltarea inteligenței emoționale:** Prin teatru sau cluburi de lectură, copiii învață să-și recunoască și să-și gestioneze emoțiile.
2. **Educația prin mișcare:** Sportul școlar nu dezvoltă doar corpul, ci și disciplina, spiritul de echipă și reziliența.
3. **Programele Naționale:** „Școala Altfel" și „Săptămâna Verde" oferă cadrul legal pentru a scoate elevii din bănci și a-i duce în muzee, fabrici, parcuri naturale sau instituții culturale.

5. Voluntariatul ca formă de educație civic-socială

Voluntariatul la ciclul primar este poarta de intrare către cetățenia activă.

1. **Responsabilizarea:** Când un copil din ciclul primar participă la o campanie de reciclare sau la donarea de cărți, el înțelege că acțiunile sale au un impact real asupra comunității.
2. **Combaterea excluziunii:** Activitățile de voluntariat social îi ajută pe elevi să accepte diversitatea și să manifeste empatie față de persoanele cu nevoi speciale sau din medii defavorizate.

6. Provocări: Incluziunea și relația cu familia

Niciun sistem nu este lipsit de dificultăți. În prezent, învățământul primar se confruntă cu:

1. **Integrarea copiilor cu CES (Cerințe Educaționale Speciale):** Necesitatea prezenței profesorilor de sprijin și a adaptării curriculare.
2. **Triunghiul Educațional:** Succesul elevului depinde de colaborarea dintre e**lev - școală - familie**. Implicarea excesivă a părinților în teme sau, dimpotrivă, absența lor totală reprezintă bariere în dezvoltarea armonioasă a copilului.

7. Concluzii

Învățământul primar modern tinde către un echilibru între rigoarea academică și libertatea de explorare. Prin integrarea voluntariatului și a activităților extracurriculare, școala încetează să mai fie o „obligație” și devine un spațiu al experiențelor de viață, pregătind elevii pentru o societate imprevizibilă și dinamică.

Bibliografie:

1. **Ministerul Educației (2023).** *Legea Învățământului Preuniversitar nr. 198/2023*. București.
2. **Ministerul Educației (2024).** *Metodologia de organizare a Programului „Săptămâna Verde”*.
3. **Consiliul Național pentru Curriculum (2024).** *Profilul de formare al absolventului de învățământ primar*.
4. **Bocoș, M., Stan, C. (2023).** *Tratat de didactică modernă*. Cluj-Napoca: Presa Universitară Clujeană.
5. **Cucoș, C. (2024).** *Pedagogie*. Iași: Editura Polirom. (Capitolul despre educația non-formală).
6. **Goleman, D. (2020).** *Inteligența emoțională în educația copiilor* (Traducere). București: Curtea Veche.
7. **Pânișoară, I.O. (2022).** *Profesorul de succes. 59 de principii fundamentale de pedagogie*. Iași: Polirom.
8. **OECD (2025).** *PISA 2025 Results and Trends in Primary Education*.
9. **Portalul Edu.ro.** *Rapoarte privind starea învățământului preuniversitar*.
10. **Eurostat (2024).** *Digital Education Readiness Report - Romania*.

Predarea istoriei în contextul tradiției și al inovației: direcții didactice și strategii de aplicare

prof. Ioan Giorgiana
Școala Gimnazială Romanu, jud. Brăila

Rezumat

În contextul transformărilor educaționale contemporane, disciplina Istorie este chemată să își redefinească rolul formativ prin integrarea convergențelor didactice și a strategiilor inovatoare. Articolul analizează modele metodologice moderne aplicabile în predarea istoriei, evidențiind importanța interdisciplinarității, a tehnologiilor digitale și a adaptabilității procesului educațional. Sunt prezentate exemple concrete de bune practici didactice care demonstrează modul în care inovația contribuie la dezvoltarea competențelor istorice, civice și critice ale elevilor.

Cuvinte-cheie: convergențe didactice, inovație educațională, istorie, interdisciplinaritate, competențe civice, învățare activă

1. Introducere

Predarea istoriei a fost mult timp asociată cu metode tradiționale, centrate pe expunerea narativă și memorarea cronologică a evenimentelor. În societatea actuală, caracterizată de acces rapid la informație, diversitate culturală și provocări civice complexe, această abordare se dovedește insuficientă. Educația istorică trebuie să formeze elevi capabili să analizeze critic sursele, să înțeleagă cauzalitatea istorică și să relaționeze trecutul cu prezentul.

Convergențele didactice și inovația pedagogică permit reconfigurarea procesului de predare-învățare a istoriei, oferind un cadru flexibil, adaptabil și relevant pentru școala viitorului.

2. Convergențe didactice în predarea istoriei

Convergența didactică presupune integrarea coerentă a mai multor metode, strategii și resurse educaționale într-un demers unitar. În predarea istoriei, aceasta se manifestă prin combinarea abordărilor clasice cu metode moderne, centrate pe elev.

Exemplu de convergență metodologică:

La tema *Revoluția Franceză*, profesorul poate îmbina:

1. expunerea sintetică a contextului istoric;
2. analiza surselor primare (Declarația Drepturilor Omului și ale Cetățeanului);
3. dezbaterea ghidată privind drepturile și libertățile fundamentale;
4. realizarea unei hărți conceptuale digitale care evidențiază cauzele și consecințele evenimentului.

Această convergență stimulează înțelegerea profundă a fenomenului istoric și dezvoltă competențe de analiză și argumentare.

3. Inovația didactică și utilizarea tehnologiei digitale

Inovația în predarea istoriei presupune valorificarea tehnologiilor digitale nu ca scop în sine, ci ca instrument didactic integrat. Platformele educaționale, muzeele virtuale și arhivele digitale facilitează accesul la surse autentice și diversifică experiențele de învățare.

Exemplu de practică inovatoare:

În cadrul lecției *Primul Război Mondial*, elevii pot explora:

1. hărți interactive ale fronturilor;
2. fotografii și mărturii ale soldaților;
3. materiale video documentare.

Ulterior, aceștia pot realiza un **jurnal de război fictiv**, bazat pe surse istorice reale, dezvoltând empatia istorică și gândirea critică.

4. Interdisciplinaritatea ca formă de inovare pedagogică

Istoria este, prin natura sa, o disciplină deschisă interdisciplinarității. Integrarea conținuturilor din alte domenii contribuie la înțelegerea complexă a fenomenelor istorice și la formarea competențelor transferabile.

Exemple de abordări interdisciplinare:

1. **Istorie – Geografie:** analiza expansiunii Imperiului Roman prin corelarea factorilor geografici;
2. **Istorie – Literatură:** studierea perioadei interbelice prin texte literare reprezentative;
3. **Istorie – Educație civică:** compararea regimurilor politice istorice cu sistemele democratice contemporane.

Prin proiecte interdisciplinare, elevii sunt implicați activ în construirea cunoașterii și înțelegerea relației dintre trecut și prezent.

5. Adaptabilitatea procesului educațional și diferențierea învățării

Adaptabilitatea reprezintă capacitatea profesorului de istorie de a răspunde diversității elevilor și contextelor educaționale. Strategiile de diferențiere și evaluarea formativă permit personalizarea învățării.

Exemplu de adaptabilitate didactică:

La tema *Formarea statelor medievale românești*, profesorul poate propune:

1. sarcini diferențiate (analiză de text, realizarea unei axe cronologice, prezentare multimedia);
2. evaluare prin portofoliu;
3. autoevaluare și reflecție asupra procesului de învățare.

Astfel, fiecare elev își valorifică potențialul într-un ritm propriu.

6. Dezvoltarea competențelor istorice și civice prin inovație

Convergențele didactice și strategiile inovatoare contribuie la formarea competențelor specifice disciplinei Istorie:

1. analiza și interpretarea surselor;
2. argumentarea istorică;
3. înțelegerea multiperspectivității;
4. formarea conștiinței civice și a gândirii democratice.

Exemplu aplicativ:

Simularea unei **adunări parlamentare istorice** permite elevilor să înțeleagă mecanismele decizionale și să dezvolte competențe de comunicare și colaborare.

Concluzii

Predarea istoriei în școala contemporană presupune o viziune integratoare, bazată pe convergențe didactice și inovație pedagogică. Exemplele prezentate demonstrează că interdisciplinaritatea, utilizarea tehnologiei și adaptabilitatea procesului educațional sporesc relevanța și eficiența învățării istorice. Profesorul de istorie devine astfel un mediator al cunoașterii și un formator de competențe esențiale pentru cetățenia activă și responsabilă.

Bibliografie

1. **Cucoș, Constantin** (2014). *Pedagogie*. Iași: Editura Polirom, **pp. 221–245**
2. **Ionescu, Miron; Bocoș, Mușata** (2017). *Tratat de didactică modernă*. Pitești: Editura Paralela 45, **pp. 95–132**
3. **Joița, Elena** (2006). *Profesorul și alternativa constructivistă a instruirii*. București: Editura Didactică și Pedagogică, **pp. 54–78**
4. **Stradling, Robert** (2003). *Multiperspectivity in History Teaching*. Strasbourg: Council of Europe Publishing, **pp. 9–27; 45–63**
5. **Wineburg, Sam** (2001). *Historical Thinking and Other Unnatural Acts*. Philadelphia: Temple University Press, **pp. 3–27; 63–88**
6. **Drake, Susan M.; Burns, Rebecca C.** (2004). *Meeting Standards Through Integrated Curriculum*. Alexandria: ASCD, **pp. 15–41; 87–104**
7. **Deev, Maxim et al.** (2021). *The Convergence Model of Education for Sustainability in the Transition to Digital Economy*. *Sustainability*, vol. 13(20), articol 11441, **pp. 4–13**
8. **European Commission** (2018). *Key Competences for Lifelong Learning*. Luxembourg: Publications Office of the European Union, **pp. 7–15; 35–44**
9. **OECD** (2019). *Future of Education and Skills 2030*. Paris: OECD Publishing, **pp. 21–39; 53–68**
10. **Levstik, Linda S.; Barton, Keith C.** (2015). *Doing History: Investigating with Children in Elementary and Middle Schools*. New York: Routledge, **pp. 1–25; 109–132**
11. **Compare: A Journal of Comparative and International Education** (2020). Studii privind convergențele metodologice și educația istorică comparată, vol. 50(3), **pp. 321–337**.

DEZVOLTAREA ABILITĂȚILOR SOCIO-EMOȚIONALE ALE ELEVILOR DIN CICLUL PRIMAR

Prof. înv. primar Trucă Ionela Gabriela
Liceul Teoretic „Dumitru Tăuțan,, Florești, Cluj

"Nu se poate concepe o bună adaptare la mediul şcolar fără dezvoltarea competenţelor emoţionale şi sociale ale şcolarilor. Potenţialul cognitiv rămâne nevalorificat fără abilităţi socio- emoţionale, căci înainte de a gândi trebuie să interacţionăm."
(Prof. Dr. Mircea Miclea)

Dezvoltarea socio-emoțională vizează debutul vieții sociale a copilului, capacitatea lui de a stabili și menține interacțiuni cu adulți și copii, de a-și percepe și exprima emoțiile, de a înțelege și a răspunde emoțiilor celorlalți, precum și dezvoltarea conceptului de sine. În strânsă corelație cu conceptul de sine se dezvoltă imaginea despre sine a copilului, care influentează decisiv procesul de învățare. Jocuri, cântece, activități educative, îndeplinirea sarcinilor trasate de părinți sau efectuarea temelor date de învățătoare, toate manifestările școlarului sunt însoțite de emoții și sentimente.

Dezvoltarea socială şi emoţională reprezintă fundamentul relaţiilor şi interacţiunilor care dau semnificaţie experienţelor copiilor de acasă, de la grădiniţă, din comunitate. Ea influenţează semnificativ succesul copiilor în viaţă şi la şcoală.

Calitatea acestor interacţiuni stimulează dezvoltarea socio-emoţională adecvată a copiilor. Specificul acestui domeniu este dat de strânsa legătură care există între planul social şi cel emoţional. Ambele dimensiuni se completează reciproc şi sunt interdependente. Interacţiunile sociale reuşite fac posibilă dezvoltarea unei imagini de sine pozitivă şi a autocontrolului.

Dezvoltarea socială și emoțională a școlarului mic

Debutul școlar este unul caracterizat de instabilitate emoțională cauzată de schimbarea tipului de activitate dominantă de la joc la activitatea de învățare, de mediul școlar nou, de necesitatea stabilirii noilor relații cu colegii și cadrele didactice.

La intrarea în mediul școlar orizontul copilului începe să se lărgească mai mult în afara familiei. În această perioadă devine mai independent de familie, iar principala lui preocupare este legarea de prietenii și relațiile cu învățătorul, profesorul și colegii de clasă.

La vârsta școlară copilul reușește să-și exprime emoțiile și trăirile, se dezvoltă gândirea și începe să se compare cu alți copii de aceeași vârstă. O relație pozitivă și deschisă cu părinții îl încurajează să se simtă în siguranță pentru a se aventura în afara teritoriilor familiare. Principala provocare a școlarului mic este integrarea în mediul școlar, în cadrul familiei și printre prietenii săi.

Educația socio-emoțională cuprinde totalitatea activităților de învățare care conduc la dobândirea experienței individuale de comportare socială și emoțională, la formarea competențelor emoționale și sociale ale individului.

Copilul trebuie pregătit pentru viață. Trebuie să avem în vedere educarea acelor detalii emoționale și abilități sociale – care să-l ajute pe acesta să facă față încercărilor, să le analizeze, să învețe din ele, să le depășească și să nu se lase învins de un eșec.

EXEMPLE DE BUNĂ PRACTICĂ PRIN CARE PUTEM SUSȚINE SOCIO-EMOȚIONAL ELEVII ÎN CADRUL ACTIVITĂȚILOR DIDACTICE DESFĂȘURATE ÎN CLASĂ SAU ONLINE

• Întâlnirea de dimineață

Copiii au nevoie de conexiune! O strategie pozitivă și simplă este să vă începeți dimineața cu salutări zilnice. Nu trebuie să fie o procedură complicată sau consumatoare de timp. În cazul predării online saluturile pot fi virtuale și pot îmbrăca diferite forme.

• Momentul de poveste

Poveștile au reprezentat întotdeauna un material extrem de important pentru modelarea comportamentului școlarului mic. Prin analiza textului în cadrul orelor de Comunicare în limba română sau Dezvoltare personală susținem de fapt socio-emoțional elevii.

Literatura pentru copii constituie o sursă inepuizabilă de exemple frumoase de comportamente oglindite în mici antiteze între personaje, ne oferă consecințele neascultării sau ascultării, vredniciei sau lenei, cinstei sau necinstei, adevărului sau minciunii, ne prezintă trăsături pozitive ale unor eroi, dar și trăsături nedemne, condamnabile ale unor personaje. Peripețiile personajelor, răutatea celor negative, bunătatea celor principale îi înduioșează pe copii și îi conving că este bine să urmeze exemplul celor bune. Finalul moralizator contribuie în mare măsură la alegerea exemplului pozitiv. Copiii trec prin stări emotive diferite, de la teama pentru răul care ar pute să o piardă pe eroina îndrăgită, la bucuria că a scăpat cu bine din toate încercările pricinuite de personajele negative.

Poveștile îi ajută pe copii:

• să ia decizii proprii;

• să învețe diferența dintre bine și rău;

• să își exprime propriile sentimente și emoții mai bine;

• să-și dezvolte încrederea în forțe proprii;

• să-și îndrepte atenția către aspecte pozitive ale vieții (frumusețe, bucurie, dragoste etc.), dar fără a exclude partea negativă;

• să-și dezvolte viața afectivă (îl ajută să aibă acces la sentimente și trăiri specifice personajelor și să le transpună în viața de zi cu zi).

JOCUL

Jocul este o altă metodă de susținere socio-emoțională. Jocul este o formă de învățare, de cunoaștere, de experimentare, de vindecare, de experimentare și socializare.

Prin joc școlarii mici percep lumea din jurul lor, caută răspunsuri și găsesc soluții. Sentimentul de siguranță, încredere și acceptare pe care i le conferă contextul jocului, permit copilului să își exprime emoțiile, să-și asume riscuri, să încerce să experimenteze, să descopere lucruri noi, să treacă peste dezamăgiri, nereușite.

• Momente de relaxare

În predarea online sunt recomandate pauzele de reconectare socio-emoțională între cursuri, dar și în timpul cursurilor dacă elevii obosesc sau își pierd interesul pentru activitate.

Astfel, profesorul poate propune efectuarea unor exerciții de energizare - mișcări pe muzică, exerciții de respirație, audiție muzicală, realizarea unor desene pe fond muzical, prezentarea animalului de companie sau a jucăriei preferate, etc .

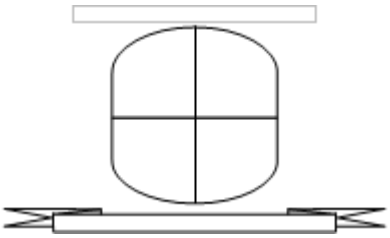
• Încheierea activităților cu un feed-back pozitiv

Sfârșitul zilei de școală poate deveni destul de agitat. Se poate încheia fiecare zi în mod intenționat, reunindu-ne pentru doar câteva minute pentru a reflecta asupra zilei noastre împreună. Se poate verifica

cum se simt elevii, se poate vorbi despre ce a mers bine, se pot evidenția câteva gesturi de bunăvoință care au fost sesizate pe parcursul zilei și se pot stabili niște obiective pentru ziua următoare.

EXEMPLU DE ACTIVITĂŢI PRIN CARE S-A URMĂRIT DEZVOLTAREA ABILITĂŢILOR SOCIO –EMOŢIONALE

BLAZONUL -Exerciţiu de auto-prezentare

Participanţii îşi scriu doar prenumele (în partea superioară a blazonului).

Fiecare din cele 4 sectoare reprezintă câte un domeniu principal de viaţă. Utilizând simboluri ştiute individual, fiecare participant va ilustra 4 domenii, corespunzător câte unul fiecărei părţi a crucii. De exemplu: anturajul, preocupările, lucrul, visele. Aceste domenii pot fi prestabilite de către moderator sau participanţii vor alege în mod individual domenii pe care le consideră relevante. Acestea pot fi alese şi în funcţie de tema întrunirii şi profilul grupului, participanţii putând fi invitaţi să-şi ilustreze altele, ca de exemplu: familia, , înţelegerea cu ceilalţi, etc.) Nimeni nu are voie să scrie mai mult decât prenumele pe foaie - totul este înfăţişat doar prin desen. Când participanţii termină de completat blazonul, fără a discuta între ei, se vizitează reciproc, privindu-şi realizările. Ulterior, pe două şiruri, faţă în faţă, participanţii îşi împărtăşesc cu perechea cele desenate: fiecare încearcă să “ghicească” ce a vrut să prezinte celălalt. În cazul în care numărul de membri din grup este optim şi /sau există timp fizic mai mult, fiecare membru îşi va prezenta producţia şi, implicit, va face cunoştinţă cu blazoanele tuturor colegilor.

Apoi, pe cealaltă parte a foii cu reprezentarea blazonului, fiecare membru este rugat să deseneze o față zâmbitoare, tristă, serioasă, supărată care corespunde stării afective, emoţionale pe care a trăit-o pe parcursul acestui exerciţiu. În final, fiecare participant va transmite bileţelul cu ce a desenat celorlalţi colegi, primind la rândul său bileţelul altui membru (bileţelele pot „călători” în sensul acelor de ceasornic până când sunt epuizate.

Relația Grădiniță – Școală – Familie – Societate

în Învățământul Românesc

Profesor pentru educație timpurie **BONCE FLORICA**

Școala gimnazială „D.R.Popescu” Nojorid – structură Grădința cu Program Prelungit „Clopoțel” Livada de Bihor

Educația reprezintă fundamentul pe care se clădește viitorul unei societăți. În acest context, învățământul românesc are misiunea nu doar de a transmite cunoștințe, ci și de a forma caractere, atitudini și valori. O educație eficientă presupune colaborarea strânsă între patru factori esențiali: ***grădinița, școala, familia*** și ***societatea***. Între acești actori trebuie să existe o relație de sprijin, comunicare și parteneriat, întrucât doar împreună pot contribui la formarea armonioasă a copilului.

Grădinița este primul contact organizat al copilului cu lumea educației. În această etapă, se pune accent pe dezvoltarea globală a copilului: emoțională, cognitivă, socială și fizică. Rolul educatoarei este dublat de cel al părinților, care trebuie să se implice activ în procesul de adaptare și încurajare a micuțului. În grădiniță se construiește prima punte spre școală, iar prin activități interactive, prin joacă și socializare, copilul se familiarizează treptat cu un sistem organizat.

Tranziția de la grădiniță la școală este un moment delicat, care poate influența semnificativ parcursul educațional al copilului. Este esențial ca între educatori și învățători să existe o colaborare funcțională, iar părinții să fie informați și pregătiți pentru a sprijini această schimbare. **Școala** devine astfel nu doar un loc de învățare, ci și un mediu de dezvoltare personală, unde copilul este ghidat să își formeze gândirea critică, responsabilitatea și respectul față de ceilalți.

Familia, ca primă formă de socializare, joacă un rol crucial în susținerea educației. Valorile, atitudinile și comportamentele transmise acasă influențează în mod direct modul în care copilul se raportează la școală și la învățare. O familie implicată, care colaborează constant cu educatorii și profesorii, contribuie la performanțele școlare și la echilibrul emoțional al copilului. Este important ca părinții să participe la ședințe, să comunice deschis cu cadrele didactice și să se implice în activitățile educative.

Societatea, la rândul său, oferă contextul mai larg în care are loc educația. Valorile promovate de mass-media, de comunitatea locală, de instituțiile culturale și politice pot susține sau, dimpotrivă, pot sabota eforturile grădiniței, ale școlii și ale familiei. De aceea, este important ca societatea să se implice activ în susținerea educației prin politici publice coerente, prin investiții în infrastructură și prin proiecte educaționale adresate copiilor și tinerilor.

Pentru ca relația *Grădiniță – Școală – Familie – Societate* să fie una funcțională, este necesară o ***coordonare permanentă și o comunicare deschisă*** între toate aceste componente. Numai astfel se poate asigura coerența mesajelor educaționale și se pot preveni confuziile sau conflictele în formarea copilului.

Punctele – cheie ale relației ***Grădiniță – Școală – Familie – Societate*** sunt:

1. **Formarea completă a copilului**

1. Educația nu se face doar în grădiniță sau școală. Familia și societatea contribuie la dezvoltarea emoțională, socială și morală a copilului.

2. Continuitate în educație

1. Legătura între grădiniță și școală asigură o tranziție ușoară, fără rupturi care pot afecta adaptarea copilului.

3. Sprijin emoțional și educațional din partea familiei

1. Un copil susținut acasă progresează mai bine la grădiniță și școală. Părinții care colaborează cu educatoarele și profesorii ajută la consolidarea învățării.

4. Rolul societății în promovarea educației

1. O societate care sprijină educația (prin politici, modele pozitive, siguranță) contribuie la succesul copilului.

5. Comunicare și parteneriat

1. O bună comunicare între toate cele patru părți asigură un mediu coerent, stabil și motivant pentru copil.

6. Rezultate pe termen lung

1. Copiii educați într-un sistem în care grădinița, școala, familia și societatea colaborează devin adulți echilibrați, responsabili și implicați.

În concluzie, succesul sistemului de învățământ românesc depinde în mare măsură de modul în care aceste patru entități – **grădinița, școala, familia** și **societatea** – reușesc să colaboreze pentru binele copilului. Educația nu este responsabilitatea exclusivă a școlii, ci un efort comun, de durată, care necesită implicare, empatie și viziune.

Bibliografie

1. Cucoș, C. (2006). *Pedagogie*. Iași: Editura Polirom.
2. Ministerul Educației Naționale (2023). *Strategia Națională pentru Educația Timpurie*. București: MEN.
3. Miclea, M. (coord.) (2012). *Educația timpurie în România: politici, practici, perspective*. Cluj-Napoca: Presa Universitară Clujeană.

Evaluarea formativă în educația timpurie

Prof. ed. timpurie- Oglice Atena

Grădinița cu Program Prelungit Floare Albastră ,Craiova,Dolj

Evaluarea formativă reprezintă un element esențial al procesului educațional în educația timpurie, având rolul de a sprijini dezvoltarea armonioasă a copilului. Spre deosebire de evaluarea sumativă, evaluarea formativă se realizează pe parcursul activităților educative și are ca scop îmbunătățirea învățării, adaptarea demersului didactic și susținerea progresului individual al fiecărui copil.

1. Conceptul de evaluare formativă

Evaluarea formativă este un proces continuu de colectare și interpretare a informațiilor privind nivelul de dezvoltare și învățare al copilului, cu scopul de a oferi feedback constructiv. În educația timpurie, accentul se pune pe progres, nu pe performanță, iar evaluarea se realizează într-un mod non-invaziv, adaptat particularităților de vârstă.

2. Caracteristicile evaluării formative în educația timpurie

Evaluarea formativă se caracterizează prin:

1. continuitate și flexibilitate;
2. individualizare;
3. orientare spre progres;
4. utilizarea observației ca metodă principală;
5. accent pe feedback pozitiv și încurajator.

Aceasta urmărește dezvoltarea globală a copilului: cognitivă, socio-emoțională, fizică și lingvistică.

3. Metode și instrumente de evaluare formativă

3.1. Observația sistematică

Observația este metoda principală de evaluare în educația timpurie. Educatoarea urmărește comportamentele copilului în contexte naturale de învățare: joc liber, activități integrate, activități de grup.

3.2. Fișe de observație

Fișele permit consemnarea progreselor copilului în raport cu indicatorii de dezvoltare specifici vârstei.

3.3. Portofoliul copilului

Portofoliul cuprinde lucrări, desene, fișe, fotografii și alte produse ale activității copilului, evidențiind evoluția acestuia în timp.

3.4. Conversația și feedback-ul

Discuțiile individuale sau de grup oferă informații relevante despre înțelegerea sarcinilor și starea emoțională a copilului.

4. Rolul educatoarei în evaluarea formativă

Educatoarea are rolul de:

1. observa și interpreta comportamentele copilului;
2. adapta activitățile în funcție de nevoile individuale;
3. oferi feedback pozitiv și constructiv;
4. colabora cu familia pentru susținerea dezvoltării copilului.

Un climat educațional bazat pe încredere și siguranță emoțională este esențial pentru eficiența evaluării formative.

5. Importanța evaluării formative

Evaluarea formativă:

1. sprijină dezvoltarea individualizată a copilului;
2. reduce anxietatea asociată evaluării;
3. crește motivația pentru învățare;
4. contribuie la îmbunătățirea practicilor educaționale.

Prin evaluarea formativă, copilul este valorizat pentru efortul și progresul său, nu pentru rezultate finale.

Evaluarea formativă în educația timpurie este un proces complex și continuu, centrat pe copil și pe dezvoltarea sa globală. Prin utilizarea unor metode adecvate vârstei și printr-o abordare empatică, educatoarea poate sprijini progresul fiecărui copil și poate contribui la formarea unei baze solide pentru învățarea ulterioară.

Bibliografie (orientativă)

1. Curriculum pentru educația timpurie, MEN
2. Glava, A., **Psihologia copilului**
3. Crețu, C., **Educația timpurie – perspective moderne**
4. Revista „Învățământul Preșcolar”
5. Păun, E., **Pedagogie. Fundamente teoretice și aplicative**

Inteligența emoțională în educație

Prof. înv. Preșcolar Oglice Atena
Grădinița cu Program Prelungit Floare Albastră ,Craiova,Dolj

Inteligența emoțională este capacitatea de a recunoaște, înțelege și gestiona propriile emoții, dar și de a recunoaște, înțelege și influența emoțiile celor din jur. În ultimii ani, acest tip de inteligență a devenit din ce în ce mai important, mai ales în educație, acolo unde relațiile interumane joacă un rol esențial. Spre deosebire de inteligența academică (IQ), inteligența emoțională (EQ) ajută elevii și profesorii să creeze un mediu armonios de învățare. Trăim într-o lume în care inteligența academică nu mai este singura cheie a succesului.

Emoțiile, gestionarea lor și relațiile interpersonale influențează tot mai mult parcursul nostru educațional și profesional. În acest context, inteligența emoțională devine un element esențial în formarea tinerilor. Nu este suficient ca un elev să aibă cunoștințe teoretice solide dacă nu știe cum să colaboreze, să se adapteze la stres sau să își exprime emoțiile într-un mod sănătos.

1. Ce este inteligența emoțională?

Inteligența emoțională (IE sau EQ – „Emotional Quotient") reprezintă capacitatea de a percepe, înțelege, exprima și regla emoțiile, atât ale propriei persoane, cât și ale celor din jur. Psihologul Daniel Goleman a împărțit inteligența emoțională în cinci componente esențiale:

1. **Conștiința de sine** – capacitatea de a ne recunoaște emoțiile și efectele acestora;
2. **Autoreglarea** – controlul impulsurilor, capacitatea de a gestiona emoțiile negative;
3. **Motivația** – dorința de a ne atinge scopurile și perseverența;
4. **Empatia** – abilitatea de a înțelege sentimentele celorlalți;
5. **Abilitățile sociale** – comunicarea eficientă și construirea relațiilor pozitive.

Aceste abilități pot fi dezvoltate în timp și sunt la fel de importante ca inteligența logică sau verbală.

2. Importanța inteligenței emoționale în procesul educațional

Școala nu este doar un loc unde se transmit cunoștințe, ci și un spațiu de formare a caracterului și personalității. Într-un mediu educațional sănătos, inteligența emoțională:

1. Ajută elevii să-și gestioneze stresul, mai ales în perioade de evaluare sau examen;
2. Îi învață să coopereze, să asculte activ și să evite conflictele;
3. Le oferă sprijin în rezolvarea problemelor și în luarea deciziilor;
4. Contribuie la formarea unui climat pozitiv în clasă, unde elevii se simt în siguranță și încurajați.

Studiile au demonstrat că elevii cu inteligență emoțională ridicată au rezultate școlare mai bune, sunt mai puțin predispuși la absenteism și sunt mai implicați în activitățile școlare.

3. Dezvoltarea inteligenței emoționale la elevi

Pentru ca elevii să-și dezvolte inteligența emoțională, este necesar ca școala să creeze contexte de învățare care încurajează:

1. **Reflectarea asupra emoțiilor** – prin discuții libere sau jurnale personale;
2. **Lucrul în echipă** – prin proiecte sau jocuri de rol;
3. **Exprimarea emoțiilor** – prin artă, scris sau activități dramatice;
4. **Rezolvarea pașnică a conflictelor** – prin metode de mediere și negociere;
5. **Dezvoltarea empatiei** – prin citirea unor texte literare sau participarea la activități de voluntariat.

4. Rolul profesorului și al părinților în dezvoltarea inteligenței emoționale

Profesorii au o influență majoră în modelarea comportamentului emoțional al elevilor. Prin atitudinea lor empatică, prin răbdare și capacitatea de a încuraja, ei pot deveni modele de inteligență emoțională. Este important ca profesorii:

1. Să răspundă calm în fața conflictelor;
2. Să asculte activ și fără prejudecăți;
3. Să creeze un spațiu sigur unde elevii pot vorbi deschis despre ceea ce simt;
4. Să includă activități de educație socio-emoțională în orele de curs.

La rândul lor, părinții joacă un rol esențial. Prin exemplul propriu, ei le pot arăta copiilor cum se exprimă emoțiile într-un mod echilibrat și cum se construiesc relații sănătoase.

5. Exemple de activități educaționale care dezvoltă inteligența emoțională

1. Ora de dirigenție poate include teme precum: „Cum îmi exprim emoțiile?”, „Ce înseamnă empatia?” sau „Cum reacționez în situații de stres?”;
2. Proiecte interdisciplinare care implică colaborarea în grupuri;
3. Ateliere de dezvoltare personală, susținute de consilieri școlari sau psihologi;
4. Jocuri educaționale care stimulează cooperarea, încrederea și exprimarea sentimentelor;
5. Lectura de texte literare care ilustrează trăiri complexe ale personajelor.

Inteligența emoțională nu este un lux, ci o necesitate în educația modernă. Un elev care învață să-și înțeleagă emoțiile și să relaționeze sănătos cu ceilalți va deveni un adult echilibrat, empatic și responsabil. Într-o lume dinamică și plină de provocări, abilitatea de a gestiona emoțiile este la fel de valoroasă ca orice formulă matematică sau regulă gramaticală. De aceea, școala trebuie să pună un accent tot mai mare pe educația emoțională, în paralel cu cea cognitivă.

Bibliografie

1. Cucoș, C. (2006). *Psihopedagogie*. Iași: Editura Polirom.
2. Cerghit, I. (2008). *Metode de învățământ*. București: Editura Didactică și Pedagogică.

3. John Hattie (2009). *Visible Learning: A Synthesis of Over 800 Meta-Analyses Relating to Achievement*. Routledge.
4. Goleman, D. (2001). *Inteligența emoțională în educație*. București: Editura Curtea Veche.
5. Ministerul Educației (2020). *Strategia Națională pentru Învățare pe Tot Parcursul Vieții*.

EDUCAȚIA INOVATIVĂ– PUNTE ÎNTRE TRADIȚIE ȘI VIITOR

Profesor pentru educație timpurie,
Melencu Elena-Denisa Liceul Tehnologic Baia de Fier

Educația a fost dintotdeauna motorul progresului social, cultural și economic. În secolul XXI, caracterizat de schimbări rapide și de o dezvoltare tehnologică fără precedent, educația tradițională nu mai poate răspunde în mod eficient nevoilor elevilor și cerințelor societății. Astfel, conceptul de educație inovativă devine esențial. Educația inovativă nu se rezumă la introducerea unor instrumente digitale în sala de clasă, ci presupune o transformare profundă a mentalității, a metodelor de predare și a relației dintre profesor și elev. Ea înseamnă adaptarea procesului educațional la realitățile contemporane, promovarea creativității, a gândirii critice și a colaborării, precum și pregătirea elevilor pentru provocările viitorului.

Educația inovativă are ca obiectiv principal dezvoltarea competențelor necesare pentru secolul XXI. Elevii nu mai trebuie să fie doar receptori pasivi ai informației, ci participanți activi în procesul de învățare. Profesorul devine facilitator, ghidându-i spre descoperirea cunoștințelor și aplicarea lor în contexte reale. În acest fel, educația își depășește rolul tradițional și se transformă într-un proces dinamic, centrat pe nevoile individuale ale fiecărui elev.

Un rol fundamental în educația inovativă îl are tehnologia. Platformele online precum Google Classroom, Microsoft Teams sau Moodle permit colaborarea și accesul la resurse educaționale variate. Tablele interactive, aplicațiile educaționale și simulările virtuale transformă lecțiile în experiențe captivante, iar inteligența artificială contribuie la personalizarea procesului de învățare, adaptând conținutul la ritmul și nivelul fiecărui elev. Realitatea augmentată și realitatea virtuală oferă posibilitatea de a explora lumi noi, de a înțelege fenomene complexe și de a experimenta situații imposibil de reprodus în sala de clasă tradițională. Astfel, educația devine mai atractivă, mai accesibilă și mai eficientă.

Metodele pedagogice inovatoare completează rolul tehnologiei. Învățarea bazată pe proiecte îi ajută pe elevi să aplice cunoștințele în situații reale, dezvoltând abilități practice și spirit de echipă. Gamificarea, prin introducerea elementelor de joc în procesul educațional, crește motivația și implicarea elevilor. Învățarea colaborativă stimulează schimbul de idei și cooperarea, iar educația centrată pe elev pune accent pe nevoile individuale, transformând sala de clasă într-un spațiu dinamic și interactiv. În plus, micro-învățarea, prin lecții scurte și concentrate pe un singur concept, răspunde nevoilor generației digitale, care are un ritm de atenție diferit față de cel al generațiilor anterioare.

Educația inovativă are un impact major și asupra incluziunii sociale. Prin utilizarea resurselor digitale, elevii din medii defavorizate pot beneficia de acces egal la educație. Programele de prevenire a abandonului școlar se bazează pe metode interactive și adaptate nevoilor individuale, iar educația incluzivă integrează copiii cu cerințe educaționale speciale prin tehnologii asistive. În acest fel, inovația devine un instrument de echitate și solidaritate, contribuind la reducerea diferențelor sociale și la crearea unei societăți mai juste.

Exemplele de bune practici sunt numeroase. În România, universități și licee au început să organizeze conferințe dedicate inovației în educație, unde profesorii discută despre metode moderne și provocările sistemului actual. Programele Erasmus+ promovează schimbul de experiență între elevi și profesori din diferite țări, iar școlile inteligente dotate cu laboratoare digitale și platforme de învățare online demonstrează că educația poate fi transformată prin investiții și viziune. La nivel internațional, numeroase instituții de învățământ au adoptat modele inovative, precum educația STEAM, care integrează științele, tehnologia, ingineria, artele și matematica, pentru a stimula gândirea interdisciplinară și creativitatea.

Educația inovativă nu se limitează la sala de clasă. Ea presupune și formarea continuă a profesorilor, care trebuie să fie pregătiți să utilizeze noile tehnologii și metode pedagogice. Webinariile, cursurile online și comunitățile digitale de practică oferă oportunități de dezvoltare profesională și sprijină cadrele didactice în procesul de adaptare la schimbările din sistem. În plus, parteneriatele internaționale și colaborările între școli din diferite țări contribuie la schimbul de bune practici și la crearea unei rețele globale de educație inovativă.

În concluzie, educația inovativă nu este un lux, ci o necesitate. Ea asigură adaptarea școlii la cerințele societății moderne și pregătirea elevilor pentru viitor. Tehnologia, metodele pedagogice moderne și incluziunea educațională sunt pilonii principali ai acestei transformări. Profesorii, elevii și comunitatea trebuie să colaboreze pentru a construi un sistem educațional flexibil, creativ și orientat spre dezvoltarea competențelor viitoare. Doar prin deschidere către nou și prin curajul de a experimenta putem transforma educația într-un motor al progresului social și cultural. Educația inovativă este, în esență, cheia transformării societății moderne și garanția unui viitor mai bun.

Bibliografie:

1. Damian, Petronela (coord.), *Provocări și inovații în învățământul non formal,* Iași, 2021.

*2.*Călinoiu, Adriana; Marcu, Alexandra, *Educație și inovație în era tehnologiei digitale,* Craiova, 2025.

ROLUL GRĂDINIȚEI ÎN DEZVOLTAREA GLOBALĂ A COPILULUI PREȘCOLAR

PROF. CALOIAN FELICIA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ ,,ȘTEFAN LUCHIAN'' MOINEȘTI

Educația timpurie reprezintă fundamentul dezvoltării personalității umane, iar grădinița constituie cadrul instituțional în care copilul preșcolar beneficiază de experiențe educaționale organizate, adaptate particularităților sale de vârstă. Studiile de specialitate din domeniul psihologiei și pedagogiei evidențiază faptul că primii ani de viață sunt esențiali pentru dezvoltarea cognitivă, emoțională, socială și fizică a copilului.

Grădinița nu are doar rol instructiv, ci și formativ, contribuind la dezvoltarea autonomiei, a competențelor sociale și a capacității de adaptare a copilului la mediul școlar și social. Prin intermediul activităților desfășurate, copilul este pregătit pentru integrarea ulterioară în învățământul primar și pentru viața socială.

Conceptul de educație timpurie

Educația timpurie se referă la totalitatea influențelor educaționale exercitate asupra copilului de la naștere până la intrarea în școală. Conform Curriculumului pentru educație timpurie, aceasta vizează dezvoltarea globală a copilului, punând accent pe învățarea prin joc, explorare și interacțiune socială.

Jean Piaget consideră că perioada preșcolară se încadrează în stadiul preoperațional al dezvoltării cognitive, caracterizat prin gândire intuitivă, egocentrism și utilizarea simbolurilor. În acest context, activitățile educaționale trebuie să fie concrete, intuitive și bazate pe experiența directă a copilului.

Lev Vîgotski subliniază importanța mediului social și a adultului în procesul de învățare, introducând conceptul de „zonă a dezvoltării proxime", care evidențiază rolul educatoarei în sprijinirea copilului pentru a atinge niveluri superioare de dezvoltare.

Rolul grădiniței în dezvoltarea copilului preșcolar

Dezvoltarea cognitivă

Grădinița contribuie semnificativ la dezvoltarea proceselor cognitive: gândirea, memoria, atenția, limbajul și imaginația. Activitățile instructiv-educative sunt concepute astfel încât să stimuleze curiozitatea copilului și dorința de cunoaștere.

Prin jocuri didactice, activități matematice, activități de cunoaștere a mediului și educarea limbajului, copilul își formează primele noțiuni științifice, își îmbogățește vocabularul și învață să rezolve situații problematice simple.

Dezvoltarea socio-emoțională

Un rol esențial al grădiniței este dezvoltarea competențelor socio-emoționale. Copilul învață să interacționeze cu ceilalți, să respecte reguli, să coopereze și să își gestioneze emoțiile. Relațiile stabilite cu colegii și cu educatoarea contribuie la formarea unei imagini de sine pozitive.

Specialiștii subliniază faptul că experiențele sociale timpurii influențează comportamentele și atitudinile copilului pe termen lung, facilitând integrarea socială și școlară.

Dezvoltarea fizică și psihomotorie

Activitățile de educație fizică, jocurile de mișcare și activitățile practice contribuie la dezvoltarea armonioasă a organismului și la coordonarea motrică. Dezvoltarea motricității fine este esențială pentru pregătirea copilului în vederea scrisului.

Rolul educatoarei în grădiniță

Educatoarea reprezintă principalul factor educațional din grădiniță, având rol de organizator, îndrumător și facilitator al învățării. Aceasta trebuie să cunoască particularitățile de vârstă ale copiilor și să utilizeze metode și strategii didactice adecvate.

Relația afectivă dintre educatoare și copil este fundamentală pentru succesul activităților educative. Un climat educațional pozitiv, bazat pe încredere și respect reciproc, stimulează participarea activă a copilului la procesul de învățare.

Jocul – activitate fundamentală în grădiniță

Jocul este forma principală de activitate a copilului preșcolar și metoda fundamentală de învățare în grădiniță. Prin joc, copilul își dezvoltă gândirea, limbajul, imaginația și creativitatea.

Jocul didactic

Jocul didactic îmbină caracterul distractiv cu cel instructiv, facilitând însușirea de cunoștințe într-un mod atractiv. Acesta contribuie la consolidarea noțiunilor învățate și la formarea deprinderilor intelectuale.

Jocul de rol

Jocul de rol permite copilului să imite comportamentele adulților, să exploreze diferite situații de viață și să își dezvolte competențele sociale și emoționale.

Parteneriatul grădiniță–familie

Un aspect important al educației timpurii îl reprezintă colaborarea dintre grădiniță și familie. Implicarea părinților în activitățile educative contribuie la continuitatea educației și la susținerea dezvoltării copilului.

Specialiștii consideră că un parteneriat eficient între educatori și părinți favorizează adaptarea copilului la grădiniță și îmbunătățește rezultatele educaționale.

Grădinița joacă un rol esențial în dezvoltarea globală a copilului preșcolar, oferind cadrul organizat necesar formării competențelor de bază. Educația timpurie de calitate, realizată prin metode moderne și prin implicarea cadrelor didactice și a familiei, constituie fundamentul succesului școlar și social al copilului.

Investiția în educația preșcolară este confirmată de numeroase studii de specialitate ca fiind una dintre cele mai eficiente modalități de dezvoltare a potențialului uman.

Bibliografie:

1.Piaget, J. (1972). *Psihologia copilului*. București: Editura Didactică și Pedagogică;

2.Vîgotski, L. S. (1978). *Mind in Society: The Development of Higher Psychological Processes* Cambridge: Harvard University Press;

3.Șchiopu, U., Verza, E. (1997). *Psihologia vârstelor*. București: Editura Didactică și Pedagogică;

4.Breben, S., Gongea, E., Ruiu, G., Fulga, M. (2002). *Metode interactive de grup*. Iași: Editura Polirom;

5.Ministerul Educației (2019). *Curriculum pentru educație timpurie*. București;

6.Neacșu, I. (2010). *Învățarea școlară*. București: Editura Didactică și Pedagogică.

MICROSONDAJ PENTRU INCLUZIUNE ȘI DIVERSITATE ÎN EDUCAȚIA VOCAȚIONALĂ

Prof. Ramona Chiricheș Colegiul Tehnic „Samuil Isopescu” Suceava

În vara anului 2023 Colegiul Tehnic „Samuil Isopescu” Suceava devine partener în cadrul proiectului european ERASMUS + intitulat ”*A Micro-Survey Framework for Inclusion and Diversity in Vocational Education”(Un micro-sondaj pentru incluziune și diversitate în educația vocațională)*, 2023-1-DK01-KA220-VET-000160461, alături de următoarele instituții educaționale: Mercantec (Danemarca), Roc Noorderpoort (Olanda), Xarxa Formacio Professional (Spania), Centro De Formacion Somorrostro (Spania) și institutul de cercetare din Danemarca, StudentPulse A/S.

Pe parcursul a doi ani școlari (2023-2024 și 2024-2025) au avut loc întâlniri de lucru, ateliere, dezbateri, prezentări, mobilități pentru profesori în Viborg și Aalborg (localități din Danemarca) și Groningen (localitate din Olanda), toate coordonate de managerul de proiect internațional, Joel Susanne, Mercantec, Danemarca.

În perioada 3-4 iunie 2025, la Colegiul Tehnic „Samuil Isopescu” Suceava s-a desfășurat workshopul internațional ”*Inclusion and Diversity in Vocational Education (ID-VET)*” în cadrul proiectului european ERASMUS + . Workshopul a reunit toți membrii echipei de proiect fiecare cu realități culturale și educaționale diferite, dar unite de o preocupare comună: starea de bine a elevilor.

Workshopul final internațional desfășurat la Suceava a fost coordonat de profesorul de limba engleză Ramona Chiricheș, manager de proiect național pentru Colegiul Tehnic „Samuil Isopescu” Suceava. Timp de două zile, profesorii organizatori, Ramona Chiricheș, Cristina Hapenciuc și Cristina Vorniceanu, alături de consilieri școlari, profesori și reprezentanții institutului de cercetare, StudentPulse A/C din Danemarca au lucrat împreună în ateliere de discuții, sesiuni interactive și prezentări de rapoarte, care au pus accentul pe răspunsurile elevilor colegiilor tehnice implicate la un chestionar aplicat acestora de 5 ori pe parcursul a doi ani de zile, care să dezvăluie realitatea incluziunii școlare din multiple perspective. Elevii au completat chestionarul în mod anonim, ceea ce a permis oferirea de răspunsuri sincere legate de gradul de siguranță emoțională în clasă, relația elev-profesor, nivelul de mulțumire față de experiența școlară.

Vocea elevului a fost nu doar ascultată, ci integrată în mod activ în dezbateri. Elevii Colegiului Tehnic „Samuil Isopescu” au subliniat importanța relațiilor cu colegii, rolul esențial pe care familia îl joacă în formarea unui sentiment de apartenență la școală, gradul de motivație, influența școlii în dezvoltarea personală și academică a acestora, rolul educativ, formativ și de orientare profesională a școlii. Respondenții chestionarului au subliniat rolul fundamental al școlii în asigurarea egalității de șanse pentru toți elevii, indiferent de mediul social, etnie, religie sau alte diferențe, adaptarea metodelor de predare pentru a răspunde nevoilor diverse ale elevilor, integrarea elevilor cu cerințe educaționale speciale (C.E.S.) în colective obișnuite, combaterea discriminării și a excluziunii sociale, dar mai ales a promovării diversității ca valoare educațională și culturală.

De asemenea, au fost prezentate rapoarte naționale privind diversitatea și incluziunea cu datele exacte oferite de respondenți (elevi), fiind evidențiate modele de bună practică prin implicarea elevilor în unele decizii la nivelul școlii.

Ideea comună a participanților la workshopul internațional a fost că incluziunea reprezintă crearea unui mediu școlar în care elevul se simte în siguranță, valorizat, și implicat. Elevii care se simt acceptați, ascultați și sprijiniți sunt mai dispuși să participe activ la ore, să răspundă mai eficient cerințelor academice și să învețe cu plăcere. Cultivarea stării de bine în școală este o condiție de bază pentru ca elevii să devină încrezători și implicați în propria formare.

„Mânuțe mici, fapte mari” – Când educația începe cu gesturi mici

Lucuț Laurențiu Beniamin Alex, Liceul Tehnologic Tarna Mare

Reflecții asupra scrierii unui proiect eTwinning în cadrul cursului CCD

În ultimii ani, proiectele educaționale au devenit o componentă importantă a vieții școlii. Nu pentru că „se cer”, ci pentru că oferă un cadru diferit de lucru, mai flexibil și mai apropiat de realitatea elevilor. În cadrul cursului de formare organizat de Casa Corpului Didactic, tema proiectării unui proiect educațional a fost un bun prilej de a reflecta asupra modului în care un proiect poate fi construit realist, pornind de la nevoile concrete ale elevilor și ale școlii.

Proiectul **„Mânuțe mici, fapte mari”** a luat naștere dintr-o întrebare simplă, dar esențială: *cum putem vorbi despre valori, empatie și responsabilitate la clasa pregătitoare, fără a le transforma în concepte abstracte sau lecții moralizatoare?*

De ce un proiect pentru clasa pregătitoare?

La acest nivel de vârstă, copiii nu învață prin definiții sau explicații teoretice. Ei învață prin experiență, prin repetiție și prin exemple concrete. Din acest motiv, proiectul a fost gândit ca o succesiune de activități simple, desfășurate pe parcursul mai multor luni, care să îi ajute pe copii să înțeleagă ce înseamnă să fie atenți la cei din jur, să colaboreze și să facă gesturi mici de grijă.

În cadrul cursului CCD, accentul a fost pus pe scrierea unui proiect realist, ancorat în practica școlară. Nu s-a urmărit realizarea unui proiect „spectaculos”, ci a unuia **corect pedagogic**, sigur pentru copii și ușor de integrat în activitatea zilnică a clasei.

De la idee la structură

Unul dintre cele mai importante aspecte discutate în cadrul cursului a fost **claritatea scopului și a obiectivelor**. În cazul proiectului „Mânuțe mici, fapte mari”, scopul nu a fost formulat în termeni generali, precum „dezvoltarea dimensiunii europene”, ci în termeni concreți: formarea unor comportamente prosociale de bază, adaptate vârstei copiilor.

Obiectivele au fost formulate astfel încât să poată fi observate direct în activitatea copiilor: participarea la activități de grup, respectarea regulilor simple, asumarea unor sarcini mici, exprimarea emoțiilor și cooperarea cu colegii. Această abordare a fost esențială pentru a evita formulările vagi și pentru a asigura coerența întregului proiect.

Activități simple, cu impact real

Un alt element important în scrierea proiectului a fost alegerea activităților. Proiectul a fost structurat pe mai multe luni, fiecare etapă având un rol clar. Copiii au început prin activități de cunoaștere și cooperare, au continuat cu ateliere creative și au ajuns, treptat, la gesturi simbolice de dăruire.

Un moment important a fost cel legat de perioada sărbătorilor de iarnă, când copiii au realizat obiecte simple, cu scop simbolic, care au fost oferite ulterior, prin intermediul unei instituții partenere, persoanelor aflate în nevoie. Un aspect esențial discutat în cadrul cursului CCD a fost **protecția copilului**: copiii nu au fost implicați direct în distribuirea acestor obiecte și nu au fost expuși unor situații sensibile, activitatea fiind gândită cu responsabilitate și respect.

Colaborarea eTwinning – rolul real al partenerilor

Proiectul a fost conceput ca proiect eTwinning, iar colaborarea cu școli partenere europene a avut un rol clar definit. La clasa pregătitoare, colaborarea nu înseamnă întâlniri online între copii sau echipe mixte internaționale, ci **schimb de experiențe și produse**, mediat de cadrele didactice.

În cadrul proiectului, școlile partenere au realizat activități similare, adaptate contextului propriu, iar materialele au fost împărtășite prin TwinSpace. Astfel, copiii au avut ocazia să vadă că și alți copii, din alte țări, fac gesturi de bunătate și lucrează în mod asemănător, fără a fi nevoie de explicații complexe.

Ce aduce un astfel de proiect în practica didactică?

Dincolo de produsele finale sau de documentarea în TwinSpace, valoarea proiectului constă în **îmbunătățirea practicii școlare**. Activitățile din proiect pot fi integrate ușor în rutina zilnică a clasei și pot fi reluate sau adaptate și după încheierea acestuia.

Pentru cadrele didactice, proiectul a fost un exercițiu de planificare pe termen mediu, de reflecție asupra propriului stil de lucru și de adaptare a activităților la nevoile reale ale copiilor. Cursul CCD a oferit cadrul necesar pentru această reflecție și pentru înțelegerea faptului că un proiect bine scris nu este unul complicat, ci unul coerent și onest.

Impactul proiectului asupra comunității locale

Deși proiectul „Mânuțe mici, fapte mari” este centrat pe activități desfășurate la nivelul clasei pregătitoare, efectele sale depășesc spațiul sălii de clasă și se reflectă în comunitatea locală. Implicarea copiilor în activități de cooperare și gesturi simbolice de dăruire a creat contexte reale de dialog între școală, familie și comunitate.

Un prim impact vizibil a fost **creșterea implicării familiilor**. Părinții au fost invitați să sprijine activitățile proiectului prin materiale, timp sau simple discuții cu copiii despre ce înseamnă să ajuți și să fii atent la nevoile celor din jur. Pentru mulți dintre ei, proiectul a devenit un prilej de a reflecta asupra modului în care valorile sunt transmise în viața de zi cu zi, dincolo de discursuri sau reguli formale.

De asemenea, colaborarea cu **instituții locale** precum parohia sau alte structuri comunitare a consolidat relația dintre școală și mediul în care aceasta funcționează. Implicarea acestor parteneri a fost una discretă, dar semnificativă, proiectul fiind perceput ca o inițiativă educațională responsabilă, orientată spre formarea copiilor, nu spre expunere publică. La nivelul comunității, proiectul a contribuit la **întărirea imaginii școlii ca spațiu al educației pentru valori**, nu doar al transmiterii de cunoștințe. Activitățile desfășurate au demonstrat că școala poate avea un rol activ în cultivarea empatiei și a responsabilității încă de la vârste mici, prin demersuri simple, dar coerente.

În final, impactul proiectului asupra comunității locale nu se măsoară prin amploarea activităților, ci prin **schimbările de atitudine** generate: mai multă deschidere spre colaborare, o relație mai strânsă între școală și familie și o înțelegere mai clară a faptului că educația pentru valori începe cu gesturi mici, dar constante.

Concluzie

„Mânuțe mici, fapte mari” nu este un proiect care promite schimbări spectaculoase, ci unul care își asumă pași mici, dar siguri. Scrierea acestui proiect, în cadrul cursului CCD, a demonstrat că

educația pentru valori poate fi realizată eficient încă de la începutul școlarității, dacă activitățile sunt gândite cu responsabilitate și respect față de copil.
Pentru alți profesori, acest proiect poate fi un exemplu că **impactul real în educație nu vine din formulări sofisticate, ci din activități simple, bine gândite**, care dau sens învățării și contribuie la formarea unor copii mai atenți la cei din jur.

Bibliografie

1. European Commission, *eTwinning Guidelines for Teachers*, Publications Office of the European Union, 2023;
2. OECD, *Beyond Academic Learning: Social and Emotional Skills*, OECD Publishing, Paris, 2021;
3. Zins, J. E.; Weissberg, R. P.; Wang, M. C.; Walberg, H. J., *Building Academic Success on Social and Emotional Learning*, Teachers College Press, New York, 2004;
4. Goleman, Daniel, *Inteligența emoțională*, Editura Curtea Veche, București, 2006.

Principii și obiective în educația ecologică la nivel preșcolar

Autor: Sfetcu Adelina Petronela
Școala Gimnazială Petre Sava Băleanu" Văliug,
jud. Caraș-Severin

Educația ecologică a devenit o componentă esențială în formarea tinerelor generații, având ca scop dezvoltarea unei conștiințe ecologice și a unui comportament responsabil față de mediul înconjurător. La nivel preșcolar, introducerea conceptelor de ecologie trebuie să fie adaptată capacităților cognitive și emoționale ale copiilor, folosind metode pedagogice adecvate vârstei și experienței lor de viață. Acest articol își propune să exploreze principiile fundamentale și obiectivele esențiale ale educației ecologice la nivel preșcolar, evidențiind importanța integrării acestor aspecte în curriculumul educațional.

1.Principiul relevanței pentru copil (centrării pe copil).

Educația ecologică trebuie să fie relevantă pentru viața de zi cu zi a copiilor. Activitățile și conținuturile educaționale trebuie corelate cu experiențele lor personale și cu mediul imediat înconjurător. De exemplu, explorarea parcului local sau a grădinii grădiniței poate oferi un context ideal pentru învățarea despre plante, animale și importanța protejării naturii.

2. Principiul integrării

Aspectele ecologice trebuie integrate în toate domeniile de activitate și disciplinele preșcolare. Astfel, educația ecologică nu ar trebui să fie un subiect izolat, ci parte integrantă a tuturor activităților educative. De exemplu, învățarea despre reciclare poate fi legată de activități artistice, matematice sau lingvistice.

3. Principiul participării active

Copiii trebuie să fie implicați activ în procesele de învățare, prin experiențe directe și activități practice. Experiențele hands-on, precum plantarea și îngrijirea plantelor sau observarea insectelor, sunt esențiale pentru dezvoltarea unei înțelegeri profunde și a unui respect pentru mediul natural.

4. Principiul continuității

Educația ecologică trebuie să fie un proces continuu, început de la o vârstă fragedă și menținut pe tot parcursul vieții. Prin urmare, este important ca aceste concepte să fie introduse încă din primii ani de viață și să fie consolidate pe măsură ce copiii cresc și se dezvoltă.

<u>Obiective în educația ecologică preșcolară</u>

1. Dezvoltarea cunoștințelor despre mediu

Un prim obiectiv este acela de a dezvolta cunoștințele copiilor despre mediul înconjurător, incluzând informații despre plante, animale, resurse naturale și procese ecologice
fundamentale. Acest lucru se poate realiza prin activități de observare directă, experimente simple și jocuri educative.

2. Promovarea comportamentelor ecologice

Un alt obiectiv important este cultivarea unor comportamente ecologice pozitive, cum ar fi reciclarea, economisirea resurselor și îngrijirea plantelor și animalelor. Aceste comportamente trebuie promovate prin exemple practice și rutine zilnice în grădiniță.

3. Dezvoltarea atitudinilor pozitive față de natură

Este esențial să se cultive atitudini pozitive și o apreciere profundă pentru natură. Copiii trebuie încurajați să exploreze, să întrebe și să exprime curiozitatea față de mediul înconjurător. Activitățile în aer liber, poveștile și jocurile tematice pot contribui semnificativ la acest obiectiv.

4. Îmbunătățirea abilităților de gândire critic și rezolvare a problemelor

Prin educația ecologică, copiii trebuie să fie încurajați să gândească critic și să găsească soluții la problemele de mediu. Activitățile care implică identificarea problemelor ecologice și propunerea de soluții simple pot dezvolta abilități de gândire critică și creativă.

Educația ecologică la nivel preșcolar joacă un rol cimportant în formarea unei generații conștiente și responsabile față de mediul înconjurător. Prin aplicarea principiilor rcopilanței, integrării, participării active și continuității, și prin urmărirea obiectivelor de dezvoltare a cunoștințelor, promovarea comportamentelor ecologice, cultivarea atitudinilor pozitive și îmbunătățirea abilităților de gândire critică, putem asigura o educație ecologică de calitate. Acest demers educațional nu numai că va contribui la protecția mediului, dar va forma și indivizi capabili să facă față provocărilor ecologice ale viitorului.

<u>Corelarea obiectivelor educaționale cu competențele generale și specifice în educația preșcolară</u>

Educația preșcolară reprezintă fundamentul pe care se construiesc competențele cognitive, emoționale și sociale ale copilului. În acest context, corelarea obiectivelor educaționale cu competențele generale și specifice devine esențială pentru a asigura un proces educativ coerent și eficient. Obiectivele educaționale stabilesc direcția și scopurile învățării, în timp ce competențele generale și specifice definesc aptitudinile și cunoștințele pe care copiii trebuie să le dobândească.

A). Definirea competențelor generale și specifice

Competențele generale sunt abilități largi și transversale care se aplică în diverse contexte și discipline. Acestea includ competențe precum gândirea critică, comunicarea eficientă, cooperarea și rezolvarea de probleme. În educația preșcolară, competențele generale vizează dezvoltarea globală a copilului, incluzând capacitatea de a interacționa cu ceilalți, de a-și exprima ideile și emoțiile și de a înțelege concepte fundamentale despre lume.

Competențele specifice sunt abilități și cunoștințe aplicabile în contexte particulare, legate de discipline sau domenii de învățare specifice. De exemplu, în cadrul educației preșcolare, competențele specifice pot include recunoașterea literelor și cifrelor, înțelegerea conceptelor de bază de matematică, și dezvoltarea abilităților motorii fine prin activități artistice.

B) Corelarea obiectivelor educaționale cu competențele

Corelarea obiectivelor educaționale cu competențele generale și specifice implică o planificare atentă și strategică a activităților și materialelor didactice. Acest proces asigură că fiecare obiectiv educațional contribuie la dezvoltarea unei sau mai multor competențe, creând astfel un curriculum integrat și coerent.

 Stabilirea obiectivelor educaționale

Primul pas în corelarea obiectivelor cu competențele este definirea clară a obiectivelor educaționale. Acestea trebuie să fie specifice, măsurabile, realizabile, rcopilante și limitate în timp (SMART). De exemplu, un obiectiv educațional în domeniul limbajului ar putea fi: "Copilul va fi capabil să recunoască și să denumească cel puțin 10 litere ale alfabetului până la sfârșitul semestrului."

 Identificarea competențelor rcopilante

După stabilirea obiectivelor, educatorii trebuie să identifice competențele generale și specifice pe care aceste obiective le vor dezvolta. Continuând exemplul de mai sus, recunoașterea literelor alfabetului dezvoltă competențe specifice în domeniul literar, dar și competențe generale precum gândirea critică și atenția la detalii.

 Proiectarea activităților educaționale

Activitățile educaționale trebuie proiectate astfel încât să faciliteze atingerea obiectivelor și dezvoltarea competențelor. De exemplu, pentru obiectivul de recunoaștere a literelor, educatorii pot utiliza jocuri de potrivire a literelor, cântece alfabetice, și activități de desen și colorat litere. Aceste activități nu doar că ajută la recunoașterea literelor, dar și îmbunătățesc abilitățile motorii fine și încurajează cooperarea și comunicarea între copii.

 Evaluarea progresului

Evaluarea este esențială pentru a monitoriza progresul copiilor în atingerea obiectivelor educaționale și dezvoltarea competențelor. Evaluările pot fi formale, cum ar fi testele de cunoștințe, sau informale, prin observații și discuții cu copiii. Feedback-ul continuu permite ajustarea activităților și strategiilor educaționale pentru a răspunde nevoilor fiecărui copil.

C) Beneficiile corelării obiectivelor cu competențele

Corelarea obiectivelor educaționale cu competențele generale și specifice oferă numeroase beneficii. Aceasta asigură un proces educațional structurat și orientat spre rezultate, facilitează învățarea integrată și holistică, și sprijină dezvoltarea armonioasă a copiilor. De asemenea, această abordare permite o mai bună adaptare a curriculumului la nevoile și interesele individuale ale copiilor, promovând astfel un mediu de învățare incluziv și motivant.

Corelarea obiectivelor educaționale cu competențele generale și specifice este esențială pentru a crea un curriculum preșcolar eficient și rcopilant. Prin stabilirea clară a obiectivelor, identificarea competențelor rcopilante, proiectarea activităților educaționale adecvate și evaluarea continuă a progresului, educatorii pot asigura dezvoltarea echilibrată și armonioasă a copiilor, pregătindu-i pentru succesul viitor în educație și viață.

BIBLIOGRAFIE

Bandura, A. (1977). *Social Learning Theory*. Prentice Hall. Disponibil la: https://scholar.google.com/scholar?q=Social+Learning+Theory+Bandura

• Dewey, J. (2020). Environmental Education through Interactive Pedagogies: A Review. *ERIC*. Disponibil la: https://eric.ed.gov/?id=EJ1153241

• ERIC. (2018). Interactive Teaching Methods in Ecological Education. Recuperat de la *ERIC*.

• Google Scholar. (2017). Interactive Teaching Strategies in Environmental Education. Recuperat de la *Google Scholar*.

• Johnson, B. (2019). Collaborative Learning in Environmental Education: A Systematic Review. *SpringerOpen*. Disponibil la: https://link.springer.com/article/10.1007/s11165-016-9544-4

ROLUL TEHNOLOGIEI DIGITALE ÎN EVALUAREA ÎNVĂȚĂRII

Prof. IGNAT EUGENIA CORINA, Liceul Tehnologic ”Petru Poni” Iași

În prezent, progresele tehnologice au pătruns în fiecare aspect al vieții noastre printr-o serie de necesități modelate digital. Lumea digitală oferă beneficii extraordinare tuturor.

Evaluarea este foarte importantă în procesul de predare – învățare, aceasta oferind dovezi care arată progresul și înțelegerea elevilor asupra unui subiect de învățare.

Schimbările aduse de tehnologia digitală în activitățile de predare și învățare au influențat procesul de evaluare în toate instituțiile de învățământ, educația actuală bazându-se pe rezultate.

Noile tehnologii și instrumente sunt benefice pentru evaluare deoarece oferă o experiență de evaluare mai holistică, imediată și captivantă.

Evaluările integrate cu tehnologia sunt utilizate atât în evaluarea formativă cât și în cea sumativă pentru a oferi mecanisme de partajare a feedback-ului imediat, diagnosticarea și testarea abilităților și cunoștințelor, autoevaluări și oferirea unei imagini de ansamblu asupra stăpânirii și realizărilor elevilor într-o situație de învățare.

Digitalizarea în evaluarea învățării poate oferi o documentare mai bună și mai structurată a dovezilor. Această păstrare organizată a evidențelor poate facilita analiza datelor stocate de către profesor în vederea planificării activităților de predare - învățare, astfel încât să se garanteze succesul elevilor în învățare.

Printre contribuțiile aduse de tehnologia digitală în evaluarea învățării, se evidențiază următoarele:

1. Furnizarea feedback-ului imediat. Tehnologia digitală permite oferirea feedback-ului „în timp real” elevilor și profesorilor cu privire la progresul și realizările învățării, identificând rapid problemele / greșelile elevilor. Aceasta conduce la îmbunătățirea experienței de evaluare, la îmbunătățirea rezultatelor pe termen lung și la creșterea gradului de implicare al elevilor.
2. Îmbunătățirea învățării centrate pe elev. Tehnologia digitală facilitează autoevaluarea și învățarea controlată printr-o varietate de dovezi, feedback formativ imediat, o mai bună urmărire a progresului către rezultatele învățării. În acest context, vizualizarea datelor este extrem de relevantă.
3. Oferirea suportului pentru învățarea colaborativă. Tehnologia digitală oferă șansa pentru implementarea interevaluării. Elevii pot desfășura activități și pot împărtăși cunoștințe și, ulterior, pot efectua evaluarea împreună. Această situație îmbunătățește interacțiunea socială dintre elevi.
4. Furnizarea informațiilor autentice. Elevii pot prezenta probleme dificile și modalități de evaluare a abilităților complexe, cum ar fi abilitățile de rezolvare a problemelor, luarea deciziilor și testarea ipotezelor. Aceste situații oferă informații clare și autentice despre stăpânirea abilităților de către elevi și sunt capabile să prezică realizările viitoare și nevoile educaționale ulterioare.
5. Extinderea intervalul de măsurare. Prin capacitatea de a crea și vizualiza seturi de date complexe și modele care iau în considerare mai mulți factori, tehnologia digitală poate măsura simultan competențe multifațetate care implică seturi de cunoștințe și procese cognitive care anterior erau dificil de evaluat. De exemplu, activitățile de simulare pot măsura instantaneu abilitățile tehnice de utilizare a computerului, procesele decizionale și planificarea strategică a elevilor.
6. Răspuns flexibil și adecvat. Tehnologia digitală oferă, de asemenea, opțiuni în ceea ce privește abordarea, formatul și momentul evaluării de către elevi.

7. Creșterea eficienței și reducerea volumului de muncă al profesorilor. Ușor de utilizat din punct de vedere administrativ, are potențialul de a îmbunătăți eficiența gestionării datelor, cum ar fi etichetarea și stocarea informațiilor, și de a ajuta profesorii să utilizeze mai bine timpul și resursele.
8. Îmbunătățirea performanței elevilor. Evaluarea digitală oferă feedback electronic și, astfel, poate îmbunătăți rapid performanța elevilor și poate încuraja o mai bună implicare a acestora.
9. Integrarea evaluării formative și sumative. Evaluările sumative tind să fie retrospective, deoarece aceste evaluări testează cunoștințele dobândite anterior în procesul de învățare, fără a lăsa oportunități pentru învățare continuă. Acest lucru se datorează faptului că evaluarea sumativă este implementată la sfârșitul modulului sau al anului școlar. Tehnologia digitală poate ajuta activitățile de evaluare prin integrarea evaluării și a instruirii, cum ar fi într-un mediu de învățare imersiv sau prin monitorizarea modului în care elevii rezolvă problemele folosind computerele și oferind feedback imediat. Îmbunătățește validitatea și fiabilitatea evaluărilor. Evaluările digitale pot ajuta la urmărirea validității evaluărilor (dacă activitatea este o măsură corectă a abilităților și înțelegerii) prin utilizarea multimedia, mai degrabă decât prin simpla bază pe manuale. În plus, poate oferi o creștere a fiabilității scorurilor și un set de date robust pentru o analiză mai aprofundată.

În concluzie, tehnologia are capacitatea de a transforma evaluarea din sistemele educaționale. Tehnologia poate fi valorificată pentru a dezvolta modalități de evaluare mai eficiente, valide și fiabile, care îi pot ajuta pe profesori să înțeleagă și să sprijine mai bine învățarea elevilor. Pentru aceasta, este importantă existența unui plan și a unei înțelegeri clare a obiectivelor evaluării. Educatorii trebuie să selecteze mai întâi strategiile de evaluare cele mai eficiente pentru necesitățile de învățare ale elevilor, deci să identifice tipul de evaluare, instrumentele digitale necesare, resursele necesare și procesele de evaluare și feedback.

Bibliografie

1. Apostolache, R. (2022). Competența pedagogică digitală. Iași: Editura Polirom.
2. Angus, S.D.,Watson, J. (2009) 'Does regular online testing enhance student learning in the numerical sciences? Robust evidence from a large data set'. British Journal of Educational Technology, 40 (2), pp. 255-272.
3. Bejinaru, R. (2019). Impact of digitalization on education in the knowledge economy. Management Dynamic in the Knowledge Economy, 7(3). pp.367-380.

Strategii didactice moderne bazate pe cooperare – o necesitate în educația elevului contemporan

Profesor pentru învățământul primar Porfir Ionela
Școala Gimnazială nr. 1 Domnița, Țibana, Iași

Educația contemporană traversează un proces amplu de redefinire, determinat de schimbările sociale, culturale și tehnologice care influențează profund profilul elevului de astăzi. În acest context, școala nu mai poate funcționa exclusiv pe baza unor modele tradiționale de predare, centrate pe transmiterea unilaterală a informației, ci este chemată să adopte strategii didactice care să răspundă nevoilor reale ale copilului: implicare activă, relaționare, sens și autonomie în învățare. Strategiile didactice moderne, în special cele bazate pe cooperare, devin astfel nu simple alternative metodologice, ci necesități pedagogice în formarea elevului contemporan.

Strategia didactică – expresie a profesionalismului educațional

Strategia didactică reprezintă un ansamblu coerent de decizii pedagogice prin care cadrul didactic organizează procesul de predare–învățare în vederea atingerii finalităților educaționale. Aceasta presupune corelarea metodelor, procedeelor, formelor de organizare și a mijloacelor didactice într-un demers unitar, flexibil și adaptat particularităților colectivului de elevi. În literatura de specialitate, strategia didactică este definită ca un sistem de acțiuni pedagogice interdependente, orientate spre realizarea eficientă a actului educațional[17].

În pedagogia modernă, strategia didactică nu mai este concepută ca un model rigid, aplicabil uniform, ci ca o construcție deschisă, supusă adaptării continue. Alegerea strategiilor reflectă competența profesională a cadrului didactic, capacitatea acestuia de a anticipa dificultăți, de a valorifica potențialul elevilor și de a crea contexte de învățare semnificative.

Învățarea prin cooperare – fundamente teoretice

Învățarea cooperativă se bazează pe ideea că achizițiile cognitive se consolidează mai eficient atunci când elevii interacționează, colaborează și construiesc sensuri împreună. Această abordare valorifică interdependența pozitivă dintre membrii grupului, responsabilitatea individuală și colectivă, comunicarea autentică și reflecția asupra procesului de învățare.

Strategiile didactice bazate pe cooperare favorizează dezvoltarea nu doar a competențelor cognitive, ci și a celor sociale și emoționale. Constantin Cucoș subliniază faptul că aceste strategii contribuie la formarea autonomiei, a spiritului responsabil și a capacității elevilor de a se integra activ

în comunități de învățare[8]. Prin cooperare, elevii învață să argumenteze, să negocieze puncte de vedere, să respecte opiniile celorlalți și să își asume roluri în cadrul unui grup.

Educația elevului contemporan și perspectiva asupra viitorului

Profilul elevului contemporan este caracterizat de acces rapid la informație, diversitate de experiențe și nevoia crescută de relaționare și validare. În acest context, școala are responsabilitatea de a depăși obiectivul limitat al transmiterii de cunoștințe și de a forma competențe transferabile, necesare adaptării la o societate aflată în permanentă schimbare.

În spiritul pedagogiei promovate de Maria Montessori, educația copilului nu se limitează la pregătirea pentru cerințele imediate ale prezentului, ci vizează formarea unei personalități capabile să se adapteze unui viitor imprevizibil. Accentul cade pe dezvoltarea autonomiei, a responsabilității și a capacității de a învăța pe tot parcursul vieții, astfel încât elevul să poată face față unor contexte educaționale și sociale pe care școala de astăzi nu le poate anticipa în totalitate. Din această perspectivă, strategiile didactice bazate pe cooperare răspund nevoii de a forma nu doar competențe cognitive, ci și atitudini și valori esențiale pentru integrarea activă și responsabilă în societate.

Beneficiile strategiilor didactice bazate pe cooperare

Literatura pedagogică evidențiază multiple beneficii ale utilizării strategiilor cooperante în procesul educațional. Printre acestea se numără creșterea motivației pentru învățare, dezvoltarea stimei de sine, îmbunătățirea relațiilor interpersonale și consolidarea achizițiilor cognitive. Activitățile cooperative creează contexte favorabile pentru participarea activă a tuturor elevilor, inclusiv a celor mai timizi, care, într-un cadru sigur și sprijinitor, își pot valorifica potențialul.

Emil Păun arată că învățarea prin cooperare stimulează autonomia elevului și transformă procesul educațional într-un demers participativ și reflexiv[9]. Astfel, accentul se mută de la competiție la colaborare, iar învățarea capătă un caracter profund formativ, centrat pe progres individual și colectiv.

Concluzionând, strategiile didactice moderne bazate pe cooperare se dovedesc a fi compatibile cu cerințele actuale ale procesului educațional și cu particularitățile elevului contemporan. Acestea contribuie la diversificarea demersului didactic și la eficientizarea activităților de predare–învățare, prin integrarea unor forme de lucru care valorizează interacțiunea, participarea activă și construirea semnificațiilor în contexte colaborative.

Aplicarea strategiilor bazate pe cooperare favorizează dezvoltarea unor competențe transversale relevante pentru parcursul educațional al elevilor, precum comunicarea, responsabilitatea în sarcină, capacitatea de analiză și reflecție, precum și adaptarea la situații de învățare variate. Prin structurarea activităților în mod participativ, elevii sunt implicați în procesul de învățare într-o manieră activă și conștientă, ceea ce susține consolidarea achizițiilor și transferul acestora în contexte noi.

Totodată, utilizarea strategiilor cooperative contribuie la configurarea unui climat educațional favorabil, caracterizat prin respect reciproc, cooperare și asumarea rolurilor în cadrul grupului. Acest cadru facilitează implicarea echilibrată a elevilor și sprijină dezvoltarea relațiilor funcționale în colectivul clasei, fără a diminua exigențele academice ale demersului didactic.

În această perspectivă, strategiile didactice moderne bazate pe cooperare pot fi considerate o direcție metodologică relevantă pentru practica educațională actuală, întrucât susțin atât realizarea obiectivelor curriculare, cât și formarea unor competențe necesare adaptării elevilor la cerințele educaționale și sociale viitoare.

Bibliografie:

1. Cerghit, I., *Metode de învățământ*, Editura Polirom, Iași, 2006.
2. Cucoș, C., *Pedagogie*, Editura Polirom, Iași, 2009.
3. Păun, E., *Pedagogie. Fundamente teoretice și demersuri aplicative*, Editura Polirom, Iași, 2017.

PLAN DE ACTIVITĂȚI PENTRU COMBATEREA VIOLEȚEI

ÎN CAZUL UNUI ELEV CU AUTISM ȘI ADHD

Profesor psihopedagogie specială Bucur Maria Ioana
Centrul Școlar pentru Educație Incluzivă ”Rudolf Steiner” Hunedoara

Personalizarea activităților pentru un elev de 10 ani care prezintă un diagnostic dual de **Autism și ADHD** necesită o structură foarte clară, stimuli vizuali puternici și oportunități de mișcare controlată. La această vârstă, copilul se află la granița dintre copilărie și pre-adolescență, deci activitățile trebuie să fie relevante pentru mediul școlar, dar și ludice.

1. Gestionarea Impulsivității și a Furiei (accent pe ADHD/Autism)

Deoarece ADHD-ul aduce dificultăți în controlul impulsurilor, iar autismul poate genera frustrare din cauza suprasolicitării senzoriale, avem nevoie de instrumente vizuale și fizice.

1. **„Termometrul Furiunii” (Vizual):**
1. **Activitate:** Crearea unui poster cu un termometru colorat (verde = calm, galben = neliniștit, roșu = explozie).
2. **Adaptare:** Elevul pune un magnet sau un indicator unde se simte în acel moment. Învățăm „pașii de răcire” pentru fiecare culoare (ex: la galben, cerem o pauză de 2 minute sau strângem o minge antistres).
2. **Tehnica „Baloanelor de Săpun” (Fizic):**
1. **Scop:** Controlul respirației pentru calmare.
2. **Adaptare:** Pentru un copil cu ADHD, respirația abstractă e grea. Folosirea baloanelor de săpun reale îl forțează să expire rar și lung (altfel balonul se sparge sau nu se formează), ceea ce liniștește sistemul nervos în mod natural.

2. Povești Sociale Personalizate (Focus pe Autism)

Copiii cu autism au nevoie de scenarii clare, de tip „Dacă... atunci...”, pentru a înțelege ce este violența și cum să o evite.

1. **Scenariul „Mâinile sunt pentru a ajuta, nu pentru a lovi”:**
1. **Activitate:** O poveste scurtă cu poze în care personajul principal (care îi seamănă elevului) trece printr-o situație frustrantă (ex: un coleg i-a luat jucăria/creionul).
2. **Regulă clară:** „Când sunt supărat, îmi pun mâinile în buzunar sau cer ajutorul doamnei învățătoare. Nu împing.”
2. **Jocul „Cercul de Siguranță” (Spațiu Personal):**
1. **Activitate:** Folosirea unui cerc de tip *hula-hoop* pentru a vizualiza spațiul personal.
2. **Scop:** Învățarea faptului că încălcarea spațiului altuia poate fi percepută ca agresiune și că el are dreptul să ceară spațiu dacă se simte copleșit.

3. Strategii de Comunicare și Auto-Apendare

Un copil cu ADHD/Autism poate deveni agresiv reactiv (ca apărare) dacă nu știe cum să exprime că este deranjat.

1. **Cardurile „Stop și Cere Help”:**
1. **Activitate:** Elevul poartă un set de carduri laminate pe un breloc la ghiozdan/curelușă.

2. **Cardul Roșu (STOP):** Îl arată colegului care îl necăjește.
3. **Cardul Galben (PAUZĂ):** Îl arată profesorului când simte că „va exploda” (nevoie de pauză senzorială).

2. **„Detectivul de Emoții”:**

1. **Activitate:** Folosirea unor tablete sau fotografii cu colegi în diverse stări. Elevul trebuie să identifice semnele faciale: „Ionuț are sprâncenele încruntate. El este supărat. Dacă îl împing acum, va fi și mai rău.”

4. Prevenirea prin Managementul Energiei (Focus pe ADHD)

Multe acte de „violență” în cazul ADHD sunt, de fapt, exces de energie sau lipsă de coordonare motorie.

1. **„Pauza de Mișcare cu Scop”:**

1. Înainte de activități care necesită liniște, elevul primește o „misiune specială” care implică efort fizic (ex: să ducă un teanc de cărți la bibliotecă sau să șteargă tabla cu mișcări largi). Acest lucru reduce tensiunea acumulată care s-ar putea transforma în comportament agresiv.

2. **Colțul de Liniște (Senzorial):**

1. Un loc cu căști antifonice, o pătură ponderată sau obiecte de tip *fidget*. Elevul este încurajat să meargă acolo **înainte** ca frustrarea să devină violență.

Recomandări:

1. **Instrucțiuni scurte:** Folosiți maximum 5-7 cuvinte per instrucțiune (ex: „Mihai, mâinile pe bancă. Mulțumesc!”).
2. **Lăudați efortul, nu doar rezultatul:** „Am văzut că erai supărat, dar ai ales să numeri până la 5 în loc să lovești. Bravo, ai fost foarte puternic!”
3. **Rutina este sfântă:** Orice schimbare în program trebuie anunțată vizual pe tablă, pentru a evita anxietatea care duce la crize de agresivitate.

Povestea Socială creată special pentru un copil de 10 ani cu Autism și ADHD este scrisă la persoana I, pentru a-l ajuta să se identifice cu personajul, și folosește propoziții scurte și afirmative.

Cum să folosești acest material:

1. **Printează-l**
2. **Adaugă imagini:** Lângă fiecare punct, lipește o poză cu elevul sau un desen simplu care să ilustreze acțiunea.
3. **Citește-l zilnic:** Ideal înainte de pauza mare, când nivelul de zgomot și energie crește.

Exemplu de Poveste socială: „Pauza este un timp de liniște și joacă”

1. Sună clopoțelul! Când sună clopoțelul, ora s-a terminat. Acum începe pauza. În pauză, toți copiii se mișcă și vorbesc. Uneori este mult zgomot și copiii aleargă. *(Aici poți pune o poză cu sala de clasă în pauză)*

2. Cum mă simt? Uneori, în pauză, simt că în corpul meu este prea multă energie sau că zgomotul mă deranjează. Dacă un coleg mă atinge din greșeală sau vorbește prea tare, s-ar putea să mă simt supărat sau „încins” ca un termometru roșu. **E în regulă să mă simt așa.**

3. Mâinile mele sunt cuminți Chiar dacă sunt supărat, aleg să îmi păstrez mâinile și picioarele pe lângă corp. **Eu nu lovesc și nu împing.** Loviturile îi dor pe ceilalți și mă fac să pierd timpul de joacă. Dacă simt că îmi vine să lovesc, îmi pun mâinile în buzunare sau le strâng tare de tot într-un pumn, apoi le dau drumul.

4. Folosesc cuvintele sau cardul meu Dacă un coleg mă deranjează, pot să spun tare:

1. **„STOP! Nu îmi place!”**
2. **„Am nevoie de spațiu!”** Dacă nu pot vorbi, îi arăt cardul meu cu **STOP** 🛑.

5. Pauza mea de liniște (Opțiunea „ADHD/Senzorial”) Dacă simt că nu mai pot sta în zgomot, pot să merg în locul meu special sau să cer doamnei învățătoare:

1. **„Vreau o pauză de 5 minute la colțul de liniște.”** Pot să îmi pun căștile sau să mă joc cu obiectul meu preferat. Acolo sunt în siguranță.

6. Sunt un coleg grozav! Când folosesc cuvintele și îmi păstrez corpul liniștit, sunt un coleg bun. Toată lumea se simte în siguranță lângă mine. Sunt mândru de mine pentru că am reușit să rămân calm!

Sugestie de activitate practică după lectură:

După ce se citește povestea, se exersează astfel: *„Hai să ne prefacem că un coleg ți-a luat creionul. Arată-mi cum spui STOP și cum îți pui mâinile în buzunar.”* **Recompensă:** Dacă termină pauza fără incidente de violență, oferim imediat un stimulent vizual (un abțibild pe un tabel de progres sau 5 minute în plus de activitate preferată la calculator/tabletă).

Exemplu de Reguli Vizuale pentru Bancă

Regula Ce reprezintă (Imagine sugerată) Ce trebuie să facă elevul

1. SPUN STOP - O palmă ridicată sau semnul de circulație „STOP”. - Dacă cineva îl deranjează, ridică palma și spune clar: „Stop, nu-mi place!”.

2. MÂINI CUMINȚI - Două mâini care stau liniștite pe lângă corp sau în buzunare. - Îmi păstrez mâinile și picioarele pentru mine. Nu lovesc, nu împing.

3. CER PAUZĂ - O imagine cu o pereche de căști sau un cronometru mic. - Când simt că mă enervez (termometrul roșu), arăt cardul cu „Pauză” și merg la locul meu liniștit.

4. SPAȚIUL MEU - Un omuleț în interiorul unui cerc (bulă de siguranță). - Păstrez o distanță de un braț între mine și colegii mei.

Recomandări de implementare:

1. **Laminare:** Printează aceste pictograme și laminează-le pentru a rezista la utilizare zilnică.
2. **Carduri detașabile:** Poți folosi bandă Velcro (arici) pe bancă, astfel încât elevul să poată desprinde cardul „CER PAUZĂ” și să i-l înmâneze profesorului atunci când are nevoie.
3. **Consistență:** Toți profesorii care intră la clasă trebuie să cunoască aceste simboluri și să folosească același limbaj (ex: „Mihai, verifică regula nr. 2: Mâini cuminți”).

Bibliogafie

1. **Ministerul Educației (2020).** *Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 221/2019 prin care se previne bullying-ul în unitățile de învățământ (Ordinul nr. 4343/2020)*. Este documentul de bază care definește pașii de intervenție în școli.
2. **Legea Învățământului Preuniversitar nr. 198/2023.** Conține prevederi actualizate privind incluziunea elevilor cu CES (Cerințe Educaționale Speciale) și dreptul acestora la un mediu sigur.
3. **Ministerul Educației (2022).** *Strategia națională „Educație pentru toți”*. Se concentrează pe adaptarea curriculară și suportul pentru elevii cu dizabilități.
4. **Gherguț, A. (2016).** *Educația incluzivă și psihopedagogia persoanelor cu cerințe speciale*. Editura Polirom. (O lucrare de referință pentru adaptarea metodelor de predare).

5. **Gray, C. (2015).** *The New Social Story Book*. Future Horizons. (Carol Gray este creatoarea metodei Poveștilor Sociale, esențială pentru elevii cu autism).

Specificul evaluării în învățământul preșcolar

Prof. ed. Timpurie Cunea Raluca Gabriela
Grădinița P.N. Iazu

Evaluarea în învățământul preșcolar reprezintă un proces educațional complex, continuu și esențial, care are ca scop principal cunoașterea nivelului de dezvoltare al copilului și sprijinirea progresului său individual. Aceasta nu urmărește obținerea unor rezultate cuantificabile sau ierarhizarea copiilor, ci se concentrează pe observarea evoluției fiecărui copil în raport cu propriile posibilități și cu particularitățile sale de vârstă. În educația timpurie, evaluarea este strâns legată de procesul instructiv-educativ și contribuie la adaptarea demersului didactic la nevoile reale ale copiilor.

Caracteristicile evaluării în învățământul preșcolar

Evaluarea preșcolarilor se caracterizează printr-o serie de trăsături specifice, determinate de vârsta copiilor și de obiectivele educației timpurii. În primul rând, evaluarea are un caracter formativ, întrucât urmărește sprijinirea procesului de învățare și dezvoltare, oferind educatoarei informații necesare pentru îmbunătățirea activităților desfășurate. De asemenea, aceasta este continuă, realizându-se pe parcursul întregii zile, în contexte variate, atât în activitățile organizate, cât și în cele liber alese. Evaluarea are un caracter global, deoarece vizează dezvoltarea copilului pe toate planurile – cognitiv, socio-emoțional, psihomotor, al limbajului și al autonomiei personale. Totodată, evaluarea este individualizată, respectând ritmul propriu de dezvoltare al fiecărui copil, și este predominant calitativă, bazându-se pe descrieri, aprecieri și observații, nu pe note sau calificative.

Principiile evaluării în învățământul preșcolar

Procesul de evaluare în grădiniță se realizează cu respectarea unor principii fundamentale, menite să asigure dezvoltarea armonioasă a copilului. Un principiu esențial este respectarea interesului superior al copilului, astfel încât evaluarea să nu genereze stres sau anxietate. De asemenea, se urmărește crearea unui climat afectiv securizant, în care copilul să se simtă încurajat și acceptat. Evaluarea valorizează progresul individual și evită comparațiile între copii, punând accent pe evoluția fiecăruia. Obiectivitatea și consecvența în observare sunt necesare pentru obținerea unor informații relevante, iar colaborarea cu familia reprezintă un element important în susținerea dezvoltării copilului.

Metode și tehnici de evaluare

În învățământul preșcolar sunt utilizate metode și tehnici de evaluare adaptate particularităților de vârstă ale copiilor. Observarea sistematică reprezintă metoda de bază, prin care educatoarea urmărește comportamentul, reacțiile și achizițiile copilului în diferite situații educative. Convorbirea, realizată sub formă de dialog liber sau ghidat, permite evaluarea nivelului de înțelegere și a capacității de exprimare a copilului. Analiza produselor activității, precum desenele, colajele sau construcțiile realizate de copii, oferă informații valoroase despre creativitate, motricitate și nivel cognitiv. Jocul constituie principalul context de evaluare, deoarece prin intermediul acestuia copilul se manifestă liber și natural. De asemenea, se utilizează fișe de apreciere, grile de observare și portofoliul copilului, care reflectă evoluția acestuia în timp.

Instrumente de evaluare

Pentru a realiza o evaluare eficientă, educatoarea utilizează diverse instrumente specifice învățământului preșcolar. Printre acestea se numără caietul de observații, în care sunt consemnate

aspecte relevante ale comportamentului și progresului copilului, fișele individuale de progres, care evidențiază nivelul achizițiilor în diferite domenii de dezvoltare, precum și rapoartele descriptive, întocmite periodic. Portofoliul educațional reprezintă un instrument important, deoarece include produse ale activității copilului și permite urmărirea evoluției acestuia pe termen lung. De asemenea, discuțiile periodice cu părinții contribuie la o evaluare completă și coerentă.

Funcțiile evaluării în învățământul preșcolar

Evaluarea îndeplinește mai multe funcții importante în procesul educativ. Funcția diagnostică constă în identificarea nivelului de dezvoltare al copilului și a eventualelor dificultăți. Funcția formativă presupune orientarea și optimizarea activității educative, în funcție de nevoile identificate. Funcția predictivă permite anticiparea nevoilor viitoare de sprijin și adaptarea intervențiilor educaționale, iar funcția reglatorie asigură ajustarea strategiilor didactice pentru a sprijini progresul copilului.

Particularități ale evaluării preșcolarilor

Un aspect definitoriu al evaluării în învățământul preșcolar îl reprezintă integrarea acesteia în activitățile zilnice, fără a crea presiune asupra copilului. Evaluarea trebuie să fie percepută ca o activitate firească, desfășurată într-un cadru ludic și atractiv. Feedback-ul oferit copilului are un caracter pozitiv și încurajator, contribuind la dezvoltarea încrederii în sine și la stimularea motivației pentru învățare și explorare.

Concluzie

În concluzie, evaluarea în învățământul preșcolar este un proces esențial, centrat pe copil și pe dezvoltarea sa globală. Prin utilizarea unor metode adecvate vârstei și prin respectarea principiilor educației timpurii, evaluarea contribuie la construirea unei baze solide pentru parcursul educațional ulterior al copilului.

Bibliografie

1. Albulescu, I., Catalano, H. (2019). Sinteze de pedagogia învățământului preșcolar. Ghid pentru pregătirea examenelor de titularizare, definitivat și gradul II. București: Didactica Publishing House.
2. Anghelache, V. (coord). (2022). Metodica activităților instructiv-educative din grădiniță. Ghid pentru examenele de definitivat și grade didactice. București: EDP.
3. Neacşu, I., Manasia, L., Chicioreanu, T. (2016). Elaborarea lucrărilor de licenţă, disertaţie şi gradul didactic I. Ghid ştiinţific şi metodologic. Piteşti: Editura Paralela 45.
4. Pânișoară, I. O., Manolescu, M. (coord.).(2019). Pedagogia învățământului primar și preșcolar. Iași: Editura Polirom.
5. Radu, I.T. (1999). Evaluarea în procesul didactic. Bucureşti: E.D.P. ***. (2019). Curriculum pentru educație timpurie. București: M.E.N

Abordări practice pentru reducerea conflictelor dintre elevi

Prof. înv. primar, Condopol Andreea-Gabriela
Școala Gimnazială Chetriș

1.

Gestionarea situațiilor tensionate în clasă este o abilitate esențială pentru profesori, care contribuie nu doar la menținerea disciplinei, ci și la crearea unui mediu sigur și propice învățării. Confruntarea cu conflicte, frustrări sau izbucniri emoționale ale elevilor este inevitabilă, dar abordarea potrivită poate transforma momentele dificile în oportunități de învățare și dezvoltare emoțională.

1. De ce apar situațiile tensionate în clasă?

Situațiile tensionate pot fi declanșate de diverse motive:

1. Frustrare legată de performanța școlară sau de sarcini dificile;
2. Conflicte între colegi sau între elev și profesor;
3. Stresul personal sau probleme familiale;
4. Lipsa de atenție sau de autocontrol;
5. Mediul de învățare aglomerat sau haotic.

Recunoașterea acestor cauze este primul pas către prevenirea și gestionarea eficientă a tensiunii.

1. Principii generale de desescaladare

1. **Păstrați calmul:** Profesorul trebuie să fie modelul de control emoțional. Respirația adâncă și tonul calm reduc tensiunea.
2. **Nu luați personal:** Reacțiile intense ale elevilor nu sunt întotdeauna îndreptate împotriva profesorului, ci reflectă starea lor emoțională.
3. **Empatie și ascultare activă:** Înțelegerea perspectivei elevului poate reduce conflictul și ajută la găsirea unei soluții.
4. **Spațiu fizic sigur:** Uneori, o mică distanțare fizică sau mutarea elevului într-un loc liniștit poate ajuta la reglarea emoțiilor.
5. **Reguli clare și consecvente:** Stabilirea și menținerea unor reguli de comportament predictibile reduc incidența izbucnirilor.

1. Strategii practice de desescaladare

1. 1. Intervenție timpurie

Observați semnele timpurii de frustrare sau conflict: tensiune corporală, ton ridicat al vocii, gesturi agresive. Intervenția imediată, printr-o remarcă calmă sau o întrebare clarificatoare, poate preveni escaladarea.

2. 2. Tehnici de calmare verbală

1. Folosiți propoziții scurte și clare;
2. Evitați tonul acuzator;
3. Folosiți întrebări deschise: „Ce te supără?” sau „Cum putem rezolva asta împreună?”

1. 3. Pauze și respirație

Elevii tensionați pot beneficia de o pauză scurtă pentru a se liniști sau de exerciții simple de respirație. Aceasta reduce impulsivitatea și permite o abordare rațională.

2. 4. Redirecționarea atenției

Schimbarea atenției elevului către o sarcină sau activitate mai puțin stresantă poate diminua tensiunea și preveni escaladarea conflictului.

3. 5. Abordarea pozitivă și recunoașterea emoțiilor

1. Recunoașteți emoțiile elevului: „Îmi dau seama că ești supărat."
2. Oferiți sprijin și soluții constructive, evitând pedeapsa imediată care poate amplifica tensiunea.

1. 6. Medierea conflictelor între elevi

În situațiile de conflict între colegi:

1. Ascultați ambele părți;
2. Ajutați elevii să formuleze clar problema;
3. Căutați soluții mutual avantajoase și încurajați compromisurile.

1. 7. Crearea unui mediu predictibil și sigur

Elevii reacționează mai calm când știu la ce să se aștepte. Rutinele clare, regulile explicite și consecvența profesorului reduc anxietatea și incidentele tensionate.

2. Prevenirea situațiilor tensionate

1. **Dezvoltarea competențelor socio-emoționale:** Activități care stimulează empatia, autocontrolul și cooperarea.
2. **Dialog deschis și regulat:** Încurajarea elevilor să își exprime frustrările înainte să escaladeze.
3. **Monitorizarea mediului fizic:** Asigurarea unui spațiu organizat și confortabil pentru învățare.
4. **Implicarea părinților:** Colaborarea cu familia poate reduce stresul și conflictele care se transferă în clasă.

1. Concluzie

Gestionarea eficientă a situațiilor tensionate în clasă necesită calm, empatie și strategii proactive. Prin identificarea timpurie a semnelor de stres, aplicarea tehnicilor de desescaladare și cultivarea unui mediu sigur și predictibil, profesorii pot transforma momentele tensionate în experiențe de învățare valoroase. Elevii învață astfel să își gestioneze emoțiile, să colaboreze și să dezvolte reziliența necesară pentru succesul școlar și personal.

2. Bibliografie

1. Marzano, R. J., & Marzano, J. S. (2003). *The Key to Classroom Management*. Educational Leadership, 61(1), 6–13.
2. Wong, H. K., & Wong, R. T. (2009). *The First Days of School: How to Be an Effective Teacher*. Mountain View, CA: Harry K. Wong Publications.
3. Jones, V., & Jones, L. (2012). *Comprehensive Classroom Management: Creating Communities of Support and Solving Problems*. Pearson.
4. Sprick, R. (2013). *CHAMPS: A Proactive & Positive Approach to Classroom Management*.

Safe & Civil Schools.
5. CASEL (2020). *SEL Framework and Competencies*. Collaborative for Academic, Social, and Emotional Learning.
6. Seligman, M. E. P. (2011). *Flourish: A Visionary New Understanding of Happiness and Well-Being*. New York: Free Press.
7. Freiberg, H. J., & Stein, T. A. (1999). *Safe & Smart: Building Social and Academic Competence in Your Classroom*. Allyn & Bacon.

Scenariu pentru stimularea jocului liber – nivel antepreșcolar

Mișcu Iasmina
Grădinița cu Program Prelungit Giroc

Titlul scenariului

„Descopăr lumea prin joc”

Nivel de vârstă

Copii antepreșcolari (1,6–3 ani)

Tipul activității

Scenariu pentru stimularea jocului liber, centrat pe explorare senzorială și relația adult–copil.

Fundamentare teoretică

Conform *Reperelor fundamentale în învățarea și dezvoltarea copilului de la naștere la 7 ani*, în primii ani de viață copilul învață predominant prin explorare senzorială, mișcare și interacțiuni afective semnificative cu adultul. Jocul liber reprezintă cadrul optim pentru dezvoltarea timpurie, deoarece respectă ritmul individual al copilului și valorifică inițiativa proprie. Adultul are rolul de a crea un mediu securizant, bogat în stimuli, și de a răspunde receptiv la inițiativele copilului, susținând astfel dezvoltarea globală.

Scopul scenariului

Crearea unui mediu de joc liber care să stimuleze explorarea senzorială, autonomia, inițiativa și interacțiunile pozitive între copii și adult.

Obiective generale

1. Stimularea explorării prin simțuri și mișcare.
2. Dezvoltarea autonomiei și a inițiativei în joc.
3. Consolidarea relației securizante adult–copil.
4. Încurajarea interacțiunilor sociale timpurii.

Domenii de dezvoltare (conform RFI)

1. Dezvoltare socio-emoțională
2. Dezvoltare cognitivă
3. Dezvoltarea limbajului și comunicării

Comportamente vizate

1. Explorează obiecte prin atingere, manipulare și mișcare.
2. Manifestă curiozitate și inițiativă în alegerea materialelor.
3. Caută contactul vizual și reacția adultului.
4. Utilizează sunete, gesturi sau cuvinte simple pentru a comunica.
5. Interacționează cu alți copii în joc paralel.

Descrierea scenariului – formă narativă

În sala de grupă, spațiul este organizat în zone deschise, accesibile copiilor, care invită la explorare liberă. Materialele sunt dispuse la nivelul copilului și includ obiecte variate ca textură, culoare și formă: cuburi mari din lemn, mingi moi, materiale textile, cutii cu obiecte senzoriale și jucării simple de rol.

Copiii sunt invitați să intre în spațiul de joc fără instrucțiuni explicite, fiind încurajați să aleagă singuri ce îi atrage. Unii se apropie de cuburi și încep să le suprapună, alții rostogolesc mingea sau explorează cutiile senzoriale. Fiecare copil își creează propriul parcurs de joc, în funcție de interese și ritm.

Adultul observă atent inițiativele copiilor și răspunde prin interacțiuni de tip „servă și retur”. Atunci când un copil arată un obiect sau scoate un sunet, adultul răspunde prin contact vizual, zâmbet, verbalizare simplă: *„Ai găsit mingea!”*, *„Este moale!”*. Fără a conduce jocul, adultul sprijină explorarea prin încurajări și prin numirea acțiunilor și a emoțiilor observate.

În timp, apar interacțiuni între copii: unul oferă o jucărie altuia, doi copii rostogolesc mingea unul către celălalt sau explorează același material. Adultul susține aceste momente prin verbalizare și modelare: *„Voi vă jucați împreună”*, *„Ați găsit aceeași jucărie”*, consolidând astfel primele comportamente sociale.

Pe măsură ce interesul copiilor se diminuează, aceștia trec natural la alte materiale sau activități. Adultul respectă aceste tranziții, observând semnalele de finalizare și susținând autonomia copilului în alegerea următoarei experiențe de joc.

Rolul adultului

1. Creează un mediu sigur și stimulativ.
2. Observă și răspunde receptiv inițiativelor copilului.
3. Verbalizează acțiuni, emoții și descoperiri.
4. Respectă ritmul și alegerile copilului.
5. Facilitează interacțiunile sociale timpurii.

Evaluarea se realizează prin observare sistematică, urmărind:

1. nivelul de implicare în joc;

2. inițiativa și autonomia copilului;
3. modalitățile de explorare senzorială;
4. calitatea interacțiunilor copil–adult și copil–copil.

RELAȚIA DINTRE EDUCAȚIA FORMALĂ, NONFORMALĂ ȘI INFORMALĂ

PROFESOR: CONSTANTINESCU-DIACONU CLARISA-ILEANA
LICEUL TEORETIC „IONIȚĂ ASAN" CARACAL, JUD. OLT

Abordând educația, într-un sens global, o putem defini ca un drept al fiecărei ființe umane de când sunt născut. Fiecare experiență are, fără îndoială, un efect formativ asupra dezvoltării ființei umane, în felul în care cineva gândește, simte și acționează. Cea mai importantă contribuție rezidă în ceea ce și cum învățăm și să ne îmbunătățim prin procesele educaționale, atât în medii formale, cât și informale.

Educația înseamnă ansamblul măsurilor aplicate în mod sistemic în vederea creării și dezvoltării individ din punct de vedere intelectual, psihic, fizic, afectiv, socio-profesional. Poate fi văzut ca proces complex care contribuie la formarea si dezvoltarea personalității umane si a asumarea unui sistem de valori culturale şi profesionale necesare dezvoltării individuale şi a acestora adaptarea la viața socială activă. Educația are mai multe laturi: intelectuală, morală, estetică tehnologică, fizice, fiecare dintre ele vizând o anumită parte a personalității.

Analiza formelor generale de educaţie (formală, non-formală, informală) presupune valorificarea criteriile de clasificare aplicabile la nivelul acestei categorii pedagogice fundamentale sesizându-se pe diferenţe esenţiale existente între circumstanţele pedagogice bazate pe acţiuni organizate sau numai asupra influenţelor spontane, dezvoltate într-un cadru care conferă proiecţiei un caracter instituţional sau caracter neinstituţional. Astfel, analiza comparativă a educației formale, non-formale, informale conceptele au în vedere: definiţia, tipul de influenţă, factorii implicaţi, tipurile de activităţi, modul pentru realizarea lor, efecte, avantaje și dezavantaje.

O analiză a caracteristicilor educației formale, non-formale și informale sugerează existența unei game pentru trecerea de la educația formală la cea non-formală, precum și de la educația non-formală la cea informală.

În timp ce în structurile formale procesul se concentrează pe sistemul profesor/școlar, în educația non-formală accentul este pus pe student - obiectivele, programele, metodologiile sunt dezvoltate pe baza nevoile și caracteristicile acestora. Toate activitățile sunt adresate studenților, de la strategii globale, până la preocupări cu formularea materialelor didactice. În trecerea de la educația formală la cea non-formală, suntem forțați deplasarea „centrului de greutate" din procesul sistemului profesor/şcolar, la elev.

Cele trei forme de educație se află într-o relație de interdependență, în condițiile în care se formează personalitatea umană din toate influentele primite. Educația formală trebuie să valorifice toate feedback-urile pozitive despre nonformale și informale și să elimine influențele negative atunci când devine conștientă de ele. În concluzie, este necesar să se asigure sinergia între formal, non-formal și informal, spre deschiderea școlii pentru influențe educaționale nonformale și informale și găsirea unor modalități optime de articulare între acestea.

Profesorii ar trebui să găsească modalități de a valorifica diferitele forme de experiențe de învățare ale elevilor/elevilor, dar de asemenea, experiențele proprii, provenite din non-formale sau informale; educaţie, pentru a face didactica procese mai dinamice și mai eficiente.

Motivele pentru care este necesară integrarea celor trei forme de educație sunt următoarele:

- nevoia de a răspunde la situaţii complexe;
- conștientizarea noilor situații sau nevoi ale indivizilor și grupurilor;
- îmbunătățirea pregătirii educatorilor;
- facilitarea pregătirii educaţionale;
- eforturi comune ale mai multor subsisteme care acoperă educația.

Modul de integrare a celor trei forme de educație include diverse activități:

- cursuri în echipe de profesori de diverse specialităţi;
- vizite la instituții, companii și așa mai departe;
- activităţi ca răspuns la interesul manifestat;
- includerea în evaluarea raportării critice asupra influențelor extracurriculare;
- abordare interdisciplinară;
- parteneriat educațional care implică comunitatea;
- introducerea disciplinelor opţionale prezente în curriculum;
- utilizarea experiențelor și bunelor practici care au început sectorul educației non-formale, cum ar fi introducerea de noi abordări ale transmiterii cunoștințelor, creând învățarea participativă corpuri, punând accent pe ideea învăţării autoreglabile.

Cele trei forme de educație își aduc contribuția la dezvoltarea personalității tinerilor și poate duce la o dezvoltare durabilă a societății printr-un proces de interdependență. Prin urmare educaţia formală poate câştiga dacă poate integra într-un mod creativ influenţele multiple ale non-formalului și educația informală. În același timp, acumulările înregistrate în învățământul formal pot contribui la dezvoltarea și eficiența celorlalte două părți: non-formală și informală.

Dezvoltarea fără precedent a societății moderne necesită o adaptare rapidă la noile cerințe ale fiecare individ şi să dobândească noi cunoştinţe pentru a dovedi competenţa în domeniul de interes şi să determina creșterea în carieră. Aceasta implică trecerea de la un set de cunoștințe și abilități informaționale (trecerea focalizării de la „a ști” la „a ști să faci” și „a ști să fii”), de la trimiterea și stocarea informații în formarea abilităților, abilități, abilități, trecere la învățare prin experiență / practică.

Ca urmare, educația nu este o etapă limitativă a unei anumite vârste, ci se extinde pe parcursul vieții unui individ. Aceasta are mai multe forme care definesc caracteristicile externe ale anumitor tipuri de acţiuni sau influenţe în procese de predare/învățare și modalități specifice de structurare a componentelor interne față de o idee dominantă: rigoare și cerință de reglementare, dacă formală, flexibilitate și adaptabilitate la cerințe opționale și opțional pentru educația non-formală, spontaneitate, expansiune și eterogenitate, unde educație informală.

Cele trei forme de educație interacționează între ele, sunt strâns interdependente - oferind educație formală condiții favorabile pentru educația non-formală și educația informală și non-formală și cea informală unul oferă, la rândul său, realizările necesare pentru buna desfășurare a activităților din interiorul școlii.

BIBLIOGRAFIE:

Cucoş, C., (2002), *Pedagogie,* Editura Polirom, Iași

Cojocariu, V.M., (2007), *Fundamentele pedagogiei. Teoria şi metodologia curriculum-ului*. Texte şi pretexte, Editura V & I Integral, București

Metoda proiectului în predarea geografiei – instrument pentru învățarea activă și formarea competențelor

Prof. Mihalachi Anca Ionela
Școala Gimnazială„Vasile Alecsandri” Roman , jud. Neamț

Geografia este o disciplină care oferă multiple oportunități pentru abordări didactice moderne, centrate pe elev și pe realitatea concretă. Pentru a transforma învățarea într-un proces activ și atractiv, profesorul de geografie poate apela la metode care stimulează creativitatea, colaborarea și gândirea critică. Dintre acestea, metoda proiectului se dovedește a fi una dintre cele mai eficiente, deoarece îmbină cunoștințele teoretice cu aplicațiile practice și dezvoltă competențe esențiale pentru viața reală.

Metoda proiectului – repere teoretice

Metoda proiectului este o metodă activ-participativă prin care elevii lucrează individual sau în echipă pentru a investiga o temă dată, într-un interval de timp bine stabilit, finalizând activitatea cu un produs concret. Această metodă pune accent pe implicarea elevilor în procesul de învățare, pe asumarea responsabilităților și pe prezentarea rezultatelor într-o formă clară și argumentată.

În cadrul disciplinei Geografie, metoda proiectului este deosebit de eficientă, deoarece permite explorarea spațiilor geografice, a relației dintre natură și activitățile umane, dar și dezvoltarea competențelor de comunicare și analiză.

Exemplu:

Tema proiectului

„Agenție de turism – promovarea unei țări din Asia”

Scopul activității

Scopul proiectului este de a consolida cunoștințele elevilor despre continentul Asia și de a le dezvolta capacitatea de a selecta, organiza și prezenta informații geografice într-o manieră atractivă și convingătoare.

Obiective de învățare

Prin realizarea proiectului, elevii:

1. identifică principalele caracteristici geografice ale unei țări asiatice;
2. utilizează corect noțiuni precum relief, climă, resurse și atracții turistice;
3. dezvoltă competențe de lucru în echipă și comunicare;
4. își formează capacitatea de a promova un spațiu geografic folosind argumente clare și vizuale.

Desfășurarea proiectului

Elevii sunt organizați în echipe, fiecare echipă primind o țară din Asia. Li se explică faptul că vor avea rolul unei agenții de turism, iar sarcina lor este să promoveze țara respectivă ca destinație turistică.

Fiecare echipă realizează o prezentare pe o coală cartonată format A0, care trebuie să fie clar structurată, vizual plăcută și convingătoare. Elevii sunt încurajați să includă informații despre:

1. poziția geografică și relief;
2. climă și elemente naturale specifice;
3. atracții turistice importante;
4. cultură, tradiții și gastronomie;

5. elemente care diferențiază țara de alte destinații.

Profesorul are rol de ghid, oferind sprijin în selectarea informațiilor și în organizarea conținutului, fără a interveni direct în realizarea produsului final.

Produsul final și prezentarea

Produsul final constă într-un afiș de tip promoțional, realizat pe suport A0, care îmbină textul cu imagini, hărți și elemente grafice sugestive. La finalul activității, fiecare echipă își prezintă proiectul în fața clasei, asumându-și rolul unei adevărate agenții de turism. Elevii argumentează de ce turiștii ar trebui să aleagă destinația promovată și răspund la întrebările colegilor.

Evaluarea proiectului

Evaluarea se realizează pe baza unor criterii stabilite anterior:

1. corectitudinea și relevanța informațiilor geografice;
2. organizarea și claritatea materialului;
3. creativitatea și impactul vizual;
4. implicarea fiecărui membru al echipei;
5. modul de prezentare orală.

Această formă de evaluare permite aprecierea atât a cunoștințelor, cât și a competențelor dobândite de elevi.

Aplicarea metodei proiectului la disciplina Geografie contribuie semnificativ la creșterea interesului elevilor pentru învățare și la dezvoltarea competențelor-cheie. Proiectul „Agenție de turism – Țări din Asia” demonstrează că elevii pot învăța eficient atunci când sunt puși în situații concrete, apropiate de realitate, care le solicită creativitatea și capacitatea de a lucra în echipă. Prin astfel de activități, geografia devine o disciplină atractivă, utilă și relevantă pentru formarea viitorilor cetățeni activi și informați.

Bibliografie:

1. Nicolae Ilinca, *Didactica geografiei*, Editura Corint, 2008, București
2. Maria Eliza Dulamă, Serafima Roșcovan , *Didactica geografiei*, Editura Bons Offices, 207, Chișinău
3. Maria Eliza Dulamă, *Elemente din didactica geografiei*, Editura Clusium, 2001, Cluj Napoca

INOVAȚIE ÎN EDUCAȚIA CONTEMPORANĂ

PROF. PENTRU ED.TIMPURIE CORNEA ANCA TEODORA- GRĂDINIȚA CU PROGRAM PRELUNGIT NR.50 STRUCTURĂ G.P.P NR.44,ORADEA

Educația contemporană se află într-un proces continuu de redefinire, pe fondul unei lumi marcate de schimbare rapidă, diversitate și tehnologizare. Într-un asemenea context, școala nu mai este doar un spațiu de transmitere a informațiilor, ci devine un laborator de formare a personalității, al dezvoltării competențelor de viață și al cultivării emoțiilor pozitive.

Educația timpurie ocupă un loc esențial în acest proces, deoarece în primii ani de viață se clădește nu doar fundamentul cognitiv, ci și atitudinea copilului față de învățare, față de sine și față de ceilalți. În calitate de cadru didactic, am constatat că noile generații de coopii au nevoie de o abordare complexă, în care empatia – ca dimensiune umană profundă – se împletește cu inovația – ca dimensiune metodologică necesară adaptării la realitățile actuale. Copiii de astăzi gândesc diferit, simt diferit și învață diferit. Ei trăiesc într-un univers al imaginilor, al vitezei și al conectivității, iar profesorul modern trebuie să răspundă acestor nevoi nu doar prin metode moderne, ci și printr-o prezență emoțională autentică.

„A învăța nu înseamnă doar a acumula, ci a transforma” (Pânișoară, 2019). Această perspectivă susține ideea că procesul educațional trebuie să fie personalizat, interactiv și centrat pe elev, un proces care stimulează curiozitatea, creativitatea și încrederea în sine.

Trăim o perioadă în care educația este nevoită să se reconstruiască din interior, în ritmul transformărilor sociale, culturale și tehnologice. Lumea actuală aduce în fața grădiniței o generație de copii crescuți într-un spațiu digital, obișnuiți cu informația instantanee și cu interacțiunea vizuală, dar tot mai adesea lipsiți de răbdare, atenție susținută și capacitate de relaționare profundă. În acest context, grădinița nu mai poate rămâne ancorată în tiparele de altădată. Este necesară o reinventare a procesului didactic, o reconfigurare a rolurilor și o redimensionare a relației dintre profesor,copil și cunoaștere.

După cum subliniază Ion-Ovidiu Pânișoară (2019), „educația modernă nu mai poate fi concepută fără comunicare eficientă, empatie și adaptare permanentă la context”. El consideră profesorul drept un manager al comunicării educaționale, capabil să creeze sens din multitudinea de informații și să conducă copilul către înțelegere profundă, nu doar către memorare. Această viziune este susținută de Adina Glava (2021), care observă că „profesorul nu mai este singura sursă de cunoaștere, ci devine un ghid și un partener de drum”. În același timp, Olga Chiș (2019) atrage atenția asupra necesității de a combina dimensiunea rațională cu cea emoțională a învățării, pentru a dezvolta o personalitate armonioasă la copilul de vârstă mică. Pentru cadrul didactic din , aceste transformări se traduc printr-o dublă provocare: pe de o parte, adaptarea la ritmul rapid al inovației tehnologice; pe de altă parte, menținerea unei relații umane autentice cu fiecare copil. Nu este suficient să utilizăm platforme digitale sau materiale interactive; este nevoie ca preșcolarul să simtă că profesorul îl vede, îl ascultă și îl respectă. În activitatea didactică zilnică, acest echilibru se construiește prin activități care combină jocul, povestea, mișcarea, experimentul și cooperarea. Transformările curriculare și digitale au adus multiple instrumente de lucru moderne: aplicații interactive precum Wordwall, LearningApps, Padlet, Canva, dar și metode participative precum învățarea prin proiecte, gândirea vizuală (visual thinking) etc. Însă tehnologia, în absența unei pedagogii sensibile, rămâne un simplu decor. Rolul profesorului este de a da sens acestor resurse, transformându-le în instrumente ale reflecției, ale colaborării și ale

exprimării personale. În activitatea zilnică, această reinventare se manifestă prin momente simple, dar esențiale: o conversație autentică cu copiii la începutul zilei, o activitate de autocunoaștere, un exercițiu de cooperare în grupuri mici. În aceste spații vii, copiii nu doar învață, ci se formează, își exersează vocea, încrederea și gândirea critică.

În concluzie, educația contemporană înseamnă adaptabilitate și reflecție permanentă. Este un spațiu al reconfigurării continue, în care copilul și profesorul cresc împreună, explorând sensul cunoașterii într-o lume în mișcare. Provocarea nu mai este doar „ce predăm", ci cum reușim să transformăm procesul de învățare într-o experiență cu valoare umană.

Inovația nu înseamnă doar introducerea tehnologiei în sala de clasă, ci mai ales reconfigurarea modului de gândire al profesorului. Așa cum afirmă Otilia Clipa (2017), inovația este „capacitatea de a regândi actul didactic în funcție de nevoile reale ale elevului, nu de rutină sau tradiție". În acest sens, profesorul modern trebuie să fie creator de contexte de învățare, capabil să ofere copilului nu doar cunoștințe, ci și sens.. Elevii nu doar reproduc informații, ci creează, analizează, colaborează și reflectează. Proiectele oferă spațiu de exprimare individuală, dar și de învățare colectivă. Într-un asemenea cadru, copiii își dezvoltă competențele de planificare, comunicare, cooperare și autoevaluare.

O altă direcție a inovației o reprezintă povestirea digitală (digital storytelling) – o metodă care combină limbajul narativ cu competențele tehnologice și emoționale. Prin platforme precum Canva, Padlet sau PowerPoint interactiv, elevii își pot transforma ideile în povești vizuale: ilustrează, înregistrează, adaugă muzică sau voce proprie. Această metodă stimulează gândirea critică și empatia narativă, deoarece copilul învață să vadă lumea și prin ochii personajului creat. În cadrul activităților de ed. limbajului, am utilizat adesea povești digitale cu tematică socioemoțională („Curcubeul emoțiilor", „Zebra care a învățat să asculte"), care au încurajat reflecția asupra comportamentului și exprimarea liberă a trăirilor. Copiii au înțeles că poveștile pot fi oglinda propriilor experiențe, iar învățarea devine mai profundă atunci când se leagă de emoție.

Transformarea digitală a grădiniței îi oferă profesorului o varietate de resurse pentru adaptarea conținutului la nivelul și stilul de învățare al fiecărui copil. Platforme precum Wordwall, LearningApps sau Kahoot! facilitează consolidarea cunoștințelor prin joc, oferind feedback imediat. După cum subliniază Ion-Ovidiu Pânișoară, profesorul modern este un „arhitect al învățării, nu un operator de platforme". Astfel, instrumentele digitale devin suport pentru empatie și creativitate, nu înlocuitori ai lor.

BIBLIOGRAFIE:

1. Chiș, Olga (2019). Educația timpurie. Fundamente teoretice și metodologice. Timișoara: Editura Universității de Vest.
2. Clipa, Otilia (2017). Psihopedagogia preșcolarului și școlarului mic. Iași: Editura Didactică și Pedagogică.
3. Dumitrana, Magdalena (2018). Pedagogia preșcolarității și școlarității mici. București: Editura Didactică și Pedagogică.
4. Pânișoară, Ion-Ovidiu (2019). Comunicarea eficientă. Strategii de succes în viața cotidiană. Iași: Editura Polirom.

5. Pânișoară, Georgeta & Pânișoară, Ion-Ovidiu (2020). Motivația pentru cariera didactică. De la debut la performanță. Iași: Editura Polirom.
6.Glava, Adina (2021). Metodologia activităților didactice în învățământul primar. ClujNapoca: Editura Presa Universitară Clujeană.
7. Țătaru, Lolica (2018). Comunicarea educațională. Repere teoretice și aplicații. București: Editura Didactică și Pedagogică.
8. Vlasceanu, Lazăr (coord.) (2018). Politici educaționale și inovare didactică în școala românească. București: Editura Universitară.

Importanța planului remedial pentru elevii cu dificultăți de învățare la limba franceză

Prof. Adelina Maria Iuhasz, Liceul Tehnologic de Științe Aplicate, Arad

Grup țintă: elevii claselor a 9-a învățământ profesional
Disciplina: limba franceză
Aria curriculară: Limbă și comunicare
Scop:
- recuperarea rămânerii în urmă și asigurarea promovării clasei a 9-a, învățământ profesional cu durată de 3 ani
- atingerea competenţelor specifice asumate din programa școlară de limba franceză L2

Activitatea își propune să favorizeze formarea și perfecționarea competențelor prevăzute de programa școlară pentru a reduce situațiile de eșec școlar, care favorizează absenteismul și promovabilitatea redusă la finalul anului școlar. Beneficiari vor fi elevii Liceului Tehnologic de Științe Aplicate, Arad, identificați ca aflându-se în situație de risc și care nu pot obține succes școlar în lipsa intervenției remediale. Elevii care vor fi implicați în activitățile remediale vor fi selectați în funcție de rezultatele școlare, de frecvența școlară și de riscul de abandon.

Evaluarea inițială a performanţei/comportamentului elevului:
-Elevii nu dispun de vocabularul minimal adecvat nivelului de studiu
-Elevii nu pot extrage ideile esențiale dintr-un text de dificultate medie
-Elevii nu sunt capabili să deducă, din context, sensul unor elemente necunoscute dintr-un text citit
-Elevii nu sunt capabili să elaboreze, oral sau în scris, descrieri simple

Competențe specifice
1. Receptarea mesajelor transmise oral sau în scris în diferite situații de comunicare
2. Obținerea de informații prin receptarea de mesaje orale, în scopul îndeplinirii unor sarcini de lucru
3. Producerea de mesaje orale sau scrise adecvate unor anumite contexte

Conținuturi :
Domeniul personal: universul adolescenţei
Elemente de construcţie a comunicării- articolul hotărât, articolul nehotărât, imperativul
Funcţii comunicative ale limbii-A exprima o ipoteză
Domeniul personal: familia, profesorii
Elemente de construcţie a comunicării- adjectivul calificativ: acordul şi gradele de comparaţie;
Modul indicativ, timp prezent.
Funcţii comunicative ale limbii- a se prezenta, a prezenta pe cineva.
Domeniul personal: alimentaţie, cumpărături
Domeniul educaţional şi cultural: obiceiuri alimentare ale francezilor
Elemente de construcţie a comunicării- articolul partitiv, pronumele adverbiale

Funcţii comunicative ale limbii -a exprima cantitatea
Domeniul public: regiuni şi oraşe din Franţa - obiective turistice; servicii publice
Elemente de construcţie a comunicării -pronumele relativ; modul indicativ, timp viitor;
Funcţii comunicative ale limbii- a cere/da informaţii practice despre locuri, acţiuni.

Activități remediale propuse :
- exerciții bazate pe selectarea unor informaţii relevante din fragmente de texte informative, instrucţiuni, tabele, hărţi, pentru a îndeplini o sarcină de lucru
- exerciții bazate pe extragerea ideilor esenţiale dintr-un text, pe baza unor întrebări de sprijin
- elaborarea oral sau în scris a unor descrieri simple, cu referire la evenimente sau experienţe personale
- lucru în echipe formate din elevi cu rezultate slabe şi cu rezultate bune la învățătură
- participarea la activitățile extrașcolare specifice disciplinei limba franceză

Valențe formative ale jocurilor didactice în predarea biologiei: strategii active pentru stimularea învățării

Prof. Bondei Ionica
Școala Gimnazială "Ecaterina Teodoroiu", Brăila

1. Introducere: Importanța metodelor active în biologie

Învățarea biologiei în contextul educațional actual necesită o tranziție de la memorarea descriptivă la înțelegerea sistemică a proceselor vitale. Jocul didactic reprezintă o punte între rigoarea științifică și nevoia de dinamism a elevului, oferind un cadru în care eroarea este privită ca etapă a învățării, nu ca eșec.

Utilizarea metodelor ludice în cadrul orelor de biologie nu doar că sporește motivația intrinsecă, dar contribuie și la dezvoltarea gândirii critice, a capacității de analiză și a abilităților de comunicare științifică.

2. Abordarea Practică: „Turnirul enunțurilor" și „Turnirul întrebărilor"

Aceste două jocuri sunt concepute pentru a fi utilizate în lecțiile de consolidare sau de recapitulare, având rolul de a verifica acuratețea terminologiei biologice și profunzimea înțelegerii conceptelor.

2.1. Turnirul Enunțurilor

Acest joc vizează capacitatea elevilor de a distinge între adevăr și eroare științifică, stimulând atenția distributivă și spiritul critic.

1. **Mecanism:** Clasa este împărțită în două „tabere" (ex: „Echipa Amfibienilor" vs „Echipa Reptilelor"). Fiecare echipă pregătește un set de enunțuri despre o temă dată (ex: *Sistemul circulator*). Unele enunțuri trebuie să fie corecte, altele să conțină erori științifice subtile.
2. **Desfășurare:** Reprezentantul primei echipe citește un enunț. Echipa adversă are la dispoziție 30 de secunde pentru a decide dacă este adevărat sau fals. Dacă afirmă că este fals, trebuie să corecteze eroarea pentru a primi punctul.
3. **Exemplu practic:** „Sângele oxigenat circulă prin arterele pulmonare către plămâni." (Echipa adversă trebuie să identifice eroarea: prin arterele pulmonare circulă sânge neoxigenat).

2.2. Turnirul Întrebărilor

Spre deosebire de jocul anterior, acesta pune accent pe abilitatea de a formula întrebări corecte și relevante, o competență esențială în cercetarea biologică.

1. **Mecanism:** Elevii sunt provocați să „atace" echipa adversă cu întrebări tip „de ce?", „cum?" sau „ce s-ar întâmpla dacă?".
2. **Desfășurare:** Jocul se desfășoară sub formă de duel. Echipa A adresează o întrebare Echipei B. Dacă răspunsul este corect și complet, Echipa B preia inițiativa și adresează următoarea întrebare. Dacă răspunsul este greșit, Echipa A explică varianta corectă și primește un „bonus de atac".
3. **Rolul profesorului:** Profesorul acționează ca arbitru și garant al corectitudinii științifice, intervenind doar pentru a nuanța explicațiile complexe.

3. Studiu de caz: aplicarea turnirurilor în unitatea de învățare „Sistemul Circulator"

Pentru a ilustra eficiența acestor metode, prezentăm în continuare un model de aplicare practică desfășurat la clasa a VI-a, în cadrul unei lecții de consolidare a cunoștințelor despre circulația sângelui la mamifere.

Obiective operaționale urmărite:

1. Să utilizeze corect terminologia specifică (artere, vene, capilare, sistolă, diastolă);
2. Să coreleze structura componentelor sistemului circulator cu funcțiile îndeplinite;
3. Să identifice erorile de logică în descrierea marii și micii circulații.

Resurse materiale: Planșe anatomice, jetoane cu termeni cheie, cronometru.

Desfășurarea turnirului enunțurilor (20 minute): Elevii sunt împărțiți în două grupe: „Echipa Ventriculelor" și „Echipa Atriilor".

1. *Exemplu de situație critică:* Un elev din Echipa Ventriculelor lansează enunțul: „Venele pulmonare transportă sânge neoxigenat de la plămâni la inimă".
2. *Reacția adversarilor:* Echipa Atriilor analizează enunțul. Un reprezentant identifică eroarea: „Enunțul este fals. Deși sunt vene, cele pulmonare sunt singurele care transportă sânge oxigenat".
3. *Punctaj:* Se acordă 5 puncte pentru identificare și 5 puncte pentru corectarea argumentată.

Desfășurarea turnirului întrebărilor (20 minute): În această etapă, tensiunea cognitivă crește. Elevii trebuie să formuleze întrebări care să pună în dificultate „adversarul", dar care să demonstreze înțelegerea procesului.

1. *Întrebare de „atac":* „Ce s-ar întâmpla cu circulația sistemică dacă peretele ventriculului stâng ar fi la fel de subțire ca cel al atriului drept?"
2. *Analiza răspunsului:* Elevii trebuie să deducă faptul că presiunea sângelui nu ar mai fi suficientă pentru a propulsa sângele către extremitățile corpului, provocând hipoxie tisulară.

Evaluarea rezultatelor: La finalul orei, prin centralizarea punctajelor, s-a constatat nu doar o participare de 100% a elevilor (inclusiv a celor care manifestă de obicei timiditate), ci și o rată de retenție a informațiilor corecte mult mai mare față de o lecție de recapitulare frontală, bazată pe fișe de lucru individuale.

4. Impactul jocurilor didactice asupra procesului de învățare

Implementarea acestor turniruri la clasă aduce beneficii multiple:

1. **Consolidarea terminologiei:** Repetarea termenilor precum *homeostazie*, *meioză* sau *ecosistem* într-un context competitiv ajută la fixarea pe termen lung.
2. **Dezvoltarea inteligenței sociale:** Elevii învață să lucreze în echipă, să își susțină argumentele și să accepte feedback-ul colegilor.
3. **Evaluarea formativă rapidă:** Profesorul poate identifica imediat lacunele colective sau individuale în funcție de dificultățile întâmpinate în timpul turnirului.

5. Concluzii

Jocurile didactice nu sunt simple momente de relaxare, ci instrumente pedagogice de înaltă precizie. Prin „Turnirul enunțurilor" și „Turnirul întrebărilor", biologia încetează să mai fie o disciplină a definițiilor aride și devine un domeniu explorator, viu și interactiv. Succesul acestor metode depinde însă de planificarea riguroasă a profesorului și de capacitatea acestuia de a ghida entuziasmul elevilor către rigoarea științifică.

Bibliografie

1. **Cerghit, I.** - *Metode de învăţământ*, Editura Polirom, Iaşi, 2006
2. **Iordache, I., Ulumescu, A.** - *Metodica predării biologiei*, Editura Pro Universitaria, București, 2003
3. **Pânişoară, I. O.** - *Comunicarea eficientă*, Editura Polirom, Iaşi, 2008
4. **Stoica, A. -** *Evaluarea progresului şcolar. De la teorie la practică*, Editura Humanitas Educaţional, Bucureşti, 2003

IMPORTANȚA JOCULUI ÎN DEZVOLTAREA LIMBAJULUI COPILULUI PREȘCOLAR

Prof. Andreea-Alexandra TĂNASE
Grădinița Ray Kindergarten, Ștefănești

Limbajul nu reprezintă doar un mijloc de comunicare, ci și un instrument fundamental în dezvoltarea gândirii și a personalității umane. Strâns legat de procesul de gândire, limbajul are rolul de a reflecta și modela atât lumea interioară, cât și realitatea exterioară a individului. Așa cum susținea Vîgotski, limbajul constituie „învelișul material al gândirii", fiind indispensabil în transmiterea și formarea ideilor, sentimentelor, convingerilor și valorilor.

În dezvoltarea copilului preșcolar, limbajul deține un rol esențial. Această etapă este crucială pentru formarea și consolidarea structurilor de bază ale comunicării verbale, iar intervențiile educaționale timpurii pot avea efecte profunde și de durată asupra evoluției sale ulterioare.

Comunicarea este unul dintre procesele fundamentale ale dezvoltării umane, în primii ani de viață, aceasta având un impact semnificativ asupra tuturor dimensiunilor evoluției copilului. Limbajul permite exprimarea gândurilor și emoțiilor, dar joacă și un rol esențial în formarea gândirii, a relațiilor sociale și a comportamentelor adaptive.

În primii ani, copilul este în plin proces de învățare a limbajului și de dezvoltare a gândirii, iar mediul în care se află, interacțiunile cu părinții și alte persoane apropiate sunt factori determinanți pentru această dezvoltare. În această perioadă, limbajul nu este doar o simplă unealtă de comunicare, ci el devine o structură esențială pentru organizarea și dezvoltarea gândirii copilului.

Potrivit lui Lev Vîgotsky, limbajul este un mediu fundamental pentru dezvoltarea cognitivă a individului, funcționând ca un instrument prin care se structurează gândirea. Limbajul devine o formă de mediere între gândire și realitatea externă. Cu fiecare cuvânt nou pe care îl învață, copilul își structurează mai bine realitatea înconjurătoare și dezvoltă capacitatea de a gândi dincolo de experiențele directe (Vîgotsky, 1996).

Primii ani din viața unui copil sunt esențiali pentru învățarea limbajului, iar aceasta are un impact direct asupra dezvoltării gândirii logice și a abilităților de rezolvare a problemelor. În această perioadă, copilul nu doar învață cuvinte, ci și semnificațiile lor, ceea ce îi permite să înceapă să facă legături între idei și concepte. De exemplu, copilul învață să asocieze cuvintele cu obiectele, acțiunile și emoțiile pe care le experimentează, iar acest proces contribuie la dezvoltarea capacității sale de a clasifica și organiza informațiile. Pe măsură ce copilul capătă un vocabular mai bogat, încep să se formeze gândirea logică și abilități de analiză și sinteză. Capacitatea de a face conexiuni între idei, de a organiza informațiile și de a rezolva probleme este strâns legată de înțelegerea limbajului și de utilizarea acestuia.

Exemplu: Jocul didactic „Câte silabe are?"

Sarcina didactică: alegerea jetonului, despărțirea corectă a cuvântului în silabe.

Regulile jocului: copilul va trebui să-și aleagă un jeton, numind astfel obiectul reprezentat pe el, apoi va despărți corect cuvintele în silabe, verbal și cu bătăi din palme.

Material didactic: jetoane cu diverse obiecte

Indicații pentru organizarea și desfășurarea jocului:

Copiii au fost provocați să despartă în silabe cuvintele ce denumeau obiectele de pe jetoane și să le numere. S-au utilizat cuvinte uzuale din universul apropiat copiilor, cu structură silabică simplă (2-3 silabe), precum: *ma-sa, ca-na, la-le-a, pa-ta, ta-va, cea-ță, pa-pa-gal* etc.Pentru sprijin vizual și auditiv, s-au folosit bătăi din palme, marcând fiecare silabă pronunțată.

Majoritatea copiilor au identificat și despărțit corect cuvintele în silabe, reușind să le numere cu acuratețe. Unii preșcolari au necesitat sprijin suplimentar la cuvintele cu 3 silabe sau la cele cu diftongi (*pa-pa-ga-l*, *la-le-a*), dar au reușit cu ajutorul indicelui vizual (bătăi în palme sau imagini).

Activitatea „Câte silabe are?" a contribuit la exersarea auzului fonematic și la dezvoltarea abilităților de analiză fonetică. Evaluarea a permis identificarea nivelului de înțelegere fonologică al fiecărui copil, fiind utilă în planificarea activităților viitoare de educare a limbajului.

Îmbogăţirea, precizarea, fixarea şi activizarea vocabularului se face concomitent cu însuşirea noilor cunoştinţe şi cu fixarea acestora la nivelul fiecărei grupe. Accentul se pune pe folosirea unui material intuitiv adecvat şi accesibil preşcolarilor.

Educația limbajului constituie o componentă fundamentală în dezvoltarea globală a copilului preșcolar. Prin limbaj, copilul își exprimă trăirile, comunică cu cei din jur, învață și își construiește treptat propria personalitate. Metodele didactice folosite în activitățile de educarea limbajului trebuie alese în concordanță cu particularitățile de vârstă și individuale ale copiilor, urmărind stimularea exprimării corecte, coerente și expresive.

Bibliografie:

1. Antonovici Ștefania, Mitru Florica, (2005). *Metodica activităţilor de educare a limbajului în învăţământul preşcolar*, Editura Humanitas, București**.**

2. Dumitrana, Magdalena, (1999). *Educarea limbajului în învăţământul preşcolar. Comunicarea orală*, Compania, Bucureşti.

3. Ezechil, Liliana; Păişi Lăzărescu, Mihaela, (2002). *Laborator preşcolar,* V&Integral, Bucureşti.

INTEGRAREA STRATEGIILOR DE REZOLVARE ȘI A INSTRUMENTELOR DIGITALE ÎN STUDIUL INEGALITĂȚILOR ALGEBRICE

Prof. POPESCU GABRIELA MIRELA
LICEUL TEHNOLOGIC „ION CREANGĂ ” CURTICI, ARAD

Prezentul articol propune o abordare metodologică modernă a unui tip specific de inegalitate cu valoare absolută, întâlnit frecvent în cadrul olimpiadelor și al concursurilor școlare de matematică la nivelul clasei a IX-a. Accentul este pus pe demonstrația riguroasă, dublată de utilizarea instrumentelor digitale pentru validarea rezultatelor și stimularea reflexivității elevilor.

Studiul inegalităților reprezintă unul dintre cei mai importanți piloni ai algebrei de liceu, solicitând din partea elevilor nu doar cunoașterea unor algoritmi, ci și o capacitate sporită de analiză și sinteză. Într-o „școală SMART”, profesorul de matematică nu mai este doar furnizor de soluții, ci facilitator al unui proces de descoperire în care tehnologia digitală joacă un rol de validare și explorare.

Vom analiza următoarea problemă, care necesită utilizarea proprietăților valorii absolute și tehnica ridicării la pătrat sub condiții specifice:

Fie a > 0 și x, y, z în R astfel încât |x| < 1/a, |y| < 1/a, |z| < 1/a.

Să se demonstreze că: a) $\left|\frac{x+y}{1+a^2xy}\right| < \frac{1}{a}$

b) $\left|\frac{x+y+z+a^2xyz}{1+a^2(xy+xz+yz)}\right| < \frac{1}{a}$

Analiza și demonstrația punctului a):
Punctul de plecare în rezolvarea acestei inegalități este analiza semnului numitorului. Din ipoteza |x| < 1/a și |y| < 1/a, obținem $|a^2xy| < 1$. Această condiție este esențială deoarece garantează că $1 + a^2xy > 0$. Deoarece numitorul este pozitiv, putem rescrie inegalitatea (fără valoarea absolută la numitor).

Demonstrația se realizează prin ridicare la pătrat, o metodă clasică dar eficientă în clasa a IX-a: $a^2(x+y)^2 < (1+a^2xy)^2$. Desfășurând calculele și simplificând termenii comuni, ajungem la forma echivalentă: $0 < (1 - a^2x^2)(1 - a^2y^2)$. Deoarece $a^2x^2 < 1$ și $a^2y^2 < 1$, produsul este strict pozitiv, ceea ce confirmă validitatea inegalității.

Demonstrația punctului b):

Demonstrația acestui punct se bazează pe aplicarea iterativă a rezultatului de la punctul a). Definim o funcție auxiliară S(u, v) ca fiind expresia din inegalitatea (a):
S(u, v) = $\frac{u+v}{1+a^2uv}$
Conform punctului a), dacă |u| < 1/a și |v| < 1/a,atunci |S(u, v)| < 1/a. Se demonstrează că expresia din b) este de fapt S(S(x, y), z), de aici inegalitatea.

Dimensiunea SMART: Dincolo de demonstrația clasică tranziția către o educație SMART presupune utilizarea tehnologiei ca instrument de investigație matematică. În cazul inegalităților, tehnologia oferă două avantaje majore: vizualizarea domeniilor de validitate și verificarea algoritmică prin simulare.

1. Vizualizarea cu GeoGebra 3D: În loc să privim inegalitatea ca pe un șir de simboluri abstracte, putem solicita elevilor să modeleze suprafața definită de funcția f(x, y) = $\frac{x+y}{1+a^2xy}$. Folosind GeoGebra, elevii pot introduce parametri glisanți pentru 'a', observând cum „pânza” funcției rămâne mereu limitată între planele z = 1/a și z = -1/a.
2. Verificarea prin Scripting (C++): O competență esențială în liceu este gândirea algoritmică. Elevii pot implementa un algoritm care generează valori aleatorii pentru a verifica empiric inegalitatea:

```cpp
#include <iostream>
#include <cmath>
#include <cstdlib>
#include <ctime>

bool test_inegalitate(double a, int probe = 10000) {
    double limita = 1.0 / a;
    for (int i = 0; i < probe; ++i) {
        double x = ((double)rand() / RAND_MAX) * (2 * limita) - limita;
        double y = ((double)rand() / RAND_MAX) * (2 * limita) - limita;

        double rezultat = std::abs((x + y) / (1 + a * a * x * y));
        if (rezultat >= limita) return false;
    }
    return true;
}

int main() {
    srand(time(0));
    double a = 2.0;
    if (test_inegalitate(a))
        std::cout << "Inegalitatea este valida numeric." << std::endl;
    return 0;
}
```

1. Reflecția și autoevaluarea digitală:

După etapa de calcul, elevii răspund la întrebări de tip metacognitiv:

1. „Cum a influențat precizia tipului de date (double) rezultatul verificării?”
2. „Cum aș putea modifica programul C++ pentru a testa punctul b)?”

Predarea matematicii în era digitală necesită un echilibru între rigoarea demonstrației clasice și flexibilitatea oferită de noile tehnologii. Articolul demonstrează că o problemă de algebră abstractă poate deveni un vehicul pentru dezvoltarea gândirii critice și a competențelor digitale ale elevilor.

Educarea emoţională a copiilor de vârstă şcolară mică

Prof. înv. primar FRUJA LILIANA
Liceul Tehnologic „Crişan” Crişcior

Dezvoltarea socială si emoţională a copilului şcolar presupune învaţarea rolurilor sociale și a modalităţii de interacţionare. Şcolarii se confruntă cu afirmarea identităţii, descoperirea eului și integrarea în societate. Orizontul copilului se lărgeşte în afara familiei, incluzând acum şi şcoala. În perioada şcolarităţii copilul devine mai independent de familie și principala preocupare a sa sunt prieteniile și relaţiile cu învăţătorul şi colegii. La vârsta şcolară, copilul reuşeşte să-şi exprime emoţiile și trăirile, are o gândire mai sofisticată şi începe să se compare cu alţi copii de aceeaşi vârstă. O relaţie pozitivă cu părinţii îl încurajează pe copil să se simtă în siguranţă pentru a se aventura în afara teritoriilor familiare – şcolarii mici sunt încrezători, siguri de capacităţile lor.

În procesul învăţării şcolare trebuie să proiectăm şi să aplicăm acele strategii care să pună în mişcare simţurile şi mintea, să realizăm o învăţare formativ-creativă care presupune participarea conştientă atât a emiţătorilor, cât şi a receptorilor.Oamenii sunt nu numai fiinţe gânditoare, raţionale, ci şi fiinţe afective, sentimentale, care reflectă relaţiile dintre ei şi mediu sub formă de trăiri şi atitudini. Tocmai prin această afectivitate omul se deosebeşte de celelalte fiinţe, de roboţi şi de computer. Afectivitatea, în ansamblul ei are o funcţie foarte importantă: ea permite o reglare promptă şi eficace a comportamentului. O emoţie, chiar lipsită de intensitate, schiţează imediat un început de acţiune, înainte ca o deliberare conştientă să înceapă. Chiar dacă nu trebuie să ne lăsăm ghidaţi numai după afecte, există situaţii în care nu e timp de reflecţie şi reacţionăm în funcţie de afectul dominant, care poate fi uneori salvator.

Emoţiile traduc un specific al relaţiilor noastre cu un obiect sau o situaţie. Ele pot fi declanşate de o împrejurare reală sau imaginară. Intensitatea lor poate fi foarte variată: vagă, mijlocie şi foarte mare. Cele din urmă , numite şi emoţii şoc, sunt: frica, furia, tristeţea, disperarea ca formă acută a tristeţii şi bucuria. Alte emoţii , cum ar fi dezgustul, ruşinea, nemulţumirea, indignarea, simpatia, antipatia, speranţa, mila, satisfacţia, sfidarea, sunt cele cu care ne întâlnim foarte des în viaţa şcolară. Un prim factor al dezvoltării afectelor ar fi “existenţa unor obstacole” ce apar spontan în primii ani de viaţă. Este situaţia în acele familii unde, existând un singur copil, părinţii consideră ca o datorie să îi satisfacă toate dorinţele, chiar dacă sunt conştienţi de faptul că unele nu sunt adecvate vârstei lui. Dezvoltarea afectelor este influenţată şi prin imitarea atitudinilor sau a emoţiilor celor din jur. Copilul imită cu uşurinţă pe cei adulţi , prima dată acasă, apoi la grădiniţă şi mai apoi la şcoală, unde au noi modele – învăţători, profesori, care povestindu-le ceva cu îmnsufleţire şi admiraţie, emoţia li se transmite şi şcolarilor. Desigur, aceste sugestii şi acte de imitaţie nu duc imediat la formarea unor sentimenete. Cercetările psihologice demonstrează că afectivitatea, aşa cum se dezvoltă ea în copilărie, constituie un element hotărâtor în viaţa psihică a adultului de mai târziu. Negarea sau neglijarea afectivităţii copilului este o gravă greşeală. “Problemele” pot apărea odată cu venirea copiilor la şcoală.. Voi face câteva referiri la cei mai mici şcolari, având în vedere faptul că în acest an şcolar conduc colectivul clasei pregătitoare. Cu toate că îşi doresc să meargă la şcoală, lipsa de familiaritate a locului, a învăţătoarei şi a noilor colegi îl fac pe copil să manifeste o stare de anxietate în momentul în care se desparte de părinţii sau bunicii care l-au condus la şcoală. Această stare se manifestă

îndeosebi la copiii ai căror părinţi sunt foarte protectori şi grijulii sau la copiii care nu au frecventat grădiniţa. Pentru ca anxietatea să fie minimalizată, le-am permis părinţilor acestor copii să rămână alături de aceştia până în momentul în care micuţul s-a familiarizat sufficient cu noul cadru, după care s-au retras luându-şi hotărât şi calm la revedere de la copil. La copiii conştiincioşi, care intimidaţi de apariţia noului, a învăţătoarei şi a colegilor,care se tem că nu vor mai fi la înălţimea aşteptărilor familiei lor, apare frecvent anxietatea de separare. De cele mai multe ori, copiii se plâng că li se strânge stomacul ghem, că le este rău, chiar au senzaţia de vomă. La rândul lor, părinţii, grijulii, se plâng că nu vor copiii să mânânce dimineaţa şi vin la şcoală cu stomacul gol. Pe aceştia i-am sfătuit să nu insiste, chiar dacă se spune că micul dejun e cea mai importantă masă, ci să pună în ghiozdan încă un sandwich pe care copilul o să-l mânânce în prima pauză, după ce depăşeşte acea stare. Pentru a trece mai uşor peste aceste momente le-am spus copiilor că şi mie mi s-au întâmpalat astfel de lucruri când am fost mică.

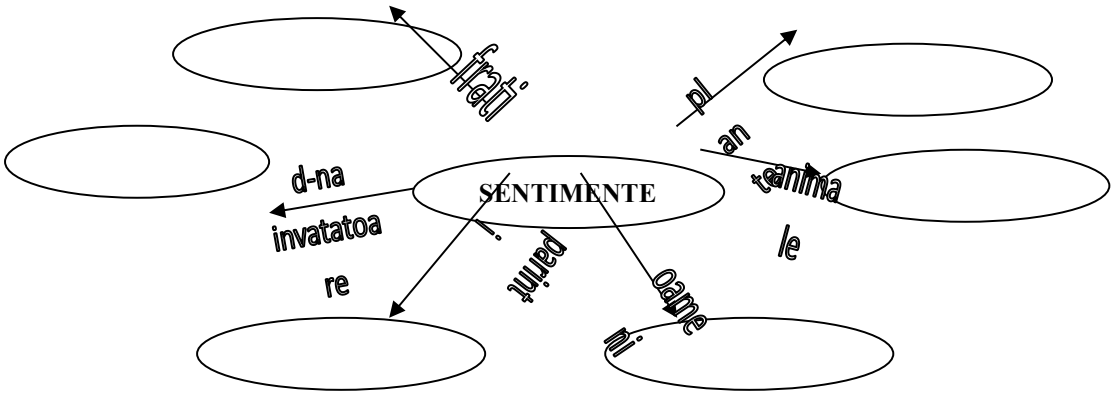
Mulţi dintre noi ne întâlnim cu situaţii când părinţii vin şi ne spun că fiii sau fiicele lor merg de la şcoală foarte abătuţi. Ce s-a întâmplat? Ei se simt “persecutaţi”, oprimaţi din cauza “restricţilor” la care sunt supuşi la şcoală tocmai pentru că au fost crescuţi foarte răsfăţaţi acasă. Cu cât diferenţa de exigenţă dintre familie şi şcoală este mai mare, cu atât copilul se va simţi mai puţin în largul lui. În aceste cazuri trebuie să le acordăm copiilor respectivi o atenţie deosebită şi să facem ca tranziţia de la viaţa din familie la cea de şcolar şi acomodarea la noile condiţii să se realizeze cât mai uşor. Dacă nu vom lua măsuri corespunzătoare, copilul se va simţi izolat, va ajunge cu tulburări de comportament,, cu manifestări de indisciplină. Toate acestea vor conduce copilul spre insuccese şcolare.

Noi, învăţătorii, ne confruntăm şi cu alte cazuri: elevi care ştiu să scrie şi să citească la intrarea în clasa pregătitoare şi elevi care nu au nicio pregătire în familie sau grădiniţă, pentru că nu au frecventat-o. Cei dintâi se plictisesc, ceilalţi sunt mai lenţi în reacţii şi toţi renunţă de a mai urmări activitatea. Şi unii şi alţii încep să se manifeste mai nervos, mai gălăgios, dezorganizând munca la clasă. Mai mult, pleacă nesatisfăcuţi acasă, nu se ataşează afectiv şi încep a urma şcoala din silă. Aşa că noi avem menirea să cunoaştem aceste fenomene, să studiem efectele emoţionale provocate şi să-i ajutăm să depăşească greutăţile pe care le întâmpină. Dacă vom rezolva aceste tensiuni de natură afectivă vom ajuta elevii la adaptarea socială corectă, vom asigura şi o atmosferă de calm şi de colaborare în clasă.

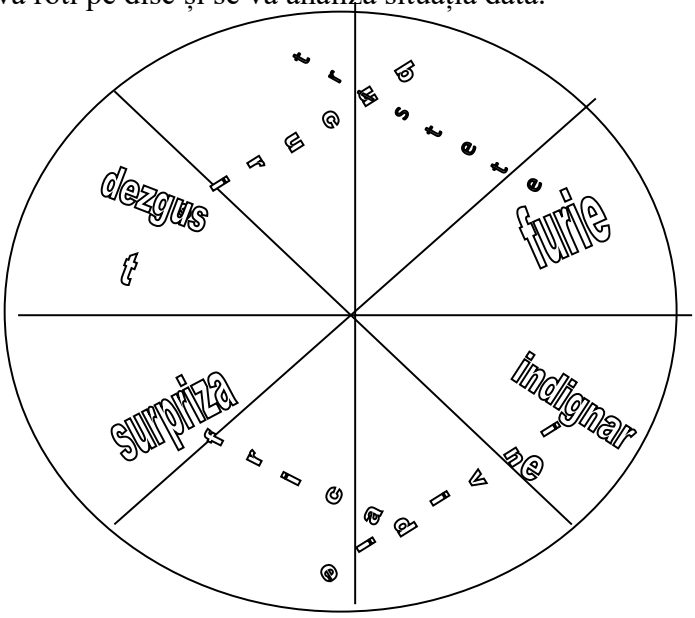
Cu cât este mai mult interes , atât din partea cadrului didactic pentru elevii săi, cât şi din partea părinţilor pentru şcoala în care învaţă copilul, cu atât educaţia va fi mai eficientă şi va putea atinge grade înalte de performanţă. Ceea ce ar trebui să fie mai presus de teamă sau de plăcere este respectul şi dorinţa pentru ceea ce este mai bun. Relaţia cu şcoala trebuie să fie o plăcere şi trebuie să contribuie la dezvoltarea frumoasă a copilului şi la adaptarea acestuia la explozia informaţională la care ia parte.

Jocurile şi metodele pe care le putem aplica la diferite ore nu numai că sunt atractive pentru elevi, dar ne ajută în acelaşi timp să-i cunoaştem mai bine . La lecţiile de limba română sau educaţie civică le putem da elevilor să completeze următoarea fişă.

Scrie sentimentele pe care le ai când te gândeşti la fiinţele din jurul tău.

Un joc plăcut pentru copii este «Roata emoţiilor».Elevii îsi vor exprima opiniile, în ce situații îşi vor manifesta anumite sentimente expuse pe disc şi faţă de ce persoane au aceste sentimente. Acul se va roti pe disc și se va analiza situația dată.

Pentru a constata efectul pe care îl au unele activităţi asupra elevilor, la sfârşitul lor îi putem pune să deseneze un chip care să reprezinte starea lor sufletească în acel moment: veselie sau tristeţe.

La vârsta şcolară mică, trăirile afective aduc o contribuţie însemnată la îndeplinirea sarcinilor urmărite în activitatea instructiv-educativă. Vom reuşi să trezim stări afective puternice la elevi numai dacă vom şti să-i facem să înţeleagă acţiunile, faptele, întâmplările din viaţa lor şi a adulţilor şi dacă le vom prezenta cât mai viu şi mai expresiv. Avem la îndemână o serie de texte literare şi de obiecte de

învăţământ. Gândurile noastre frumoase se vor realiza după ani, când sperăm ca elevii noştri să spună la fel ca Mihail Sadoveanu despre Domnul Trandafir. Să nu uităm că “Cel ce vrea să educe , trebuie să fie el însuşi educat” , şi, aşa cum spunea J.J.Rousseau, “Profesorul are încă multe de învăţat de la copil”. “Iubirea necondiţionată faţă de om este cea mai morală şi nobilă trăsătură umană.”

Bibliografie:

1. Marinescu, Silvia, Invitaţie la educaţie, Editura Carminis, Piteşti, 2003

2 .Tomşa, Gheorghe, Psihopedagogie preşcolară şi şcolară, Editura Coresi, Bucureşti, 2005

3.Radu, I., Introducere în psihologia contemporană, Editura Sincron, Cluj Napoca, 1991

4.Păcurari O., Ciohodaru E., Să ne cunoaştem elevii, Editura Sigma, Bucureşti, 2003

„Explorarea emoțiilor la elevi prin activități interactive:

dezvoltarea competențelor socio-emoționale”

Grozav Iulia

Școala Gimnazială ,,Sfântul Ierarh Nicolae’’ Vlădești

Dezvoltarea competențelor emoționale reprezintă un element crucial în formarea armonioasă a personalității și a abilităților sociale la copii. Activitatea propusă urmărește recunoașterea și exprimarea emoțiilor de bază, asocierea acestora cu culori și elemente ale naturii, precum și identificarea strategiilor eficiente pentru reglarea emoțiilor negative. Prin intermediul jocurilor, exercițiilor și observației limbajului nonverbal, elevii își dezvoltă abilități de autocontrol, empatie și relaționare socială.

Inteligența emoțională este esențială pentru adaptarea socială și pentru gestionarea situațiilor conflictuale sau stresante. La copii, recunoașterea și exprimarea emoțiilor facilitează dezvoltarea abilităților de comunicare și a empatiei, contribuind la creșterea rezilienței. În context educațional, activitățile interactive care încurajează explorarea emoțiilor permit elevilor să identifice trăirile afective proprii și ale colegilor, să le asocieze cu semnificații vizuale sau naturale și să exerseze strategii de reglare emoțională.

Scop:

Formarea și consolidarea competențelor emoționale la elevi prin activități practice, interactive și reflexive.

Obiective:

1. Identificarea și denumirea emoțiilor de bază (bucurie, tristețe, frică, furie, dezamăgire, mulțumire);
2. Asocierea emoțiilor cu culori și elemente naturale pentru înțelegerea reacțiilor somatice;
3. Recunoașterea emoțiilor prin interpretarea limbajului nonverbal (postură, expresii faciale);
4. Analizarea factorilor declanșatori ai emoțiilor în diverse contexte.
5. Exersarea strategiilor de reglare a emoțiilor negative prin mesaje și comportamente pozitive.

Metodologie:

Metode utilizate: joc didactic, exercițiu, discuție ghidată, explicație.

Materiale didactice: fișe de lucru, planșe tematice, cuburi cu emoții, post-it-uri, plicuri, lipici.

Desfășurarea activității:

1. Exprimarea stării emoționale actuale

Elevii completează fișa „Cum mă simt astăzi?”, alegând imaginea care reflectă cel mai bine starea lor emoțională. Se discută de ce au ales respectiva expresie și cum le influențează aceasta comportamentul.

2. Identificarea și denumirea emoțiilor

Fiecare copil primește un cub cu fețe care reprezintă diferite emoții. Elevii le denumesc și discută caracteristicile fiecăreia, astfel încât să dobândească vocabularul emoțional necesar.

3. Clasificarea emoțiilor

Folosind planșa „Nori senini și nori întunecați”, emoțiile sunt împărțite în plăcute și neplăcute. Această activitate ajută elevii să înțeleagă că anumite situații produc stări pozitive, iar altele stări negative, și că ambele sunt normale.

4. Asocierea emoțiilor cu elementele naturii

Elevii explorează corespondența dintre emoții și fenomene naturale:

1. **Furie:** vânt puternic, senzație de căldură și tensiune musculară;
2. **Tristețe:** ploaie, senzație de greutate și apăsare în corp;
3. **Frică:** frunză tremurândă, senzație de neliniște și tensiune;
4. **Bucurie:** soare, senzație de energie și căldură interioară.

5. Observarea limbajului nonverbal

Grupurile de elevi primesc postere cu postura unui copil, fără expresii faciale. Ei decupează și lipesc expresiile faciale corespunzătoare emoțiilor, mimează starea și povestesc o experiență personală asociată.

6. Reacția la situații

Elevii analizează diverse situații și se poziționează lângă planșa corespunzătoare emoției resimțite. Se discută alegerea făcută, identificând factorii care declanșează emoțiile și modul în care acestea pot fi gestionate.

7. Crearea „Cuburilor cu mesaje pozitive”

Elevii scriu mesaje care transformă emoțiile negative în emoții funcționale și le aplică pe cuburi. Cuburile sunt oferite colegilor, iar elevii reflectă asupra efectului actului de a sprijini emoțional pe ceilalți.

Evaluare:

Elevii își exprimă sentimentele finale prin post-it-uri sau desene reprezentând emoțiile resimțite. Evaluarea se concentrează pe capacitatea de recunoaștere și exprimare a emoțiilor, implicare în activități și aplicarea strategiilor de reglare emoțională.

Concluzii:

Activitățile interactive propuse dezvoltă conștientizarea emoțională, empatia și competențele de autoreglare la elevi. Prin recunoașterea și exprimarea emoțiilor, copii dobândesc instrumente valoroase pentru gestionarea situațiilor sociale și pentru îmbunătățirea relațiilor cu colegii și adulții.

Bibliografie:

1. Goleman, D. (1995). *Inteligența emoțională*. București: Editura Curtea Veche.
2. Saarni, C. (1999). *The Development of Emotional Competence*. New York: Guilford Press.
3. Izard, C.E. (2002). *Translating Emotion Theory and Research into Preventive Interventions*. Psychological Bulletin, 128(5), 796–824.
4. Denham, S.A., & Burton, R. (2003). *Social and Emotional Prevention and Intervention Programming for Preschoolers*. Springer.

INTEGRAREA COPIILOR CU CES IN GRADINITA

DAVID FILIZ, GRADINITA P.N "ZURLI" CONSTANTA

Introducere

Educația timpurie joacă un rol esențial în dezvoltarea copilului, reprezentând baza formării sale intelectuale, emoționale și sociale. În acest context, integrarea copiilor cu cerințe educaționale speciale (CES) în grădiniță este o temă de mare importanță, deoarece oferă șanse egale la educație și dezvoltare pentru toți copiii, indiferent de dificultățile pe care le întâmpină. Grădinița este primul mediu educațional organizat cu care copilul intră în contact, iar incluziunea copiilor cu CES contribuie la formarea unei societăți mai tolerante și mai empatice.

Integrarea copiilor cu CES în învățământul de masă presupune adaptarea mediului educațional la nevoile fiecărui copil și colaborarea strânsă dintre cadrele didactice, familie și specialiști. Prin acceptare, sprijin și metode adecvate, copiii cu CES pot fi integrați cu succes în colectivul grupei.

Capitolul I: Ce sunt cerințele educaționale speciale (CES)

Cerințele educaționale speciale se referă la nevoile suplimentare de sprijin educațional ale unor copii care prezintă dificultăți de învățare, dezvoltare sau adaptare. Aceste dificultăți pot fi temporare sau permanente și pot avea diverse cauze: dizabilități fizice, intelectuale, senzoriale, tulburări de limbaj, tulburări de comportament sau dificultăți emoționale.

Copiii cu CES nu sunt mai puțin capabili, ci au nevoie de metode de predare adaptate, de mai mult timp sau de sprijin specializat. În grădiniță, acești copii pot întâmpina dificultăți în comunicare, relaționare sau participarea la activități, însă, cu ajutorul educatoarelor și al colegilor, pot face progrese semnificative.

Este important de menționat că fiecare copil este unic, iar cerințele educaționale speciale diferă de la un copil la altul. De aceea, abordarea trebuie să fie individualizată și bazată pe respect și înțelegere.

Capitolul II: Importanța integrării copiilor cu CES în grădiniță

Integrarea copiilor cu CES în grădiniță aduce beneficii atât acestora, cât și copiilor tipici. Pentru copiii cu CES, integrarea contribuie la dezvoltarea abilităților sociale, la creșterea stimei de sine și la adaptarea mai ușoară la cerințele școlare ulterioare. Interacțiunea cu alți copii îi ajută să învețe prin imitație și să își dezvolte limbajul și comportamentele sociale.

Pentru copiii tipici, integrarea reprezintă o oportunitate de a învăța valori precum toleranța, respectul, empatia și acceptarea diversității. Aceștia devin mai deschiși și mai înțelegători față de diferențele dintre oameni.

Grădinița incluzivă promovează egalitatea de șanse și contribuie la combaterea discriminării. Integrarea timpurie reduce riscul excluderii sociale și ajută la construirea unei societăți mai echitabile și mai unite.

Capitolul III: Rolul educatoarei și al familiei în procesul de integrare

Educatoarea are un rol esențial în integrarea copiilor cu CES în grădiniță. Aceasta trebuie să creeze un mediu sigur, primitor și adaptat nevoilor tuturor copiilor. Prin metode didactice diferențiate, activități interactive și jocuri educative, educatoarea poate sprijini participarea activă a copiilor cu CES la activitățile grupei.
De asemenea, educatoarea trebuie să colaboreze cu specialiști precum psihologul, logopedul sau profesorul de sprijin, pentru a stabili strategii eficiente de intervenție. Observarea atentă a comportamentului copilului și comunicarea constantă cu familia sunt foarte importante.
Familia are un rol la fel de important în procesul de integrare. Părinții trebuie să ofere sprijin emoțional copilului și să colaboreze cu cadrele didactice. Implicarea familiei în activitățile grădiniței și menținerea unei relații deschise cu educatoarea contribuie la succesul integrării.

Capitolul IV: Modalități de sprijin pentru integrarea copiilor cu CES
Pentru o integrare eficientă, este necesară adaptarea activităților educative la nivelul și nevoile copilului. Acest lucru poate include folosirea materialelor vizuale, a jocurilor didactice, a activităților practice și a învățării prin joc.
Un alt aspect important este crearea unui climat pozitiv în grupă, bazat pe acceptare și cooperare. Educatoarea poate încuraja copiii să se ajute reciproc și să respecte diferențele dintre ei.
Evaluarea progresului copilului trebuie să fie continuă și realizată într-un mod flexibil, fără presiune. Accentul trebuie pus pe evoluția individuală și pe încurajarea fiecărui mic succes.

Capitolul V: Dificultăți întâmpinate în integrarea copiilor cu CES și soluții
Integrarea copiilor cu cerințe educaționale speciale în grădiniță poate fi un proces complex, care implică unele dificultăți. Una dintre cele mai frecvente probleme este lipsa resurselor materiale și umane. Nu toate grădinițele dispun de materiale didactice adaptate sau de personal specializat, cum ar fi profesorii de sprijin sau logopezii.
O altă dificultate o reprezintă atitudinile negative sau lipsa de informare a adulților și, uneori, a copiilor. Neînțelegerea nevoilor copiilor cu CES poate duce la etichetare, marginalizare sau excludere. De asemenea, unii părinți ai copiilor tipici pot manifesta reticență față de integrarea copiilor cu CES în grupa de grădiniță.
Pentru depășirea acestor dificultăți, este necesară formarea continuă a cadrelor didactice în domeniul educației incluzive. Educatoarele trebuie să fie informate și pregătite pentru a lucra cu copii diferiți, folosind metode flexibile și adaptate.

Concluzie
Integrarea copiilor cu cerințe educaționale speciale în grădiniță reprezintă un pas important spre o educație incluzivă și echitabilă. Prin sprijin adecvat, colaborare și înțelegere, copiii cu CES pot fi integrați cu succes în colectivul grupei, având șansa de a se dezvolta armonios.
Grădinița incluzivă nu este benefică doar pentru copiii cu CES, ci pentru întreaga comunitate educațională. Acceptarea diversității încă de la vârste fragede contribuie la formarea unor adulți responsabili, empatici și respectuoși față de cei din jur.

Bibliografie (orientativă)

1. Gherguț, A. – *Educația incluzivă*
2. Vrășmaș, E. – *Copilul cu cerințe educaționale speciale*
3. Programa pentru învățământul preșcolar
4. Materiale educaționale despre educația incluzivă

Centrarea pe competențele - cheie în educația școlară

Prof. înv. primar Kanel Vuap
Școala Gimnazială nr. 39 *Nicolae Tonitza*, Constanța

Comisia Europeană a publicat propunerea pentru Competențele-Cheie pentru Învățarea Durabilă, înlocuind recomandarea din 2006. Schimbările aduse în noul document au la bază tehnologia care a căpătat o importanță tot mai mare în viețile noastre și creșterea sectorului de educație non-formală.

„Competențe-cheie sunt acele competențe de care au nevoie toți indivizii pentru împlinire și dezvoltare personală, angajare, includere socială și cetățenie activă. Ele sunt compuse din cunoștințe, abilități și atitudini și merg mai departe de noțiunea academică de cunoștințe", se arată în documentul Comisiei Europene.

Recomandarea UE are ca obiectiv îmbunătățirea dezvoltării competențelor-cheie pentru toți oamenii, pe parcursul vieții lor. Statele membre sunt încurajate să își pregătească mai bine oamenii pentru schimbările din piața muncii și integrarea în societăți mai diversificate, digitalizate și globalizate. Accentul documentului se pune pe investirea în abilități de bază, în competențe antreprenoriale și digitale și în competențe lingvistice, astfel încât toată lumea să poată participa activ în societate și economie.

În context pedagogic, o competenţă reprezintă capacitatea dovedită a elevului de a selecta, combina şi utiliza adecvat, cunoştinţe, abilităţi, valori şi atitudini, în situaţii concrete, pentru a realiza eficient şi cu eficacitate, o sarcină de învăţare. Din perspectiva procesului de învăţământ, competenţa poate fi considerată ca o disponibilitate acţională a elevului, bazată pe experienţa prealabilă, dar şi ca un potenţial care trebuie dovedit de elev în situaţii concrete. Mai mult, o competenţă nu poate fi măsurată şi apreciată ca atare, decât punându-l pe elev în situaţii concrete în care să-şi valorifice toate resursele necesare (achiziţiile şi experienţele anterioare). Ori, astfel de situaţii concrete nu pot fi inventariate şi standardizate (Minister/ şcoală) şi nici nu pot fi proiectate şi asigurate în totalitate şi în condiţii obiective de către cadrul didactic.

Competenţele - cheie sunt achiziţii ale învăţării (combinaţii de cunoştinţe, deprinderi şi atitudini) care permit adaptarea flexibilă şi rapidă a absolventului.

Cele opt domenii ale competențelor - cheie sunt:

1. Comunicarea în limba maternă;
2. Comunicarea în limbi străine;
3. Competențe în matematică şi competenţe elementare în ştiinţe şi tehnologie;
4. Competențe digitale şi de utilizare a noilor tehnologii ale informaţiei şi comunicării (TIC)**;**
5. Competențe pentru a învăţa să înveţi;
6. Competențe de relaţionare interpersonală şi competenţe civice;
7. Spirit de iniţiativă şi antreprenoriat;
8. Sensibilizare culturală şi exprimare artistică.

Comunicarea în limba maternă este abilitatea de a exprima şi interpreta gânduri, sentimente şi fapte, atât pe cale orală, cât şi scrisă (ascultare, vorbire, citire şi scriere) şi de a interacţiona într-un

mod adecvat în cadrul întregii game a contextelor sociale şi culturale – educaţie şi instruire, la serviciu, acasă sau în timpul liber.

Comunicarea în limbi străine are aceleaşi dimensiuni ca şi comunicarea în limba maternă. De asemenea, ea apelează la abilităţi de mediere şi înţelegere culturală. Nivelul performanţei variază conform cu moştenirea şi cadrul lingvistic al individului.

Competențele în matematică şi competențe elementare în ştiinţe şi tehnologie: Alfabetizarea matematică este abilitatea de a aduna, scădea, înmulţi şi împărţi mental sau în scris pentru a rezolva o gamă de probleme în situaţiile vieţii de fiecare zi. Accentul se pune mai ales pe proces decât pe rezultat, mai degrabă pe activitate decât pe cunoaştere. Alfabetizarea ştiinţifică se referă la abilitatea şi dorinţa de a utiliza cunoştinţele şi metodologia menită să explice lumea naturală. Competența în tehnologie e văzută ca înţelegerea şi utilizarea acelor cunoştinţe şi metode care pot modifica/schimba cadrul natural, ca răspuns la nevoile şi dorinţele oamenilor.

Competențele digitale şi de utilizare a noilor tehnologii ale informaţiei şi comunicării implică utilizarea critică şi cu încredere a mijloacelor media electronice la muncă, în timpul liber şi pentru comunicare. Aceste competenţe se referă la gândirea logică şi critică, la abilităţile de management a informaţiei la standarde înalte şi la abilităţi de comunicare dezvoltate. La nivelul de bază, abilităţile TIC cuprind utilizarea tehnologiei multimedia pentru a primi, evalua, stoca, produce, prezenta şi schimba informaţii şi pentru a comunica şi a participa în reţele, prin Internet.

Competența pentru a învăţa să înveţi cuprinde disponibilitatea de a organiza şi reglementa propria învăţare, atât individual, cât şi în grup. Aceasta include abilitatea de organiza eficient timpul, de a rezolva probleme, de a achiziţiona, procesa, evalua şi asimila noi cunoştinţe şi de a aplica noile cunoştinţe şi deprinderi într-o varietate de contexte – acasă, la serviciu, în educaţie şi instruire. “A învăţa să înveţi” contribuie puternic la managementul traseului profesional.

Competențele de relaţionare interpersonală (sociale) şi competențele civice cuprind toate formele comportamentale care trebuie stăpânite pentru ca un individ să fie capabil să participe într-un mod eficient şi constructiv la viaţa socială şi să rezolve conflictele, dacă e cazul. Abilităţile interpersonale sunt necesare pentru interacţiunea efectivă, individual şi în grupuri, şi sunt utilizate atât în domenii private, cât şi in domenii publice (din perspectivă civică).

Spiritul de iniţiativă şi antreprenoriat are o componentă activă şi una pasivă: cuprinde atât capacitatea de a induce schimbări, cât şi abilitatea de a le primi, sprijini şi adapta la inovaţia adusă de către factorii externi. Această competență - cheie implică asumarea responsabilităţii pentru acţiunile cuiva, pozitive şi negative, dezvoltarea unei viziuni strategice, stabilirea obiectivelor şi realizarea lor, precum şi motivarea de a reuşi.

Sensibilizarea culturală şi exprimare artistică cuprinde aprecierea importanţei exprimării creative a ideilor, experienţelor şi emoţiilor prin intermediul diferitelor medii, incluzând muzica, expresia corporală, literatura şi artele plastice.

Educaţia bazată pe competenţe îşi dovedeşte eficienţa şi eficacitatea în contexte combinate (formal, nonformal, informal) şi dacă îndeplineşte cumulativ, mai multe condiţii:

1. Sunt clar definite competenţele pe care elevul trebuie să le dovedească la sfârşitul fiecărui an şcolar, la sfârşitul unui ciclu şcolar, precum şi la sfârşitul şcolarităţii obligatorii. Astfel, activitatea cadrului didactic se va concentra mai puţin asupra proiectării şi mai mult asupra organizării şi coordonării învăţării, precum şi asupra oferirii de feedback, iar în ceea ce-l priveşte pe elev, acesta trebuie să dovedească că ştie să utilizeze, să aplice, ceea ce învaţă.

2. Pedagogia prin competenţe trebuie să dea sens învăţării, facilitând contexte reale de învăţare, prin care elevul să fie motivat că tot ceea ce învaţă îi este util. Pentru aceasta însă, nu mai sunt suficiente liste de conţinuturi monodisciplinare, fiind necesare şi obligatorii abordări interdisciplinare, creative şi inovative.
3. Competenţele nu trebuie privite ca o sumă de cunoştinţe, abilităţi şi alte achiziţii, ci ca rezultatul aplicării combinate a acestora pentru rezolvarea de situaţii concrete.

Referinţe bibliografice:

1. Ardelean, A., Mândruţ, O., *Didactica formării competenţelor*, Arad, „Vasile Goldiş" University Press, 2012
2. Ionescu, M., Radu, I., *Didactica modernă,* Cluj-Napoca, Editura Dacia, 1995
3. Manolescu, M. *Referenţialul în evaluarea şcolară*. Bucureşti, Editura Universitară, 2015.

Rolul profesorului pentru dezvoltarea gândirii critice a elevilor în era tehnologiei

Prof. Hrihorciuc Otilia
Colegiul ”Andronic Motrescu” Rădăuți

În contextul societății contemporane, tehnologia digitală a transformat fundamental modul în care comunicăm, muncim, ne informăm și învățăm. Educația, ca pilon principal al dezvoltării umane și sociale, nu putea rămâne imună la aceste schimbări. În era digitală, rolul profesorului s-a redefinit, devenind unul din cele mai importante elemente în asigurarea unui proces educațional adaptat noilor cerințe. Acest articol își propune să analizeze modul în care profesorul devine ghid, facilitator și inovator în peisajul educației digitale, subliniind rolul său în dezvoltarea gândirii critice a elevilor.

Tradițional, profesorul era perceput ca singura sursă de cunoaștere, un autoritar care transmitea informații și controla procesul de învățare. Cu timpul, odată cu apariția resurselor digitale și a internetului, această viziune s-a schimbat radical. În prezent, profesorul nu mai este doar furnizor de informații, ci un ghid care sprijină elevii în explorarea și înțelegerea conținuturilor, învățându-i să devină cetățeni digitali responsabili. Una dintre cele mai mari provocări ale vremurilor moderne este reprezentată de volumul imens de informații disponibile online. Profesorul trebuie să îi învețe pe elevi să-și dezvolte abilități critice de selecție, interpretare și evaluare a surselor. Gândirea critică reprezintă procesul cognitiv de analiză, evaluare și interpretare a informațiilor pentru a forma judecăți și concluzii raționale și bine fundamentate. Ea implică abilități precum analiza, sintetizarea, comparația, evaluarea și inferența, fiind esențială pentru formarea unor indivizi autonomi și responsabili. Într-o societate dominată de tehnologie și informație, gândirea critică devine un mecanism de protecție împotriva dezinformării, manipulării și deciziilor nefundamentate. Ea sprijină dezvoltarea spiritului critic, a responsabilității civice și a capacității de inovare. Gândirea critică devine o competență esențială pentru a naviga în valurile de informații, pentru a evalua corect sursele și pentru a lua decizii fundamentate.

Ghidarea elevilor în procesul de învățare digitală implică deci promovarea gândirii critice, a curiozității și a autonomie. Profesorul trebuie să fie făuritor de întrebări, de reflecție și de analiza critică a informațiilor, iar platformele educaționale, aplicațiile și resursele online permit profesorilor să personalizeze experiența de învățare, oferindu-le elevilor instrumente adaptate nevoilor și intereselor fiecăruia. Profesorii pot stimula gândirea critică prin întrebări deschise, provocări și activități care solicită reflecție și argumentare. Participarea la dezbateri ajută elevii să-și formuleze și să susțină opiniile, să-și dezvolte abilități de argumentare și să-și clarifice propriile poziții. Platformele online, forumurile și resursele multimedia pot fi folosite pentru a angaja elevii în activități de analiză critică și cercetare.

Elevii trebuie să învețe să navigheze în mediul digital în mod sigur și critic, să recunoască informațiile false și să utilizeze resursele online în mod responsabil. Programele educaționale trebuie să includă componente de analiză critică a mass-media, pentru a dezvolta discernământ și responsabilitate în consumul de informații, iar profesorii pot crea comunități online de învățare, încurajând colaborarea și schimbul de idei critice între elevi.

Profesorul facilitează procesul de învățare prin utilizarea platformelor digitale, a forumurilor, a videoconferințelor și a altor instrumente interactive. Aceasta încurajează colaborarea, schimbul de idei și implicarea activă a elevilor. Proiectele digitale, munca în echipă și dezbaterile online sunt exemple de activități care stimulează învățarea activă și dezvoltarea abilităților sociale. Instrumentele digitale permit feedback instant și evaluări formative, ajutând elevii să își monitorizeze progresul și să își ajusteze strategiile de învățare. Profesorii trebuie să fie deschiși la inovare, experimentând cu tehnologii emergente precum inteligența artificială, realitatea augmentată și virtuală, gamificarea, pentru a crea experiențe de învățare captivante. Inovarea implică crearea de metodologii noi, integrate cu tehnologia, precum învățarea personalizată, învățarea adaptativă și învățarea pe bază de competențe. Profesorii pot colabora cu specialiști în tehnologie, cu alți educatori și cu comunități online pentru a dezvolta proiecte inovatoare și a împărtăși bune practici. Totodată profesorul educă elevii cu privire la prevenirea cyberbullying-ului, protejarea datelor personale și respectarea demnității umane în interacțiunile de pe rețelele sociale. Profesorul nu trebuie să trateze etica digitală ca pe un subiect izolat, ci să o integreze creativ în activități de grup și proiecte colaborative, folosind platforme precum Canva sau instrumente de pedagogie digitală. În contextul expansiunii inteligenței artificiale, profesorul devine un partener care îi ajută pe elevi să înțeleagă limitele și provocările etice ale acestor noi tehnologii. Colaborează cu părinții pentru a asigura o continuitate în educația etică, oferind recomandări pentru un timp de ecran echilibrat și un mediu online sigur acasă.

În era tehnologiei, profesorul nu mai este doar un transmițător de cunoștințe, ci devine un facilitator al gândirii critice, un ghid în navigarea complexă a informației digitale. Dezvoltarea acestei abilități esențiale presupune adaptarea metodelor pedagogice, utilizarea responsabilă a tehnologiei și promovarea unui mediu educațional dinamic și inovator. În final, succesul în formarea elevilor capabili să gândească critic și să acționeze responsabil în societatea digitală depinde în mare măsură de angajamentul și pregătirea profesorilor, precum și de colaborarea între toate părțile implicate în procesul educațional.

Gardienii învățării: O călătorie spre excelență și inovație în educație

Institutor Guiu Monica

Școala Gimnazială „Ion Petrovici”, Tecuci, jud. Galați

Educația modernă nu mai este doar despre transmiterea de informații, ci despre capacitatea profesorului de a deveni un facilitator, un ghid care aprinde scânteia curiozității. În acest spirit al transformării, pe data de 11 decembrie, Școala Gimnazială „Ion Petrovici” din Tecuci a marcat un moment de referință în evoluția sa instituțională. Un grup de șase cadre didactice, investite cu rolul de **PRI (Profesori Resursă Internă)**, au pornit într-o călătorie de formare și schimb de bune practici către orașul Pucioasa, la Școala Gimnazială „Elena Donici Cantacuzino”. Această inițiativă nu a fost doar o simplă deplasare, ci o misiune asumată de cei supranumiți „Gardienii Învățării”, cu scopul de a aduce în sălile de clasă din Tecuci metode inovatoare și o viziune proaspătă asupra actului didactic.

Un decor magic și o primire de excepție: Pucioasa ne-a întâmpinat într-o atmosferă aproape magică, specifică lunii decembrie, însă căldura cea mai mare nu a venit din decorul citadin, ci din interiorul școlii gazdă. La Școala „Elena Donici Cantacuzino” am descoperit o comunitate de profesioniști deschiși, oameni ospitalieri care ne-au demonstrat că, indiferent de distanța geografică, valorile educaționale sunt aceleași: dăruire, empatie și dorința continuă de autodepășire. Dialogul dintre profesorii de la Tecuci și cei de la Pucioasa a fost unul vibrant, plin de schimburi de idei și soluții pentru provocările comune ale sistemului de învățământ actual. Am fost impresionați de modul în care această școală reușește să îmbine tradiția cu modernitatea, oferind un mediu de învățare sigur și stimulativ pentru elevi.

Nucleul formării - cursul „Lecția Bună” și metoda ERR: Tema centrală a vizitei a fost participarea la cursul intensiv **„Lecția Bună”**, un program conceput pentru a deconstrui tiparele clasice de predare și pentru a reconstrui învățarea în jurul elevului. În centrul acestei abordări stă **Metoda ERR (Evocare – Realizarea Sensului – Reflecție)**, un instrument pedagogic extrem de puternic, pe care l-am explorat în profunzime prin ateliere practice și demonstrații.

1. Evocarea: Momentul în care se aprinde lumina

Orice lecție reușită începe cu „E”-ul de la Evocare. În această etapă, profesorul nu începe direct predarea, ci creează un context. Am învățat tehnici prin care să activăm cunoștințele anterioare ale elevilor, să le provocăm curiozitatea și să le creăm o nevoie reală de a afla mai multe. Este momentul în care elevul devine conștient de ceea ce știe deja și, mai important, de ceea ce nu știe încă, stabilind astfel un scop personal pentru ora respectivă.

2. Realizarea sensului: Călătoria spre cunoaștere

Aceasta este inima lecției, faza în care elevul intră în contact direct cu noul conținut. Am descoperit cum să transformăm această etapă dintr-o expunere pasivă a profesorului într-o explorare activă a elevului. Prin utilizarea unor texte-suport, experimente sau resurse digitale, elevul monitorizează propria înțelegere, face conexiuni și caută răspunsuri. Rolul nostru, al profesorilor, este de a ghida acest proces de construcție a sensului, asigurându-ne că nicio întrebare nu rămâne fără un început de răspuns.

3. Reflecția: Consolidarea și aplicabilitatea

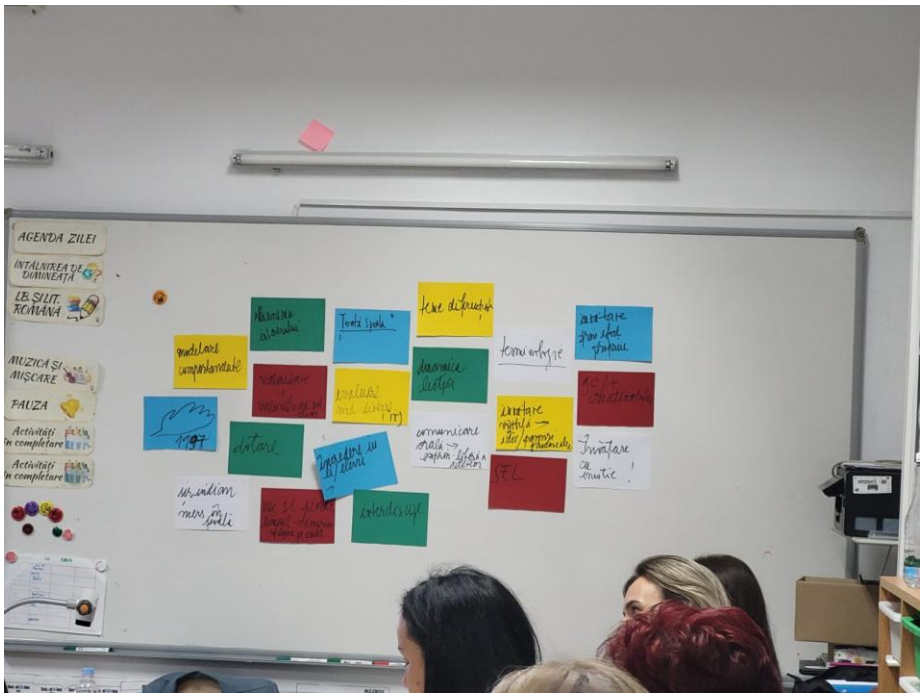
Nicio învățare nu este completă fără Reflecție. Este momentul în care cunoștințele „se așază”. Am exersat metode prin care elevii pot reformula ceea ce au învățat în propriile cuvinte, pot dezbate idei noi și, cel mai important, pot găsi aplicabilitatea practică a informațiilor primite. Reflecția transformă informația volatilă în cunoaștere pe termen lung și oferă satisfacția reușitei.

*Rolul PRI: De la învățăcel la multiplicator de resurse***:** Calitatea noastră de Profesori Resursă Internă (PRI) implică o responsabilitate care depășește propria sală de clasă. Această experiență de la Pucioasa a fost doar primul pas. Întoarcerea la Școala Gimnazială „Ion Petrovici” Tecuci marchează începutul unei noi etape: diseminarea acestor cunoștințe către întreaga comunitate de colegi.

Ne propunem să organizăm ateliere de lucru, lecții deschise și sesiuni de mentorat în care să împărtășim „secretele” metodei ERR. Vrem ca fiecare coleg să simtă că are la îndemână instrumente moderne pentru a gestiona dinamica clasei și pentru a crește motivația elevilor. Suntem convinși că, prin colaborare, putem transforma școala noastră într-un spațiu în care „Lecția Bună” nu este o excepție, ci standardul zilnic.

Concluzii și recunoștință: Vizita la Pucioasa a fost o infuzie de optimism pedagogic. Am plecat de acolo nu doar cu dosare pline de fișe de lucru și strategii didactice, ci cu o viziune clară: educația de calitate se face cu inima, dar se bazează pe o metodologie riguroasă și modernă.

Mulțumim conducerii Școlii Gimnaziale „Ion Petrovici” pentru susținerea acestei inițiative și, în mod special, colegilor de la Școala Gimnazială „Elena Donici Cantacuzino” din Pucioasa. Ați fost modele de profesionalism și generozitate! Pentru noi, „Gardienii Învățării”, călătoria continuă. Următoarea oprire? Sălile de clasă din Tecuci, unde magia învățării prin metoda ERR este gata să înceapă.

WOW!
AU!

La Journée européenne des langues

Prof. Licaciu Maria-Marilena, Școala Gimnazială C. Rădulescu Codin Priboieni

La Journée européenne des langues, célébrée chaque année le 26 septembre, est une initiative du Conseil de l'Europe qui met en valeur la richesse linguistique et culturelle du continent européen. Cette journée a pour objectif de sensibiliser les élèves à l'importance de la diversité linguistique, de promouvoir le respect et la tolérance entre les cultures et d'encourager l'apprentissage des langues étrangères tout au long de la vie. À cette occasion, les élèves de notre école ont participé à une activité éducative organisée dans le cadre du cours de langue française. L'activité a permis aux élèves de mieux comprendre le rôle essentiel des langues étrangères dans la communication, la coopération et la construction d'une identité européenne commune.

Au cours de la leçon, les élèves ont réalisé des présentations en langue française ou roumaine. Ils ont parlé de différents pays européens, en mettant en évidence leurs traditions et leurs coutumes, leurs symboles nationaux, leurs particularités culturelles ainsi que certaines expressions spécifiques. Certains élèves ont également préparé des gâteaux traditionnels ou des plats typiques, contribuant ainsi à une meilleure découverte des cultures européennes.

Cette activité a encouragé la participation active des élèves, le travail en équipe, la créativité et le développement des compétences de communication en langue française. Les élèves ont fait preuve d'intérêt, d'enthousiasme et d'ouverture envers les autres cultures, tout en consolidant leurs connaissances linguistiques dans un contexte interactif et motivant.

À la fin de l'activité, les élèves ont été récompensés pour leur engagement et leur créativité, recevant des prix qui ont souligné leurs efforts et leur participation active.

La Journée européenne des langues a ainsi représenté un moment enrichissant d'apprentissage, de découverte et de partage, soulignant l'importance de l'apprentissage des langues étrangères pour une meilleure compréhension mutuelle et pour l'avenir des jeunes générations.

Bibliographie:

1. Conseil de l'Europe, La Journée européenne des langues
2. Manuels scolaires de français langue étrangère (FLE) – niveau collège
3. Sites éducatifs francophones sur les pays européens, leurs traditions et leurs coutumes

Strategii didactice interactive în învățământul primar

(studiu de specialitate)

Prof. înv. primar Barcan Carmen - Mihaela

Școala Gimnazială Nr. 10 Bacău

INTRODUCERE:

Având în vedere că învățarea nu e un simplu proces de înmagazinare de cunoștințe, ci o activitate mult mai complexă, ce presupune un efort cognitiv, volitiv și emoțional din partea elevilor, consider că strategiile didactice interactive (de predare – învățare – evaluare) oferă ocazii benefice de organizare pedagogică a unei învățări temeinice, ușoare și plăcute, în același timp, cu un pronunțat caracter activ-participativ din partea elevilor, cu posibilități de cooperare și de comunicare eficiente. Astfel, prezentul studiu se dorește a veni în sprijinul personalului didactic de predare, pentru a utiliza strategii didactice interactive în demersul didactic, în vederea îmbunătățirii calității procesului educațional, cât și a rezultatelor școlare ale elevilor.

CAPITOLUL I: STRATEGII DIDACTICE: DEFINIȚII ȘI PRECIZĂRI TERMINOLOGICE

S*trategiile didactice* reprezintă un mod de combinare optimă a metodelor, procedeelor, mijloacelor de învățământ și a modurilor de organizare a învățării (frontal, pe grupe, în perechi sau individual), în contexte concrete, pentru atingerea unor anumite obiective instructiv-educative. Este un termen unificator, integrator, ce reunește sarcinile de învățare cu situațiile de învățare, reprezentând un sistem complex și coerent de mijloace, metode, materiale și alte resurse educaționale, care vizează atingerea unor obiective. Astfel, strategia didactică prefigurează traseul metodic cel mai potrivit și mai eficient pentru abordarea unei situații concrete de predare și învățare. Prin urmare, strategia nu se confundă cu metoda sau cu metodologia didactică, deoarece acestea din urmă vizează o activitate de predare-învățare-evaluare, în timp ce strategia vizează procesul de instruire în ansamblu și nu o secvență de instruire.

Având în vedere că strategia didactică implică elevul în situații specifice de învățare, că adaptează conținutul instruirii la particularitățile de vârstă și individuale ale acestuia, construirea unei strategii adecvate reprezintă, din acest punct de vedere, o provocare continuă și un efort permanent de creativitate didactică din partea profesorului.

În semnificație originară, cuvântul *metodă* provine din grecescul „methodos” (odos = cale, drum; metha = spre, către), ceea ce înseamnă cale de urmat în vederea atingerii unui scop sau, un mod de urmărire, de căutare și aflare a adevărului. Astfel, *metoda* se definește drept o cale de urmat în vederea îndeplinirii obiectivelor instructiv-educative dinainte stabilite, dar și drept modalități de acțiune cu ajutorul cărora elevii, sub îndrumarea profesorului sau în mod independent, însușesc cunoștințe, își formează priceperi și deprinderi, aptitudini, atitudini.

Metoda include în structura ei mai multe *procedee*, fiecărei operații corespunzându-i un procedeu. Prin urmare, *procedeul* este o componentă a metodei, o tehnică mai limitată de acțiune (spre exemplu, demonstrarea unui fenomen poate fi un procedeu în cadrul metodei explicației, explicarea sensului unui cuvânt poate fi un procedeu în cadrul metodei lecturii explicative etc.).

Mijloacele de învățământ reprezintă totalitatea materialelor, dispozitivelor, aparatelor cu ajutorul cărora se realizează transmiterea și asimilarea informației didactice, înregistrarea și evaluarea

rezultatelor obținute. Sunt instrumente auxiliare care facilitează transmiterea informației în cadrul predării, stimulează activitatea de învățare, dar care nu pot înlocui activitatea profesorului, ci doar îl ajută în realizarea sarcinilor prin integrarea lor optimă în lecție.

CAPITOLUL II: STRATEGII DIDACTICE INTERACTIVE: CARACTERISTICI

Strategiile didactice interactive oferă soluții de ordin structural-procesual, dar și metodologic, în procesul de învățare centrat pe elev, prin selecția și modul de combinare a diferitelor metode, procedee, mijloace didactice și prin diferite forme de organizare specifice. Promovează o învățare activă, implică o colaborare susținută între elevi care, organizați în microgrupuri, lucrează împreună pentru realizarea unor obiective prestabilite. Cadrul didactic plasează accentul nu pe rolul de transmițător de informații, ci pe rolurile de organizator, facilitator și mediator al activităților de învățare. Demersul didactic este conceput astfel încât nu îl mai are în centru pe profesor, ci pe elev.

Proiectând și realizând activități de predare-învățare-evaluare bazate pe strategii didactice interactive, cadrul didactic oferă elevilor numeroase ocazii de a se implica în procesul propriei formări, de a-și exprima în mod liber ideile, opiniile și de a le confrunta cu cele ale colegilor, de a-și dezvolta competențele metacognitive.

CAPITOLUL III: ÎNVĂȚAREA PRIN COLABORARE ȘI COOPERARE

Învățarea prin colaborare și cooperare este o strategie didactică interactivă ce permite crearea unui mediu securizant și prietenos în sala de clasă, un mediu dezirabil pentru orice elev, care să-l încurajeze să se exprime și să participe, fie că este un elev aflat în dificultate, timid, neîncrezător, cu anumite tulburări de adaptare, normal sau cu aptitudini înalt dezvoltate. Astfel, creăm posiblitatea să-i învățăm pe elevi să se accepte și să se respecte pentru diferențele dintre ei, să-i formăm ca un grup unit, în care să ia inițiative, să își construiască opinii, să le argumenteze și să le împărtășească, să asculte activ și să accepte alte opinii, să ofere și să primească sprijin.

Prin urmare, învățarea prin colaborare și cooperare are numeroase beneficii pentru elevi, cum ar fi: stimulează gândirea critică și creativă, dezvoltă capacitățile sociale de comunicare și de adaptare la regulile grupului, dezvoltă încrederea în propriile puteri, promovează o atitudine pozitivă, respectul reciproc și toleranța, motivează participarea activă și implicarea în sarcina colectivă, valorizează schimburile intelectuale și verbale și mizează pe o logică a învățării care ține cont de opiniile celorlalți.

Etapele învățării prin cooperare:

1. constituirea grupului de lucru;
2. participanții se confruntă cu situația de rezolvat și sunt stimulați să lucreze împreună pentru a o rezolva;
3. etapa documentării, a cercetării și a reflecțiilor;
4. etapa dezbaterilor colective, când sunt confruntate ideile, sunt analizate erorile și punctele forte;
5. obținerea concluziilor și soluționarea problemei, integrarea noilor achiziții în sistemul celor existente.

Competențele profesorului, necesare susținerii învățării prin cooperare: competența energizantă, competența empatică, competența ludică, competența organizatorică, competența interrelațională, competențe științifice, competențe psihopedagogice și metodice, competențe manageriale și psihosociale.

CAPITOLUL IV: METODE ȘI TEHNICI DE ÎNVĂȚARE INTERACTIVĂ

După funcția didactică principală, se poate realiza următoarea clasificare a metodelor și tehnicilor interactive de grup:

1. Metode și tehnici de predare – învățare interactivă în grup:
1. Metoda Mozaicul – responsabilul fiecărei grupe are o sarcină de studiu, în care trebuie să devină „expert", el are, în același timp, și responsabilitatea transmiterii informațiilor asimilate și celorlalți colegi;
2. Tehnica Linia valorilor – fiecare elev își exprimă o opinie față de o problemă și situează această opinie în cadrul grupului;
3. Tehnica „Știu – Vreau să știu – Am învățat", conversația euristică, dezbaterea și discuția în grup (Debate – dezbaterea pro și contra), Tehnica „G.L.C. – Gândim – Lucrăm în perechi - Comnicăm", învățarea dramatizată, jocul didactic, studiul de caz etc.
4. Metode și tehnici de fixare și sistematizare a cunoștințelor și de verificare interactivă:
5. Diagrama Venn, hărțile conceptuale, metoda cubului, metoda cadranelor, studiul de caz, jurnalul reflexiv etc.
6. Metode și tehnici de rezolvare de probleme prin stimularea creativității:
7. brainstorming, metoda „ciorchinelui", explozia stelară, metoda pălăriilor gânditoare, tehnica „Ce se vede, ce se aude, ce se simte", metoda „Cercul discuțiilor", metoda Colțurile, jocul de rol.
8. Metode de cercetare în grup:
9. tema sau proiectul de cercetare în grup, experimentul pe echipe, portofoliul de grup etc.

CONCLUZII:

Învățarea împreună în clasă este strategia alternativă promovată, în primul rând pentru valențele ei motivante pentru obținerea performanțelor școlare, în al doilea rând, pentru design-ul atractiv pe care îl conferă orei. Responsabilitatea față de elev înseamnă mai mult decât simpla conștiinciozitate profesională. În sensul acesta, ne orientăm eforturile pentru atragerea elevilor spre învățare în clasă, individual sau împreună: unii de la alții, cooperând, comunicând și împărtășind impresii, emoții, trăiri personale.

BIBLIOGRAFIE:

Dumitriu, Gh. și Dumitriu, C. (2004), *Psihopedagogie,* Editura Didactică și Pedagogică, București

Leonte, R. și Stanciu, M. (2004), *Strategii activ – participative de predare – învățare în ciclul primar,* Editura Casei Corpului Didactic Bacău

Hussar, E. și Safciuc T. (2008), *Colaborare și incluziune în sala de clasă*, Editura Casei Corpului Didactic Bacău

Oprea, C. (2007), *Strategii didactice interactive*, Editura Didactică și Pedagogică, București

Rolul formativ al activităților extracurriculare

Prof. educaţie timpurie Calancea Alina-Gabriela
Grădiniţa cu P.P.Nr.10 Structură a Școlii Gimnaziale "Ion Creangă" Huși, jud.Vaslui

Activitățile extracurriculare ocupă un loc esențial în procesul educațional din grădiniță, completând și valorificând activitățile instructiv-educative desfășurate în cadrul programului zilnic. Prin caracterul lor flexibil, atractiv și adaptat intereselor copiilor, acestea contribuie semnificativ la formarea armonioasă a personalității preșcolarului.

În primul rând, activitățile extracurriculare au un **rol important în dezvoltarea socio-emoțională** a copiilor. Participarea la serbări, excursii, vizite, activități artistice sau sportive îi ajută pe copii să relaționeze mai ușor, să coopereze, să respecte reguli și să își exprime emoțiile într-un mod adecvat. Astfel, se dezvoltă încrederea în sine, empatia și spiritul de echipă.

Un alt rol formativ major este **dezvoltarea capacităților cognitive și creative**. Activitățile precum teatrul de păpuși, desenul, muzica, dansul sau jocurile de creație stimulează imaginația, gândirea liberă și curiozitatea naturală a copilului. Într-un cadru nonformal, copiii învață prin joc și experiență directă, ceea ce face procesul de învățare mai eficient și mai plăcut.

De asemenea, activitățile extracurriculare contribuie la **formarea comportamentului moral și civic**. Prin implicarea în acțiuni caritabile, activități ecologice sau evenimente comunitare, copiii învață valori precum respectul, responsabilitatea, toleranța și grija față de mediul înconjurător.

Nu în ultimul rând, aceste activități sprijină **dezvoltarea fizică și a unui stil de viață sănătos**, prin jocuri în aer liber, concursuri sportive și activități de mișcare, adaptate vârstei preșcolare.

Activitățile extracurriculare prin structură și conținut specific sunt complementare activității de învățare realizată în grădiniță . Aceste activități sunt activități desfășurate în grădiniță în afara activităților obligatorii sau activități desfășurate în afara grădiniței.Toate aceste activități extracurriculare se desfășoară sub îndrumarea atentă a educatoarelor.

Dintre cele mai frecvente activități extracurriculare organizate în cadrul sau în afara grădiniței se pot enumera : vizitele, excursiile, plimbările, vizionările de spectacole sau filme, serbările școlare și concursurile .

Activitățile turistice sunt activități extracurriculare cu o deosebită influență formativă . În cadrul activităților organizate în mijlocul naturii și al vieții sociale, copiii se confruntă cu realitatea printr-o percepere activă, investigatoare, prin acțiuni directe asupra obiectelor, fenomenelor din mediul înconjurător, a unor zone geografice și locuri istorice.

Prin aceste activități copiii dobândesc o mare cantitate de informații despre munca omului, își formează reprezentări simple despre structura și condițiile de viață ale unor plante și animale, despre legi obiective ale succesiunii anotimpurilor, despre frumusețile și bogățiile patriei, despre trecutul istoric al poporului român.

Deoarece activitățile turistice sunt axate pe viața în aer liber, preșcolarii își pot forma sentimentul de respect și dragoste pentru natură, pentru muncă, om și realizările sale. Copilul care învață să admire florile, să asculte susurul izvoarelor, să observe munca depusă de furnici, albine sau alte insecte să-și procure hrana, sau câtă strădanie depune o rândunică pentru a-și construi cuibul și pentru a-și hrăni puii, acel copil va deveni prietenul naturii și chiar protectorul ei. Putem spune că în

urma plimbărilor și excursiilor organizate în diferite zone ale țării copiii vor putea reda cu mai multă creativitate și sensibilitate imaginea realității în cadrul activităților de desen și modelaj. Cu materialele culese (frunze, crenguțe, insecte, pietricele, scoici etc.) copiii își îmbogățesc jocurile de creație, jocurile de rol sau activitățile practice.

Desfășurarea activității într-un alt cadru decât cel obișnuit, al sălii de grupă, asigură o mai mare coeziune a grupului, copiii descoperind" lumea" împreună. O excursie îi pune pe copii în situația de a interacționa, de a trăi experiențe comune. Socializarea determină legarea mai ușoară a prieteniilor, copiii devenind liberi și independenți, responsabili și cu inițiativă.

Vizitele la muzee, diverse expoziții, monumente și locuri istorice, case memoriale constituie un mijloc de a intui și prețui valorile culturale, folclorice și istorice ale poporului român.

La vârsta preșcolară, copiii sunt foarte receptivi la ce li se arată și li se pune în legătură cu mediul fiind dispuși să acționeze în acest sens. Educatoarea trebuie să ofere în mod gradat și conform particularităților de vârstă, cunoștințele științifice care motivează conduitele și normele eco-civice, să creeze și să organizeze activități educative privind protejarea mediului înconjurător: curtea grădiniței, locului de joacă, ocrotirea animalelor, amenajarea "colțului naturii,, în sala de grupă . Se pot face probe de germinație, unde copiii pot urmări evoluția plantelor de exemplu de la bobul de grâu la plantă, astfel copiii căpătând cunoștințe mai aprofundate și de mai lungă durată.

Vizionările și spectacole constituie o altă formă de activitate extracurriculară desfășurată în grădiniță, prin care copilul face cunoștință cu lumea minunată a artei. Deși această formă de activitate îl pune pe copil în majoritatea cazurilor în rolul de spectator, valoarea ei deosebită rezidă în faptul că apelează la afectivitatea copilului.

Vizionarea unor filme, spectacole de teatru precum și a emisiunilor TV, poate constitui de asemenea o sursă de informații, dar în același timp un punct de plecare în organizarea unor acțiuni interesante stimulând și orientând copiii spre unele domenii de activitate –muzică, sport, poezie, pictură etc.

Foarte gustate de copii sunt spectacolele interactive, când din spectator copilul se transformă în protagonist. Astfel micuții pot demonstra că și-au însușit cunoștințele acumulate în diversele activități educative, dar pot să-și etaleze și competențele de mici artiști.

Serbările, prin specificul lor de activitate extracurriculară, reprezintă un nesecat izvor de satisfacții, bucurii, creează bună dispoziție, favorizează dezvoltarea copiilor din punct de vedere fizic și psihic . Importanța lor educativă constă în conținutul artistic prezentat, precum și în atmosfera sărbătorească, deschisă, ce se instalează cu acest prilej. Prin organizarea serbărilor dezvoltăm copiilor dragostea pentru artă, pentru frumos.

În cadrul grădiniței se pot organiza serbări cu ocazia Crăciunului, zilelor de 8 Martie, 1 Iunie, cu ocazia sfârșitului de an școlar. Dar foarte apreciate de părinți și copii sunt serbările în care aportul părinților este mai mare, ei devenind protagoniști alături de copii. Astfel, la 8 Martie mămicile și bunicile pot fi invitate să pregătească împreună cu micuții lor diverse obiecte (felicitări, mărțișoare, rame pentru tablouri, mici obiecte decorative etc.) care pot fi dăruite altor copii sau unor bunicuțe de la azilul de bătrâni în cadrul unor parteneriate cu diverse instituții și totodată să cânte sau să recite împreună. Părinții pot participa alături de copiii lor la confecționarea unor costume și la susținerea unui program artistic. Tot la fel și cu ocazia sărbătoririi zilei naționale a României sunt organizate diverse activități cu părinții și copiii.

Emoțiile și bucuriile comune trăite cu prilejul acestor experiențe au rolul de a contribui la

închegarea colectivului, la întărirea relațiilor de prietenie dintre copii, dar și între părinți. Cu prilejul acestor activități părinții pot vedea cum se comportă copiii lor în colectivitate, cum participă la acțiunile comune. Părinții pot petrece un timp de calitate cu copiii, învățând cum să-l petreacă pentru a fi cu adevărat “de calitate”.

O parte din activitățile noastre extracurriculare...

În concluzie, activitățile extracurriculare din grădiniță au un rol formativ complex și indispensabil, contribuind la dezvoltarea globală a copilului – fizică, intelectuală, emoțională și socială. Prin diversitatea și atractivitatea lor, acestea transformă educația într-un proces viu, eficient și adaptat nevoilor fiecărui copil.

Elipsa – conica vieții

Prof. Bot Cătălin

În una din zile cu freamăt și zbucium sufletesc, zăresc pe o copertă un mic desen cochet, ea, e elipsa ce-mi face semn discret, să mă dau mai aproape să-i fac un compliment și să-i admir conturul aproape, chiar perfect.

Elipsa una din figurile geometrice preferate, face parte din familia conicelor alături de parabolă și hiperbolă, ele sunt obținute prin secționarea unui con cu un plan.

Elipsa este locul geometric al punctelor M din plan, având suma distanţelor la două puncte fixe, F şi F', numite focare, constantă şi mai mare decât distanţa dintre focare.

1) Ecuația canonică a elipsei:

(raportată la sistemul de coordonate construit pe axele ei de simetrie):

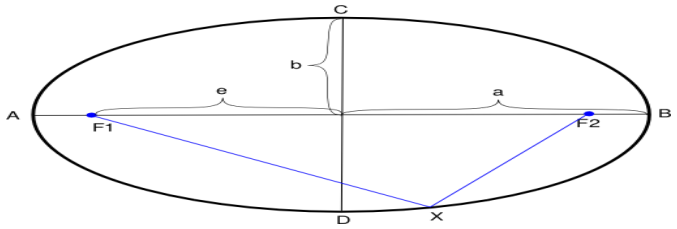
Daca se aleg focarele F(c;0) si F'(- c; 0), c > 0 si MF + MF' = 2a, a > c, și se notează $a^2 - c^2 = b^2$, atunci punctul M(x;y) descrie elipsa de ecuație:

$$\frac{x^2}{a^2} + \frac{y^2}{b^2} - 1 = 0.$$

2) Ecuațiile parametrice ale elipsei:

$$\begin{cases} x = a \cdot \cos t \\ y = b \cdot \sin t \end{cases}, t \in [0; 2\pi].$$

Aș mai putea scrie și alte forme ale ecuației dar nu acesta este scopul, pe cei ce vreți mai mult, vă invit să o cunoașteți din cărți mai de demult.

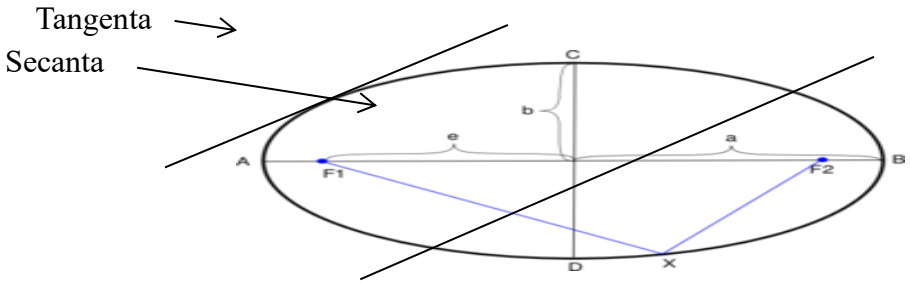

După cum se observă, elipsa nu își întinde aripile spre cer, spre infinit, ci își închide curba formând un ciclu șic în care nu știi unde, e început, sfârșit.

Kepler a fost primul care a precizat că planetele se deplasează pe orbite eliptice, cu steaua în focare. Una din legile sale (a doua) descrie cum razele vectoare mătură arii egale în intervale de timp egale, când planeta e mai aproape de focare se deplasează mai repede, iar când se depărtează de acesta, se mișcă mai lent.

Făcând analogie, viața și planetele lui Kepler, cred cu tărie că aceasta se deplasează și ea tot pe elipsă căci fiind aproape de focar viteza cu, care se derulează momentele frumoase le fac să pară clipe, și cum se depărtează viteza ei tot scade, momentele mai grele par să se tot întindă.

Deciziile sunt în focare și în funcție de ele poți fi mereu aproape de cei frumos în viață, daca-i ales greșit atunci încearcă o secantă ea unește două puncte din zone depărtate și alege drumul drept și calea cea mai scurtă să-atingi iar fericirea căci viața e prea scurtă.

De ai ratat secanta, încearcă o tangentă și fugi pe panta ei să-atingi încă o dată o bucurie a vieții.

Fie M(x,y) un moment al vieții, fixat pe o elipsă ce merge când agale, când zboară gând, nălucă, pornind de nicăieri, sfârșind pe nu știu unde, în maratonul său purtând a mele gânduri.

LA PRESSE ÉCRITE EN CLASSE DE FLE :

DE LA DÉCOUVERTE À LA PRODUCTION D'ARTICLES

Predeanu Carmen-Elena
Liceul Economic „Petre S. Aurelian", Slatina

Dans l'enseignement du français langue étrangère, l'utilisation de supports authentiques constitue un levier essentiel pour favoriser l'apprentissage et la motivation des apprenants. La presse écrite, en tant que reflet de la réalité linguistique et socioculturelle du monde francophone, offre de nombreuses possibilités d'exploitation pédagogique, notamment aux niveaux moyen et avancé.

L'intégration des journaux en classe de FLE permet de développer les compétences linguistiques et communicatives, d'enrichir le vocabulaire et de sensibiliser les apprenants aux spécificités du discours journalistique. Elle encourage également la production écrite, la créativité et le travail collaboratif, tout en initiant les élèves à une lecture critique de l'information. Cet article propose d'examiner les apports de la presse écrite dans l'enseignement du FLE et de présenter quelques pistes d'activités didactiques adaptées au contexte scolaire.

L'article de journal en classe de français doit être abordé de manière graduelle: on commence par des activités de découverte, on continue par la réalisation d'une la une, par proposer des titres aux articles déjà écrits en faisant la différence entre les titres informatifs et les titres incitatifs, ensuite on donne une suite à des articles incomplets et finalement on arrive à écrire un article dans son entier et à réaliser un journal.

Si on se propose d'exploiter ce type de document authentique en classe de langue, il faut bien commencer par une activité de découverte dont l'objectif est de familiariser les élèves avec la presse. Pour dérouler cette activité-découverte la classe est partagée en 5 ou 6 groupes en fonction du nombres d'élèves. Le professeur met à la disposition des élèves quelques journaux français pour voir comment ils sont structurés, comment ils fonctionnent, quels en sont les contenus. Les élèves ont pour objectif d'observer et d'analyser la structure de chacun, même s'ils ne comprennent pas ce qu'il y est écrit. Chaque groupe d'élèves présente les éléments de structure identifiés, les rubriques, le contenu abordé, la mise en page. On compare à la fin les résultats obtenus par chaque groupe. Après cette importante étape de comparaison, les élèves sont en mesure de lister les éléments qui reviennent dans tout journal.

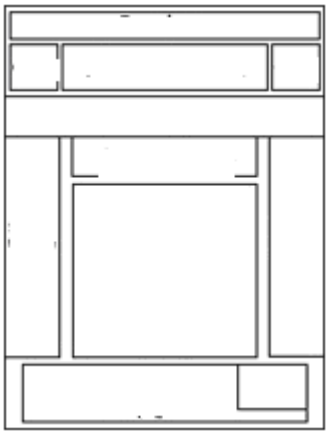
Une autre activité qui peut être réalisée en classe de français à partir de la presse écrite consiste à étudier la une d'un quotidien. La une, c'est l'accueil et l'entrée du journal. Pour réaliser cette activité on choisit deux quotidiens de format différent, on divise la classe en 4 groupes, chaque groupe d'élèves doit repérer, soit en les coloriant soit en les entourant, les éléments communs : bandeau (nom du journal, prix, date), manchette (titre en gros caractère du sujet principal du jour), oreille (espace encadré situé dans un coin supérieur de la une), accroche (élément de texte mis en valeur afin d'attirer l'attention du lecteur), rivière de titres en colonne, illustrations, sommaire, publicité.

Après la prise en compte de toutes les remarques, on met en évidence au tableau les invariants: nom du journal, logo, date, prix et leur emplacement dans la page. Cette activité peut être prolongée par l'observation des pages d'accueil des sites des journaux sur lesquels les élèves viennent de

travailler. Ils doivent identifier les éléments constitutifs de ces sites: texte, image, vidéo, titres, photos que l'on a déjà retrouvés sur la Une imprimée.

Pour reconstituer la une d'un journal chaque groupe reçoit une photocopie de la page de Une (il ne reste que les lignes horizontales supérieures et inférieures, tout le reste ayant été blanchi) et une autre photocopie où figurent les différents éléments constitutifs de la une (logo, titre, date, lieu de diffusion, publicités, photographies). Ces éléments seront découpés et collés à la bonne place sur la photocopie représentant la une. Ces unes sont affichées au tableau. Les élèves commentent leurs erreurs et leurs réussites.

Pour continuer cette activité chaque groupe choisit de réaliser la une d'un journal. On découpe tous les titres (gros titres et autres titres) sur la une d'un journal, ainsi que les photos et les légendes. Les élèves s'organisent en comité de rédaction, ils choisissent les dépêches, les titres, les illustrations, ils prévoient des emplacements publicitaires, ils cherchent un nom pour le journal. À la fin de l'activité, ils comparent leur maquette avec un journal réel.

Une autre activité recommandée est de demander aux élèves de proposer des titres pour quelques articles déjà publiés. On efface les titres des articles, on distribue des fiches avec les articles aux élèves. Ceux-ci lisent les articles, ils essaient de comprendre l'information fournie par le texte et ensuite ils proposent des titres qui leur semblent pertinents. Ce type d'activité est destiné à vérifier la capacité de compréhension écrite des élèves, à réfléchir aux informations mais aussi à stimuler la créativité des élèves.

La réalisation d'une interview est un autre exercice intéressant à faire en classe de langue. Pour rendre cette activité assez agréable on partage la classe en deux groupes: journalistes et personnes interviewées. Les personnes interviewées doivent penser à une passion, à un hobby, à une profession, à un événement. Elles se présentent en quelques phrases à leurs collègues qui prennent des notes pour décider ensuite avec qui ils veulent réaliser l'interview. Exemple de présentation: „ Je m'appelle Marie et ma passion c'est la musique. / Je m'appelle Marius et je suis architecte". Chaque journaliste fait son choix, puis il pense aux questions qu'il veut adresser à son interlocuteur. On passe ensuite à la réalisation des interviews, le journaliste adresse les questions et note les réponses pour rédiger ensuite son article.

C'est une activité captivante et amusante à la fois, les élèves sont mis en situation d'imaginer des questions et des réponses, ils oublient qu'ils sont en classe de français et ce qui est le plus important ils communiquent en français. À travers cette activité, le professeur a la possibilité d'encourager les

élèves à penser, à être créatifs, à parler d'eux-mêmes, à s'ouvrir au jeu et à jouer, à s'exprimer en français, à être spontané. C'est une bonne occasion pour le professeur de découvrir chez ses apprenants des talents dont il ne se doutait pas.

L'introduction des documents journalistiques en classe de langue doit être couronnée par la production d'un journal de la classe ou de l'école. Produire un journal représente pour les élèves une expérience irremplaçable. Ils assument de vraies responsabilités et s'initient aux mécanismes de production de l'information.

L'exploitation de la presse écrite en classe de FLE représente un outil pédagogique riche et polyvalent. Elle permet non seulement de renforcer les compétences linguistiques et communicatives des apprenants, mais aussi de stimuler leur créativité et leur esprit critique. La mise en œuvre d'activités variées, allant de l'analyse de la Une à la production d'articles, favorise l'autonomie et le travail collaboratif, tout en offrant un contact direct avec des documents authentiques. Ainsi, la presse devient un support central pour relier l'apprentissage de la langue à la culture et à la société francophones, tout en préparant les élèves à des pratiques communicationnelles réelles et motivantes.

Bibliographie:

1. Marcel, Alexandre, *50 activités pour apprivoiser son journal,* CRDP Tarn-et-Garonne, 1996.
2. Cipra, Annie, Hermelin, Christian, *La presse: un outil pédagogique*, Paris, Éditions Retz, 1984.
3. Charaudeau, Patrick, *Le discours d'information médiatique*, INA, 2005.
4. http://www.clemi.fr

Integrarea componentelor specifice blended-learning în activități didactice la disciplina istorie: Exemple

Prof. Grigore Georgeta, Școala Gimnazială ”Radu cel Mare” Târgoviște

1. Disciplina de învățământ:	Istorie
2. Nivel educațional / Clasa:	a VII-a
3. Competențe specifice vizate:	3.2. Prezentarea unor elemente de continuitate şi schimbare în evoluţia sistemului de valori; 4.1. Realizarea unor proiecte individuale sau de grup prin utilizarea resurselor multimedia.
4. Condițiile / contextul de învățare:	Școala are acces la instrumente și platforme digitale. În cazul dat am utilizat Google Classroom, platforma Meet, tabla interactivă, manualele digitale. Elevii dispun de laptopuri / tablete cu conexiune la internet. La această unitate de învățare pot folosi : -realizarea unei liste cu melodii și linkuri către clipuri ale unor trupe care au participat la festivalul de la Woodstock (Bob Dylan, Joan Baez, Santana, Janis Joplin, Creedence Clearwater Revival -Have you ever seen the rain; -Jocuri interactive utilizând platforma oficială a Uniunii Europene www.europa.eu . Pentru a învăța despre diversitatea culturală a Europei și a afla mai multe despre istoria Uniunii- https://europa.eu/learning-corner/lets-explore-europe_ro; -susținerea unei dezbateri online sau in clasă despre migrațiile în lumea contemporană și legătura cu schimbările climatice plecând de la o știre difuzată la TV https://www.digi24.ro/stiri/sci-tech/natura-si-mediu/decizie-istorica-a-onu-in-cazul-primului-refugiat-climatic-omul-care-fuge- de-tara-care-se-scufunda-in-pacific-1247896.
5. Timpul alocat:	5 ore
6. Domeniul de conținut / Unitatea de învățare:	Lumea postbelică
7. Temă / Conținut:	Uniunea Europeană: principii de organizare şi funcţionare Lumea contemporană - o lume multipolară: globalizarea; noua diversitate culturală şi revoluţia informaţională Studii de caz: Noile forme de divertisment - jocurile şi tehnologia. Consecinţe Terorismul. Migraţii în lumea contemporană

8. Modelul blended-learning integrat:	Modelul Flexibil (Flex) /
9. Secvența didactică (în care se introduce componenta blended-learning):	**Elevii lucrează atât individual , dar și pe grupe.** **Elevii clasei a VII-a A au fost împărțiți în 3 echipe. Elevii primei grupe au** realizat o listă cu melodii și linkuri către clipuri ale unor trupe care au participat la festivalul de la Woodstock. Elevii grupei a II-a au utilizat platforma oficială a Uniunii Europene www.europa.eu , pentru a învăța despre diversitatea culturală a Europei și pentru a afla mai multe despre istoria Uniunii- https://europa.eu/learning-corner/lets-explore-europe_ro. Prezintă colegilor cea mai relevantă informație despre evenimentul studiat. Elevii grupei a III-a, plecând de o știre difuzată la TV https://www.digi24.ro/stiri/sci-tech/natura-si-mediu/decizie-istorica-a-onu-in-cazul-primului-refugiat-climatic-omul-care-fuge- de-tara-care-se-scufunda-in-pacific-1247896., au prezentat legătura dintre migrațiile în lumea contemporană cu schimbările climatice. Elevii vor prezenta în clasă temele realizate. Elevii celorlalte echipe vor adresa întrebări, eventual vor completa informațiile . În ora a 5-a , fiecare elev va încărca tema în contul de pe Google Classroom .
10. Modul de organizare al activității, cu precizarea sarcinilor de lucru, a resurselor de învățare utilizare și a modalităților de evaluare (metode, instrumente):	Activități-le sunt în general de tipul : implică-te (în identificarea ordinii corecte a succesiunii cronologice a evenimentelor), informează-te (caută pe internet informații despre Bob Dylan, Joan Baez, Santana, Janis Joplin, Creedence Clearwater Revival -Have you ever seen the rain și împărtășește-le colegilor), procesează informația (sintetizează câte trei caracteristici pentru evenimentele menționate), comunică și decide (prezintă colegilor cea mai relevantă informație despre evenimentul studiat), apreciază (compară informația descoperită de către colegi cu informația descoperită de tine). ***Activitățile de învățare:*** - folosirea motoarelor de căutare pentru a realiza un portofoliu de imagini, filme, fotografii. - realizarea unor dezbateri pornind de la vizionarea unor filme relevante pentru o tematică abordată - realizarea unor studii de caz plecând de la informaţiile oferite de multimedia . -realizarea textelor/imaginilor/formelor grafice care descriu/prezintă elementele din formatul asumat pentru poster. - Activitate individuală în fiecare echipă. **Strategia didactică:** **METODE ȘI PROCEDEE:** conversaţia euristică, învăţarea prin descoperire, demonstraţia, explicaţia, dialogul, problematizarea, comparația, Canva, activitate frontală, individuală, pe grupe, utilizarea tehnologiei digitale (tablă interactivă). **1. FORME DE ORGANIZARE A ACTIVITĂȚII:** 1. frontal; 2. pe grupe; 3. individual

	MIJLOACE ȘI MATERIALE DIDACTICE: 4. fișe de lucru, caietele elevilor, flipchart, markere, utilizarea tehnologiei digitale (tablă interactivă), manualul digital, documentare Youtube. **EVALUARE:** Evaluare continuă de tip formativ-apreciativ, conversația de verificare (prin întrebări și răspunsuri), conversația examinatorie, autoevaluarea și interevaluarea, observarea comportamentului elevilor, observarea sistematică, quizzuri: http/quiz.com, learningapps,https://library.livresq.com/details/612d24ec6994de00090df467
11. Suport digital folosit (Link):	https://europa.eu/learning-corner/lets-explore-europe_ro; https://www.digi24.ro/stiri/sci-tech/natura-si-mediu/decizie-istorica-a-onu-in-cazul-primului-refugiat-climatic-omul-care-fuge- de-tara-care-se-scufunda-in-pacific-1247896. https://www.thisdayinmusic.com/liner-notes/woodstock/ https://edu.google.com/workspace-for-education/products/classroom/

STEM și STEAM – transformări curriculare în educația tehnologică

Prof. înv. primar Andreiaș Mihaela Roxana,
Școala Gimnazială Sat Strejnicu, jud. Prahova

Rezumat

Integrarea STEM (Știință, Tehnologie, Inginerie, Matematică) și extinderea către STEAM (incluzând Artele) reprezintă o direcție prioritară în dezvoltarea curriculumului modern. Articolul analizează impactul acestor abordări asupra educației tehnologice, rolul lor în formarea competențelor secolului XXI și provocările implementării în școlile din România.

1. Introducere

Progresul tehnologic rapid și digitalizarea vieții cotidiene solicită sistemelor educaționale o reorientare către competențe practice, creative și interdisciplinare. Conceptul STEM a fost adoptat pentru a pregăti elevii pentru profesii emergente, dar în ultimii ani se remarcă trecerea spre STEAM – o abordare care pune accent pe creativitate, design și inovație artistică, completând formarea tehnică.

Educația tehnologică, prin natura sa aplicată, reprezintă un domeniu ideal pentru integrarea acestor perspective.

2. De la STEM la STEAM – evoluție conceptuală

Abordare	Domenii incluse	Finalitate educațională
STEM	Știință, Tehnologie, Inginerie, Matematică	Gândire logică, rezolvarea problemelor, inovație tehnică
STEAM	STEM + Arte (design, muzică, arte vizuale etc.)	Creativitate, expresivitate, soluții tehnologice estetice și funcționale

Extinderea STEM către STEAM subliniază faptul că progresul tehnologic nu este doar inginerie, ci și creație culturală.

3. Transformări curriculare în educația tehnologică

Implementarea STEAM presupune:

1. Abordare interdisciplinară – conectarea tehnologiei cu științele, matematica și artele vizuale;
2. Învățare bazată pe proiecte – accent pe experimentare, prototipare, lucru colaborativ;
3. Integrarea tehnologiilor digitale – imprimare 3D, robotică, design asistat de calculator;
4. Orientare spre competențe: gândire critică, creativitate, colaborare, autonomie în învățare.

Curriculumul devine astfel mai flexibil și adaptat la nevoile unei piețe a muncii în continuă schimbare.

4. Rolul profesorului în noile paradigme

Profesorul de educație tehnologică se transformă din transmițător de informații în:

1. mentor care ghidează procesul creativ;
2. facilitator al învățării prin descoperire;
3. coordonator de proiecte interdisciplinare.

Este necesară dezvoltarea competențelor digitale și de management al învățării active, prin programe continue de formare.

5. Beneficii pentru elevi

Implementarea STEAM contribuie la:

1. creșterea motivației pentru învățare;
2. dezvoltarea creativității și a imaginației tehnice;
3. îmbunătățirea gândirii logice și a abilităților de rezolvare a problemelor;
4. înțelegerea relevanței tehnologiei în viața reală;
5. dobândirea unei culturi tehnologice moderne.

Elevii devin astfel producători de cunoaștere, nu doar consumatori.

6. Provocări în aplicarea STEAM

1. Lipsa resurselor materiale și tehnologice în unele școli;
2. Nevoia formării cadrelor didactice în metode interactive și interdisciplinare;
3. Timp redus în curriculum pentru proiecte ample;
4. Evaluare încă predominant sumativă, orientată pe cunoștințe factuale.

Aceste provocări indică necesitatea unei viziuni sistemice asupra schimbării.

7. Concluzii

Transformările curriculare orientate spre STEM și STEAM reprezintă o oportunitate de modernizare a educației tehnologice. Succesul implementării depinde de investiții în formarea profesorilor, acces la resurse moderne și o cultură educațională care să încurajeze creativitatea și inovația. Elevii care învață într-un astfel de cadru vor fi mai bine pregătiți pentru societatea digitală și pentru profesiile viitorului.

Bibliografie :

1. Bequette, J. W., & Bequette, M. B. (2012). *Art education and STEM integration*.
2. Sousa, D. & Pilecki, T. (2018). *From STEM to STEAM: Toward a Human-Centered Education*.
3. Yakman, G. (2008). *STEAM Education: An Overview of Creating a Model of Integrative Education*.

Curriculumul național între tradiție și inovație: direcții actuale în educația românească

Prof. înv. primar Polifrone Violeta Marina,
Școala Gimnazială Sat Strejnicu, jud. Prahova

Rezumat

Schimbările rapide din societate — tehnologice, sociale, economice — impun o reexaminare a modului în care educația este organizată. În România, revizuirea curriculumului național urmărește să echilibreze valorile tradiționale de identitate culturală și competențele fundamentale cu nevoia de adaptare la realitățile moderne: competențe digitale, STEM, gândire critică, flexibilitate. Articolul analizează principalele direcții de transformare a curriculumului, tensiunile între continuitate și inovație, beneficiile potențiale și provocările implementării.

1. Context și necesitatea schimbării

1. Educação contemporană cere dezvoltarea de competențe adaptate unui mediu dinamic: digitalizare, globalizare, piață a muncii în transformare.
2. În România, documentul de politici Repere pentru proiectarea și actualizarea Curriculumului național oferă cadrul pentru revizuirea curriculumului — subliniază rolul esențial al curriculumului ca „catalizator" al întregului sistem educațional, integrând formarea competențelor-cheie, adaptarea la nevoile societății și flexibilitatea educațională. Edu.ro+1
3. Schimbările reflectă și o realitate larg recunoscută: sistemul tradițional — rigid, orientat spre memorare — nu mai răspunde adecvat nevoilor secolului XXI. Bucharest.ro+1

2. Direcții actuale de transformare curriculară

• Flexibilitate și autonomie sporită

Recent, prin reformele propuse de Ministerul Educației (2025), s-a lansat un model de curriculum liceal care permite elevilor să-și aleagă ore opționale, adaptându-și parcursul educațional la interese și aptitudini. Lemonews+2Edu.ro+2
Această flexibilizare urmărește echilibrul între materii fundamentale (inclusiv reintroducerea gramaticii, istoriei, geografiei) și competențe moderne — STEM, digitale, antreprenoriale etc. Lemonews+2Edu.ro+2

• Competente cheie și orientare spre viitor

Noile programe liceale introduc un pachet extins de competențe-cheie: competențe de comunicare, multilingvistice, digitale, STEM, de viață, civice și de mediu, antreprenoriale și de expresie culturală. Edu.ro+1

Această abordare subliniază orientarea spre formarea unei generații capabile să se adapteze la provocările lumii contemporane.

• Metodologii și pedagogii inovative / adaptative

Pe lângă conținut, se încearcă și modernizarea metodelor didactice: accent pe competențe, gândire critică, colaborare, creativitate, nu doar pe cunoștințe teoretice. Există deja studii ce explorează integrarea pedagogiilor alternative — de tip centrat pe elev, experiențial — în sistemul tradițional, cu rezultate pozitive privind motivația, autonomia și implicarea elevilor. Paradigm+1
De asemenea, promovarea educației STEM/STEAM, a digitalizării și a laboratoarelor moderne face parte din viziunea de actualizare. Edu.ro+2Interreg Europe+2

• Echilibru între continuitate culturală și inovație

Reformele nu renunță la valorile tradiționale: reintroducerea istoriei, gramaticii, geografiei evidențiază importanța identității, culturii și fundamentelor academice. Bursa+2Edu.ro+2
Astfel, curriculumul vizează să formeze cetățeni educați, conștienți cultural, dar și adaptabili, creativi, conectați la realitățile secolului XXI.

3. Beneficii anticipate

1. Creșterea relevanței educației pentru piața muncii și societate — elevii dezvoltă competențe utile, nu doar cunoștințe teoretice;
2. Flexibilitate și personalizare — elevii pot alege materiile care corespund intereselor și aptitudinilor lor, crescând motivarea și angajamentul;
3. Predare-învățare centrată pe competențe, gândire critică, colaborare, creativitate — mai apropiată de realități;
4. Menținerea unei baze solide de cultură generală și identitate națională — echilibru între tradiție și modernitate.

4. Provocări și riscuri

1. Infrastructură și resurse: multe școli pot să nu dispună de laboratoare moderne, echipamente digitale sau formatori pentru metode noi;
2. Pregătirea cadrelor didactice: profesorii au nevoie de formare continuă pentru a aplica metodologii moderne, interdisciplinare; altfel riscul e să se revină la vechea predare teoretică.
3. Inegalitate între școli: flexibilitatea și autonomia pot duce la diferențe mari între școli — risc de inechitate educațională.
4. Suprasolicitare curriculară sau confuzie: prea multe opțiuni pot genera dispersie, iar echilibrul între materii de bază și opționale trebuie gestionat atent.
5. Necesitatea unei evaluări adecvate — nu doar sumativă, ci formativă, care să reflecte competențe, nu doar conținut memorat.

5. Concluzii

Curriculumul național românesc traversează o perioadă de transformare semnificativă — între tradiție și inovație. Reformele recente deschid calea spre o educație mai flexibilă, adaptată realităților moderne și nevoilor individuale, dar conservă și elementele fundamentale ale identității culturale și formării academice. Succesul depinde însă de resurse, formare, viziune și angajament — doar astfel școala viitorului poate combina armonios continuitatea și schimbarea.

Bibliografie:

1. Ministerul Educației. *Repere pentru proiectarea și actualizarea Curriculumului național*. Document de politici curriculare. Edu.ro
2. Comunicat oficial — „După 20 de ani, noul curriculum pentru învățământul liceal cu un pas mai aproape de școală!" (2025) – prezentare a noilor competențe-cheie incluse. Edu.ro+1
3. Romania-Insider. „Why has Romania's education ministry started a reform of high school instruction and what does it hope to achieve?" (2025). Analiză a principalelor direcții și motivații pentru reformă. Romania Insider
4. Societatea de Ştiinţe Matematice din România (SSMR). „Educația matematică în România. Analiză și direcții de acțiune" — reflecții privind adaptarea educației matematice la nevoile actuale. ssmr.ro
5. Moraru, L. N. & Colareza, C. C. (2025). „Pedagogical alternatives – Directions for modernizing primary education in Romania." *Human Education Today for Tomorrow's World*. Studiu experimental privind integrarea pedagogiilor alternative în sistemul tradițional. Paradigm
6. *Journal of Childhood, Education & Society*. „Curriculum changes and early childhood education in Romania: trends and challenges." Analiză critică asupra rigidităților din învățământul timpurie și tendințe de modernizare. j-ces.com
7. Proiect Educated Romania — măsuri pentru promovarea educației STEM: modernizare curriculară, digitalizare, formare de cadre didactice.

Școala incluzivă și învățarea centrată pe competențe.

Exemple de aplicare la clasa a IV-a

Prof. înv. primar, BREJE LĂCRIMIOARA DANIELA
Liceul cu Program Sportiv „Avram Iancu” Zalău, Sălaj

Educația incluzivă reprezintă un demers fundamental al sistemului educațional modern, având ca scop asigurarea accesului egal la educație pentru toți elevii, indiferent de particularitățile lor individuale. În același timp, curriculumul actual promovează o paradigmă educațională centrată pe formarea de competențe, prin care elevii sunt sprijiniți să aplice cunoștințele în contexte variate și reale.

Pentru elevii de clasa a IV-a, aceste principii se concretizează prin activități interactive, colaborative și diferențiate, adaptate stilurilor și ritmurilor diferite de învățare.

Conceptul de școală incluzivă

Educația incluzivă:

- recunoaște diversitatea elevilor ca valoare;
- promovează participarea activă a tuturor elevilor la procesul învățării;
- reduce barierele care pot împiedica accesul egal la educație;
- presupune colaborarea tuturor actorilor educaționali: profesori, familie, consilieri, comunitate.

Principii ale educației incluzive:

1. Egalitate de șanse și acces
2. Flexibilitate curriculară
3. Individualizarea și personalizarea învățării
4. Evaluarea continuă și constructivă
5. Climat educațional pozitiv și sprijin socio-emoțional

Învățarea centrată pe competențe

În România, formarea competențelor se realizează în conformitate cu:

- Profilul absolventului
- Competențele generale și specifice din programele școlare

Învățarea centrată pe competențe înseamnă:

- orientarea învățării spre ce pot elevii să facă cu ceea ce învață;
- utilizarea situațiilor reale sau autentice de viață;
- metode active și participative (ex. investigația, jocul de rol, proiectul);
- învățare prin colaborare și autoevaluare.

Exemple de aplicare la clasa a IV-a

1. Limba şi literatura română

Competență: Receptarea de mesaje orale/scrise în contexte variate

Activitate: Lectură după textul „Aventurile lui Tom Sawyer”

- Grupuri de lucru tip „Mozaic”
- Fiecare grup analizează câte un fragment
- Realizează hărți conceptuale cu personajele și trăsăturile lor

Incluziune: Suport vizual și fișe simplificate pentru elevii cu dificultăți de lectură

2. Matematică

Competență: Utilizarea numerelor naturale în rezolvarea de probleme

Activitate: „Magazinul clasei”

- Elevii lucrează pe echipe pentru a rezolva probleme de cumpărături
- Utilizarea banilor fictivi, calcul oral și scris

Incluziune:

- materiale tactile pentru elevii cu CES
- sarcini diferențiate pe nivel de dificultate

3. Ştiinţe ale naturii

Competență: Observarea și explicarea unor fenomene din mediul înconjurător

Activitate: Proiect „Plantele din jurul nostru”

- Observarea plantelor din curtea școlii
- Fotografiere sau desen
- Jurnal de observare pe parcursul unei săptămâni

Incluziune: lucrul în perechi mixte și utilizarea aplicațiilor digitale pentru elevii vizuali

4. Educaţie civică / Dezvoltare personală

Tema: Respectul și cooperarea în colectiv

- Jocuri de rol privind cooperarea și gestionarea conflictelor
- „Cutia aprecierilor” – feedback pozitiv între colegi

Incluziune: atenție la elevii retrași + activități de consolidare a încrederii în sine

5. Rolul cadrului didactic în şcoala incluzivă

Profesorul devine:

- facilitator al învățării
- organizator al activităților diferențiate
- mediator al interacțiunilor pozitive
- evaluator continuu și formativ

Educația incluzivă și abordarea centrată pe competențe sunt două direcții complementare, care promovează o învățare relevantă, conectată la viața reală și accesibilă tuturor elevilor. În clasa a IV-a, aceste principii se pot concretiza prin activități adaptate, interactive și colaborative, care să valorizeze unicitatea fiecărui copil.

Bibliografie:
Cerghit, I. (2008). Metode de învățământ. Iași: Polirom;
Cucoș, C. (2014). Pedagogie. Iași: Polirom;
Glava, C., Glava, A. (2016). Strategii didactice interactive. Editura ASCR;
Jigău, M. (coord.) (2018). Educația incluzivă: Repere teoretice și practice. București;
Pătru, C. (2021). Educația incluzivă – politici și practici. Editura Didactică și Pedagogică;
Ministerul Educației (2023). Programa școlară pentru învățământul primar. București;
Unesco (2009). Guidelines for Inclusive Education.

ROLUL PERSONALULUI DIDACTIC ÎN CADRUL PARTENERIATULUI DINTRE ȘCOALĂ ȘI FAMILIE

prof. Panainte Sorin-Lucian,
Liceul Tehnologic *I.C. Petrescu* Stâlpeni, Argeș

Parteneriatul școală-familie-comunitate constituie o condiție indispensabilă a educației copiilor, iar stabilirea unor relații de colaborare și cooperare între părinți, profesori și alți actori comunitari asigură buna funcționare a instituției de învățământ. Abordând problema parteneriatului social, Sorin Cristea menționează că relația dintre școală și familie are un rol determinant în cadrul comunității educative, în general, și a comunității educative locale, în mod special.

Această relație evoluează pe fondul unui obiectiv pedagogic comun, formarea-dezvoltarea permanentă a elevului, angajat în medii pedagogice diferite, care intervin succesiv pentru realizarea funcțiilor de integrare-socializare-organizare a raporturilor cu lumea și cu sine. Pentru a construi un mediu prietenos copilului, a fi calitativă, interesantă, școala are nevoie de sprijinul conștient și permanent al părinților și al actorilor educativi comunitari. Pe tot parcursul perioadei școlare, trebuie să existe un acord de parteneriat, conform căruia părinții urmează să colaboreze cu instituția de învățământ frecventată de copiii lor și cu instituțiile educative din întreaga comunitate. Instituțiile de învățământ conștientizează rolul implicării părinților și a actorilor comunitari, iar colaborarea cu ei intră în obiectivele majore ale școlii. Părinții trebuie sensibilizați și obișnuiți cu ideea că rolul lor în raport cu școala este unul de tip activ-participativ decisiv, deoarece ei sunt persoanele responsabile de soarta copiilor lor.

Cercetările arată că, indiferent de mediul economic sau cultural al familiei, atunci când părinții sunt parteneri în educația copiilor, rezultă performanța elevilor, o mai bună frecventare a școlii, reducerea ratei de abandon școlar și scăderea fenomenului delincvenței. Părinții au anumite așteptări privind activitatea cadrelor didactice:

1. să exprime sensibilitate la nevoile, interesele și talentele speciale ale copiilor;
2. să stabilească cerințe școlare identice pentru toți copiii;
3. să-i ajute pe copii să-și sporească stima de sine;
4. să întărească disciplina copiilor;
5. să comunice des și deschis cu părinții;
6. să ofere recomandări privind modul în care părinții îi pot ajuta pe copii să învețe etc.

La fel, cadrele didactice au anumite așteptări față de părinți:

7. să le creeze copiilor oportunități de învățare (un mediu sigur de dezvoltare fizică şi psihică);
8. să susțină scopurile, regulile și cerințele școlii;
9. să-și accepte responsabilitatea de părinte, fiind un bun exemplu;
10. să-i ajute pe copii să atingă un echilibru între activitățile școlare și cele extrașcolare;
11. - să comunice des și deschis cu cadrele didactice etc.

Părinții trebuie să aibă încredere în cadrele didactice. Ei trebuie să recunoască profesionalismul acestora, pedagogia fiind o adevărată măiestrie, nu doar o simplă

ocupație. Pentru a nu se ajunge la dificultăți, este de preferat ca părinții să ia legătura cu școala nu doar atunci când sunt chemați la ședințe sau atunci când copiii se confruntă cu anumite probleme. Pentru a facilita comunicarea între școală, familie și comunitate, cadrul didactic poate să comunice cu părinții prin poșta electronică (când este posibil), să efectueze vizite la domiciliul elevilor, să realizeze întâlniri după cursuri sau de câte ori se impune acest lucru, la o oră agreată de părinți. Cadrele didactice ar trebui să accepte toate familiile, chiar și pe cele cu o educație limitată.

Iată câteva acțiuni concrete pe care părinții, școala și comunitatea le pot întreprinde pentru a-i ajuta pe copii să învețe: să elaboreze un program zilnic pentru teme, într-un loc liniștit de studiu, fără televizor, radio, telefon sau calculator; să-și ducă copilul la bibliotecă și să-l ajute să-și aleagă cărțile potrivite; să selecteze programele de televiziune pe care copilului i se permite să le vizioneze, iar apoi să le discute cu el; să-i laude pe copii, să le aprecieze efortul,
să-i încurajeze să persevereze; să-i sprijine în activitățile extracurriculare; să-i implice în activitățile familiei etc. Copiii și părinții pot învăța multe unii de la alții doar printr-o simplă acțiune de comunicare. Părinții și actorii educativi comunitari ar trebui să discute cu copiii despre importanța unor asemenea valori ca onestitatea, încrederea de sine, responsabilitatea etc. Printre obiectivele școlilor ar trebui să se numere încurajarea familiilor; stabilirea acordurilor de parteneriat pentru învățare, școala și familia devenind parteneri egali în promovarea succesului elevilor; oferirea unor teme pentru discuții, care să-i atragă pe părinți; acordarea părinților dreptului de a decide asupra unor opțiuni referitoare la educația copiilor; crearea unui centru de resurse pentru părinți, desemnând un loc în școală unde aceștia ar putea să-și împărtășească experiențele, colaborarea cu profesorii și conducerea școlii în cadrul unor proiecte.

Este necesar ca elevii să se implice în calitate de participanți activi în interacțiunile familie-școală-comunitate. Pentru a-i putea educa pe copii în cele mai bune condiții, e nevoie ca toți factorii implicați în procesul educațional să formeze o echipă, în care fiecare știe ce are de făcut și îi acordă partenerului respectul și încrederea cuvenită.

Este cunoscut faptul că implicarea părinților și a comunității în viața școlii are numeroase efecte pozitive, de la îmbunătățirea semnificativă a rezultatelor învățării și până la creșterea gradului de activism social atât la elevi, cât și la cadrele didactice și părinți. Parteneriatele școlare umanizează învățământul, îl apropie de necesitățile curente și de perspectivă ale elevului, în particular, și ale societății, în ansamblu, contribuie la creșterea coeziunii sociale și asigură valorificarea capabilităților fiecărui copil. Parteneriatele școală-familie-comunitate asigură armonizarea ofertei educaționale cu necesitățile beneficiarilor direcți și indirecți ai educației, extind învățarea pe parcursul întregii vieți, formează și dezvoltă competențele sociale și civice, de expresie culturală. Implicarea părinților și a comunităților este esențială pentru a asigura calitatea
educației, ceea ce este imposibil în lipsa unei incluziuni autentice.

Şcoala, ca instituție de educație, formare și orientare, are rolul de a crea premise favorabile pentru a le facilita elevilor integrarea socială, spirituală și economică. Şcoala trebuie să facă tot ce-i stă în putință pentru valorizarea maximă a fiecărui individ, stimulând aptitudinile, atitudinile pozitive și calitățile personale. Metodele educative aplicate în familie, mai mult sau mai puțin planificate și coordonate, determină în bună măsură dezvoltarea personalității, precum și randamentul la școală, manifestările socio-morale. Până nu demult, educația elevilor se considera a fi responsabilitatea școlii. Noile orientări în educație aduc schimbări în sensul că familia trebuie implicată în creșterea copiilor nu numai sub aspect financiar, ci și sub aspect educațional și cultural.

Factorul hotărâtor pentru succesul școlar este colaborarea directă și activă în cadrul ecuației școală-familie-comunitate. Colaborarea eficientă cu părinții asigură atingerea scopului educațional. Pornind de la necesitatea cunoașterii sociopsihopedagogice a copilului, școala stabilește colaborarea cu familia sub diverse forme. urmărind formele comune și distincte pe care le prezintă viața de elev, părinții pot completa, susține și dezvolta personalitatea viitorului adult, colaborând cu școala.

Așadar, parteneriatul trebuie văzut ca o componentă esențială în organizarea școlii și a clasei de elevi. Acesta nu mai este considerat o simplă activitate cu caracter facultativ sau o problemă de natura relațiilor publice. Parteneriatul cu familia și actorii educativi comunitari nu se limitează la activitatea școlară, ci se manifestă și în cadrul activităților extrașcolare, pentru că acestea contribuie la aprofundarea şi completarea procesului educațional, la aprofundarea înclinațiilor și aptitudinilor copiilor, la organizarea rațională şi plăcută a timpului liber. Parteneriatul educațional constituie un angajament de colaborare şi cooperare la acțiunea de
formare a personalității copilului, negociat în comun, axat pe prestarea unui ajutor pentru familie și pentru școală, de valorizare a unor contacte, aporturi şi resurse culturale, morale, spirituale, economice.

Relația școală - familie nu se poate constitui fără asigurarea unei bune cunoaşteri a familiei, a caracteristicilor și potențialului ei educativ. Un parteneriat școală-familie va asigura succesul și dezvoltarea la maxim a potențialului copilului, dacă vor fi respectate: acceptarea familiei, respectarea familiei și legătura cu familia.

Bibliografie

Băran-Pescaru A. *Parteneriat în educație – familie-școală-comunitate*. București, Aramis Print, 2004.

Cristea S. *Dicționar de pedagogie*. București: Litera Internațional

EFICIENȚA METODELOR INTERACTIVE ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL PREȘCOLAR

Prof. educație timpurie PANAINTE COSTINELA-ELENA,
Liceul Tehnologic I.C. Petrescu Stâlpeni, Argeș

Metodele interactive de grup sunt modalități moderne de stimulare a învățării și dezvoltării personale încă de la vârstele timpurii, sunt instrumente didactice care favorizează interschimbul de idei, de experiențe, de cunoștințe.

Interactivitatea presupune o învățare prin comunicare, prin colaborare, produce o confruntare de idei, opinii și argumente, creează situații de învățare centrate pe disponibilitatea și dorința de cooperare a copiilor, pe implicarea lor directă și activă, pe influența reciprocă din interiorul microgrupurilor și interacțiunea socială a membrilor unui grup.

Implementarea acestor instrumente didactice moderne presupune un cumul de calități și disponibilități din partea cadrului didactic: receptivitate la nou, adaptarea stilului didactic, mobilizare, dorință de autoperfecționare, gândire reflexivă și modernă, creativitate, inteligența de a accepta noul și o mare flexibilitate în concepții.

Uneori considerăm educația ca pe o activitate în care continuitatea e mai importantă decât schimbarea. Devine însă evident că trăim într-un mediu a cărui mișcare este nu numai rapidă ci și imprevizibilă, chiar ambiguă. Nu mai știm dacă ceea ce ni se întâmplă este "bine" sau "rău". Cu cât mediul este mai instabil și mai complex, cu atât crește gradul de incertitudine.

Datorită progresului tehnologic și accesului sporit la cunoaștere și la resurse ne putem propune și realiza schimbări la care, cu câtva timp în urmă nici nu ne puteam gândi.

Trebuie, deci, să ne modificăm modul în care gândim prezentul și viitorul educației pe care îl dăm generației următoare având în vedere aceste aspecte. Nu ne mai putem permite o unitate școlară "muzeu", orientată spre trecut, care pune accent pe cunoștințe, ci avem nevoie de o școală ce-i pregătește pe copii pentru viitor, punând accent pe competențele sociale și de comunicare.

E bine ca profesorul să modeleze tipul de personalitate necesar societății cunoașterii, personalitate caracterizată prin noi dimensiuni: gândire critică, creativă, capacitate de comunicare și cooperare, abilități de relaționare și lucru în echipă, atitudini pozitive și adaptabilitate, responsabilitate și implicare.

Un învățământ modern, bine conceput permite inițiativa, spontaneitatea și creativitatea copiilor, dar și dirijarea, îndrumarea lor, rolul profesorului căpătând noi valențe, depășind optica tradițională prin care era un furnizor de informații.

În organizarea unui învățământ centrat pe copil, profesorul devine un coparticipant alături de elev la activitățile desfășurate. El însoțește și încadrează copilul pe drumul spre cunoaștere.

Utilizarea metodelor interactive de predare – învățare în activitatea didactică contribuie la îmbunătățirea calității procesului instructiv - educativ, având un caracter activ – participativ și o reală valoare activ – formativă asupra personalității copilului.

Folosirea metodelor interactive de grup în activitatea cu preșcolarii mi-a permis să experimentez, să caut noi variante pentru a spori eficiența activității instructiv-educative din grădiniță, prin directa implicare a preșcolarilor și mobilizarea efortului cognitiv. Adevărata învățare este aceea

care permite transferul achizițiilor în contexte noi. Lucrul în echipă a oferit copiilor posibilitatea de a-și împărtăși părerile, experiența, ideile, strategiile personale de lucru, informațiile, iar timpul de soluționare a problemelor a fost de cele mai multe ori mai scurt.

Așadar, metodele interactive determină solicitarea mecanismelor gândirii, ale inteligenței, ale imaginației și creativității. Ele sunt totodată mijloace prin care se formează și se dezvoltă priceperile, deprinderile și capacitățile copiilor, de a folosi roadele cunoașterii transformând exteriorul în facilități interioare, formându-și caracterul și dezvoltându-și personalitatea.

Am constatat că preșcolarii s-au implicat mai mult în învățare decât în abordările frontale sau individuale, au manifestat dorința de a împărtăși celorlalți ceea ce au experimentat.

1. **Explozia stelară –** este o metodă nouă de dezvoltare a creativității, similară brainstormingului. Începe din centrul conceptului și se împrăștie în afară, cu întrebări, asemenea exploziei stelare. Este ușor de aplicat oricărei vârste și unei palete largi de domenii.

Exemplu : Domeniul limbă și comunicare, tema activității ”Punguța cu doi bani”

Scopul : fixarea conținutului poveștii pe fragmente prin formularea de întrebări specifice exploziei stelare .

Material didactic : steluțe, silueta cocoșului din poveste, planșe poveste, fișe de lucru

Etape activității :

1. Copiii ascultă povestea, pentru fixarea conținutului prin feed -back ,se solicită copiilor să asculte câte un fragment și să formuleze întrebări
2. Educatoarea împarte celor cinci grupuri steluțele ,citindu-le întrebările
3. În grupă se formulează întrebări pentru fiecare fragment audiat. Se reține pentru etapa finală
4. În final se aleg întrebări al căror răspuns sugerează aspecte principale ale poveștii.
5. *UNDE*? Unde a ajuns cocoșul? Unde l-a aruncat boierul pe cocoș? Unde și-a alungat baba găina? Unde a găsit găina o mărgică?
6. *CE?* Ce a găsit cocoșul pe drum? Ce a făcut cocoșul în fântână? Ce bogății a adus cocoșul moșneagului? Ce îi cerea moșneagul babei? Ce bogății a adus găina babei?
7. *CÂND*? Când și-a bătut baba găina? Când l-a lăsat boierul pe cocoș să plece acasă?
8. *DE CE*? De ce a plecat cocoșul de acasă? De ce baba nu-i dădea moșneagului nici un ou?
9. CINE? Cine l-a aruncat pe cocoș în fântână? Cine s-a luat după cocoș în cireadă?

La final preșcolarii primesc o fișă de lucru cu personaje din povești, cerința fiind să le aleagă pe cele din povestea *Punguța cu doi bani.*

10. **Bula dublă –** este o metodă de predare- învățare, ușor de aplicat, care grupează asemănările și deosebirile dintre două obiecte, fenomene, idei, concepte. Ea este reprezentată grafic din două cercuri mari în care se așază câte o imagine care denumește subiectul abordat. De cele două cercuri mari se află relaționate prin linii alte cercuri mici situate între cercurile mari, în care se specifică asemănările, iar în cercurile exterioare se specifică caracteristicile fiecărui termen, particularitățile sau deosebirile.
11. **Turul galeriei –** este o metodă de învățare prin cooperare ce îi încurajează pe copii să-și exprime opiniile proprii. Produsele realizate de copii sunt expuse ca într-o galerie, prezentate și susținute de secretarul grupului, urmând să fie evaluate și discutate de către toți copiii, indiferent de grupul din care fac parte. Turul galeriei presupune evaluarea interactivă și profund formativă a produselor realizate de grupurile de preșcolari. Am utilizat această metodă la activitatea cu copiii preșcolari folosind ca punct de plecare anotimpurile. Am prezentat copiilor

planșe ilustrând cele patru anotimpuri, apoi am format patru echipe. Am solicitat echipelor să se consulte și să se decidă care vor fi aspectele pe care vor dori să le reprezinte prin desenul lor, astfel încât să redea cât mai multe aspecte, detalii pe care le-au sesizat în imaginile prezentate. Am cerut copiilor să folosească tot spațiul (coală A3) și să coloreze imaginea folosind culori și nuanțe variate și

adecvate. După finalizarea lucrărilor, pe rând, fiecare echipaj și-a așezat la expoziție lucrarea și și-a ales un purtător de cuvânt (ghidul) care să prezinte vizitatorilor galeriei de desene, lucrările expuse.

Utilizarea metodelor active transformă activitatea într-o aventură a cunoașterii, în care copilul e participant activ, întâlnește probleme, situații complexe pentru mintea lui de copil, dar în grup, prin analize, dezbateri, descoperă răspunsuri la întrebări, rezolvă sarcini de învățare, se simte responsabil și mulțumit la finalul activității. Aceste metode îi ajută pe copii să-și formeze personalitatea, să se cunoască, să –și descopere stilul propriu de gândire și acțiune. Totodată ele stimulează interesul copiilor pentru cunoaștere, a dorinței de a căuta informații și de a le utiliza în diferite situații. Preșcolarii învață să lucreze împreună, își unesc forțele pentru a reuși să realizeze sarcina primită sau pentru a rezolva o problemă cu care se confruntă. Grupul dă un sentiment de încredere, de siguranță, antrenare reciprocă a membrilor ce duce la dispariția fricii de eșec și determină curajul de a-și asuma riscul. Interacțiunea colectivă are ca efect și educarea stăpânirii și a unui comportament tolerant față de opiniile celorlalți, înfrângerea subiectivismului și acceptarea gândirii colective.

Implementarea acestor instrumente didactice moderne presupune un cumul de calități și disponibilități din partea cadrului didactic : receptivitate la nou, adaptarea stilului didactic, mobilizare, dorință de autoperfecționare, gândire reflexivă și modernă, creativitate, inteligența de a accepta noul și o mare flexibilitate în concepții.

Bibliografie

1. Curriculum pentru învățământ preșcolar, București, 2008

2. Silvia Breben, Elena Goncea, Georgeta Ruiu, Mihaela Fulga – *Metode interactive de grup-ghid metodic,* Editura Arves 2002

3. Oprea, Crenguța, L., *Strategii didactice interactive – repere teoretice și practice*, Editura Didactică și Pedagogică, București, ed. a IV-a, 2009;

Provocări ale digitalizării la școlarii mici-între oportunitate și vulnerabilitate

Prof. Cucu Gabriela Andreea
Școala Gimazială, Sat Strejnicu, Județul Prahova

Digitalizarea educației nu mai este un concept al viitorului, ci o realitate cotidiană care a transformat radical sala de clasă. Pentru școlarul mic (clasele CP-IV), această tranziție a adus o infuzie de resurse interactive, dar a ridicat și bariere psihopedagogice complexe. Dacă în anii precedenți accentul a fost pus pe dotarea tehnică, în 2025 provocarea majoră constă în gestionarea echilibrului dintre alfabetizarea digitală și dezvoltarea neuropsihologică armonioasă a copilului.

1. Provocarea Cognitivă: Atenția fragmentată și "Supraîncărcarea Informațională"

Una dintre cele mai mari provocări identificate de cadrele didactice este scăderea capacității de concentrare susținută. Școlarul mic, obișnuit cu ritmul alert al jocurilor video sau al clipurilor scurte (tip TikTok/Reels), întâmpină dificultăți în procesarea textelor lungi sau în menținerea atenției în timpul explicațiilor magistrale.

Riscul: Fragmentarea atenției poate duce la o învățare de suprafață, unde elevul „navighează" prin informație fără a o procesa profund.

Soluția pedagogică: Se recomandă utilizarea platformelor de învățare bazate pe *gamification* (precum Wordwall sau Kahoot), care fragmentează conținutul în unități mici, interactive, menținând motivația prin feedback imediat.

2. Dezvoltarea Motricității Fine vs. Tastarea

În ciclul primar, dezvoltarea motricității fine prin scrisul de mână este esențială pentru conexiunile neuronale responsabile de limbaj și memorie. Digitalizarea excesivă riscă să marginalizeze actul scrierii.

Provocarea: Înlocuirea parțială a caietului cu tableta poate încetini dezvoltarea musculaturii fine a mâinii.

Recomandare: Utilizarea tehnologiei ca o extensie, nu ca un înlocuitor. Aplicațiile de scriere pe tabletă cu stylus pot fi un compromis util, însă exercițiile pe suport de hârtie rămân fundamentale până la vârsta de 10-11 ani.

3. Impactul Socio-Emoțional și Fenomenul Cyberbullying-ului Timpuriu

Digitalizarea a coborât vârsta la care copiii intră în contact cu mediile virtuale nesupravegheate. Chiar și în cadrul platformelor educaționale, interacțiunea poate devia.

Utilizarea excesivă a dispozitivelor în timpul pauzelor reduce interacțiunea față în față, esențială pentru dezvoltarea empatiei și a inteligenței emoționale.

4. Accesibilitatea și Decalajul Digital (Digital Divide)

Deși digitalizarea promite echitate, în realitate, ea poate accentua discrepanțele dintre elevii care au acces la tehnologie performantă acasă și cei care depind exclusiv de resursele școlii.

Provocarea: Temele pentru acasă care necesită conexiune stabilă la internet sau dispozitive moderne pot duce la frustrare și demotivare pentru elevii din medii defavorizate.

Rolul școlii: Implementarea unor laboratoare de tip "Smart Lab" și asigurarea accesului gratuit la resurse în timpul programului școlar pentru a compensa lipsurile de acasă.

5. Formarea Continuă a Cadrelor Didactice

O provocare adesea ignorată este presiunea pe care digitalizarea o exercită asupra profesorului. Nu este suficient să ai o tablă interactivă; este vital să știi să creezi conținut care să stimuleze gândirea critică, nu doar să rulezi un filmuleț.

Resurse utile: Platforme precum Eduapps sau cursuri de formare pe Digitaliada oferă instrumente gratuite pentru ca profesorii să devină facilitatori ai învățării digitale, nu doar simpli utilizatori.

În concluzie, digitalizarea la școlarii mici nu trebuie să fie un scop în sine, ci un mijloc. Provocarea anului 2025 este trecerea de la „a folosi tehnologia" la „a învăța inteligent cu ajutorul tehnologiei".

Succesul acestui proces depinde de un parteneriat tripartit: Școală – Elev – Familie. Doar prin stabilirea unor limite clare de timp(screen time), selectarea riguroasă a conținutului și menținerea activităților fizice și senzoriale, putem transforma digitalizarea dintr-o provocare într-un avantaj competitiv pentru generația Alpha.

Bibliografie:

Pânișoară, I. O. (2022). *Profesorul de succes. 59 de principii de pedagogie practică*. Editura Polirom.
Ghidul Siguranței pe Internet pentru cadre didactice, disponibil pe Sigur.info.
Strategia privind Digitalizarea Educației din România (2021-2027), Ministerul Educației.

TEHNOLOGIA DIGITALĂ ÎN EDUCAȚIE: DE LA INSTRUMENT PEDAGOGIC LA CATALIZATOR AL ÎNVĂȚĂRII AUTENTICE

(STUDIU DE SPECIALITATE)

Prof. Andrei Doina

Liceul Tehnologic Special pentru Copii cu Deficiențe Auditive Buzău

REZUMAT

Integrarea tehnologiei digitale în educație reprezintă una dintre cele mai importante transformări ale școlii contemporane. Dincolo de utilizarea punctuală a unor aplicații sau platforme, tehnologia digitală influențează profund modul de predare, învățare și evaluare, relația profesor-elev și cultura organizațională a școlii. Prezentul studiu analizează rolul tehnologiei digitale în educație, din perspectivă pedagogică și didactică, evidențiind beneficiile, limitele și condițiile unei integrări eficiente. În partea aplicativă este prezentat un proiect educațional derulat la nivelul școlii, *„Matematica 2.0”*, care ilustrează modul în care tehnologiile digitale pot sprijini predarea matematicii, creșterea motivației elevilor și dezvoltarea competențelor-cheie.

1. INTRODUCERE

Educația se află într-un proces continuu de adaptare la schimbările societății. Digitalizarea accelerată, accesul rapid la informație și evoluția **t**ehnologiilor **i**nformației și **c**omunicațiilor (**TIC**) au determinat o redefinire a rolului școlii și al profesorului. În acest context, utilizarea tehnologiei digitale în educație nu mai poate fi privită ca o opțiune facultativă sau ca un element de modernizare superficială, ci ca o necesitate pedagogică.

Școala are responsabilitatea de a pregăti elevii pentru viață, nu doar pentru examene. Aceasta presupune formarea competențelor digitale, a gândirii critice, a capacității de rezolvare a problemelor și a învățării autonome. Tehnologia digitală, utilizată adecvat, poate deveni un aliat puternic al profesorului, contribuind la crearea unui mediu de învățare activ, flexibil și centrat pe elev.

2. CADRUL CONCEPTUAL AL UTILIZĂRII TEHNOLOGIEI DIGITALE ÎN EDUCAȚIE

Tehnologia digitală în educație include ansamblul de instrumente, platforme, aplicații și resurse digitale utilizate în scop didactic: platforme educaționale, softuri interactive, aplicații web, conținut multimedia, resurse educaționale deschise și instrumente de evaluare online.

Integrarea TIC nu înseamnă simpla înlocuire a manualului sau a caietului cu un ecran, ci presupune o schimbare de paradigmă didactică. Accentul se mută de la predarea centrată exclusiv pe profesor la învățarea centrată pe elev, de la transmiterea de informații la construirea activă a cunoștințelor.

Din perspectivă pedagogică, tehnologia digitală susține:

1. diferențierea și personalizarea învățării;
2. învățarea colaborativă;
3. feedbackul rapid și evaluarea formativă;

4. dezvoltarea competențelor digitale și transversale.

3. BENEFICIILE UTILIZĂRII TEHNOLOGIEI DIGITALE ÎN PROCESUL EDUCAȚIONAL

3.1. Creșterea motivației și a interesului pentru învățare

Elevii sunt nativi digitali sau, cel puțin, familiarizați cu mediul digital. Utilizarea aplicațiilor interactive, a jocurilor educaționale și a conținutului multimedia face învățarea mai atractivă și mai relevantă pentru ei. Activitățile digitale stimulează curiozitatea și implicarea activă, reducând pasivitatea din timpul orelor.

3.2. Învățare activă și participativă

Platformele și softurile educaționale permit elevilor să exploreze, să testeze ipoteze, să greșească și să corecteze, într-un mediu sigur. Astfel, elevul devine participant activ la propria învățare, iar profesorul are rol de facilitator și ghid.

3.3. Diferențiere și personalizare

Tehnologia digitală oferă posibilitatea adaptării conținuturilor la nivelul și ritmul fiecărui elev. Prin exerciții interactive, sarcini cu grad diferit de dificultate și feedback personalizat, se poate valorifica potențialul fiecărui copil și se pot reduce decalajele de învățare.

3.4. Evaluare formativă și feedback imediat

Instrumentele digitale permit evaluarea continuă, rapidă și obiectivă. Elevii primesc feedback imediat, ceea ce îi ajută să-și corecteze greșelile și să-și monitorizeze progresul. Profesorul poate analiza datele obținute pentru a ajusta demersul didactic.

4. PROVOCĂRI ȘI LIMITE ALE INTEGRĂRII TEHNOLOGIEI DIGITALE

Deși avantajele sunt evidente, utilizarea tehnologiei digitale în educație vine și cu o serie de provocări.

4.1. Risc de utilizare superficială

Folosirea tehnologiei doar pentru „a bifa” modernizarea lecției, fără o fundamentare pedagogică solidă, poate duce la activități lipsite de profunzime. Tehnologia trebuie să fie un mijloc, nu un scop în sine.

4.2. Competențele digitale ale cadrelor didactice

Integrarea eficientă a TIC presupune formarea continuă a profesorilor. Lipsa încrederii sau a competențelor digitale poate limita utilizarea instrumentelor educaționale și poate genera rezistență la schimbare.

4.3. Echilibrul între digital și tradițional

Un alt aspect important este menținerea unui echilibru sănătos între activitățile digitale și cele clasice. Scrisul de mână, interacțiunea directă și reflecția individuală rămân esențiale în procesul educațional.

5. ROLUL PROFESORULUI ÎN ERA DIGITALĂ

Profesorul nu este înlocuit de tehnologie, ci își redefinește rolul. El devine designer de situații de învățare, mediator între elev și informație, mentor și evaluator. Alegerea instrumentelor digitale trebuie să fie corelată cu obiectivele lecției, competențele vizate și particularitățile colectivului de elevi.

Un profesor eficient în era digitală:

5. selectează critic resursele digitale;
6. integrează tehnologia în mod coerent în proiectarea didactică;

7. încurajează gândirea critică și colaborarea;
8. utilizează datele obținute prin evaluare digitală pentru optimizarea predării.

6. STUDIU DE CAZ: PROIECTUL EDUCAȚIONAL „MATEMATICA 2.0”

6.1. Context și motivație

În anul școlar curent, la nivelul școlii noastre, se derulează *Proiectul Educațional „Matematica 2.0”*, având ca scop îmbunătățirea predării și învățării matematicii prin utilizarea tehnologiei digitale. Proiectul a fost inițiat ca răspuns la dificultățile întâmpinate de elevi în înțelegerea conceptelor abstracte și la nevoia de creștere a motivației pentru studiu.

6.2. Obiectivele proiectului

Principalele obiective ale proiectului sunt:

9. facilitarea înțelegerii conceptelor matematice prin metode interactive;
10. dezvoltarea competențelor digitale ale elevilor;
11. creșterea implicării și a motivației pentru învățare;
12. utilizarea evaluării formative digitale.

6.3. Instrumente și platforme utilizate

În cadrul proiectului sunt utilizate diverse platforme și softuri educaționale, precum:

13. **LearningApps** – pentru exerciții interactive de consolidare;
14. **Wordwall** – pentru jocuri didactice și recapitulări;
15. **Genially** – pentru lecții vizuale și prezentări interactive;
16. **Liveworksheets** – pentru fișe de lucru interactive, autocorective, utilizate în activități de exersare și consolidare;
17. **Wayground** – pentru exerciții suplimentare și verificări rapide;
18. **Canva** – pentru realizarea de postere și infografice matematice;
19. **digitaledu.ro**, **didactic.ro**, **edumaster.ro** – pentru resurse educaționale și fișe de lucru adaptate.

Aceste instrumente sunt integrate în lecții în funcție de obiectivele urmărite, nu utilizate izolat.

6.4. Impact asupra elevilor

Rezultatele observate până în prezent indică o creștere a interesului pentru matematică, o participare mai activă la ore și o mai bună înțelegere a noțiunilor predate. Elevii manifestă mai multă încredere în rezolvarea sarcinilor și își asumă un rol activ în procesul de învățare.

6.5. Impact asupra practicii didactice

Din perspectiva practicii didactice, proiectul a reprezentat o oportunitate de reflecție și de dezvoltare profesională. Integrarea tehnologiei a condus la diversificarea metodelor de predare și la o mai bună adaptare a lecțiilor la nevoile elevilor.

7. CONCLUZII

Tehnologia digitală are potențialul de a transforma educația într-un proces mai relevant, mai eficient și mai adaptat realităților actuale. Cheia succesului nu constă în cantitatea de tehnologie utilizată, ci în calitatea integrării acesteia în demersul didactic.

Proiectul „Matematica 2.0” demonstrează că utilizarea responsabilă și pedagogic fundamentată a TIC poate contribui semnificativ la îmbunătățirea actului educațional. Școala SMART este acea școală care folosește tehnologia pentru a sprijini învățarea autentică, fără a pierde din vedere rolul esențial al profesorului și nevoile reale ale elevilor.

În concluzie, tehnologia digitală nu este o soluție miraculoasă, dar este un instrument valoros

care, utilizat cu discernământ, poate deveni un catalizator al învățării și al inovației educaționale.

BIBLIOGRAFIE:

1. CEOBANU, Ciprian, CUCOŞ, Constantin, ISTRATE, Olimpius, PÂNIŞOARĂ, Ion-Ovidiu, *Educația digitală*, ediția a II-a revizuită și adăugită, Editura Polirom, Iași, 2022

1. CRĂCIUN, Dana, GROSSECK, Gabriela (coord.), *Ghid practic de resurse educaționale și digitale pentru instruire online*, Editura Universității de Vest, Timișoara, 2021

2. ISTRATE, Olimpius, VELEA, Simona, CEOBANU, Ciprian, *Pedagogie digitală*, Editura Polirom, Iași, 2025

3. MÂNDÂCANU, Virgil, *Tehnologii educaționale moderne*, Editura Pontos, Chișinău, 2008

4. OBOROCEANU, Viorica, *Tehnologii educaționale*, Tipografia Universității Pedagogice de Stat „Ion Creangă”, Chișinău, 2015

5. PREDA, Marin, *Utilizarea TIC pentru activități educaționale. Ghid pentru profesori*, Pitești, 2012

Alternativa educațională Step by Step la grupa mare „Steluțele”

– exemple de bune practici din activitatea didactică

Autor: SIMION ELENA
Unitatea de învățământ: G.P.P. „ARICEL”

Introducere

În contextul actual al educației timpurii, alternativa educațională **Step by Step** oferă un cadru modern și eficient de dezvoltare a copilului, punând accent pe învățarea activă, individualizată și pe respectarea ritmului propriu de dezvoltare. La grupa mare „Steluțele”, acest model educațional este valorificat prin activități variate, adaptate vârstei și intereselor copiilor, având ca obiectiv principal pregătirea optimă pentru intrarea în ciclul primar.

Aplicarea principiilor Step by Step la grupa mare „Steluțele”

Principiile alternativei Step by Step sunt integrate constant în activitatea grupei. Copiii sunt încurajați să își exprime opiniile, să aleagă activitățile dorite și să colaboreze cu colegii. De exemplu, în cadrul Întâlnirii de dimineață, copiii discută despre starea lor emoțională, vreme, evenimente importante sau planifică activitățile zilei. Această rutină contribuie la dezvoltarea limbajului, a încrederii în sine și a competențelor socio-emoționale.

Centrele de activitate – exemple concrete

Grupa este organizată în centre de activitate, fiecare având un rol clar în dezvoltarea globală a copilului:

Centrul Alfabetizare – copiii alcătuiesc povești după imagini, recunosc litere, creează propoziții simple sau participă la jocuri de rol cu personaje din povești cunoscute.
Centrul Matematică – sunt realizate activități de numărare, comparare, ordonare, măsurare și rezolvare de situații-problemă adaptate nivelului de vârstă.
Centrul Știință – copiii observă fenomene ale naturii, experimentează cu apă, nisip, frunze sau semințe și formulează concluzii simple.
Centrul Artă – se desfășoară activități de pictură, colaj, modelaj sau confecționare de materiale tematice, stimulând creativitatea și motricitatea fină.
Centrul Joc de Rol – copiii reproduc situații din viața reală (familie, magazin, cabinet medical), dezvoltând empatia și comunicarea.

Copiii din grupa „Steluțele” aleg zilnic centrul la care doresc să participe, învățând să respecte regulile, să își gestioneze timpul și să colaboreze eficient.

Proiecte tematice și învățare integrată

Învățarea este organizată frecvent sub formă de proiecte tematice. De exemplu, în cadrul proiectului „Tradiții și obiceiuri românești”, copiii au realizat lucrări plastice, au ascultat povești populare, au discutat despre portul popular și au colaborat cu familia pentru realizarea unor activități practice acasă. Acest tip de abordare a favorizat învățarea integrată și legătura dintre grădiniță și mediul familial.

Evaluarea copiilor în cadrul grupei „Steluțele”

Evaluarea se realizează prin observare sistematică, fișe de lucru, discuții individuale și portofoliul copilului, care cuprinde lucrări reprezentative și dovezi ale progresului. Accentul este pus pe evoluția individuală, nu pe comparația între copii. Feedback-ul oferit este pozitiv și încurajator, contribuind la creșterea stimei de sine.

Parteneriatul educațional cu familia

Părinții sunt considerați parteneri activi în procesul educațional. Aceștia sunt informați constant despre activitățile desfășurate, sunt implicați în proiecte tematice și sprijină consolidarea achizițiilor copiilor acasă. La grupa mare „Steluțele”, această colaborare a dus la o mai bună adaptare a copiilor și la continuitate educațională.

Concluzii

Experiența aplicării alternativei educaționale Step by Step la grupa mare „Steluțele” evidențiază avantajele unui demers educațional centrat pe copil. Prin activități interactive, centre de interes, proiecte tematice și o evaluare formativă, copiii dobândesc competențe esențiale pentru succesul școlar și social. Alternativa Step by Step se dovedește a fi un model educațional eficient, adaptat nevoilor actuale ale educației timpurii.

Bibliografie:

1.Ministerul Educației (2019). Curriculum pentru educație timpurie. București: Ministerul Educației.
2.Centrul Step by Step pentru Educație și Dezvoltare Profesională (2018). Ghid metodologic Step by Step pentru educația timpurie. București.
3.Pânișoară, I.-O. (2015). Psihologia copilului modern. București: Editura Polirom.

Școala Smart: viitorul educației în era digitală

Devencea Claudia Narcisa

Colegiul Național ”Grigore Moisil” Urziceni

În ultimii ani, tehnologia a transformat radical modul în care trăim, muncim și învățăm. Educația nu face excepție, iar conceptul de „școală smart” a devenit tot mai relevant pe măsură ce școlile din întreaga lume adoptă tehnologii avansate pentru a îmbunătăți procesul de predare-învățare. O „școală smart” nu este doar despre utilizarea tehnologiei, ci despre crearea unui mediu educațional inovator, interactiv și adaptat nevoilor fiecărui elev. În acest articol, vom explora ce înseamnă o „școală smart”, beneficiile acesteia, provocările și perspectivele de viitor.

Ce înseamnă o „școală smart”?

O „școală smart” se caracterizează prin integrarea tehnologiilor digitale în toate aspectele procesului educațional. Aceasta include utilizarea de table inteligente și proiectoare interactive, platforme online de învățare, aplicații educaționale, laboratoare virtuale și sisteme de management al învățării. De asemenea, o „școală smart” utilizează date și analize pentru a personaliza experiența de învățare a elevilor și pentru a optimiza activitățile didactice.

Printre elementele esențiale ale unei „școli smart” se numără:

1. Infrastructură tehnologică modernă: conectivitate Wi-Fi de înaltă viteză, dispozitive digitale pentru elevi și profesori.
2. Curriculum adaptat tehnologiei: integrarea programelor și aplicațiilor digitale în lecții.
3. Formare continuă pentru cadrele didactice: pregătire pentru utilizarea eficientă a tehnologiilor educaționale.
4. Acces egal la tehnologie: asigurarea faptului că toți elevii pot beneficia de resursele digitale, indiferent de mediul socio-economic.
5. Colaborare și comunicare: platforme care permit interacțiunea între elevi, profesori și părinți, în timp real.

Beneficiile „școlii smart”

Implementarea conceptului de „școală smart” are multiple avantaje, atât pentru elevi, cât și pentru cadrele didactice și părinți:

1. Îmbunătățirea procesului de învățare.

Tehnologia facilitează învățarea activă și participativă. Elevii pot accesa resurse diverse, pot colabora online la proiecte și pot învăța într-un mod adaptat ritmului lor. În plus, profesorii pot folosi feedback-ul în timp real pentru a ajusta metodele de predare și pentru a interveni prompt atunci când elevii întâmpină dificultăți.

1. Personalizarea educației.

Prin analiza datelor colectate din platformele digitale, profesorii pot crea planuri de învățare personalizate, adaptate nevoilor fiecărui elev. Acest lucru contribuie la creșterea motivației și la obținerea unor rezultate mai bune.

1. Dezvoltarea competențelor digitale și a abilităților pentru viitor.

Elevii învață să folosească tehnologia în mod responsabil și creativ, pregătindu-se pentru piața muncii moderne, unde competențele digitale sunt esențiale.

1. Flexibilitate și accesibilitate.

„Școlile smart” permit învățarea de oriunde și oricând, eliminând barierele geografice și temporale. În contextul pandemiei, această flexibilitate a fost vitală pentru continuarea procesului educațional.

1. Reducerea impactului asupra mediului.

Utilizarea resurselor digitale reduce consumul de hârtie și alte materiale, contribuind la protejarea mediului.

Provocări în implementarea „școlii smart”

Deși beneficiile sunt evidente, tranziția către o „școală smart” nu este lipsită de obstacole.

1. Costuri ridicate: infrastructura, echipamentele și formarea personalului necesită investiții considerabile.
2. Lipsa infrastructurii în anumite zone: în special în zonele rurale sau defavorizate, accesul la internet și dispozitivele digitale poate fi limitat.
3. Rezistența la schimbare: unele cadre didactice și părinți pot fi reticenți față de noile tehnologii sau pot avea dificultăți în adaptare.
4. Probleme de securitate și confidențialitate: gestionarea datelor personale ale elevilor trebuie făcută cu responsabilitate pentru a evita riscurile de hacking sau abuz.
5. Necesitatea formării continue: tehnologia evoluează rapid, iar profesorii trebuie să participe, constant, la activități pentru a face față noilor provocări.

Perspectiva de viitor

Viitorul „școlii smart” pare promițător, cu multiple inovații care pot revoluționa educația. Printre cele mai interesante tendințe se numără:

1. Inteligența artificială (AI): utilizată pentru personalizarea experienței de învățare, evaluări automate și suport pentru elevi.
2. Realitatea augmentată și realitatea virtuală: pentru experiențe de învățare imersive, care pot face subiectele complexe mai accesibile și interesante.
3. Gamificarea: utilizarea elementelor de joc pentru a motiva elevii și a spori angajamentul.
4. Internetul lucrurilor: pentru crearea unor medii de învățare inteligente, cu senzori care monitorizează condițiile din săli sau laboratoare.

De asemenea, colaborarea internațională și parteneriatele între școli, universități și companii vor accelera dezvoltarea și implementarea tehnologiilor educaționale inovatoare.

În concluzie, „școală smart” reprezintă o viziune a educației viitorului, în care tehnologia devine un partener esențial în procesul de învățare. Implementarea acesteia contribuie la crearea unui mediu educațional mai eficient, adaptat nevoilor 21st-century skills și pregătit să răspundă provocărilor societății moderne. Cu toate acestea, pentru a beneficia pe deplin de avantajele sale, este nevoie de investiții, formare continuă și o viziune strategică pe termen lung. În final, o „școală smart” nu înseamnă doar utilizarea tehnologiei, ci și transformarea fundamentală a modului în care învățăm și ne dezvoltăm ca societate.

ACTIVITATEA OUTDOOR ÎN GRĂDINIȚĂ

Prof. educație timpurie CORNEA IRINA-EMILIA
LICEUL TEHNOLOGIC I.C. PETRESCU STÂLPENI

Activitățile outdoor în grădiniță reprezintă o componentă esențială a educației timpurii fiind recunoscute pentru beneficiile lor asupra sănătății fizice și dezvoltării cognitive.

Activitățile outdoor se referă la orice activități desfășurate în aer liber, în general în natură sau în mediul înconjurător. Ele sunt apreciate pentru beneficiile aduse sănătății fizice și mentale, precum și pentru experiența de a cunoaște și a înțelege natura, de a învăța să o respecți și să o protejezi.

Activitățile outdoor în grădiniță sunt extrem de importante pentru dezvoltarea copiilor. Ele oferă oportunități pentru explorare, joc activ, interacțiune socială și conexiune cu natura.

Beneficii principale:

1. **Dezvoltare Fizică:** Stimulează motricitatea grosieră prin alergare, sărituri și cățărare, ajutând la prevenirea obezității și întărirea sistemului imunitar prin expunerea la soare (Vitamina D).
2. **Stare de Bine:** Petrecerea timpului în spații verzi reduce nivelul de stres, îmbunătățește somnul și crește capacitatea de concentrare.
3. **Învățare Cognitivă:** Natura devine un „laborator viu" unde copiii își dezvoltă gândirea critică și curiozitatea științifică observând plante, insecte și fenomene meteo.

Un proiect educațional cu accent pe activități outdoor poate fi o modalitate excelentă de a încuraja dezvoltarea holistică a copiilor, de a le îmbunătăți abilitățile sociale, emoționale și cognitive și de a le oferi oportunități de învățare experiențială în aer liber.

Care sunt etapele realizării unui astfel de proiect?

Într-o primă etapă este necesară stabilirea obiectivelor proiectului educațional. Acestea ar putea include, de exemplu, îmbunătățirea cunoștințelor despre mediul înconjurător, promovarea sănătății și a bunăstării sau stimularea creativității și a gândirii critice.

Se elaborează apoi un plan detaliat al activităților și al resurselor necesare pentru implementarea proiectului. Activitățile vor fi structurate și adaptate vârstei și nivelului de dezvoltare al copiilor implicați. Ele trebuie alese în așa fel încât să stimuleze interesul și să activeze participarea copiilor. Acestea pot include jocuri de echipă, explorarea naturii, activități de grădinărit, arte și meserii în aer liber și alte experiențe practice.

Este indicat să se explorează posibilități de colaborare cu organizații sau experți locali în domeniul conservării naturii, educației în aer liber sau alte domenii relevante. Această colaborare poate aduce resurse suplimentare și poate oferi copiilor oportunități unice de învățare și experiențe practice. De asemenea, pentru atingerea obiectivelor stabilite, este indicată și implicarea părinților și a comunității, oferindu-le informații despre beneficiile educației în aer liber și invitându-i să participe la activități sau evenimente speciale.

Mecanismele de evaluare joacă un rol important în monitorizarea progresului și a impactului proiectului. Acestea creează oportunități pentru reflecție și feedback pentru copii, educatori și alte părți implicate, astfel încât să poată învăța din experiență și să își îmbunătățească continuu practicile. În urma acestor evaluări, cadrul didactic trebuie să fie deschis la schimbări și ajustări în funcție de nevoile

și feedback-ul copiilor și al celor implicați în proiect. Fiecare grup de copii este unic, iar flexibilitatea în abordarea lor poate fi cheia succesului.

Exemple de activități outdoor ce pot fi desfășurate cu succes în cadrul unui proiect educațional:

Vânătoarea de comori. Se ascund diverse obiecte sau indicii în jurul grădinii sau într-un parc. Copiii vor fi încurajați să le găsească urmând anumite indiciile. Aceasta poate fi o activitate distractivă și educativă, care îi ajută să dezvolte abilitățile de observație și rezolvare a problemelor.

Plimbări și observarea naturii. Se pot desfășura plimbări în jurul grădiniței sau în parc, pe dealul din apropiere sau pe malul râului din sat. Copiii vor fi încurajați să observe plantele, animalele și diferite caracteristici ale naturii. Se vor discuta cele observate, copiii vor fi încurajați să își pună întrebări sau să împărtășească ceea ce descoperă. Tot în acest context, se pot colecta diferite frunze, flori sau pietre, crenguțe de copac pentru activități de artă și artizanat.

Activități de grădinărit. Copiii pot fi implicați în activități de grădinărit, cum ar fi săparea, semănatul, udarea și îngrijirea plantelor. Aceasta nu numai că îi învață despre procesul de creștere a plantelor, dar îi poate face să se simtă responsabili și să se bucure de rodul muncii lor.

Jocuri de echipă. Se pot organiza diverse jocuri de echipă precum fotbal sau Țară, țară, vrem ostași. Aceste jocuri îi încurajează pe copii să lucreze împreună, să se distreze și să își îmbunătățească abilitățile sociale și de coordonare.

Activități artistice. Se pun diferite materiale la dispoziția copiilor cum ar fi creioane colorate, cretă colorată, coală mare, acuarele. Copiii pot crea desene, picturi sau colaje inspirate de natură și pot fi încurajați să-și exprime creativitatea în aer liber.

Un proiect educațional outdoor bine conceput și implementat poate avea un impact semnificativ asupra dezvoltării și învățării copiilor, oferindu-le oportunități valoroase de explorare, descoperire și interacțiune cu mediul înconjurător.

BIBLIOGRAFIE:

1. Popescu, F. (2014), *Activitățile de tip outdoor- modalități de integrare în curriculum preșcolar*, R.Î.P. nr.1-2/2014.
2. Stamenovski, C. (2014), *Educația outdoor în grădiniță*, R.Î.P. nr.3-4/ 2014.

Stimularea citirii elevilor din clasa pregătitoare

Frandeș Monica Maria
Școala Gimnazială Hodac

Clasa pregătitoare reprezintă o etapă esențială în parcursul educațional al copilului, fiind perioada în care se pun bazele învățării citirii și scrierii. Dezvoltarea citirii la această vârstă nu presupune doar decodarea literelor, ci și formarea interesului pentru carte, stimularea limbajului oral și dezvoltarea competențelor de comunicare. Procesul de învățare a citirii trebuie realizat într-un mod atractiv, adaptat particularităților de vârstă ale elevilor.

Copiii de 6–7 ani se află într-o etapă de dezvoltare cognitivă și emoțională intensă. Aceștia manifestă curiozitate, dorință de explorare și nevoia de joc. Capacitatea de concentrare este încă redusă, iar învățarea se realizează eficient prin activități ludice, vizuale și interactive. De aceea, dezvoltarea citirii trebuie să se bazeze pe metode activ-participative și pe respectarea ritmului individual de învățare.

Importanța dezvoltării citirii la clasa pregătitoare. Citirea reprezintă fundamentul tuturor achizițiilor școlare ulterioare. Dezvoltarea timpurie a competențelor de citire contribuie la*: îmbogățirea vocabularului, dezvoltarea gândirii și a imaginației, formarea capacității de înțelegere a mesajului scris, creșterea încrederii în sine a elevilor, stimularea interesului pentru învățare*.

Un copil care dobândește o atitudine pozitivă față de citit va manifesta un interes crescut pentru activitățile școlare și va avea rezultate mai bune pe termen lung. La clasa pregătitoare, *accentul cade pe familiarizarea cu literele și pe dezvoltarea capacității de a înțelege ceea ce se citește, nu pe performanță sau viteză*.

Metode și strategii utilizate în dezvoltarea citirii. Pentru a facilita învățarea citirii, cadrul didactic poate utiliza o varietate de metode și strategii:

1. metoda fonetică-analitico-sintetică, prin care elevii învață sunetele și le combină în silabe și cuvinte;
2. jocul didactic, care stimulează interesul și motivația;
3. lectura după imagini, pentru dezvoltarea limbajului și a înțelegerii textului;
4. poveștile și basmele, care contribuie la formarea gustului pentru lectură;
5. activitățile interactive, realizate individual sau în grup.

Utilizarea materialelor atractive (cartonașe, imagini, litere mobile), a jocurilor sprijină procesul de învățare și menține atenția elevilor. Exemple de jocuri:

„Cuvântul misterios” **Scop:** citirea și înțelegerea cuvintelor
Obiective:

1. citirea cuvintelor simple;
2. dezvoltarea capacității de înțelegere a mesajului;
3. stimularea gândirii critice.

Desfășurare: Învățătorul descrie un obiect (ex.: „Are patru picioare și spune ham-ham”). Elevii citesc variantele scrise pe tablă și aleg răspunsul corect.
Beneficii: dezvoltă citirea funcțională și gândirea logică.

„Vânătoarea de litere” Scop: recunoașterea literelor
Obiective:
1. recunoașterea literelor în contexte variate;
2. dezvoltarea atenției și a spiritului de observație;
3. îmbogățirea vocabularului activ.

Desfășurare: Învățătorul ascunde în clasă cartonașe cu litere. Copiii trebuie să le găsească și să spună un cuvânt care începe cu litera respectivă.
Beneficii: dezvoltă atenția, vocabularul și interesul pentru citire.
„Construim cuvinte” Scop: formarea cuvintelor din silabe. *Materiale:* litere sau silabe mobile.
Obiective:
1. formarea cuvintelor din silabe date;
2. exersarea relației sunet–literă;
3. dezvoltarea gândirii logice.

Desfășurare: Elevii primesc silabe și trebuie să formeze cuvinte simple (ma-ma, ca-sa).
Beneficii: sprijină decodarea și citirea globală.
„Povestea după imagini” Scop: înțelegerea mesajului citit
Obiective:
1. înțelegerea relației dintre imagine și text;
2. dezvoltarea limbajului oral;
3. stimularea imaginației și creativității.

Desfășurare: Elevii privesc imagini și citesc cuvinte sau propoziții simple asociate, construind o poveste.
Beneficii: dezvoltă limbajul, imaginația și comprehensiunea

Rolul cadrului didactic și al familiei - cadrul didactic are rolul de a crea un climat educațional pozitiv, de a încuraja fiecare elev și de a adapta activitățile la nivelul de dezvoltare al copiilor. De asemenea, familia joacă un rol important în dezvoltarea citirii, prin: citirea poveștilor acasă, oferirea unui model pozitiv de citator, încurajarea copilului și aprecierea progresului acestuia.

Dezvoltarea citirii la clasa pregătitoare este un proces complex și gradual, care trebuie realizat cu răbdare, creativitate și respectarea particularităților de vârstă ale elevilor. Prin utilizarea unor metode atractive și prin implicarea activă a familiei, citirea poate deveni o activitate plăcută, contribuind la formarea unei baze solide pentru învățarea ulterioară.

Bibliografie:
1. Pânișoară, I.-O. – *Psihologia copilului modern*. Editura Polirom.
2. Programa școlară pentru clasa pregătitoare – Limba și literatura română, Ministerul Educației.
3. Stoica, M. – *Metodica predării limbii și literaturii române în ciclul primar*. Editura Didactică și Pedagogică

Învățământul simultan – particularități, avantaje și provocări

Lăzărescu Elena, Liceul Tehnologic Tismana

Introducere

Învățământul simultan reprezintă o formă de organizare a procesului educațional specifică, în special, mediului rural sau comunităților cu un număr redus de elevi. În cadrul acestui tip de învățământ, un singur cadru didactic predă concomitent la două sau mai multe clase diferite, aflate în aceeași sală de clasă, fiecare cu programe și niveluri de vârstă distincte.

Deși poate părea o soluție de compromis, învățământul simultan are o tradiție îndelungată în sistemul educațional românesc și presupune competențe pedagogice deosebite, adaptabilitate și creativitate din partea învățătorului.

Caracteristicile învățământului simultan

Principalele trăsături ale învățământului simultan sunt: - existența mai multor clase sau niveluri de studiu într-un singur colectiv; - predarea alternativă, pe secvențe de timp, pentru fiecare clasă; - organizarea atentă a activităților independente ale elevilor; - utilizarea metodelor diferențiate și a materialelor adaptate fiecărui nivel.

Învățătorul își planifică lecțiile astfel încât, în timp ce lucrează direct cu o clasă, ceilalți elevi să desfășoare activități individuale sau pe grupe, în mod autonom.
Pentru ca învățământul simultan să fie eficient, activitățile trebuie riguros planificate, diferențiate și adaptate nivelului de vârstă și de dezvoltare al elevilor. În continuare sunt prezentate exemple concrete de activități didactice, structurate pe discipline, care pot fi aplicate cu succes în ciclul primar.

1. Comunicare în limba română (CLR)
Exemplu de organizare simultană: clasele I și a II-a

Clasa I:
- recunoașterea literelor învățate;
- formarea de silabe și cuvinte cu ajutorul cartonașelor;
- citirea cuvintelor scurte.

Clasa a II-a:
- citirea unui text narativ scurt;
- formularea de răspunsuri la întrebări;
- alcătuirea de propoziții după imagini.

Organizare: În timp ce cadrul didactic lucrează frontal cu clasa I pentru formarea silabelor, elevii clasei a II-a rezolvă independent fișa de lectură. Ulterior, se face schimbul activităților.

2. Matematică și explorarea mediului (MEM)
Exemplu de organizare simultană: clasele I și a III-a

Clasa I:
- numărarea obiectelor până la 31;
- asocierea numărului cu cantitatea;
- exerciții cu material concret (jetoane, bețișoare).

Clasa a III-a:
- adunarea și scăderea numerelor naturale cu trecere peste ordin;
- rezolvarea de probleme simple.

Organizare: Clasa I lucrează cu material intuitiv sub supravegherea învățătorului, iar clasa a III-a rezolvă exerciții și probleme în caiet, urmând să fie verificați ulterior.

3. Științe ale naturii
Exemplu de organizare simultană: clasele a II-a și a IV-a

Clasa a II-a:
- observarea unei plante reale;
- identificarea părților componente;
- completarea unei fișe simple.

Clasa a IV-a:
- explicarea funcțiilor părților plantei;
- realizarea unei scheme sau a unui desen explicativ.

Organizare: Elevii clasei a IV-a pot sprijini colegii mai mici, explicând noțiunile, ceea ce conduce la consolidarea cunoștințelor.

4. Arte vizuale și abilități practice (AVAP)
Activitate comună pentru toate clasele

Tema: „Anotimpurile”

Diferențiere:
- clasele mici: colorare, decupare și lipire de forme simple;
- clasele mari: realizarea unor colaje complexe și adăugarea de elemente decorative.

Această activitate favorizează colaborarea, creativitatea și exprimarea artistică.

5. Jocuri didactice integrate
Joc: „Ștafeta cunoștințelor”
Clasa I: recunoașterea literelor și cifrelor;

Clasa a II-a: citirea cuvintelor și rezolvarea de exerciții simple;
Clasa a III-a și a IV-a: formularea de propoziții și rezolvarea de probleme.

Jocurile didactice contribuie la menținerea atenției și la implicarea activă a tuturor elevilor.

Avantajele învățământului simultan

În ciuda dificultăților, învățământul simultan oferă numeroase beneficii:

1. **Dezvoltarea autonomiei elevilor** – copiii învață să lucreze independent, să respecte sarcini și termene.
2. **Învățare prin cooperare** – elevii mai mari îi pot sprijini pe cei mai mici, consolidându-și propriile cunoștințe.
3. **Climat educațional familial** – colectivele mici favorizează relații apropiate între elevi și cadrul didactic.
4. **Adaptarea ritmului de învățare** – profesorul poate personaliza mai ușor activitățile în funcție de nivelul fiecărui elev.

Provocările învățământului simultan

Pe lângă avantaje, acest tip de organizare ridică și numeroase dificultăți:

5. volumul mare de muncă pentru cadrul didactic;
6. necesitatea unei planificări riguroase și detaliate;
7. dificultăți în menținerea atenției elevilor;
8. lipsa materialelor didactice specifice învățământului simultan.

De asemenea, evaluarea progresului fiecărui elev necesită timp suplimentar și o bună organizare.

Strategii didactice eficiente

Pentru desfășurarea cu succes a activităților în învățământul simultan, se recomandă:

- folosirea fișelor de lucru diferențiate;

- alternarea activităților frontale cu cele individuale;

- stabilirea unor rutine clare de lucru;

- valorificarea învățării prin joc și a metodelor interactive;

- utilizarea materialelor vizuale și a centrelor de activitate.

Concluzie

Învățământul simultan nu este doar o necesitate determinată de context, ci poate deveni o oportunitate educațională valoroasă atunci când este bine organizat. Succesul său depinde în mare măsură de competența, dedicarea și creativitatea cadrului didactic, precum și de sprijinul comunității și al instituțiilor educaționale.

Prin aplicarea unor strategii adecvate, învățământul simultan poate asigura un proces instructiv-educativ de calitate, adaptat nevoilor fiecărui copil.

Importanța predării limbii engleze in învățământul primar

Prof. Loga Andreea Patricia- Liceul Tehnologic Rosia-Jiu,Farcasesti

În contextul globalizării accelerate și al dezvoltării rapide a tehnologiei, limba engleză a devenit un instrument esențial de comunicare internațională. Predarea limbii engleze încă din ciclul primar reprezintă o investiție pe termen lung în dezvoltarea intelectuală, socială și profesională a elevilor. Vârsta fragedă este considerată optimă pentru achiziția limbilor străine, deoarece copiii manifestă o capacitate crescută de a asimila sunete, structuri gramaticale și vocabular nou într-un mod natural și intuitiv.

Introducerea limbii engleze la nivel primar contribuie la dezvoltarea competențelor de comunicare și la formarea unei atitudini pozitive față de diversitate culturală. Elevii învață să accepte diferențele, să fie deschiși către alte culturi și să își dezvolte curiozitatea intelectuală. De asemenea, studiile arată că învățarea unei limbi străine stimulează memoria, atenția și gândirea critică, având efecte benefice asupra performanțelor școlare generale.

Predarea limbii engleze la clasele primare trebuie să fie adaptată nivelului de dezvoltare cognitivă și emoțională al copiilor. Accentul cade pe învățarea prin joc, cântec, povești și activități interactive. Copiii învață mai eficient atunci când sunt implicați activ și când procesul de învățare este perceput ca o experiență plăcută. Metodele tradiționale, bazate exclusiv pe memorare, sunt mai puțin eficiente la această vârstă.

Un alt avantaj major al predării timpurii a limbii engleze îl reprezintă dezvoltarea unei pronunții corecte și a fluenței în exprimare. Elevii care încep studiul limbii engleze de la o vârstă mică au, de regulă, mai puține dificultăți în utilizarea limbii la niveluri avansate. În plus, aceștia manifestă o mai mare încredere în sine atunci când comunică într-o limbă străină.

Învățătorul sau profesorul de limba engleză are un rol esențial în crearea unui mediu de învățare sigur și stimulativ. Acesta trebuie să fie nu doar un bun cunoscător al limbii, ci și un facilitator al învățării, capabil să motiveze elevii și să adapteze conținuturile la nevoile individuale ale acestora. Relația pozitivă profesor–elev contribuie semnificativ la succesul procesului educațional.

Predarea limbii engleze la învățământul primar este o necesitate educațională a societății moderne. Prin metode adecvate, adaptate vârstei, și prin implicarea activă a cadrelor didactice, copiii pot dobândi competențe lingvistice solide care le vor fi utile pe tot parcursul vieții. Investiția în educația lingvistică timpurie reprezintă un pas important către formarea unor cetățeni competenți și deschiși către lume.

Bibliografie

1. Cameron, L. (2001). *Teaching Languages to Young Learners*. Cambridge University Press.
2. Ellis, G., & Brewster, J. (2014). *Tell It Again! The Storytelling Handbook for Primary English Language Teachers*. British Council.
3. Harmer, J. (2007). *How to Teach English*. Longman.
4. Păunescu, M. (2010). *Didactica limbilor străine*. Editura Polirom.

5. Ministerul Educației. (2014). *Programa școlară pentru disciplina Limba modernă – ciclul primar*. București.

Metode și strategii moderne de predare a limbii engleze în ciclul primar

Prof. Loga Andreea Patricia-Liceul Tehnologic Rosia-Jiu, Farcasesti

Predarea limbii engleze în ciclul primar presupune utilizarea unor metode moderne, centrate pe elev, care să faciliteze învățarea naturală și eficientă. Într-o lume digitalizată, cadrul didactic este provocat să îmbine metodele tradiționale cu strategii inovatoare, menite să capteze interesul copiilor și să le mențină motivația pentru învățare.

Jocul didactic reprezintă una dintre cele mai eficiente metode de predare a limbii engleze la nivel primar. Prin jocuri de rol, jocuri de memorie, cântece și activități interactive, elevii învață vocabular și structuri gramaticale fără a resimți presiunea evaluării. Jocul stimulează cooperarea, creativitatea și învățarea activă.

Materialele vizuale, precum imagini, carduri ilustrate, postere sau prezentări multimedia, facilitează înțelegerea și memorarea noilor informații. De asemenea, resursele audio și video – cântece, povești animate, desene animate educative – contribuie la dezvoltarea abilităților de ascultare și pronunție. Expunerea constantă la limba engleză autentică îi ajută pe elevi să se familiarizeze cu ritmul și intonația limbii.

Integrarea tehnologiei în procesul de predare aduce numeroase beneficii. Aplicațiile educaționale, platformele online și jocurile digitale pot transforma lecțiile într-o experiență atractivă și interactivă. Utilizată corect, tehnologia sprijină învățarea individualizată și permite adaptarea ritmului de lucru la nevoile fiecărui elev.

La nivel primar, evaluarea trebuie să fie predominant formativă, axată pe progres și nu pe performanță strictă. Observarea sistematică, feedback-ul pozitiv și autoevaluarea contribuie la dezvoltarea încrederii în sine a elevilor. Scopul evaluării este de a sprijini învățarea și de a identifica dificultățile, nu de a sancționa greșelile.

Implicarea părinților în procesul de învățare a limbii engleze este un factor important al succesului educațional. Activitățile simple realizate acasă, precum citirea unor povești în limba engleză sau vizionarea unor materiale educative, pot consolida cunoștințele dobândite la școală. Comunicarea constantă între profesor și familie este esențială.

Metodele și strategiile moderne de predare a limbii engleze în ciclul primar contribuie la crearea unui mediu educațional eficient și motivant. Prin îmbinarea jocului, tehnologiei și evaluării formative, profesorul poate sprijini dezvoltarea competențelor lingvistice ale elevilor într-un mod natural și durabil. Astfel, elevii sunt pregătiți să facă față cerințelor educaționale viitoare și să utilizeze limba engleză cu încredere.

Bibliografie

1. Brewster, J., Ellis, G., & Girard, D. (2004). *The Primary English Teacher's Guide*. Pearson Education.
2. Scrivener, J. (2011). *Learning Teaching*. Macmillan Education.
3. Ur, P. (2012). *A Course in Language Teaching: Practice and Theory*. Cambridge University Press.
4. Cucoș, C. (2014). *Pedagogie*. Editura Polirom.
5. Ministerul Educației. (2014). *Programa școlară pentru disciplina Limba modernă – ciclul primar*. București.

Rolul esențial al digitalizării în redefinirea educației

Prof. înv. primar Chiscoci Loredana-Doinița
Școala Gimnazială „Grigore Moisil”, Galați

Digitalizarea reprezintă, în esență, procesul de integrare a tehnologiilor și instrumentelor digitale în toate aspectele vieții, iar în domeniul educației, acest fenomen nu este doar o opțiune, ci o necesitate strategică. Trecerea de la tablă și cretă la ecrane interactive, platforme de învățare online și inteligență artificială redefineste fundamental modul în care informația este predată, asimilată și evaluată. Rolul digitalizării în educație este, așadar, acela de a crea un sistem de învățământ mai accesibil, personalizat și relevant pentru cerințele societății din secolul XXI.

Unul dintre cele mai importante roluri ale digitalizării este acela de a spori accesibilitatea și egalitatea șanselor la educație. Resursele educaționale deschise (OER) și platformele de e-learning (de exemplu, Moodle sau Google Classroom) elimină barierele geografice și economice, permițând elevilor din medii diverse să acceseze materiale didactice de înaltă calitate, indiferent de locația școlii sau de bugetul personal. Această democratizare a cunoașterii este vitală pentru asigurarea unei baze solide de educație pentru toți. În plus, tehnologiile asistive (de exemplu, cititoarele de ecran sau subtitrările automate) fac procesul de învățare mai incluziv pentru elevii cu nevoi speciale, adaptând conținutul la cerințele individuale.

În era transformării digitale, educația se află la o răscruce istorică. Conceptul de pedagogie digitală nu mai reprezintă o simplă tendință, ci a devenit o necesitate fundamentală pentru sistemele educaționale moderne. Această abordare inovatoare redefinește complet modul în care se desfășoară procesul de predare-învățare-evaluare, integrând tehnologiile digitale nu doar ca instrumente auxiliare, ci ca elemente centrale ale unei noi filozofii educaționale. Tranziția de la metodele tradiționale la pedagogia digitală marchează o revoluție care transcende simpla utilizare a tehnologiei, vizând o transformare profundă a modului în care concepem învățarea și dezvoltarea competențelor în secolul XXI.

Domeniul pedagogiei digitale cuprinde o gamă largă de concepte și sintagme care, deși adesea utilizate interschimbabil, prezintă nuanțe specifice. Printre cele mai frecvent întâlnite se numără: instruire asistată de calculator, educație mediată de computer, pedagogie mediată de tehnologie, medii virtuale de învățare/instruire, curriculum digital. Lista continuă cu educație la distanță, e-learning, învățare online/pedagogie online, web-based learning, pedagogie în cyberspațiu sau cyber pedagogy, pedagogie multimedia.

Din perspectiva științelor educației, pedagogia digitală nu constituie o disciplină complet autonomă, ci reprezintă o extensie și o contextualizare a pedagogiei generale în condițiile oferite de tehnologiile digitale. Aceasta „nu este o nouă pedagogie, ci o extensie, o formă de contextualizare și focalizare pe noi tipuri de probleme ivite prin integrarea noilor tehnologii în procesele educative”.

Pedagogia digitală are rădăcini în teorii ale învățării precum constructivismul și socio-constructivismul, dar și în preocupări anterioare dedicate, precum instruirea asistată de ordinator, pedagogia critică și pedagogia deschisă.

Prin integrarea acestor fundamente teoretice cu posibilitățile oferite de tehnologiile moderne, pedagogia digitală dezvoltă noi paradigme care reconfigurează raporturile dintre participanții la

procesul educațional. Specialiștii consideră pedagogia digitală „vârful de lance al inovației pedagogice", principala sursă de schimbare în teoria și practica educațională contemporană. Această poziție centrală în cadrul științelor educației se justifică prin capacitatea pedagogiei digitale de a răspunde provocărilor educaționale actuale și de a anticipa nevoile formative viitoare.

Pedagogia digitală a fost definită și pusă în operă în convergență cu pedagogia deschisă sau educația deschisă. Educația deschisă „se înscrie cu succes în paradigma nouă definită de fluiditatea rolurilor, centrarea pe cel care învață, resurse distribuite, facilități virtuale și lecții asincron". O multitudine de suprapuneri ale celor două arii conceptuale ne arată interdependența dintre constructe.

Pe lângă accesibilitate, digitalizarea îndeplinește rolul crucial de a facilita personalizarea procesului de învățare. Instrumentele digitale, adesea bazate pe Inteligență Artificială (IA) și analiză de date, pot monitoriza în detaliu progresul fiecărui elev. Astfel, profesorii primesc date clare despre punctele forte și slabe, permițându-le să adapteze ritmul, metodele și materialele didactice. De exemplu, un elev care excelează la un anumit capitol poate primi automat sarcini suplimentare mai complexe, în timp ce un elev care întâmpină dificultăți primește exerciții de remediere țintite. Această abordare centrată pe elev înlocuiește modelul rigid, uniform, și maximizează potențialul fiecărui cursant.

Nu în ultimul rând, digitalizarea pregătește elevii pentru piața muncii viitoare și pentru o societate din ce în ce mai tehnologizată. Utilizarea constantă a instrumentelor digitale în clasă—de la realizarea de proiecte multimedia la programare și simulări de realitate virtuală—contribuie la dezvoltarea competențelor digitale de bază și avansate (alfabetizare media, gândire critică, rezolvare de probleme tehnice). Prin integrarea unor materii precum robotica sau știința datelor, digitalizarea nu doar că predă materii noi, dar cultivă și mentalitatea necesară pentru inovație și adaptare continuă.

În concluzie, digitalizarea transcende simpla utilizare a gadgeturilor în clasă; ea are rolul de a transforma sistemul educațional într-unul flexibil, incluziv și orientat spre viitor. Deși procesul presupune provocări legate de infrastructură și formarea personalului didactic, beneficiile pe termen lung — de la creșterea accesibilității și personalizarea învățării, până la dezvoltarea competențelor esențiale pentru era digitală — confirmă faptul că digitalizarea este motorul modernizării educației și fundația pe care se va construi succesul noilor generații.

Proiectul „***PEDAGOGIE DIGITALĂ ÎN EDUCAȚIE - implementarea de programe digitale pentru formarea competențelor profesorilor și dezvoltarea de resurse educaționale deschise" – PeDigiEdu"*** este un program de formare profesională continuă care a vizat dezvoltarea competențelor digitale și pedagogice ale cadrelor didactice din învățământul preuniversitar.

Cursul a promovat o viziune modernă asupra actului educațional, bazată pe învățarea activă, implicarea elevului și utilizarea creativă a resurselor digitale. Participanții au învățat să proiecteze secvențe de lecție interactive, să valorifice colaborarea online și să evalueze progresul elevilor prin instrumentedigitale.

Un accent important a fost pus pe dezvoltarea competențelor secolului XXI – gândire critică, comunicare, colaborare și creativitate –, precum și pe adaptarea metodelor tradiționale la nevoile unei generații conectate la tehnologie.

Pentru mine, ca participant la acest curs, proiectul a însemnat :

1. Dezvoltarea Competențelor Digitale Avansate (DigCompEdu)

Principalul beneficiu a fost alinierea la standardele europene de competență digitală (cadrul DigCompEdu), esențiale în predarea modernă. Am învățat să:

Utilizarea instrumentelor digitale pentru a îmbogăți procesul de predare, învățare și evaluare.
Crearea și reutilizarea Resurse Educaționale Deschise (RED), contribuind la un fond național de materiale didactice digitale.
Aplicarea metodelor de evaluare digitală care oferă feedback rapid și personalizat.
Integrarea conceptelor noi precum Inteligența Artificială (IA) și Realitatea Virtuală/Augmentată (AR/VR) în lecții.

2. Modernizarea Practicii Didactice

Proiectul mi-a oferit cunoștințele și instrumentele necesare pentru a face tranziția de la metodele tradiționale la o pedagogie digitală modernă.

Învățarea activă și personalizată: Am putut structura lecțiile astfel încât să fie mai centrate pe elev, folosind tehnologia pentru a adapta conținutul la ritmul și nevoile individuale.

Interactivitate sporită: Am descoperit modalități de a face orele mai atractive și mai captivante prin utilizarea de simulări, jocuri educaționale și platforme colaborative online.

Intervenția consilierului școlar în situații de violență:

perspective și studii de caz

Tunyagi Ozana
CJRAE Cluj - Liceul Teoretic „Dumitru Tăuțan” Florești

Violența în mediul școlar reprezintă una dintre cele mai frecvente și complexe problematici cu care se confruntă sistemul educațional contemporan. Aceasta afectează nu doar climatul educațional, ci și dezvoltarea emoțională, socială și academică a elevilor. De la formele vizibile de agresivitate fizică până la manifestările subtile de violență verbală, emoțională sau relațională, școala poate deveni un spațiu perceput ca nesigur pentru un număr semnificativ de elevi.

Violența școlară poate fi definită ca ansamblul comportamentelor intenționate prin care un elev sau un grup de elevi produce prejudicii fizice, psihologice sau sociale altor persoane din comunitatea școlară. Aceasta poate apărea între elevi, între elevi și cadre didactice sau chiar între adulți, având un impact negativ asupra climatului educațional. Formele de violență întâlnite frecvent includ agresivitatea fizică, violența verbală, excluderea socială, bullying-ul și cyberbullying-ul.

Apariția comportamentelor violente este rezultatul interacțiunii dintre factori individuali, familiali și școlari. Dificultățile de reglare emoțională, lipsa abilităților de comunicare, modelele disfuncționale de relaționare, expunerea la violență în mediul familial sau lipsa unui climat școlar securizant pot contribui semnificativ la manifestarea agresivității. În multe situații, comportamentul violent reprezintă o formă de exprimare a unor nevoi emoționale neadresate.

Efectele violenței se răsfrâng atât asupra victimelor, cât și asupra agresorilor și martorilor. Elevii pot dezvolta anxietate, teamă, scăderea stimei de sine, dificultăți de concentrare și probleme de adaptare școlară. La nivel instituțional, violența afectează sentimentul de siguranță și calitatea relațiilor educaționale.

Consilierul școlar are un rol esențial în prevenirea și gestionarea situațiilor de violență. Prin activități de consiliere individuală și de grup, programe de dezvoltare socio-emoțională și colaborarea cu cadrele didactice și părinții, consilierul contribuie la construirea unui climat școlar pozitiv. Intervenția nu trebuie să fie centrată exclusiv pe sancțiune, ci pe înțelegerea cauzelor comportamentului și dezvoltarea unor alternative adaptative.

Studiu de caz. Un elev de clasa a VI-a este semnalat de cadrul didactic pentru comportamente agresive verbale și fizice față de colegi. Elevul utilizează frecvent jigniri, provoacă conflicte și are dificultăți în respectarea regulilor. În cadrul ședințelor de consiliere, se evidențiază dificultăți de reglare emoțională, un nivel ridicat de frustrare și un istoric familial marcat de conflicte frecvente.

Intervenția consilierului a vizat stabilirea unei relații de încredere, identificarea emoțiilor trăite în situații conflictuale și dezvoltarea abilităților de exprimare emoțională adecvată. Au fost utilizate exerciții de conștientizare emoțională, tehnici de restructurare cognitivă și role-play pentru exersarea unor comportamente alternative. În paralel, a avut loc o colaborare constantă cu familia și cadrul didactic, fiind stabilite reguli clare și consecvente.

Intervenția consilierului școlar în situațiile de violență trebuie să fie structurată, etapizată și adaptată particularităților elevului și contextului educațional. Primul pas îl reprezintă evaluarea inițială

a situației, care nu are caracter clinic sau diagnostic, ci urmărește înțelegerea funcțională a comportamentului violent. Consilierul analizează contextul apariției comportamentului, frecvența, intensitatea și factorii declanșatori, precum și rolul pe care agresivitatea îl îndeplinește pentru elev, fie ca modalitate de descărcare emoțională, fie ca strategie de obținere a atenției sau a controlului.

Un element esențial al intervenției îl constituie crearea unei relații de încredere cu elevul implicat. În lipsa unui cadru securizant și non-judicativ, intervenția riscă să fie percepută ca o formă de sancționare mascată. Consilierul oferă un spațiu de ascultare activă, validând emoțiile elevului fără a valida comportamentul violent. Această diferențiere clară între emoție și comportament permite elevului să se simtă înțeles, dar și responsabil pentru acțiunile sale.

Un alt pilon important al intervenției îl reprezintă dezvoltarea competențelor de reglare emoțională. Mulți elevi implicați în acte de violență prezintă dificultăți în identificarea și exprimarea adecvată a emoțiilor, reacționând impulsiv la frustrare sau respingere. Prin exerciții specifice, consilierul sprijină elevul în recunoașterea emoțiilor intense, în înțelegerea legăturii dintre gânduri, emoții și comportamente și în exersarea unor strategii alternative de reacție. Tehnicile utilizate pot include respirația controlată, pauza de calmare, autoinstrucțiunile pozitive și scenariile de tip role-play.

Intervenția eficientă presupune și restructurarea cognitivă a interpretărilor disfuncționale. Elevii agresivi pot avea convingeri rigide legate de relațiile sociale, de tipul „dacă nu lovesc, voi fi perceput ca slab” sau „ceilalți merită să fie pedepsiți”. Consilierul lucrează gradual la identificarea acestor gânduri automate și la formularea unor alternative mai realiste și adaptative. Acest proces contribuie la reducerea reacțiilor impulsive și la creșterea autocontrolului.

În paralel, este necesară implicarea cadrului didactic și a familiei într-o manieră coerentă și consecventă. Consilierul facilitează comunicarea dintre școală și familie, oferind recomandări clare privind stabilirea regulilor, consecințelor și strategiilor de sprijin. Coerența dintre mediul școlar și cel familial este un factor protector major în prevenirea recidivei comportamentelor violente.

De asemenea, consilierea de grup poate reprezenta o resursă valoroasă în intervenția asupra violenței, oferind elevilor oportunitatea de a exersa abilități sociale, empatia și rezolvarea pașnică a conflictelor. Grupul devine un spațiu de învățare experiențială, în care elevii pot primi feedback și pot observa modele de comportament adaptativ.

Intervenția nu se încheie odată cu diminuarea comportamentelor agresive, ci presupune monitorizare și follow-up. Evaluarea progresului, consolidarea strategiilor învățate și sprijinirea elevului în situații noi de provocare sunt esențiale pentru menținerea schimbării. Astfel, consilierea școlară contribuie nu doar la gestionarea punctuală a violenței, ci la dezvoltarea pe termen lung a competențelor emoționale și sociale ale elevilor.

Pe parcursul intervenției, comportamentele agresive s-au diminuat treptat, iar elevul a început să utilizeze strategii de autocontrol și solicitare a ajutorului. Studiul de caz evidențiază importanța intervenției timpurii și a abordării integrate în gestionarea violenței școlare.

Gestionarea violenței școlare presupune o abordare colaborativă între școală, familie și comunitate. Consilierea școlară oferă cadrul necesar pentru prevenirea escaladării conflictelor și sprijinirea dezvoltării emoționale a elevilor.

Prin programe sistematice și intervenții adaptate, școala poate deveni un spațiu sigur, favorabil învățării și dezvoltării armonioase.

Bibliografie

Băban, A. (coord.). (2001). *Consiliere educațională*. Cluj-Napoca: Editura Psinet.
Muntean, A. (2006). *Psihologia copilului și a adolescentului*. Iași: Polirom.
Olweus, D. (2013). *Bullying at School*. Oxford: Blackwell Publishing.
Ministerul Educației. (2020). *Strategii de prevenire a violenței în mediul școlar*.

“EDUCAȚIA PENTRU CETĂȚENIE ACTIVĂ ÎN ERA DIGITALĂ” – O EXPERIENȚĂ ETWINNING CU IMPACT EUROPEAN

Prof. înv. primar Nicolae Florina Ramona

Școala Gimnazială Nr. 2 Picior de Munte Boboci Dragodana, jud. Dâmbovița

În ultimii ani, rolul profesorului a cunoscut transformări profunde, generate de schimbările rapide ale societății și de integrarea tot mai accentuată a tehnologiei în procesul educațional. Elevii de astăzi cresc într-un mediu digital complex, în care informația este accesibilă instantaneu, iar interacțiunile depășesc granițele geografice. În acest context, consider că educația nu mai poate fi limitată doar la transmiterea de cunoștințe, ci trebuie să contribuie activ la formarea unor **cetățeni responsabili, implicați și conștienți de rolul lor în societate**.

Din dorința de a oferi elevilor mei o experiență de învățare relevantă și adaptată realităților contemporane, am ales să mă implic în proiectul eTwinning **„Active Citizenship in the Digital World”**, un proiect internațional care a fost ulterior distins cu **Certificatul European de Calitate**. Această experiență a reprezentat pentru mine nu doar o oportunitate de colaborare europeană, ci și un prilej de reflecție asupra modului în care educația civică și competențele digitale pot fi integrate eficient încă din ciclul primar.

Proiectul **„Active Citizenship in the Digital World”** a fost realizat în anul școlar 2024-2025, în parteneriat cu **15 cadre didactice și elevi cu vârste cuprinse între 7 și 12 ani**, din **România, Turcia și Tunisia**. Activitățile s-au desfășurat pe platforma eTwinning, într-un spațiu virtual sigur, care a facilitat comunicarea constantă, cooperarea și schimbul de bune practici între școli partenere.

Pentru elevii mei din clasa pregătitoare, participarea într-un astfel de proiect a însemnat primul contact real cu ideea de colaborare internațională. Aceștia au descoperit că, dincolo de diferențele de limbă sau cultură, există valori comune precum respectul, responsabilitatea, dorința de implicare și grija față de comunitate. Din perspectiva mea, proiectul a contribuit semnificativ la dezvoltarea competențelor interculturale și la deschiderea elevilor către o viziune europeană a educației.

Scopul principal al proiectului a fost **dezvoltarea competențelor de cetățenie activă și digitală**, prin implicarea elevilor în activități interactive, colaborative și centrate pe realitatea cotidiană. Am urmărit ca elevii să înțeleagă faptul că a fi cetățean activ presupune nu doar cunoașterea drepturilor, ci și asumarea responsabilităților, atât în mediul real, cât și în cel digital.

Printre obiectivele specifice ale proiectului s-au numărat:

1. formarea unei atitudini responsabile față de comunitate și societate;
2. dezvoltarea competențelor digitale și a utilizării sigure și eficiente a tehnologiei;
3. stimularea gândirii critice și a capacității de a lua decizii informate;
4. promovarea colaborării și comunicării interculturale;
5. conștientizarea importanței protecției mediului și a implicării civice.

Aceste obiective au fost corelate cu competențele-cheie europene și integrate în activitățile curriculare, ceea ce a permis o abordare coerentă și aplicată.

Activitățile proiectului au fost concepute astfel încât să fie atractive și accesibile elevilor, punând accent pe învățarea activă și participativă. Elevii au realizat materiale digitale precum postere, prezentări și afișe online, au participat la activități colaborative în echipe internaționale și au luat parte la discuții tematice despre drepturile și responsabilitățile cetățeanului în lumea digitală.

Un aspect important al proiectului a fost utilizarea metodelor didactice moderne, centrate pe elev. Am aplicat **învățarea prin cooperare**, **învățarea bazată pe proiect** și **învățarea prin descoperire**, metode care au contribuit la creșterea motivației și a implicării active a elevilor. Tehnologia nu a fost un scop în sine, ci un instrument prin care elevii au învățat să comunice, să colaboreze și să își exprime ideile într-un mod creativ și responsabil.

Un element definitoriu al proiectului **„Active Citizenship in the Digital World”** a fost caracterul practic al activităților, care le-a permis elevilor să aplice în mod concret noțiunile discutate. Printre activitățile care au avut un impact deosebit asupra elevilor se numără realizarea de **materiale digitale colaborative**, în cadrul cărora aceștia au creat postere și prezentări online pe teme precum drepturile copilului, responsabilitățile cetățeanului și utilizarea sigură a internetului.

O activitate apreciată de elevi a fost **lucrul în echipe internaționale**, în care copiii din școlile partenere au colaborat pentru a identifica exemple de comportament civic responsabil în comunitățile lor. Elevii au comparat situații din mediul lor de viață, au discutat despre probleme comune și au propus soluții simple, adaptate vârstei lor, demonstrând astfel o bună capacitate de analiză și reflecție.

De asemenea, elevii au participat la **activități de conștientizare a importanței protecției mediului**, realizând afișe digitale și mesaje ecologice prin care au promovat comportamente responsabile, precum reciclarea, economisirea resurselor și protejarea naturii. Aceste activități au fost integrate în lecțiile curente, contribuind la dezvoltarea unei atitudini responsabile față de mediul înconjurător.

Un alt exemplu relevant îl reprezintă activitățile dedicate **cetățeniei digitale**, în cadrul cărora elevii au discutat despre regulile de comportament în mediul online, despre siguranța pe internet și despre importanța respectului în comunicarea digitală. Prin jocuri educative, discuții ghidate și exerciții practice, elevii au învățat să recunoască situațiile problematice și să adopte un comportament adecvat în mediul virtual.

Toate aceste activități au fost realizate într-o manieră adaptată nivelului de vârstă al elevilor, punând accent pe participarea activă, creativitate și colaborare. Rezultatele obținute au demonstrat că elevii pot deveni implicați și responsabili atunci când li se oferă contexte de învățare relevante și bine structurate.

Impactul proiectului asupra elevilor a fost vizibil atât la nivel cognitiv, cât și la nivel atitudinal. Elevii au devenit mai conștienți de rolul lor în comunitate, au învățat să își exprime opiniile, să respecte

punctele de vedere ale celorlalți și să colaboreze eficient în echipă. De asemenea, competențele lor digitale s-au dezvoltat semnificativ, aceștia dobândind o mai bună înțelegere a utilizării responsabile a tehnologiei.

Pentru mulți dintre elevi, participarea la proiect a reprezentat o experiență motivațională, care le-a stimulat curiozitatea și dorința de implicare. Am observat o creștere a încrederii în sine și o mai mare deschidere către activități de colaborare, aspecte esențiale pentru dezvoltarea lor armonioasă.

Din perspectiva mea de cadru didactic, proiectul eTwinning **„Active Citizenship in the Digital World"** a reprezentat o experiență deosebit de valoroasă. Colaborarea cu profesori din alte țări mi-a oferit oportunitatea de a descoperi noi abordări pedagogice, de a reflecta asupra propriei practici didactice și de a integra metode inovatoare în activitatea de la clasă.

Participarea la proiect a contribuit la dezvoltarea mea profesională continuă, consolidându-mi competențele digitale și capacitatea de a proiecta activități educaționale relevante și atractive pentru elevii mei. Totodată, a întărit convingerea că proiectele eTwinning reprezintă un instrument eficient de modernizare a educației și de promovare a valorilor europene.

Acordarea **Certificatului European de Calitate eTwinning** constituie o confirmare a calității activităților desfășurate în cadrul proiectului și a impactului acestora asupra elevilor și profesorilor implicați. Această recunoaștere evidențiază colaborarea eficientă între parteneri, integrarea creativă a tehnologiei și relevanța educațională a proiectului la nivel european. Pentru mine, acest certificat reprezintă nu doar o apreciere oficială, ci și o motivație suplimentară de a continua implicarea în proiecte educaționale europene și de a promova bunele practici în cadrul comunității școlare.

Proiectul **„Active Citizenship in the Digital World"** demonstrează că educația pentru cetățenie activă poate fi realizată eficient prin intermediul proiectelor eTwinning, într-un mod atractiv și adaptat nevoilor elevilor din era digitală. Prin colaborare internațională, utilizarea responsabilă a tehnologiei și metode didactice moderne, elevii sunt sprijiniți în formarea competențelor necesare pentru a deveni cetățeni activi, responsabili și implicați.

Consider că astfel de proiecte reprezintă o direcție esențială pentru educația contemporană și o oportunitate reală de a conecta școala la valorile și practicile educației europene.

Bibliografie:

1. European Commission – eTwinning. *Active Citizenship in the Digital World*. https://school-education.ec.europa.eu/en/etwinning/projects/active-citizenship-digital-world
2. European Commission (2020). *Digital Education Action Plan 2021–2027*.
3. European Parliament and Council of the European Union (2018). *Key Competences for Lifelong Learning*.
4. eTwinning România (2023). *Ghid pentru implementarea proiectelor eTwinning*.

eTwinning
CLASA PREGĂTITOARE A
ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR. 2 PICIOR DE MUNTE BOBOCI
PIC·COLLAGE
PIC·COLLAGE

ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR. 2 PICIOR DE MUNTE BOBOCI
Clasa pregătitoare A
Școala Gimnazială Nr. 2 Picior de Munte Boboci
CLASA PREGĂTITOARE A
Active Citizenship In The Digital World
PIC·COLLAGE
PIC·COLLAGE

TEHNICI DE DEZVOLTARE A LITERAȚIEI ÎN CICLUL PRIMAR – BUNE PRACTICI DIN ACTIVITATEA LA CLASA PREGĂTITOARE

Prof. înv. primar Nicolae Florina Ramona
Școala Gimnazială Nr. 2 Picior de Munte Boboci Dragodana, jud. Dâmbovița

Dezvoltarea competențelor de literație reprezintă una dintre cele mai importante priorități ale educației timpurii și primare, având un impact direct asupra parcursului școlar al elevilor. Literația nu se limitează la învățarea mecanică a cititului și scrisului, ci presupune un ansamblu complex de abilități care includ conștientizarea fonologică și fonemică, decodarea, dezvoltarea vocabularului și comprehensiunea mesajului oral și scris.

În activitatea mea didactică la **clasa pregătitoare**, am urmărit constant să creez contexte de învățare atractive și accesibile, adaptate nivelului de dezvoltare al copiilor și ritmului individual de învățare. Prezentul articol își propune să evidențieze **tehnici eficiente de dezvoltare a literației**, valorificate atât din perspectivă teoretică, cât și prin exemple concrete de activități aplicate la clasă, în cadrul unor demersuri educaționale coerente.

Literația timpurie – fundament al succesului școlar

Numeroase cercetări în domeniul educației subliniază importanța literației timpurii ca fundament al învățării pe termen lung. În clasa pregătitoare, elevii se află într-o etapă esențială de formare, în care experiențele de învățare trebuie să fie variate, ludice și bine structurate. Abordarea literației în această etapă presupune îmbinarea activităților de ascultare, vorbire, explorare a sunetelor și literelor, precum și dezvoltarea treptată a capacității de înțelegere a mesajelor.

Pornind de la aceste principii, activitățile desfășurate la clasă au fost centrate pe copil, având ca obiectiv principal formarea unei relații pozitive cu lectura și limbajul scris, precum și crearea unui climat educațional sigur și motivant.

Tehnici de dezvoltare a conștientizării fonologice și fonemice

Un prim pas esențial în dezvoltarea literației îl constituie **conștientizarea fonologică și fonemică**, competență-cheie pentru achiziția citirii. În activitatea mea didactică, am utilizat diverse jocuri și tehnici care au avut ca scop identificarea, recunoașterea și manipularea sunetelor din cuvinte.

Printre activitățile aplicate se numără **Cutiile Elkonin**, o tehnică eficientă prin care elevii învață să segmenteze cuvintele în sunete distincte. Prin plasarea jetoanelor în căsuțe corespunzătoare fiecărui sunet, copiii au reușit să înțeleagă structura fonemică a cuvintelor într-un mod concret și accesibil.

De asemenea, activitatea **„Monstruleţul mâncăcios”** s-a dovedit a fi extrem de atractivă pentru elevi, aceştia fiind provocaţi să „hrănească” monstruleţul cu sunete sau silabe corecte. Această abordare ludică a contribuit semnificativ la consolidarea conştientizării fonologice, stimulând totodată motivaţia şi participarea activă a copiilor.

Activităţi de decodare şi corespondenţă fonem–grafem

Odată cu dezvoltarea conştientizării fonologice, activităţile s-au concentrat pe **decodare şi corespondenţa fonem–grafem**. În acest sens, am utilizat activităţi variate precum **Cutia cu litere**, jocuri de tip **„Decupează, capsează, citeşte”** şi exerciţii cu litere, sunete şi silabe.

Aceste activităţi le-au permis elevilor să exploreze literele într-un mod multisenzorial, să realizeze legătura dintre sunet şi simbol şi să îşi dezvolte treptat fluenţa în citire. Abordarea prin joc a contribuit la reducerea anxietăţii asociate procesului de învăţare a cititului şi la creşterea încrederii în propriile capacităţi.

Dezvoltarea vocabularului şi a comprehensiunii

Dezvoltarea literaţiei presupune şi o atenţie constantă acordată **vocabularului şi comprehensiunii**. În activităţile desfăşurate, am utilizat tehnica **„Vocabular desenat”**, prin care elevii au fost încurajaţi să asocieze cuvintele noi cu imagini realizate de ei. Această metodă a sprijinit înţelegerea sensului cuvintelor şi fixarea acestora pe termen lung.

Pentru dezvoltarea comprehensiunii, au fost aplicate activităţi precum **„Roata întrebărilor”** şi **„Ordonează evenimentele”**, care i-au ajutat pe elevi să identifice ideile principale, să înţeleagă succesiunea logică a întâmplărilor şi să formuleze răspunsuri coerente. Aceste activităţi au contribuit la formarea unor abilităţi esenţiale de înţelegere a mesajelor, chiar înainte de citirea autonomă.

Dezvoltarea literaţiei în cadrul proiectului „Şcoli cu sclipici”

Activităţile de literaţie desfăşurate la clasa pregătitoare au fost integrate şi în cadrul **proiectului „Şcoli cu sclipici”**, o iniţiativă educaţională care promovează învăţarea centrată pe elev, valorizarea creativităţii şi aplicarea unor practici pedagogice moderne. Participarea la acest proiect a oferit un cadru coerent pentru aplicarea şi diseminarea tehnicilor de dezvoltare a literaţiei, contribuind la crearea unui mediu educaţional stimulant şi incluziv.

În contextul proiectului „Şcoli cu sclipici”, activităţile de literaţie au pus accent pe **învăţarea prin joc, explorare şi descoperire**, respectând ritmul individual de învăţare al fiecărui elev. Tehnici precum: Cutiile Elkonin, jocurile cu litere şi silabe sau activităţile de dezvoltare a vocabularului au fost adaptate principiilor promovate de proiect, încurajând participarea activă şi implicarea copiilor.

Totodată, proiectul „Şcoli cu sclipici” a facilitat **reflecţia asupra practicii didactice** şi schimbul de experienţă între cadrele didactice implicate, oferind oportunitatea de a analiza impactul activităţilor

de literație asupra dezvoltării elevilor. Integrarea acestor activități în cadrul proiectului a sprijinit atât progresul copiilor, cât și dezvoltarea profesională a cadrului didactic.

Un rol important în desfășurarea activităților l-au avut **resursele educaționale utilizate**, în special pachetul de resurse pentru clasa pregătitoare, oferit gratuit, structurat pe unități de învățare și adaptat programei școlare. Textele au fost citite elevilor sau prezentate în format audio-video, ceea ce a permis participarea activă a tuturor copiilor, indiferent de nivelul inițial de achiziții.

Fișele de lucru au permis **diferențierea sarcinilor de învățare**, oferind sprijin atât elevilor care întâmpinau dificultăți, cât și celor care au progresat mai rapid. Această abordare a contribuit la progresul fiecărui copil și la menținerea unui climat pozitiv în clasă.

Concluzii

Experiența desfășurată la clasa pregătitoare demonstrează că dezvoltarea literației poate fi realizată eficient prin activități variate, interactive și adaptate nivelului de vârstă al elevilor. Tehnicile utilizate, de la conștientizarea fonologică până la dezvoltarea comprehensiunii, au contribuit la formarea unor baze solide pentru achizițiile ulterioare în citire și scriere.

Consider că aplicarea consecventă a unor astfel de bune practici, susținute de resurse adecvate și integrate în proiecte educaționale precum **„Școli cu sclipici”**, reprezintă o direcție esențială pentru succesul școlar al elevilor și pentru modernizarea procesului educațional în ciclul primar.

Bibliografie

1. Ministerul Educației (2018). *Programa școlară pentru clasa pregătitoare*.
2. Ghid metodologic pentru dezvoltarea competențelor de literație în ciclul primar.
3. Resurse educaționale pentru clasa pregătitoare – pachet de literație timpurie.
4. Snow, C., Burns, M. S., & Griffin, P. (1998). *Preventing Reading Difficulties in Young Children*.
5. Proiectul **„Școli cu sclipici”** – comunitate de bune practici educaționale.

PIC•COLLAGE

PIC•COLLAGE

PIC•COLLAGE

ROM
ROM
ROM
ROM
ROM
POM
RA DE
COS
RADE
RADE
RADE
RA DE
PIC•COLLAGE

Utilizarea tehnologiei la orele de educaţie fizică și sport

Prof. Dajbog Florentina
Școala Gimnazială nr. 22 Galați

În ultimele decenii, tehnologia a influențat profund aproape toate domeniile vieții, iar educația nu face excepție. Chiar dacă orele de educație fizică și sport se desfășoară în principal în spații practice, tehnologia oferă oportunități noi pentru îmbunătățirea predării, învățării și evaluării. Folosită corect, aceasta poate transforma modul în care elevii își dezvoltă abilitățile motrice, își monitorizează performanțele și își îmbunătățesc stilul de viață activ.

1. Beneficiile tehnologiei în activitățile sportive școlare

a. Creșterea motivației elevilor

Dispozitivele digitale, filmările sau aplicațiile interactive fac orele mai atractive. Elevii sunt mai motivați să participe la activități când pot urmări progresul în timp real sau când pot compara performanțele într-un mod ludic și prietenos.

b. Evaluare obiectivă și eficientă

Profesorii pot folosi aplicații și dispozitive pentru a măsura rapid parametri precum:

1. timpul de alergare,
2. numărul de pași,
3. ritmul cardiac,
4. precizia execuțiilor tehnice.

Astfel, evaluarea devine mai exactă, iar elevii primesc feedback imediat.

c. Personalizarea activităților

Pe baza datelor colectate, profesorul poate adapta exercițiile în funcție de nivelul fiecărui elev, prevenind suprasolicitarea sau subîncărcarea.

2. Modalități concrete de folosire a tehnologiei

a. Utilizarea dispozitivelor smart (ceasuri, brățări de fitness)

Acestea permit monitorizarea efortului, a ritmului cardiac și a consumului de calorii. Elevii învață astfel să-și gestioneze intensitatea exercițiilor și să recunoască semnele de efort excesiv.

b. Filmarea și analiza tehnicii

Camerele video sau telefoanele mobile pot fi folosite pentru a înregistra execuțiile elevilor. Vizionarea ulterioară îi ajută să observe greșelile și să își îmbunătățească postura și mișcările.

c. Aplicații și platforme educaționale

Există numeroase aplicații pentru:

1. planificarea antrenamentelor,
2. învățarea tehnicilor sportive,
3. provocări de mișcare pe echipe,
4. crearea de competiții virtuale între clase.

d. Table interactive și prezentări digitale

În orele teoretice, profesorii pot folosi materiale multimedia pentru a explica reguli, tactici sau elemente de anatomie și fiziologie.

e. Realitatea virtuală și simulările

În școlile dotate modern, realitatea virtuală poate simula situații de joc, trasee de alergare sau exerciții de coordonare, oferind elevilor experiențe de învățare sigure și captivante.

3. Impactul asupra stilului de viață al elevilor

Tehnologia îi ajută pe elevi să conștientizeze importanța mișcării în viața de zi cu zi. Prin monitorizarea activității fizice și primirea de recomandări personalizate, aceștia pot adopta mai ușor un stil de viață activ, reducând sedentarismul.

4. Provocări și limite

Deși utilă, tehnologia nu trebuie să înlocuiască activitatea fizică propriu-zisă. Provocările includ:

1. costurile ridicate ale echipamentelor;
2. riscul de distragere a atenției;
3. necesitatea asigurării protecției datelor personale;
4. accesul inegal la dispozitive.

Profesorii au rolul de a găsi un echilibru între beneficiile tehnologiei și obiectivele educației fizice tradiționale.

5. Concluzii

Utilizarea tehnologiei la orele de educație fizică și sport reprezintă o oportunitate modernă de a face lecțiile mai interactive, mai eficiente și mai atractive. Atunci când este integrată inteligent, tehnologia

sprijină dezvoltarea abilităților motrice, îmbunătățește procesul de evaluare și îi motivează pe elevi să adopte un stil de viață sănătos.

Bibliografie

1. Bota, A. (2007). *Educație fizică și sport – Teorie și metodică*. București: Editura Didactică și Pedagogică.
2. Dragnea, A., & Teodorescu, S. (2002). *Teoria sportului*. București: FEST.
3. Păcuraru, A. (2015). *Metodica educației fizice și sportive*. Iași: Editura Polirom.
4. Tudor, V. (2013). *Psihologia sportului*. București: Editura Discobolul.

OPȚIONAL: „LUMEA PRIN SIMȚURI ȘI MIȘCARE"

PROF. ATES NADEA
GRĂDINIȚA P.N.NR.12, ARAD

Initiator si coordonator:

An școlar:

ARGUMENT

Perioada preșcolară reprezintă etapa fundamentală în dezvoltarea neuropsihică a copilului. Pentru preșcolarul cu CES (autism, ADHD, întârzieri în dezvoltarea cognitivă sau senzorială), mediul înconjurător poate apărea adesea ca fiind haotic sau copleșitor.Necesitatea acestui opțional derivă din nevoia de a oferi copilului un cadru structurat de stimulare. Argumentul central este acela că învățarea la copiii cu nevoi speciale nu se poate realiza prin metode abstracte, ci prin experiență senzorială directă. Prin manipularea obiectelor, explorarea texturilor și mișcare coordonată, copilul își dezvoltă "harta" propriului corp și începe să înțeleagă cauzalitatea. Opționalul servește ca pod între izolarea senzorială și integrarea socială, transformând barierele de comunicare în punți de interacțiune prin joc.

SCOPUL Dezvoltarea potențialului biopsihic al copiilor cu CES în vederea dobândirii unei autonomii de bază și a unei mai bune reglări senzoriale și emoționale în mediul preșcolar.

OBIECTIVE OPERAȚIONALE

O1: Să exploreze activ mediul înconjurător prin utilizarea simțurilor (văz, auz, tact, miros).

O2: Să execute mișcări de motricitate fină și grosieră conform indicațiilor sau modelului.

O3: Să diminueze comportamentele stereotipe prin canalizarea energiei către activități ludice cu scop.

O4: Să manifeste reacții emoționale pozitive în cadrul interacțiunii cu educatorul și colegii.

PLANIFICARE ACTIVITĂȚILOR

1. OCTOMBRIE: "Grădina cu surprize tactile"

Descrierea activității: Copiii explorează lădițe cu frunze uscate, castane și fân. Trebuie să găsească figurine ascunse printre acestea. Accentul se pune pe acceptarea texturilor „aspre” sau „foșnitoare”.

Locul: Sala de grupă (zona senzorială).

Materiale: Lădițe din lemn, materiale naturale de toamnă, figurine animale.

Responsabili/Participanți: Educatoarea , copiii cu CES.

2. NOIEMBRIE: "Amprentele magice"

Descrierea activității: Pictură fără pensule. Copiii își înmoaie palmele sau tălpile în vopsea non-toxică și lasă urme pe o rolă mare de hârtie întinsă pe podea.

Locul: Sala de grupă / Atelierul de artă.

Materiale: Vopsea de degete (rece/cremoasă), rolă de hârtie, tăvițe.

Responsabili/Participanți: Educatoarea , copiii cu CES,îngrijitoarea

3.DECEMBRIE: "Povestea clopoțeilor"

Descrierea activității: Exerciții de ascultare activă. Copiii trebuie să identifice de unde vine sunetul clopoțelului (stânga/dreapta) și să încerce să sune în ritm cu o melodie de iarnă.

Locul: Sala de muzică / Cabinet logopedic.

Materiale: Clopoței de diferite mărimi, CD/Boxă, eșarfe.

Responsabili/Participanți: Profesor logoped, copiii.

4. IANUARIE: "Traseul omului de zăpadă"

Descrierea activității: Un traseu de motricitate grosieră unde copiii trebuie să pășească „din cerc în cerc” (ca pe niște bulgări) pentru a ajunge la o recompensă.

Locul: Sala de sport.

Materiale: Cercuri de plastic, perne albe, jetoane recompensă.

Responsabili/Participanți: Kinetoterapeut/Educatoare, copiii.

5. FEBRUARIE: "Cutia cu emoții"

Descrierea activității: Folosirea oglinzii pentru a imita expresii. Educatorul arată o pictogramă cu o față veselă, iar copilul încearcă să reproducă expresia în oglindă.

Locul: Cabinetul psihologic.

Materiale: Oglindă fixă, carduri PECS (emoții), păpuși de pluș.

Responsabili/Participanți: Psihologul, copiii.

6. MARTIE: "Bucătarii iscusiți"

Descrierea activității: Activitatea se concentrează pe dezvoltarea motricității fine și a forței palmare. Copiii vor frământa aluat (sau plastilină de casă cu miros de lămâie/mentă) pentru a modela forme

simple. În a doua parte a lunii, vor „bucătări” în pământ: vor planta semințe mari (fasole, dovleac) în ghivece transparente, explorând textura umedă a pământului.
Locul: Sala de grupă (zona de activități practice).
Materiale: Făină, apă, sare, uleiuri esențiale (pentru aluat), ghivece, pământ de flori, semințe mari, lopeți mici.
Responsabili/Participanți: Educatoarea, copiii cu CES, ingrijitoarea.

7.APRILIE: „Simfonia ploii și echilibrul iepurașului”

Descrierea activității: O activitate dual ce îmbină stimularea auditivă cu coordonarea grosieră. Copiii vor folosi „sticle senzoriale cu ploaie” (rainsticks) pentru a mima sunetul apei, învățând conceptul de „încet/tare”. Ulterior, vor parcurge un traseu de echilibru („Săritura iepurașului”) unde trebuie să sară peste mici obstacole moi pentru a colecta „ouă” colorate (din polistiren sau plastic) și a le așeza în coșuri pe culori.
Locul: Sala de sport / Curtea grădiniței (dacă vremea permite).
Materiale: Sticle senzoriale auto-făcute (cu orez/mălai), perne mici, cercuri, ouă colorate, coșulețe.
Responsabili/Participanți: Kinetoterapeut, educatoare, copiii.

8.MAI: „Lumea baloanelor de săpun”

Descrierea activității: Exerciții de suflat pentru controlul respirației și urmărire vizuală. Copiii sunt încurajați să „vâneze” baloanele, să le spargă cu degetul arătător (izolarea degetului) sau cu palmele.
Locul: Curtea grădiniței / Spațiu deschis.
Materiale: Soluții pentru baloane, baghete de diferite dimensiuni, mașină de baloane.
Responsabili și participanți: Educatoarea, asistenții personali, copiii.

9.IUNIE: „Tabloul cu apă”

Descrierea activității: Activitate de relaxare și motricitate. Copiii folosesc pensule mari de zugrăvit și apă pentru a „pinta” pe asfaltul încins sau pe pereții exteriori. Este o activitate cu feedback vizual imediat care dispare prin evaporare (conceptul de efemer).
Locul: Curtea grădiniței
Materiale: Găleți cu apă, pensule late, bureți.
Responsabili și participanți: Educatoarea, psiholog,logoped , copiii cu CES.

Evaluarea: Se va face prin observare sistematică și prin completarea unei fișe de progres individuale (nu prin calificative), urmărind gradul de implicare și scăderea timpului de refuz al sarcinilor.
Flexibilitatea: Ordinea activităților poate fi modificată în funcție de dinamica grupei și de starea de bine a copiilor în anumite zile.

BIBLIOGRAFIE

1.Alois, Gherguț (2006). *Sinteze de psihopedagogie specială*, Editura Polirom, Iași.
2.Ayres, A. Jean (2022). *Integrarea senzorială și copilul*, Editura Frontiera.
3.Dumbrăveanu, A. (2011). *Strategii de intervenție în educația copiilor cu deficiență mintală*, Editura Didactică și Pedagogică, București.
4.Ionescu, Șerban (2003). *Adaptarea școlară a copiilor cu handicap*, Editura Alternative, București.
5.Păunescu, C.; Mușu, I. (1997). *Psihopedagogie specială integrată - Handicapul mintal*, Editura Pro Humanitate, București.
6.Verza, E. (2002). *Psihopedagogie specială*, Editura Didactică și Pedagogică, București.
6.Ministerul Educației - *Curriculum pentru educația timpurie* (actualizat), secțiunile privind incluziunea și adaptarea curriculară.

Optimizarea procesului de predare-învățare a istoriei prin metoda „Ghidul de anticipație”

profesor Ciurea Viorica, Școala Gimnazială „ Anton Pann”, Craiova, județul Dolj

Disciplina Istorie este gândită ca o disciplină care asigură un echilibru între mai multe aspecte legate de dezvoltarea dimensiunilor cognitive, kinestezice şi atitudinal-valorice a elevilor de gimnaziu. De aceea, misiunea profesorului de istorie este de a identifica sursele istorice care îi permit dezvoltarea și atingerea unor competențe care se referă la diferența între fapte şi interpretarea lor, la argumentarea, elaborarea de concluzii, evaluarea critică a materialului. În funcție de nivelul de cunoștințe, de vârsta elevilor, ritmul de lucru al acestora își alege metodele și strategiile didactice care să asigure achizițiile de cunoștințe, ca urmare a realizării sarcinilor de lucru și nicidecum în urma unei învățării mecanice a unor conținuturi. În acest sens este imperios necesară folosirea unor utilizarea unor metode care stimulează participarea elevilor la ora de istorie și facilitează în același timp învățarea și înțelegerea unor procese sau evenimente istorice. Aceste metode au menirea de a trezi interesul și curiozitatea elevilor pentru ora de istorie, dar și de a permite o învățare activă, atractivă care să contribuie la eficientizarea activității de învățare. În acest sens, elevul participă cu interes la ora de istorie, poate analiza sursele istorice și emite judecăți de valoare, dar știind că se poate juca, să deseneze, să realizeze călătorii imaginare în timp și spațiu, să-și imagineze că este o anumită personalitate și să încerce să-și convingă colegii că este acea personalitate. Ora de istorie să fie așteptată cu entuziasm și bucurie, fără teama că nu au reținut mecanic o informație. Prin participarea activă la oră, elevul nu doar va învăța să utilizeze sursele istorice, să extragă informațiile din surse, să analizeze relația cauză-efect, să argumenteze un punct de vedere, cât mai ales reținerea informației științifice ca urmare a vehiculării cu aceasta și înțelegerea faptelor sau evenimentelor istorice (Țintea Aurelia, 8 octombrie 2020, https://iteach.ro/ experientedidactice/ modalitati-atractive-de-invatare-a-istoriei).

Metoda Ghidul de anticipație alături de *Metoda SINELG, Metoda Știu/ Vreau să știu, Tehnica ciorchinelui* este introdusă în categoria metodelor și tehnicilor de dezvoltarea a gândirii critice (Stăncescu, Ioana, 2011, p. 149). Predarea istoriei la nivel gimnazial presupune nu doar transmiterea de informații factuale, ci și formarea competențelor de gândire critică, analiză, interpretare și argumentare. Elevii trebuie sprijiniți să înțeleagă relațiile cauză–efect, să compare epoci și evenimente istorice, să formuleze ipoteze și să reflecteze asupra trecutului din perspective multiple. În acest context, metodele didactice activ-participative devin esențiale pentru a transforma elevul din receptor pasiv al informației în participant activ la procesul de învățare. Una dintre metodele moderne cu eficiență dovedită în predarea disciplinelor socio-umane este ***Metoda „Ghidul de anticipație***”. Aceasta stimulează gândirea reflexivă, activează cunoștințele anterioare și pregătește elevii pentru receptarea conștientă a conținutului nou. Aplicată la istorie, metoda facilitează înțelegerea conceptelor istorice, a mentalităților și a contextelor sociale, politice și culturale specifice diferitelor epoci. Din perspectivă didactică, ***metoda „Ghidul de anticipație***” este o strategie de lectură și reflecție care presupune confruntarea opiniilor inițiale ale elevilor cu informațiile oferite ulterior prin text, explicații sau alte surse istorice. Elevii sunt încurajați să anticipeze conținutul lecției, să își exprime acordul sau dezacordul față de anumite afirmații și să își revizuiască opiniile după parcurgerea materialului.

Aplicată la istorie, metoda valorifică specificul disciplinei: interpretarea surselor, pluralitatea perspectivelor, caracterul interpretativ al faptelor istorice și necesitatea contextualizării acestora. ***Ghidul de anticipație*** este un instrument didactic alcătuit dintr-o serie de afirmații legate de tema lecției, formulate astfel încât să provoace reflecția elevilor. Aceste afirmații pot fi adevărate sau false, parțial corecte ori controversate. Folosirea *metodei „ Ghidul de anticipație*" sunt multiple: activarea cunoștințelor anterioare ale elevilor, stimularea curiozității și a interesului pentru noul conținut, dezvoltarea gândirii critice și a capacității de argumentare, implicarea activă a elevilor în procesul de învățare și facilitarea înțelegerii profunde a conținutului istoric.

Ghidul de anticipație poate fi considerată ca fiind o tehnică menită „*să readucă în mintea elevilor cunoștințe anterioare legate de o anumită temă, să le stârnească interesul și să îi determine să-și stabilească scopuri pentru investigația pe care urmează să o realizeze" (*Steele, Jeannie L., Meredith, Kurtis S., Temple, Charles, 1988 b, p. 7).

În realizarea acestei metode/ tehnici didactice trebuie urmate câteva etape:

1. *Reactualizarea cunoștințelor anterioare* în privința temei stabilte și *stabilirea scopurilor* pentru investigația ce urmează a fi realizată.
2. *Prezentarea termenilor-cheie*, cadrul didactic alege 4-5 termeni cheie , pe care îi notează pe tablă.
3. *Gruparea elevilor în perechi,* elevii sunt împărțiți în perechi
4. *Anticiparea sau identificarea relațiilor*, profesorul solicită elevilor, timp de cinci minute, să decidă, prin brainstorming, ce relație poate exista între termenii prezentați și care vor fi puși în relație cu textulpe care urmează să-l citească.
5. *Lectura textului și controlul*, în momentul în care perechile ajung la o concluzie privind relația dintre termeni, profesorul le cere să citească textul cu atenție, pentru a putea vedea dacă termenii apar în relația anticipată de ei (Stăncescu, Ioana, 2011, p. 155).

În concluzie, etapele aplicării *metodei „Ghidul de anticipație*" la istorie sunt următoarele:

Etapa de pregătire: Profesorul selectează tema lecției și formulează 5–10 afirmații relevante, adaptate nivelului de vârstă și de pregătire al elevilor. Afirmațiile trebuie să fie clare, concise și să vizeze concepte-cheie, cauze, consecințe sau interpretări istorice. Exemplu (tema: *Imperiul Roman,* clasa a V-a, unitatea de învățare/ domeniul de conținut *„Lumea romană"*): **Afirmații propuse:** . 1 „*Toți cetățenii romani aveau drepturi politice egale." 2. „Sclavii nu aveau niciun rol în economia Romei Antice." 3. „Armata romană era formată doar din cetățeni romani." 4. „Viața cotidiană în Roma Antică era puternic influențată de statutul social." 5. „Religia romană a influențat organizarea vieții publice."*

Etapa de anticipare: Elevii primesc ghidul de anticipație înainte de predarea propriu-zisă. Ei sunt rugați să bifeze dacă sunt de acord sau nu cu fiecare afirmație și, unde este posibil, să își justifice răspunsul. Nu se oferă corecturi în această etapă.

Aplicare: Elevii bifează „Adevărat/Fals" înainte de lecție. După studierea textului istoric și a imaginilor (forum, amfiteatru, domus), a filmului documentar de pe YuoTubr (https://youtu.be/Av-OpY1iGZg) revin asupra răspunsurilor și justifică schimbările.

Etapa de învățare propriu-zisă: Profesorul predă lecția utilizând metode variate: expunere, conversație euristică, analiză de surse istorice, imagini, hărți sau materiale multimedia. Elevii sunt încurajați să caute informații care confirmă sau infirmă afirmațiile inițiale.

Etapa de reflecție și revenire: După parcurgerea conținutului, elevii reanalizează ghidul de anticipație și își modifică răspunsurile, argumentând schimbările produse. Se discută diferențele dintre opiniile inițiale și cele finale.

În implementarea acestei metode didactice în activitatea didactică profesorul are un rol activ, de facilitator și organizator al învățării**,** nu de simplu furnizor de informații, este un profesorul este mediator al cunoașterii, în timp ce elevii devin participanți activi și responsabili ai propriului proces de învățare**,** elevul este constructor al sensului istoric**.** Metoda „*Ghidul de anticipație*" readuce în discuție noțiuni istorice învățate de un subiect istoric, le trezește elevilor curiozitatea și îi îndeamnă să citească suplimentar pe tema aleasă de către profesor. Elevii trebuie încurajați să-și dezvolte apetitul pentru citit într-o lume în care aproape totul se derulează online (Voicu Corina Valentina, 2021, *https://view.livresq.com/view/6109aef896fdfb000934e0c6/#4ghidul_de_anticipa%_C8%9Bie).*

Consider că este util în acest sens un exemplu de aplicarea metodei/ tehnicii ***„ Ghidul de anticipație*** ", la disciplina istorie, clasa a V-a, la tema *„Revoluția neolitică„,* unitatea de învățare/ domeniul de conținut *„ Preistoria umanității"*

1. Reactualizarea cunoștințelor necesare lecției noi. Profesorul pornește de la lecțiile anterioare (Paleolitic și Mezolitic) și adresează elevilor ***întrebări simple***, accesibile: *Cum trăiau oamenii în Paleolitic?; Cu ce se ocupau oamenii preistorici?; De ce erau numiți „vânători și culegători"?; Unde locuiau oamenii în Paleolitic?; Ce unelte foloseau?; Oamenii aveau locuințe stabile sau se mutau des*?. Concluzie formulată împreună cu elevii**:** „*La început, oamenii trăiau din vânătoare și cules, se mutau des și nu cultivau plante."*

2. Enunțarea termenilor istorici (ghidul de anticipație): Profesorul scrie pe tablă termenii-cheie ai lecției, fără a-i explica încă, și îi rostește clar: *Termeni istorici***: *neolitic, agricultură, domesticirea animalelor, sedentarizare, așezări stabile, ceramică, unelte șlefuite, surplus de produse, troc.*** Profesorul le explică elevilor: „*Acești termeni ne vor ajuta să descoperim ce schimbări importante au avut loc în viața oamenilor preistorici*."

3. *Împărțirea clasei*, clasa este organizată: **în perechi** sau **în grupe de 3–4 elevi**, în funcție de efectivul clasei. Fiecare pereche/grup primește aceeași sarcină de lucru.

4. Identificarea conexiunii dintre termeni (anticiparea), profesorul împarte s**arcina elevilor: „**În 5–7 minute, discutați și încercați să stabiliți legături între termenii de pe tablă. Răspundeți la întrebarea: *Ce credeți că s-a schimbat în viața oamenilor odată cu apariția acestor lucruri?*"

*Exemple de conexiuni formulate de elevi***:**

1. Dacă oamenii au început **agricultura**, nu mai erau nevoiți să se mute → apare **sedentarizarea**.
2. **Domesticirea animalelor** asigura hrană constantă.
3. **Așezările stabile** duc la construirea de locuințe.
4. **Ceramica** era necesară pentru depozitarea hranei.
5. **Uneltele șlefuite** erau mai eficiente pentru lucrul pământului.
6. **Surplusul de produse** permitea schimburi între oameni.
7. **Trocul** a aapărut ca urmare a existenței unui surplus de produse.

Profesorul notează pe tablă ideile elevilor, fără a le corecta încă.

5. Citirea textului istoric. Profesorul oferă elevilor un text scurt, adaptat vârstei, din manual sau fișă de lucru, de exemplu: *„În Neolitic, oamenii au descoperit agricultura și au început să cultive plante. Au domesticit animale și s-au stabilit în așezări permanente. Această schimbare majoră din viața oamenilor se numește Revoluția neolitică. Oamenii au început să producă mai mult decât aveau nevoie, apărând surplusul de produse.".* Textul este: citit pe rând de elevi sau citit integral de profesor, cu pauze explicative.

6. Verificarea anticipărilor și formularea concluziilor. După citirea textului, profesorul revine la termenii inițiali și la ipotezele elevilor: **Întrebări de reflecție:** *Care dintre presupunerile voastre au fost corecte?; Ce informații noi ați descoperit?; De ce putem spune că a fost o „revoluție"?; Cum s-a schimbat viața oamenilor față de Paleolitic*?

Concluzia lecției (formulată împreună cu elevii). **Revoluția neolitică** a reprezentat trecerea de la viața de vânători-culegători la viața de agricultori și crescători de animale, ducând la sedentarizare, apariția așezărilor stabile și dezvoltarea societății umane.

Utilizarea *metodei „Ghidul de anticipație*" în cadrul lecției de istorie presupune o multitudine de ***avantaje***: creșterea motivației elevilor pentru învățare, dezvoltarea gândirii critice și reflexive, încurajarea participării active la clasă, prijină învățarea durabilă**,** dezvoltarea capacității de comunicare și de lucru în perechi, abilitatea de a face conexiuni între termeni istorici, deprinderea de a citi și de a înțelege textul citit, folosirea citatelor istorice, dezvoltarea capacității de anticipare, dezvoltarea memoriei, reactualizarea și valorificarea cunoștințelor anterioare ale elevului, realizarea unei hărți de învățare/memorare, citirea conștientă a surselor istorice și corectarea concepțiilor greșite, etc.dar și mai multe ***dezavantaje*** sau ***limite:*** este o tehnică cronofagă, profesorul trebuie să aleagă cu grijă termenii cheie pentru că pot apărea dificultăți în stabilirea relațiilor înte aceștia, necesită timp pentru elaborare, poate fi dificil de aplicat în cazul claselor numeroase, lipsa exercițiului poate conduce la ineficiența tehnicii didactice mai ales în cazul primelor aplicări, poate apărea plictiseala la unii elevi sau pot apărea dificultăți de înțelegere la elevii slabi, pot apărea situații în care unii elevi să nu îndelinească sarcinilie de lucru, să trateze risc de tratare superficială a conținutului și percepția eronată

că activitatea este doar ludică, necesită elevi obișnuiți cu exprimarea opiniilor și presupune o bună gestionare a discuțiilor.

Metoda „*Ghidul de anticipație*" reprezintă un instrument didactic valoros în predarea istoriei la gimnaziu, contribuind la formarea competențelor-cheie și la dezvoltarea unei atitudini reflexive față de trecut. Prin stimularea anticipării, confruntarea opiniilor și reflecția finală, elevii dobândesc o înțelegere mai profundă și mai personalizată a fenomenelor istorice. Din perspectivă didactică, ghidul de anticipație este o strategie de lectură și reflecție care presupune confruntarea opiniilor inițiale ale elevilor cu informațiile oferite ulterior prin text, explicații sau alte surse istorice. Elevii sunt încurajați să anticipeze conținutul lecției, să își exprime acordul sau dezacordul față de anumite afirmații și să își revizuiască opiniile după parcurgerea materialului.

Bibliografie:

1.Țintea Aurelia, Modalități atractive de învățare a istoriei, „ ***iTeach****: Experienţe didactice o revistă pentru educaţie şi educatori -,* 8 octombrie 2020, *https://iteach.ro/ experiente didactice/ modalitati-atractive-de-invatare-a-istoriei.*

2.Stăncescu Ioana, *Metode și tehnici de dezvoltarea a gândirii critice* în volumul coordonat de Dogaru-Ulieru Valentin și Drăghicescu Luminița, *Educație și dezvoltare profesională*, Editura-Fundația Scrisul Românesc , Craiova, 2011.

3. Steele, Jeannie L., Meredith, Kurtis S., Temple, Charles *Lectura și scrierea pentru dezvoltarea gândirii critice*, volumul II, Casa de Editură și Tipografia GLORIA, Cluj Napoca, 1988 b.

4. Voicu Corina Valentina, *Metode moderne și aplicații la istorie. Ghid metodologic*, Aiud, 2021, *https://view.livresq.com/view/6109aef896fdfb000934e0c6/#4ghidul_de_anticipa%C8%9Bie*

Luarea deciziilor în clasă

Gândirea interactivă și expertiza pedagogică a profesorilor

Viișoreanu Lorena
Şcoala Profesională Plugari

Atunci când vine vorba de predarea la oră, totul pare să urmeze un plan bine definit. Fiecare oră este proiectată pe baza unor principii pedagogice, iar profesorul dispune de instrumentele necesare pentru a face față situațiilor neprevăzute. Așa s-ar putea spune că se petrec lucrurile în teorie, însă practica, de cele mai multe ori, ne demonstrează că actul educativ este mult mai mult decât ceea ce poate profesorul aplica după citirea unor legi sau practici pedagogice și metodologice. Fiecare clasă reprezintă un microcosmos social, unde singura rutină care se desfășoară ritmic este cea a imprevizibilului. Ceea ce distinge un profesor novice de unul expert sau profesionist sunt tactul și lejeritatea cu care acesta abordează situațiile neprevăzute la clasă.

În primul rând, fiecare oră implică din partea profesorului o sumedenie de alegeri care pendulează de la profesor la elev și invers. Pe baza unui model interactiv, profesorul observă și înregistrează diversele situații apărute la clasă, iar în funcție de pregătire, de nivelul de performanță la care se află și de anii de experiență, acesta accesează răspunsul pe care îl consideră corect în funcție de datele menționate anterior. Deși cărțile de specialitate pregătesc profesorul, în teorie, pentru aceste situații, realitatea din teren îl plasează în fața a zeci de contexte care pot afecta actul didactic. Dacă la unele dintre acestea profesorul începător poate reacționa conform regulilor însușite din teorie, el observă rapid că actul educativ este, de fapt, o nebuloasă a cărei dezordine trebuie organizată și categorizată pe baza unor reguli pe care încă nu le deține în întregime.

La fel ca orice abilitate, gândirea interactivă a profesorului și luarea deciziilor la clasă se ascut în timp și cu intenționalitate. Astfel, Berliner distinge între cinci stadii de performanță ale profesorilor: *profesorul novice, începătorul avansat, profesorul competent, expertul și profesionistul.* Acesta sugerează că timpul de formare pentru profesorul novice este de aproximativ un an, de la începător avansat la profesor competent în jur de doi sau trei ani, urmând ca profesorul competent să fie, de regulă, format într-o perioadă de trei sau patru ani. Doar o parte dintre profesori însă devin profesioniști, de obicei in jurul celui de-al cincilea an de predare. (Berliner 8)

Berliner face câteva referiri la nivelul de competențe al fiecărui profesor. Începătorul nu are încă tactul reflexiv al predării și rutina care să îl ajute să ofere răspunsul potrivit diferitelor situații de la clasă sau care să îi permită să intuiască nivelul de dificultate al conținuturilor predate. Începătorul avansat reușește să construiască stadii incipiente de rutine și sisteme de gestionare a clasei și are o idee mai clară în privința limitelor diferitelor tipuri de elevi, însă îi lipsesc lejeritatea în abordarea situațiilor și nuanțele tactului pedagogic. Nu are experiența și măiestria profesorului competent de a naviga lin procesul educativ. Acesta din urmă, însă, se deosebește de primii doi profesori prin disciplina derivată în urma unei rutine la clasă bine stabilite. Elevii știu ceea ce profesorul așteaptă de la ei, iar profesorul, la rândul lui, analizează și personalizează actul de predare cu mai mare lejeritate. Are un set de reguli pe care le aplică în cazul apariției unor factori perturbatori, care fac ca lecția să decurgă natural, în pofida acestora. În cazul expertului, Berliner face o analogie cu mersul pe bicicletă sau cu condusul.

Procesul educativ decurge intuitiv pentru acesta, nu mai are nevoie să se gândească activ la regulile sau rutinele de management al clasei și depistează cu ușurință nevoile elevilor, oferind intuitiv soluții pentru a personaliza actul predării. Profesionistul este asemănat de Berliner cu șoferul care, în urma experienței, nu mai simte că desfășoară acțiunea de a conduce, ci devine una cu actul de a conduce. (Berliner 8-11)

În *Models of Teachers' Interactive Thinking*, Marland desfășoară un studiu în care sunt implicați șase profesori. Studiul presupune înregistrarea orelor și analiza acestora pe baza înregistrărilor realizate după oră. Un set de intervievatori gestionează procesul de analiză al înregistrărilor, fie semnalând, fie lăsându-i pe profesori să evidențieze situațiile în care au fost nevoiți să utilizeze gândirea interactivă. Acest tip de gândire se referă la modul de operare al profesorilor în relație cu elevii, la tacticile și tehnicile de predare ori de management al clasei și la modul în care profesorii le adaptează la dinamica clasei. În urma acestui studiu, Marland identifică trei modele de răspuns: Modelul răspunsului personalizat (*Customized-Response Model*), Modelul căutării de oportunități (*Opportunity-Seeking Model*) și Modelul evitării problemelor în predare (*Problem-Avoidance Model*). (Marland 214-221) Modelul răspunsului personalizat este caracterizat printr-o succesiune de percepție, interpretare și deliberare tactică prospectivă. Acest tipar surprinde profesorul în ipostaza de personalizare a răspunsurilor în funcție de nevoile elevilor, concentrându-se pe sprijinirea elevilor care au cea mai mare nevoie. (214-216) Spre deosebire de modelul anterior, în Modelul căutării de oportunități profesorii caută activ și anticipativ situații în care să aplice principii didactice specifice. Profesorul prevede oportunități de a spori participarea elevilor și încrederea în sine a acestora. (217-218) Ultimul model, cel al evitării problemelor în predare, se aseamănă cu cel anterior în sensul în care se bazează tot pe anticipare, însă pe anticiparea problemelor și pe luarea unor decizii în scopul evitării acestora. Pe baza acestor modele de analiză ale lui Marland și în funcție de modul în care profesorii procesează dinamica clasei.s-au distins urmatoarele secvențe de unități cognitive: P-I-PTD (Percepție-Interpretare-Deliberare Tactică Prospectivă)-Modelul 1, A-P-PTD (Anticipare – Percepție- Deliberare Tactică Prospectivă)-Modelul 2 și P-A-PTD (Percepție – Anticipare – Deliberare Tactică Prospectivă), respectiv A-PTD (Anticipare – Deliberare Tactică Prospectivă)-Modelul 3. (214-217)

Atât studiul lui Berliner, cât și cel al lui Marland evidențiază importanța și accentul profesorilor asupra abilităților de rezolvare a problemelor. Fie că este vorba despre evitarea situațiilor problematice sau despre gestionarea lor atunci când apar, este evident că simplele modele de predare a competențelor nu sunt suficiente. Profesorul trebuie să analizeze și să înțeleagă mecanismele propriei gândiri interactive și dinamica acesteia în raport cu clasa, dar și individual cu elevii. Dacă modelul lui Marland oferă o perspectivă predominant descriptivă asupra dimensiunii tiparelor cognitive care apar în timpul predării, viziunea lui Berliner asupra expertizei pedagogice oferă o mai mare claritate asupra caracteristicilor acestor tipare în funcție de expertiza acumulată.

Așadar, o privire de ansamblu asupra celor două articole evidențiază faptul că eficiența gândirii interactive, înțeleasă ca luarea deciziilor didactice în timp real, ca răspuns la dinamica clasei, depinde în mod esențial de capacitatea profesorilor de a reduce complexitatea situațiilor de predare. Deși gândirea interactivă nu poate fi propriu-zis „predată” ca un set de tehnici, aceasta poate fi dezvoltată progresiv prin experiență didactică și prin analiza reflexivă a propriilor răspunsuri la dinamica clasei.

Bibliografie

1. Berliner, David Charles. "The Development of Expertise in Pedagogy." Charles W. Hunt M. Washington, D.C.: AACTE Publications, 1988. 1-28.
2. Marland, Perc. "Models of Teachers' Interactive Thinking." The Elementary School Journal (1986): 209-226.

PROFESOR ÎNTR-O ȘCOALĂ SMART

Educatoare: Mihaela Dumitrașcu
Liceul Sanitar Antim Ivireanu Rm-Vâlcea/
Grădinița cu Program Prelungit Nord 1, jud. Vâlcea

Elevii de astăzi sunt profesioniștii de mâine, iar pregătirea lor pentru o societate influențată de tehnologie este esențială pentru parcursul lor și ce mod mai potrivit de a învăța despre tehnologie decât folosind o platformă online interactivă.

În primul rând, adaptarea la societatea modernă, schimbarea modului de învățare de la memorare la crearea de competențe și mai ales, acceptarea acestor schimbări, care oricum s-ar fi produs mai devreme sau mai târziu.

Trecerea învățământului în sistem online, adaptarea la tehnologiile viitorului trebuie însă să schimbe și paradigma de învățare, prin trecerea de la învățarea bazată de memorare la punerea elevului în centrului actului educațional și dezvoltarea competențelor fiecăruia.

Profesorii au început să utilizeze mai bine multe platforme de învățare digitală, care puteau fi folosite și înainte. De aici până la a preda efectiv și de a stimula învățarea, fie la distanță, fie online, fie hibrid, e o cale mai lungă, care presupune o pedagogie impecabilă. Observăm cum pedagogul este pus la zid de faptul că nu poate folosi bine tehnologia.

Tehnologia îi ajută pe profesori atâta timp cât știu să o folosească. Este un progres enorm pe care nu l-ar fi făcut dacă nu ar fi venit pandemia. Profesor într-o școală smart" se referă la rolul unui educator care integrează tehnologia digitală și pedagogiile inovatoare pentru a îmbunătăți procesul de învățare într-un mediu educațional modern.

Un profesor într-o școală smart:

1. **Folosește instrumente digitale:** Utilizează table interactive, tablete, software educațional, platforme de învățare online (LMS) și alte resurse tehnologice pentru a livra conținut și a facilita interacțiunea.
2. **Personalizează învățarea:** Adaptează materialele și metodele de predare pentru a răspunde nevoilor individuale ale elevilor, folosind date și analize generate de tehnologie pentru a urmări progresul.
3. **Promovează colaborarea și gândirea critică:** Proiectează activități care implică munca în echipă, rezolvarea de probleme și crearea de proiecte digitale, încurajând elevii să gândească creativ și să colaboreze folosind tehnologia.
4. **Actualizează continuu competențele:** Este deschis la formarea continuă pentru a ține pasul cu noile tehnologii și tendințe educaționale, folosind resurse de dezvoltare profesională online.
5. **Creează un mediu de învățare flexibil:** Combină învățarea față în față cu învățarea la distanță sau hibridă, oferind elevilor acces la resurse oricând și oriunde.

Accentul nu cade doar pe tehnologie, ci pe modul în care aceasta este folosită strategic pentru a crea o experiență de învățare mai eficientă, captivantă și relevantă pentru lumea digitală de astăzi.

Inteligența artificială (IA) are un potențial imens în educație, dar este clar că vine și cu limite semnificative. Într-o lume tot mai digitalizată, inteligența artificială devine un instrument tot mai prezent în educație. De la platforme educaţionale până la asistenți virtuali, tehnologia promite să

revoluționeze modul în care elevii învață și profesorii predau. Cu toate acestea, apare întrebarea: *poate IA să devină un aliat real în procesul educațional sau există limite care o împiedică să înlocuiască complet factorul uman?*

Cu ajutorul IA învățarea poate fi personalizată şi ar oferi avantaje, atât pentru elev, cât şi pentru profesor. IA poate adapta conținutul educațional în funcție de ritmul, stilul de învățare și nivelul fiecărui elev. Elevii pot primi feedback rapid și constant asupra răspunsurilor, ceea ce ajută la învățare activă și corectarea greșelilor în timp real.

Sistemele inteligente pot analiza performanțele fiecărui elev și pot oferi lecții, exerciții și teste adaptate nivelului său. Astfel, elevii pot învăța în ritmul propriu, ceea ce duce la o mai bună înțelegere a materiei și la creșterea motivației. Această adaptabilitate este greu de atins într-o clasă tradițională, unde un profesor trebuie să se adreseze simultan unui grup eterogen de elevi. Asistenții virtuali și chatbot-urile educaționale pot răspunde la întrebările elevilor în orice moment, oferind explicații suplimentare, resurse sau clarificări.

Sarcinile administrative ale profesorilor ar putea fi preluate de IA, se poate automatiza corectarea testelor, generarea de rapoarte și alte activități administrative, economisind timp pentru profesori. Un exemplu ar fi cataloagele şcolare care asigură comunicarea directă părinţi – profesori – elevi, trimite notificări in timp real despre note, absenţe, sedinţe, teme, se obţin rapoarte școlare și statistici periodice, se poate analiza situația școlară individuală a elevilor.

IA poate oferi sprijin pentru incluziune, poate ajuta elevii cu nevoi speciale (ex. cu dislexie, autism, deficiențe de auz sau văz) prin tehnologii de asistență adaptate.

În educaţie, vorbim despre predare, învăţare şi evaluare. Deja există încercări de evaluare automată și personalizată. AI poate corecta automat teste grilă și chiar întrebări deschise, în funcție de platforma folosită. Profesorul poate primi rapoarte despre unde greșesc elevii frecvent și poate adapta lecția în funcție de nevoile lor. De exemplu, Kahoot oferă rapoarte avansate: numărul de întrebări dificile şi care sunt acestea, numărul de elevi care au răspuns sau nu la fiecare întrebare etc.

O întrebare foarte bună și tot mai actuală, având în vedere cât de mult se dezvoltă AI-ul este aceea dacă munca profesorului ar putea fi preluată de AI. Un profesor bun are calităţi care nu pot fi înlocuite de inteligenţa artificială. Chiar dacă inteligența artificială poate ajuta foarte mult în educație, sunt câteva calități esențiale ale unui profesor pe care tehnologia pur și simplu nu le poate înlocui pe deplin. De exemplu, un profesor poate simți când un elev este trist, stresat, frustrat sau copleșit și poate reacționa cu blândețe, răbdare și încurajare. AI-ul poate simula empatia, dar nu o „simte” cu adevărat şi evident că nu poate transmite elevului această „simţire”. Educația nu înseamnă doar transmitere de informații, ci și formarea gândirii critice, a valorilor și a relațiilor interumane – aspecte care necesită interacțiune umană. Un elev are nevoie de un mentor real, nu doar de un software. Profesorii buni au intuiție pedagogică și își dau seama când ceva nu funcționează în predare, chiar dacă nu e evident. Ei simt când trebuie să schimbe abordarea, când clasa e obosită sau când e momentul perfect pentru o glumă. O conexiune reală şi autentică între profesor și elev poate inspira, motiva și schimba vieți. Un profesor devine mentor, model, uneori chiar sprijin emoțional, aceste lucruri fiind greu de oferit de către o mașină. Dascălii iau decizii în funcție de context, de particularităţile de vârstă şi de educaţie ale elevilor, de valorile lor și ale comunității. AI-ul nu are conștiință sau simț moral real, deciziile lui fiind bazate pe reguli și date, nu pe valori umane.

Un alt aspect important este cel al creativităţii. Un profesor poate transforma un moment de haos

într-o lecție memorabilă sau poate improviza o activitate genială pe loc. Creativitatea spontană și adaptarea la contextul real sunt greu de programat. Profesorii înțeleg cultura locală, tradițiile, realitățile sociale şi pot face legături între conținutul lecției și viața elevilor. AI-ul, chiar dacă este antrenat pe date globale, nu are trăirea personală a unei culturi sau comunități. Când un profesor vorbește cu entuziasm despre ştiinţă, filozofie, literatură, fizică sau istorie, inspiră elevii prin pasiunea lui. AI-ul poate „recita" entuziasm, dar nu poate simți şi transmite acea sete pentru cunoaștere.

Este important de menţionat că dependența de tehnologie poate avea conscinţe grave asupra procesului educaţional. Elevii pot deveni pasivi sau prea dependenți de soluții automate, fără să-și dezvolte gândirea critică. Dependența de tehnologie a elevilor e ca un cuțit cu două tăișuri: pe de-o parte, tehnologia poate fi un instrument fantastic pentru învățare, dar pe de altă parte, poate deveni o piedică serioasă dacă nu e folosită cu măsură.

Bibliografie

Istrate, O. (2024). Inovare în educație cu ajutorul inteligenței artificiale. *iTeach: Experiențe didactice, 11*/ 2024. https://iteach.ro/experientedidactice/inovare-in-educatie-cu-ajutorul-inteligentei-artificiale

Voicu, C.-G. (2025). Integrating Artificial Intelligence into Digital Pedagogy: An Analysis of Challenges and Opportunities. *Revista de Pedagogie Digitala, 4*(1) 31-38. București: Institutul pentru Educație. https://doi.org/10.61071/RPD.2543

Expresivitatea substantivului şi a figurilor de stil

Prof. Nae Mihaela, Liceul Tehnologic "Dimitrie Dima"Piteşti

Expresivitatea realizată pe baza elementelor din sfera morfologiei şi sintaxei ar putea fi numită gramaticală.

Figurile de stil sunt cele care au cea mai mare expresivitate. Cele mai obişnuite **figuri de stil** realizate cu ajutorul **substantivului** sunt:

1. Epitetul - determină în lucrurile sau acţiunile exprimate printr-un substantiv însuşirile lor estetice: „Căci amorul e *un soare* şi-a mea inimă *o floare.*" (V. Alecsandri). Cea mai mare frecvenţă o are epitetul substantival prepoziţional, cel substantival genitival e foarte rar. Epitetul exprimat printr-un substantiv cu prepoziţie este, de obicei, metaforic: „Cu pâlpâit *de sfeşnic/* un copac s-a stâns." (L. Blaga), „De treci codrii *de arama*" (M . Eminescu). În afară de epitetul simplu exprimat printr-un singur cuvânt: „cânturi *de durere*", mai există şi forme dezvoltate: „arde *cu păreri de valuri/* Pământul îmbrăcat în grâu."(L. Blaga) .

2. **Comparaţia –**arată asemănarea dintre două fiinţe, obiecte, lucruri, fenomene etc. sau dintre două acţiuni pe baza unei însuşiri comune. Orice comparaţie are doi termeni : termenul care se compară si termenul cu care se compară. Cuvântul care reprezintă primul termen al comparaţiei este folosit cu sensul lui propriu (obişnuit), iar cel care reprezintă al doilea termen este folosit cu sens figurat. Substantivul care exprimă al doilea termen al comparaţiei este introdus printr-un *adverb de comparaţie:* **ca, cât, decât, asemenea, parcă.**

Comparaţia ca figură de stil îşi propune să evoce, adică să trezească imaginea vie a obiectului., care îmbogăţeşte şi adânceşte gândirea. Dacă termenul cu care se compară evocă un obiect care aparţine experienţei comune, comparaţia poate fi *poetică*: „în soare, spicele îşi ţin la sân/ grăunţele/ *ca nişte prunci* ce sug" (L. Blaga). Aceasta trebuie sa sensibilizeze o noţiune, o idee, de aceea termenul cu care se compară este imaginea unui obiect concret: „Asta-i dragostea noastră din tinereţe pe care am păstrat-o *ca pe un ban.*" (M. Sadoveanu).

Comparaţia poate fi: **simplă sau dezvoltată. Comparaţia simplă** este exprimată numai prin substantivul cu valoare stilistică precedat de adverbul de comparaţie şi coincide cu partea de propoziţie exprimată prin substantivul respectiv: „Frumoasă *ca un gând*" (G. Coşbuc), „erau albi *ca iarna"* . **Comparaţia dezvoltată** este o construcţie care cuprinde un substantiv precedat de un adverb de comparaţie şi însoţit de unul sau mai multe atribute ori de înlănţuire de atribute şi complemente: „dar acest respect, faţă de dragostea Frusinei, era *ca o mână de paie într-un cuptor cu jar.*" (M. Sadoveanu), „… vântul e **ca o mâna adormită pe coarda ruptă a unei lire.**" (D. Anghel).

3. **Metafora –** constă în denumirea obiectului (lucru sau fiinţă) cu un cuvânt impropriu şi anume cu numele altui obiect asemănător, folosit nu ca noţiune (sinonim), ci ca imagine care să evoce obiectul asemănat. Aceasta rezultă de obicei din prescurtarea unei comparaţii (înlăturarea adverbului de comparaţie sau a acestuia şi a termenului comparat). Metafora perfectă este cea care exclude pe cât posibil prezenţa termenului comparat; „Părea că printre nouri s-a fost deschis o poartă/ Prin care trece albă *regina nopţii* moartă." (M. Eminescu).

După prezenţa ambilor temeni sau numai a celui cu sens figurat, metaforele pot fi: explicite şi implicite.

Metaforele explicite sunt rezultatul unor procedee variate de transformare a unei comparaţii în metaforă: „Porumbiştiile primăvăratice erau *o podoabă.*" Dar nu orice comparaţie se poate transforma în metaforă. O comparaţie poate fi transformată in metaforă, dar nu prin prescurtare, ci prin dezvoltare; „toate se întind înainte-i *ca pe un covor*" – „toate se întind *pe covorul* lumii."

Metaforele implicite cuprind numai termenul cu sens figurat, având calitatea de a sugera realitatea la care se referă: „Deodată *o suliţă de foc* străpunse perdeaua de codrii". Acestea includ şi însuşirea comuna.

4. **Personificarea –** figura de stil prin care se atribuie însuşiri omeneşti unor obiecte neînsufleţite ori abstracte, precum si unor vietăţi necuvântatoare: „auzi mândra *glăsuire* a pădurii de argint"(M. Eminesc), „*Codrule* cu râuri line/ vreme trece, vreme vine." (M. Eminescu).

5. **Enumeraţia –** constă în expunerea rapidă a tuturor părţilor unui întreg ; „Nu-l speria căpitane…boierii sunt slabi la fire/ *braţul, haina, mintea, faţa,* totu-i subţire." (B.P.Hasdeu)

6. **Repetiţia – constă** în repetarea unui grup de cuvinte: „Pământ de flori! pământ de flori!", „Floare albastra, floare albastră/ totuşi este trist în lume."(M. Eminescu).

7. **Hiperbola –** este exagerarea intenţionată a dimensiunilor ca să impresioneze : „Şi porni tătărimea **/ ca frunza şi ca iarba.**"

8. **Alegoria –** constă în înşiruirea de epitete, personificări, comparaţii, cu scopul de a pune în evidenţă idei, atitudini, concepte: „Să nu-i spui draguţă, /Că la nunta mea/ A căzut o stea,/ C-am avut nuntaşi/ Brazi şi păltinaşi, / Preoţi munţii mari, / Păsări lăutari,/ Păsărele mii/ Şi stele făclii " (V. Alecsandri).

9. **Antiteza –** exprima opoziţia dintre doi termeni: „Nu voiu sicriu bogat,/ Podoabe si flamuri,/ Ci-mi împletiţi un pat/ Din tinere ramuri" (M. Eminescu).

10. Simbolul – este procedeul expresiv prin care se sugerează o idee sau o stare sufletească. Cuvântul **plumb** din poezia lui G. Bacovia simbolizează apăsarea sufleteasca, starea de angoasă, acesta alcătuieşte un fel de materie universală, din care se obţine totul in jur, sugerează greutatea alături de *sicriele, florile, coroanele, amorul, aripele.*

Substantivele provenite din adjective şi adverbe au, de obicei, sensuri abstracte şi sunt utilizate în expuneri teoretice sau apar în maxime şi proverbe: „*Frumosul* este splendoarea *realului*" (T. Vianu), „*Binele* aşteptă *un rău*" (Proverb). Când astfel de substantive se referă la oameni sau la însuşirile concrete ale obiectelor atunci devin plastice, evocatoare: „*Frumosul* la *frumos* trage."

Substantivele provenite din infinitiv lung şi din supin au în general sensuri abstracte: „Însuşirea activă a *cunoştinţelor, priceperilor şi deprinderilor este o cerinţă de bază a învăţământului modern.*"

Schimbarea genului substantivului este expresivă: „când s-a ivit un vultur, pe cer te-ai vrut *hultan/* să zbori şi tu în slavă ca el."

Întrebuinţarea singularului în locul pluralului aşteptat şi invers este expresivă: „*Banul* deschide uşile fără chei." Ideea de plural poate fi sugerată şi printr-o construcţie bazată pe repetiţie: „*corb la corb* nu-şi scoate ochii, *deal cu deal* se întâlneşte, dar *om cu om*" (Proverb). Construcţiile prepoziţionale echivalente cu un genitiv sau dativ sunt mai expresive decât echivalentele lor: „inima *de vânzător* e venin otrăvitor" (Proverb).

Funcţia evocatoare la care apelează scriitorii în făurirea imaginii poetice, deriva din natura limbajului si este fundamentata pe actul denominaţiei. Prin natura sa substantivul este de esenţa static.

El provoacă imaginea nemişcată a unei persoane, a unui animal, a unui obiect, imaginile prind viaţă numai când sunt animate de verb.[10]

Substantivul este un element primordial şi fundamental al expresiei lingvistice. Construcţiile substantivale sunt cele mai scurte, concizia implica şi o mare energie. În stilul narativ, fraza nominală accelerează istorisirea, substantivele preiau ducerea acţiunii, iar acţiunea devine mai precipitată, mai dinamică. Aceste construcţii se scriu mult mai repede şi ocupă puţin loc.

O mare parte a valorilor stilistice obţinute de substantiv derivă dincaracterul său concret sau abstract. Astfel, un substantiv concret precum este „*câine*" intervine cu o semnificaţie abstractă în construcţia: „*Câinele* este cel mai bun prieten al omului." Seriile de sinonime , deosebit de bogate în limbajul argotic, apropie sensul abstract de cel concret (*închisoare- „mititica"*). Există o expresivitate şi a cuvintelor onomatopeice.

Numele proprii pot fi psihologic foarte bogate, fiind cu totul excesiv de sărace pentru limba însăşi. În împrejurările reale ale vieţii numele se sudează cu imaginea fizică şi morală a purtătorului (*Ştefan cel Mare, Mihai Eminescu, Mihail Kogălniceanu*). Numele proprii sunt denotative fără a fi conotative, iar cele comune sunt de amândouă, deci numele proprii desemnează fără a semnifica, numele proprii sunt indicative, fiind simple semne de identificare a unei persoane sau obiect, iar cele comune sunt semnificative, fiind unităţi semnificative.

Stilistica substantivului atrage în obiectivul preocupărilor sale şi flexiunea, categoriile gramaticale ale cazului, numărului şi genului. Substantivul întâlneşte cele mai numeroase, mai variate şi mai pline de conţinut morfeme. Dintre toate cazurile gramaticale, vocativul s-a impus a fi cel mai valoros din punct de vedere expresiv.

Caracteristica nominativului este marea sa autonomie, independenţă, el nu primeşte ci impune relaţii, este un caz regent, al non-subordonării. Stilistica nominativului este în esenţă stilistica subiectului. Fiind autor al acţiunii, subiect al propoziţiei, nominativul activează substantivul aflat în acest caz, îl animează, îl personifică: „Mă cunoşteau **vecinii** toţi/ **Tu** nu m-ai cunoscut" (M. Eminescu). Caracterul abstract al cazului genitiv imprima valorilor stilistice o anumită doză de reflecţie: „**păsările cerului**" .

Din punct de vedere expresiv cazul genitiv devine regent, include substantivul determinat cu toată afectivitatea protectoare ca pe ceva ce-i aparţine. Genitivul este un caz static şi atemporal. Genitivul se poate clasifica în : genitiv subiectiv, al denumirii, al termenului calificat, ca instrument al superlativului. La cazul dativ funcţia stilistică cea mai elocventă, care l-a consacrat în rândul fenomenelor expresive este aceea de *dativ etic (*adresare sensibilă*)*. Din nevoia stilistica de a înviora expresia şi de a-i da un echilibru semnificativ se creează un dativ prin disocierea genitivului: „**Lui Mihai** i-a căzut cartea." Acuzativul este cazul cel mai sărac reprezentat în stilistică. Vocativul este cazul cel mai bogat stilistic, el se înrudeşte cu interjecţia şi cu imperativul. Vocativul însoţit de interjecţie este obişnuit vorbirii familiare, presupune o relaţie mai intimă. Interjecţiile *ah!, oh!, o!* Sunt mijloace artistice: „**Ah**! în curând satul în vale amuţeşte/ **Ah**! În curând pasu-mi spre tine grăbeşte" .

Substantivele calitative cuprind şi derivatele (*căsuţă, măsuţă, copiliţă, răutate, străinătate, vechitură* etc.), în special augmentativele (*căsoaie, cuţitar, mâncău , băieţandru* etc.) şi diminutivele

(*fetiţa, copilaş, bunicuţă, pomişor, cuţitaş, Ancuţa* etc.), precum şi substantivele compuse *(Albă- ca-Zăpada, floarea- soarelui, Făt- Frumos, gura – leului,* etc.). Limba română înregistrează existenţa unui grup de substantive ce prezintă forme duble terminate în *–ţie : funcţie-funcţiune*. O mare parte a substantivelor compuse au o valoare stilistică negativă.

Orice idee de acţiune se poate exprima fie sub formă verbală, fie sub cea substantivală (infinitiv lung sau substantiv), dar substantivul o prezintă într-o formă mai sensibilă, el evocă o esenţă reală. Substantivul serveşte naraţiunea sau contemplaţia, iar stilul substantival este „cheia vorbirii elegante”.

Bibliografie:

Călinescu, George, Istoria literaturii române de la origini până în prezent, Editura Minerva, Bucureşti, 1982
Cristea Gabriela, *Managementul lecţiei*, Editura Didactică şi Pedagogică, Bucureşti, 2003
Eugen Campeanu, Substantivul, Ed. Stiintifica si enciclopedica, Bucureşti, 1975

Educația și regulile –un start bun pentru toti

Profesor învățământ primar Duran Niculina
Școala Gimnazială“Ion Roșca” Cochirleanca-Buzău

Cuvântul educaţie este de origine latină, derivă din substantivul „educatio" care înseamnă creştere, hrănire, cultivare. Educaţia are sarcina de a pregăti omul ca element activ al vieţii sociale. Johann Amos Comenius, în lucrarea sa „Didactica magna", considera că la naştere, natura înzestrează copilul numai cu „seminţele ştiinţei, ale moralităţii şi religiozităţii", ele devin un bun al fiecărui om numai prin educaţie. Rezultă că în concepţia sa, educaţia este o activitate de stimulare a acestor „seminţe", şi implicit, de conducere a procesului de umanizare, omul "nu poate deveni om decât dacă este educat".

Pentru ca aceste semințe să rodească frumos trebuie să se respecte niște reguli .Regulile în educație au menirea de a orienta comportamentul copiilor, de a-i face să distingă binele de rău și de a-i ajuta să înțeleagă diferite aspecte esențiale cu care se confruntă. Acestea sunt extrem de utile,însă nu este firesc să existe reguli pentru absolut orice lucru, iar părinții să aibă o atitudine autoritară. Regulile nu trebuie impuse într-un mod ostil, ci construite treptat, cu afecțiune și înțelegere,atunci vor exista numai beneficii.Este foarte important să îi explici copilului de ce este bine să respecte fiecare regulă. Iată care sunt principalele motive pentru care regulile în educație sunt foarte importante.

Regulile îi învață pe copii autodisciplina. . Pe copii îi caracterizeaza dorința de a avea diverse lucruri în prezent, însă pe masură ce se maturizează, acestia încep să înțeleagă importanța analizării unei situații și pot avea discernământul de a lua decizii responsabile, nu unele bazate pe capricii. Autodisciplina se manifestă prin capacitatea de a amâna o bucurie de moment, care se poate obține imediat, pentru o bucurie mai importantă, care se obține în timp și posibilitatea de a controla anumite emoții. Pentru a dobândi aceasta abilitate este nevoie de exercițiu, iar existenta unui precedent pozitiv îi motivează pe copii să repete această atitudine. De exemplu, dacă își dorește să se uite la desene animate în fiecare seară, nu să citească, iar părintele îi promite că, dacă citește, va avea parte de o experiență pe care și-a dorit-o mult timp, după ce dorința se îndeplinește, va fi mai motivat să găsească determinarea de a face și lucruri care nu îi fac neapărat plăcere pe moment, dar care îi aduc satisfacție mai mare în viitor. Autodisciplina îl ajută pe copil să se obișnuiască cu un program cât mai strict şi clar legat de lecţii,efectuarea temelor , joacă, activităţi sociale sau sport.

Regulile ajută copilul să fie în siguranță. Simpla activitate de a se juca în aer liber trebuie analizată și explicată copilului, pentru ca acesta să nu fie în pericol.Reguli precum "nu ai voie să te îndepărtezi foarte mult, astfel încât să te văd și să mă poti vedea", "nu da detalii despre locul unde locuiești", "trebuie să memorezi numărul meu de telefon, în cazul în care te rătăcești și rogi pe cineva să te ajute", îl ajută pe copil să evite situații problematice sau să se descurce, în cazul în care acestea se întamplă. Chiar dacă părinții sunt cât se poate de atenți cu copilul, pentru ca acesta să fie în siguranță, este nevoie în continuare de reguli atât în prezența părinților, dar mai ales în absența lor. Este foarte important nu doar să-i explici cum să evite pericolele, ci și cum să reacționeze în fața lor. Odată intrat la școală părinții trebuie să încerce să fie la curent cu prietenii noi şi cu lucrurile noi pe care propriul copil le învaţă, să ţină legatura cât mai apropiată cu învăţatoarea şi să ia masuri imediat ce sunt anunţaţi de

anumite deviaţii comportamentale indiferent ca vorbim de chiul, teme nefăcute, lipsa de atenție la clasă.

Regulile ajută copilul să fie mai sănătos. Copiii sunt plini de energie, nu constientizează importanța unui stil de viată sănătos, prin urmare este destul de greu să le fie insuflate toate aceste reguli. Ajutându-l, dându-i opțiuni, dar și prin exemplul personal, pentru ca el să iubească mâncarea sănătoasă, să-i placă să facă mișcare în aer liber, fără să petreacă ore în șir în fața calculatorului, telefonului și a tabletei. Nu îi spune "nu ai voie să mănânci prăjituri", ci spune-i "poți mânca liniștit o prajitură, dacă mănânci în ziua respectivă fructe și legume". In timp, gustul se educă, iar el va reuși să nu devină dependent de zahar și grăsimi. Acestea chiar produc în organism un dezechilibru greu de corectat .In general, oamenii își doresc lucruri care să le ofere plăcere imediată, iar copiii cu atât mai mult. Cu toate acestea, trebuie găsit un echilibru, iar regulile să existe, în special pentru sănătatea lor.

Regulile ajută copiii să se obișnuiască cu stările de spirit negative.Foarte mulți părinți nu trasează reguli, de teama suferiței pe care o poate avea copilul și au senzația că, dacă acestea nu există, copilul este mai fericit. Pe moment, poate că este convenabil pentru el să nu existe limite, însă pe termen lung, îl va afecta profund. Faptul că nu are voie să facă tot ceea ce își dorește pe moment, îl invață cum să tolereze sentimentul de frustrare, cum să amâne satisfacția imediată.
Ca adult, nu va obține mereu ceea ce își dorește, cel puțin nu în cel mai simplu mod și fără sacrificii, iar dacă în copilărie nu i-a fost refuzat niciodată nimic, la maturitate va fi extrem de nemulțumit.

Regulile îi fac pe copii să se simtă iubiți. Chiar dacă nu există copii entuziasmați de faptul că există reguli, în lipsa lor, aceștia au o stare de anxietate și nesiguranță. Deși, de multe ori, se opun indicațiilor, ei au nevoie de îndrumare și supraveghere, iar atenția părinților în această direcție este un simbol al afecțiunii față de ei. Ca parinte, atunci când îi arăți copilului că acțiunile sale au repercusiuni, îl face să înțeleagă că mediul în care trăiește este unul controlat și că se află în siguranță. Atunci când îi trasezi niște reguli copilului, nu omite să menționezi și argumentul cel mai profund "îti cer să respecți această regulă, pentru că te iubesc și îți vreau binele". Părinții trebuie să vorbească cât de des pot cu propriul copil pentru a-l câştiga ca prieten şi pentru a afla adevărata lume interioară a acestuia.Indiferent de nivelul veniturilor, de tipul şi situaţia familiei, de vârstă şcolară, dreptul la educaţie al copilului trebuie să se bucure de respect.

ABORDAREA INTERDISCIPLINARĂ A ACTIVITĂŢILOR ÎN GRĂDINIŢĂ

Prof.ed.timpurie, Badea Ana Mihaela, G.P.N.Braniștea, jud.Db.

Copilul evoluează continuu de-a lungul existenţei sale, iar participarea la procesul de educaţie este un element cheie pentru asigurarea acestei evoluţii.

Centrarea procesului educaţional asupra copilului se reflectă în abordarea curriculumului din perspectiva dezvoltării globale şi vizează cuprinderea tuturor aspectelor importante ale dezvoltării complete a copilului, în acord cu particularităţile sale de vârstă şi individuale.

Accentul plasat pe **dezvoltarea capacităţilor, atitudinilor** ce ţin de **dezvoltarea socio-emoţională** (a trăi şi a lucra împreună sau alături de alţii, a gestiona emoţii, a respecta diversitatea), **dezvoltarea fizică** (motricitate fină şi grosieră, dar şi sănătate şi alimentaţie sănătoasă) sau a **atitudinilor şi capacităţilor în învăţare** (curiozitate şi interes, iniţiativă, persistenţă în activitate, creativitate), alături de competenţe academice urmărite în mod tradiţional (din domeniul **dezvoltării cognitive şi a limbajului şi comunicării**) impun cadrelor didactice o regândire a demersului educaţional.

Conceptul de „dezvoltare globală a copilului” influenţează în mod direct modul de organizare a educaţiei din grădiniţă, ştiut fiind că toate experienţele copilului sunt experienţe de învăţare care accelerează dezvoltarea în diverse domenii. Proiectarea didactică este, inevitabil, profund influenţată de această concepţie. Experienţele de învăţare prin intermediul cărora educatorii urmăresc dezvoltarea globală a copilului includ: activităţi pe domenii experienţiale, alături de jocuri şi activităţi didactice alese, completate de activităţi de dezvoltare personală precum: rutine, tranziţii, activităţi de după-amiază şi activităţi opţionale.

Noul curriculum poate fi transpus în practică prin intermediul activităţilor integrate, iar structurarea sa pe 6 teme integratoare *(Cine sunt/suntem? Când, cum şi de ce se întâmplă? Cum este, a fost şi va fi pe Pământ? Cum planificăm/organizăm o activitate? Cu ce şi cum exprimăm ceea ce simţim? Ce şi cum vreau să fiu?)* reprezintă o încercare de a organiza conţinuturile curriculare, pe baza conceptului de „dezvoltare globală a copilului” .

Jocul reprezintă cea mai importantă sursă de învăţare pentru copii, este activitatea care îi ajută cel mai mult şi eficient să înveţe. Prin joc copiii învaţă să interacţioneze cu ceilalţi, să exploreze mediul, să găsească soluţii la situaţiile problemă, să îşi exprime emoţiile, să achiziţioneze cunoştinţe şi abilităţi care îi vor fi necesare pentru adaptarea la cerinţele şcolii.

Copilul are nevoie nu numai de sprijin şi îndrumare, ci şi de libertate şi iniţiativă personală, iar educatorul trebuie să înţeleagă, să accepte şi să încurajeze modalităţile specifice prin care copilul achiziţionează cunoştinţe: imitare, încercare şi eroare, experimentare.

Prin excelenţă, jocul constituie cadrul specific unui antrenament al spontaneităţii şi al libertăţii de expresie, un stimul important în cultivarea receptivităţii şi sensibilităţii, a mobilităţii şi flexibilităţii psihice. E plin de promisiuni şi surprize, poate să se dezvolte liber, dar când intervine controlul, jocul se încheie.

Prin urmare, pentru cei aflaţi într-un plin proces de formare, nu avem dreptul, nici măcar în acţiuni elementare să le subminăm încrederea în sine, să inhibăm dorinţa de a se manifesta active, cu încrederea că vor reuşi. Ceea ce pentru adult poate părea secundar, nesemnificativ, neglijabil, pentru copil poate fi cheia importantă a stimulării şi dezvoltării eului său, a susţinerii unui complex proces de dezvoltare.Cunoscând specificul copilăriei, nevoia ei de libertate şi în acelaşi timp de ocrotire şi afectivitate, educatoarea va putea să echilibreze optim şi relaţia între libertate şi dirijare din nou, cu totul specifică acestei etape de vârstă.

„Nimic nu se îndeplineşte în tiranie, dar nici la voia întâmplării" (Francoise Peruose – Psychologie de l'enfant, Canada, 1981, p.59).

Abia în aceste condiţii se pot pune primele baze ale autoorientării şi autoreglării personalităţii autentice şi puternice îmbinând inteligent libera dezvoltare cu subtila dirijare şi aceasta este iar una din cheile reuşitei în activităţile cu copii.

„Copilul este aidoma albinei care adună nectar pentru a face miere. Copilul preface totul în miere… Iţi zâmbşte cu dinţişorii lui albi şi tu rămâi nemişcat neştiind ce să pricepi din acel zâmbet.

Căci nu există cuvinte pentru a o spune.

Aceste comori neştiute ţi se oferă simplu, minunat ca acele izbucniri ale primăverii pe mare, când parcă se deschide cerul şi vine soarele." (Antoine de Saint- Exupery- Gânduri)

Bibliografie:

1. „Curriculum pentru învățământul preșcolar(3 - 6/7 ani)", MECT, 2008;
2. „Ghid pentru proiecte tematice- abordarea în maniera integrată a activităţilor din grădinita", Ed. Humanitas Educaţional, Bucureşti, 2005;

Incluziunea școlară: de la teorie la provocări reale

prof. Gîlcă Claudiu Gabriel
Liceul Tehnologic „Dimitrie Dima” Pitești

În panorama educațională contemporană, paradigma incluziunii școlare a devenit un principiu fundamental, trecând dincolo de simpla integrare fizică spre o reconceptualizare profundă a misiunii școlii. Scopul declarat este transformarea întregului sistem educațional pentru a răspunde diversității tuturor elevilor, inclusiv celor cu cerințe educaționale speciale. Această transformare se manifestă în permanență în triada viziune teoretică, practică educațională și provocări structurale. Esența incluziunii autentice nu rezidă în prezența fizică, ci în participarea activă, învățarea cu sens și apartenența deplină la comunitatea școlară.

La nivel teoretic, s-a produs o tranziție de la modelul medical, care localiza dificultățile exclusiv în interiorul copilului, către modelul social al dizabilității. Acesta din urmă identifică barierele în învățare și participare în caracteristicile restrictive ale mediului educațional, atitudinile sociale și practicile pedagogice inadecvate. Prin urmare, responsabilitatea revine școlii și societății de a se restructura pentru a acoperi un spectru larg de nevoi. Această viziune se sprijină pe un cadru juridic internațional, precum Convenția ONU din 2006, și pe principii pedagogice moderne, cum ar fi pedagogia diferențiată și *Designul Universal pentru Învățare*. Aceste abordări propun crearea proactivă a unui curriculum flexibil, cu multiple căi de acces și reprezentare, având ca scop beneficiul tuturor elevilor. Incluziunea este astfel conceptualizată ca o forță catalizatoare pentru îmbunătățirea calității generale a educației.

Implementarea acestei viziuni în practica educațională zilnică implică strategii concrete la nivelul clasei și al școlii. Instrumentul central este *Planul Educațional Individualizat*, elaborat colaborativ de către profesori, specialiști și părinți. În sala de clasă, incluziunea se realizează prin metode precum învățarea cooperativă, instruirea diferențiată în grupuri mici și utilizarea tehnologiilor asistive. Rolul profesorului se redefinește din cel de transmitor de cunoștințe în cel de facilitator și designer al experiențelor de învățare, lucrând în parteneriat cu profesori de sprijin și alți specialiști.

Practicile incluzive de succes se bazează pe cultivarea unei culturi școlare care să valorifice diversitatea ca resursă naturală pentru învățare, unde competențele sociale și empatia sunt cultivate în mod intenționat. Cercetările indică beneficii importante, precum progrese academice și sociale superioare pentru elevii cu cerințe educaționale speciale și îmbogățirea experienței educaționale pentru întreaga cohortă de elevi. Cu toate acestea, transpunerea teoriei în practică se confruntă cu o serie de provocări sistematice persistente. O barieră semnificativă o reprezintă pregătirea și disponibilitatea cadrelor didactice. Mulți profesori raportează un sentiment de insuficiență în fața diversității crescânde din clase, iar formarea inițială și continuă este adesea percepută ca fiind prea teoretică și detașată de realitatea din sălile de clasă.

Un al doilea obstacol major este cel al resurselor. Acesta include dotarea materială inadecvată a școlilor, deficitul de specialiști în domeniile de sprijin și raporturile elev-profesor supraumflate, care limitează drastic capacitatea de individualizare. Provocări suplimentare sunt reprezentate de atitudini și mentalități care persistă în comunitate, inclusiv rezistența unor părinți și cadre didactice care percep incluziunea ca o amenințare la adresa calității sau ritmului de învățare. De asemenea, presiunea unui

curriculum supraîncărcat și a evaluărilor naționale standardizate creează adesea tensiuni cu necesitatea de flexibilitate și progres personalizat. Aceste factori riscă să conducă la o implementare superficială, unde copilul este prezent fizic, dar rămâne marginalizat din punct de vedere pedagogic și social.

Abordarea acestor provocări necesită acțiuni concertate la multiple niveluri. Investițiile în formarea practică și susținerea continuă a profesorilor sunt esențiale. Aceasta implică trecerea de la cursuri teoretice la sprijin în clasă, coaching și crearea de comunități de practică. Alocarea de resurse financiare și umane trebuie să fie corelată cu prevederile legislative, asigurând prezența specialiștilor necesari, a materialelor adaptate și a condițiilor fizice adecvate. În paralel, este necesară o campanie de conștientizare publică pentru a promova o înțelegere mai clară a beneficiilor incluziunii pentru întreaga societate. În cele din urmă, reconsiderarea unor aspecte ale curriculum-ului și a sistemelor de evaluare pentru a permite o mai mare flexibilitate ar putea reduce tensiunea dintre standardizare și individualizare.

În concluzie, paradigma incluziunii școlare reprezintă un proiect complex și necesar de reformă educațională și justiție socială. Ea navighează constant între idealul teoretic al unei școli pentru toți și constrângerile practice ale realității. Succesul depinde nu doar de reglementări, ci de o schimbare culturală profundă, susținută de investiții strategice și de un angajament politic de durată. Scopul final este reconfigurarea sistemului educațional pentru a permite fiecărui copil să-și atingă potențialul într-un mediu de respect reciproc, transformând diferența dintr-un obstacol într-o resursă valoroasă pentru învățarea colectivă.

Bibliografie selectivă:

1. UNESCO. (2017). A Guide for Ensuring Inclusion and Equity in Education. Paris: UNESCO.
2. Booth, T., & Ainscow, M. (2011). Index for Inclusion: Developing Learning and Participation in Schools (Ed. a 3-a). Bristol: CSIE.
3. Ainscow, M. (2020). Promovarea incluziunii în educație: provocări și oportunități. În J. D. Smith (Ed.), Școala incluzivă: perspective naționale și internaționale (pp. 15-30). Routledge.

BENEFICIILE LECTURII CU VOCE TARE

Prof. Gligă Ramona
Școala Gimnazială „Constantin Gheorghiță”, Podari

Atingerea competențelor cuprinse în Programa pentru Evaluarea naţională pentru absolvenţii clasei a VIII-a, disciplina Limba și literatura română, Nr. 842 bis/29.VIII.2022, presupun existența unui elev-lector competent, un elev care a ajuns la un nivel ridicat de lectură, de înțelegere și de lucru cu textul. Formularea subiectelor presupun evaluarea celor patru competețe generale și a competețelor specifice.

În continuare, vă voi supune atenției analiza Competenței generale 1: Receptarea textului scris de diverse tipuri și a competențelor specifice asociate acesteia.

1.1. Identificarea informaţiilor importante, a temei, a ideilor principale/secundare din texte literare și nonliterare, continue, discontinue şi multimodale

1.2. Corelarea informaţiilor explicite şi implicite din texte literare și nonliterare, continue, discontinue și multimodale

1.3. Recunoașterea modurilor în care sunt organizate informaţiile în texte literare și nonliterare, continue, discontinue şi multimodale

1.4. Prezentarea unor răspunsuri personale, critice sau creative pe marginea unor texte diverse

1.5. Compararea diferitelor puncte de vedere exprimate pe marginea unor texte diverse

1.6. Compararea a cel puțin două texte sub aspectul temei, al ideilor şi al structurii

1.7. Evaluarea informațiilor și a intențiilor de comunicare din texte literare, nonliterare, continue, discontinue și multimodale

1.8. Argumentarea punctelor de vedere pe marginea a două sau mai multe texte de diverse tipuri, având în vedere posibilitatea unor interpretări multiple.

Din activitatea pe care o desfășor cu elevii, am contatat că este din ce în ce mai dificil de ajuns la competențele de mai sus și, nu de puține ori, m-am simțit descurajată de dificultatea dezvoltării acestora. Literatura de specialitate m-a ajutat să găsesc răspunsuri la întrebările care m-au frământat și mi-a oferit soluții salvatoare privind beneficiile lecturii cu voce tare, lectură făcută atât în familie, cât și la școală, în cadrul orelor de curs.

O primă lucrare la care mă voi referi este „Manualul lecturii cu voce tare”, creat de Jim Trelease și completat de Cyndi Giorgis, apărut la Editura Litera în anul 2021.

Lucrarea citată se deschide astfel: „Dacă vrei să ai copii inteligenți, citește-le povești. Dacă vrei să fie mai inteligenți, citește-le și mai multe povești.” (Albert Einstein).

Autorii evidențiază că: „Cititul reprezintă baza și sufletul educației. Cunoașterea oricărei materii învățate la școală e o consecință a cititului.” Sunt de acord cu acest fapt, dar am observat că există elevi care nu citesc, ascunzându-se în spatele unor motive fără acoperire.

Astfel, profesorii au greaua misiune nu de a-i învăța pe copii să citească, ci de a-i învăța pe copii să vrea să citească, adică să iubească lectura. Cum să îndeplinim această sarcină? Autorii lucrării citate subliniază că toate persoanele care intră în contact cu copilul au responsabilitatea de ale citi cu voce tare. „Un vechi proverb african spune: *E nevoie de un sat întreg pentru a crește un copil*. Dacă unii

cred că lectura cu voce tare este responsabilitatea părinților sau a profesorilor, dați-mi voie să nu fiu de acord. Cu toții avem responsabilitatea de a schimba viața unui copil citindu-i cu voce tare." (p. 19)

În cartea citată se prezintă rezultatele unui unui studiu realizat în anul 1983 de către Comisia pentru Lectură, pornind de la ideea că toate competențele cuprinse în programele școlare se bazează pe lectură .Comisia a petrecut doi ani analizând mii de proiecte de cercetare, iar cele mai importante constatări au fost următoarele:

- Cea mai importantă activitate individuală pentru însușirea cunoștințelor necesare succesului ulterior în domeniul lecturii este să le citim cu voce tare copiilor.

- Comisia a găsit dovezi concludente care arată că lectura cu voce tare ar trebui practicată nu doar în familie, ci și în clasă."(p. 28)

Practica de a le citi cu voce tare copiilor devine extrem de eficientă, deoarece este o modalitate de a le face cunoștință cu multe cuvinte noi: „cea mai bună sursă pentru construirea vocabularului și exersarea minții este urechea." (p. 29)

Lectura cu voce tare făcută în familie are mai multe efecte asupra copiilor, cum ar fi: să-i liniștească, să-i distreze, să stabilească legături cu ei, să-i informeze sau să le explice anumite fenomene/situații, să le stârnească curiozitatea și să-i inspire.

Autorii subliniază că cititul cu voce tare mai are și alte efecte:

1. De a le construi vocabularul;
2. De a le condiționa creierul să asocieze cititul cu plăcerea;
3. De a le construi un bagaj de cunoștințe generale;
4. De a deveni pentru ei un model în ceea ce privește lectura;
5. De a le insufla dorința de a citi. (p. 30)

Citez următoarea observație făcută de cercetătoarea Jeane Chall.: „Începutul atitudinii negative a elevilor față de citit apare în clasa a patra, când ei trebuie să folosească abilitățile individuale de citit deja dobândite, ca să le aplice în paragrafe și pagini întregi. Acest moment de cotitură e cunoscut sub denumirea de „prăbușirea din clasa a patra". Ca o întărire a celor amintite anterior, autorii subliniază că: „E limpede: cu cât unui copil i se citește mai des, cu atât mai multe cuvinte aude (și deci cu atât mai mult va înțelege), iar probabilitatea ca acel copil să asocieze cititul cu o experiență zilnică plăcută crește exponențial." (p. 38)

În eseul „Ca un roman", autorul Daniel Pennac încearcă să îi convingă pe tineri, în special, să redescopere bucuria lecturii, iubirea față de cuvânt și să se lase fascinați de magia lecturii.

Cartea începe brusc: „Verbul *a citi* nu suportă imperativul. Aversiune pe care o împărtășește cu alte câteva: verbul *a iubi*...verbul *a visa*...Puteți totuși încerca, desigur. Dați-i drumul: *Iubește-mă*!, *Visează*! *Citește*!, *Citește*! Dar citește odată, ce naba, îți poruncesc să citești" (p. 11)

Aflat în postura de profesor de limba franceză la un liceu dintr-o suburbie a Parisului, naratorul prezintă experiența sa cu elevii: „ Fie o clasă de adolescenți, cam de treizeci și cinci de elevi. (...) ceilalți, care au fost dați afară din liceele din centrul orașului, deoarece carnetul lor de note nu promitea vreo mențiune la bac, ba nici măcar bacul."

Ce soluție a găsit profesorul?

Păi, profesorul nu a găsit soluția, i-a cam fost sugerată de soție în urma dezamăgirii pe care exprima soțul său citind răspunsurile pe care elevii le scriau la teste:

„- Dar de ce te enervezi așa, dragul meu? Elevii tăi scriu ce te aștepți tu de la ei!

- Și ce anume?

- Că trebuie să citească! Dogma!” (...)

- Trebuie să te resemnezi, dragul meu: cultul petru carte ține de tradiția orală. Iar tu ești marele său preot.” (p. 82)

Și atunci totul se schimbă, așa ne arată Daniel Pennac în continuare: „ Trebuie să citim, trebuie să citim...Dar dacă, în loc să ceară lectură, profesorul ar decide brusc să împărtășească propria sa fericire de a citi? Fericirea de a citi? Ce-o mai fi și asta, fericirea de a citi?”

„Totuși, dacă lectura nu este un act de comunicare imediată, ea este, în cele din urmă, un obiect de comuniune. Dar o comuniune îndelung amânată și cu îndârjire selectivă.” (p. 96)

Pornind de la convingerea că lectura cu voce tare este salvatoare, profesorul a reușit să îi determine pe elevii săi să citească, să iubească lectura și să promoveze bacalaureatul.

Comprehensiunea textului literar poate fi dezvoltată prin activități care presupun stăpânirea unor strategii de procesare a textului, precum: folosirea organizatorilor grafici, formularea de întrebări, răspunsul la întrebări, recunoașterea structurii unui text, rezumarea, asocierea diferitelor texte etc. Toate persoanele care au legătură cu elevul trebuie să îl ajute să citească mai mult și mai bine pentru a-l transforma într-un cititor competent.

Bibliografie:

Pennac, Daniel, „Ca un roman”, Editura Arthur, București, 2021

Jim Treleaase, Cyndi Giorgis, „Manualul lecturii cu voce tare”, Editura Litera, București, 2022

Competențele digitale ale cadrelor didactice în educația contemporană

Informatician Hlușneac Elena
Școala Gimnazială „Miron Costin”, Suceava

În societatea actuală, tehnologia digitală a devenit o prezență constantă în viața de zi cu zi. Oamenii comunică prin mijloace digitale, se informează folosind internetul și își desfășoară activitățile profesionale cu ajutorul dispozitivelor electronice. În acest context, educația nu poate rămâne neschimbată, deoarece rolul său este acela de a pregăti indivizii pentru realitățile prezentului și ale viitorului.

Școala are responsabilitatea de a răspunde acestor transformări. Elevii de astăzi cresc într-un mediu digital și sunt obișnuiți să folosească telefoane, tablete și calculatoare încă de la vârste mici. Modul lor de a gândi, de a învăța și de a relaționa este influențat de tehnologie. Din acest motiv, cadrele didactice trebuie să își adapteze metodele de predare și să dezvolte competențe digitale care să le permită să răspundă nevoilor elevilor.

Competențele digitale ale cadrelor didactice reprezintă un ansamblu de cunoștințe, abilități și atitudini care permit utilizarea eficientă și responsabilă a tehnologiei în procesul educațional. Aceste competențe nu se referă doar la folosirea unor dispozitive sau aplicații, ci și la integrarea lor într-un mod pedagogic, astfel încât să sprijine învățarea elevilor.

În trecut, procesul de predare era centrat aproape exclusiv pe profesor. Acesta transmitea informația, iar elevii aveau rolul de a o recepționa și memora. Manualul tipărit era principala resursă de învățare, iar evaluarea se baza pe teste scrise sau orale. Deși acest model a fost eficient într-o anumită perioadă, el nu mai răspunde în totalitate cerințelor societății digitale.

Accesul rapid la informație a schimbat profund modul în care elevii învață. Astăzi, informația nu mai este limitată la sala de clasă. Elevii pot căuta explicații online, pot urmări materiale video educaționale și pot învăța în mod autonom. În acest context, rolul profesorului se modifică. Acesta nu mai este doar o sursă de informații, ci devine un îndrumător care sprijină elevii în procesul de învățare.

Pentru a îndeplini acest rol, cadrele didactice trebuie să posede competențe digitale solide. Acestea includ capacitatea de a utiliza tehnologia în scop educațional, de a selecta resurse digitale adecvate și de a crea activități care să stimuleze participarea activă a elevilor. Profesorul trebuie să știe nu doar cum să folosească tehnologia, ci și de ce și când să o folosească.

Educația digitală presupune integrarea tehnologiilor informației și comunicațiilor în procesul de predare, învățare și evaluare. Aceasta poate lua diverse forme, de la utilizarea platformelor educaționale și a aplicațiilor interactive, până la realizarea de materiale multimedia sau organizarea activităților online. Important este ca tehnologia să fie utilizată în mod echilibrat și adaptat nivelului de vârstă al elevilor.

Un avantaj important al utilizării tehnologiei în educație este posibilitatea de a personaliza învățarea. Elevii au ritmuri diferite de învățare și stiluri variate de înțelegere a informațiilor. Prin intermediul resurselor digitale, profesorul poate adapta activitățile astfel încât să răspundă nevoilor individuale ale elevilor.

De asemenea, tehnologia permite diversificarea metodelor didactice. Lecțiile pot deveni mai interactive prin utilizarea prezentărilor multimedia, a exercițiilor online sau a jocurilor educaționale. Aceste metode contribuie la creșterea motivației și a interesului pentru învățare.

Un alt aspect important al competențelor digitale este comunicarea. Cadrele didactice trebuie să fie capabile să comunice eficient cu elevii și părinții prin intermediul mijloacelor digitale. Platformele educaționale și aplicațiile de comunicare permit transmiterea rapidă a informațiilor și monitorizarea progresului elevilor.

Competențele digitale sunt strâns legate de conceptul de învățare pe tot parcursul vieții. Tehnologia evoluează rapid, iar profesorii trebuie să își actualizeze constant cunoștințele. Participarea la cursuri de formare și programe de dezvoltare profesională este esențială pentru menținerea unui nivel adecvat al competențelor digitale.

Integrarea tehnologiei în educație aduce beneficii atât pentru elevi, cât și pentru profesori. Elevii devin mai implicați în procesul de învățare, iar profesorii au la dispoziție instrumente moderne care facilitează predarea și evaluarea. Totuși, utilizarea tehnologiei presupune și anumite provocări, precum accesul inegal la resurse sau lipsa competențelor digitale.

În acest context, este necesară o atenție sporită acordată formării cadrelor didactice. Dezvoltarea competențelor digitale trebuie să fie o prioritate pentru sistemul educațional. Profesorii au nevoie de sprijin, resurse și timp pentru a integra eficient tehnologia în activitatea didactică.

Un alt aspect important este utilizarea responsabilă a tehnologiei. Cadrele didactice trebuie să promoveze un comportament corect în mediul online și să îi învețe pe elevi să respecte regulile de siguranță digitală. Protecția datelor personale și respectarea drepturilor de autor sunt elemente esențiale ale educației digitale.

De asemenea, profesorii au rolul de a dezvolta gândirea critică a elevilor. Într-un mediu digital bogat în informații, elevii trebuie să învețe să evalueze sursele și să distingă informațiile corecte de cele false. Competențele digitale nu înseamnă doar utilizarea tehnologiei, ci și înțelegerea impactului acesteia.

În concluzie, competențele digitale ale cadrelor didactice sunt esențiale pentru educația contemporană. Profesorii joacă un rol central în integrarea tehnologiei în școală și în pregătirea elevilor pentru societatea digitală. Prin dezvoltarea acestor competențe, educația poate deveni mai eficientă, mai flexibilă și mai adaptată cerințelor actuale.

Aplicarea competențelor digitale în activitatea didactică presupune mai mult decât folosirea unor dispozitive moderne. Este vorba despre modul în care profesorul reușește să integreze tehnologia în lecție astfel încât să sprijine învățarea și să contribuie la atingerea obiectivelor educaționale. Tehnologia devine un instrument de lucru, nu un scop în sine.

Un prim domeniu important al competențelor digitale îl reprezintă utilizarea platformelor educaționale. Aceste platforme permit organizarea materialelor didactice, comunicarea cu elevii și evaluarea progresului acestora. Profesorii pot încărca lecții, fișe de lucru, teme sau teste, iar elevii pot accesa aceste materiale în funcție de propriul ritm de învățare. Astfel, procesul educațional devine mai flexibil și mai accesibil.

Aplicațiile educaționale interactive sunt, de asemenea, foarte utile în activitatea didactică. Prin intermediul acestora, profesorii pot crea exerciții atractive, jocuri educaționale sau activități de fixare a cunoștințelor. Elevii participă mai activ la lecție și își dezvoltă competențele într-un mod plăcut. În acest fel, învățarea devine mai eficientă și mai motivantă.

Un alt aspect important al competențelor digitale este utilizarea resurselor multimedia. Materialele video, imaginile, animațiile și prezentările digitale pot ajuta elevii să înțeleagă mai ușor conținuturile predate. Profesorul are rolul de a selecta resursele potrivite și de a le integra în lecție într-un mod echilibrat, fără a suprasolicita elevii.

Evaluarea reprezintă o componentă esențială a procesului educațional, iar tehnologia oferă noi posibilități în acest domeniu. Testele online, chestionarele interactive și portofoliile digitale permit monitorizarea progresului elevilor într-un mod mai eficient. Profesorul poate oferi feedback rapid și poate identifica mai ușor dificultățile întâmpinate de elevi.

Evaluarea digitală nu înseamnă doar verificarea cunoștințelor, ci și sprijinirea învățării. Prin feedback constant, elevii pot înțelege unde au greșit și ce trebuie să îmbunătățească. Astfel, evaluarea devine un instrument de învățare, nu doar de apreciere a rezultatelor.

Formarea competențelor digitale ale cadrelor didactice este un proces continuu. Tehnologia evoluează rapid, iar profesorii trebuie să se adapteze permanent la noile schimbări. Participarea la cursuri de formare, ateliere și webinarii contribuie la dezvoltarea competențelor necesare utilizării eficiente a tehnologiei în educație.

Un rol important îl au programele de formare profesională dedicate educației digitale. Acestea oferă cadrelor didactice oportunitatea de a învăța cum să utilizeze platformele educaționale, aplicațiile interactive și resursele digitale. De asemenea, profesorii pot face schimb de experiență și pot învăța din bunele practici ale colegilor.

Sprijinul instituțional este esențial pentru dezvoltarea competențelor digitale. Școlile trebuie să asigure accesul la echipamente moderne și la conexiune la internet. De asemenea, este important ca profesorii să beneficieze de timp și resurse pentru formare și experimentare.

Utilizarea tehnologiei în educație contribuie și la dezvoltarea competențelor elevilor. Aceștia învață să folosească instrumente digitale, să caute informații și să colaboreze în mediul online. Competențele digitale dobândite în școală sunt utile atât pentru continuarea studiilor, cât și pentru integrarea pe piața muncii.

Un aspect important al competențelor digitale îl reprezintă educația pentru utilizarea responsabilă a tehnologiei. Profesorii au rolul de a-i învăța pe elevi cum să se comporte corect în mediul online. Protecția datelor personale, respectarea drepturilor de autor și comunicarea respectuoasă sunt elemente esențiale ale educației digitale.

De asemenea, cadrele didactice trebuie să acorde atenție dezvoltării gândirii critice a elevilor. În mediul digital, informațiile sunt numeroase și nu întotdeauna corecte. Elevii trebuie să învețe să evalueze sursele, să verifice informațiile și să evite dezinformarea. Profesorul are rolul de a ghida acest proces și de a oferi exemple concrete.

Integrarea tehnologiei în educație poate contribui la creșterea incluziunii școlare. Elevii cu nevoi educaționale speciale sau cei care întâmpină dificultăți pot beneficia de resurse digitale adaptate. Tehnologia permite personalizarea învățării și sprijinirea fiecărui elev în funcție de nevoile sale.

Cu toate avantajele oferite de tehnologie, există și provocări care trebuie gestionate. Accesul inegal la echipamente și internet poate crea diferențe între elevi. De asemenea, lipsa competențelor digitale ale unor cadre didactice poate limita eficiența utilizării tehnologiei. Aceste probleme necesită soluții la nivel instituțional și educațional.

Un alt risc îl reprezintă utilizarea excesivă a tehnologiei. Profesorii trebuie să găsească un echilibru între metodele tradiționale și cele digitale. Tehnologia trebuie să sprijine învățarea, nu să o

înlocuiască complet. Activitățile față în față rămân importante pentru dezvoltarea relațiilor sociale și a competențelor emoționale.

Politicile educaționale au un rol important în promovarea competențelor digitale. Autoritățile trebuie să sprijine dotarea școlilor, formarea cadrelor didactice și integrarea educației digitale în curriculum. O abordare coerentă contribuie la dezvoltarea unui sistem educațional modern și eficient.

La nivel european și internațional, competențele digitale sunt considerate esențiale pentru educația viitorului. Programele și strategiile educaționale promovează utilizarea tehnologiei în școală și dezvoltarea competențelor digitale ale profesorilor și elevilor. Aceste inițiative contribuie la modernizarea educației și la adaptarea acesteia la cerințele societății digitale.

În final, competențele digitale ale cadrelor didactice reprezintă un element-cheie al educației contemporane. Profesorii au responsabilitatea de a integra tehnologia în mod eficient și responsabil în procesul educațional. Prin dezvoltarea acestor competențe, școala poate deveni un spațiu modern, deschis și adaptat nevoilor elevilor.

Educația digitală nu este un scop în sine, ci un mijloc de îmbunătățire a calității actului educațional. Utilizată corect, tehnologia sprijină învățarea, stimulează motivația elevilor și contribuie la formarea unor competențe esențiale pentru viață. Rolul profesorului rămâne central, iar competențele digitale îl ajută să răspundă provocărilor educației moderne.

Prin dezvoltarea competențelor digitale ale cadrelor didactice, educația poate răspunde mai bine cerințelor societății actuale. Profesorii pregătiți digital pot crea situații de învățare relevante, pot sprijini elevii în procesul educațional și pot contribui la formarea unor cetățeni responsabili și bine pregătiți pentru viitor.

Bibliografie

https://www.oecd.org/en
https://documents.worldbank.org/
https://unevoc.unesco.org/
https://education.ec.europa.eu/
https://educatia21.reviste.ubbcluj.ro/
https://www.sciencedirect.com/

Predarea și învățarea cu ajutorul tehnologiilor digitale

Informatician: Hlușneac Elena
Școala Gimnazială „Miron Costin”, Suceava

Societatea contemporană se află într-un proces continuu de transformare, determinat în principal de evoluția rapidă a tehnologiilor digitale. Aceste tehnologii au devenit parte integrantă a vieții cotidiene și influențează profund modul în care oamenii comunică, muncesc, se informează și învață. Educația, ca domeniu esențial al formării individului, nu putea rămâne izolată de aceste schimbări, fiind nevoită să se adapteze permanent noilor realități sociale, culturale și tehnologice.

În trecut, școala reprezenta principalul spațiu de desfășurare a procesului educațional. Manualele tipărite, explicațiile profesorului și evaluările tradiționale constituiau baza activității didactice. Elevul avea, de cele mai multe ori, un rol pasiv, fiind receptorul informațiilor transmise. Accentul era pus pe memorare și reproducere, iar succesul școlar era măsurat prin capacitatea de a reda corect conținuturile învățate. Acest model educațional a funcționat eficient într-un anumit context istoric, însă schimbările rapide ale societății moderne au evidențiat limitele sale.

În prezent, informația este accesibilă aproape instantaneu. Prin intermediul internetului și al dispozitivelor digitale, elevii pot accesa o varietate mare de surse de informare, pot găsi rapid răspunsuri la întrebări și pot învăța independent, inclusiv în afara cadrului formal al școlii. În acest context, rolul educației se schimbă semnificativ. Școala nu mai este singura sursă de cunoaștere, ci devine un spațiu de formare a competențelor necesare pentru înțelegerea, selecția și utilizarea critică a informațiilor.

Predarea și învățarea cu ajutorul tehnologiilor digitale reprezintă un răspuns firesc la aceste transformări. Integrarea tehnologiei în educație nu presupune renunțarea la valorile tradiționale ale școlii, ci adaptarea acestora la noile condiții sociale. Scopul principal al educației rămâne dezvoltarea armonioasă a elevului, însă metodele, strategiile și instrumentele utilizate se diversifică pentru a răspunde cerințelor actuale.

Tehnologiile digitale oferă oportunități importante pentru personalizarea învățării, pentru creșterea accesibilității educației și pentru implicarea activă a elevilor. Prin utilizarea acestora, elevii pot învăța în ritmul propriu, pot relua materialele ori de câte ori este necesar și pot explora subiecte de interes personal. În același timp, tehnologia aduce și provocări, legate de accesul inegal la resurse, de formarea cadrelor didactice și de utilizarea responsabilă a mediului digital.

Educația digitală este un concept complex, care se referă la utilizarea tehnologiilor informației și comunicațiilor în procesul de predare, învățare și evaluare. Aceasta include platforme de învățare online, aplicații educaționale, resurse multimedia, materiale interactive și instrumente de colaborare la distanță. Educația digitală nu se limitează exclusiv la învățarea online, ci poate fi integrată și în activitățile desfășurate față în față, sub forma lecțiilor asistate de calculator sau a învățării hibride.

Un obiectiv important al educației digitale este creșterea accesului la educație. Prin intermediul tehnologiei, resurse educaționale de calitate pot fi puse la dispoziția unui număr mare de elevi, indiferent de mediul din care provin. Acest lucru contribuie la reducerea inegalităților educaționale și la promovarea incluziunii școlare.

Un alt obiectiv major este adaptarea procesului de învățare la nevoile individuale ale elevilor. Fiecare elev are un ritm propriu de învățare, interese diferite și stiluri variate de înțelegere a

informațiilor. Tehnologia permite personalizarea conținuturilor și reluarea materialelor, sprijinind astfel o învățare mai eficientă și mai profundă.

Educația digitală contribuie, de asemenea, la dezvoltarea competențelor necesare societății moderne. Printre acestea se numără competențele digitale, gândirea critică, capacitatea de rezolvare a problemelor și abilitatea de a colabora. Aceste competențe sunt esențiale atât pentru integrarea pe piața muncii, cât și pentru învățarea pe tot parcursul vieții.

Digitalizarea educației a determinat schimbări profunde în modul de organizare și desfășurare a procesului de predare. Metodele tradiționale, bazate pe expunere și transmiterea unilaterală a informației, sunt completate de metode interactive și participative. Profesorii pot utiliza prezentări multimedia, materiale video, animații și simulări virtuale care facilitează înțelegerea conceptelor și cresc interesul elevilor pentru învățare.

Digitalizarea predării permite diversificarea strategiilor didactice. Învățarea bazată pe proiecte, învățarea colaborativă și învățarea prin descoperire pot fi susținute eficient prin utilizarea tehnologiei. Elevii sunt încurajați să caute informații, să le analizeze, să le compare și să le aplice în contexte practice.

Un alt avantaj important al digitalizării este flexibilitatea procesului educațional. Profesorii pot adapta conținuturile și metodele în funcție de nivelul clasei și de nevoile individuale ale elevilor. Comunicarea dintre profesor și elev nu mai este limitată la timpul petrecut în sala de clasă, ci poate continua în mediul digital, prin feedback constant și monitorizarea progresului.

În educația digitală, rolul profesorului se transformă semnificativ. Acesta nu mai este doar un furnizor de informații, ci devine un facilitator al învățării. Profesorul creează situații de învățare relevante, selectează resursele digitale adecvate și sprijină elevii în procesul de dobândire a cunoștințelor.

Profesorul are un rol important și în evaluarea elevilor. Evaluarea digitală permite monitorizarea progresului și oferirea de feedback rapid, contribuind la îmbunătățirea performanțelor școlare. În același timp, cadrul didactic are responsabilitatea de a forma elevii pentru utilizarea responsabilă a tehnologiei și pentru dezvoltarea unei atitudini critice față de informațiile online.

Educația digitală promovează un model de învățare centrat pe elev. Elevul devine un participant activ la procesul educațional, având posibilitatea de a-și organiza propriul parcurs de învățare. Această autonomie contribuie la creșterea motivației și a responsabilității față de învățare.

Platformele și instrumentele digitale joacă un rol esențial în organizarea și desfășurarea procesului educațional modern. Acestea oferă un cadru structurat pentru predare, învățare și evaluare, facilitând comunicarea dintre profesori și elevi. Prin intermediul platformelor digitale, profesorii pot distribui materiale educaționale, pot organiza activități și pot urmări progresul elevilor într-un mod eficient.

Platformele de management al învățării permit centralizarea resurselor educaționale și accesul facil la acestea. Elevii pot consulta materialele oricând, pot relua lecțiile și pot lucra în ritmul propriu. Această flexibilitate sprijină învățarea individualizată și contribuie la o mai bună înțelegere a conținuturilor predate.

Aplicațiile educaționale interactive reprezintă un alt instrument important al educației digitale. Acestea includ exerciții, teste, jocuri educaționale și simulări care transformă procesul de învățare într-o activitate mai atractivă. Prin utilizarea acestor aplicații, elevii sunt mai motivați să participe activ și să își dezvolte competențele într-un mod practic.

Resursele educaționale deschise oferă acces gratuit la materiale de calitate, contribuind la democratizarea educației. Profesorii pot adapta aceste resurse în funcție de nivelul elevilor și de obiectivele didactice, iar elevii pot beneficia de conținuturi variate și actualizate.

Organizarea procesului de învățare în mediul digital presupune o planificare atentă. Profesorul trebuie să stabilească obiective clare, să structureze conținuturile și să ofere instrucțiuni precise. Claritatea și coerența sunt esențiale pentru ca elevii să înțeleagă cerințele și să se implice activ în activitățile propuse.

În mediul digital, timpul de învățare poate fi gestionat mai flexibil. Elevii pot lucra individual sau în grup, pot participa la activități asincrone sau sincrone și pot primi feedback constant. Această flexibilitate contribuie la personalizarea procesului educațional și la creșterea eficienței învățării.

Evaluarea în mediul digital reprezintă o componentă importantă a educației moderne. Tehnologia permite utilizarea unor forme variate de evaluare, precum testele online, portofoliile digitale și evaluarea continuă. Aceste metode oferă o imagine mai clară asupra progresului elevilor și permit identificarea timpurie a dificultăților de învățare.

Testele online pot fi utilizate pentru verificarea cunoștințelor, iar corectarea automată oferă rezultate rapide. Portofoliile digitale permit elevilor să își prezinte lucrările și proiectele, evidențiind evoluția lor în timp. Evaluarea continuă sprijină învățarea și contribuie la îmbunătățirea performanțelor școlare.

Un avantaj important al evaluării digitale este feedback-ul rapid. Elevii pot primi imediat informații despre rezultatele obținute, ceea ce îi ajută să își corecteze greșelile și să își îmbunătățească învățarea. Evaluarea devine astfel un instrument de sprijin, nu doar de verificare.

Educația digitală oferă numeroase beneficii pentru elevi. Accesul la resurse variate, flexibilitatea învățării și posibilitatea de a învăța în ritmul propriu contribuie la creșterea motivației și a implicării. Elevii își dezvoltă competențe digitale, gândirea critică și capacitatea de colaborare, competențe esențiale pentru societatea modernă.

Profesorii beneficiază, la rândul lor, de avantajele educației digitale. Tehnologia le permite să organizeze mai eficient activitățile didactice, să monitorizeze progresul elevilor și să colaboreze cu alți profesori. De asemenea, accesul la cursuri online și resurse digitale sprijină dezvoltarea profesională continuă.

Educația digitală poate contribui semnificativ la incluziunea educațională. Elevii cu nevoi speciale sau cei din medii defavorizate pot beneficia de resurse adaptate și de suport educațional suplimentar. Tehnologia asistivă și materialele personalizate sprijină participarea activă a tuturor elevilor la procesul educațional.

Cu toate acestea, educația digitală se confruntă și cu numeroase provocări. Accesul inegal la tehnologie reprezintă una dintre cele mai mari probleme. Nu toți elevii dispun de dispozitive digitale sau de conexiune stabilă la internet, ceea ce poate accentua diferențele educaționale.

Lipsa competențelor digitale ale cadrelor didactice reprezintă o altă provocare importantă. Fără formare adecvată, tehnologia poate fi utilizată superficial sau ineficient. Este necesară organizarea unor programe de formare continuă pentru profesori, pentru a sprijini integrarea eficientă a tehnologiei în educație.

Supraîncărcarea informațională și utilizarea necorespunzătoare a tehnologiei pot afecta procesul de învățare. Elevii trebuie să fie sprijiniți în dezvoltarea gândirii critice și a capacității de a

selecta informațiile relevante. Educația pentru utilizarea responsabilă a tehnologiei devine astfel esențială.

Aspectele etice ale educației digitale sunt deosebit de importante. Protecția datelor personale, respectarea drepturilor de autor și comportamentul adecvat în mediul online trebuie să fie promovate în cadrul activităților educaționale. Profesorii au rolul de a ghida elevii și de a crea un mediu digital sigur.

Succesul educației digitale depinde de existența unor politici educaționale coerente. Autoritățile trebuie să investească în infrastructura digitală, să asigure accesul la tehnologie și să sprijine formarea cadrelor didactice. Integrarea educației digitale în curriculum trebuie realizată într-un mod echilibrat și bine planificat.

Educația digitală joacă un rol important și în contextul globalizării. Prin intermediul tehnologiei, elevii pot colabora cu persoane din alte țări, pot participa la proiecte internaționale și pot accesa resurse educaționale globale. Această deschidere contribuie la dezvoltarea competențelor interculturale și la înțelegerea diversității culturale.

În viitor, educația digitală va continua să se dezvolte, integrând tehnologii emergente precum inteligența artificială și realitatea virtuală. Aceste tehnologii pot oferi experiențe de învățare mai interactive și mai personalizate, însă utilizarea lor trebuie realizată cu responsabilitate.

În concluzie, predarea și învățarea cu ajutorul tehnologiilor digitale reprezintă o direcție esențială pentru educația contemporană. Tehnologia sprijină activitatea profesorului, facilitează implicarea elevilor și contribuie la modernizarea procesului educațional. Prin utilizarea echilibrată și responsabilă a tehnologiilor digitale, educația poate deveni mai eficientă, mai incluzivă și mai adaptată cerințelor societății actuale.

Bibliografie

https://www.unesco.org/en
https://education.ec.europa.eu/
https://www.sciencedirect.com/
https://www.routledge.com/

Utilizarea eficientă a bibliotecilor digitale în educația modernă

Informatician: Hlușneac Elena
Școala Gimnazială „Miron Costin”, Suceava

În ultimele decenii, modul în care oamenii caută, folosesc și înțeleg informația s-a schimbat profund. Tehnologia digitală a devenit o parte firească a vieții de zi cu zi, iar educația nu face excepție de la această transformare. În prezent, accesul la informație nu mai este limitat de spațiul fizic sau de programul unei biblioteci clasice. Bibliotecile digitale au apărut ca un răspuns direct la nevoile unei societăți în care cunoașterea trebuie să fie rapidă, accesibilă și actualizată.

Pentru elevi și studenți, informația este astăzi la un click distanță. În loc să caute manuale pe rafturi sau să aștepte disponibilitatea unei cărți, aceștia pot accesa resurse digitale din orice loc și la orice oră. Această schimbare a influențat profund procesul de învățare și a determinat o regândire a rolului bibliotecilor în educație.

Bibliotecile digitale nu reprezintă doar o versiune electronică a bibliotecilor tradiționale. Ele sunt sisteme complexe care reunesc colecții de resurse educaționale, instrumente de căutare, servicii de suport și posibilități de colaborare. Prin intermediul lor, utilizatorii pot accesa cărți electronice, articole științifice, materiale multimedia, baze de date și multe alte tipuri de conținut educațional.

Un aspect esențial al bibliotecilor digitale este accesul instantaneu la informație. Elevii nu mai sunt condiționați de locația fizică a bibliotecii sau de programul acesteia. Resursele sunt disponibile permanent, ceea ce permite învățarea în ritm propriu. Acest avantaj este deosebit de important pentru cei care învață la distanță sau care au un program încărcat.

Flexibilitatea oferită de bibliotecile digitale schimbă modul în care este organizat procesul educațional. Elevii pot studia dimineața, seara sau în weekend, fără restricții. De asemenea, pot alege formatul care li se potrivește cel mai bine, fie că este vorba despre texte scrise, materiale audio sau video. Astfel, învățarea devine mai adaptată nevoilor individuale.

Un alt avantaj major al bibliotecilor digitale este diversitatea resurselor disponibile. Într-o bibliotecă tradițională, spațiul fizic limitează numărul de materiale care pot fi stocate. În mediul digital, aceste limite dispar. Bibliotecile digitale pot conține mii sau chiar milioane de documente, acoperind o gamă largă de domenii și niveluri de studiu.

Actualizarea rapidă a conținutului reprezintă un alt element important. Informația științifică evoluează constant, iar bibliotecile digitale permit accesul la cele mai noi ediții de manuale, articole și studii. Spre deosebire de materialele tipărite, care pot deveni rapid depășite, resursele digitale pot fi actualizate frecvent.

Bibliotecile digitale contribuie și la reducerea costurilor asociate educației. Manualele tipărite pot fi costisitoare, iar achiziționarea lor reprezintă o povară pentru mulți elevi și studenți. Prin intermediul bibliotecilor digitale, utilizatorii pot accesa gratuit sau la costuri reduse un număr mare de resurse educaționale.

Conservarea informației este un alt avantaj important al mediului digital. Cărțile și materialele fizice se deteriorează în timp, în timp ce resursele digitale pot fi păstrate pe termen lung fără pierderi de calitate. Copiile de siguranță și stocarea în cloud protejează informația împotriva pierderii sau distrugerii.

Bibliotecile digitale nu sunt doar depozite de informație, ci și spații de interacțiune. Multe platforme oferă posibilitatea de a comunica cu bibliotecarii, de a participa la grupuri de discuții sau de a colabora cu alți utilizatori. Aceste funcții sprijină învățarea colaborativă și schimbul de idei.

Un rol important îl are și sprijinul oferit utilizatorilor. Prin chat, e-mail sau forumuri, elevii pot primi ajutor în găsirea resurselor potrivite sau în utilizarea eficientă a platformei. Astfel, bibliotecile digitale păstrează funcția de suport specifică bibliotecilor tradiționale, dar într-o formă modernă.

Utilizarea eficientă a bibliotecilor digitale presupune dezvoltarea unor competențe specifice. Elevii trebuie să învețe cum să caute informații, cum să evalueze sursele și cum să utilizeze conținutul într-un mod responsabil. Abundența informației poate deveni o provocare dacă nu este gestionată corect.

De aceea, educația informațională este esențială în contextul bibliotecilor digitale. Elevii trebuie să fie capabili să distingă între informațiile corecte și cele eronate, să verifice sursele și să respecte drepturile de autor. Bibliotecile digitale pot sprijini acest proces prin organizarea clară a conținutului și prin oferirea de resurse verificate.

Bibliotecile digitale joacă un rol important și în promovarea învățării pe tot parcursul vieții. Accesul continuu la informație permite actualizarea cunoștințelor și dezvoltarea competențelor, indiferent de vârstă sau statut profesional. Astfel, educația nu mai este limitată la perioada școlară.

În mediul educațional modern, bibliotecile digitale devin un element central al procesului de învățare. Ele susțin autonomia elevilor, stimulează curiozitatea și facilitează accesul la cunoaștere. Prin utilizarea lor eficientă, educația poate deveni mai incluzivă și mai adaptată cerințelor actuale.

În învățământul actual, bibliotecile digitale au început să ocupe un loc tot mai important. Ele nu mai sunt doar instrumente auxiliare, ci devin resurse esențiale pentru desfășurarea activităților educaționale. Profesorii, elevii și studenții folosesc aceste biblioteci pentru a obține informații actuale, pentru a aprofunda cunoștințele și pentru a susține procesul de predare și învățare.

Pentru cadrele didactice, bibliotecile digitale reprezintă un sprijin real în pregătirea lecțiilor. Profesorii pot accesa rapid materiale de specialitate, articole științifice și resurse educaționale adaptate nivelului elevilor. Acest lucru le permite să își diversifice metodele de predare și să aducă în clasă informații actualizate și relevante.

Un avantaj important al bibliotecilor digitale este posibilitatea de a selecta conținutul potrivit în funcție de obiectivele lecției. Profesorul poate alege materiale simple sau mai complexe, în funcție de nivelul clasei. Astfel, procesul de predare devine mai flexibil și mai adaptat nevoilor elevilor.

În același timp, elevii beneficiază de un acces mai ușor la informație. Aceștia pot consulta surse diferite pentru același subiect, pot compara opinii și pot înțelege mai bine conținuturile studiate. Prin utilizarea bibliotecilor digitale, elevii sunt încurajați să devină mai autonomi și mai responsabili în procesul de învățare.

Un aspect important este modul în care elevii învață să caute informația. Bibliotecile digitale oferă instrumente de căutare avansate, care permit filtrarea rezultatelor după criterii clare. Elevii pot învăța să folosească aceste instrumente pentru a găsi rapid informațiile relevante și pentru a evita sursele nesigure.

În plus, utilizarea bibliotecilor digitale contribuie la dezvoltarea gândirii critice. Elevii sunt puși în situația de a analiza informațiile, de a evalua credibilitatea surselor și de a selecta datele utile. Aceste competențe sunt esențiale într-o societate în care informația este abundentă, dar nu întotdeauna corectă.

Bibliotecile digitale sunt deosebit de importante și în învățământul superior. Studenții au nevoie de acces constant la articole științifice, lucrări de cercetare și publicații academice. Bibliotecile digitale le oferă aceste resurse într-un mod rapid și eficient, sprijinind activitatea de studiu și cercetare.

Pentru realizarea lucrărilor de licență, disertație sau doctorat, bibliotecile digitale sunt indispensabile. Studenții pot consulta baze de date internaționale și pot accesa lucrări de specialitate care altfel ar fi greu de obținut. Acest acces contribuie la creșterea calității lucrărilor academice.

Un alt avantaj al bibliotecilor digitale este posibilitatea de a salva și organiza informația. Utilizatorii pot crea liste de lectură, pot marca documente importante și pot reveni ușor la materialele studiate. Acest lucru facilitează gestionarea informației și economisește timp.

Bibliotecile digitale sprijină și colaborarea între utilizatori. Studenții și profesorii pot lucra împreună la proiecte, pot împărtăși resurse și pot discuta idei. Această colaborare contribuie la dezvoltarea competențelor sociale și academice.

Cu toate aceste beneficii, utilizarea bibliotecilor digitale presupune și anumite provocări. Una dintre cele mai importante este lipsa competențelor informaționale. Nu toți utilizatorii știu cum să caute eficient informația sau cum să evalueze sursele. Fără aceste competențe, accesul la un volum mare de informații poate deveni copleșitor.

De aceea, este necesară integrarea educației informaționale în procesul educațional. Elevii și studenții trebuie să fie instruiți în utilizarea bibliotecilor digitale și în gestionarea informației. Profesorii și bibliotecarii pot avea un rol important în acest proces, oferind îndrumare și suport.

Un alt aspect important este respectarea drepturilor de autor. Utilizarea resurselor digitale trebuie realizată în mod responsabil, cu respectarea regulilor de citare și a proprietății intelectuale. Bibliotecile digitale oferă, de obicei, informații clare despre modul corect de utilizare a materialelor, însă utilizatorii trebuie să fie conștienți de aceste reguli.

Problemele tehnice pot reprezenta, de asemenea, un obstacol. Accesul la internet, calitatea echipamentelor și funcționarea platformelor influențează utilizarea bibliotecilor digitale. Pentru a asigura un acces echitabil, este necesară investiția în infrastructura digitală.

Bibliotecile digitale contribuie la incluziunea educațională. Persoanele din zone izolate sau cu dificultăți de deplasare pot accesa resurse educaționale fără a fi nevoite să se deplaseze. De asemenea, persoanele cu dizabilități pot beneficia de formate adaptate, precum materiale audio sau texte mărite.

Un rol important al bibliotecilor digitale este acela de a susține învățarea pe tot parcursul vieții. Adulții care doresc să își dezvolte competențele sau să își schimbe domeniul profesional pot accesa resurse educaționale fără a urma un program formal de studiu. Astfel, bibliotecile digitale sprijină dezvoltarea personală și profesională.

Instituțiile de învățământ au responsabilitatea de a promova utilizarea eficientă a bibliotecilor digitale. Prin integrarea acestora în activitățile didactice, profesorii pot încuraja elevii să folosească surse sigure și să dezvolte competențe informaționale solide.

La nivel instituțional, colaborarea dintre biblioteci, profesori și administrație este esențială. O strategie clară privind utilizarea bibliotecilor digitale poate contribui la îmbunătățirea calității educației. Investițiile în resurse digitale și formarea personalului sunt pași necesari în acest sens.

În viitor, rolul bibliotecilor digitale va continua să crească. Tehnologiile emergente, precum inteligența artificială și analiza datelor, pot îmbunătăți experiența utilizatorilor. Recomandările personalizate și instrumentele inteligente de căutare vor facilita accesul la informația relevantă.

Cu toate acestea, rolul uman rămâne esențial. Bibliotecarii și profesorii au responsabilitatea de a ghida utilizatorii și de a sprijini dezvoltarea competențelor necesare utilizării eficiente a bibliotecilor digitale. Tehnologia nu poate înlocui complet îndrumarea umană.

În concluzie, bibliotecile digitale reprezintă un element central al educației moderne. Ele oferă acces rapid la informație, sprijină învățarea autonomă și contribuie la dezvoltarea competențelor informaționale. Utilizarea eficientă a acestor biblioteci poate îmbunătăți semnificativ procesul educațional.

Prin integrarea bibliotecilor digitale în activitatea didactică și prin formarea utilizatorilor, educația poate deveni mai accesibilă, mai flexibilă și mai adaptată cerințelor societății actuale. Astfel, bibliotecile digitale nu sunt doar un instrument tehnologic, ci un sprijin real pentru învățare și dezvoltare.

Utilizarea eficientă a bibliotecilor digitale contribuie la modernizarea educației și la democratizarea accesului la informație. Prin dezvoltarea competențelor informaționale și prin utilizarea responsabilă a resurselor digitale, elevii, studenții și profesorii pot beneficia pe deplin de avantajele oferite de aceste biblioteci. Educația modernă are nevoie de astfel de instrumente pentru a răspunde provocărilor prezentului și viitorului.

Bibliografie

https://astrialearning.com/
https://iite.unesco.org/
https://www.bio-conferences.org/articles/bioconf/pdf/2024/65/bioconf_btmic2024_01056.pdf

Școala dincolo de manuale: o zi de voluntariat și empatie

Profesor Măcău-Dinu Alexandra
Școala Gimnazială ,,Elena Doamna” Ploiești

Într-o atmosferă încărcată de emoție și dornică de dăruire, elevii clasei a IV-a B de la **Şcoala Gimnazială „Elena Doamna” Ploiești** au trăit o experiență deosebită în preajma Sărbătorilor de iarnă: vizita la **Casa Alexandra**, un centru de zi dedicat sprijinirii copiilor aflați în dificultate.

Această inițiativă, coordonată de învățătoare alături de părinți, a urmărit nu doar oferirea de daruri și momente de bucurie copiilor de la Casa Alexandra, ci și cultivarea empatiei, responsabilității sociale și spiritului comunitar în rândul elevilor. Prin implicare, cei mici au descoperit că magia sărbătorilor nu constă doar în a primi, ci mai ales în a oferi.

Pregătiri cu suflet pentru o zi specială

În săptămânile premergătoare vizitei, elevii clasei a IV-a B s-au mobilizat cu entuziasm și responsabilitate. În cadrul orelor de educație civică și arte, copiii au confecționat felicitări, au împachetat cadouri și au repetat colindele tradiționale pe care aveau să le cânte la Casa Alexandra.

Directorul școlii, doamna prof. **Popescu Ramona**, a subliniat importanța acestor activități: „Prin astfel de proiecte, elevii noștri învață valori esențiale precum solidaritatea, generozitatea și respectul pentru semeni — valori ce transcend programa școlară și ne ajută să creștem tineri empatici și responsabili.”

Părinții s-au implicat și ei activ, contribuind cu bunătăți și sprijin logistic, iar învățătoarea clasei, doamna prof. **Măcău Dinu Alexandra**, i-a încurajat pe elevi să reflecteze la semnificația sărbătorilor: „Colindele nu sunt doar cântări, ci mesaje de pace și speranță. Și cadourile pe care le ducem sunt semne ale unei inimi deschise către cei care au nevoie.”

Ajunși la Casa Alexandra: întâlnire cu bucuria și emoția

În dimineața vizitei, elevii au pornit cu entuziasm spre Casa Alexandra. De cum au păşit în incinta centrului de zi, au fost întâmpinați de copii și personalul centrului cu zâmbete calde. Emoțiile au fost puternice — unii elevi și-au ascuns timiditatea, alții au început să cânte cu inimile pline de curaj și entuziasm.

Casa Alexandra, un spațiu în care copiii primesc sprijin educațional, activități recreative și mese calde, a devenit pentru câteva ore un loc al schimbului de bucurii și povești. Aici, copiii de la Școala „Elena Doamna” au avut ocazia să întâlnească copii de vârste diferite, să le ofere darurile pregătite cu grijă și să creeze legături sincere.

Colinde, zâmbete și momente emoționante

Momentul artistic a fost unul cu adevărat special. Elevii clasei a IV-a B au interpretat colinde tradiționale — unele ritmate, altele line și pline de emoție — iar atmosfera s-a umplut de căldură și spirit de sărbătoare. Aplauzele, privirile luminoase și câteva lacrimi de bucurie au transformat sala într-un spațiu plin de energie pozitivă.

„Când am început să cântăm, inima mea bătea foarte tare, dar când am văzut cât de fericiți erau prietenii noștri de la Casa Alexandra, mi-am dat seama că tot efortul nostru a meritat,” a spus unul dintre elevi.

Copiii de la Casa Alexandra au răspuns cu cântece proprii, jocuri și mici momente de recitare, făcând schimbul cultural și uman cu adevărat memorabil. S-a simțit cum muzica și joaca pot uni oameni din contexte diferite și pot crea poduri de prietenie.

Dăruri cu semnificație: mai mult decât obiecte

Cadourile pregătite de elevii clasei a IV-a B nu au fost simple pachete — fiecare conținea un mesaj personalizat, o felicitare și un zâmbet sincer. Darurile au fost primite cu entuziasm și recunoștință de fiecare copil de la centru.

Unul dintre părinți a remarcat: „Am văzut cum, în ochii copiilor noștri, a crescut capacitatea de a dărui fără a aștepta nimic în schimb. Aceasta este o lecție de viață mai importantă decât orice lecție de la școală."

Această experiență le-a oferit elevilor o perspectivă reală asupra faptului că darul cel mai de preț nu este neapărat cel material, ci timpul petrecut, zâmbetele împărtășite și gesturile de bunătate.

Reflecții și concluzii: lecții ce vor rămâne mult timp

La finalul vizitei, elevii au primit diplome de participare și au schimbat promisiuni de a reveni la Casa Alexandra. Întorcându-se spre școală, fiecare copil a povestit despre ceea ce a simțit și a învățat:

„Am înțeles că printr-un simplu cântec poți să aduci lumină în inima cuiva."

„Mi-a plăcut să ofer ceva din suflet."

„Vreau să ajut oamenii mereu, nu doar de sărbători."

Doamna învățătoare a concluzionat: „Această vizită nu a fost doar o activitate extrascolară — a fost o lecție despre umanitate, compasiune și responsabilitate socială. Sunt mândră de elevii mei și de modul în care au înțeles să dăruiască puțin din ceea ce au."

Impactul asupra comunității școlare

Vizita la Casa Alexandra a avut efecte vizibile în întreaga comunitate școlară: elevii au devenit mai deschiși în a iniția proiecte de voluntariat, iar părinții și colegii au fost inspirați să se implice în acțiuni similare. Activitatea a fost un exemplu de bună practică, dovedind că educația nu se oprește în sala de clasă, ci se extinde în comunitate și în inimile oamenilor.

Această zi specială a devenit subiect de discuție în orele de istorie, română și educație civică, iar profesorii au observat un interes crescut al elevilor pentru inițiative care aduc schimbări pozitive în societate.

Vizita elevilor clasei a IV-a B de la Școala Gimnazială „Elena Doamna" Ploiești la Casa Alexandra a fost mult mai mult decât un simplu gest de bunătate — a fost o experiență formativă, emoționantă și educativă. Prin muzică, daruri și dialoguri sincere, elevii au învățat cât de puternică poate fi o clipă de conectare umană și cât de important este să fim alături de cei din jur.

Această acțiune rămâne un exemplu strălucit de implicare civică și responsabilitate socială, iar ecourile sale vor continua să inspire atât elevii, cât și întreaga comunitate.

BINE ATI VENIT
CASA
ALEXANDRA
INFO
IEȘIRE

Tehnologiile digitale în procesul de evaluare educațională

m.i. Hlușneac Bogdan
Colegiul Tehnic „Alexandru Ioan Cuza”, Suceava

Educația actuală traversează o perioadă de schimbare profundă, iar tehnologiile digitale au un rol tot mai important în acest proces. Modul în care elevii învață, sunt evaluați și primesc feedback s-a modificat semnificativ față de modelul tradițional. Evaluarea educațională, ca parte esențială a actului didactic, nu mai este limitată la testele scrise și la notarea clasică, ci se extinde către metode moderne, sprijinite de instrumente digitale.

În școala contemporană, evaluarea nu are doar rolul de a măsura nivelul de cunoștințe, ci și de a sprijini învățarea. Prin utilizarea tehnologiilor digitale, evaluarea devine mai flexibilă, mai rapidă și mai adaptată nevoilor fiecărui elev. Accentul se mută de la simpla verificare a informațiilor memorate către înțelegere, aplicare și reflecție.

Tehnologiile digitale permit diversificarea formelor de evaluare. Profesorii pot utiliza teste online, chestionare interactive, platforme educaționale sau aplicații care oferă feedback imediat. Astfel, evaluarea devine un proces continuu, integrat în activitatea zilnică de la clasă, nu doar un moment final de verificare.

Un avantaj important al evaluării digitale este rapiditatea. Rezultatele pot fi obținute imediat, iar elevii primesc feedback în timp real. Acest lucru îi ajută să își corecteze greșelile și să își îmbunătățească performanța. În plus, profesorii pot identifica mai ușor dificultățile întâmpinate de elevi și pot adapta activitățile de învățare.

Prin intermediul tehnologiei, evaluarea poate fi personalizată. Fiecare elev are propriul ritm de învățare, iar instrumentele digitale permit adaptarea sarcinilor în funcție de nivelul și progresul individual. Elevii pot relua exercițiile, pot primi explicații suplimentare și pot avansa atunci când sunt pregătiți.

Evaluarea formativă este sprijinită în mod special de tehnologiile digitale. Aceasta urmărește progresul elevului pe parcursul învățării și oferă informații utile pentru îmbunătățirea rezultatelor. Platformele digitale permit monitorizarea continuă a activității elevilor și oferă date relevante despre evoluția acestora.

Un alt aspect important este creșterea implicării elevilor. Evaluarea digitală poate fi mai atractivă decât metodele tradiționale. Testele interactive, jocurile educaționale și activitățile multimedia stimulează interesul și motivația elevilor. În acest fel, evaluarea nu mai este percepută ca o sursă de stres, ci ca o oportunitate de învățare.

Tehnologiile digitale contribuie și la dezvoltarea competențelor digitale ale elevilor. Prin participarea la evaluări online, aceștia învață să utilizeze platforme digitale, să respecte reguli și să gestioneze informațiile în mod responsabil. Aceste competențe sunt esențiale în societatea actuală.

Profesorul are un rol esențial în utilizarea eficientă a evaluării digitale. Alegerea instrumentelor potrivite, formularea corectă a itemilor și interpretarea rezultatelor sunt responsabilități importante. Tehnologia nu poate înlocui judecata profesională a profesorului, ci o completează.

Un beneficiu important al evaluării digitale este obiectivitatea. Testele automatizate reduc riscul erorilor de corectare și asigură un tratament echitabil pentru toți elevii. În același timp, profesorii pot analiza mai ușor rezultatele și pot observa tendințe sau dificultăți comune.

Evaluarea sumativă poate fi, de asemenea, realizată cu ajutorul tehnologiei. Testele finale, evaluările standardizate sau examenele online sunt exemple de utilizare a instrumentelor digitale în acest scop. Cu toate acestea, este important ca aceste evaluări să fie bine concepute și să respecte principiile corectitudinii și securității.

Un aspect sensibil al evaluării digitale este asigurarea integrității academice. Profesorii trebuie să adopte măsuri pentru prevenirea fraudei și pentru protejarea datelor elevilor. Utilizarea unor platforme sigure și stabilirea unor reguli clare sunt esențiale în acest context.

Tehnologiile digitale pot sprijini și evaluarea competențelor complexe. Proiectele digitale, portofoliile electronice și prezentările multimedia permit evaluarea creativității, a gândirii critice și a capacității de colaborare. Astfel, evaluarea devine mai apropiată de cerințele reale ale vieții și ale pieței muncii.

Un alt avantaj este accesibilitatea. Elevii pot participa la evaluări de la distanță, ceea ce este util în situații speciale sau în contexte de învățare online. Evaluarea digitală asigură continuitatea procesului educațional și în afara sălii de clasă.

Cu toate acestea, utilizarea tehnologiilor digitale în evaluare presupune și anumite provocări. Diferențele de acces la tehnologie pot crea inegalități între elevi. Este important ca școala să identifice soluții pentru a asigura acces echitabil tuturor cursanților.

De asemenea, supraîncărcarea cognitivă poate fi o problemă atunci când instrumentele digitale sunt utilizate excesiv sau necorespunzător. Evaluarea trebuie să fie clară, bine structurată și adaptată nivelului elevilor. Simplitatea și claritatea sunt esențiale pentru eficiența evaluării.

În procesul de evaluare digitală, feedback-ul joacă un rol central. Comentariile clare și constructive ajută elevii să înțeleagă unde au greșit și ce pot îmbunătăți. Tehnologia facilitează oferirea acestui feedback într-un mod rapid și eficient.

În concluzie, tehnologiile digitale pot transforma evaluarea educațională într-un proces mai eficient, mai echitabil și mai orientat spre elev. Utilizate corect, acestea sprijină învățarea și contribuie la dezvoltarea competențelor necesare în societatea modernă.

Pe lângă avantajele evidente, utilizarea tehnologiilor digitale în evaluarea educațională ridică și o serie de provocări care trebuie analizate cu atenție. Unul dintre cele mai frecvente aspecte semnalate este nivelul diferit de pregătire digitală al cadrelor didactice. Nu toți profesorii se simt confortabil în utilizarea instrumentelor digitale, iar acest lucru poate influența calitatea evaluării.

Pentru ca evaluarea digitală să fie eficientă, este necesar ca profesorii să beneficieze de formare continuă. Cursurile de perfecționare și atelierele practice pot sprijini dezvoltarea competențelor necesare utilizării platformelor digitale. În acest mod, cadrele didactice pot învăța să selecteze instrumentele potrivite și să le folosească în mod corect în procesul de evaluare.

Un alt element important îl reprezintă infrastructura tehnologică. Evaluarea digitală presupune existența unor dispozitive funcționale și a unei conexiuni stabile la internet. În lipsa acestora, procesul de evaluare poate fi afectat, iar elevii pot întâmpina dificultăți. De aceea, este esențial ca școlile să fie dotate corespunzător și să existe soluții alternative pentru situațiile neprevăzute.

Diferențele de acces la tehnologie pot conduce la inegalități în procesul de evaluare. Unii elevi dispun de resurse digitale moderne, în timp ce alții au acces limitat. Pentru a asigura echitatea,

profesorii trebuie să țină cont de aceste diferențe și să adapteze metodele de evaluare în funcție de contextul fiecărei clase.

Securitatea datelor reprezintă un alt aspect important al evaluării digitale. Informațiile personale ale elevilor trebuie protejate, iar platformele utilizate trebuie să respecte normele de confidențialitate. Profesorii au responsabilitatea de a utiliza instrumente sigure și de a informa elevii cu privire la regulile de protecție a datelor.

Evaluarea digitală poate contribui la reducerea stresului asociat testelor tradiționale. Atunci când evaluarea este realizată sub formă de activități interactive sau exerciții progresive, elevii se simt mai relaxați și mai implicați. Acest lucru favorizează obținerea unor rezultate mai apropiate de nivelul real de pregătire.

Un rol important îl are feedback-ul oferit elevilor. Tehnologiile digitale permit transmiterea rapidă a comentariilor și a sugestiilor de îmbunătățire. Feedback-ul clar și constructiv îi ajută pe elevi să înțeleagă ce au de îmbunătățit și să își corecteze greșelile. Astfel, evaluarea devine un proces de învățare continuă.

Evaluarea competențelor practice este, de asemenea, sprijinită de tehnologia digitală. Portofoliile electronice, proiectele digitale și prezentările multimedia permit evaluarea unor abilități precum creativitatea, gândirea critică și capacitatea de colaborare. Aceste metode oferă o imagine mai completă asupra progresului elevilor.

Profesorii pot utiliza datele obținute în urma evaluării digitale pentru a-și adapta strategiile didactice. Analiza rezultatelor permite identificarea punctelor slabe și ajustarea conținuturilor de predare. Astfel, evaluarea contribuie direct la îmbunătățirea procesului educațional.

Un alt avantaj al evaluării digitale este flexibilitatea. Elevii pot susține evaluări în diferite momente, în funcție de ritmul propriu de învățare. Această flexibilitate este utilă în special în situații de învățare online sau hibridă, când prezența fizică nu este posibilă.

Totodată, evaluarea digitală încurajează responsabilitatea elevilor față de propria învățare. Accesul constant la rezultate și feedback îi determină pe elevi să își monitorizeze progresul și să își stabilească obiective clare. În acest mod, elevii devin mai conștienți de propriul parcurs educațional.

În procesul de evaluare digitală, profesorul rămâne figura centrală. Tehnologia oferă instrumente utile, dar deciziile pedagogice aparțin cadrului didactic. Alegerea momentului evaluării, formularea cerințelor și interpretarea rezultatelor necesită experiență și discernământ profesional.

Este important ca evaluarea digitală să fie utilizată în completarea metodelor tradiționale, nu ca o înlocuire totală a acestora. Combinația dintre evaluarea clasică și cea digitală poate conduce la rezultate mai echilibrate și mai relevante. Fiecare metodă are avantajele și limitele sale.

Perspectivele de viitor ale evaluării educaționale sunt strâns legate de evoluția tehnologică. Inteligența artificială, analiza datelor și platformele adaptive pot oferi evaluări tot mai personalizate. Cu toate acestea, este esențial ca utilizarea acestor tehnologii să fie realizată cu responsabilitate și atenție la nevoile elevilor.

În viitor, evaluarea educațională va pune un accent tot mai mare pe dezvoltarea competențelor, nu doar pe acumularea de cunoștințe. Tehnologiile digitale pot sprijini acest proces prin evaluări complexe și relevante pentru viața reală. Astfel, elevii vor fi mai bine pregătiți pentru provocările societății moderne.

În concluzie, tehnologiile digitale joacă un rol important în modernizarea evaluării educaționale. Utilizate corect, acestea contribuie la creșterea eficienței, echității și relevanței evaluării.

Profesorii, elevii și instituțiile educaționale trebuie să colaboreze pentru a valorifica potențialul acestor instrumente.

Evaluarea educațională susținută de tehnologiile digitale reprezintă o oportunitate de îmbunătățire a procesului de învățare. Prin utilizarea unor metode variate, prin feedback constant și prin adaptarea la nevoile elevilor, evaluarea devine un instrument de sprijin real. Articolul evidențiază importanța integrării echilibrate a tehnologiei în evaluare, cu respectarea principiilor pedagogice și a valorilor educaționale.

Bibliografie

https://www.oecd.org/

https://hal.science/hal-05298120v1/document

Utilizarea tehnologiilor digitale pentru a include includerea, personalizarea și implicarea activă a cursanților

mi Hlușneac Bogdan
Colegiul Tehnic „Alexandru Ioan Cuza”, Suceava

Educația contemporană se află într-un proces continuu de transformare, influențat în mod direct de dezvoltarea rapidă a tehnologiilor digitale. În ultimele decenii, tehnologia a devenit o componentă esențială a vieții cotidiene, iar impactul său asupra școlii este din ce în ce mai vizibil. Modul în care elevii învață, comunică și se raportează la informație s-a schimbat semnificativ, iar sistemul educațional trebuie să răspundă acestor schimbări.

Tehnologiile digitale oferă numeroase oportunități pentru îmbunătățirea procesului educațional. Ele permit accesul rapid la informație, diversificarea metodelor de predare și adaptarea învățării la nevoile fiecărui elev. În acest context, rolul profesorului se modifică, trecând de la simplu furnizor de informații la ghid și facilitator al învățării.

Un aspect important al utilizării tehnologiilor digitale în educație este incluziunea. Școala modernă trebuie să ofere șanse egale tuturor elevilor, indiferent de nivelul de pregătire, mediul social sau eventualele dificultăți de învățare. Tehnologia poate sprijini acest obiectiv prin oferirea de resurse adaptate și prin crearea unor medii de învățare flexibile.

Prin intermediul platformelor digitale, elevii pot accesa materiale educaționale în ritmul propriu. Cei care întâmpină dificultăți pot relua lecțiile, pot urmări explicații suplimentare și pot exersa până când înțeleg conținutul. În același timp, elevii avansați pot aprofunda materia și pot explora subiecte noi, fără a fi limitați de ritmul clasei.

Personalizarea învățării reprezintă un alt beneficiu major al tehnologiilor digitale. Fiecare elev are un stil propriu de învățare, iar metodele tradiționale nu reușesc întotdeauna să răspundă tuturor nevoilor. Prin utilizarea instrumentelor digitale, profesorii pot adapta activitățile didactice în funcție de interesele și nivelul fiecărui cursant.

Aplicațiile educaționale, platformele de învățare și resursele multimedia permit diversificarea conținutului. Elevii pot învăța prin texte, imagini, materiale video sau activități interactive. Această varietate contribuie la o mai bună înțelegere a informațiilor și la creșterea motivației pentru învățare.

Implicarea activă a cursanților este un obiectiv esențial al educației moderne. Elevii nu mai trebuie să fie simpli receptori ai informației, ci participanți activi la procesul de învățare. Tehnologiile digitale sprijină acest demers prin crearea unor contexte de învățare interactive și colaborative.

Prin utilizarea instrumentelor digitale, elevii pot lucra în echipă, pot discuta idei și pot realiza proiecte comune. Colaborarea online depășește limitele sălii de clasă și permite schimbul de experiență cu alți elevi sau profesori. Astfel, învățarea devine mai dinamică și mai relevantă.

Un alt avantaj al tehnologiei în educație este accesul rapid la informații actualizate. Manualele tipărite pot deveni depășite, în timp ce resursele digitale pot fi actualizate constant. Elevii au astfel posibilitatea de a lucra cu informații recente și de a înțelege mai bine realitățile actuale.

Tehnologia facilitează și evaluarea procesului de învățare. Testele online, chestionarele interactive și feedback-ul în timp real permit profesorilor să monitorizeze progresul elevilor. Evaluarea devine astfel un instrument de sprijin pentru învățare, nu doar un mijloc de verificare a cunoștințelor.

De asemenea, elevii pot primi feedback rapid, ceea ce îi ajută să își corecteze greșelile și să își îmbunătățească performanța. Acest tip de evaluare contribuie la dezvoltarea autonomiei și a responsabilității față de propria învățare.

În contextul educației incluzive, tehnologiile digitale pot sprijini elevii cu nevoi educaționale speciale. Există aplicații și instrumente adaptate care facilitează accesul la conținut pentru elevii cu dizabilități de vedere, auz sau dificultăți de învățare. Astfel, tehnologia contribuie la reducerea barierelor educaționale.

Un alt element important este dezvoltarea competențelor digitale ale elevilor. Utilizarea tehnologiei în educație nu se limitează la transmiterea de informații, ci include formarea unor abilități necesare în societatea actuală. Elevii învață să caute informații, să le analizeze și să le utilizeze în mod responsabil.

Profesorii au un rol esențial în ghidarea acestui proces. Ei trebuie să îi învețe pe elevi cum să folosească tehnologia în mod eficient și etic. Educația digitală presupune și dezvoltarea gândirii critice, astfel încât elevii să poată evalua corect informațiile disponibile online.

Integrarea tehnologiilor digitale în educație presupune și schimbarea metodelor de predare. Lecțiile pot deveni mai atractive prin utilizarea prezentărilor multimedia, a simulărilor și a activităților interactive. Aceste metode stimulează interesul elevilor și contribuie la o mai bună înțelegere a conținuturilor.

În același timp, profesorii trebuie să găsească un echilibru între metodele tradiționale și cele digitale. Tehnologia nu trebuie să înlocuiască complet interacțiunea directă, ci să o completeze. Relația profesor–elev rămâne esențială pentru succesul educațional.

Educația digitală contribuie și la dezvoltarea învățării pe tot parcursul vieții. Accesul la resurse online permite elevilor și adulților să își actualizeze cunoștințele și să își dezvolte competențele în mod continuu. Astfel, educația devine un proces permanent, adaptat schimbărilor societății.

În concluzie, utilizarea tehnologiilor digitale în educație oferă multiple beneficii pentru incluziune, personalizare și implicarea activă a cursanților. Aceste instrumente pot transforma procesul educațional, făcându-l mai accesibil, mai flexibil și mai eficient.

Deși avantajele utilizării tehnologiilor digitale în educație sunt numeroase, integrarea acestora nu este lipsită de provocări. Una dintre cele mai importante dificultăți este nivelul diferit al competențelor digitale în rândul profesorilor. Nu toate cadrele didactice au avut ocazia să se formeze în acest domeniu, iar lipsa experienței poate genera nesiguranță în utilizarea tehnologiei la clasă.

Pentru ca tehnologia să fie folosită eficient, este necesară formarea continuă a profesorilor. Cursurile de perfecționare, atelierele practice și schimburile de experiență între cadrele didactice pot contribui la dezvoltarea competențelor digitale. Profesorii trebuie sprijiniți să înțeleagă nu doar cum funcționează instrumentele digitale, ci și cum pot fi acestea integrate în mod pedagogic în activitatea didactică.

Un alt obstacol important este accesul inegal la tehnologie. Nu toți elevii dispun de dispozitive digitale sau de o conexiune stabilă la internet. Această situație poate accentua diferențele dintre elevi și poate afecta procesul de învățare. În acest context, școala și autoritățile educaționale au responsabilitatea de a identifica soluții pentru a asigura acces echitabil la resursele digitale.

În ciuda acestor dificultăți, tehnologia rămâne un instrument valoros pentru educație, dacă este utilizată în mod responsabil. Profesorii trebuie să stabilească reguli clare privind utilizarea dispozitivelor digitale și să promoveze un comportament echilibrat. Elevii trebuie învățați că tehnologia este un mijloc de învățare, nu doar o sursă de divertisment.

Rolul profesorului este esențial în procesul de integrare a tehnologiilor digitale. Cadrul didactic este cel care planifică activitățile, selectează resursele și creează contexte de învățare relevante. Tehnologia nu poate înlocui profesorul, ci îl sprijină în activitatea sa. Relația dintre profesor și elev rămâne un factor cheie pentru succesul educațional.

Implicarea activă a elevilor este influențată în mod direct de modul în care sunt concepute activitățile digitale. Lecțiile interactive, proiectele colaborative și exercițiile practice îi determină pe elevi să participe activ și să își asume responsabilitatea pentru propria învățare. Atunci când elevii sunt implicați, motivația lor crește, iar rezultatele școlare se îmbunătățesc.

Tehnologiile digitale pot contribui și la dezvoltarea competențelor sociale. Lucrul în echipă, comunicarea online și colaborarea la proiecte comune îi ajută pe elevi să își dezvolte abilități importante pentru viața profesională. Profesorul are rolul de a ghida aceste activități și de a promova respectul și cooperarea.

Un alt aspect important este utilizarea tehnologiei pentru evaluare. Evaluarea digitală oferă posibilitatea monitorizării continue a progresului elevilor. Testele online și feedback-ul rapid permit identificarea dificultăților și adaptarea activităților didactice. Astfel, evaluarea devine un proces de sprijin pentru învățare.

Educația incluzivă este susținută în mod semnificativ de tehnologiile digitale. Elevii cu dificultăți de învățare sau cu nevoi speciale pot beneficia de instrumente adaptate, care facilitează accesul la conținut. Materialele audio, textele interactive și aplicațiile educaționale contribuie la reducerea barierelor și la crearea unui mediu educațional accesibil tuturor.

Personalizarea învățării este strâns legată de utilizarea tehnologiei. Profesorii pot adapta sarcinile de lucru în funcție de nivelul și interesele elevilor. Această abordare sprijină progresul fiecărui cursant și contribuie la creșterea încrederii în sine. Elevii se simt valorizați atunci când învățarea este adaptată nevoilor lor.

Un alt beneficiu al tehnologiilor digitale este sprijinirea învățării pe tot parcursul vieții. Accesul la resurse online permite continuarea învățării și după finalizarea studiilor formale. Elevii și adulții pot reveni oricând asupra informațiilor și pot învăța lucruri noi, în funcție de interesele personale sau profesionale.

În același timp, utilizarea tehnologiei trebuie să fie însoțită de dezvoltarea gândirii critice. Elevii trebuie să fie învățați să analizeze informațiile, să verifice sursele și să evite dezinformarea. Profesorii joacă un rol important în acest proces, prin activități care stimulează reflecția și analiza.

Perspectivele de viitor ale educației digitale sunt strâns legate de evoluția tehnologiei. Inteligența artificială, realitatea virtuală și aplicațiile interactive pot oferi experiențe de învățare tot mai personalizate. Cu toate acestea, succesul acestor tehnologii depinde de modul în care sunt integrate în procesul educațional.

Educația trebuie să rămână centrată pe elev, iar tehnologia trebuie să sprijine acest obiectiv. Utilizarea responsabilă și echilibrată a instrumentelor digitale poate contribui la îmbunătățirea calității educației. Profesorii, elevii și instituțiile educaționale trebuie să colaboreze pentru a valorifica potențialul tehnologiei.

În concluzie, utilizarea tehnologiilor digitale pentru incluziune, personalizare și implicarea activă a cursanților reprezintă o direcție importantă pentru educația modernă. Deși există provocări, beneficiile sunt semnificative atunci când tehnologia este utilizată corect. Prin formare, sprijin și colaborare, educația poate deveni mai accesibilă și mai adaptată nevoilor actuale.

Tehnologiile digitale au capacitatea de a transforma educația într-un proces mai flexibil, mai incluziv și mai orientat spre elev. Prin utilizarea lor responsabilă, școala poate răspunde cerințelor societății contemporane și poate sprijini dezvoltarea fiecărui cursant. Articolul evidențiază importanța integrării echilibrate a tehnologiei în educație, cu accent pe rolul profesorului și pe nevoile elevilor.

Bibliografie

https://www.researchgate.net/publication/384876996_What_uses_of_digital_technology_support_and_enhance_the_learning_and_the_engagement_of_diverse_learners_in_high_school_classes

https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S2666412722000137

Familiarizarea cadrelor didactice cu noțiunea de cetățenie digitală

mi Hlușneac Bogdan
Colegiul Tehnic „Alexandru Ioan Cuza”, Suceava

Trăim într-o perioadă în care tehnologia digitală este prezentată în aproape toate aspectele vieții cotidiene. Comunicăm online, ne informăm de pe internet, lucrăm cu ajutorul dispozitivelor digitale și petrecem mult timp în spațiul virtual. În acest context, educația are responsabilitatea de a pregăti elevii pentru a face față realităților unei lumi profund digitalizate. Un rol esențial în acest proces îl au cadre didactice, care trebuie să înțeleagă și să promoveze conceptul de cetățenie digitală.

Cetățenia digitală se referă la modul în care o persoană se comportă în mediul online, la felul în care folosește tehnologia și la responsabilitatea pe care o are față de sine și față de celalți. Nu este suficient ca elevii să știi să folosească un calculator sau un telefon. Ei trebuie să învețe cum să utilizeze tehnologia într-un mod sigur, etic și responsabil. Pentru ca acest lucru să fie posibil, profesorii trebuie, la rândul lor, să fie familiarizați cu noțiunea de cetățenie digitală.

Elevii de astăzi sunt adesea numiți „nativi digitali”. Ei cresc înconjurați de tehnologie și folosesc internetul de la vârste foarte mici. Cu toate acestea, faptul că sunt obișnuiți cu dispozitivele digitale nu înseamnă că știu automat cum să le folosească în mod corect. De multe ori, elevii nu conștientizează riscurile mediului online și nici consecințele comportamentului lor digital.

În acest context, școala are un rol esențial. Educația nu mai înseamnă transmiterea de informații, ci și formarea unor atitudini și valori. Profesorii trebuie să îi ajute pe elevi să înțeleagă ce înseamnă să fii un cetățean digital responsabil. Acest lucru presupune respectarea celorlalți, protejarea propriei identități digitale și utilizarea conștientă a tehnologiei.

Un prim pas în familiarizarea cadrelor didactice cu cetățenia digitală este înțelegerea importanței acestui concept. Mediul online oferă oportunități, dar vine și riscuri. Informațiile pot fi distribuite foarte rapid, iar greșelile pot avea efecte pe termen lung. De aceea, profesorii trebuie să fie conștienți de impactul pe care îl are comportamentul digital asupra vieții personale și profesionale.

Cetățenia digitală nu se rezumă doar la respectarea unor reguli. Ea presupune implicare activă și responsabilitate. Un cetățean digital nu este doar un utilizator pasiv al tehnologiei, ci o persoană care contribuie pozitiv la comunitatea online. Elevii trebuie să învețe să comunice respectuos, să colaboreze și să manifeste empatie în mediul digital.

Un aspect foarte important al cetățeniei digitale este protejată informațiilor personale. Mulți elevi nu realizează cât de ușor pot fi expuse datele lor în mediul online. Fotografiile, mesajele și informațiile personale pot fi distribuite fără acordul lor și pot ajunge la persoane necunoscute. Profesorii au responsabilitatea de a discuta cu elevii despre confidențialitate și siguranță online.

Cadrele didactice trebuie, la rândul lor, să fie exemplu de bune practici. Modul în care profesorii folosesc rețelele sociale, comunică online sau gestionează informațiile digitale transmit elevilor mesaje importante. Un comportament responsabil din partea profesorilor contribuie la formarea unor obiceiuri corecte în rândul elevilor.

Un alt element esențial al cetățeniei digitale este respectarea drepturilor de autor. Internetul face foarte ușoară copierea și distribuirea conținutului, dar acest lucru nu este întotdeauna legal sau etic. Elevii trebuie să învețe că munca intelectuală aparține autorilor și că utilizarea ei trebuie să facă

cu respectarea regulilor. Profesorii pot contribui la acest proces prin explicarea noțiunilor de citare și plagiat.

Hărțuirea online a problemei tot mai frecventă în mediul școlar. Cyberbullying-ul poate avea efecte grave asupra stării emoționale a elevilor. Comentariile jignitoare, distribuirea de imagini fără acord și mesajele agresive pot afecta profund victimele. Educația pentru cetățenie digitală trebuie să includă discuții despre respect, empatie și consecințe comportamentului online.

Profesorii au un rol esențial în prevenirea și combaterea hărțuirii digitale. Prin activități educative și discuții, pot aceștia climat de încredere în care să se deschidă să se simtă în siguranță. De asemenea, elevii trebuie să încurajați să raporteze situațiile de hărțuire și să nu rămână pasivi în fața acestora.

Un alt aspect important este amprent digitală. Tot ceea ce este publicat online poate rămâne accesibil mult timp. Elevii trebuie să înțeleagă că postările lor pot influența modul în care sunt percepute în viitor. Admiterea la facultate sau angajarea pot fi influențate de informații disponibile online despre o persoană.

Profesorii pot ajuta elevii să construiască o identitate digitală pozitivă. Acest lucru presupune publicarea de conținut adecvat, utilizarea unui limbaj respectuos și evitarea situațiilor care pot afecta reputația personală. Educația pentru cetățenie digitală trebuie să includă și aceste aspecte.

Dezvoltarea competențelor digitale este strâns legată de cetățenia digitală. Elevii trebuie să știe să caute informații, să le evalueze și să le folosească în mod corect. Nu toate informațiile pe internet sunt adevărate sau utile. Gândirea critică este esențială în mediul digital.

Profesorii pot sprijini dezvoltarea gândirii critice prin activități care implică analiza surselor și verificarea informațiilor. Elevii trebuie să încurajați să pună întrebări și să nu accepte informații fără a le verifica. Aceste competențe sunt esențiale pentru formarea unor cetățeni digitale responsabili.

În concluzie, familiarizarea cadrelor didactice cu noțiunea de cetățenie digitală este un proces necesar și continuu. Profesorii trebuie să fie pregătiți să răspundă provocărilor unei lumi digitale în continuă schimbare. Prin implicarea lor activă, educația poate contribui la formarea unor elevi responsabili, conștienți și respectuoși în mediul online.

Formarea cadrelor didactice în domeniul cetățeniei digitale trebuie să privească un proces continuu, nu ca o activitate ocazională. Tehnologia evoluează rapid, iar mediul online se schimbă constant. Din acest motiv, profesorii au nevoie de actualizare permanentă a cunoștințelor și de sprijin instituțional pentru a putea răspunde noilor provocări educaționale.

Un prim pas important îl includerea temelor legat de cetățenia digitală în programele de formare inițială a cadrelor didactice. Profesorii aflați la început de carieră trebuie să înțeleagă încă din perioada de studii universitare ce înseamnă comportamentul responsabil în mediul digital. Astfel, ei vor putea integra aceste valori în activitatea didactică încă de la primele lecții.

Formarea continuă să joace, de asemenea, un rol esențial. Cursurile, atelierele și seminarele dedicate utilizării responsabile a tehnologiei ajutătoare pe profesori să dezvolte competențele și să creeze îmbunătățirea practică educațională. În cadrul acestor activități, cadrele didactice pot învăța cum să abordeze subiecte sensibile siguranța online, protecția datelor precum și a hărțuirii digitale.

Un alt aspect important este colaborarea dintre profesori. Schimbul de experiență și de bune practici contribuie la o mai bună înțelegere a cetățeniei digitale. Profesorii pot împărtăși exemple de activități educative, pot discuta dificultățile întâmpinate și pot identifica soluții eficiente. Acest tip de colaborare consolidează comunitatea educațională și sprijină dezvoltarea profesională.

Integrarea cetățeniei digitale în activitățile didactice nu presupune crearea unei discipline separate. Temele legat de comportamentul online pot fi abordate în cadrul mai multor discipline, în funcție de conținutul lecției. De exemplu, la limba română se pot discuta aspecte legate de comunicarea respectuoasă, iar la istorie sau educație civică se pot analiza drepturile și responsabilitățile cetățeanului digital.

La disciplina din domeniul tehnologic, cetățenia digitală poate fi integrată prin activități practice. Elevii pot învăța cum să creeze parole sigure, cum să protejeze datele personale și să recunoască situațiile periculoase din mediul online. Aceste activități îi ajută să aplice în mod concret dobândite.

Rolul profesorului este esențial în crearea unui climat educațional bazat pe respect și responsabilitate. Atitudinea cadrului didactic față de tehnologie și comportamentul său online influențează în mod direct comportamentul elevilor. Profesorii care dau dovadă de responsabilitate și echilibru transmit elevilor un model pozitiv.

Este important ca profesorii să discute deschis cu elevii despre experiența lor din mediul online. Mulți elevi se confruntă cu situații dificile, dar nu știu că se adresează. Prin dialog și încredere, profesorii pot identifica problemele și pot oferi sprijin adecvat. Astfel, școala devine un spațiu sigur, inclusiv în ceea ce privește mediul digital.

Un alt element important al cetățeniei digitale este gestionarea timpului petrecut online. Elevii petrec adesea multe ore în fața ecranelor, iar acest lucru poate afecta sănătatea fizică și emoțională. Profesorii pot contribui la conștientizarea importanței echilibrului dintre activitățile online și cele offline.

Educația pentru cetățenie digitală trebuie să promoveze și să utilizeze creația unei tehnologii. Mediul digital nu este doar un spațiu al riscurilor, ci și unul al oportunităților. Elevii pot crea conținut educațional, pot colabora la proiecte și pot dezvolta competențe utile pentru viitor. Profesorii au rolul de a ghida aceste activități într-un mod constructiv.

Implicarea părinților este, de asemenea, foarte importantă. Familia și școala trebuie să colaboreze pentru a asigura un mediu digital sigur pentru elevi. Prin informare și comunicare, părinții pot înțelege mai bine riscurile mediului online și pot sprijini educația pentru cetățenie digitală.

Școala poate organiza activități de informare destinate părinților, precum întâlniri sau sesiuni de consiliere. În acest mod, părinții pot afla cum să monitorizeze activitatea online a copiilor și să discute despre comportamentul digital. Colaborarea dintre școală și familie contribuie la crearea unui cadru educațional coerent.

Un alt aspect important este adaptarea educației pentru cetățenie digitală la vârsta elevilor. Conținuturile și metodele folosite trebuie să fie adecvate nivelului de dezvoltare a acestora. Pentru elevii mici, accentul poate fi pus pe reguli simple și pe comportamentul respectuos. Pentru elevii mai mari, pot fi abordate subiecte mai complexe, precum identitatea digitală și impactul informațiilor online.

La nivel instituțional, este necesară elaborarea unor politici clare privind utilizarea tehnologiei în școală. Regulamentele interne trebuie să includă norme privind comportamentul online și utilizarea responsabilă a dispozitivelor digitale. Aceste reguli oferă un cadru clar și contribuie la prevenirea situațiilor problematice.

Educația pentru cetățenie digitală are și dimensiunea etică importantă. Elevii trebuie să înțeleagă că acțiunile lor din mediul online au consecințe reale. Respectul, empatia si responsabilitatea

sunt valori care trebuie promovate constant. Profesorii au rolul de a integra aceste valori în activitatea educațională zilnică.

Pe termen lung, dezvoltarea cetățeniei digitale contribuie la formarea unor cetățeni activi și implicați. Elevii care învață să utilizeze tehnologia în mod responsabil vor fi bine pregătiți pentru viața profesională și socială. Aceștia vor putea participa activ la comunitatea digitală și vor contribui pozitiv la dezvoltarea societăților.

În contextul actual, educația pentru cetățenie digitală nu mai este opțională. Ea o necesitate pentru școala modernă. Profesorii trebuie să fie sprijiniți și încurajați să integreze aceste teme în activitatea didactică, iar instituțiile educaționale trebuie să creeze condițiile necesare pentru acest proces.

În concluzie, familiarizarea cadrelor didactice cu noțiunea de cetățenie digitală este esențială pentru formarea elevilor responsabili și conștienți. Prin educație, dialog și colaborare, școala poate contribui la crearea unui mediu digital sigur și constructiv. Cetățenia digitală nu este doar o competență, ci o componentă importantă a educației pentru viață.

Educația pentru cetățenie digitală o provocare, dar și o oportunitate pentru sistemul educațional. Profesorii joacă un rol central în acest proces, iar formarea lor continuă este esențială. Prin implicarea tuturor actorilor educaționali, școala poate răspunde cerințelor unei societăți digitale și poate pregăti elevii pentru viitor.

Bibliografie

https://www.graduateprogram.org/
https://www.bookwidgets.com/
https://www.researchgate.net/
https://classroom.cloud/DigCit/DigitalCitizenshipGuideForEducators.pdf

SMALL STEPS FOR A GREEN WORLD

Proiect Erasmus+ KA220-SCH: Small Steps for a Green World

Dósa Izabella
Școala Gimnazială Áprily Lajos, Praid

1. Descrierea rezultatului

Școala Gimnazială Áprily Lajos, Praid a produs un set complex de rezultate educaționale, care integrează conștientizarea ecologică, competențele digitale, învățarea prin practică și implicarea comunității. Rezultatele principale includ:

1. **Rezultate practice privind mediul** – elevii au participat la activități de grădinărit ecologic, plantând legume, flori și plante aromatice, contribuind la dezvoltarea spațiilor verzi din școală. Grădina școlară a devenit un laborator viu pentru înțelegerea biodiversității, schimbărilor climatice și a responsabilității față de mediu. A fost construit și un sistem de colectare a apei de ploaie, folosit în grădină, pentru a demonstra utilizarea durabilă a resurselor.
2. **Rezultate privind reciclarea și inovarea** – elevii au participat la colectarea selectivă a hârtiei, plasticului, bateriilor și cărților. Atelierele de reciclare au transformat materiale uzate în obiecte decorative sau utile. S-au organizat expoziții, spectacole de modă reciclată și prezentări pentru comunitate, dezvoltând creativitatea și responsabilitatea ecologică.
3. **Rezultate privind nutriția responsabilă** – prin ateliere de gătit, demonstrații de conservare a alimentelor și activități de conștientizare a risipei alimentare, elevii au învățat despre alimentația sănătoasă și impactul deciziilor alimentare asupra mediului. Rezultatele au fost materializate în postere, proiecte și prezentări pentru familii.
4. **Rezultate privind economisirea energiei** – campanii și lecții despre surse regenerabile, reducerea consumului de energie, afișe educative și implementarea rutinelor ecologice în școală.
5. **Rezultate digitale** – platforma MozaWeb, materiale interactive, prezentări digitale, postere și jocuri au fost create pentru a sprijini învățarea ecologică și competențele digitale. Materialele digitale sunt folosite continuu în lecții și evenimente de diseminare.
6. **Consolidarea culturii ecologice în școală** – implicarea activă a elevilor, părinților și cadrelor didactice în activități de mediu a dus la transformarea identității școlii într-una orientată spre sustenabilitate.
7. **Implicarea elevilor și impactul asupra comunității** – activitățile au fost incluzive, integrând elevi cu nevoi speciale și promovând participarea comunității în proiecte ecologice și digitale.
8. **Colaborarea cu școli partenere** – schimbul de bune practici, participarea la întâlniri internaționale și contribuțiile digitale au consolidat cooperarea europeană și vizibilitatea proiectului.

Contribuția la obiectivele generale ale proiectului

Rezultatele Școlii Gimnaziale Áprily Lajos, Praid au sprijinit direct obiectivele proiectului:

1. **Conștientizarea ecologică și responsabilitatea climatică** – implicarea practică în grădină, reciclare, nutriție responsabilă și economisire de energie a transformat cunoștințele teoretice în acțiuni concrete.
2. **Învățare practică și experiențială** – elevii au învățat prin experiment, proiecte digitale și activități tematice.
3. **Creativitate și inovație** – atelierele de reciclare și proiectele digitale au stimulat gândirea critică și capacitatea de a propune soluții inovative pentru probleme ecologice.
4. **Competențe digitale** – integrarea resurselor digitale în educația ecologică a dezvoltat abilități digitale relevante pentru viitor.
5. **Implicarea comunității și conștientizarea extinsă** – părinți, cadre didactice și comunitatea locală au fost activ implicați în proiecte, diseminare și activități practice.
6. **Cooperarea europeană și schimbul de bune practici** – colaborarea cu școli din Italia, Turcia, Letonia și Serbia a consolidat perspectiva internațională și calitatea activităților.
7. **Sustenabilitate și utilizarea pe termen lung** – grădina, sistemele de reciclare și activitățile digitale vor fi menținute și utilizate de generațiile viitoare de elevi.

2. Obiective și relevanță

Rezultatele școlii au fost aliniate obiectivelor proiectului și Work Packages:

1. **WP Schimbări climatice și apă** – lecții despre schimbările climatice, utilizarea durabilă a apei și gestionarea resurselor; crearea și întreținerea grădinii și sistemului de colectare a apei de ploaie.
2. **WP Inovare prin reciclare** – colectare selectivă, ateliere creative de reutilizare a materialelor, expoziții și prezentări pentru comunitate.
3. **WP Nutriție responsabilă** – ateliere despre alimentația sustenabilă, reducerea risipei alimentare și gătit sănătos cu ingrediente locale și sezoniere.
4. **WP Economisirea energiei** – campanii pentru reducerea consumului, afișe educative și implementarea rutinelor ecologice în școală.
5. **Obiectiv transversal – competențe digitale** – realizarea de materiale digitale, postere interactive și prezentări prin platforme educaționale (MozaWeb, WordWall, Genially).

3. Activități desfășurate

Școala a implementat activități complexe, interdisciplinare și adaptate vârstei elevilor:

1. **Activități pregătitoare** – întâlniri interne, planificarea resurselor și participarea la întâlniri online cu partenerii.
2. **WP Schimbări climatice și apă** – lecții, postere, sărbătorirea Zilei Apei, grădină școlară, sistem de irigație cu apă de ploaie.
3. **WP Inovare prin reciclare** – introducerea punctelor de colectare, Casa Reciclării, ateliere creative, expoziții, spectacol de modă reciclată, cântece educative.
4. **WP Nutriție responsabilă** – ateliere de gătit sănătos, demonstrații de conservare, campanii anti-risipă, realizarea de postere și proiecte pentru familii.
5. **WP Economisirea energiei** – campanie Eco-Obiceiuri, afișe educative, rutine zilnice de economisire a energiei și apei.
6. **Activități digitale** – traininguri MozaWeb, creare de materiale digitale, documentare foto și video, postări online.

7. **Activități de diseminare** – expoziții, colț Erasmus+, întâlniri cu părinții, postere, calendare, abțibilduri și pixuri distribuite comunității.
8. **Evaluare continuă** – feedback de la profesori, elevi și părinți, monitorizare internă și analiza rezultatelor.
9. **Colaborare internațională** – întâlniri online, schimb de materiale și bune practici, mobilități și activități tematice comune.

4. Contribuția partenerilor

Implementarea activităților proiectului la Școala Gimnazială Áprily Lajos Praid a fost un efort colectiv, care a implicat cadre didactice, elevi, conducerea școlii, personal auxiliar și factori externi.

Echipa internă

1. **Conducerea școlii** – a asigurat sprijin organizatoric, aprobarea planurilor de activitate, alocarea resurselor și comunicarea cu părinții și instituțiile locale. Implicarea lor a garantat integrarea proiectului în viața școlii.
2. **Cadre didactice** – profesorii din ciclul primar și gimnazial au livrat lecțiile, au organizat atelierele de reciclare, nutriție și gătit sănătos, au supravegheat grădina școlii și activitățile digitale. Profesorii au participat la formări digitale pentru a sprijini calitatea rezultatelor.
3. **Personal IT și suport** – a asistat la editarea materialelor video, încărcarea materialelor digitale și pregătirea logistică pentru expoziții și activități practice precum și la activitatea de diseminare.
4. **Elevii** – au participat activ la toate activitățile, manifestând creativitate și responsabilitate în grădină, ateliere de reciclare, gătit sănătos și proiecte digitale.

Experți externi și comunitate

1. **Părinți și comunitate locală** – au sprijinit activitățile prin furnizarea de materiale reciclabile, participarea la atelierele de nutriție și prezența la expoziții și evenimente.
2. **Specialiști în mediu și reciclare** – au oferit prezentări, demonstrații și consiliere, îmbogățind activitățile educaționale și consolidând competențele ecologice ale elevilor.

Colaborarea internațională

Școala a comunicat cu partenerii din Italia, Turcia, Letonia și Serbia, pregătind materiale de diseminare, contribuind la cartea digitală și la videoclipul final, și participând la întâlniri și schimburi de bune practici. Această colaborare a extins perspectivele pedagogice și a consolidat implementarea activităților europene în școala locală.

Impact

1. Elevii au dezvoltat competențe ecologice și digitale, precum și atitudini responsabile.
2. Profesorii și-au îmbunătățit abilitățile pedagogice, digitale și de colaborare internațională.

5. Grupuri țintă și implicare

Grupul principal țintă

1. Elevii ciclului primar și gimnazial din Școala Gimnazială Áprily Lajos, Praid.
2. Cadrele didactice implicate în predarea tematicilor ecologice și digitale.

Alte grupuri țintă

1. Părinții și familiile elevilor.
2. Comunitatea locală și instituțiile partenere din Praid.

3. Școlile partenere din Italia, Turcia, Letonia și Serbia.

Modalități de implicare

1. Participarea activă a elevilor la lecții, ateliere, grădinărit, reciclare și proiecte digitale.
2. Implicarea părinților în activități de nutriție responsabilă și în evenimente de diseminare.
3. Colaborarea cu parteneri internaționali pentru schimb de bune practici și crearea produselor finale.

6. Impact și rezultate

Impact asupra elevilor

1. Creșterea nivelului de conștientizare ecologică și digitală.
2. Dezvoltarea competențelor practice, creative și de gândire critică.
3. Adoptarea de obiceiuri sustenabile și responsabilitate față de mediu.

Impact asupra cadrelor didactice

1. Dezvoltarea competențelor pedagogice integrate cu educația ecologică și digitală.
2. Îmbunătățirea capacității de colaborare internațională și de planificare a activităților de proiect.

Impact asupra școlii

1. Crearea de spații verzi și colțuri ecologice permanente.
2. Creșterea vizibilității și credibilității școlii în comunitate și la nivel european.

Impact asupra comunității

1. Creșterea implicării părinților și a instituțiilor locale în educația ecologică.
2. Dezvoltarea unei conștiințe colective privind responsabilitatea față de mediu.

Impact internațional

1. Schimbul de bune practici și metode pedagogice între școli partenere.
2. Consolidarea relațiilor internaționale pentru viitoare proiecte Erasmus+.

7. Sustenabilitate și utilizarea pe termen lung

1. **Activități practice**: grădina școlii, sistemele de reciclare și economisire a energiei vor fi menținute și utilizate de generațiile viitoare de elevi.
2. **Materiale digitale**: prezentările, jocurile și resursele digitale vor continua să fie utilizate la ore și în activități extracurriculare.
3. **Cultura instituțională**: proiectul a consolidat identitatea școlii ca promotoare a educației ecologice și digitale.
4. **Parteneriate internaționale**: relațiile stabilite vor susține schimbul de bune practici și viitoare inițiative Erasmus+.
5. **Comunitate și părinți**: implicarea continuă a părinților și colaborarea cu organizațiile locale vor menține impactul pe termen lung.

Tehnologiile digitale ca instrument educațional în informatica școlară

prof. Romanciuc Iuliana
Școala Gimnazială "Bogdan Vodă", Câmpulung Moldovenesc

Educația se află într-o perioadă de transformare profundă, iar tehnologiile digitale joacă un rol esențial în acest proces. Modul în care elevii învață, comunică și accesează informația este influențat în mod direct de evoluția tehnologică. În acest context, școala trebuie să se adapteze noilor cerințe, iar informatica devine una dintre disciplinele centrale ale educației moderne.

Tehnologiile digitale nu mai sunt doar instrumente auxiliare, ci au devenit parte integrantă a procesului educațional. În informatică, utilizarea tehnologiei nu se limitează la transmiterea de cunoștințe teoretice. Elevii învață prin practică, experimentare și rezolvarea de probleme reale. Astfel, învățarea devine mai activă și mai relevantă.

În mediul educațional actual, profesorul de informatică are un rol complex. El nu este doar un furnizor de informații, ci un ghid care îi ajută pe elevi să înțeleagă logica din spatele tehnologiei. Prin activități bine structurate, cadrul didactic îi sprijină pe elevi să dezvolte competențe digitale și să utilizeze tehnologia într-un mod responsabil.

Un avantaj important al utilizării tehnologiilor digitale în informatică este posibilitatea de a adapta procesul de predare la nivelul elevilor. Fiecare elev are un ritm propriu de învățare. Prin utilizarea aplicațiilor educaționale și a platformelor digitale, profesorul poate oferi sarcini diferențiate și poate sprijini progresul individual.

Digitalizarea educației permite accesul rapid la resurse variate. Manualele clasice sunt completate de materiale interactive, tutoriale video și aplicații educaționale. Elevii pot învăța nu doar din explicațiile profesorului, ci și prin explorare personală. Acest lucru stimulează curiozitatea și dorința de a învăța.

În informatică, utilizarea tehnologiei sprijină înțelegerea conceptelor abstracte. Algoritmii, structurile de date sau limbajele de programare pot fi dificil de înțeles doar prin explicații teoretice. Instrumentele digitale permit vizualizarea proceselor și simularea acestora, facilitând învățarea.

Un alt aspect important este dezvoltarea gândirii logice și critice. Prin activități practice, elevii învață să analizeze probleme, să caute soluții și să testeze ipoteze. Informatica, sprijinită de tehnologiile digitale, contribuie la formarea unor competențe esențiale pentru viața profesională.

Educația digitală în informatică susține și colaborarea. Platformele online permit lucrul în echipă, chiar și la distanță. Elevii pot colabora la proiecte comune, pot schimba idei și pot învăța unii de la alții. Acest tip de învățare dezvoltă competențele sociale și spiritul de cooperare.

Un rol important îl are și evaluarea educațională. Tehnologiile digitale permit utilizarea unor metode de evaluare moderne, bazate pe feedback rapid și monitorizarea progresului. Evaluarea nu mai este doar un instrument de notare, ci devine un proces care sprijină învățarea.

Prin evaluările digitale, elevii pot primi informații clare despre nivelul lor de pregătire. Testele online, proiectele digitale și portofoliile electronice oferă o imagine completă asupra competențelor dobândite. Profesorul poate adapta activitățile în funcție de rezultatele obținute.

Un alt avantaj al tehnologiei în informatică este posibilitatea de a integra învățarea în contexte reale. Elevii pot lucra la proiecte practice, pot crea aplicații simple sau pot rezolva probleme inspirate din viața cotidiană. Astfel, informatica devine mai atractivă și mai ușor de înțeles.

Digitalizarea educației contribuie și la incluziune. Elevii cu nevoi educaționale speciale pot beneficia de instrumente adaptate, care facilitează accesul la conținut. Tehnologia oferă soluții pentru personalizarea învățării și reducerea barierelor educaționale.

În același timp, este important ca utilizarea tehnologiei să fie echilibrată. Informatica nu trebuie redusă la simpla utilizare a calculatorului. Accentul trebuie pus pe înțelegerea principiilor de bază și pe dezvoltarea competențelor cognitive. Profesorul are responsabilitatea de a menține acest echilibru.

Educația digitală implică și dezvoltarea responsabilității în mediul online. Elevii trebuie să învețe să utilizeze tehnologia în mod etic și sigur. Protecția datelor, respectarea drepturilor de autor și comportamentul online sunt aspecte care trebuie abordate în cadrul orelor de informatică.

În concluzie, tehnologiile digitale reprezintă un instrument valoros în educația informatică. Ele sprijină învățarea activă, dezvoltarea competențelor și adaptarea la cerințele societății moderne. Printr-o integrare corectă, informatica poate deveni o disciplină atractivă și relevantă pentru elevi.

Deși tehnologiile digitale oferă numeroase beneficii în predarea informaticii, utilizarea lor presupune și o serie de provocări care nu pot fi ignorate. Integrarea tehnologiei în procesul educațional necesită o abordare atentă și bine planificată. Fără o strategie clară, există riscul ca tehnologia să fie folosită superficial, fără a aduce un real plus educațional.

Una dintre principalele dificultăți este nivelul diferit de pregătire digitală al cadrelor didactice. Nu toți profesorii de informatică au acces egal la formare continuă sau la resurse moderne. Chiar dacă au competențe tehnice solide, unii profesori pot întâmpina dificultăți în adaptarea metodelor pedagogice la mediul digital. Din acest motiv, formarea profesională continuă este esențială.

Profesorii trebuie să fie sprijiniți să își dezvolte nu doar competențele tehnice, ci și competențele pedagogice digitale. Integrarea tehnologiei în lecții trebuie să fie realizată în funcție de obiectivele educaționale și de nivelul elevilor. Instrumentele digitale trebuie alese cu grijă, astfel încât să sprijine învățarea și să nu devină o distragere.

Un alt aspect important este infrastructura tehnologică din școli. Pentru ca tehnologiile digitale să fie utilizate eficient, este necesar ca unitățile de învățământ să dispună de echipamente funcționale și de o conexiune stabilă la internet. Lipsa acestora poate limita semnificativ activitatea didactică și poate crea frustrări atât pentru profesori, cât și pentru elevi.

Diferențele de acces la tehnologie pot genera inegalități între elevi. Unii dispun de dispozitive performante și de internet acasă, în timp ce alții au acces limitat. În acest context, profesorul de informatică trebuie să țină cont de aceste diferențe și să adapteze activitățile astfel încât toți elevii să poată participa în mod echitabil.

Un alt element important este gestionarea timpului petrecut în fața ecranelor. Informatica presupune utilizarea frecventă a calculatorului, însă este important ca elevii să nu fie suprasolicitați. Activitățile digitale trebuie alternate cu discuții, explicații și activități care implică gândirea și reflecția. Echilibrul este esențial pentru un proces educațional sănătos.

Tehnologiile digitale pot contribui semnificativ la dezvoltarea gândirii critice, dacă sunt utilizate corect. Elevii trebuie încurajați să analizeze informațiile, să testeze soluții și să învețe din

greșeli. Informatica oferă un cadru ideal pentru acest tip de învățare, deoarece presupune rezolvarea de probleme și luarea de decizii.

Un rol important îl are și educația pentru utilizarea responsabilă a tehnologiei. Elevii trebuie să înțeleagă că mediul digital implică reguli și responsabilități. Aspecte precum securitatea datelor, protecția informațiilor personale și respectarea drepturilor de autor trebuie abordate în cadrul orelor de informatică.

Profesorul de informatică are responsabilitatea de a oferi un model de comportament digital corect. Modul în care cadrul didactic utilizează tehnologia și comunică online influențează atitudinea elevilor. Prin exemple concrete și discuții deschise, profesorul poate contribui la formarea unor obiceiuri digitale sănătoase.

Evaluarea în informatică este, de asemenea, influențată de utilizarea tehnologiilor digitale. Metodele moderne de evaluare permit monitorizarea progresului elevilor și oferirea de feedback rapid. Proiectele digitale, testele online și portofoliile electronice oferă o imagine complexă asupra competențelor dobândite.

Prin evaluarea digitală, elevii pot deveni mai conștienți de propriul parcurs de învățare. Accesul la rezultate și feedback îi ajută să își identifice punctele forte și aspectele care necesită îmbunătățire. Astfel, evaluarea devine un instrument de învățare, nu doar de apreciere.

Tehnologiile digitale sprijină și învățarea colaborativă. Elevii pot lucra împreună la proiecte, pot discuta soluții și pot învăța unii de la alții. Acest tip de activitate dezvoltă competențele sociale și capacitatea de a lucra în echipă, abilități importante pentru viitor.

Perspectivele de viitor ale informaticii școlare sunt strâns legate de evoluția tehnologiei. Domenii precum inteligența artificială, programarea și securitatea cibernetică devin tot mai relevante. Școala trebuie să pregătească elevii pentru aceste domenii, oferindu-le o bază solidă de cunoștințe și competențe.

Cu toate acestea, succesul educației digitale depinde de modul în care este integrată tehnologia în procesul didactic. Informatica trebuie să rămână o disciplină care dezvoltă gândirea, creativitatea și capacitatea de rezolvare a problemelor. Tehnologia este un instrument, nu un scop final.

În viitor, profesorul de informatică va avea un rol tot mai important în formarea elevilor. Prin utilizarea responsabilă a tehnologiilor digitale, cadrul didactic poate contribui la dezvoltarea unor competențe esențiale pentru viața personală și profesională. Informatica devine astfel un pilon al educației moderne.

În concluzie, tehnologiile digitale reprezintă un sprijin real pentru educația informatică. Ele oferă oportunități pentru personalizarea învățării, implicarea activă a elevilor și dezvoltarea competențelor digitale. Utilizate corect, aceste instrumente pot transforma procesul educațional într-unul mai eficient și mai relevant.

Tehnologiile digitale ca instrument educațional în informatică contribuie la modernizarea școlii și la adaptarea acesteia la cerințele societății actuale. Printr-o abordare pedagogică echilibrată și prin implicarea activă a profesorilor, educația informatică poate deveni mai atractivă, mai incluzivă și mai eficientă. Articolul evidențiază importanța integrării responsabile a tehnologiei, cu accent pe formarea elevilor și pe rolul esențial al profesorului de informatică.

Bibliografie

https://www.unesco.org/en/digital-education

https://www.researchgate.net/publication/381697318_The_Role_of_Digital_Technologies_in_Education_Benefits_and_Challenges

Pedagogia în era digitală – educație, schimbare și adaptare

prof. Romanciuc Iuliana
Școala Gimnazială "Bogdan Vodă", Câmpulung Moldovenesc

Educația a fost întotdeauna influențată de schimbările din societate. Pe măsură ce lumea s-a dezvoltat, metodele de predare și învățare au fost nevoite să se adapteze noilor realități. În prezent, una dintre cele mai importante schimbări este reprezentată de digitalizare. Tehnologiile digitale sunt tot mai prezente în viața de zi cu zi, iar școala nu poate rămâne în afara acestui proces.

În contextul actual, pedagogia trebuie privită ca un domeniu dinamic, capabil să răspundă nevoilor elevilor și cerințelor societății moderne. Educația nu mai poate fi limitată la spațiul fizic al clasei și nici la metodele tradiționale de predare. Digitalizarea a creat noi posibilități de acces la informație, noi forme de comunicare și noi moduri de învățare.

Pedagogia digitală nu înseamnă renunțarea la principiile clasice ale educației. Dimpotrivă, ea presupune adaptarea acestora la mediul digital. Valorile fundamentale ale educației, precum respectul, responsabilitatea și formarea gândirii critice, rămân esențiale. Tehnologia devine un instrument care sprijină aceste valori, nu un scop în sine.

Un aspect important al educației digitale este schimbarea rolului profesorului. Dacă în trecut cadrul didactic era principalul furnizor de informații, astăzi rolul său este mult mai complex. Profesorul devine ghid, facilitator și organizator al procesului de învățare. El ajută elevii să selecteze informațiile relevante, să le înțeleagă și să le aplice în contexte reale.

Elevii, la rândul lor, nu mai sunt simpli receptori ai informației. În mediul digital, aceștia pot căuta informații, pot crea conținut și pot colabora cu alți colegi. Astfel, învățarea devine un proces activ, bazat pe explorare și implicare personală. Această schimbare contribuie la dezvoltarea autonomiei și a responsabilității față de propria formare.

Digitalizarea educației oferă oportunități importante pentru personalizarea învățării. Fiecare elev are un ritm propriu și un stil diferit de a învăța. Tehnologiile digitale permit adaptarea conținuturilor și a activităților în funcție de nevoile individuale. Elevii pot relua lecțiile, pot accesa explicații suplimentare și pot exersa până când înțeleg materia.

Un alt avantaj major al educației digitale este accesibilitatea. Resursele online pot fi accesate oricând și de oriunde, ceea ce extinde considerabil spațiul educațional. Elevii nu mai depind exclusiv de manuale sau de explicațiile din clasă. Ei pot consulta materiale variate, pot urmări lecții video și pot participa la activități educaționale online.

Educația digitală contribuie și la incluziune. Elevii cu dificultăți de învățare sau cu nevoi speciale pot beneficia de instrumente adaptate, care facilitează accesul la conținut. Materialele audio, textele interactive și aplicațiile educaționale pot reduce barierele și pot crea un mediu de învățare mai echitabil.

În același timp, este important să se mențină un echilibru între utilizarea tehnologiei și metodele tradiționale. Tehnologia nu trebuie să înlocuiască complet interacțiunea directă dintre profesor și elev. Relația umană rămâne un element esențial al procesului educațional. Dialogul, empatia și sprijinul emoțional nu pot fi înlocuite de instrumente digitale.

Un alt aspect relevant este evaluarea educațională în mediul digital. Tehnologiile digitale permit utilizarea unor metode de evaluare variate și flexibile. Testele online, portofoliile digitale și feedback-ul rapid pot sprijini procesul de învățare. Evaluarea nu mai este doar un mijloc de notare, ci devine un instrument de progres și reflecție.

Prin utilizarea tehnologiei, evaluarea poate fi adaptată nevoilor elevilor. Aceștia pot primi feedback personalizat și pot înțelege mai bine unde au de îmbunătățit. Astfel, evaluarea devine mai transparentă și mai orientată spre dezvoltarea competențelor.

Educația digitală implică și dezvoltarea competențelor digitale. Elevii trebuie să învețe să utilizeze tehnologia în mod responsabil și eficient. Acest lucru presupune nu doar abilități tehnice, ci și gândire critică, etică și responsabilitate. Profesorii au un rol important în formarea acestor competențe.

Un alt element important este colaborarea. Tehnologiile digitale facilitează lucrul în echipă și comunicarea între elevi. Proiectele online, platformele de colaborare și activitățile interactive contribuie la dezvoltarea competențelor sociale. Elevii învață să își exprime ideile, să asculte opiniile altora și să lucreze împreună pentru atingerea unui scop comun.

Digitalizarea educației aduce și provocări. Diferențele de acces la tehnologie pot crea inegalități între elevi. Nu toți dispun de dispozitive sau de conexiune la internet. De aceea, este necesar ca instituțiile educaționale să identifice soluții pentru a asigura acces echitabil tuturor elevilor.

De asemenea, utilizarea excesivă a tehnologiei poate avea efecte negative. Timpul prelungit petrecut în fața ecranelor poate afecta sănătatea fizică și emoțională. Este important ca profesorii să promoveze un echilibru între activitățile digitale și cele tradiționale.

Educația digitală nu este un scop în sine, ci un mijloc de îmbunătățire a procesului educațional. Succesul acesteia depinde de modul în care este integrată în practica didactică. O pedagogie solidă, bazată pe principii clare, rămâne fundamentul oricărui demers educațional.

Pe lângă beneficiile evidente, digitalizarea educației aduce și o serie de provocări care trebuie analizate cu atenție. Integrarea tehnologiei în procesul educațional nu este un demers simplu și necesită o planificare atentă. Fără o strategie clară, utilizarea instrumentelor digitale poate deveni superficială sau ineficientă.

Una dintre principalele dificultăți este nivelul diferit de pregătire al cadrelor didactice. Nu toți profesorii au avut acces la formare în domeniul digital sau experiență în utilizarea tehnologiei la clasă. Această situație poate crea nesiguranță și rezistență la schimbare. Pentru ca educația digitală să fie eficientă, profesorii trebuie sprijiniți prin programe de formare continuă și resurse adecvate.

Formarea cadrelor didactice este un element central al pedagogiei digitale. Profesorii trebuie să înțeleagă nu doar cum funcționează instrumentele digitale, ci și cum pot fi utilizate în mod pedagogic. Integrarea tehnologiei trebuie să fie realizată în funcție de obiectivele educaționale, nu de atractivitatea instrumentelor.

Un alt aspect important este infrastructura tehnologică. Pentru ca educația digitală să funcționeze, este necesar ca școlile să fie dotate cu echipamente adecvate și să existe acces la internet. Lipsa acestor condiții poate limita semnificativ utilizarea tehnologiei și poate accentua inegalitățile dintre elevi.

Diferențele de acces la tehnologie reprezintă o problemă reală în multe contexte educaționale. Unii elevi dispun de dispozitive moderne și conexiune stabilă la internet, în timp ce alții au acces

limitat. În acest context, școala trebuie să identifice soluții pentru a asigura șanse egale tuturor elevilor, astfel încât digitalizarea să nu devină un factor de excludere.

Un alt element important este gestionarea timpului petrecut în mediul digital. Utilizarea excesivă a tehnologiei poate avea efecte negative asupra sănătății fizice și emoționale a elevilor. Profesorii trebuie să promoveze un echilibru între activitățile digitale și cele tradiționale. Pauzele, activitățile practice și interacțiunea directă rămân esențiale pentru dezvoltarea armonioasă a elevilor.

Pedagogia digitală presupune și dezvoltarea gândirii critice. Elevii sunt expuși zilnic la un volum mare de informații, iar capacitatea de a selecta și evalua sursele este esențială. Profesorii trebuie să îi învețe pe elevi să analizeze informațiile, să verifice sursele și să evite dezinformarea.

Un rol important îl are și educația pentru utilizarea responsabilă a tehnologiei. Elevii trebuie să înțeleagă că mediul online implică responsabilitate și respect față de ceilalți. Comportamentul digital trebuie să fie ghidat de aceleași valori ca și comportamentul din viața reală. Profesorii au responsabilitatea de a promova aceste valori în activitatea educațională.

În mediul digital, colaborarea dintre elevi poate fi stimulată prin utilizarea platformelor online. Proiectele colaborative și activitățile de grup contribuie la dezvoltarea competențelor sociale și la învățarea prin cooperare. Profesorul are rolul de a organiza aceste activități și de a asigura un climat de respect și comunicare.

Evaluarea educațională este, de asemenea, influențată de digitalizare. Metodele tradiționale sunt completate de evaluări digitale, care permit feedback rapid și monitorizarea progresului elevilor. Evaluarea devine un proces continuu, orientat spre dezvoltarea competențelor, nu doar spre notare.

Prin utilizarea tehnologiei, evaluarea poate fi mai transparentă și mai adaptată nevoilor elevilor. Aceștia pot înțelege mai bine criteriile de evaluare și pot primi sugestii clare pentru îmbunătățire. Astfel, evaluarea contribuie la creșterea motivației și a responsabilității față de învățare.

Pedagogia digitală deschide noi perspective pentru educația viitorului. Tehnologiile emergente, precum inteligența artificială sau realitatea virtuală, pot oferi experiențe de învățare interactive și personalizate. Cu toate acestea, utilizarea acestor tehnologii trebuie realizată cu responsabilitate și discernământ.

Viitorul educației nu depinde exclusiv de tehnologie, ci de modul în care aceasta este integrată în procesul educațional. Profesorii rămân elementul central al educației, iar relația dintre profesor și elev este esențială. Tehnologia trebuie să sprijine această relație, nu să o înlocuiască.

Educația digitală trebuie să fie orientată spre formarea elevilor ca persoane autonome, responsabile și capabile să se adapteze schimbărilor. Competențele digitale, gândirea critică și capacitatea de colaborare sunt esențiale pentru integrarea în societatea modernă.

În același timp, este important ca școala să păstreze valorile fundamentale ale educației. Respectul, empatia și responsabilitatea rămân elemente de bază ale procesului educațional. Pedagogia digitală trebuie să susțină aceste valori și să contribuie la dezvoltarea lor.

În concluzie, digitalizarea educației reprezintă o oportunitate de modernizare și adaptare la cerințele societății actuale. Prin utilizarea responsabilă a tehnologiei și prin dezvoltarea unei pedagogii centrate pe elev, educația poate deveni mai eficientă, mai incluzivă și mai relevantă.

Pedagogia în era digitală presupune echilibru, adaptare și reflecție. Tehnologia oferă instrumente valoroase pentru îmbunătățirea procesului educațional, însă succesul depinde de modul în care acestea sunt utilizate. Profesorii au un rol esențial în integrarea tehnologiei și în formarea elevilor

pentru viitor. Printr-o abordare pedagogică solidă, educația digitală poate contribui la dezvoltarea unei societăți bazate pe cunoaștere și responsabilitate.

Biografie:
https://educatia-digitala.ro/digital-pedagogy-definition-and-conceptual-area/
https://education.ec.europa.eu/focus-topics/digital-education/plan
https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S2666412722000137

ȘCOALA ONLINE – ÎNTRE NECESITATE ȘI PROGRES

-Studiu de specialitate-

Prof. Dăncău Monica-Adriana, Șc.Gim.,,Anton Pann,, Rm.Vâlcea, Jud.Vâlcea

Învățarea online poate fi definită ca o formă alternativă de învățământ în cadrul căreia se asigură continuarea procesului educațional în condiții normale sau de autoizolare, de intemperii etc., prin intermediul diverselor instrumente informatice de comunicare la distanță. Această modalitate alternativă este studiată de zeci de ani deopotrivă de pedagogi, experți în design curricular și experți în noi tehnologii comunicaționale. Numeroase studii, teorii, modele, standarde și criterii de evaluare se axează pe **cel puțin trei zone pedagogice**:

1. *învățarea online de calitate,*
2. *predarea online,*
3. *proiectarea instruirii online*.

Ceea ce știm din aceste studii este că învățarea online eficientă rezultă dintr-o proiectare și planificare atentă a instruirii. **În primul rând**, pentru a fi la fel de eficientă ca instruirea faţă-în-faţă, trebuie să se regăsească sub forma învăţării mixte (blended learning – on line şi faţă-în-faţă). Prezența fiecăruia dintre aceste tipuri de interacțiune, atunci când este integrată în mod semnificativ, crește rezultatele învățării.

În al doilea rând învățarea online de calitate înseamnă : timp de planificare, pregătire și dezvoltare pentru o lecție, situația actuală determinându-ne mai degrabă să acționăm cu resurse minime disponibile și într-un timp redus. Planificarea atentă a învățării online presupune nu doar identificarea conținutului de parcurs, ci și proiectarea atentă a tipurilor de interacţiune, cu scopul de a susține procesul de învăţare. Apoi, trebuie adaptată particularităților de vârstă și chiar individuale ale elevilor, pretându-se mai bine vârstelor mari, ciclului liceal, studenților și adulților în contexte de formare. Privind cum învățarea este eficientizată prin folosirea internetului, putem enumera mai multe avantaje, însă putem să vedem și câteva dezavantaje. În cele ce urmează, voi vorbi despre cum văd eu învățarea prin internet.

Avantaje:

1. **Distribuirea rapidă a materialelor didactice**:
   1. Profesorii sau administratorii pot transmite foarte repede, oricând, oriunde și oricui informațiile pe care le dorește.
   2. Astfel nu mai este nevoie de sincronizarea persoanelor pentru a se întâlni fizic; nimeni nu va pierde nimic pentru ca informațiile rămân online.

2. **Elevii/ studenții intră în posesia materialelor printr-o simplă accesare**:
   1. Orice persoana din grupul țintă are acces la toate informațiile, oriunde și oricând.
3. **Existența conținuturilor multimedia**:
   1. Prin internet pot fi transmise și imagini, videoclipuri, fișiere și orice fel de materiale virtuale care întotdeauna au eficientizat învățarea.
4. **Conținuturile pot fi șterse, corectate sau actualizate cu ușurință**:
   1. Dacă distribuitorul își dă seama ca a transmis o informație greșită sau poate dorește să o actualizeze, el poate face acest lucru oriunde și oricând. De asemenea, orice document poate fi editat și reedidat, astfel corectarea nu mai produce dificultăți.
5. **Serviciu folosit de una sau mai multe persoane, crearea grupurilor**:
   1. Informațiile pot fi îndreptate spre o persoană sau către mai multe în acelasi timp; în mod individual sau se pot crea grupuri în care utilizatorii pot să și comunice.
6. **Folosirea conținuturilor interactive, existența feed-back-ului**:
   1. Fiind existente grupurile, membrii pot face schimb de experiențe, păreri sau informații. De asemenea, ei pot primi feed-back în timp real, chiar rapid de la administratorul grupului sau de la colegi. Astfel există și interacțiune virtuală și nu numai învățare individuală.

Avantajele învățării online derivă indiscutabil din faptul că activitățile online pot fi accesate oricând și oriunde, cursanții pot alege domeniile de interes, le pot accesa în ritm individual. Timpul nu este determinat ca într-o sală de clasă, programul fiind mult mai flexibil. Fiecare elev poate parcurge în mod independent materialul propus, putând accelera procesul de învățare sau încetini. Învățarea online permite și elevilor și profesorilor să interacționeze într-o comunitate online, fără a fi prezenți în același loc sau timp.

Din altă perspectivă, elevii au posibilitatea de a prezenta mai multe informații procesate cu atenție, cu o implicare emoțională redusă.

Dezavantajele învățării online sunt:

1. **Dificultăți în utilizarea tehnologiei**:
   1. Tehnologia avansează zi de zi si nu toate persoanele sunt la zi cu noutățile. De aceea sunt întâmpinate probleme de utilizare și de accesare a informațiilor sau de realizare a unor proiecte sau teme. De asemenea sunt întâlnite situații de confuzie și dezorientare, de unde apare și lipsa de motivație. Dar această problemă poate fi rezolvată prin tutoriale video.
2. **Lipsa comunicării reale/fizice**:
   1. Când învățarea și comunicarea rămân axate în mediul virtual, atunci când oamenii se întâlnesc nu mai știu să comunice și încep să comunice tot prin tehnologie. Folosirea mediului virtual în exces ne robotizează!
3. **Situații limită**:
4. Numesc situații limită cazurile în care o persoană este într-un anumit context în care nu poate avea acces la internet sau nu își permite acest lucru. Din acest motiv, se poate întâmpla să piardă o anumită informație care îi era utilă în acel moment, dar pe care nu o poate accesa pe loc. Aceste situații de criză chiar nu pot fi controlate. Interpretarea eronată a explicaţiilor scrise reprezintă, de asemenea, o problemă. Pentru elevi, învățarea online activă solicită mai multă responsabilitate, iniţiativă şi efort decât instruirea faţă-în-faţă. Deciziile legate de mărimea grupului de elevi vor limita foarte mult strategiile utilizate; un număr mare de elevi face imposibilă interacțiunea de calitate. Feedback-ul, de

exemplu, devine tot mai dificil pe măsură ce dimensiunea clasei crește; se ajunge, în cele din urmă, la un punct în care pur și simplu nu este posibil ca un profesor să ofere feedback specific și prompt.

Dezavantajele învățării online sunt legate de faptul că sunt sărăcite relațiile interumane între elevi și profesori; dar și între elevi, cu reale efecte în timp dacă se permanentizează acest mod de abordare a învățării. Acest tip de instruire poate fi un impediment pentru elevii cu rezultate şcolare slabe; conţinuturile expuse în mediul online pot fi mai greu de asimilat în condiţiile în care înţelegerea acestora nu este facilitată de profesor.

Concluzii

Am putut expune câteva idei, însă cu toții știm că internetul este foarte util în învățare, atât a celor mici, cât și a celor mari. Pentru cei mici tehnologia este atractivă, iar pentru cei mari trebuie să existe o motivație puternică pentru a o utiliza în mod efficient. Invățarea în clasă îi ajută pe elevi și pe profesori să se cunoască mai bine. Acest lucru permite profesorilor să cunoască elevii și să evalueze mai bine punctele forte și punctele slabe, să acționeze ca mentori și să ghideze studenții în posibilitățile lor de carieră.

BIBLIOGRAFIE :

Achimaş-Cădariu, A., Ghid practic pentru educaţie la distanţă. Ed. Alternative, 1998

Istrate, O., Educaţia la distanţă. Proiectarea materialelor. Ed. Agata, Botoşani, 2000

Huberman, A. M. Cum se produc schimbarile în educatie: Contributie la studiul inovatiei. Bucuresti: EDP, 1978.

ROLUL PLATFORMELOR EDUCAȚIONALE ÎN ȘCOALA ROMÂNEASCĂ

-studiu de specialitate-

Prof. itinerant și de sprijin Gavrilă Ana-Maria, CJRAE Vâlcea/Șc.Gim. Măgura, Mihăești

Revoluția digitală nu este doar un simplu concept, ci este o realitate de zi cu zi care ne implică și ne afectează pe toți, indiferent de țara ori continentul de unde venim, indiferent dacă vrem acest lucru ori nu. Secolul 21 este un secol al informației. Deși nu neapărat și în sens absolut, cine are informația – deține și puterea, este totuși evident că mai mult decât niciodată în istoria lungă și însângerată a omenirii, ca să îl parafrazăm pe W.S. Churchill, cei care au un acces privilegiat la informație influențează nu atât direct puterea cât mai ales masa al cărei rol esențial este acela de a susține și confirma, inclusiv prin mecanismele electorale, manifestările puterii. Dacă până nu demult comunicarea între oameni se realiza în mod direct, fizic, prin poștă sau prin telefonia cu fir, în ziua de astăzi comunicarea este cu mult mai rapidă, facilă și la îndemâna oricui. Dispunem în prezent de telefoane mobile inteligente, prin intermediul cărora putem vorbi cu oricine, indiferent în ce parte a globului pământesc se află. De asemenea, avem acces la internet oriunde și la toate informațiile pe care acesta ți le poate oferi. Cu toate acestea, nemulțumirea socială nu s-a atenuat ci dimpotrivă are accente din ce în ce mai violente de manifestare. Revoluția informațională nu doar că a crescut accesul la resurse, dar a și concentrat resurse. Este evident că există acum mai multe resurse la dispoziția unui număr cu mult mai mare de indivizi dar, gradul de concentrare a acestor resurse s-a accentuat. Astfel chiar dacă sunt mai mulți cei care au un acces oarecare la resursele de dezvoltare, sunt tot mai puțini cei care pot concentra o masă critică a acestora. De aceea, vechiul adagiu, cine are informația are puterea ar trebui rescris sub forma, cine deține masa critică de informație, acela este cu adevărat puternic și decide! Lumea în care trăim astăzi nu mai e aceeași cu lumea în care, mulți dintre noi ne-am născut. Astăzi suntem mereu preocupați să răspundem la telefon, la WhatsApp, la e-mail, să răspundem și să comentăm pe rețelele de socializare, să căutăm permanent informații, să ne documentăm. Astăzi folosim din ce în ce mai puțin bibliotecile publice sau pe cele private și folosim bibliotecile virtuale. Astăzi nu mai ascultăm muzică la casetofon, magnetofon, picup, ci direct de pe YouTube. Urmărim filme și emisiuni prin intermediul platformelor online. Astăzi cumpărăm bilete de avion și efectuăm check-în de acasă din fața calculatorului sau de pe telefonul mobil. De asemenea, datorită pandemiei cu noul virus, sistemul de învăţământ s-a modificat, orele petrecute la şcoală s-au mutat în faţa mijloacelor online (laptop, telefon, etc.). Bună dispoziție, zâmbete, copii fericiți, părinți mulțumiți, familii desprinse parcă din spoturile publicitare de sărbători. Când le privim, simțim preț de câteva clipe atmosfera caldă a unui cămin adevărat pe care ne-o dorim cu toții, dar pe care nu știm mereu cum s-o obținem. Din când în când, noi, părinții, ne simțim copleșiți de responsabilitățile profesionale și personale, ne frustrează lipsa timpului pentru noi înșine și ne doare că nu mai avem suficientă răbdare și înțelegere pentru copii noștri. Din fericire, în ultima vreme copiii au descoperit un fel plăcut de a învăța datorită unor metode alternative. Manualele digitale, CD-urile educaționale sau platformele online de învățare (cum e Școala Intuitext, de pildă) – toate au fost create de specialiști

în educație având în vedere dorințele copiilor noștri, plăcerile lor sau acele mecanisme care le dezvoltă memoria, gândirea ori atenția**.**

Avantajele învățării online sunt:

Reducerea costurilor legate de chirie sau de şederea în localitatea unde studiază, posibilitatea de a alege o programă de studiu a unei școli dintr-o altă localitate, fără a fi nevoie de relocare pentru a urma cursurile respective., alegerea unei şcoli în afara graniţelor ţării, posibilitatea de a lucra în timpul studiilor, indiferent de localitatea unde studiază., depășirea problemei incapacitații de a participa la prelegeri tradiţionale, din cauza unei probleme fizice permanente sau temporare, ori din cauza unor anumite afecțiuni, auto-organizarea timpului de studiu (motivaţie crescută, planificarea timpului şi capacitatea de analiză şi sinteză a conţinuturilor predate). Învăţământul la distanţă are următoarele avantaje faţă de abordarea clasică, "tradiţională" a învăţării: oferă posibilitatea învăţării continue (Lifelong learning) şi dezvoltarea profesional, elevii învaţă în mod independent, în ritmul lor, în locul şi timpul pe care ei îl aleg. La dispoziţia acestora stă un număr mare de discipline oferite de diferite instituţii sau persoane fizice – profesori, ritmul propriu - studenţii citesc materialele de învăţat în pasul pe care ei îl aleg şi ori de câte ori doresc, locul de învăţare este liber ales - depinde de mijlocul utilizat pentru distribuirea materialelor de învăţat (învăţarea la locul de muncă, acasă ...), oferta de teme pe care nu le oferă cursurile / programele din această regiune - elevii găsesc şi participă la programele care îi interesează, chiar dacă acestea nu sunt oferite de către instituţii de învăţământ sau de afaceri din localitatea în care stau sau lucrează, posibilitatea de a participa la programe de cea mai ridicată calitate şi prestigiu– elevul poate “participa” măcar la unele cursuri oferite de instituţii de calitate sau ţinute de specialişti, fără să fie nevoiţi să plece din localitatea unde trăiesc. Alegerea modalităţii de învăţare – învăţarea activă sau pasivă, nivele diferite de interacţiune: “clasice” materiale scrise pe lângă notiţele proprii, simulări interactive, discuţii cu alţi cursanţi (e-mail, teleconferinţe,...), mai multe componente multimedia – grafică ,animaţii, sunet... Încercarea practică a diferitelor tehnologii – se pot dobândi nu numai informaţii despre ceea ce se învaţă, ci şi cunoştinţe suplimentare şi abilităţi legate de utilizarea diferitelor tehnologii, cursantul având posibilitatea a atinge şi menține nivelul de “pregătire pentru secolul XXI”. Învăţarea independentă şi interacţiune – şi profesorii învaţă de la cursanţii care caută individual noi surse de informare. Așadar, folosirea acestor platforme online de educație oferă o serie de beneficii şi avantaje celor mici spre mulțumirea părinților. Pentru că ne dorim ca voi, părinții, să fiți corect informați, vom enumera punctele forte generale ale abordării digitale educaționale din prisma platformei Școala Intuitext: Rapoartele părinților – urmărirea progresului copilului, testarea şi evaluarea activităților, preferințele celui mic din punct de vedere al jocurilor și materialelor educative etc. Completează educația clasică – animații educative, jocuri de dezvoltare a logicii, exerciții de antrenare a Inteligenței Emoționale, și nu numai!

Lecţiile virtuale și jocurile educaționale oferă copiilor o vedere realistă asupra materiei repetate sau activităților intreprinse. Noi, la Școala Intuitext, am realizat un mix ideal de mijloace audio şi vizuale, animaţii cât şi simulări, dar şi conţinut de tip text pentru a face învățarea cât mai plăcută celor mici. Posibilitatea de a se bucura de toate resursele disponibile la Școala Intuitext cu ajutorul laptopului, tabletei sau chiar a telefonului mobil. Folosirea sistemului de feedback imediat – în timp real copilul își poate da seama ce greșește sau ce a realizat corect! Învățarea este realizată astfel într-un mod activ ce permite verificarea cunoștințelor într-un mod pe înțelesul și placul lor.

BIBLIOGRAFIE:

1. Făt, Silvia & Adrian Labăr. Eficienţa utilizării noilor tehnologii în educaţie. EduTIC 2009. Raport de cercetare evaluativă. Bucuresti: Centrul pentru Inovare în Educaţie, 2009.
2. (Online: www.elearning.ro/resurse/EduTIC2009_Raport.pdfhttp://www.1educat.ro/resurse/software_educational/tehnologii_in_educatie.pdf
3. http://www.scoaladevara.eu/program/module/utilizarea-noilor-tehnologii-in-educatie
4. http://webcache.googleusercontent.com/

CARIERA DIDACTICĂ

-studiu de specialitate-

Dir. consilier școlar Din Maria-Andreea, Șc.Gim.,,Anton Pann,, Rm.Vâlcea, Jud.Vâlcea

Studenţi până mai ieri, acum profesori într-o lume în transformare, o lume în care copii, preadolescenţi, adolescenţi, tineri, dar şi adulţi sunt legaţi între ei printr-o complicitate anume într-un joc ce se derulează necontenit: al predării de cunoştinţe, al receptării acestora, al acumulării, al evaluării. Acest joc nu este întâmplător, el rulează după legităţi proprii, legităţi ce-i transformă pe participanţi în parteneri, îi apropie, îi determină să înveţe unii de la alţii. De-a lungul unei zile, un profesor este nevoit să fie actor, prieten, soră medicală, antrenor, detectiv, părinte, căutător de comori care stau uneori, undeva, îngropate sub resemnare. Inocenţi nevindecabili, intrăm în jocurile copiilor, în clasă sau afară, nu atât spre a le arăta cum se face, cât pentru a descoperi lumea împreună. Odată ieşiţi din această convenţie, redevenim dascăli, însă nu severi, încremeniţi în rigori sau şabloane, ci înţelegători şi răbdători cu fiinţele ce se plămădesc lângă noi.

De la înşişi educatorii noştri, am învăţat că dascălii sunt suflete fără ascunzişuri, de o rară sociabilitate, generoşi, calmi, răbdători, reprezentând chipul probităţii morale şi profesionale, al credinţei depline în esenţa condiţiei umane.

Fiecare elev simte nevoia de a fi preţuit, iubit, evidenţiat. Noi, profesorii, le putem demonstra elevilor preţuirea noastră, prin fiecare cuvânt, gest, prin grija pe care le-o purtăm, făcând adânci popasuri în sufletele lor, tulburându-le, până la emoţie. Îi respectăm, prin faptul că îi tratam ca pe fiinţe unice. Le dăm sentimentul siguranţei, mai ales atunci când acţiunile şi cuvintele noastre sunt conforme cu un înalt cod moral.

Profesia de educator/profesor este complexă şi nobilă prin misiunea pe care o are de îndeplinit: formarea unor personalităţi autonome integrabile social, cu capacităţi de gândire critică şi creativă, cu un profil moral autentic şi cu o înaltă profesionalitate. Sf. Ioan Gură de Aur spunea: "Nu există artă mai frumoasă decât arta educaţiei. Pictorul şi sculptorul fac doar figuri fără de viaţă, dar educatorul creează un chip viu; uitându-se la el, se bucură şi oamenii, se bucură şi Dumnezeu".

Chiar dacă importanţa socială a profesiei este uriaşă - din perspectiva transformării profunde a personalităţii, a dezvoltării substanţei intelectuale, fizice şi socio-morale a celor educaţi – această profesie în cadrul societăţii contemporane nu este printre cele mai solicitate, dar nu se regăseşte nici printre cele mai evitate. Este o profesie intelectuală respectată, care nu-i conferă deţinătorului putere, influenţă ori venituri băneşti deosebite, dar îi conferă un statut social ce-l plasează în zona de mijloc a societăţii.

În majoritatea statelor dezvoltate această profesie este exercitată mai ales de femei, bărbaţii dorind profesii care să le aducă venituri mai mari şi o anumită doză de inedit. În plus, această profesie oferă o perspectivă redusă de a face carieră (atât profesorul debutant cât şi cel cu gradul didactic I – cu multă experienţă – fac acelaşi lucru). Cu toate acestea profesia aceasta nu poate fi schimbată cu uşurinţă, iar dintr-un alt domeniu se poate pătrunde mai greu datorită pregătirii complexe de care este nevoie. Societatea actuală a dus la apariţia unor schimbări şi în cadrul sistemului educativ, schimbări

care dau o nouă dimensiune rolului şi statutului cadrului didactic. Astfel, cadrul didactic nu mai este văzut doar ca un transmiţător de informaţii şi cunoştinţe prevăzute în programa analitică. El devine un gânditor şi un agent care trebuie să ia decizii iar în activitatea cu elevii devine un model şi un mediator. Ca model, cadrul didactic demonstrează în mod frecvent procesele de gândire şi explorare, iar ca mediator el este „interfaţă" între cel care învaţă şi mediul de învăţare, ajutând elevii să organizeze şi să interpreteze informaţiile.

Răspunzător de calitatea acestor schimbări, cadrul didactic, pe baza actualizării şi îmbunătăţirii ethosului pedagogic cu noţiunile propuse şi introduse de reforma din cadrul învăţământului (curriculum şcolar, evaluare formativă, managementul clasei de elevi ca grup social, noile relaţii profesor-elevi, manuale alternative, consiliere şi orientare, curriculum la decizia şcolii etc.) şi a dezvoltării tehnicilor pedagogice, le transpune în practica şcolară. Astfel, cadrul didactic/profesorul îşi construieşte propriul stil didactic adecvat noilor schimbări, stil ce se reflectă în următoarele direcţii de acţiune, direcţii ce pot fi asemănate cu puncte forte ale activităţii didactice: Preocuparea pentru cunoaşterea elevilor, a nevoilor, intereselor, dificultăţilor şi problemelor acestora. În vederea realizării acestei preocupări elevul trebuie să fie ascultat cu răbdare, lăsat să se exprime, să-şi manifeste opinia, să se dezvăluie, să acţioneze. El, elevul, trebuie acceptat aşa cum este, trebuie sprijinit să fie el însuşi, să-şi manifeste personalitatea şi propria valoare, să-şi găsească propriul său drum în realizarea sa deplină.

Manifestarea unui nou tip de relaţie a profesorului cu elevii şi asumarea de noi şi variate roluri ale profesorului. Noua relaţie democratică dintre profesor şi elevi consolidează noile roluri ale profesorului de: organizator, îndrumător, consilier, mediator, moderator, manager al procesului educaţional, evaluator etc. astfel că ea (relaţia) câştigă în dinamism şi în flexibilitate, facilitează o comunicare reală între cei doi protagonişti ai actului educaţional.

Preocuparea pentru o abordare nouă, integrată, interdisciplinară a conţinuturilor învăţării în cadrul ariilor curriculare şi a obiectelor de studiu.

În condiţiile actuale informaţia nu mai constituie un scop în sine, ci mai degrabă mijlocul prin care se formează capacităţile, priceperile, deprinderile şi comportamentele elevilor, celor educaţi. Explozia informaţională, multitudinea surselor de informare a elevilor impune a învăţa elevii să aleagă, să-şi formeze priceperi de a analiza critic sursele de informare, de a utiliza doar sursele veridice. Această realitate este amplificată şi de faptul că scopul activităţilor desfăşurate în şcoală se centrează pe educaţia caracterului, inteligenţei, sensibilităţii, voinţei şi atitudinilor, pe educaţia ecologică, pe educaţia pentru democraţie, pentru participare şi dezvoltare, pentru toleranţă, pentru respectul propriei persoane şi a celuilalt, pentru educaţie multiculturală şi pluralism, pentru educaţia patriotică , direcţii în care rolul profesorului este hotărâtor.

În concluzie, în întreaga sa activitate profesorul trebuie să devină un partener activ în educaţia continuă, un susţinător dar şi un „consumator" al acesteia. Numai astfel va putea să se ridice la aşteptările formatorilor săi şi să aibă sentimentul datoriei împlinite, atât faţă de el cât şi faţă de cei pe care îi modelează, îi pregăteşte pentru confruntarea cu rigorile vieţii. În mod sigur aceştia vor deveni nişte învingători.

Bibliografie :

1. Manolescu, A. - Managementul resurselor umane - ediţia a III-a, Bucureşti, Editura Economică, 2001,

2. Mathis, R.L., Nica, P.C., Rusu, C. - Managementul resurselor umane - Bucureşti, Editura Economică

PERFORMANȚA ȘCOLARĂ

-Studiu de specialitate-

Prof.înv.primar Bălan Elena-Lăcrămioara, Șc.Gim.Măgura, Mihăești, Jud.Vâlcea

În societatea actuală, aflată într-o continuă schimbare, educația joacă un rol esențial în formarea tinerilor și în dezvoltarea comunității. Performanța școlară nu mai este definită doar prin acumularea de cunoștințe, ci prin calitatea procesului educațional și prin capacitatea acestuia de a integra inovația. O școală performantă este aceea care pune elevul în centrul actului educativ și care utilizează metode moderne de predare–învățare. Calitatea educației reprezintă un ansamblu de factori care contribuie la formarea elevilor: cadre didactice bine pregătite, programe școlare adaptate nevoilor actuale, resurse educaționale adecvate și un climat școlar pozitiv. Profesorii au un rol determinant, deoarece modul în care predau influențează direct motivația și rezultatele elevilor. O educație de calitate încurajează gândirea critică, creativitatea și autonomia în învățare. De asemenea, evaluarea corectă și constructivă contribuie la creșterea performanței școlare. Atunci când elevii primesc feedback clar și sprijin constant, aceștia devin mai încrezători în propriile capacități și mai implicați în procesul de învățare. Inovarea în educație presupune introducerea unor metode și strategii moderne care să facă învățarea mai atractivă și mai eficientă. Utilizarea tehnologiei, a platformelor digitale, a proiectelor interdisciplinare și a metodelor interactive contribuie la dezvoltarea competențelor necesare secolului XXI. Prin inovare, elevii sunt încurajați să participe activ la lecții, să lucreze în echipă și să își exprime ideile. Învățarea devine astfel un proces dinamic, adaptat stilurilor diferite de învățare. Inovația sprijină performanța școlară deoarece stimulează interesul și curiozitatea elevilor. Performanța școlară apare atunci când educația de calitate se îmbină armonios cu inovarea. O școală care valorifică metodele moderne, dar păstrează rigoarea și seriozitatea actului educativ, reușește să formeze elevi bine pregătiți, capabili să facă față provocărilor viitorului

Este dovedit faptul că factorul principal al performanţelor şi unul dintre elementele cheie ale competitivităţii îl reprezintă calitatea. Succesul întregii activităţi derulate în instituţiile de învăţământ depinde în mare măsură de modul în care se asigură un management adecvat al calităţii. Calitate în educaţie însemnă asigurarea pentru fiecare educabil a condiţiilor pentru cea mai bună, completă şi utilă dezvoltare. Valorile calității în educație sunt: democrația, umanismul, echitatea, autonomia intelectuală și morală, calitatea relațiilor interpersonale, îmbogățirea comunității, inserția optimă socială și profesională, individul ca membru critic și responsabil al comunității. Asigurarea calității educației în context formal se realizează mai ales prin modul în care cadrul didactic organizează demersul didactic, pentru atingerea competențelor vizate de programă. În viziune modernă, rolul profesorului este de a facilita și intermedia învățarea, de a fi partener în învățare, de a-i ajuta pe elevii săi să înțeleagă, să argumenteze puncte de vedere proprii, de a alege strategii adecvate prin care să-i pregătească pe elevi să facă față și să se integreze optim unei societăți aflate într-o dinamică fără precedent. Modalitățile de realizare a învățării urmăresc formarea de competențe și deprinderi practice cu accent pe învățarea prin cooperare. Situațiile de învățare create trebuie să-i încurajeze pe elevi să exprime

puncte de vedere proprii, să colaboreze în rezolvarea sarcinilor de lucru, să-i incite la căutare. Imbunătăţirea calităţii educaţiei presupune evaluare, analiză şi acţiune corectivă continuă din partea organizaţiei furnizoare de educaţie, bazată pe selectarea şi adoptarea celor mai potrivite proceduri , precum şi pe alegerea şi aplicarea celor mai relevante standarde de referinţă. Metodologia asigurării calităţii educaţiei precizează că asigurarea calităţii educaţiei este centrată preponderent pe rezultatele învăţării. Rezultatele învăţării sun exprimate în termeni de cunoştinţe, competenţe, valori, atitudini care se obţin prin parcurgerea şi finalizarea unui nivel de învăţământ sau program de studiu. Calitatea în educaţie este asigurată prin următoarele procese: planificarea şi realizarea efectivă a rezultatelor aşteptate ale învăţării, monitorizarea rezultatelor, evaluarea internă a rezultatelor, evaluarea externă a rezultatelor şi prin îmbunătăţirea continuă a rezultatelor în educaţie. Calitatea este dependentă de valorile sociale în care funcţionează sistemul respectiv de educaţie. Calitatea se realizează pe un anume subiect, pentru un anume beneficiar, după anumite interese. Valorile calităţii în educaţie: democraţia, umanismul, echitatea, autonomia intelectuală şi morală, calitatea relaţiilor interpersonale, comunicarea, îmbogăţirea comunităţii, inserţia optimă socială şi profesională, educarea individului ca membru critic şi responsabil al grupului. Forţa de muncă să fie competitivă, cu noi competenţe în soluţionarea problemelor şi cu abilităţi cognitive. Incă persistă discrepanţe între nivelul de pregătire al elevilor din şcolile rurale şi cei din şcolile urbane, între elevii majoritari şi cei aparţinând grupurilor minoritare defavorizate. Cheia spre calitatea învăţământului preuniversitar constă în termenul de "adaptare": o adaptare la vârsta elevilor, la stilurile lor de învăţare, la valorile societăţii romaneşti, la nevoile elevilor, la perspectivele lor de viitor, etc.

Cultivarea gândirii inovatoare a devenit o sarcină importantă a şcolilor contemporane. Stimularea creativităţii tinerilor se poate realiza printr-o susţinută şi elevată pregătire teoretică şi practică; dinamizarea iniţiativei şi muncii independente, a spiritului critic ştiinţific; dinamizarea activităţii de documentare şi experimentare independentă; receptivitatea faţă de nou; pasiune pentru ştiinţă în concordanţă cu aptitudinile fiecăruia. Deosebit de importantă este atitudinea profesorului, relaţia sa cu elevii. Aceasta implică schimbări importante, atât în mentalitatea profesorilor, cât şi ceea ce priveşte metodele de educare şi instruire. În primul rând, trebuie schimbat climatul, pentru a elimina blocajele culturale şi emotive, puternice în şcoala din trecut. Se cer relaţii distinse, democratice, între elevi şi profesori, ceea ce nu înseamnă a coborî statutul social a celor din urmă, apoi, modul de predare trebuie să solicite participarea, iniţiativa elevilor – e vorba de acele metode active, din păcate prea puţin utilizate în şcoala românească. Dascălii au un rol central în dezvoltarea unei educaţii de calitate. Învăţarea centrată pe elev, care presupune cunoaşterea îndeaproape a acestuia, a culturii, a capacităţilor şi înclinaţiilor sale către anumite domenii, reprezintă o metodă actuală care dă posibilitatea profesorului să răspundă cerinţelor şi nevoilor sale de cultură, precum şi să-l evalueze corect. În acest caz, corectitudinea evaluării depinde în mare măsură de imagine ape care profesorul şi-o creează despre elev. Calitatea se produce, se generează permanent, se măsoară şi se îmbunătăţeşte continuu, iar organizaţia furnizoare de educaţie trebuie să asigure calitatea, să implementeze propriul sistem de management şi de asigurare a calităţii, să se autoevalueze continuu şi să propună măsuri.

Calitatea fără inovare poate duce la rigiditate, iar inovarea fără calitate poate fi lipsită de eficiență. De aceea, echilibrul dintre cele două este esențial pentru obținerea unor rezultate școlare durabile. În concluzie, performanța școlară este rezultatul unui proces educațional bazat pe calitate și inovare. Profesorii, elevii și instituțiile de învățământ trebuie să colaboreze pentru a crea un mediu educațional

modern, motivant și eficient. Numai astfel educația poate contribui la formarea unor tineri competenți, responsabili și pregătiți pentru viitor.

Aşadar, calitatea şi inovaţia sunt premise ale performanţei în educaţie deoarece acestea presupun integrarea valorilor şi principiilor democratice, a drepturilor şi obligaţiilor partenerilor, fiind conceput într-un spirit de transparenţă, responsabilizare şi implicare, atât a şcolii ca furnizor de educaţie, cât şi a familiei – elev şi părinte – ca beneficiar al serviciului educaţional.

Bibliografie :

1. Bontaș, Ioan, Pedagogie, Editura All, București, 1994;
2. Cerghit, Ioan, Metode de învățământ, Editura Polirom, Iași, 2006

INOVAȚIE, CALITATE ȘI PROGRES ÎN EDUCAȚIE

-Studiu de specialitate-

Dir. prof. Berbece Anca-Ștefania, Șc.Gim.Măgura, Mihăești, Jud.Vâlcea

Învăţământul actual, urmăreşte abordarea integrală a copilului şi a educţiei sale, nediscriminarea educaţiei, implicarea familiei şi a comunităţii în educaţia copilului, dezvoltarea politicilor educative de responsabilizare, precum şi dezvoltarea organismelor societăţii civile care să promoveze alternative educaţionale specifice vârstei. Astfel elevii vor deveni parteneri ai dascălului, întreagul colectiv devenind o comunitate liberă şi eficientă. Elevul trebuie lăsat să comunice liber în legătură cu ceea ce a înţeles din lecţie, să explice cu cuvintele sale, dascălul constatând astfel creativitatea, inteligenţa elevului. Obţinerea succesului şcolar presupune o adaptare cu dublu sens: pe de o parte a copilului la activitatea şcolară, iar pe de altă parte a şcolii la factorii interni ai acestuia. Deci este necesar să adaptăm la particularitățile elevilor activitatea didactică (a conţinutului ei, a metodelor folosite şi a formelor de desfăşurare). Cunoaşterea particularităţilor psihofizice ale elevilor reprezintă condiţia necesară adaptării strategiilor de tratare diferenţiată a elevilor. Reuşitele noastre vor fi cu atât mai mari, cu cât pătrundem mai adânc în viaţa elevilor noştri, le cunoaştem stările sufleteşti, slăbiciunile, năzuinţele personale.

Este dovedit faptul că factorul principal al performanţelor şi unul dintre elementele cheie ale competitivităţii îl reprezintă calitatea. Succesul întregii activităţi derulate în instituţiile de învăţământ depinde în mare măsură de modul în care se asigură un management adecvat al calităţii. Calitate în educaţie însemnă asigurarea pentru fiecare educabil a condiţiilor pentru cea mai bună, completă şi utilă dezvoltare. Valorile calității în educație sunt: democrația, umanismul, echitatea, autonomia intelectuală și morală, calitatea relațiilor interpersonale, îmbogățirea comunității, inserția optimă socială și profesională, individul ca membru critic și responsabil al comunității. Asigurarea calității educației în context formal se realizează mai ales prin modul în care cadrul didactic organizează demersul didactic, pentru atingerea competențelor vizate de programă. În viziune modernă, rolul profesorului este de a facilita și intermedia învățarea, de a fi partener în învățare, de a-i ajuta pe elevii săi să înțeleagă, să argumenteze puncte de vedere proprii, de a alege strategii adecvate prin care să-i pregătească pe elevi să facă față și să se integreze optim unei societăți aflate într-o dinamică fără precedent.

Modalitățile de realizare a învățării urmăresc formarea de competențe și deprinderi practice cu accent pe învățarea prin cooperare. Situațiile de învățare create trebuie să-i încurajeze pe elevi să exprime puncte de vedere proprii, să colaboreze în rezolvarea sarcinilor de lucru, să-i incite la căutare. Imbunătăţirea calităţii educaţiei presupune evaluare, analiză şi acţiune corectivă continuă din partea organizaţiei furnizoare de educaţie, bazată pe selectarea şi adoptarea celor mai potrivite proceduri , precum şi pe alegerea şi aplicarea celor mai relevante standarde de referinţă. Metodologia asigurării calităţii educaţiei precizează că asigurarea calităţii educaţiei este centrată preponderent pe rezultatele învăţării. Rezultatele învăţării sun exprimate în termeni de cunoştinţe, competenţe, valori, atitudini care se obţin prin parcurgerea şi finalizarea unui nivel de învăţământ sau program de studiu. Calitatea

în educaţie este asigurată prin următoarele procese: planificarea şi realizarea efectivă a rezultatelor aşteptate ale învăţării, monitorizarea rezultatelor, evaluarea internă a rezultatelor, evaluarea externă a rezultatelor şi prin îmbunătăţirea continuă a rezultatelor în educaţie. Calitatea este dependentă de valorile sociale în care funcţionează sistemul respectiv de educaţie. Calitatea se realizează pe un anume subiect, pentru un anume beneficiar, după anumite interese. Valorile calităţii în educaţie: democraţia, umanismul, echitatea, autonomia intelectuală şi morală, calitatea relaţiilor interpersonale, comunicarea, îmbogăţirea comunităţii, inserţia optimă socială şi profesională, educarea individului ca membru critic şi responsabil al grupului. Forţa de muncă să fie competitivă, cu noi competenţe în soluţionarea problemelor şi cu abilităţi cognitive. Incă persistă discrepanţe între nivelul de pregătire al elevilor din şcolile rurale şi cei din şcolile urbane, între elevii majoritari şi cei aparţinând grupurilor minoritare defavorizate. Cheia spre calitatea învăţământului preuniversitar constă în termenul de "adaptare": o adaptare la vârsta elevilor, la stilurile lor de învăţare, la valorile societăţii romaneşti, la nevoile elevilor, la perspectivele lor de viitor, etc.

Cultivarea gândirii inovatoare a devenit o sarcină importantă a şcolilor contemporane. Stimularea creativităţii tinerilor se poate realiza printr-o susţinută şi elevată pregătire teoretică şi practică; dinamizarea iniţiativei şi muncii independente, a spiritului critic ştiinţific; dinamizarea activităţii de documentare şi experimentare independentă; receptivitatea faţă de nou; pasiune pentru ştiinţă în concordanţă cu aptitudinile fiecăruia. Deosebit de importantă este atitudinea profesorului, relaţia sa cu elevii. Aceasta implică schimbări importante, atât în mentalitatea profesorilor, cât şi ceea ce priveşte metodele de educare şi instruire. În primul rând, trebuie schimbat climatul, pentru a elimina blocajele culturale şi emotive, puternice în şcoala din trecut. Se cer relaţii distinse, democratice, între elevi şi profesori, ceea ce nu înseamnă a coborî statutul social a celor din urmă, apoi, modul de predare trebuie să solicite participarea, iniţiativa elevilor – e vorba de acele metode active, din păcate prea puţin utilizate în şcoala românească. Dascălii au un rol central în dezvoltarea unei educaţii de calitate. Învăţarea centrată pe elev, care presupune cunoaşterea îndeaproape a acestuia, a culturii, a capacităţilor şi înclinaţiilor sale către anumite domenii, reprezintă o metodă actuală care dă posibilitatea profesorului să răspundă cerinţelor şi nevoilor sale de cultură, precum şi să-l evalueze corect. În acest caz, corectitudinea evaluării depinde în mare măsură de imagine ape care profesorul şi-o creează despre elev. Calitatea se produce, se generează permanent, se măsoară şi se îmbunătăţeşte continuu, iar organizaţia furnizoare de educaţie trebuie să asigure calitatea, să implementeze propriul sistem de management şi de asigurare a calităţii, să se autoevalueze continuu şi să propună măsuri ameliorative.

Aşadar, calitatea şi inovaţia sunt premise ale performanţei în educaţie deoarece acestea presupun integrarea valorilor şi principiilor democratice, a drepturilor şi obligaţiilor partenerilor, fiind conceput într-un spirit de transparenţă, responsabilizare şi implicare, atât a şcolii ca furnizor de educaţie, cât şi a familiei – elev şi părinte – ca beneficiar al serviciului educaţional.

BIBLIOGRAFIE

1. Bontaș, Ioan, Pedagogie, Editura All, București, 1994;
2. Cerghit, Ioan, Metode de învățământ, Editura Polirom, Iași, 2006;
3. Cucoș, Constantin, Pedagogie, Editura Polirom, Iași, 2002;
4. Nicola, Ioan, Tratat de pedagogie școlară, Editura Aramis, București, 200

CREATIVITATEA FACTOR DETERMINANT AL EDUCAȚIEI

-Studiu de specialitate-

Dir. prof. Georgescu Maria, CJRAE Vâlcea

Conceptul de creativitate poate fi diferit din perspectiva unor discipline diferite, precum psihologie, științe cognitive, arte, filosofie, economie, management etc. Termenul de creativitate a fost introdus de G.W. Allport, în 1938, în urma înțelegerii faptului că substratul psihic al creației este ireductibil la aptitudini și presupune o dispoziție generală a personalității spre nou, o anumită organizare a proceselor psihice în sistemul de personalitate. În literatura de specialitate există mai multe teorii despre creativitate:Teoria asociativistă, elaborată de Mednik (1962), consideră creativitatea un proces de organizare și transformare a unor elemente asociative în combinații noi, originale, pe baza gândirii, Teoria configurațională definește creativitatea ca produs al imaginației (și nu al gândirii logice), cu ajutorul căruia sesizăm brusc un element din configurația întregului, completându-l. Teoria transferului, reprezentată de J.P. Guilford, definește creativitatea ca pe o etapă a învățării, transferabilă și în cele mai diverse domenii de activitate.

Teoriile moderne ale învățării tind să demonstreze că accentul de instruire trebuie să cadă pe elaborarea instrumentelor de învățare. După cum afirma Antoine de Saint-Exupéry: „În făurirea omului este important mai întâi nu a-l instrui, ceea ce este ceva zadarnic dacă ajunge doar o carte care merge; este nevoie să fie crescut, educat, pentru a-l aduce la înălțimea unde nu mai sunt lucruri, ci chipurile născute din nodul divin care leagă lucrurile. Căci nu este nimic de așteptat de la lucruri dacă ele nu răsună unele în altele, aceasta fiind singura muzică pentru inimă‖.Societatea contemporană, comparativ cu cele anterioare, se caracterizează prin schimbări radicale care au loc încontinuu la locul de muncă sau în familie, în educație, în știință, în tehnologie, în religie și aproape în orice aspect al vieții noastre. A trăi într-o asemenea societate presupune un înalt grad de adaptare și curaj, care sunt legate în mare măsură de educație și creativitate. Platon definea educația ca fiind „arta de a forma bunele deprinderi sau de a dezvolta aptitudinile native pentru virtute ale acelora care dispun de ele‖. Activitatea educțională este dinamică și flexibilă în același timp, iar educația stimulează idealul ființei umane exprimat prin „a fi și a deveni‖. Anume a deveni om creativ ajută sistemul educațional la mai multe niveluri: sistemul școlar, instituțiile de educație continuă și universitățile. Pentru sistemul de învățământ, în general, o importanță deosebită ar trebui să aibă educația creativității, care implică receptivitatea și atitudinea deschisă față de experiența pozitivă, sensibilitatea față de nou, dorința de a experimenta și valorifica noi ipoteze. În special universitățile ar trebui să devină niște instituții sociale care să urmărească drept scop „pregătirea viitorilor creatori de inovații‖, iar instituțiile de educație continuă să lărgească aceste abilități. În legătură cu profundele transformări ce au loc în societatea noastră și în vederea cerințelor de integrare a ei în ansamblul structural al lumii contemporane, în care nevoia de resurse naturale devine tot mai acută, una din multiplele soluții ar trebui să fie valorificarea într-o mai mare măsură a potențialului creativ care, practic, este inepuizabil, recuperator, renovator și care, de asemenea, îmbracă o formă a inteligenței umane. În prezent, un număr tot mai mare de țări văd stimularea creativității și a gândirii creative ca pe o provocare educațională din motivul că „notele mari nu mai sunt suficiente pentru a dota forța de muncă cu abilitățile necesare pentru a alimenta inovația bazată pe creșterea economică‖,

susțin experții Organizației pentru Cooperare și Dezvoltare Economică (OCDE). De aici rezultă că dezvoltarea creativității pe parcursul întregii vieți ar constitui un factor primordial în creșterea economică durabilă, cât și a competitivității economice. La moment, Singapore și Coreea sunt țările care pun în valoare creativitatea și au introdus formarea creativității și a inovării ca abilități pe care elevii trebuie să le învețe încă din clasele primare, predate și evaluate prin programe naționale. În anul 2009, Coreea a alocat 10% din timpul școlii pentru proiecte și alte activități care să încurajeze creativitatea. În ceea ce privește Singapore, rezultatele urmărite de educație includ gândirea critică și invenția, precum și competențe sociale și emoționale. După absolvirea liceului, printre altele, se așteaptă din partea elevilor să fie „pregătiți în fața problemelor‖, „inovatori și întreprinzători‖, precum și „capabili să gândească critic și să comunice convingător‖. Singapore și Coreea au schimbat astfel examenele naționale și evaluările pentru a stimula cadrele didactice și elevii să acorde atenția cuvenită creativității și inovării în predare și învățare. Includerea creativității și stimularea altor abilități de inovare în programele naționale ar fi un început bun pentru ca elevii cu capacități creatoare săfie selectați, respectiv, aceștia înmatriculându-se la facultate pentru a-și dezvolta aceste capacități în domeniul pentru care optează. Actualitatea problemei creșterii potențialului creativ al studenților este susținută de argumente majore nu numai la noi în țară, dar și în țările cu economie avansată. De aceea este nevoie de profesori creativi, care ar stimula creativitatea studenților, deoarece este foarte important ca tinerii să fie încurajați să gândească și să acționeze într-un mod creativ și inovator. „Principalul obiectiv al educației este de a forma oameni capabili să realizeze acțiuni noi, și nu numai să repete ceea ce au făcut generațiile anterioare, oameni care să fie creativi, inventivi și cu dorință de a investiga‖. Prin urmare, am putea conclude că nivelul de dezvoltare a unei națiuni va depinde tot mai mult de sectorul care produce inteligență, creație adică sistemul educațional și de învățământ, iar dezvoltarea creativității trebuie să devină imperativul major al sistemului de educație la toate nivelurile.

Bibliografie :

1.BIRCH, A. (2000). Psihologia dezvoltării, Editura Tehnică, București.
2.BOCOȘ, M.,(2002), Instruire interactivă. Repere pentru reflecție și acțiune, Editura Presa Universitară Clujeană.
3.CÎMPEAN, E.A., (2005), Psihopedagogia creativității și excelenței intelectuale, Editura Dimitrie Cantemir, Târgu Mureș.

Educația timpurie în contextul Școlii Smart

Baboiu Alina Valentina
Grădinița nr. 255 București

Educația timpurie reprezintă etapa fundamentală în dezvoltarea armonioasă a copilului, având un impact semnificativ asupra formării competențelor cognitive, emoționale și sociale. În contextul actual, marcat de transformări rapide și de integrarea progresivă a tehnologiei în procesul educațional, grădinița devine un spațiu al învățării active, centrate pe copil, în spiritul conceptului de „Școală Smart".

Primii ani de viață sunt esențiali pentru conturarea personalității copilului și pentru dezvoltarea atitudinii pozitive față de învățare. În această perioadă, copilul învață prin joc, explorare și interacțiune, iar educatoarea are rolul de a crea contexte educaționale variate, stimulative și adaptate nevoilor individuale. Educația timpurie nu mai urmărește doar transmiterea de cunoștințe, ci dezvoltarea competențelor necesare adaptării la societatea contemporană.

Conceptul de „Școală Smart" aplicat în educația preșcolară presupune un demers educațional flexibil, inovator și orientat spre dezvoltarea globală a copilului. În grădiniță, acest concept se reflectă prin utilizarea metodelor interactive, integrarea jocului didactic, valorificarea experiențelor concrete de învățare și folosirea responsabilă a tehnologiei. Accentul se pune pe învățarea activă, colaborativă și pe stimularea curiozității naturale a copiilor.

Una dintre cele mai eficiente strategii didactice în educația timpurie este învățarea prin joc. Jocul reprezintă activitatea fundamentală a copilului preșcolar și principalul mijloc de dezvoltare cognitivă și socio-emoțională. Prin joc, copilul învață să comunice, să coopereze, să respecte reguli și să își exprime emoțiile.

Un exemplu concret de activitate este jocul didactic „Magazinul cu emoții". Copiii primesc cartonașe ilustrate cu diferite emoții, precum bucuria, tristețea, furia sau teama. Pe rând, aceștia „cumpără" o emoție și descriu o situație în care au trăit sentimentul respectiv. Activitatea contribuie la dezvoltarea competențelor de comunicare, a empatiei și a inteligenței emoționale, facilitând exprimarea liberă a trăirilor personale.

Învățarea bazată pe proiecte, adaptată nivelului de vârstă al preșcolarilor, reprezintă o altă strategie eficientă în cadrul „Școlii Smart". Aceasta stimulează cooperarea, responsabilitatea și învățarea integrată. Un exemplu de proiect tematic este „Călătorie în lumea plantelor", desfășurat pe parcursul unei săptămâni. Activitățile includ observarea plantelor din curtea grădiniței, plantarea semințelor în ghivece, realizarea de colaje cu părțile componente ale plantei și discuții despre rolul apei și al luminii. Prin aceste activități, copiii își dezvoltă spiritul de observație, autonomia și respectul față de mediul înconjurător.

Învățarea experiențială ocupă un loc important în educația timpurie, deoarece copiii învață cel mai bine atunci când sunt implicați direct în activități practice. Un exemplu relevant este activitatea experimentală „Ce plutește, ce se scufundă?". Copiii introduc diferite obiecte într-un vas cu apă și observă comportamentul acestora, formulând ipoteze și concluzii simple. Activitatea stimulează curiozitatea, gândirea logică și capacitatea de a face conexiuni între cauză și efect.

În contextul „Școlii Smart”, tehnologia este utilizată ca instrument de sprijin al învățării, nu ca scop în sine. Un exemplu de activitate este utilizarea unei povești digitale interactive, proiectată pe tablă sau pe un dispozitiv electronic. După vizionare, copiii sunt încurajați să reconstruiască firul narativ prin imagini, desen sau povestire liberă. Această activitate dezvoltă competențele de comunicare, imaginația și competențele digitale de bază, adaptate vârstei.

Prin strategiile didactice moderne utilizate în grădiniță, se urmărește dezvoltarea competențelor-cheie ale copilului, precum competențele de comunicare, competențele sociale și emoționale, autonomia personală și capacitatea de a învăța prin explorare. Educația timpurie pune bazele învățării pe tot parcursul vieții, formând copii echilibrați, încrezători și motivați.

În concluzie, aplicarea conceptului de „Școală Smart” în educația timpurie contribuie la crearea unui mediu educațional modern, atractiv și eficient. Prin utilizarea strategiilor didactice inovatoare și a activităților adaptate nevoilor preșcolarilor, educatoarea devine un facilitator al învățării și un sprijin esențial în dezvoltarea armonioasă a copilului.

Bibliografie

Breben, S., Gongea, E., Ruiu, G., Fulga, M. (2002). Metode interactive de grup. București: Editura Aramis.

Cucoș, C. (2014). Pedagogie. Iași: Editura Polirom.

Ionescu, M., Radu, I. (2001). Didactica modernă. Cluj-Napoca: Editura Dacia.

Ministerul Educației (2019). Curriculum pentru educația timpurie. București.

Neacșu, I. (2010). Învățarea școlară. București: Editura Didactică și Pedagogică.

Metode, procedee și tehnici de abordare a predării-învățării-evaluării inovative și incluzive în ora de limba engleză

Prof. Andrei Elena
Colegiul Economic „Regele Mihai I” Buzău

Introducere

Școala contemporană se află într-un proces continuu de transformare, determinat de schimbările sociale, culturale și tehnologice ale lumii moderne. În acest context, profesorul nu mai este doar un transmițător de informații, ci devine un facilitator al învățării, un formator de competențe și un mediator între diversitate și cunoaștere. Predarea limbii engleze într-un liceu tehnologic are particularitățile sale: elevii prezintă niveluri variate de motivație, ritmuri diferite de învățare și interese orientate, adesea, spre domenii practice.

Pentru ca procesul educațional să răspundă acestor nevoi, este esențială aplicarea unor metode, procedee și tehnici inovative și incluzive, care să stimuleze participarea activă, gândirea critică și colaborarea, oferind fiecărui elev șansa de a reuși în propriul ritm.

1. Fundamentele teoretice ale abordării inovative și incluzive

Educația incluzivă se bazează pe principiul că fiecare elev are dreptul la o învățare de calitate, indiferent de abilități, statut socio-economic, ritm sau stil cognitiv. O școală incluzivă creează un mediu sigur, pozitiv și empatic, unde diversitatea devine o resursă, nu un obstacol.

În același timp, inovația pedagogică presupune adaptarea strategiilor didactice la specificul noilor generații, integrarea instrumentelor digitale și utilizarea metodelor centrate pe elev. Aceste metode promovează învățarea activă și colaborativă, înlocuind predarea tradițională bazată pe reproducerea informației cu una bazată pe descoperire, reflecție și aplicabilitate.

Pentru profesorul de limba engleză, aceste principii se traduc prin:

1. încurajarea comunicării autentice;
2. utilizarea resurselor multimedia;
3. adaptarea evaluării la competențele lingvistice și cognitive diverse;
4. promovarea empatiei și cooperării interculturale.

2. Metode inovative aplicabile în ora de limba engleză

2.1. Învățarea prin proiecte (Project-Based Learning)

Această metodă implică elevii în realizarea unui proiect concret, pornind de la o problemă reală sau o temă de interes. De exemplu, elevii pot crea o campanie în limba engleză despre protecția mediului, un blog de turism local sau o prezentare despre meseriile viitorului.

Pe parcursul proiectului, elevii colaborează, își asumă roluri, fac cercetări, redactează texte și realizează produse finale. Profesorul are rolul de ghid, oferind sprijin metodologic și lingvistic. Această metodă dezvoltă autonomia, gândirea critică, responsabilitatea și competențele digitale, transformând învățarea limbii engleze într-o experiență activă și motivantă.

2.2. Învățarea colaborativă și peer tutoring

Într-o clasă eterogenă, învățarea prin cooperare favorizează incluziunea. Grupurile de lucru mixte (formate din elevi cu niveluri diferite de competență) încurajează sprijinul reciproc și sentimentul de apartenență. Activitățile de tip peer tutoring – unde elevii mai avansați îi ajută pe colegii

care întâmpină dificultăți – consolidează nu doar cunoștințele lingvistice, ci și abilitățile sociale și empatia.

2.3. Învățarea prin descoperire și gândirea critică

Metoda *discovery learning* le oferă elevilor ocazia de a descoperi singuri regulile gramaticale sau sensurile lexicale, prin observare și analiză. De exemplu, în loc ca profesorul să prezinte o regulă, elevii pot analiza exemple și pot formula concluzii proprii. Această abordare promovează învățarea durabilă și gândirea independentă.

3. Procedee și tehnici moderne de predare și învățare

Pentru a asigura o învățare activă și incluzivă, profesorul poate combina metodele cu diverse procedee didactice moderne:

5. **Brainstorming și hărți conceptuale** – stimulează creativitatea și conexiunile logice.
6. **Jocurile de rol și simulările** – dezvoltă spontaneitatea, empatia și competențele de comunicare.
7. **Metoda „Think-Pair-Share”** – oferă timp de reflecție individuală, urmată de discuții în perechi și împărtășirea concluziilor cu întreaga clasă.
8. **Flipped Classroom** – elevii parcurg materialul acasă (prin videoclipuri sau texte interactive), iar timpul de clasă este dedicat aplicațiilor, conversației și feedback-ului.
9. **Gamificarea** – folosirea elementelor de joc (puncte, provocări, clasamente) pentru a crește motivația și implicarea.

Aceste tehnici nu doar modernizează ora de limba engleză, ci transformă elevul din receptor pasiv în participant activ la propria formare.

4. Evaluarea inovativă și incluzivă

Evaluarea modernă nu mai înseamnă doar testare, ci reflecție, autoevaluare și progres personal.

Instrumentele digitale precum *Kahoot*, *Quizizz*, *Mentimeter* sau *Google Forms* oferă posibilitatea evaluării formative, rapide și atractive.

De asemenea, evaluarea incluzivă presupune:

10. folosirea grilelor descriptive și a portofoliilor;
11. recunoașterea progresului individual, nu doar a performanței standard;
12. integrarea feedback-ului constructiv și a autoevaluării.

Elevul devine astfel conștient de propriile progrese și capătă încredere în capacitatea sa de învățare.

5. Impactul metodelor inovative asupra climatului clasei

Aplicarea metodelor inovative și incluzive contribuie la dezvoltarea unui climat educațional pozitiv, bazat pe respect și colaborare. Elevii se simt valorizați, iar profesorul devine un partener în procesul de învățare.

În liceele tehnologice, unde motivația poate fi uneori scăzută, aceste metode pot reînvia interesul pentru limba engleză, oferind contexte autentice de comunicare și valorizând competențele practice ale elevilor.

Astfel, învățarea nu mai este percepută ca o obligație, ci ca o experiență relevantă, conectată la viața reală și la nevoile personale.

Concluzii

Predarea limbii engleze în contextul actual presupune un echilibru între inovație și incluziune. Metodele moderne, combinate cu empatia și flexibilitatea profesorului, asigură o educație de calitate

pentru toți elevii.

Profesorul devine un creator de contexte educaționale autentice, în care fiecare elev are șansa de a-și exprima potențialul. Prin îmbinarea metodelor participative, digitale și colaborative, ora de limba engleză devine un spațiu viu al descoperirii și reflecției – un loc în care învățarea se transformă în bucurie, iar diversitatea devine sursă de valoare și inspirație.

Bibliografie

1. Panagoret, Oana, *Tehnici de superînvățare*, Editura Tipoalex, Alexandria, 2005

2. Pânișoară, Ion Ovidiu, *Enciclopedia metodelor de învățământ*, Editura Polirom, Iași, 2024

3. Pop, Claudia Florina, *Metode și tehnici de comunicare în mediul educațional*, Editura Presa Universitară Clujeană, Cluj-Napoca, 2021

Aspecte ale pedagogiei Montessori

prof. Maier Francisc
Școala Gimnazială ”Ion Creangă” Satu Mare

Pedagogia Montessori este o abordare educațională bazată pe observarea științifică a dezvoltării naturale a copilului, având ca scop cultivarea autonomiei și a dorinței native de a învăța. Pedagogia Montessori se concentrează pe dezvoltarea holistică a copilului, punând accent pe învățarea activă și experiențială într-un mediu pregătit, cu materiale specifice și grupuri de vârstă mixte, cultivând independența, responsabilitatea și respectul, în ritmul propriu al fiecărui copil, sub ghidarea unui educator rol de facilitator/ghid, nu de transmițător rigid al informațiilor.

Metoda Montessori porneşte de la următoarea afirmaţie: copilul vine pe lume echipat cu tot ceea ce are nevoie pentru a supraveţui, iar rolul adultului este de a fi ghidul copilului în această aventură a cunoaşterii. Adultul trebuie să observe şi să înţeleagă copilul, să fie lângă el în mod empatic şi să îi permită să facă propriile sale alegeri. Maria Montessori vorbea despre conceptul de „minte absorbantă” a copilului, de programe genetice de învăţare care îi permit copilului, cu mijloace extreme, dar limitate şi într-un timp scurt, să poată să înveţe practic singur, limba maternă. Maria Montessori demonstrează astfel că aceasta reprezintă o dovadă a capacităţilor extraordinare de care dispune copilu lpentru a învăţa să vorbească, fără ca cineva să-i predea aceste deprinderi, şi, totodată, poate să înveţe comportamentul, cultura, obiceiurile, scrisul, cititul, matematica într-un mod individual şi în ritm propriu.

Metoda Montessori oferă o altă variantă de organizare a demersului didactic încercând astfel să se rezolve prin aceste abordări problemele actuale de care suferă şi învăţământul românesc: violenţa şi dezordinea ce apare atunci când mediul pune obstacol e în calea dezvoltării psihice naturale a copilului, sau când din mediu lipsesc stimuli necesari în fiecare perioadă a creşterii.

O altă problemă pe care o poate rezolva rapid metoda Montessori o reprezintă mobilierul fix care reprezintă un instrument de încătuşat spiritul copiilor, deoarece această metodă consideră mişcarea ca fiind esenţială pentru viaţă, iar educaţia nu poate fi concepută ca moderatoare sau inhibatoare a mişcării, ci un ajutor pentru a cheltui eficient energia şi pentrua o lăsa să se dezvolte normal.

Pilonii fundamentali:

1. Mintea absorbantă: Capacitatea unică a copiilor (în special între 0-6 ani) de a absorbi informații și experiențe din mediul înconjurător fără efort conștient.
2. Perioadele senzitive: Intervalele de timp în care copilul manifestă o receptivitate intensă pentru dobândirea unor abilități specifice (limbaj, ordine, mișcare).
3. Respectul pentru copil: Recunoașterea unicității fiecărui individ și a ritmului său propriu de dezvoltare.

În instituţiile de învăţământ care aplică alternativa educaţională Montessori, copiii de grădiniţă au un program asemănător cu al copiilor din grădiniţele cu program prelungit şi îşi desfăşoară activitatea ca într-o familie.

Metoda de predare este individuală, în clasa Montessori existând un singur fel din categoria materialelor de dezvoltare, iar copii iînvaţă mai mult prin experienţă decât prin ascultare.

Copiii trebuie observaţi îndeaproape pentru a le putea oferi ceea ce au nevoie în timpul fiecărei perioade senzitive, iar accentul trebuie pus întotdeauna pe învăţare – pentru copii, mai degrabă decât pe predare – din partea adultului. Autoarea metodei spune că rolul educatorului este de a "observa" copilul şi de a "pregăti mediul", pe baza observaţiilor făcute, de a crea situaţii de învăţare şi nu de a preda direct, fiind mai mult un ghid decât un lider. Astfel, după observaţia copiilor ea a descoperit că:

1. Motivarea este naturală în procesul de învăţare;
2. Copii mici sunt capabili să se concentreze mai mult decât işi pot da seama adulţii, dacă o activitate răspunde nevoilor lor şi dacă procesul permite implicarea fizică; copiii resping o activitate care nu răspunde nevoilor lor;
3. Copii sunt capabili să-şi dezvolte autodisciplina dacă au libertatea să aleagă;
4. Educatorul nu este sursa tuturor învăţăturilor;
5. Copiii pot învăţa să-şi rezolve propriile probleme

Copiii învaţă singuri, folosind materialele specifice, timp în care rolul educatorului este să direcţioneze, să stimuleze şi să ghideze activitatea acestora. Educatorul nu se amestecă niciodată atunci când un copil e concentrat, şi nu intervine decât dacă a constatat că acesta are
nevoie de ajutor, nu ştie ce să facă, sau îi deranjează pe ceilalţi colegi Ajutorul pe care un educator Montessori îl oferă copilului este întotdeauna extrem de limitat – atât cât să se asigure că acesta a ieşit din impas. Copilul nu este corectat atunci când greşeşte. Se consideră că încă nu a ajuns să stăpânească suficient conceptul respectiv iar materialul va fi strâns şi reluat cu alt prilej, după o lecţie individială, ori după o anumită perioadă de timp.

Educatorul Montessori nu pedepseşte copiii niciodată dar nici nu le oferă recompense. Se consideră că singura recompensă de care are nevoie un copil este cea provenită din mulţumirea de sine, din faptul că a realizat un lucru bun şi corect bazându-se pe propriile lui puteri. Faptul că nu există recompensă și pedeapsă îi încurajează pe copii să-și prezinte opiniile și părerile, indiferent de corectitudinea acestora, de a se exprima liber, creativ, de a realiza conexiuni între cunoștințe în mod logic, natural, prin studiu propriu, individual.

Principiile de bază, fundamentale de la care porneşte metoda Montessori sunt:

1. Crearea unui mediu cât mai natural, asemănător din viaţa de familie, stimulativ, cu materiale specifice care săajute la dezvoltarea copilului, pregătindu-i pentru învăţarea pe tot parcursul vieţii;
2. Observarea copilului care acţionează în acest mediu, astfel conturându-i-se potenţialul fizic, mintal, spiritual şi emoţional.

Copilul şi învăţarea se situează pe primul loc, predarea şi curriculumul pe locul doi. Rolul cadrului didactic este de a cunoaşte nevoile de dezvoltare ale fiecărui copil, de a-i pune la dispoziţie un mediua decvat, oportunitatea de a se dezvolta la potenţialul lor maxim şi libertatea de a găsi soluţii. Cadrul didactic trebuie să înţeleagă nevoia copilului de a relua iară ş işi iarăşi o activitate, să recunoască nevoia de mişcare fizică a acestuia, să stabilească rutine, să ofere prin exemplul propriu o conduită de disciplină şi de ordine în activitatea cu materialele Montessori.

Având în vedere aceste aspecte fundamentale și definitorii ale alternativei Montessori, putem afirma că aceasta asigură premisele dezvoltării creativității copiilor la un nivel ridicat. Având libertatea de a alege de la materiale până la activitățile pe care le vor desfășura, copiii își pun în valoare preferințele, interesele și potențialul de care dispun. Fiecare copil este înzestrat cu un potențial, pe care îl poate valorifica și dezvolta numai în condițiile unui mediu educațional nerestrictiv, în care mijloacele

de învățare sunt bogate și variate. Copiii au posibilitatea de a învăța, de a experimenta, de a descoperi singuri in formații și cunoștințe, pornind de la resursele mediului educational. Combinând și îmbinând materiale diverse se dezvoltă creativitatea acestora, pornind de la interesele și nevoile fiecăruia.

Copiii selectează activităţi şi materiale care le captează atenţia si interesul, iar educatorul îi ajută să aleagă activităţi, care introduc noi concepte, provocări şi arii de investigaţii.

Copiii fac ceea ce necesită mişcare şi investigaţie spontană, ating şi explorează tot ceea ce există, mintea se construieşte prin activitătea mâinii, deoarece prin mişcare şi atingere copilul cercetează, manipulează şi construieşte o multitudine de impresii despre lumea fizică din jurul lui şi îşi dezvoltă gândirea.

Copiii prosperă din punct de vedere al dezvoltării creativității și nu numai, atunci când li se oferă libertatea într-un mediu propice nevoilor lor. După o perioadă de intensă concentrare şi lucru cu materiale care le stârnesc interesul, copiii dau dovadă de vitalitate şi mulţumire de sine.

Dr. Montessori a considerat că, pentru ca un copil să facă ele mai productive alegeri şi să îşi exercite controlul asupra alegerilor făcute, mediul înconjurator trebuie să fie special proiectat astfel încât să stimuleze o activitate constructivă și creativă din partea acestuia.

Fiind una dintre modalităţile prin care acest mediu este pregătit, ordinea, facilitează dorinţa copilului de a alege şi concentrarea. Bunul simţ sugerează că este mult mai uşor să alegi obiectul dorit atunci când alternativele sunt aranjate într-o manieră ordonată. Materialele Montessori îi ajută pe copii să facă alegerea dorită prin faptul că acestea sunt expuse pe rafturi aflate la o înălţime potrivita vârstei, pe mese sau pe covoraşe (când le utilizează alţi copii). Astfel, este foarte uşor pentru copil să ia materialele de pe rafturi, să le utilizeze pentru un timp şi apoi să le pună la loc.

Din contră, în clasele tradiţionale, materialele sunt de cele mai multe ori închise în dulapuri şi profesorul este cel care controlează când şi cum urmează să fie utilizate. Această restricție influențează evoluția copilului din punct de vedere al dezvoltării creativității, orientându-l în activitățile pe care le desfășoară și determinându-l să respecte anumite reguli. Valorificarea potențialului creativ al copiilor este îngrădit prin impunerea excesivă a unor reguli și prin limitarea inițiativei personale și exprimarea propriilor nevoi de cunoaștere și învățare.

În alternativa Montessori, educatoarea, părinţii şi copiii lucrează împreună pentru a crea comunităţi de învăţare în care fiecare se simte în siguranţă şi este perceput aşa cum este în realitate.

Bibliografie:

Cerghit I., *Sisteme de instruire alternative şi complementare*, EdituraAramis, Bucureşti, 2002

Cucoş C., *Pedagogie*, Editura Polirom, Iaşi, 2000

Montessori M., *Minte absorbantă*, Editura A.P.A, 2006

Montessori M., *Copilul fiinţă divină, dar neînţeleasă*, Editura C.E.D.C, 1991

Comunicarea – cheia succesului la clasă

prof. Maier Arnold
Colegiul Național ”Kölcsey Ferenc” Satu Mare

Comunicarea eficientă este fundamentul succesului la clasă, implicând ascultare activă, claritate, conexiune cu realitatea, gestionarea conflictelor și utilizarea tehnicilor moderne (cum ar fi metodele activ-participative), pentru a crea un mediu de învățare viu, modern, unde elevii se implică activ, înțeleg materia și își dezvoltă personalitatea, depășind barierele tradiționale, chiar și online, unde curajul de a se exprima crește.

Comunicarea, schimbul de mesaje între indivizi prin intermediul unui sistem comun de simboluri, a preocupat pe savanţi din cele mai vechi timpuri; primele menţiuni propriu-zise datând- în cultura europeană încă din Grecia antică, dar putem menţiona unele preocupări anterioare celor europene în China antică. Până în epoca modernă, însă, aceste preocupări au fost doar incidentale şi au avut un aspect teoretic, fiind, aproape întotdeauna, subsumate altor discipline (filosofic, logică, lingvistică generală etc.) şi presupusă de fiecare dintre ele ca fiind un proces inerent al fiecăreia dintre ele. S-a ajuns, astfel, ca procesul comunicării (implicit cel al limbajului) să fie privit ca unul care defineşte condiţia umană. Oricum, procesul a fost privit ca unul natural. O lărgire considerabilă a preocupărilor a intervenit din două perspective care, deşi diferite, s-au completat între ele. Prima a fost produsă de nevoia comunicării la mare distanţă, care depăşea puterea fizică a fiinţei umane, printr-un sistem de mesaje care să poată fi transmise şi recepţionate la lungă distanţă, începând cu telegraful luminos, care transmitea de la un recepţioner intermediar la altul mesaje politice sau economice, la transmiterea prin manevrarea unor steaguri - folosit şi actualmente în marină - şi, apoi, odată cu apariţia telegrafului prin cablu şi a celui fără fir, apoi a radioului şi televiziunii, teritoriul noii discipline - ştiinţa comunicării - s-a deschis vertiginos, obligând savanţii la formularea unei noi ştiinţe - ştiinţa comunicaţiei care s-a dezvoltat în paralel cu ştiinţa informaţiei (cibernetica). O altă deschidere în domeniu a fost produsă de cercetările în domeniul biologiei şi zoologiei, care au dovedit că există o comunicare, la diferite nivele, între toate organismele vii si, mai mult, faptul că comunicarea este o caracteristică a materiei vii.

Comunicarea a fost percepută ca element fundamental al existenţei umane încă din antichitate. În fapt, însăşi etimologia termenului sugerează acest lucru; cuvântul „comunicare“ provine din limba latină; communis înseamnă „a pune de acord“, „a fi în legatură cu“ sau „a fi în relaţie“, deşi termenul circula în vocabularul anticilor cu sensul de „a transmite şi celorlalţi“, „a împărtăşi ceva celorlaţi“.

Deşi termenul este de origine latină, primele preocupări, cu deosebire practice pentru comunicare, le-au avut grecii. Pentru aceştia, arta cuvântului, măiestria de a-ţi construi discursul şi de a-l exprima în agora era o condiţie indispensabilă statutului de cetăţean (trebuie însă să avem în vedere faptul că accesul la funcţiile publice ale cetăţii era accesibil oricărui cetăţean grec doar prin tragere la sorţi. Mai mult, legile din Grecia Antică stipulau dreptul cetăţenilor de a se reprezenta pe ei înşişi în faţa instanţelor de judecată, textul lui Platon, Apărarea lui Socrate, fiind un exemplu în acest sens).

Elemente concrete de teorie a comunicării apar însă prima dată în lucrarea lui Corax din Siracuza, Arta retoricii, în secolul VI î.Hr. Platon şi Aristotel vor continua aceste preocupări,

instituţionalizând comunicarea ca disciplină de studiu, alături de filosofie sau matematică, în Lyceum şi în Academia Greacă.

Romanii vor prelua de la greci aceaste preocupări, dezvoltându-le şi elaborând în jurul anului 100 î. Hr. primul model al sistemului de comunicare.

Evul Mediu, o dată cu dezvoltarea bisericii şi a creşterii rolului său în viaţa oamenilor, odată cu dezvoltarea drumurilor comerciale şi cu cristalizarea primelor formaţiuni statale, va conferi noi dimensiuni comunicării. Putem vorbi chiar de o instituţionalizare a acestei activităţi, în sensul că exista în toate statele, pe lângă lide-rul autohton, indivizi instruiţi care aveau tocmai menirea de a se ocupa de redactarea actelor oficiale, de consemnarea faptelor, de elaborarea legilor. Mai mult, putem vorbi chiar de existenţa unui sistem comun de semne şi simboluri pentru anumite zone ale lumii. Este vorba, ca să luăm exemplul european, de folosirea cu preponde-renţă a limbii slave în zona răsăriteană, ca limbă de circulaţie, ca sistem comun de semne şi simboluri, şi a limbii latine pentru zona apuseană.

Un rol important în extinderea comunicării l-a avut şi dezvoltarea drumurilor comerciale; acestea au facilitat crearea poştei ca principal sistem de comunicare, începând cu secolul al XIV-lea.

Epoca modernă a reprezentat explozia dezvoltării comunicării sub toate aspectele ei. Progresul tehnico-ştiinţific a favorizat apariţia telefonului, a trenului, a automobi-lului, intensificând comunicarea nu atât între indivizi, cât mai cu seamă între comu-nităţi; de asemenea, a determinat crearea de noi sisteme şi modalităţi de comunicare.

Este meritul unui critic literar englez, I. A. Richards, de a oferi o primă, şi până acum, cea mai valabilă definiţie a comunicării ca un aspect definitoriu al activităţii umane: "Comunicarea se desfăşoară când o conştiinţă inteligentă acţionează în mediu, încât o altă conştiinţă este influenţată şi în cea de a doua conştiinţă are loc o experienţă asemănătoare cu experienţa primei conştiinţe, procesul fiind cauzat, parţial, de această experienţă". Definiţia lui Richards are dezavantajul că se referă doar la comunicarea inter-umană, între oameni şi animale şi inter-animale (excluzând comunicarea la nivelul plantelor, dar, ceea ce este mai important, cea tehnică sau mecanică), dar are marele avantaj că diferenţiază conţinutul mesajelor de procesele care se declanşează la nivelul psihicului uman. Mai nou, specialiştii sunt de acord că ştiinţa comunicării are un statut aparte în cadrul ştiinţelor umane, având un teritoriu general; dar şi foarte multe domenii de interferenţă cu alte ştiinţe (menţionăm interferenţa cu lingvistica, logica, ştiinţele tehnice, matematica etc.). Pe de altă parte, datorită implicaţiilor comunicării în societate, accentul s-a pus în mod special pe problemele care trebuie rezolvate la nivelul practic şi mai puţin asupra celor propriu-zis teoretice.

Oricum, trebuie să constatăm că interesul în problemele de comunicare a fost stimulat de avansul în ştiinţă şi tehnologie, care, prin natura lor, au atras atenţia asupra omului ca o fiinţă comunicaţională. Dar cele mai frapante şi dramatice influenţe în dezvoltarea ştiinţei comunicării au venit din partea ştiinţelor tehnice şi, mai ales, din partea nevoilor de comunicare ale societăţii modeme, care au găsit mai întâi soluţii imediate tehnice la necesităţile practice de comunicare şi doar apoi au încercat teoretizarea. Cele mai dramatice descoperiri ale secolului al XX-lea au fost telegraful şi telefonul, care, pentm a face posibilă transmiterea mesajelor la lungă distanţă, au presupus, pe de o parte, dezvoltarea unui teritoriu total nou din punct de vedere tehnic, pe de altă parte, în cazul telegrafului, găsirii unui cod (alfabetul Morse), care să facă posibilă transmiterea pe secvenţe (litere) a unor mesaje coerente.

La ora actuală ştiinţa comunicării implică domenii atât de diverse încât, de multe ori specialiştii în diferitele tipuri de comunicare trebuie să îşi găsească un limbaj comun.

Secolul al XX-lea a adus o mare diversificare a interesului pentm comunicare şi datorită lărgirii considerabile a ariei de preocupări în care cercetarea comunicaţiei este implicată.

Procesul de predare şi învăţare este, în cea mai mare parte, un proces de comunicare între cel care predă (profesorul) şi cei care învaţă (elevii). Cele două componente ale acestui proces - predarea şi învăţarea - sunt ele însele, în bună măsură, procese de comunicare sau care implică în mod direct comunicarea. A preda înseamnă a elabora și a transmite mesaje, iar a învăţa (cu sensul de a învăţa în clasă, în relaţie cu profesorul) înseamnă a recepta şi a asimila mesaje. Fireşte, procesul real al comunicării didactice este mult mai complex. A învăţa în procesul de învăţământ nu se reduce la a recepta, ci implică participarea activă a elevului în ambele ipostaze, de receptor şi emitent de mesaje, după cum a preda nu se limitează la a transmite, ci implică şi actul receptării şi al reacţiei de feed-back la mesajele emise de elevi, schimbarea dinamică a rolurilor fiind una din condiţiile principale ale comunicării eficiente în procesul de învăţământ. Important este faptul că procesul de predare-învăţare poate fi mai bine înţeles şi mai bine condus dacă se cunosc şi se aplică procesele, factorii şi cerinţele ce rezultă din abordarea lui ca proces de comunicare. De altfel, unul dintre modelele cele mai răspândite asupra procesului de învăţământ este *modelul comunicaţional.* De aceea, metodele bazate pe comunicare constituie categoria cea mai vastă şi mai diversă de metode. Principalele categorii ale acestor metode reflectă tipurile principale de comunicare: comunicarea orală, comunicarea scrisă şi comunicarea audio-vizuală care utilizează tehnologiile moderne informatice, de comunicare la distanţă.

Bibliografie:

Pânişoară, I.O., *Comunicarea eficientă*, Editura Polirom, Iaşi, 2003;
André de Peretti, Jean-André Legrand, Jean Boniface, *Tehnici de comunicare*, Ed. Polirom, Iaşi, 2000;

Creativitatea în procesul didactic – strategii

Prof. Pataki Enikő
Colegiul Național ”Kölcsey Ferenc” Satu Mare

Stimularea creativității în educație se bazează pe strategii care prioritizează implicarea activă, interdisciplinaritatea și utilizarea tehnologiei ca mediu creativ. Practicile educative de predare activizantă şi de stimulare a potenţialului creativ al elevului se înscriu în dezideratele pedagogiei moderniste şi postmoderniste, de cooperare şi reflexie asupra învăţării.

În peisajul educațional actual, creativitatea nu mai este privită ca un talent înnăscut, ci ca o competență ce poate fi antrenată. Strategiile alternative vizează mutarea focusului de la simpla acumulare de informații către procesarea lor inovatoare și rezolvarea de probleme complexe.

Învăţărea învăţării – deziderat al educaţiei postmoderniste – presupune interactivitate şi creativitate în adoptarea unor strategii care să solicite implicarea în sarcină şi o atitudine metacognitivă de învăţare şi cunoaştere precum şi interesul de a te perfecţiona continuu.

Atitudinea activă şi creatoare a elevilor este o consecinţă atât a stilului de predare al profesorului cât şi a obişnuinţei elevului de a se raporta la sarcină. Prin felul în care solicită răspunsuri la o problemă, prin felul în care organizează activităţile de informare şi de formare ale elevilor, prin accentul pe care îl pune pe dezvoltarea proceselor cognitiv-aplicative etc, profesorul influenţează comportamentul activ şi creativ al elevului.

Condiţiile şi situaţiile specifice care pot duce la dezvoltarea spiritului investigativ, a gândirii divergente, a atitudinii creative şi active în şcoală, pot fi considerate următoarele:

- încurajarea elevilor să pună cât mai multe întrebări;
- limitarea constrângerilor şi a factorilor care produc frustrare;
- stimularea comunicării prin organizarea de discuţii şi dezbateri între elevi, între profesor şi elevi;
- activizarea elevilor prin solicitarea lor de a opera cu idei, concepte, obiecte în vederea reconsiderării acestora şi a emiterii de noi variante;
- cultivarea independenţei cognitive, a spontaneităţii şi a autonomiei în învăţare;
- stimularea spiritului critic constructiv, a capacităţii de argumentare şi de căutare a alternativelor;
- favorizarea accesului la cunoaştere prin forţe proprii, stimulând atitudinea reflexivă asupra propriilor demersuri de învăţare.

Profesorul este cel care trebuie să găsească cele mai eficiente modalităţi prin care să stimuleze potenţialul creativ al fiecarui elev în parte.

Lecţia de predare-învăţare devine astfel o aventură a cunoaşterii în care copilul participă activ, după puterile proprii, întâlnind probleme şi situaţii dificile, examinându-le şi descoperind soluţii plauzibile. Rolul profesorului constă mai mult în cel de stimulare şi dirijare, iar motivaţia activităţii reiese din paticiparea entuziastă a cadrului didactic. Elevul e implicat atât în procesul de predare, de învăţare şi de evaluare, iar disciplina devine autodisciplină a muncii şi interesului, asigurată de satisfacţia cooperării.

Conduita creativă a cadrului didactic este unul din factorii care asigură dezvoltarea potanţialului creativ al elevilor. Predarea, ca proces creativ, presupune ca profesorul să medieze între elev şi lumea cel înconjoară. El trebuie nu numai să organizeze spaţiul şi activitatea, ci şi să participe alături de elevi la elaborarea cunoştintelor; să servească drept model în legăturile interpersonale şi să încurajeze interacţiunile cooperante dintre elevi; să-i îndrume cum să-şi folosească timpul, spaţiul, echipamentul şi materialele; să ajute elevul să evalueze sau grupul să extragă din experienţe, informaţile necesare, valorile şi să le interpreteze şi evalueze.

Proiectarea activităţii didactice presupune căutarea unei articulaţii optime între componentele procesului de învăţământ (obiective, conţinuturi, metode, mijloace, condiţii socio-culturale, etc.) pentru obţinerea unor rezultate maxime, de ordin calitativ şi cantitativ. Aceasta este, deci,o problemă de strategie, de optimizare, de valorificare la maximum a tuturor resurselor şi condiţiilor date, opusă vechilor abordări preocupate doar de descrierea conţinuturilor de predat.

Atmosfera creată în clasă de către profesor constituie un factor care influenţează comportamentul de învăţare al elevului. Profesorul creativ oferă posibilitatea elevilor de a-şi spune părerea într-o atmosferă neautoritară, promovând o atitudine deschisă, prietenoasă, elastică, pozitivă şi receptivă, apreciind ideile bune ale elevilor şi neridiculizând nereuşitele.

El îngăduie elevului să-şi manifeste curiozitatea, indecizia, interesul pentru schimbul de informaţii. Climatul spornic de lucru este facilitat de faptul că profesorul tratează de fiecare dată întrebările elevilor cu interes, respectă opiniile celorlalţi, întăreşte constant convingerea elevilor că pot emite idei valoroase, antrenându-i în procesul de evaluare, comunicându-le criteriile de evaluare şi oferindu-le timpul necesar exersării propriilor capacităţi.

Pentru a stimula activismul şi creativitatea elevului, profesorul însuşi trebuie să fie un tip creativ şi activ, să manifeste un comportament şi o atitudine pozitivă în acest sens. Instruirea interactivă redimensionază rolurile şi ipostazele cadrului didactic. Astfel cadrul didactic este:

- pedagog care nu impune informaţiile ştiinţifice ci construieşte dispozitive de învăţare, practicând o pedagogie diferenţiată şi individualizată;
- proiectant, tutore, manager, moderator, organizator şi gestionar al conţinuturilor, activităţilor şi experienţelor de formare;
- mediator al învăţării elevului într-un cadru euristic;
- facilitator al învăţării şi autoformării;
- consilierul elevului care are nevoie de sprijin în învăţare;
- partener al elevului într-o relaţie educaţională interactivă;
- coordonator al muncii elevilor;
- animator,activizant şi catalizator al activităţii de formare, al comunicării al interacţiunilor şi al schimburilor interindividuale;
- scenograf, pregătind decorul desfăşurării învăţării eficiente;
- actor al demersurilor instructiv-educative;
- strateg gânditor pentru a ajuta elevul în construirea cunoaşterii prin restructurări continui;
- reflexiv în timpul, înaintea şi după acţiunea educaţională, promovând gândirea reflexivă şi predarea reflexivă;
- co-evaluator, alături de elev al procesului şi produsului învăţării;

Importantă în dezvoltarea creativităţii şi a activismului în învăţare este stimularea efortului personal al elevului, stimularea tendinţei acestuia de a aduce o contribuţie proprie, de a fi original,

inventiv, creativ. Misiunea cadrului didactic nu încetează odată cu terminarea lecţiei, ci se manifestă şi dincolo de cadrele acesteia. El trebuie să cunoască potenţialul creativ al fiecărui elev şi modalităţile de stimulare, să sesizeze manifestările creative ale elevilor în afara orelor de clasă, în activităţile extraşcolare, să-l facă pe elev conştient de propriile capacităţi şi să le dezvolte capacitatea şi obişnuinţa autoevaluării.

Profesorul bun permite elevului să-şi asume riscuri intelectuale, să speculeze, să facă asocieri nebănuite, oferindu-i însă sprijin în situaţii de frustrare, eşec, nesiguranţă, ambiguitate. La dispoziţia elevilor indicat este să fie puse materiale lămuritoare şi surse de informare.

În procesul instructiv-educativ este necesară schimbarea poziției față de elev. El trebuie considerat drept un patricipant activ și creativ la propria formare. Trebuie luate în considerație progresele semnificative pe care le-a făcut în această perioadă plină de transformări sociale, economice, culturale. Elevii culeg informații din tot mai multe surse și cât mai variate. Școala trebuie să țină pasul cu noul, actualizând atât cunoștințele cât și metodele.

Trebuie avut în vedere că formarea unor deprinderi de învățare interactiv-creativă, antrenând efortul intelectual din partea elevului, cu cât sunt mai de timpuriu formate, fixate și consolidate, cu atât au un efect formativ mai eficient, materializat în dezvoltarea capacităților intelectuale superioare și a aptitudinilor specifice actului creator.

Adoptarea strategiilor alternative de stimulare a creativității pregătește elevii pentru o piață a muncii imprevizibilă, transformând școala într-un laborator de idei. Succesul acestor metode depinde de flexibilitatea curriculumului și de deschiderea spre interdisciplinaritate.

Școala viitorului va fi cu siguranță o școală cibernetizată, un laborator "viu" al calculatoarelor, interdisciplinară, care va pregati pe copii de timpuriu să devină creatori de nou și capabili să ia decizii optime în întâmpinarea situațiilor tot mai neobișnuite și inedite ale vieții sociale actuale și de perspectivă.

Bibliografie:

Cerghit, Ioan, *Sisteme de instruire alternative şi complementare. Structuri, stiluri si strategii*, Bucureşti: Editura Aramis, 2002;

Oprea, Crenguţa, *Strategii didactice interactive*, Bucureşti, Editura Didactică şi Pedagogică, R.A., ed. a IV-a, 2009;

Cerghit, Ioan; Neacşu, Ioan; Negreţ-Dobridor, Ion; Pânișoară Ion-Ovidiu, *Prelegeri pedagogice*, Editura Polirom, Iaşi, 2001.

Matematica – metode interactive de predare

prof. Forgács István
Colegiul Național ”Kölcsey Ferenc” Satu Mare

Modernizarea perpetuă a procesului instructiv-educativ impune cadrului didactic că acesta să recurgă la practici educaționale de succes care să conducă către o învățare activă și interactivă de către elevii săi.

Învățarea activă și interactivă presupune dezvoltarea gândirii critice și se realizează prin folosirea cu precădere a unor metode activ-participative. Acestea trebuie să fie cât mai riguros selectate, într-o formă accesibilă, inovatoare. Prin diversificarea metodelor, dascălul va urmări înlăturarea monotoniei, plictisului, rutinei, activând elevului dorința de învățare într-un mod creativ și eficient.

La lecția de matematică, metodele interactive includ tehnologii (table inteligente, aplicații, platforme online), strategii de grup (Brainstorming, Ciorchine, Cubul), jocuri educaționale și activități ludice (Mozaic, Puzzle, Schimbă perechea), care transformă predarea tradițională într-o experiență centrată pe elev, stimulând vizualizarea, manipularea conceptelor și colaborarea.

Metodele interactive la lecția de matematică, precum învățarea prin descoperire, lucrul pe grupe, dezbaterea, jocul didactic, utilizarea resurselor digitale, și tehnica „Explozia Stelară” sau „Ciorchinele”, sporesc implicarea elevilor, înțelegerea profundă a conceptelor și randamentul școlar, transformând învățarea dintr-un proces pasiv într-unul activ, colaborativ și centrat pe elev. Aceste metode mută accentul de la memorare la înțelegere, rezolvare de probleme și aplicare practică, stimulând gândirea critică și creativitatea, esențiale în matematică.

Metodele, procedeele și tehnicile active și interactive îl motivează și-l ajută pe elev să gândească independent, să înțeleagă cu mai multă ușurință conținutul, să rețină mai ușor și pentru o perioada mai lungă de timp noțiunile asimilate, respectiv, să aplice eficient ceea ce au învățat.

Metodele pentru o învățare interactivă se clasifică în:

• metode care valorifica experiență proprie a elevului, dezvoltă competențe de comunicare și relaționare: brainstorming-ul, ciorchinele, jocul de rol, scaunul intervievatului, dezbaterea, diagramă Venn, eseul de cinci minute, SINELG, știu-vreau să știu-am învățat, etc.;

• metode care stimulează gândirea și creativitatea: cadranele, cvintetul, diamantul, studiul de caz, pălăriile gânditoare, explozia stelară, jocul didactic, rezolvarea de probleme, etc.;

• metode prin care elevii învață să lucreze productiv, dezvoltându-și abilități de colaborare: cubul, bugarele de zăpadă, gândiți-lucrați în perechi-comunicați, proiectul de grup, cafeneaua, etc.

Aplicarea metodelor interatctiv-participative oferă elevilor ocazia discuției, investigației prin preluarea de către aceștia a controlului asupra propriei învățări și formări. Elevii interacționează unii cu alții învățând unii de la alții. Elevul este în centrul problemei, iar rolul cadrului didactic este subtil și nuanțat.

Impactul utilizării metodelor active se reflectă în următoare aspecte:

• motivează elevii să gândească cu îndrăzneala, fără a fi descurajați de părerile celorlalți;

• elevii participa cu plăcere la activități în care se abordează astfel de metode;

• aceștia sunt încrezători în forțele proprii.

Câteva dintre metodele și tehnicile activ-participative, menite să contribuie la diversificarea metodologiei didactice existente sunt:

• Brainstorming-ul este cea mai răspândită metodă de stimulare a creativității în condițiile activității în grup, încurajând participarea tuturor membrilor grupului.

• Tehnica Ciorchinelui este o tehnică de predare-învățare care constă în utilizarea unei modalități grafice de organizare a brainstorming-ului pentru a ilustra relațiile, conexiunile dintre idei.

• Metoda R.A.I. este o metodă de fixare și sistematizare a cunoștințelor, dar și de verificare. Ea urmărește realizarea feed-back-ului printr-un joc de aruncare a unei mingi ușoare. Denumirea provine de la inițialele cuvintelor: Răspunde-Aruncă-Interoghează. Elevul care aruncă mingea trebuie să formuleze o întrebare din lecția predată, elevului care o prinde. Cel care prinde mingea răspunde la întrebare, apoi o aruncă mai departe altui coleg, punând o nouă întrebare. Elevul care nu știe răspunsul iese din joc, la fel că și cel care este descoperit că nu cunoaște răspunsul la propria întrebare.

• Diamantul este metodă care se utilizează pentru caracterizarea unui personaj. Se alege un substantiv, (personaj). Se scriu două adjective, trei verbe, o propoziție formată din patru cuvinte, un verb la modul gerunziu sau un sinonim al substantivului.

• Metoda SINELG (Sistemul Interactiv de Notare pentru Eficientizarea Lecturii și a Gândirii) este o metodă utilă pentru realizarea unei învățări eficiente și durabile, bazată pe implicarea cognitivă activă în lecturarea unui text, pe monitorizarea propriei înțelegeri a conținutului de idei al acestuia. Este o modalitate de codificare a textului care permite celui care învață, să citească și să înțeleagă în mod activ și pragmatic un anumit conținut. În timpul lecturării, elevii marchează textul, însemnând pasajele cu semne care au o anumită semnificație:

1. Ceea ce știau deja;
2. Informații noi;
3. Informații care contrazic sau sunt diferite de ceea ce știau;
4. Informații asupra cărora au întrebări sau despre care doresc să știe mai multe;

• Tehnica ”Gândiți-Lucrați în perechi-Comunicați” presupune o activitate de învățare prin colaborare, care constă în stimularea elevilor de a reflectă asupra unui text, a unui conținut informațional, colaborând cu un coleg în formularea ideilor, pe care le comunica apoi celorlalți, întregii clase.

• Metodă piramidei sau metodă bulgărelui de zăpadă are la baza împletirea activității individuale cu cea desfășurată în mod cooperativ, în cadrul grupurilor. Ea constă în încorporarea activității fiecărui membru al colectivului într-un demers mai amplu, menit să ducă la soluționarea unei sarcinisau a unei probleme. Se derulează în mai multe etape.

• Metodă pălăriilor gânditoare corespunde diferitelor tipuri de gândire. Este o tehnică interactivă, de stimulare a creativității elevilor, care se bazează pe interpretarea de roluri în funcție de pălăria aleasă: albă, roșie, neagră, galbenă, verde, albastră. De asemnenea, se desfășoară în mai multe etape.

Sarcina cadrelor didactice este de a-i pregăti pe elevi pentru a reuși în viitor, lucru realizabil numai prin îmbunătățirea și folosirea cu succes a practicilor la clasa, prin utilizarea de metode și tehnici variate de învățare activă, doar astfel învățarea devenind eficientă, asigurând adaptarea elevilor la situații noi și la dezvoltarea gândirii acestora.

Bibliografie:

Macarie, C. - *Alternativele metodologice moderne – o provocare pentru activitatea didactică*, Editura Măiastră, Târgu-Jiu, 2005;
Pintilie, M. - *Metode moderne de învățare*, Editura Euro-Didact, Cluj-Napoca, 2003.

Exemple de bună practică în combaterea abandonului școlar

Prof. Bobeică Daniela Cristina
Colegiul Tehnologic "Grigore Cerchez" București

Abandonul școlar este o problemă reală și profundă a sistemului educațional. Consecințele sale se resimt atât la nivel individual – prin limitarea oportunităților de dezvoltare personală și profesională – cât și la nivel social, prin accentuarea inegalităților și creșterea vulnerabilității unor grupuri sociale.

Părinții joacă un rol-cheie în menținerea copilului în sistemul educațional. Dar când aceștia lipsesc? Sau când resursele financiare nu sunt suficiente? Sau când pur și simplu aceștia au un nivel redus de educație și nu nu au posibilitatea de a-i ajuta la teme și de a-i îndruma?

Atunci este esențială implicarea tuturor stakeholderilor: școli, autorități locale, organizații nonguvernamentale, mediul privat și comunitatea în ansamblul său. În acest sens, diverse programe și inițiative concrete au fost implementate, pentru a arăta sprijin real și empatie față de elevii în risc de abandon școlar.

În prevenirea abandonului, școlile au un rol central . Exemplele de bună practică includ: consilierea în cadrul căreia elevii pot discuta despre problemele lor cu un specialist, programul „Școala după școală**"**, care oferă sprijin educațional suplimentar elevilor care întâmpină dificultăți de învățare, prin meditații gratuite, activități recreative și consiliere și, nu în ultimul rând, implicarea tuturor profesorilor și a dirigintelui.

Din experiența avută la clasă am observant că pentru prevenirea riscului de abandon școlar pregătirea remedială, suplimentară la materiile la care elevii întâmpină dificultăți și încurajarea participării elevilor la activități care urmăresc dezvoltarea abilităților, dau rezultate. Și aș putea să exemplific prin câteva cazuri cu care m-am confruntat la clasele la care am fost dirigintă.

Cazul elevului Andrei, care provenea dintr-o familie modestă, cu venituri reduse, o familie în care părinții nu- i puteau oferi nici măcar sprijin educațional sau emoțional constant. Elevul începuse să lipsească de la școală, avea rezultate slabe, era mai tot timpul trist și abătut, iar stima de sine era foarte scăzută. Profesorii de la clasă observaseră lipsa de interes și tendința de izolare. Purtând discuții cu Andrei și descoperind pasiunea acestuia pentru desen, Andrei a fost încurajat să participle la un concurs interjudețean, pe teme ecologice. A luat premiu, care i-a fost înmânat într-un cadru festiv, și de atunci este dornic să participe la concursurile de arte plastice. Nu s-a mai pus problema să lipsească de la școală iar părinții, în urma rezultatelor obținute de Andrei, au început să se implice mai mult în viața lui. Ulterior am găsit si personae care au putut ajuta financiar băiatul.

În cazul lui Andrei, un gest simplu, și anume, identificarea unei pasiuni și valorificarea acesteia prin concursuri, a avut un impact major asupra comportamentului școlar și motivației sale. Am învățat, astfel, că aprecierea, încurajarea și recunoașterea meritelor elevilor noștri sunt chei esențiale în prevenirea abandonului școlar și pot deveni o ancoră importantă pentru un elev.

Laurențiu, elev în clasa a X-a, a fost marcat de moartea prematură a mamei sale, care a fost sprijinul său principal. Tata era mai mereu plecat cu serviciul, iar el era mai mult singur cu sora lui, cu 2 ani mai mică, de care trebuia să aibă grijă. Într-o zi, după o lungă perioadă în care a absentat, băiatul a venit la școală și a spus că vrea să renunțe la studii. După ce i-am spus că noi, colectivul care predăm la clasă, suntem alături de el, și i-am motivat de ce nu ar trebui să renunțe la școală, după câteva discuții

cu mine (diriginta) și cu consilierul școlar, Laurențiu s-a mobilizat și a devenit un elev responsabil, chiar dacă avea aceleași responsabilități și acasă. Integrarea în grupuri de activități recreative, sprijinul emoțional oferit în mod constant a intervenit rapid, transformându-l pe Laurențiu, care în prezent a terminat liceul.

Acestea sunt doar două exemple din multe altele pe care aș putea să le dau. Ce am înțeles? Că abandonul școlar nu se combate doar prin reguli și statistici, ci prin gesturi umane, implicare și empatie. Fiecare elev are nevoie să audă: „Te văd, te înțeleg, sunt aici pentru tine." Exemplele de mai sus arată că prin activități simple, dar constante, prin valorizarea pasiunilor și prin comunicare deschisă, putem oferi elevilor exact acel sprijin de care au nevoie pentru a rămâne în școală. Alături de diriginte, și profesorii de la clasă se poate contura un plan de intervenție adaptat: consiliere individuală, discuții cu familia, mentorat, activități de dezvoltare personală sau integrare prin artă și sport. De asemenea, consilierul școlar este un actor esențial în identificarea timpurie a riscurilor și în oferirea de sprijin emoțional.

Fiecare copil are o poveste, iar școala trebuie să fie spațiul în care acea poveste poate continua cu demnitate și speranță. Cazurile lui Andrei, și Laurențiu demonstrează că empatia și colaborarea pot schimba destine.

„Învățarea dincolo de granițe: experiența mobilității Erasmus+ în Turcia”

Autor: Stegaru Diana-Flavia,
Profesor; Coordonator Proiecte Europene al Școlii Gimnaziale Nr. 8, Brașov;
Coordonator Proiect Erasmus+ SMILE

În perioada 27–31 octombrie 2025, echipa proiectului SMILE – Smart Media, Internet Literacy & Ethics, nr. 2025-1-RO01-KA210-SCH-000359177, formată din prof. Diana-Flavia Stegaru, coordonator de proiect și prof. Oana-Roxana Ionescu, director adjunct și membru al echipei de proiect, împreună cu patru elevi din clasa a VI-a, de la Școala Gimnazială Nr. 8 Brașov, a participat la prima mobilitate internațională, desfășurată la Școala *Mimar Sinan Imam Hatip*, Kocaeli, Turcia.

Pe parcursul vizitei, participanții au luat parte la activități educative, interactive, care au fost dedicate siguranței digitale, protecției datelor și alfabetizării media, bazate pe colaborare interculturală.

Această mobilitate a reprezentat un pas extrem de important pentru implementarea proiectului SMILE, contribuind la dezvoltarea competențelor digitale și interculturale ale elevilor și profesorilor și în egală măsură, la consolidarea colaborării cu partenerii internaționali, din Polonia Croația și bineînțeles, Turcia, dar și la promovarea valorilor Erasmus+.

Iată planul activităților, pe zile:

Ziua 1 – Data: 27 octombrie 2025
Școala gazdă: Mimar Sinan Imam Hatip, Kocaeli, Turcia
Activitățile zilei
1. Bun venit și prezentarea școlii
Școala gazdă, Mimar Sinan Imam Hatip a primit cu căldură școlile partenere din România, Polonia și Croația, în cadrul unei ceremonii de deschidere.
Elevii și profesorii au prezentat școala, tradițiile locale și sistemul educațional din Turcia. Participanții au vizitat sălile de clasă, au aflat detalii despre activitățile zilnice din școală și au observat metode interactive de predare.

2. Activități cu elevii

Grupe mixte de elevi din școlile partenere au participat la ateliere colaborative axate pe tema proiectului. Activitățile au inclus discuții interactive despre responsabilitatea media și siguranța pe internet, jocuri de cunoaștere și schimburi culturale.
3. Selectarea logo-ului proiectului

Fiecare școală parteneră a prezentat propunerea sa pentru logo-ul oficial al proiectului S.M.I.L.E. Elevii au votat designul preferat, iar logo-ul câștigător a fost anunțat în cadrul unei scurte ceremonii. Logo-ul simbolizează unitatea, creativitatea și utilizarea responsabilă a mass-mediei în toate școlile partenere.
Rezultate:
• Consolidarea cooperării dintre școlile partenere.
• Înțelegerea mai profundă a sistemului educațional și a culturii țării gazdă.

• Promovarea creativității și a spiritului de echipă în rândul elevilor.
• Logo-ul oficial al proiectului a fost selectat și aprobat de toate școlile partenere.

Ziua 2 – Data: 28 octombrie 2025
Școala gazdă: Mimar Sinan Imam Hatip, Kocaeli, Turcia
Activitățile zilei
1. Vizite culturale – De la istorie la era digitală

Participanții au vizitat mai multe obiective importante din Kocaeli, descoperind evoluția culturală, istorică și tehnologică a orașului:
- Centrul Științific Kocaeli - elevii au explorat expoziții interactive și au învățat despre inovațiile din domeniul științei și tehnologiei.
- Muzeul Hârtiei SEKA - grupul a descoperit istoria fabricării hârtiei în Turcia, de la tehnicile manuale la metodele moderne de producție digitală.
- Moscheea Orhan, Baia Süleyman Pașa, Palatul Kasr-ı Hümayun și Turnul cu Ceas - Vizitele au evidențiat bogatul patrimoniu otoman al orașului și transformarea acestuia de-a lungul timpului.
Aceste experiențe au fost legate de tema „De la istorie la prezent – De la începuturile manuale la digitalizare”, ajutând elevii să înțeleagă evoluția comunicării și a tehnologiei.

2. Reflecție și discuție

După vizite, elevii și profesorii au participat la o discuție deschisă despre diferențele dintre trecut și prezent, concentrându-se pe:
- Viața dinainte și de după revoluția digitală.
- Modul în care progresul tehnologic influențează educația, comunicarea și creativitatea.
- Importanța păstrării patrimoniului cultural, în paralel cu adoptarea inovației.

Dialogul a încurajat gândirea critică și conștientizarea rolului alfabetizării digitale și al eticii în societatea modernă.

Rezultate:
• Îmbogățirea cunoștințelor despre istoria, cultura și dezvoltarea tehnologică a Turciei.
• Înțelegerea tranziției de la era manuală la digitalizare.
• Reflecție asupra modului în care instrumentele digitale schimbă viața de zi cu zi și procesul de învățare.
• Consolidarea spiritului de echipă și a înțelegerii interculturale între participanți.

Ziua 3 – Data: 29 octombrie 2025
Școala gazdă: Mimar Sinan Imam Hatip, Kocaeli, Turcia
Activitățile zilei
1. Sărbătorirea Zilei Republicii

Elevii și profesorii din toate școlile partenere au participat la o sărbătoare specială dedicată Zilei Republicii Turciei. Evenimentul a inclus poezii, discursuri și cântece care au exprimat patriotismul, unitatea și respectul pentru patrimoniul național. Participanții au aflat despre istoria și valorile Republicii Turcia și au reflectat asupra importanței democrației și libertății în Europa modernă.
2. Activitate digitală colaborativă

În cadrul sesiunii de după-amiază, elevii au început realizarea unui poster digital dedicat valorilor europene și impactului mass-mediei și tehnologiei asupra tinerilor. Această sarcină va continua pe parcursul proiectului și va fi finalizată în timpul următoarei mobilități din România, care va avea loc în luna mai 2026. Activitatea a promovat spiritul de echipă, creativitatea și competențele digitale în cadrul grupurilor internaționale mixte.

Rezultate:
• Consolidarea înțelegerii culturale și aprecierea tradițiilor turcești.
• Dezvoltarea creativității și colaborării prin utilizarea instrumentelor digitale.
• Îmbunătățirea competențelor de comunicare în limba engleză și a lucrului în echipă.
• Cultivarea unui sentiment mai profund de apartenență la comunitatea Erasmus+.

Ziua 4 - Data: 30 Octombrie 2025
Școala gazdă: Mimar Sinan Imam Hatip, Kocaeli, Turcia
Activitățile zilei
Obiective culturale - „Din vremuri antice în era digitală"

Elevii și profesorii au explorat obiective culturale și istorice semnificative din Istanbul:
- Palatul Topkapı - un simbol magnific al moștenirii otomane, reflectând puterea și rafinamentul imperiului.
- Cisterna Şerefiye - o capodoperă arhitecturală antică subterană, oferind o perspectivă asupra minunilor ingineriei pentru dezvoltarea orașului.
- Zona de expoziție a Büyükşehir Belediyesi - un loc unde tradiția întâlnește inovația, prin proiecții digitale 3D impresionante, prezentând modul în care Turcia modernă îmbrățișează tehnologia, păstrându-și în același timp rădăcinile culturale.

Aceste obiective au demonstrat coexistența dintre antic și modern, evidențiind evoluția țării de la gloria istorică la progresul digital.

Participanții au discutat ideea că alfabetizarea digitală este esențială în lumea de astăzi, dar rădăcinile sale se întorc la civilizațiile antice și la contribuțiile marilor personalități istorice și civice. Datorită realizărilor lor, Turcia și Europa se află astăzi ca punți între trecut și viitor---combinând înțelepciune, creativitate și inovație.

Rezultate
- Înțelegere aprofundată a dezvoltării culturale și tehnologice a Turciei.
- Conștientizare sporită a legăturii dintre istorie, cultură și progres digital.
- Consolidarea reflecției elevilor asupra eticii media și utilizării responsabile a tehnologiei.
- Promovarea aprecierii pentru patrimoniul cultural și inovație.

Ziua 5 - Data: 31 octombrie 2025
Școala gazdă: Mimar Sinan Imam Hatip, Kocaeli, Turcia
Activitățile zilei:
- Ormanya – Cel mai mare parc forestier din Europa

Elevii au explorat Ormanya, cel mai mare parc forestier din Europa, un loc unde natura rămâne frumoasă și neatinsă de digitalizare. Experiența a oferit un contrast semnificativ între lumea digitală și aprecierea mediului natural, subliniind importanța echilibrului între tehnologie și conștientizare.

- Întâlnire cu autoritățile locale

Grupul a avut onoarea de a se întâlni cu Guvernatorul Districtului Kartepe, Primarul și Inspectorul Școlar, care au discutat despre importanța proiectului Erasmus+ și impactul său pozitiv asupra comunității locale. Oficialii au exprimat aprecierea pentru obiectivele proiectului de promovare a alfabetizării media și a înțelegerii interculturale în rândul tinerilor elevi.

- Școlile locale și stadionul

Participanții au avut, de asemenea, ocazia să vadă școlile locale și stadionul districtului, unde elevii din echipa școlii visează să joace în viitor. Această experiență a evidențiat legătura dintre educație, motivație și implicarea comunității.

Ziua a reprezentat încheierea perfectă pentru o săptămână plină de inspirație. Deși tehnologia joacă un rol crucial în educație și comunicare, este esențial să rămânem conectați cu natura, oamenii și cultura locală.

Mobilitatea s-a încheiat cu înmânarea Certificatelor de participare, într-un cadru festiv.

https://scoala8bv.ro/erasmus/

Parteneriatul școală-familie

Prof. la învățământul primar secția germană-HACMAN RAMONA-BIANCA

Liceul Teoretic ,,Ioan Pascu" Codlea

Școala a fost dintotdeauna factorul-cheie în ceea ce privește formarea sau modelarea individului. Lumea este în permanentă schimbare, știința evoluează cu pași repezi, însă școala rămâne cheia, care deschide ușa tuturor posibilităților. Aceste posibilități depind de mediul și educația fiecărui individ în parte.

Când spunem cuvântul ,,școală", ne imaginăm o mulțime cu elemente. Aceste elemente joacă roluri variate și diferă de la o instituție școlară la alta .

Succesul educațional al elevilor depinde foarte mult de calitatea învățământului, de influența pozitivă transmisă de la o generație la alta, de capacitatea cadrelor didactice de a se adapta și actualiza la noile metode de predare și de dotarea școlilor cu materiale moderne. Într-o școală cu predare in limba germană, familia trebuie să fie implicată în activitățile clasei. Împreună se vor găsi soluții optime pentru problemele, care apar pe parcursul orelor. Însă, tot mai mulți părinți au timpul limitat în relația : ,,școală – părinte – copil ". Există însă șanse de a întări acest lanț, promovând activități între părinți și școală. În consecință, părinții sunt îndrumați de către cadrele didactice, planifică activități la care participă și copilul și elevul.

Deoarece în ultimul timp am constatat că, dorința elevului cea mai mare e să - și petreacă mai mult timp cu părinții, am luat hotărârea să organizez activități cu părinții, elevii își vor arăta rezultatele și împreună, vor găsi calea de a rezolva eventualele lipsuri. Rezultatele copiilor se vor vedea cu siguranță în timp. Atât părinții cât și cadrele didactice, au un interes deosebit față de succesul copiilor.

Unul din instrumentele pe care le-am folosit pentru a eficientiza munca la clasă a fost ,,PARTENERIATUL CU PĂRINŢII ". James Comer spunea: ,,*Părinții sprijină mai mult un program școlar în care sunt parteneri în luarea deciziilor (...). Interesul părintelui și sprijinul său față de școală și conducerea acesteia permit tinerilor să le fie mai ușor să relaționeze și să se identifice cu scopurile, valorile și personalul școlii, o motivație puternică pentru a se îndrepta către educație. În același timp, implicarea parentală garantează faptul că valorile și interesele lor culturale sunt respectate".(Comer, 1980)*

Acest parteneriat l-am realizat pe parcursul unui an școlar în ultimii trei ani la rând. Rezultatele au fost neașteptat de bune, mai ales din partea părinților. La început, toată lumea a fost suspicioasă și speriată, dar la final am constatat împreună că, creativitatea învățătorului de a organiza activități, care să-i sprijine, să înțeleagă cum se lucrează la o școală în care limba germană este prezentă, fiecare oră răspândind un efect pozitiv, încredere, iar spiritul de echipă s-a dezvoltat, toate aceste activități deschizând o poartă spre un alt fel de ÎNVĂȚARE.

Parteneriatul, chiar și pentru mine, ca profesor învățător, mi-a schimbat viziunea despre stilul de predare. A fost o provocare care a implicat uneori și probleme legate de teama părintelui de a-și da elevul la o școală cu predare în limba germană, dar forța și pasiunea de a face o schimbare m-au

determinat să trec peste granițele sistemului și să dovedesc că, efectul va fi unul pozitiv și în același timp, o bună metodă de a atrage elevul către școală.

Această instituție, pe care o denumim „școală”, trebuie să fie un făgaș, în care elevul să se simtă confortabil, să nu fie constrâns să facă ce nu îi place. De mic, el trebuie să fie format să decidă ce cale va urma, ce îi place să facă. Activitatea din școală trebuie să pătrundă în mediul lor de cunoaștere, dar trebuie lăsat să își accentueze doar ceea ce-i place mai mult. Într-o școală în care se predă în altă limbă, elevul învață prin asociere, dar și prin descoperire.

Școala germană dă posibilitatea elevului să descopere singur ce îi lipsește, predarea se face frontal, în grup și individual, piesele de teatru, desenele si cărțile dezvoltă foarte mult o limbă străină.

Un cadru didactic, după o lungă experiență, poate realiza că, adevărata valoare pe care o poți transmite elevului nu e ce îi spui, ci ce vede, ce simte, ce descoperă, datorită cunoștințelor dobândite. Zlate spunea: „*Cunoașterea umană nu pornește niciodată de la un loc absolut gol, de la tabula rasa, ci de la anumite premise, fie ele și minimale. Evoluția cunoașterii va depinde tocmai de cantitatea și calitatea acestor premise, sensul lor de influențare putând fi atât facilitator cât și perturbator. Tocmai de aceea procesele instructiv-educative sunt chemate să creeze cât mai numeroase și mai dezvoltate asemenea premise. Dar mecanismele psihice apar și în calitate de produse, de rezultate ale activității și produselor de cunoaștere realizate de* ***OM****, ele fiind expresia și oglindirea fidelă a acestora.* ***O activitate bine proiectată, inteligent desfășurată și abil finalizată va conduce la obținerea unor produse de calitate ".*** *(Zlate , 2006)*

Formarea și întărirea raportului școală-familie este evident cu un impact deosebit asupra viitorului adult. Intenția mea este să ofer prin aceste parteneriate cu părinții o nouă abordare a predării limbii germane ca limbă maternă prin implicarea părinților și aplicarea interdisciplinarității. Responsabilitatea trebuie să fie purtată de toți agenții activi în procesul educațional pentru ca competențele lingvistice ale elevului să fie notabile încă de la nivelul primar de învățământ.

Din păcate, resursele de bibliografie ce au legătură cu studiul limbii germane sau a unei alte limbi precum limba maghiară ca limbă maternă sunt în număr redus, astfel încât există o necesitate în cercetarea intensă a acestui subiect.

Bibliografie:

Comer, J.P., *School Power:Implications of An Intervention Project*, The Free Press, 1980, p.38, New York

James C Zlate, M., *Psihologia mecanismelor cognitive*, București , Editura Polirom, 2006.

REVOLUȚIA EMPATIEI: Cum a transformat platforma GooseChase Școala Gimnazială Tătărani într-un laborator al bunătății

Prof. Toplică Anda Mihaela
Școala Gimnazială Tătărani

Data: 15 Decembrie 2025
Eveniment: Programul „Școala Altfel” – Proiectul „Atelierul Secret al lui Moș Crăciun”

Introducere: O altfel de vânătoare de comori

În săptămâna premergătoare vacanței de iarnă, holurile Școlii Gimnaziale Tătărani au încetat să mai fie simple spații de tranzit. Sub bagheta magiei digitale a platformei GooseChase, instituția noastră s-a metamorfozat într-un univers al misiunilor secrete, unde „comorile” nu au fost obiecte de aur, ci gesturi de compasiune, creativitate și respect. Programul „Școala Altfel” din acest an a propus o provocare inedită: o competiție de tip vânătoare de comori (scavenger hunt) centrată pe conceptul de **empatie**.

Echipele clasei a VII-a și a VIII-a au pornit la drum cu smartphone-urile în mână, dar cu inima deschisă, demonstrând că tehnologia poate fi cel mai bun aliat în cultivarea valorilor umane fundamentale.

1. Resurecția obiectelor: Misiunea Empatiei Tăcute

Prima provocare a testat capacitatea elevilor de a vedea potențialul acolo unde alții văd doar deșeuri. „Misiunea Empatiei Tăcute” a cerut echipelor să identifice un obiect abandonat în școală și să-i redea demnitatea.

Rezultatele au fost uluitoare. O eșarfă veche, uitată de ani de zile într-un dulap de la vestiare, a fost curățată și transformată într-o fundă spectaculoasă pentru bradul din holul central. O carte cu pagini uzate, care nu mai putea fi citită, a devenit un suport creativ pentru felicitările de Crăciun. Sub sloganul *„Oferă o a doua șansă, ca de Crăciun!”*, elevii au înțeles că empatia se aplică nu doar oamenilor, ci și modului în care îngrijim resursele din jurul nostru. Lecția a fost clară: nimic nu este cu adevărat „nefolositor” dacă este privit cu dragoste și creativitate.

2. Muzica reciclării: Colindul Bunătății

Dificultatea a crescut odată cu „Colindul Improvizat al Bunătății”. Această misiune, cotată cu 500 de puncte, a necesitat o colaborare strânsă și o coordonare ritmică impecabilă. Elevii au avut interdicția de a folosi instrumente muzicale clasice. În schimb, laboratorul de sunet a devenit clasa însăși: pahare de plastic lovite ritmic, creioane folosite pe post de baghete pe marginea băncilor și cutii de carton transformate în tobe de rezonanță.

Textul colindului a fost o probă de foc pentru micii poeți, care au integrat obligatoriu termenii: *dăruire*, *suflet* și *mulțumesc*. Videoclipurile încărcate pe platformă au surprins nu doar talentul muzical, ci și bucuria pură de a crea ceva „din nimic”, celebrând spiritul comunitar prin sunete neconvenționale.

3. Arhitectura Școlii: Ghicitorile Locurilor Secrete

Misiunea cu numărul trei a trimis echipele în cele mai îndepărtate colțuri ale clădirii. Folosind check-in-ul GPS, elevii au trebuit să rezolve ghicitori metaforice. „Poarta de acces către toată structura și biroul mare și impunător” i-a condus direct la cabinetul directorului. „Locul plin de lumini reci și tastaturi tăcute” i-a ghidat către laboratorul de informatică, în timp ce „Inima care bate în ritmul

profesorilor” i-a reunit în fața cancelariei. Această activitate nu a fost doar o verificare a cunoștințelor despre spațiul școlar, ci o modalitate de a umaniza aceste locuri, adesea percepute de elevi ca fiind „teritorii interzise” sau rigide.

4. Recunoștința Anonimă: Scrisori pentru eroii nevăzuți

Poate cea mai emoționantă parte a proiectului a fost „Scrisoarea Anonimă de Apreciere”. Elevii au fost invitați să privească dincolo de propriile nevoi și să observe efortul celor care fac școala să funcționeze zilnic: personalul de curățenie, paznicii, secretarele și profesorii auxiliari.

Fără a-și dezvălui identitatea, membrii echipelor au lăsat bilețele de mulțumire pe birouri sau în locuri vizibile. Fotografiile livrate pe platformă, care arătau doar mâinile elevilor lăsând aceste „mici comori de hârtie”, au demonstrat că binele nu are nevoie de aplauze pentru a fi valoros. Această misiune a cultivat o formă superioară de empatie: recunoașterea muncii tăcute a celuilalt.

5. Spiridușii în acțiune și Elegantele Sărbătorilor

Acțiunea a continuat cu fapte rapide de bunătate. În misiunea „Spiridușii Ajutători”, elevii au filmat momente în care au ordonat biblioteci, au șters table sau au ajutat la transportul unor materiale didactice. Imediat după, atenția s-a mutat pe estetică în cadrul „Tabloului Vremurilor”, unde au avut la dispoziție doar 15 minute pentru a identifica și fotografia cea mai elegantă ținută festivă din școală, învățând astfel să aprecieze efortul colegilor și al profesorilor de a aduce sărbătoarea în vestimentație.

6. Timpul ca lecție: De la Stafia Crăciunului la Proiectele Viitorului

Misiunile 7 și 8 au legat trecutul de viitor. Elevii au descoperit cel mai vechi obiect din școală – un atlas geografic din anii '80 – și i-au atribuit o voce: „Am învățat că generozitatea nu are granițe”. Această personificare a obiectelor istorice a creat un arc peste timp, oferind elevilor o perspectivă asupra continuității educației.

În contrast, misiunea „Soluția Creativă pentru Iarnă” a cerut idei fanteziste pentru protejarea naturii. Propunerile au variat de la sisteme automate de hrănire a păsărilor, montate pe glafurile ferestrelor, până la campanii de colectare a păturilor vechi pentru adăposturile de animale, dovedind că empatia elevilor noștri nu se oprește la poarta școlii.

7. Căldura Umană: Puloverul Sufletului și Darul Nevăzut

Punctajul maxim a fost rezervat misiunilor care au cerut interacțiune umană directă. „Un Pulover pentru Suflet” a fost o provocare de tact social: elevii au trebuit să convingă adulți din școală (paznici, profesori, auxiliari) să participe la o îmbrățișare colectivă. Hashtag-ul #PuloverulSufletului a inundat platforma cu imagini care radiau căldură și unitate.

Reportajul video „Darul Nevăzut” a încheiat seria activităților media. Elevii au devenit jurnaliști pentru 45 de secunde, punând o întrebare fundamentală: „Care a fost cel mai valoros cadou pe care l-ați dăruit?”. Răspunsurile colectate au mutat accentul de pe materialism pe generozitatea spirituală, oferind întregii școli o lecție despre ce înseamnă cu adevărat spiritul Crăciunului.

8. Finalul: Puzzle-ul E-M-P-A-T-I-E-I

Ultima misiune a fost un exercițiu de logică și cooperare. Elevii au trebuit să viziteze șapte săli diferite (Chimie, Sport, Artă, Geografie, Clasă, Secretariat, Matematică) pentru a găsi obiecte ale căror inițiale formează cuvântul **E-M-P-A-T-I-E**. De la un *Experiment* la un *Echer*, călătoria printre disciplinele școlare a simbolizat faptul că empatia este firul roșu care ar trebui să lege toate materiile și toate interacțiunile umane.

Concluzie: Mai mult decât un joc

La finalul zilei, clasamentul GooseChase a afișat mii de puncte, dar câștigul real nu a fost cifric. Elevii claselor a VII-a și a VIII-a de la Școala Gimnazială Tătărani au demonstrat că sunt capabili de o mobilizare exemplară atunci când scopul este unul nobil. Această vânătoare de comori digitale a reușit să spargă barierele dintre elevi și profesori, să transforme obiectele vechi în simboluri ale viitorului și, cel mai important, să lase în urmă o școală mai caldă, mai unită și mai empatică.
„Școala Altfel” a fost, anul acesta, despre a învăța să simțim alături de ceilalți. Iar această lecție, odată învățată, nu se va termina niciodată cu sunetul clopoțelului.

Valențele educației non-formale

Autor: Prof. Topolică Anda-Mihaela

Unitatea de învățământ: Școala Gimnazială Tătărani, Localitatea Tătărani, județul Dâmbovița.

Într-o lume globalizată, simpla acumulare de cunoștințe teoretice este insuficientă, procesul de învățare devine cu adevărat transformator atunci când este centrat pe cursant, utilizând tehnici interactive care facilitează adaptarea culturală și profesională. Spre deosebire de educația formală, care este adesea ierarhică și structurată după o programă fixă, educația non-formală este flexibilă și participativă. Aceasta nu înlocuiește școala, ci o completează, oferind contextul în care elevul „învață să fie" și „învață să facă".

Eficiența învățării non-formale, folosind metode inovative, active-participative, este susținută de Piramida Învățării. În timp ce metodele pasive (prelegerea, lectura) generează o rată de retenție a informației de sub 10%, metodele active,precum discuțiile de grup, practica imediată și predarea către semeni, pot duce la o rată de retenție de până la 90%. Fundamentul pedagogic al învățării non-formale în context internațional este „învățarea prin experiență" (Experiential Learning). Conform piramidei învățării, rata de retenție a informațiilor crește spectaculos atunci când elevul este implicat activ. Dacă în sala de clasă predarea este adesea centrată pe profesor, în timpul unei mobilități, centrul de greutate se mută către elev. Metodele non-formale capitalizează curiozitatea naturală a tânărului, forțându-l să utilizeze resurse personale pe care contextul formal, adesea predictibil, nu le solicită.

Aceste metode își dovedesc eficiența atunci când sunt aplicate aplicate în mobilitatea internațională. Amintim aici**:**

Una dintre cele mai eficiente metode aplicate în context internațional este **City Bound**. Aceasta transformă orașul gazdă într-un manual viu. Elevii, împărțiți în echipe, trebuie să rezolve sarcini care implică interacțiunea directă cu localnicii și utilizarea limbii engleze în situații reale (orientare, utilizarea serviciilor publice). Astfel, barierele lingvistice sunt depășite prin necesitate, nu prin constrângere academică.

O altă metodă esențială este **Debriefing-ul zilnic** sau sesiunile de reflecție. Această tehnică non-formală permite elevilor să proceseze șocul cultural și să conștientizeze progresul realizat la locul de stagiu. Prin întrebări deschise, profesorul însoțitor ghidează grupul spre identificarea propriilor strategii de adaptare, transformând dificultățile inerente unei deplasări în lecții de reziliență și gândire critică.

Peer-to-Peer Learning (învățarea de la egal la egal) capătă o dimensiune nouă. Elevii care deprind mai rapid anumite competențe tehnice în atelierele de lucru devin „mentori" pentru colegii lor, consolidându-și astfel propriile cunoștințe și dezvoltându-și spiritul de echipă și leadership-ul.

Utilizarea acestor tehnici pot produce o schimbare de paradigmă la nivelul elevului, contribuind la formarea profilului absolventului de studii preuniversiatre:

1. **Competențe lingvistice:** Trecerea de la „a ști reguli gramaticale” la „a comunica eficient”.
2. **Competențe sociale:** Creșterea toleranței și înțelegerea diversității prin contact direct, nu din manuale.
3. **Competențe profesionale:** Adaptarea rapidă la standarde de lucru europene și tehnologii noi.

Educația non-formală la orele de Limba și Literatura Română pentru gimnaziu reprezintă cea mai interactivă trecere necesară între teoria gramaticală sau analiza literară și viața reală a elevului. Aceasta transformă ora într-un spațiu de explorare, unde textul devine pretext pentru dezvoltarea personală. Metodele folosite de mine în timpul activitatilor au fost

1.Metoda „Teatrului Forum” pentru Analiza Literară

În loc de comentariul literar clasic, alege un moment de conflict dintr-o operă studiată (de exemplu, un conflict între personaje din schițele lui Caragiale sau momente de tensiune din „Popa Tanda”).

1. **Activitatea:** Elevii joacă scena până la punctul critic. Apoi, „îngheață” acțiunea, iar colegii din clasă pot interveni pentru a înlocui un personaj și a schimba cursul evenimentelor prin dialog.
2. **Obiectiv:** Înțelegerea profundă a trăsăturilor personajelor și a relațiilor dintre ele.

2. Gamificarea Gramaticii cu GooseChase sau Kahoot

Gramatica poate fi percepută ca fiind rigidă. Folosind **GooseChase**, poți crea o „Vânătoare de Părți de Vorbire” în școală sau în curte.

1. **Misiuni:** „Găsiți un panou informativ și fotografiați un adjectiv la gradul superlativ” sau „Înregistrați un coleg care explică regula de scriere a unui cuvânt cu 'i' sau 'ii'”.
2. **Obiectiv:** Identificarea fenomenelor lingvistice în contexte reale, non-didactice.

3. „Biblioteca Vie” (Living Library)

Această metodă este ideală pentru lecțiile de comunicare orală sau interviul.

1. **Activitatea:** Invită în clasă sau organizează online o sesiune cu un „om-carte” (un jurnalist, un scriitor local, un bunic cu povești de viață deosebite). Elevii „împrumută” persoana pentru 10 minute și îi pun întrebări specifice.
2. **Obiectiv:** Dezvoltarea abilităților de ascultare activă și de formulare a întrebărilor.

4. Metoda „Blackout Poetry” (Poezia prin Radieri)

Este o metodă creativă de a preda figurile de stil și esențializarea textului.

1. **Activitatea:** Elevii primesc o pagină dintr-un ziar sau un text vechi. Ei trebuie să încercuiască doar cuvintele care le plac, formând un poem nou, iar restul textului să îl acopere cu desene sau marker negru.
2. **Obiectiv:** Stimularea creativității și înțelegerea puterii expresive a cuvântului.

5. „Cafeneaua Literară” (World Café)

Metodă de dezbatere structurată pentru interpretarea textelor epice sau lirice.

1. **Activitatea:** Se împarte clasa în grupuri (mese de cafenea). Fiecare masă are o temă (ex: „Simbolul apei”, „Relația părinte-copil”). Elevii discută 5-7 minute, scriu ideile pe o față de masă de hârtie, apoi se rotesc la altă masă pentru a completa ideile colegilor.
2. **Obiectiv:** Colaborarea și argumentarea punctelor de vedere diferite.

În gimnaziu, elevii trec printr-o perioadă de căutare a identității. Educația non-formală le oferă autonomie, atunci când un elev nu mai trebuie să învețe o definiție, ci este pus în situația de descoperi cum funcționează limba printr-un joc sau o provocare digitală, motivația intrinsecă crește semnificativ. Aceasta este o modalitate fantastică de a transforma o lecție de gramatică, adesea considerată aridă, într-o aventură memorabilă prin școală sau în jurul acesteia.
Iată un model de "Misiune GooseChase" cu 5 provocări specifice pentru clasa a VI-a, axată pe substantivele defective și colective:

Titlul Misiunii: "Detectivii de Cuvinte: Misterul Substantivelor Speciale"

Obiectiv: Identificarea și utilizarea corectă a substantivelor care nu respectă regulile obișnuite de număr (defective) sau care denumesc grupuri (colective).

Provocarea 1: "Unde-s mulți, puterea crește!" (Substantive Colective)

1. **Tipul misiunii:** Foto sau Video
2. **Descriere:** Găsiți în curtea școlii sau în bibliotecă un grup de obiecte sau ființe care pot fi denumite printr-un **substantiv colectiv** (ex: *frunziș, tineret, grup, mulțime*).
3. **Sarcina:** Faceți o poză grupului și, în descriere, scrieți o propoziție în care substantivul colectiv să fie subiect, acordând corect verbul (Atenție la acordul la singular!).
4. **Punctaj:** 200 puncte.

Provocarea 2: "Singuraticii de neatins" (Defective de Plural)

1. **Tipul misiunii:** Text
2. **Descriere:** Substantivele defective de plural denumesc adesea materii, sentimente sau concepte abstracte (ex: *miere, curaj, fotbal, aur*).
3. **Sarcina:** Găsiți în rucsacul vostru sau în sala de clasă 3 obiecte/concepte care sunt denumite prin substantive **defective de plural**. Scrieți-le sub formă de listă.
4. **Punctaj:** 150 puncte.

Provocarea 3: "Echipa de Aur" (Acordul Substantivului Colectiv)

1. **Tipul misiunii:** Video (15 secunde)
2. **Descriere:** Substantivul colectiv "echipă" este la singular, dar se referă la mai mulți membri.

3. **Sarcina:** Filmați-vă echipa spunând la unison o propoziție în care folosiți cuvântul „echipă” urmat de un verb la viitor. *Exemplu: „Echipa noastră va câștiga această misiune!”* (Depunctare dacă verbul e pus la plural!).
4. **Punctaj:** 200 puncte.

Provocarea 4: "Misterul ochelarilor" (Defective de Singular)

1. **Tipul misiunii:** Foto
2. **Descriere:** Există obiecte care apar mereu în pereche sau sunt formate din mai multe părți, fiind **defective de singular** (ex: *ochelari, pantaloni, foarfece, icre*).
3. **Sarcina:** Găsiți un astfel de obiect în școală, faceți-i o poză și scrieți în descriere forma corectă de genitiv-dativ a acestuia (ex: *„Culoarea ochelarilor este...”*).
4. **Punctaj:** 150 puncte.

Provocarea 5: "Reporter în acțiune" (Interviu Fulger)

1. **Tipul misiunii:** Video
2. **Descriere:** Intervievați un profesor de pe coridor sau un coleg dintr-o altă clasă.
3. **Sarcina:** Rugați-l să vă spună un substantiv care denumește o materie (ex: *lapte, sare, zahăr*). Explicați-i scurt de ce acest cuvânt este un **substantiv defectiv de plural**.
4. **Punctaj:** 300 puncte

ROLUL Profesorului:

1. **Pregătire:** Creați jocul în platforma GooseChase (există o variantă gratuită pentru educatori).
2. **Monitorizare:** Din panoul de control, puteți vedea pozele în timp real și puteți oferi "Bonus Points" pentru cele mai amuzante sau creative fotografii.
3. **Debriefing (Non-formal):** La finalul celor 30-40 de minute de joc, proiectați pozele în clasă și discutați greșelile de acord. Este momentul în care învățarea se fixează cel mai bine, deoarece elevii sunt curioși să vadă ce au făcut ceilalți.

FIȘĂ DE EVALUARE:
Misiunea „Substantivele Speciale”
Numele Echipei: _____
Membrii Echipei: _____
Nr. Misiune Tip Substantiv Exemplul Găsit Verificarea Gramaticală (Cerința specifică)
✅ Gata de upload!
1.ColectiveColectiv (grup)Ex: frunzișScrie propoziția: _____ (Verbul e la SINGULAR?)☐
2. Defective Pl.Defectiv de plural1. _____ 2. _____ 3. _____
Verifică: Se pot număra? (ex: o miere, două mieri - NU, deci e corect!)
3. AcordulColectivEchipăScrie propoziția de filmat: _____ (Verbul e la SINGULAR?)
4. Defective Sg.Defectiv de singularEx: foarfeceForma de Genitiv: (a cui?) _____ (Ex: a foarfecelor)

5. ReporterulMaterie_____Explicația scurtă: „Acest cuvânt este defectiv de plural pentru că...”

Grila de Punctaj (Pentru Profesori/Juriu)Pentru fiecare misiune încărcată în GooseChase, se acordă:Corectitudinea identificării (10p): Au găsit un substantiv care se încadrează în categoria cerută?Acuratețea gramaticală (10p):Acordul subiectului colectiv cu predicatul este la singular?Formele de G-D pentru defectivele de singular sunt corecte?Creativitate și Digital Skills (5p):Fotografia este clară și sugestivă?În video se aud clar toți membrii echipei?Bonus „Viteză” (5p): Prima echipă care finalizează corect misiunea.

În concluzie, integrarea metodelor non-formale în spațiul formal al clasei nu reprezintă o abandonare a rigorii academice, ci o adaptare necesară la nevoile generației actuale. Prin utilizarea unor instrumente precum **GooseChase** sau a tehnicilor de învățare experiențială, profesorul transformă procesul de învățare dintr-o obligație într-o explorare. Rezultatul este un elev nu doar mai bine informat, ci mai ales mai motivat, capabil să aplice cunoștințele lingvistice și gramaticale în contexte reale, cu autonomie și spirit critic. Utilizarea metodelor non-formale la orele de Limba si literature română a condus la o creștere vizibilă a angajamentului elevilor și la o îmbunătățire a ratei de retenție a cunoștințelor. Trecerea de la învățarea pasivă la cea activă a facilitat atingerea obiectivelor curriculare într-un mod atractiv, demonstrând că inovația didactică și digitalizarea sunt piloni esențiali în formarea profilului de absolvent european

Bibliografie/Referințe:

1. Consiliul Europei – *Manualul de educație non-formală pentru tineret*.
2. Kolb, D. A. – *Experiential Learning: Experience as the Source of Learning and Development*.

„MELI - Management & Evaluation, Literacy & Inspiration”

Mobilitate de grup elevi – 17-21 februarie 2025, Soverato – Italia

Autori: Prof. Pojereanu Irina, Prof. Culman Mina
Școala Gimnazială „Mihai Viteazul” Pucioasa

În perioada 17-21 februarie 2025, o echipă formată din 10 ai elevi ai Școlii Gimnaziale „Mihai Viteazul” Pucioasa, însoțiți de 2 profesori însoțitori**,** a participat la mobilitatea Erasmus+ organizată la **Istituto Comprensivo Statale „Mario Squillace”** din Montepaone, Calabria, Italia. Timp de o săptămână, participanții au fost implicați într-un program complex de activități educative, culturale și artistice, dezvoltându-și competențele de comunicare, creativitate și colaborare într-un context multicultural.

Profesori însoțitori: ***Pojereanu Irina-Cornelia, Culman Nicoleta***
Elevi participanți: ***Androne Răzvan, Ciocoiu Cristian, Culman Erik, Drăgoescu Alexandra, Geală Ana Maria, Grigorașcu Delia, Rotaru Adriana, Stanciu Luca, Triță Teodora, Vasile Maria-Teodora***

OBIECTIVE GENERALE:

✅ Dobândirea și utilizarea de metode și instrumente noi pentru a îmbunătăți abilitățile de literație: citire, scriere, înțelegere și exprimare corectă.

✅ Dezvoltarea abilităților de evaluare și oferire de feedback constructiv, adaptat nevoilor elevilor, în vederea susținerii progresului școlar.

✅ Dezvoltarea competențelor de comunicare, colaborare, gândire critică și creativitate într-un context multicultural

✅ Îmbogățirea cunoștințelor despre patrimoniul cultural european și educația pentru dezvoltare durabilă

Luni, 17 februarie 2025 - *Cultural Exchange and Literacy Development Day*

Prima zi a debutat cu o întâlnire de bun venit, urmată de activități de tip „icebreaker” și un atelier creativ. Prin jocul „Misiune Imposibilă”, participanții au descoperit informații fascinante despre orașul Soverato, despre patrimoniul său renascentist, fauna marină specifică și originile numelui localității. În cadrul atelierului de literație, activitățile inspirate de cartea „Micul Prinț” au dezvoltat creativitatea și exprimarea orală, fiind exersate tehnici de prezentare a unor cărți printr-un singur adjectiv descriptiv.

În cadrul atelierului susținut de Jump Association, elevii au fost inițiați în arta realizării Book Trailer-elor — videoclipuri scurte, de 1-3 minute, care promovează o carte într-un mod atractiv și modern, similar cu trailer-ele de film ce stârnesc curiozitatea. Această activitate a fost concepută pentru

a-i ajuta să îmbine pasiunea pentru lectură cu exprimarea artistică și să își dezvolte atât creativitatea și imaginația, cât și competențele digitale.

Elevii au aflat că un Book Trailer reușit combină text sugestiv (titlu, autor, frază-cheie sau întrebare provocatoare), imagini relevante, muzică de fundal sau efecte sonore și, uneori, o voce narativă care introduce povestea fără a dezvălui finalul. Procesul de creație implică alegerea unei cărți, selectarea ideilor esențiale, definirea unui mesaj central, găsirea materialelor vizuale și sonore adecvate, editarea video cu ajutorul unor aplicații simple și, în final, prezentarea produsului în fața colegilor sau în cadrul unui concurs.

Elevii au fost încurajați să colaboreze în echipe, să-și împartă sarcinile și să utilizeze tehnologia în mod creativ pentru a promova lectura într-un format modern, captivant și adaptat gusturilor lor. Pe parcursul săptămânii, vor avea oportunitatea să aplice aceste cunoștințe, realizând propriile proiecte video care reflectă interesul și personalitatea lor.

Marți, 18 februarie 2025 - *Exploring Innovation, Well-Being, and Multicultural Connections*

În a doua zi, elevii au mers la școala gazdă Istituto Comprensivo Statale "Mario Squillace" Montepaone (CZ), unde au fost întâmpinați cu cântece și dansuri tradiționale, acompaniate de instrumente muzicale locale. Vizitarea școlii le-a oferit acestora ocazia să vadă cum arată și funcționează o școală din sistemul educațional spaniol, să găsească similitudini sau diferențe între cultura celor două școli internaționale, să își contureze o imagine reală despre asupra metodelor de predare, învățare, evaluare și despre regulamentele interne ale școlii partenere. Apoi, elevii au fost

invitați să participe la diferite ore de curs, precum curs: arte,literatură,matematică, educație fizică și sport, unde au cunoscut numeroși elevi spanioli cu care au interacționat și stabilit încă de la început bune relații de prietenie.
Activitățile de team-building din a doua jumătate a zilei, au consolidat prietenii noi, iar vizita în orașul vechi Soverato Superiore (ruinile,biserica veche "Chiesa di Maria Santissima Addolorata", opere de artă din epoca Renașterii - statuia Pieta,realizată de Antonelo Gagini,studentul lui Michelangelo,Valea Măslinilor), întâlnirea cu o localnică, pasionată de tradiții, și descoperirea costumului tradițional specific zonei Calabriei,decorat cu peperoncini, toate acestea le-au îmbogățit elevilor cunoștințele despre istoria și cultura calabreză.

Miercuri, 19 februarie 2025 - *Cultural Heritage, Reflection, and Sustainable Learning throughNature*

În această zi, elevii au avut ocazia să exerseze cele trei componente ale literației (identificarea informațiilor, înțelegerea textului și sintetizarea acestora) prin diverse activități educaționale, printre care:
- Vizitele la Basilica „Santa Maria della Roccella” și la Muzeul Arheologic „Scolacium” unde au studiat plăcuțele și pliantelor informative
- Activități de educație prin explorarea naturii, inclusiv jocurile „gratitude scavenger hunt” și „GoGoals”, care abordează obiectivele Agendei 2030.
- Exersarea mindfulness-ului prin realizarea unor mandale din obiecte naturale pe plajă.

Aceste activități din urmă a încurajat reflecția elevilor asupra frumuseții naturii, dezvoltându-le totodată spiritul de recunoștință față de mediul înconjurător.

Joi, 20 februarie 2025 - *Literacy through reading, writing, critical thinking; evaluation techniques*

În această zi, elevii au avut ocazia să exploreze conceptul de literație prin lectură, scriere, gândire critică și tehnici de evaluare în diferite ore de curs. La matematică, aceștia au rezolvat exerciții

interactive pe tabla inteligentă, ceea ce le-a permis să aplice noțiunile într-un mod captivant, stimulându-le gândirea logică și abilitățile de rezolvare a problemelor.

În ora de științe, elevii au observat experimente prin care au înțeles cum se obțin amestecurile omogene și eterogene, punând în practică gândirea critică pentru a înțelege diferențele dintre aceste tipuri de substanțe și a deduce efectele lor.

La franceză și engleză, ei au participat la activități interactive care le-au permis să își îmbunătățească abilitățile de exprimare orală și scrisă, lucrând în echipe cu elevii italieni, ceea ce le-a consolidat competențele de comunicare în cele două limbi străine.

În cadrul orelor de muzică, elevii au avut ocazia să repete melodia "Io non cado nella rete", împreună cu trupa școlii, învățând nu doar despre importanța colaborării într-un proiect artistic, ci și despre impactul utilizării responsabile a internetului.

La arte, elevii au sintetizat experiențele Erasmus prin crearea de afișe, învățând astfel cum să își exprime creativitatea și să organizeze informațiile într-un mod clar și atractiv.

Prin toate aceste activități, elevii au înțeles că literația nu înseamnă doar citit și scris, ci și gândire critică, comunicare eficientă și aplicare practică în diferite domenii ale educației.

Astfel, activitățile educaționale au consolidat abilitățile de alfabetizare, încurajând elevii să identifice, să înțeleagă și să sintetizeze informații, iar prin lecțiile interactive la care au participat, ei au aplicat gândirea critică și strategiile de rezolvare a problemelor. Experimentele practice le-au aprofundat înțelegerea conceptelor științifice, în timp ce activitățile de colaborare în franceză și engleză le-au îmbunătățit abilitățile de comunicare.

Vineri, 21 februarie 2025 - *Literacy as a source of inspiration and personal development*

Cea din urmă zi a mobilității Erasmus+ s-a desfășurat sub tema **„Literacy as a source of**

inspiration and personal development”, o reflecție asupra modului în care educația și lectura pot deveni motoare ale dezvoltării personale și ale înțelegerii interculturale.

Ziua a început într-un cadru simbolic, în sala de conferințe a asociației intermediare JUMP, unde organizatorii au lansat elevilor români o provocare simplă, dar profundă: să exprime, printr-un singur cuvânt, ceea ce ar lua „în bagaj” din această experiență internațională. Răspunsurile au fost diverse și pline de emoție — de la locurile vizitate și activitățile educative, la gastronomia locală și prieteniile legate cu elevii italieni. A devenit evident că „bagajul” simbolic era prea mic pentru a cuprinde întreaga bogăție a acestei săptămâni pline de descoperiri.

În semn de recunoaștere pentru implicarea și entuziasmul arătate pe parcursul întregului program, reprezentanții **JUMP Association**, organizația intermediară, au înmânat diplome de participare tuturor elevilor și profesorilor prezenți.

Activitățile au continuat apoi la școala parteneră, unde elevii noștri au avut ocazia să le prezinte colegilor italieni instituția din care provin. Prezentarea a fost primită cu interes și aprecieri, elevii italieni remarcând diversitatea activităților extracurriculare și implicarea activă a tinerilor români. În spiritul schimbului cultural, întâlnirea s-a încheiat într-o notă festivă, cu pași de dans tradițional românesc. Hora, Sârba și Brașoveanca au unit participanții din ambele țări, demonstrând încă o dată că muzica și tradițiile pot apropia oameni din culturi diferite.

În cadrul unui moment festiv organizat de școala gazdă, elevii au primit certificate de participare, iar aprecierile și emoțiile au fost reciproce. Elevii italieni au subliniat asemănările culturale și spiritul de colaborare care a caracterizat întreaga săptămână.

Ziua s-a încheiat cu o vizită deosebită în micul oraș medieval **Davoli**, un colț autentic al regiunii Calabria. Străzile înguste, clădirile istorice și farmecul nostalgic al orașului au oferit participanților o ultimă doză de cultură italiană autentică, lăsându-le în suflet imagini și amintiri de neuitat.

Astfel, ultima zi a mobilității nu a fost doar o concluzie a unui proiect, ci o celebrare a învățării, prieteniei și descoperirii, care va rămâne în amintirea tuturor participanților ca o sursă de inspirație pentru viitor.

Rezultate –Activități la întoarcerea după mobilitate:

După întoarcerea din mobilitatea Erasmus+, elevii au continuat să valorifice experiențele trăite printr-o serie de activități creative și educative, desfășurate în școală. Clasele a VIII-a B, a VII-a A, a VI-a B și a V-a B au fost implicate în proiecte menite să consolideze competențele dezvoltate în cadrul schimbului internațional.

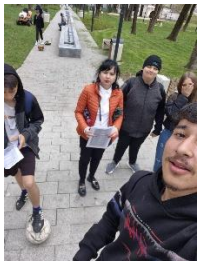
Un moment important l-a constituit sesiunea ***Go Goals SDG***, un joc educativ destinat familiarizării elevilor claselor VII A și VIII B cu cele 17 Obiective de Dezvoltare Durabilă ale Agendei 2030. Înțelegerea acestor obiective – precum eradicarea sărăciei, accesul la educație de calitate, protecția mediului sau reducerea inegalităților – este esențială pentru formarea unor cetățeni responsabili și implicați în modelarea unui viitor sustenabil. Elevii, împărțiți în două echipe mixte, au aruncat pe rând un zar de mari dimensiuni și s-au deplasat pe un traseu simbolic, format din numerele de la 1 la 17, dispuse aleatoriu pe podea. Pe spatele fiecărui număr se afla imaginea unui obiectiv de dezvoltare durabilă și o întrebare cu alegere multiplă. Prin răspunsuri corecte, echipele acumulau puncte și avansau către obiectivul final. Activitatea a încurajat spiritul de echipă, gândirea critică și angajamentul pentru schimbare pozitivă.

În cadrul activității ***Scavenger Hunt*** cu tema ***„Gratitude Nature”***, elevii claselor VIII A,VIII B, VII A au fost invitați să exploreze spațiul natural din jurul lor (parcul orașului, parcul din Comuna Comana în timpul unei excursii în cadrul săptămânii Școala Verde) și să răspundă la provocări care stimulau observarea atentă și recunoștința față de frumusețea mediului înconjurător. Printre sarcinile propuse s-au numărat: găsirea unui element natural care le aduce zâmbetul pe buze, identificarea unei culori preferate în natură, descoperirea unui sunet plăcut sau a unui parfum îmbietor, formarea unei inimi din materiale naturale și exprimarea unui motiv de recunoștință inspirat de natură, etc. Această activitate a cultivat sensibilitatea estetică și conexiunea emoțională cu mediul.

De asemenea, elevii clasei VB au realizat mandale folosind elemente naturale, o activitate artistică desfășurată în aer liber care a promovat atenția, creativitatea și colaborarea. Prin simetria și echilibrul lor, mandalele au devenit expresii autentice ale reflecțiilor personale asupra naturii și armoniei.

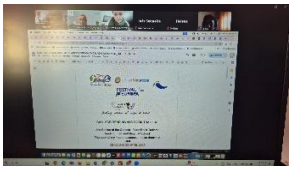
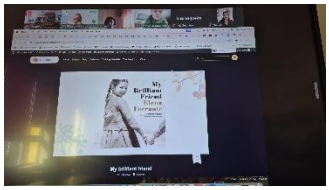

În plus, la începutul lunii aprilie 2025, elevii implicați au fost invitați de asociația care a intermediat mobilitatea Erasmus Soverato-Italia, Associazione JUMP-Gioventù in riSalto, să participe la concursul internațional ***„Let's Book Trailers! Reading”***, alături de tineri din alte șase țări. În cadrul acestui concurs, toți elevii au realizat book trailere inspirate din cărțile preferate. Procesul de creare a trailere-lor a reprezentat o excelentă oportunitate de a-și dezvolta creativitatea, abilitățile de comunicare în limbi străine și competențele digitale, combinând lectura critică cu exprimarea artistică.

Prin aceste activități, elevii și-au consolidat cunoștințele, au reflectat asupra experiențelor internaționale și au continuat să dezvolte competențe esențiale pentru formarea lor ca cetățeni activi, creativi și responsabili într-o lume în continuă schimbare.

Concluzie

Acest schimb educațional, desfășurat în cadrul proiectului Erasmus+ „MELI - Management & Evaluation, Literacy & Inspiration” din Soverato, Italia, a reunit într-un mod inspirat învățarea

interdisciplinară, imersiunea culturală și dezvoltarea personală. Prin activități diverse – de la explorarea patrimoniului istoric și natural al regiunii, până la aplicarea practică a cunoștințelor de științe, matematică și limbi străine – participanții au avut ocazia să-și dezvolte gândirea critică, creativitatea și competențele de comunicare. Experiențele trăite în afara sălilor de clasă, în contact direct cu realitatea locală, au subliniat importanța alfabetizării funcționale, a colaborării și a valorizării diversității culturale, demonstrând că educația autentică prinde viață atunci când cunoștințele sunt aplicate în contexte concrete și relevante.

***

Conținutul prezentului material este responsabilitatea exclusivă a autorilor, iar Agenția Națională și Comisia Europeană nu sunt responsabile pentru modul în care va fi folosit conținutul informației.

„Social and Emotional Learning (SEL) for Successful Schools”

Stănoniu Cătălina
Neagu Mădălina
Școala Gimnazială Tătărani

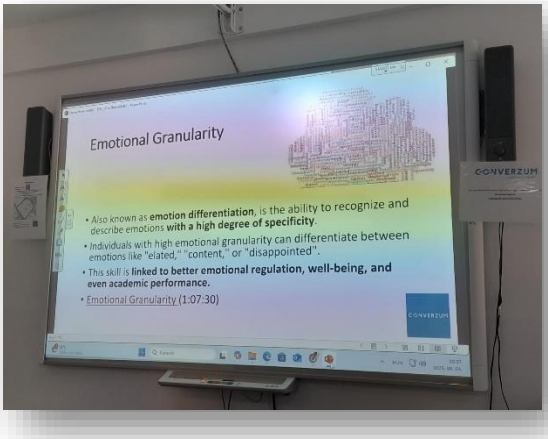

Prezentare Curs:

Introducere

În perioada 4- 8 august 2025, două cadre didactice ale Școlii Gimnaziale Tătărani , Neagu Elena Mădălina și Stănoniu Elena Cătălina au participat în Budapesta, Ungaria, la cursul internațional **„Social and Emotional Learning (SEL) for Successful Schools”**, din cadrul proiectului de ACREDITARE ERASMUS + (cod 2023-1-RO01-KA120-SCH-000193684). Cursul a reprezentat o experiență transformatoare, aducând perspective noi asupra importanței dezvoltării emoționale și sociale în mediul educațional, un program menit să îmbunătățească abilitățile sociale și emoționale în mediul școlar.

Cursul s-a desfășurat pe parcursul a cinci zile, fiecare zi fiind dedicată unui set specific de competențe și strategii.

Ziua 1: Știința Emoțiilor și Granularitatea Emoțională

În prima zi, s-a explorat conceptul de *„The Science of Emotions and Emotional Granularity”*. S-a discutat despre cum emoțiile influențează comportamentul uman și despre importanța recunoașterii și înțelegerii nuanțelor emoționale pentru a îmbunătăți interacțiunile și deciziile.

Ziua 2: Instrumente și Strategii de Conștientizare de Sine

A doua zi a fost dedicată *„Self-awareness tools and strategies*". Accentul s-a pus pe dezvoltarea conștientizării de sine și folosirea diverselor instrumente pentru a îmbunătăți introspecția și autoreflecția, aspecte esențiale pentru gestionarea emoțiilor și îmbunătățirea relațiilor interpersonale.

Ziua 3: Abilități de Colaborare și Relaționare

Ziua a treia a fost axată pe *„Collaboration and Relationship Skills" și „Social Awareness"*.

S-a reliefat importanța colaborării eficiente și dezvoltarea abilităților de relaționare, precum și conștientizarea dinamicii sociale și diversității culturale.

Ziua 4: Autogestionare și Managementul Deciziilor

A patra zi a cursului a avut ca temă *„Self-management and Relationship Skills"*, *„Decision Making and Conflict Management", „Ruler Approach", și „Mindfulness in Schools Resilience"*. Aceste subiecte/metode oferă instrumente pentru a gestiona conflictele și a lua decizii, precum și pentru a integra mindfulness (atenția conștientă) în viața școlară, cu scopul de a spori reziliența.

Ziua 5: Managementul Conflictului și Activități Practice SEL

Ultima zi a cursului s-a concentrat pe *„Conflict Management SEL”* și *„Practical SEL Activities for Different Classrooms”*. S-au aplicat cunoștințele acumulate în activități practice, dezvoltând strategii de management al conflictului într-un mod constructiv și empatic, dar și activități SEL (Învățarea Social-Emoțională) adaptate pentru diverse tipuri de săli de clasă.

Despre Budapesta

Budapesta, orașul gazdă, un loc splendid, plin de istorie și cultură a fost un cadru ideal pentru acest curs. Renumită pentru arhitectura sa impresionantă, cum ar fi clădirea Parlamentului și Băile Termale Széchenyi, Budapesta oferă o atmosferă vibrantă și o varietate de activități culturale. Orașul este un hub educațional și cultural, fiind locul ideal pentru desfășurarea unui astfel de curs inovator.

Experiența ERASMUS în Budapesta a fost nu doar o ocazie de dezvoltare profesională, ci și una de explorare culturală și personală a cadrelor didactice implicate, alături de participanți din Italia, Spania și Cipru.

Cursul *„Social and Emotional Learning (SEL) for Successful Schools”* integrează o serie abilități și cunoștințe valoroase în ceea ce privește activitatea educațională.

Instagram
CONVERZUM

CONVERZUM
– a nyelvi közösségi tér
NYELVTANULÁS – NYELVVIZSGA – NYELVI COACHING

Profesorii de la Școala Pietrari - promotori ai educației incluzive în Europa – O poveste Erasmus+ din Spania

Prof. Tănase Elena
Școala Gimnazială Pietrari

Într-o lume în care diversitatea este tot mai prezentă, școala are un rol esențial în a-i învăța pe copii să fie empatici, toleranți și uniți. Școala Gimnazială Pietrari a făcut un pas important în această direcție, prin participarea a patru cadre didactice la cursul Erasmus+ „Equality, Diversity and Inclusion in Schools", desfășurat între 15 și 22 februarie 2025, în localitatea Torrox, provincia Malaga, Spania.

O experiență care depășește sala de clasă

Cele patru participante – Elena Marica, Ana-Maria Depărățeanu, Dana Popescu, Elena Tănase – au trăit o săptămână plină de activități, discuții și schimburi de idei. Cursul nu s-a rezumat doar la teorie, ci a inclus exerciții practice, studii de caz și momente de dialog intercultural, toate menite să ofere instrumente reale pentru o educație mai incluzivă.

„A fost o oportunitate fantastică pentru noi să descoperim metode noi prin care putem construi un mediu școlar în care fiecare copil să se simtă în siguranță și valorizat. Ne-am întors cu idei proaspete și cu mult entuziasm", a povestit Ana-Maria Depărățeanu.

Educație cu empatie, nu doar cu reguli

Unul dintre subiectele principale ale programului a fost prevenirea și combaterea bullyingului. Participanții au aflat că pedeapsa nu este întotdeauna cea mai eficientă soluție și că empatia, comunicarea sinceră și sprijinul emoțional pot face o diferență reală.

Profesorii au fost încurajați să creeze clase în care fiecare elev să conteze, indiferent de origine, situație sau nevoi speciale. „Incluziunea nu trebuie să rămână un ideal frumos, ci să devină o realitate zilnică în școlile noastre", a spus Dana Popescu.

Un pas înainte pentru Școala Pietrari

Această experiență nu a fost doar o formare profesională, ci și o ocazie de conectare la valorile educației europene. Participarea la cursul Erasmus+ arată deschiderea Școlii Pietrari către inovație și colaborare internațională.

„Tot ceea ce am învățat în Spania vom aplica în activitatea noastră, pentru a construi o comunitate școlară mai unită și mai deschisă către diversitate", a subliniat Elena Tănase.

Deschidere către valorile educației europene

Experiența de la Torrox a reprezentat un pas semnificativ în procesul de internaționalizare al Școlii Pietrari. Implicarea în proiecte Erasmus+ reflectă dorința instituției de a promova o educație modernă, centrată pe valori europene precum cooperarea, respectul reciproc și incluziunea.

„ Ne dorim să dezvoltăm practici inovatoare care să contribuie la construirea unei comunități educaționale mai empatice și mai unitare", a afirmat Elena Marica.

Un drum care continuă

Implicarea în proiecte Erasmus+ face parte dintr-un plan mai amplu al școlii de a oferi elevilor o educație modernă, în pas cu standardele europene. Astfel de inițiative le oferă profesorilor ocazia să se dezvolte, iar copiilor – șansa de a învăța într-un mediu în care respectul și colaborarea sunt valori de bază.

Mai mult decât o simplă experiență profesională, cursul de la Torrox a fost o dovadă că deschiderea către diversitate poate transforma școala într-un loc unde fiecare copil se simte văzut, ascultat și sprijinit.

CUM SĂ MOTIVĂM ELEVII CU BOOKCREATOR

Lungu Oana-Maria,

Liceul Teoretic ,,Ioan Pascu" Codlea, Jud. Brașov

Datorită interesului în metodele moderne de predare, precum proiectele și pasiunea pentru IT, am considerat că este necesar să abordez tema resursei deschise app.bookcreator.com. În ultimii ani, am observat că elevii au dezvoltat o curiozitate aparte pentru acest tip de resursă educațională. De asemenea, în societatea actuală, există o nevoie acută de a utiliza computerul în cadrul orelor de curs. Procesul nostru de predare ar putea fi de un real ajutor dacă am integra metodele de tehnologie în cadrul orelor pentru a capta atenția elevilor, pentru a-i încuraja să studieze o limbă străină în mod activ și pentru a-i conecta la contextul actual de viață.

În ziua de azi, elevii sunt din ce în ce mai puțin motivați să își scrie temele sau să rezolve exerciții. Bookcreator este o resursă deschisă care implică utilizarea tehnologiei moderne ce se regăsește la îndemâna oricui sau în sala de clasă. Astfel, elevii pot crea povestiri în grup sau individual, în mod interactiv, portofolii digitale, materiale științifice, jurnale proprii etc. Copiii își creează propria lor carte și o pot publica în mediul online. Această resursă este simplu de utilizat.

În școala noastră, am derulat un proiect Erasmus+ intitulat ,,Eur'Hop", care a avut ca obiectiv principal implicarea elevilor în diverse activități de mișcare, evidențiind importanța păstrării valorilor europene și a identității naționale. În acest sens, împreună cu elevii, am creat propria resursă educațională, care este publicată pe app.bookcreator.com, prin care am compus un poem cu titlul ,,Romanian portrait", pornind de la o formulări de început de vers identice, finalizând cu modul în care ne identificam cu valorile europene, coroborate cu identitatea națională si argumentarea alegerii făcute.

Ex: ,,*If I were a colour, I would be.....because.....*

If I were a flower, I would be.....because.....

If I were an animal, I would be.....because.....

If I were another person, I would be.....because.....

If I were an insect, I would be.....because.....

If I were an element of nature, I would be.....because.....

If I were a place, I would be.....because ....."

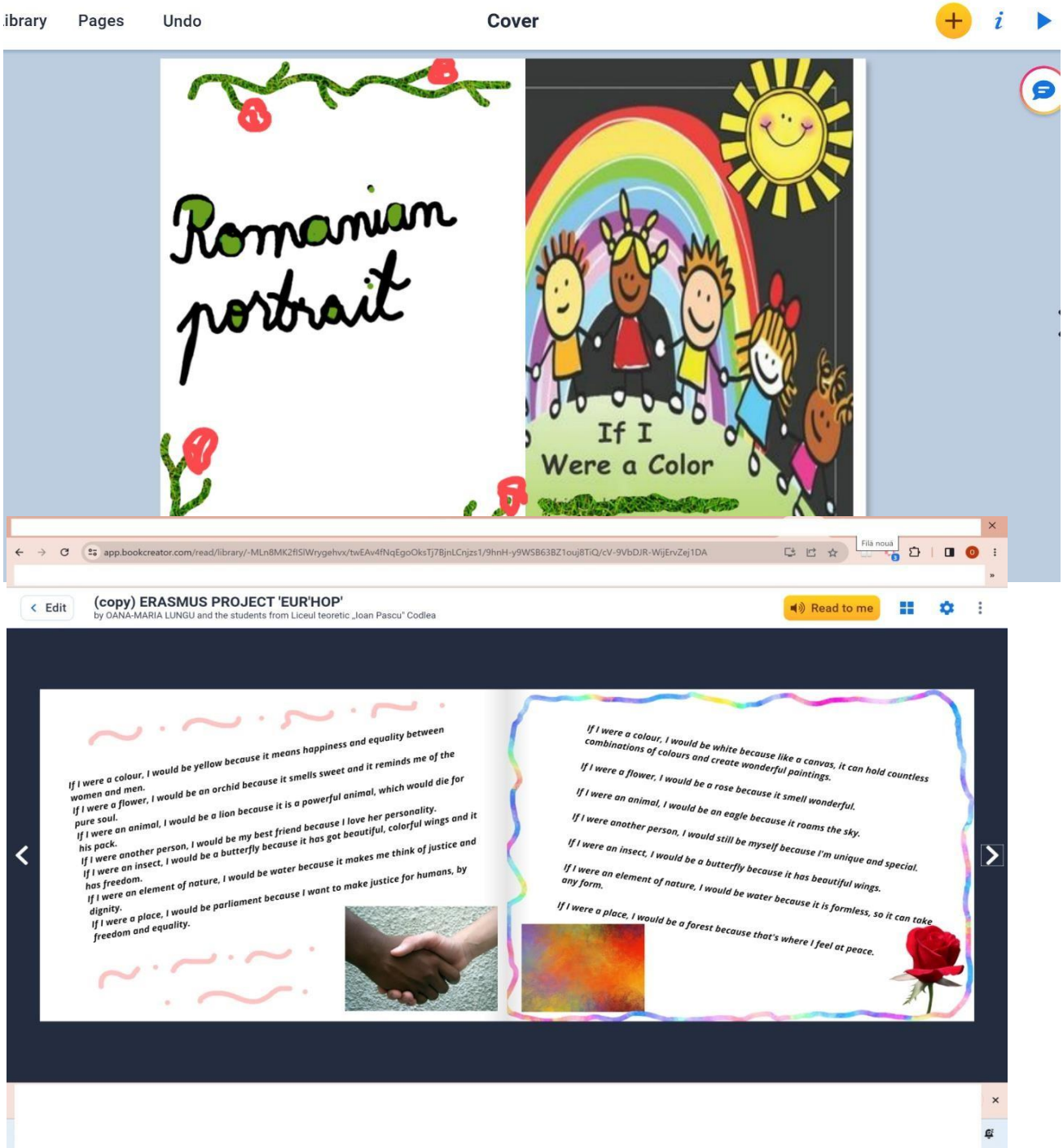
Am împărțit elevii în echipe de câte 5 membri și fiecare echipă a avut libertatea să utilizeze toată paleta de instrumente, diponibilă pe aceatsă aplicație. În felul acesta, elevii au face apel la imaginație, creativitate, fiind motivați să se implice cu bucurie în activitățile propuse.

Prin urmare, accesând resursa educațională Bookcreator, elevului i se deschide o carte cu mai multe file în format digital, unde poate adăuga imagini și să își redacteze propria sa pagină de jurnal sau

povestire. Are un format atractiv și există numeroase forme („shapes”), săgeți, iconițe, emoticoane, culori, tipuri de scris, imagini, posibilitatea de a adăuga un fundal muzical sau de a se înregistra propria voce, a se desena cu un instrument asemănător stiloului, diferite formate pentru expunerea povestirii, pentru a face cartea cât mai atractivă. Elevul învață să își creeze propria poezie/poveste/piesă de teatru prin descoperire, ceea ce face activitatea motivantă și interesantă, încadrându-se foarte bine în activitățile de învățare prin practică, prin exersare „learning-by-doing”.

Interesant este de asemenea, modul în care, printr-un singur click, poți întoarce fila cărții electronice.

Bookcreator este ușor de folosit la clasă și este un instrument motivant și interactiv pentru elevi .

PROIECT DIDACTIC „ÎNGHEȚATA COPILĂRIEI”

AUTOR: GUȘCĂ ALINA IOZEFINA

GRUPA:MIJLOCIE „Buburuzele”
PROF. ED. TIMPURIE:GUȘCĂ I. ALINA IOZEFINA
TEMA DE STUDIU:„VARA, ANOTIMP AL BUCURIEI”
TEMA ACTIVITĂŢII:„ÎNGHEȚATA COPILĂRIEI”
DOMENIUL EXPERIENŢIAL:Domeniul Estetic și Creativ- pictură
MIJLOC DE REALIZARE: pictură
TIPUL ACTIVITĂŢII: Consolidarede cunoştinţe, priceperi şi deprinderi
FORMA DE ORGANIZARE: Activitate frontală, individuală
DIMENSIUNI ALE DEZVOLTĂRII:
-motricitate grosieră și motricitate fină în contexte de viață familiare;
-finalizarea sarcinilor și a acțiunilor (persistență în activități);
COMPORTAMENTE VIZATE:
-utilizează mâinile și degetele pentru realizarea de activităţi variate;
-manifestă creativitate în activități diverse;
-demonstrează creativitate prin activități artistico-plastice, muzicale și practice, în conversații și povestiri creative;
OBIECTIVE OPERAŢIONALE:
O1 –să denumească materialele şi instrumentele necesare relizării temei;
O2 – să realizeze pictura respectând instrucțunile date;
O3 – să lucreze îngrijit, păstrând acurateţea lucrării;
O4 – să păstreze o poziţie corectă a corpului în timpul activităţii.
O5 –să analizeze lucrările realizate pe baza următoarelor criterii: originalitate, acurateţe, grad de finalizare.

STRATEGII DIDACTICE
METODE ŞI PROCEDEE: conversația, explicația, predicția, brainstorming, observația, demonstrația, exercițiul;
MIJLOACE DE REALIZARE:
planșa model, fișe de lucru din coli albe de hârtie cartonată, acuarele, pensule, pahare cu apă, tabla interactivă, platforma wordwall.

DURATA:20-25 minute
BIBLIOGRAFIE:

3. Curriculum Naţional 2019
4. Preda, V.,Dumitrana, M.(2005) Programa activităţilor instructiv-educative în grădiniţa de copii, Editura V&I Integral, Bucureşti.
5. Revista Învăţământul Preşcolar nr.1-2, Ministerul Educaţiei, Cercetării şi Inovării, 2009

ETAPELE ACTIVITĂŢII	OB OP	CONŢINUTUL ÎNVĂŢĂRII	STRATEGIA DIDACTICĂ					EVALUARE
			METODE ŞI PROCEDEE	MIJLOACE DE ÎNVĂȚĂMÂNT	FORME DE ORGANIZARE			
					C	G	I	
1.Moment organizatoric		Crearea condiţiilor necesare unei bune desfăşurări a activităţii: -aerisirea sălii de grupă; -amenajarea spaţiului de desfăşurare a activităţii; -pregătirea materialelor necesare desfăşurării activităţii; -introducerea copiilor în sala de grupă şi dispunerea acestora în semicerc	Conversaţia		D I R I J A T			-observare sistematică - aprecieri verbale, individuale și colective
2. Captarea atenţiei		Se va realiza prin prezentarea elementului surpriză. Le voi prezenta copiilor standul de îghețată (diferite forme de înghețată la cornet vor fi observate în standul amenajat). Port o discuţie cu copiii, descoperim împreună ce avem de realizat în timpul activității, ca ulterior, copiii să aibă parte de surprizele dulci specifice anotimpul vara. Pentru a putea ajunge la petrecerea Ice-cream și a descoperii	Conversaţia Explicaţia	Stand de înghețată	D I R I J A T			

		gustul dulce al înghețatei copiii trebuie să realizeze o sarcină de lucru. Le spun copiilor ca ei sunt descurcăreți, isteți și atenți și cu siguranță se vor descurca de minune în activitatea propusă.	Observaţia					
3.Anunţarea temei şi a obiectivelor		Voi anunța activitatea ce urmează a fi desfășurată și prezint obiectivele propuse: -Copii, pentru a putea merge astăzi la petrecerea Ice-cream vom picta lucrarea „Înghețata copilăriei”!	Conversaţia Explicaţia		D I R I J A T			-Observarea comportamentelor copiilor
4.**Reactualizarea cunoştinţelor**		Voi reactualiza cunoştinţele copiilor referitoare la anotimpul vara și vom stabili care este cel mai iubit desert din anotimpul vara. Voi pune următoarele întrebări: „Copii, când spun anotimpul vara la ce vă gândiți?” „Care este cel mai bun desert în anotimpul vara??” „Ce vom picta astăzi?”	Conversaţia Explicaţia Observaţia	Planșă brainstorming pe tabla digitală	D I R I J A T			-evaluare secvenţială
		Înainte de a începe, fiecare copil o să primească un tricou galben care are ca indignă un jeton cu înghetată. *Intuirea materialului:*	Conversaţia	Acuarele Fișe de lucru				Observarea gradului de

4.Dirijarea învățării	O1 O2	Copiii vor fi solicitaţi să privească pe măsuțe şi să spună ce observă. Câțiva copiii vor prezenta pe rând materialele pe care le-au descoperit pe măsuță. *Demonstrarea tehnicii de lucru* Voi prezenta copiilor o lucrarea model şi le voi demonstra cum să picteze. *Desfăşurarea propriu-zisă a activităţii* *Exerciţii pentru încălzirea muşchilor mici ai mâinilor:* -se va face încălzirea muşchilor mici ai mâinilor prin câteva exerciţii, după care se va trece la executarea lucrării de către copiii. "Mâna lebada o fac , Care dă mereu din cap, Lebedele-n jur privesc, Mâinile eu le rotesc, Mâinile nu stau deloc Si se pregătesc de joc. Degetele-mi sunt petale Le deschid ca la o floare. Ploaia cade ne-ncetat Vârful degetelor bat	Problematiza-rea Observaţia Învățare prin descoperire Explicaţia Demomstraţia Exerciţiul	Pensule Pahare cu apă	D I R I J A T		D I	înțelegere a sarcinii Evaluarea răspunsurilor copiilor Aprecieri verbale și nonverbale Aprecierea gradului de implicare în activitate

		Și apoi le răsfirăm Și la un pian cântăm" *Realizarea lucrării de către copii* Preșcolarii se vor apuca de activitatea de pictură. În timp ce copiii lucrează, voi oferi explicații suplimentare și ajutor acolo unde va fi nevoie. Pe parcursul activităţii, vom asculta în surdină cântecele specific anotimpului vara. Cu câteva momente înainte de terminarea activităţii voi anunţa copii să-şi termine lucrările, iar, mai apoi, acestea vor fi expuse pe table magnetică, astfel încât să poată fi vizualizate de toți copiii. Aceștia își vor evalua lucrările lor și pe ale colegilor, având în vedere estetica și corectitudinea cu care au lucrat. Vor așeza o bulina verde în dreptul lucrării preferate.	Explicaţia Conversatia Turul galeriei Conversația Explicația	Acuarele Fișe de lucru Pensule Pahare cu apă Calculator Sistem audio Cântece specifice anotimpului vara Tabla interactivă	D I R I J A T D		R I J A T	Evaluarea răspunsurilor copiilor Aprecieri verbale -Evaluare pe produs
5.Obținerea performanței	O3 O4							

7. Asigurarea retenţiei şi a transferului **6.Încheierea activităţii**	O5	Am pregătit copiilor o melodie pe care să danseze copiii la petrecerea Ice-cream. Pentru câteva clipe „preșcolarii grupei mijlocii” vor dansa dansul “Înghețata” : –Să dansăm și să ne distrăm, petrecerea să înceapă. Se fac aprecieri generale şi individuale asupra întregii activităţi desfăşurate şi asupra modului de participare a copiilor la activitate. Cu ajutorul educatoarei fiecare preșcolar va merge la masă să deguste inghețata de la standul de înnghețată aflat la petrecerea din grupă (înghețată delcioasă la cornet).	- Demonstrația -Explicația -Explicația -Conversația -Explicația	Joc wordwall Calculator Sistem audio Cântece specifice anotimpului vara	I R I J A T		DIRI JAT	Aprecieri verbale, individuale și colective

PROIECT DIDACTIC DE ACTIVITATE INTEGRATĂ

„HAINE ȘI BUCATE TRADIȚIONALE”

PAPUC AURELIA
G.P.P NR.3, BUZĂU

UNITATEA DE ÎNVĂŢĂMÂNT: G.P.P NR.3, BUZĂU
DATA: 28.11.2024
EDUCATOARE: PAPUC AURELIA
NIVELUL/GRUPA: I/ GRUPA MICĂ
TEMA ANUALĂ DE STUDIU: CUM ESTE, A FOST ȘI VA FI AICI PE PĂMÂNT?
TEMA PROIECTULUI: TRADIȚII DE IARNĂ
TEMA SĂPTĂMÂNII: MICUL ROMÂNAȘ
TEMA ACTIVITĂŢII: HAINE ȘI BUCATE TRADIȚIONALE

ELEMENTE COMPONENTE ALE ACTIVITĂŢII INTEGRATE:
6. **ADP**: Întâlnirea de dimineaţă ,,Bună dimineața, dragi românași!”
7. **ALA**: Construcții: Cufărul bunicii – cu materiale la alegere;
   Bibliotecă: Portul românesc - grafisme
   Artă: Portul românesc – lipire

8. **ADE**: **DOS**: Bunătăți pentru românași – activitate practic-gospodărească
9. **ALA**: Dansuri populare românești: hora.

DIMENSIUNI ALE DEZVOLTĂRII:

10. Motricitate grosieră şi motricitate fină în contexte de viaţă familiare;
11. Conceptul de sine;
12. Activare şi manifestare a potenţialului creativ;
13. Finalizarea sarcinilor şi a acţiunilor (persistenţă în activităţi);
14. Cunoştinţe şi deprinderi elementare matematice pentru rezolvarea de probleme şi cunoaşterea mediului apropiat.

COMPORTAMENTE VIZATE:

15. Îşi poziţionează corpul şi membrele în mod corespunzător pentru a imita ceva/pe cineva sau pentru a executa o mişcare (a merge, a alerga, etc.).
16. Exersează, cu sprijin, autoaprecierea pozitivă, în diferite situaţii educaţionale.
17. Manifestă creativitate în activităţi diverse.
18. Demonstrează creativitate prin activităţi artistico-plastice şi practice.

OBIECTIVE OPERAŢIONALE:

O1: Să construiască cufărul bunicii cu materialele puse la dispoziție;
O2: Să traseze semne grafice realizând portul românesc;
O3: Să lipească elementele tradiționale pe ii, respectând indicațiile educatoarei;
O4: Să realizeze covrigi și pâine prin mișcări circulare folosind coca colorată;
O5: Să execute mișcările dansului respectând indicațiile educatoarei.

STRATEGII DIDACTICE:

19. Metode şi procedee: conversaţia, explicaţia, exerciţiul, demonstraţia.
20. Materiale didactice: șosete, foi, creioane, acuarele, pensule, buline colorate, fișă, cocă colorată, farfurii, tăvi, cuburi, carioci.
21. Forma de organizare: pe grupe, frontal, individual.

BIBLIOGRAFIE:

22. Suport pentru explicitarea şi înţelegerea unor concepte şi instrumente cu care operează curriculumul pentru educaţie timpurie – 2019.
23. Repere fundamentale în învăţarea şi dezvoltarea timpurie a copilului de la naştere la 7 ani.

SCENARIUL ACTIVITĂŢII
„Haine și bucate tradiționale”

24. ADP

Activitatea începe cu **întâlnirea de dimineaţă**.

Copiii se prind de mână în cerc. Educatoarea le transmite un salut, însoţit de o apreciere: ,,Bună dimineaţa, dragi românași! Ma bucur că suntem astăzi împreună!”. Aceştia vor răspunde salutului adresat de educatoare. Copiii se salută unul pe altul, de la stânga la dreapta, cu glas tare, uitându-se unul la celălalt, dându-şi mâna, folosind formula de salut ,, Bună dimineaţa” şi numele colegului pe care îl salută.

Pentru a sesiza prin ce se deosebeşte această zi de grădiniţă de celelalte, educatoarea sprijină copiii în evidenţierea **noutăţilor zilei**: surprizele pregătite in sala de grupă (pe măsuţe), modificarea aspectului centrului tematic

Li se cere copiilor să identifice ziua din săptămână în care se găsesc. Drept urmare, li se propune să audieze melodia ,,În ce zi suntem?”. În continuare, copiii sunt invitaţi să completeze panoul de prezenţă (panoul care are tot atâtea buburuze câţi copii sunt în grupă). Fiecare copil vine la panou şi îşi ridică buburuza cu fotografia lui, care este aşezată în partea de jos a panoului. Educatoarea rosteşte numele copilului, iar acesta este aplaudat de către colegi.

Împărtăşirea cu ceilalţi: Educatoarea îi întreabă pe copii cum se n umește țara noastră. Le spune că azi vor primi în piept cocarde cu steagul țării pentru a fi românași și românceute.

Noutatea zilei: Educatoarea scoate din sacul cu surprize o scrisoare de la motanul Tom care le propune ca astăzi să reazlizeze haine și bucate tradiționale.

În acest context se trece la completarea calendarului naturii (anotimpul, vremea).

Tranziţie: ,,Bat din palme” (joc distractiv).

ALA 1

25. **Construcții**: ,,Cufărul bunicii” – cu materiale la alegere (cuburi lemn, cuburi plastic) – La acest centru copiii vor contrui cufărul bunicii folosind cuburile din plastic sau lemn. Educatoarea le va oferi indicații și va construi împreună cu aceștia explicându-le modalitatea de asamblare apoi preșcolarii vor fi lăsați să construiască singuri ceea ce doresc.
26. **Bibliotecă**: ,,Portul românesc” – grafisme: La acest centru preșcolarii vor trasa semne grafice pentru a realiza portul românesc. La finalul activităţii se realizează o expoziţie a tuturor fişelor realizate. Se va pune accent pe autoevaluarea copiilor.
27. **Artă**: ,,Portul românesc” – lipire. La acest centru preșcolarii vor decora ia cu elemente tradiționale.
28.

Copiii vor fi recompensaţi, în continuare, cu un joc de mişcare: ,,Aram zam zam”.

ADE: DOS: ,,Bunătăți pentru românași” – activitate practic-gospodărească

Copii vor intui materialele puse la dispoziție (cocă, planșete, sucitor, tăvi). Educatoarea le explică modul de lucru și le demonstrează un exemplu și apoi se trece la activitatea propriu-zisă după ce vor efectua încălzirea mușchilor mici ai mâinilor. Preșcolarii vor realiza covrigi și pâine în cele 3 culori ale drapelului.

Evaluarea copiilor se va face prin observare sistematică și aprecieri verbale, iar la sfârșitul avtivității vor primi recompense.

Moment de reflecţie: Activitatea zilei se încheie cu adunarea copiilor in semicerc pe covoraş. Aici copiii isi vor reaminti activitatile zilei, vor aşeza jetoanele potrivite pentru fieare dintre activitatile desfasurate, completând astfel „Jurnalul zilei". Vor fi solicitati să îşi exprime părerea despre activitatea preferată a zilei sau despre activitatea care le-a rămas imprimată în minte.

Moment de mişcare: „Dansuri populare românești - hora" – preșcolarii vor dansa urmând indicațiile educatoarei.

Momentul de evaluare: Evaluarea activităţii se realizează printr-o forma de autoevaluare, gen ştafetă. La primirea steagului, fiecare copil îşi exprimă, în termeni corespunzători nivelului de vârstă şi de dezvoltare, părerea despre activitatea desfăşurată pe pacursul zilei. Sunt recompensaţi cu ecusoane şi se emit aprecieri generale si individuale din partea educatoarei referitoare la comportamentul copiilor si la activitatea desfăşurată.

Moment de literaţie: „Alege o carte și o să-ți citesc din ea!".

PROJET DIDACTIQUE- Expression de la concession

Prof. Miloiu Andreea Simona

Palatul Copiilor Ploiești

Spécialité: La langue française
Classe : La X-e
Thème : Expression de la concession- construction avec subordonnée + subjonctif
Type de la leçon : Mixte (leçon de consolidation, d'acquisition, de mise en œuvre des connaissances)
Buts : - appliquer les connaissances acquises sur des exercices

29. Mettre en œuvre des connaissances sur l'expression de la concession, le subjonctif

Objectifs fondamentaux (généraux) :

30. Eveiller chez les apprenants l'ensemble des qualités intellectuelles et morales (la curiosité, la flexibilité, la patience, l'inventivité)
31. Développer des capacités mentales des élèves
32. Habituer les élèves à saisir le message visuel

Objectifs opérationnels:

33. Trouver les verbes au subjonctif dans la chanson
34. Savoir employer correctement le subjonctif après les locutions conjonctives et pronominales qui demandent le subjonctif

Stratégie didactique (méthodes- techniques)

35. La conversation
36. La démonstration
37. Exercices structuraux et écrits

Compétences visées : la compétence de communication orale et écrite (écouter, parler, lire, écrire).

Ressources psychologiques :

Le développement : - de la mémoire

- de l'esprit de l'observation

- de la créativité

- de l'imagination

Equipement didactique : fiches de travail

Paroles des chansons/ CD

Évaluation de la performance de la classe : frontale, par groupes, finale (appréciations, notes).

SCÉNARIO DIDACTIQUE

Déroulement de la classe	Activité du professeur	Activité des élèves
38. Mise en train	39. Salut, appel, conversation situationnelle	-on éveille l'attention des élèves -on crée l'atmosphère propice au travail 3 min.
40. Vérification des connaissances acquises au cours de la classe précédente	Contrôle du devoir écrit Le professeur donne aux élèves des fiches de travail avec les lyriques de deux chansons.	-les élèves corrigent le devoir 5 min -les élèves diraient quels sont les mots que manquent de la chanson.
41. L'éveil de l'attention	Les élèves écouteront les chansons et ils complèteront les textes à trous.	Tous les mots seront des verbes au subjonctif.
42. La motivation	Le professeur annonce aux élèves les objectifs de la leçon	-les élèves écoutent
43. Le passage aux nouvelles connaissances	Le professeur écrit sur le tableau noir/ blanc la théorie pour l'expression de la concession subordonnée +subjonctif.	Les élèves écrivent sur leurs cahiers.
44. La fixation des connaissances acquises et la mise en œuvre de la performance	Le professeur donne aux élèves beaucoup des fiches de travail avec l'expression de la concession.	Les élèves résoudront les exercices.
45. L'évaluation de la performance	-il accorde des notes	-les élèves écoutent les appréciations du professeur 4 min.
46. La fixation de la performance	-le devoir : les élèves recevront des fiches avec les paroles de la chanson « Pas toi » - Tal. Ils devront écouter et chercher dans la chanson les locutions conjonctives propre à l'expression de la concession.	-les élèves notent leur devoir 2 min

PROIECT DIDACTIC

Prof. Înv. Marcu Elisabeta

Școala GimnazialăNr. 25, Galați

ȘCOALA: Gimnazială Nr.25, Galați
CLASA: Pregătitoare B
PROFESOR: Marcu Elisabeta
ARIA CURRICULARĂ: Limbă și comunicare
DISCIPLINA: Comunicare în limba română
UNITATEA TEMATICĂ: „Fantezii de iarnă”
SUBIECTUL LECȚIEI: Sunetul „s” și literele „s”, „S”
TIPUL LECȚIEI: comunicare/însușire de noi cunoștințe
FORMA DE REALIZARE: activitate integrată
DISCIPLINE INTEGRATE: AVAP
DURATA: 35+10 min completare

COMPETENȚE SPECIFICE:
COMUNICARE ÎN LIMBA ROMÂNĂ
1.3. Identificarea sunetului iniţial şi/ sau final dintr-un cuvânt, a silabelor şi a cuvintelor din propoziţii rostite clar şi rar
4.1. Trasarea elementelor grafice şi a contururilor literelor, folosind resurse variate

COMPETENȚE SPECIFICE AFERENTE DISCIPLINELOR INTEGRATE:
ARTE VIZUALE ȘI ABILITĂȚI PRACTICE
2.3. Realizarea de aplicații/ compoziții/obiecte construcții simple, pe baza interesului direct

OBIECTIVE OPERAŢIONALE:
COGNITIVE
La sfârșitul lecției elevii vor fi capabili:
1.3.1. – să identifice poziția corectă a sunetului „s” (poziția inițială/mediană/finală) în cuvintele care denumesc imaginile date;
1.3.2. – să recunoască în text litera „s” mic de tipar și litera „S” mare de tipar, minim trei litere;
1.3.3. - să citească cel puțin câte un cuvânt din propozițiile prezentate;
4.1.4.- să traseze, după contur litera „s” mic de tipar și litera „S” mare de tipar, minim trei litere;
2.3.5. - să decoreze bradul cu obiecte specifice acestui anotimp;

AFECTIVE
1.3.6.- să relaționeze pozitiv cu membrii grupului clasei ;

PSIHO-MOTRICE

4.1.7- să traseze litera „S”, demonstrând coordonare și precizie, prin realizarea corectă a minim trei litere.

STRATEGIA DIDACTICĂ:

47. **Resurse procedurale –** *metode și procedee de predare – învățare - evaluare:* conversația, instructajul verbal, observația, explicația, exercițiul, metoda analitico-fonetico-sintetică;
- *forme de organizare:* frontal, individual, pe grupe;

b) Resurse materiale: planșa literei „S”, imagini – (cuvinte), fișă-„Razele soarelui”, fișă de lucru, saniuțe, sac, turtă dulce, fulgi, brad, calendarul naturii, laptop, videoproiector, imprimantă, markere.

Anticiparea dificultăților - – la nivel de resurse materiale/ acces internet/ dimensionarea activității didactice în raport cu particularitățile copiilor din clasa etc.
- în cazul în care sunt probleme tehnice, voi avea pregătite materiale pe foi de flipchart, în format mare;

BIBLIOGRAFIE

Damian Arina, *Comunicare în limba română,* Ed. Elicart, Brașov, 2024

Măcean Dora și Istrate Corina, *Povestea literelor,* Ed. EDU, Târgu Mureș, 2024

Programa școlară la disciplina Comunicare în limba română clasele pregătitoare – a II- a, aprobata prin OM. Nr. 3418/19.03.2013

Șerdean Ioan „Metodica predării limbii române la clasele I-IV”, Ed. Didactică și pedagogică, București, 1993

https://wordwall.net/resource/83227699/cite%c8%99te-propozi%c8%9biile

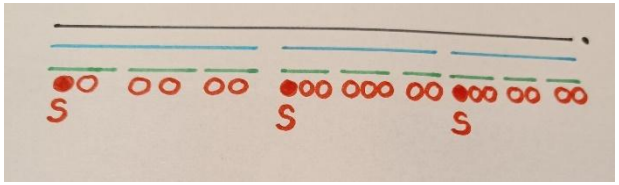
https://www.twinkl.ro/

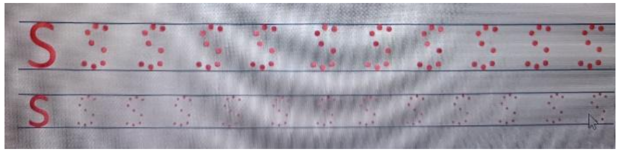
Evenimentele instruirii/dozarea	Ob. Op.	Conținuturile activității instructiv - educative		
		Activitatea cadrului didactic	**Activitatea elevilor**	**Resurse procedurale și materiale**
48. Momentul organizatoric **5 min**		Pregătește materialele necesare lecției. Asigură condițiile optime pentru începerea lecției. Se realizează întâlnirea de dimineață: 49. **Salutul**: A-nceput o nouă zi, / Bine aţi venit, copii!/ Sunteţi veseli, sănătoşi/ Dar... la fel de curioşi? Bună dimineața, fluturași sclipitori! Să ne salutăm voioși! **50. Calendarul naturii**: stabilirea datei, a lunii, a anului, ziua săptămânii, starea vremii**.** În ce anotimp suntem? Care sunt lunile de iarnă? **Activitate de grup** – discuții despre activități specifice anotimpului de iarnă. Se analizează o imagine în care sunt ilustrate mai multe jocuri de iarnă și se propune elevilor să numească o activitate/un joc pe care îl/o fac cu plăcere în anotimpul de iarnă. 	Pregătesc materialele necesare desfăşurării activităţii . Elevii răspund la întrebări și completează *Calendarul naturii*. Răspunsuri posible. „Astăzi este sâmbătă, 14 decembrie 2024. Suntem în anotimpul de iarnă. Lunile anotimpului de iarnă sunt decembrie, ianuarie și februarie. Răspunsuri posibile. Mie imi place foarte mult să patinez. Eu ador să mă plimb cu sania.”	51. Conversația 52. Instructajul verbal 53. Calendarul naturii 54. Jetoane 55. Imagine 56. Videoproiector 57. Frontal 58. Individual

59. Captarea atenției **5 min**	**1.3.1.**	Se captează atenția elevilor prin vizionarea poveștii literei „S” așa cum reiese din cartea *Povestea literelor* . Cu ce sunet începe numele fetiței? Anexa 1 (Povestea literei S)	Elevii vizionează filmulețul literei “S”. Elevii răspund la întrebări. Răspuns posibil: „Numele fetiței începe cu sunetul „S”.” (Sorina)	60. Conversația euristică Filmuleț 61. *Povestea literelor* 62. Videoproiector 63. Laptop 64. Frontal 65. Individual 66. Obsevația
67. Anunțarea temei și a obiectivelor **1 min**		Precizează subiectul lecției și obiectivele operaționale urmărite, într-un mod accesibil elevilor: „La ora de *Comunicare în limba română* vom învăța sunetul „s”, litera „S”mare de tipar și litera „s”mic de tipar. Le vom recunoaște în cuvinte scrise, în cuvinte pronunțate, vom descoperi cuvinte care conțin sunetul „s” și vom trasa după contur litera „s” mic de tipar și „S” mare de tipar.	Elevii ascultă cu atenție recomandările primite.	68. Explicația 69. Conversația
70. Dirijarea învățării **22 min**	**1.3.1.**	Se realizează exerciții digitale pe baza filmulețului vizionat. 1. Descoperă darurile primite de Sorina de la *Sfânta Sâmbătă.* Din cele patru imagini proiectate care reprezintă un *ceas*, o *stea,* un *inel* și un *măr* elevul va alege imaginea corectă. 2. Alege imaginea care reprezintă obiectul ce începe cu litera „S” și îndepărtează din calea *Sorinei* piedicile puse de *Crăiasa Întunericului*.	Răspunsuri posibile: „Sorina a primit de la Sfânta Sâmbătă *o stea.*” „Obiectul care începe cu sunetul „s” este *sticla.”*	*72. Povestea literelor* 73. Exercițiul 74. Laptop 75. Videoproiector 76. Frontal 77. Individual

	1.3.1.	Din cele patru imagini proiectate care reprezintă un *scaun,* o *casă,* o *maşină*, o *sticlă,* elevul va alege imaginea corectă. 3. Înainte să-i dea darurile magice, regina albinelor i-a cerut Sorinei să descopere un cuvânt care conține silaba *să.* Din cele patru imagini proiectate care reprezintă o *stea, o scrisoare, un spital, un săpun* elevul va alege imaginea corectă. 4. Floarea-soarelui adoră numele *Sorina*, poți descoperi și alt nume care începe cu sunetul „S” și este format tot din trei silabe? Se identifică patru cuvinte, *Camelia, Simina*, *Sidonia, Sorin*. Elevul va trebui să aleagă răspunsul corect. Propune elevilor să alcătuiască o propoziție pe baza textului în care există un cuvânt ce conține sunetul „s”. Se reprezentă grafic propoziția. Se realizează analiza fonetico-sintetică a propoziției. ***„Sorina salvează soarele.”*** Câte cuvinte are propoziția? Se reprezintă grafic propoziția printr-o linie orizontală, de culoare neagră. Care este primul cuvânt? Care este al doilea cuvânt? Care este al treilea cuvânt? Se reprezintă grafic cele trei cuvinte, prin trei linii orizontale de culoare albastră.	,,Cuvântul care conține silaba ,,să” este *săpunul.”* ,,Numele care începe cu sunetul ,,S” și este format din trei silabe este *Simina.* “ Elevii formulează enunțuri orale pe baza textului. Răspunsuri posibile. ***„Sorina salvează soarele.”*** ,,Propoziția are trei cuvinte.” ,,Primul cuvânt este *Sorina.”* ,,Al doilea cuvânt este *salvează.”* ,,Al treilea cuvânt este *soarele. ”* Elevii despart în silabe și răspund la întrebare. Răspunsuri posibile: ,,Primul cuvânt al propoziției este *Sorina* și are trei silabe.” So-ri-na	78. Videoproiector 79. Frontal 80. Aprecierea verbală 81. Explicația 82. Conversația euristică 83. Explicația 84. Frontal 85. Individual

	.	Care este primul cuvânt al propoziției și câte silabe are?	„Prima silabă este *So.* ” „A doua silabă este *ri.* ”	
	1.3.1.		„A treia silabă este *na.*”	86. Exercițiul
		Care este prima silabă? Care este a doua silabă? Care este a treia silabă? Se reprezintă grafic prin trei liniuțe de culoare verde cele trei silabe ale primului cuvânt.	„În această silabă auzim sunetul „s” și sunetul „o”.”	87. metoda analitico - fonetico – sintetică
		Ce sunete auzim în prima silabă?	„A doua silabă este „ri” .”	
		Se reprezintă pe prima liniuță verde două cerculețe roșii corespunzătoare celor două sunete și se colorează primul dintre ele pentru a identifica poziția sunetului „s”.	„În acestă silabă auzim sunetul „r” și sunetul „i”.” „A treia silabă este „na”.”	88. Conversația
	1.3.1.	Care este a doua silabă a acestui cuvânt? Ce sunete auzim în cea de-a doua silabă?	„În acestă silabă auzim sunetul „n” și sunetul „a”.”	
		Se reprezintă grafic pe cea de-a doua liniuță orizontală verde două cerculețe corspunzătoare sunetelor „r” și „i”.		89. Aprecierea verbală
		Care este a treia silabă a primului cuvânt? Ce sunete auzim în această silabă? Se reprezintă grafic pe cea de-a treia liniuță orizontală două cerculețe corspunzătoare sunetelor „n” și „a”.	„Primul cuvânt este *Sorina.*” „Al doilea cuvânt este *salvează.*” „Al treilea cuvânt este *soarele.*”	90. Exercițiul
		Se procedează la fel și pentru celelalte două cuvinte *salvează* și *soarele*.		91. Aprecierea verbală
		Se solicită elevi pentu a identifica primul, al doilea și al treilea cuvânt reprezentat grafic, apoi se reconstituie propoziția inițială.		92. Exercițiul 93. Conversația

	1.3.1.	*Sorina salvează soarele*. Realizez schema acestei propoziții la tablă folosind markere de diverse culori. Se prezintă planșa cu litera “S”. Le explic elevilor modalitatea de pronunțare a sunetului „S”. Buzele întinse, șirurile de dinți ușor deschise, iar vârful limbii se sprijină în spatele incisivilor inferiori formându-se astfel un spațiu îngust, prin care iese aerul și se emite sunetul „S". Fac exerciţii de încălzire a muşchilor mâinii împreună cu elevii.	Elevii exersează pronunția sunetului „S”. Elevii fac exerciţii de încălzire a muşchilor mâinii pe ritmul muzicii. „Bate pamele ușor, Bate palmele cu spor, Unu, doi, unu, doi Toți suntem acum vioi. La pian acum cântăm, Liniște să ascultă. Plic, plac, plic, plac, Melodiile îmi plac. Eu strâng pumnii Și îi desfac Degetelor fac pe plac.” Elevii își corectează poziția în bancă. Elevii vor încercui cu verde litera „S” și cu albastru „s”. *„Sorina din poveste* *Aflase această veste.* *Crăiasa întunericului* *Furase razele soarelui.* *Sorina supărată* *Sâmbătă dimineaţă* *A plecat îngrijorată* *Soarele să-l salveze*	94. 95. 96. 97. 98.	Individual Frontal Aprecierea verbală metoda analitico - fonetico – sintetică metoda analitico - fonetico – sintetică

	1.3.2. 4.1.4. 4.1.7. 1.3.6. 1.3.1. 1.3.3. 1.3.1. 2.3.5.	Le readuc aminte elevilor poziţia corectă în bancă în timpul scrierii: spatele drept, fără a apleca pieptul pe bancă, picioarele sprijinite pe suportul băncii, coatele sprijinite pe bancă. Se identifică prin încercuire cu verde litera „S”mare de tipar şi cu albastru litera„s”mic de tipar. Anexa 2 Poezia „Sorina din poveste” Să traseze după contur litera „S” mare de tipar şi litera „s” mic de tipar. Se propune elevilor să ordoneze silabele date pentru a forma cuvinte din poveste. Cuvintele vor fi notate pe „Razele soarelui.” Anexa 2 RI-SO-NA RE-SOA SA-MA Se va realiza cu ajutorul aplicației digitale wordwall. https://wordwall.net/resource/83227699/cite%c8%99te-propozi%c8%9biile	*Iar floarea soarelui* *Să o lumineze.”* Elevii vor trasa după contur litera „S” mare de tipar şi litera „s” mic de tipar. Elevii ordonează silabele formând cuvinte cu sens, apoi le vor scrie pe razele soarelui. Răspunsuri posibile: „SO-RI-NA” „SOA-RE” „MA-SA” Elevii citesc propozițiile din jocul „Învârte roata”. SORINA ARE UN SAC. MASA E MARE. URSUL ARE MURE. CAMI E CU SORIN. Elevii extrag din săculeț câte un fulg de nea. Aceştia numesc obiectul/ființa din imagine, despart cuvântul în silabe, precizează poziția sunetului „s” și prind fulgul în brăduț în zona delimitată corect. (început, interior, final).	99. Exercițiul 100. Aprecierea verbală 101. Planşa literei „S” 102. Markere 103. Exercițiul 104. Joc 105. Sac 106. Imagini 107. Săniuță 108. Brad

71. Obținerea performanței **5 min**		În clasă va exista o săniuță și un brăduț. Pe săniuță se va afla un sac în care se vor găsi fulgi de nea. Pe fiecare fulg va fi prins un cartonaș cu elemente în a căror denumire există litera „s”. 		109. Fulgi 110. Individual 111. Aprecieri verbale
6. Activități în completare **5 min**		Asamblarea pieselor săniuței și lipirea fișei pe care au scris litera „s” mic de tipar și litera „S” mare de tipar, pe șezutul acesteia. Intonarea cântecului *Săniuța fuge*.	Elevii asamblează piesele formând o săniuță și interpretează cântecul *Săniuța fuge* în ritm de dans.	112. Exercițiul 113. Aprecieri verbale 114. Laptop\ Piese din lemn 115. Videoproiector
7. Aprecieri și concluzii **2 min**		La finalul activității fiecare elev va primi o recompensă constând într-o săniuță din turtă dulce. Aceste recompense se vor găsi pe saniuță, în interiorul sacului. Se fac aprecieri generale și individuale cu caracter motivant privind participarea elevilor la lecție.	Elevii ascultă aprecierile bucurându-se de darurile primite.	116. Frontal 117. Aprecierea verbală

SUBIECTUL LECȚIEI: IGIENA PERSONALĂ - Proiect didactic

Mitrofan Svetlana, învățătoare, grad didactic II,

Liceul Teoretic ,,Evrica", or. Rîbnița

Clasa: a III-a
Disciplina: Dezvoltare personală
Numărul lecției în modul (conform proiectării de lungă durată): 1/6
Unitatea de învățare: Modul de viață sănătos
Subiectul lecției: Igiena personală
Tipul lecției: formare de priceperi și deprinderi
Unități de competență: 3.1. Descrierea beneficiilor respectării igienei personale, a alimentației echilibrate, activității fizice, odihnei pentru sănătatea omului.
Obiectivele lecției: La finele lecției elevii va fi capabili:
O1 – să recunoască obiectele de igienă personală;
O2 – să denumească obiectele de igienă;
O3 – să descrie rolul fiecărui obiect de igienă personală;
O4 – să cunoască regulile de igienă personală și să le aplice în viață.
Strategii didactice:
Forme de organizare: frontal, individual
Metode și procedee: exercițiul, careul, conversația, explicația, jocul didactic, lucrul independent, experimentul, observația, brainstormingul, aplicația Learningapps, aplicația Wordwall, asaltul de idei, recital de poezii.
Mijloace didactice: fișe, postere, cariocă, computer, prezentări Power Point, imagini, laptop
Strategii de evaluare: evaluare formativă punctuală
Coloana sonoră:

118. Cântecul ,, Ai grijă de tine, ai grijă de mine,, Georgeta Voinovan & Studioul Crescendo https://www.youtube.com/watch?v=TWKYS3gVqh4
119. Cântecul ,, Igiena,, | Cantece pentru Copii | Spectacol Pe Planeta Clounella https://www.youtube.com/watch?v=xqoNDobsfOw

Resurse bibliografice:

120. Curriculum național pentru învățământul primar, Chișinău, MEEC, 2018;
121. Ghid de implementare a curriculumului pentru învățământul primar, Chișinău, MEEC, 2018;
122. Metodologia privind implementarea evaluării criteriale prin descriptori, Chișinău, MEEC, IȘE, 2019

Rezumat:

Articolul prezintă proiectul didactic al lecției de dezvoltare personală destinat elevilor din învățământul primar, având scop dezvoltarea abilităților de igienă personală. Proiectul didactic reprezintă un suport pentru cadrele didactice.

Introducere

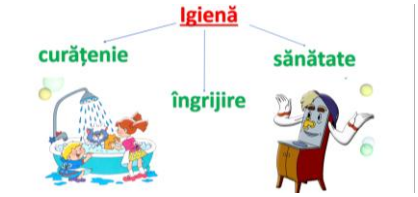
Lecția a fost prezentată public în contextul unui schimb de bune practici în cadrul Comisiei Metodice Învățământul primar. Problema pe care am abordat-o la această lecție a fost educarea la elevi a regulilor de igienă personală. Prin această oră am reușit să atrag elevii în procesul desfășurării activității prin diverse metode și procedee de lucru. Cred că acest scenariu va fi util colegilor.

Cuvinte-cheie:

igienă, sănătate, obiecte de igienă personală

Scenariul didactic al lecției

Secvențele lecției	Elemente de conținut		Strategii didactice			Strategii de evaluare
	Activitatea învățătorului	Activitatea elevilor	Forme	Metode	Mijloace	
Evocare O1 O2	Moment organizatoric. Se asigură climatul necesar desfășurării activității. Pregătirea materialelor necesare. Salutul. Soarele, cât e de soare, Obiceiuri bune are. Pe toți când îi zărește, Se salută prietenește. Să luăm exemplul lui Dând bineț oaspeților: -Bună dimineața! Captarea atenției. Propun să se completeze careul. Rezolvând corect, pe verticala AB, vor descoperi un cuvânt ce ține de subiectul lecției. 1.Cu el mirosim... 2. Ceasul organismului, care ticăie permanent 3. Trebuie spălați după fiecare masă 4. Te speli cu el și face clăbuc 5. Folosit pentru îngrijirea părului 6. Încăpere special amenajată pentru îmbăiere 7. Cu ea ne curățim dinții 8. Avem grijă să fie curată, ordonată și aerisită zilnic 9. O îngrijesc zilnic cu colegii mei Completează proverbul cu cuvântul obținut.	Se pregătesc pentru desfășurarea activității Elevii se salută cu oaspeții Completează careul cu răspunsuri-le corecte	Frontal Frontal	Careul Conversația	Laptop Planșe Poster cariocă	

O1 Reali-zarea sensu-lui O4 O2 O3 O2	 Înainte de a anunța subiectul lecției, le propun elevilor niște ghicitori în aplicația Learningapps. https://learningapps.org/display?v=pqzcji5xa22 Se anunță subiectul lecție: Igiena personală Se găsesc sinonimele cuvântului igienă. Se citește noțiunea: Ce este igiena? Se analizează tipurile de igienă după imaginile date: -igienă personală; -igiena locuinței; -igiena alimentară; -igiena clasei. Vizionarea filmulețului în Power Point despre Igiena personală. https://scanned.page/67c47b2ee777b Analiza celor vizionate prin următoarele întrebări:	Elevii completea-ză proverbul cu cuvântul descoperit în careu Copiii unesc ghicitoarea cu răspunsul/ imagine Găsesc sinonimele cuvântului igienă Citesc regula ce este igiena	Frontal Frontal	Explica-ția aplicația Learnin gapps Explica-ția Conver-sația Brains-	Laptop Ima-gini Dese-ne	

O1 O3 O4 O2 O1 O4	123. Când ne spălăm pe mâini? Doar înainte de masă Înainte și după masă După ce venim de la cumpărături După ce mângâiem animale 124. Ce înseamnă igiena personală? Să te parfumezi Să ai grijă de curățenia corpului tău Să ai haine moderne 125. Care sunt cuvintele potrivite care completează propoziția? Apa / Bacteriile ajung cu mâncarea în pământ/organism provocând diferite boli/plăceri. Joc didactic:Ce este și la ce se folosește? În cutie sunt obiecte de igienă personală. Copiii extrag câte un obiect, îl numesc și spun la ce se folosește. Le propun să audieze cântecul ,, Ai grijă de tine, ai grijă de mine,, Georgeta Voinovan & Studioul Crescendo https://www.youtube.com/watch?v=TWKYS3gVqh4 Copiii vor spune ce reguli de igienă au auzit în cântecul audiat. Experiment cu apă, praf de piper și săpun pentru a evidenția importanța spălatului pe mâini. Pauza dinamică după cântecul ,, Igiena,, Cantece pentru Copii | Spectacol Pe Planeta Clounella https://www.youtube.com/watch?v=xqoNDobsfOw Se analizează imaginile și se alcătuiesc enunțuri.	Analizează tipurile de igienă Vizionează filmulețul Igiena personală și analizează după întrebările propuse Elevii extrag din cutie câte un obiect, îl numesc și spun la ce se folosește Audiază cântecul	Frontal Frontal	tormin-gul Viziona-rea Asaltul de idei Joc didactic Analiza Audie-rea	Laptop obiec-te de igienă perso-nală cutie desene	

O2 Reflecție O4 Extindere	După imaginea dată se descoperă proverbul. Jocul didactic Elevii vor repartiza imaginile după criteriile: Așa se poate DA, așa nu se poate NU. Jocul „Igiena „ în aplicația Wordwall https://wordwall.net/ro/resource/7155926/igiena Lucrul independent cu fișa de lucru. Scrie (A) adevărat sau (F) fals. Îmi îngrijesc corpul pentru a-mi păstra sănătatea. ..... Ca să fiu sănătos/oasă mănânc multe dulciuri. ..... Mă spăl pe mâini o dată pe zi. ..... Este important să îmi aerisesc camera înainte de culcare. ..... Nu este bine să beau apă din sticla altei persoane. ..... Suntem sănătoși atunci când nu respectăm regulile de igienă. ..... Trebuie să spălăm legumele și fructele înainte să le consumăm. ..... Recital de poezii despre igienă. Evaluarea lecției. https://wordwall.net/ro/resource/38387919/evaluarea-lec%c8%9biei	Numesc regulile de igienă auzite în cântecul audiat Urmăresc experimentul Repetă mișcările Analizează imaginile și alcătuiesc enunțuri Descoperă proverbul, îl citesc și îl analizează Repartizează imaginile după criteriile Da/Nu	Frontal Frontal Individual	Experimentul Analiza Descoperirea Joc didactic	imagini desene Laptop Fișe	

		După imagine aleg obiectul de igienă Lucrează indepen-dent, complec-tând adevărat sau fals Recită poezii despre igienă Se autoevalue a ză		Joc didacti c aplicați a Word-wall Lucrul indepe n-dent Recital de poezii Evalua - rea aplicați a Word-wall		Evalu a- re

PROIECT DIDACTIC

Tincu Corina Elena -CJRAE SIBIU

Liceul O. G., Sibiu

Liceul O. G., Sibiu
DATA : 09.04.2025
CLASA: I elev cu cerințe educative speciale
PROFESOR: Tincu Corina Elena -CJRAE SIBIU
OBIECTUL*: MATEMATICĂ*
SUBIECTUL: Adunarea si scăderea numerelor naturale în concentrul 0 – 100 fără trecere peste ordin
TIPUL LECŢIEI: de consolidare şi sistematizare a cunoştinţelor
SCOPUL LECȚIEI: -consolidarea operaţiei de adunare şi de scădere a numerelor naturale in concentrul 0-100 prin rezolvări de exerciţii şi probleme;

OBIECTIVE OPERAŢIONALE
O.1 **-** să-și însușească limbajul matematic specific de termen, sumă, diferenţă;
O.2 - să efectueze operații de adunare/ scădere cu numerele naturale din concentrul 0 – 100, fără trecere peste ordin *;*
O.3 - să ordoneze crescător/descrescător;
O.4 - să compare numere în concentrul 0-100;
O.5 - să recunoască numerele pare/impare
METODE ŞI PROCEDEE: conversaţia, explicaţia, demonstraţia, observaţia, exerciţiul, brainstorming-ul, problematizarea, , munca independentă, jocul didactic, wordwall;
MIJLOACE DE ÎNVĂŢĂMÂNT : planşe didactice, fișe de lucru , jetoane, imagini, caiete, instrumente de scris;
FORME DE ORGANIZARE : frontală,individuală;
FORME DE EVALUARE: scrisă, orală, observația sistematică, aprecieri verbale;
TEMPORALE: 50 minute
UMANE: elevii
BIBLIOGRAFIE: Mihăescu Mirela,Pacearcă Ştefan, Dulman Anița, Alexe Crenguța, Manual de matematică, clasa a I-a, editura Intuitext, 2014
1. www.didactic.ro

DESFĂŞURAREA ACTIVITĂŢII

Nr. crt.	Etapele lecției	Ob. op.	Desfășurarea consolidării	STRATEGII DIDACTICE			EVALUARE
				Metode şi procedee	Resurse materiale	Forme de organizare	
1.	**MOMENT ORGANIZATORIC**		Asigurarea condiţiilor optime pentru buna desfăşurare a lecţiei. Pregătirea materialelor necesare.	conversaţia	manual caiet…	individual	
2.	**ANUNŢAREA TEMEI ŞI A OBIECTIVELOR**		Astăzi ne vom juca un joc în care obiectivul este să-i ajutam pe pitici să-şi rezolve sarcinile, să salvăm astfel povestea ,, Albă-ca-Zăpada”. Azi, vom rezolva adunări și scăderi, vom ordona crescător și descrescător și vom compara numerele naturale în concentrul 0-100. Se scrie titlul la tablă şi pe caiete**- Adunarea și scăderea numerelor naturale 0-100.**	explicația conversaţia		frontal	observarea sistematică
3.	**CAPTAREA ATENŢIEI**	**O1**	**„***Suntem pregătiţi să-i ajutăm pe pitici?”* Prezint elevilor panoul piticului **Happy . anexa 1**		planşa jetoane		

4.	**DIRIJAREA CONSOLIDĂRII**	**O.1** **O.5** **O.3** **O.2**	Elevii analizează jetoanele de pe panou(numere de la 0 la 100; petale de flori pe care sunt scrise cuvinte ***cheie***, de verificare a terminologiei specifice-ex.**SUMA, DIFERENŢA…).** Explicarea sarcinilor de lucru: **a)** *Asamblarea florii* Răspunzând la întrebări elevii vor aşeza pe rând mijlocul florii *, apoi petalele.* 126. Ce operaţii matematice cunoaşteţi? 127. Cum se numesc numerele pe care le adunăm? 128. Cum se numeşte rezultatul adunării? ………………………………………………. **b)** Fiecare elev are pe bancă o coală de hârtie, împăturată , tip copertă**.** Urmărind numerele de pe panou, elevii vor alege şi vor scrie pe pagina stângă-numerele ***pare*** şi pe pagina dreaptă-numerele **impare.** **c)** Aşezarea numerelor pare în ordine crescătoare şi a numerelor impare în ordine descrescătoare.	brainstorming explicaţia exerciţiul exerciţiul joc didactic	fişe planşa	individual frontal	Orală scrisă aprecieri verbale scrisă

5.	**OBŢINEREA PERFORMANŢEI**	**O.4**	 Piticului **Grumpy(Morocănosul)**, Albă-ca-Zăpada îi dăruieşte un cufăr. Un elev deschide cufărul şi descoperă 4 bileţele cu exerciţii (ANEXA 2.). Elevii vor rezolva fiecare exerciţiu, apoi vom verifica rezultatele.	exerciţiul		frontal individual	observarea sistematică scrisă
6.	**ÎNCHEIEREA ACTIVITĂŢII**		 Piticul **Dopey(Mutulică)** a primit o planşă.(anexa 2) ***„Mutulică a scos din mină, 24 de smaralde şi 13 safire. Câte pietre preţioase are Mutulică?”*** Elevul citeşte problema de pe planşă, urmărind familiarizarea cu datele problemei. Se rezolvă problema la tablă şi în caiete. *Fişă de lucru(anexa 3) 42 ..... 24 53.....46 47.....37		diploma		Aprecieri verbale

			21 .....40 23.....32 68.....68 49.....29 57.....57 74.....47 35.....48 65.....56 86.....86 wordwall Se fac aprecieri colective şi individuale asupra modului în care au activat elevii în timpul lecţiei.				

ANEXA 1.

Exerciţiile din cufăr:

Bilet nr 1.	***Bilet nr 2.***	***Bilet nr 3.***	***Bilet nr 4.***
Calculează:	**Calculează:**	**Calculează:**	**Calculează:**
a.)suma numerelor 12 şi 35: **……** **b.) 45- 31+ 75+** **24 36 11**	**a.)diferenţa** numerelor 77 şi 30: **……..** **b) 65- 61+ 97-** **21 38 51**	a.)numărul **cu 6 mai mare** decât 41: **……..** **b) 85- 34+ 48-** **34 53 32**	**a.)** numărul **cu 32 mai mic** decât 67: **…….** **b) 29- 53+ 77-** **15 16 44**
c) 20+15 =… **30+20 =…** **40-10 = …**	**c) 70-30 = …** **50+20 = …** **90-40 = …**	**c) 25+40 = …** **40+40 = …** **60-50 = …**	**c) 30+30 = …** **40+25 = …** **75-35 = …**

NUMERE 1-100

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
31	32	33	34	35	36	37	38	39	40
41	42	43	44	45	46	47	48	49	50
51	52	53	54	55	56	57	58	59	60
61	62	63	64	65	66	67	68	69	70
71	72	73	74	75	76	77	78	79	80
81	82	83	84	85	86	87	88	89	90
91	92	93	94	95	96	97	98	99	100

PROIECT DE LECTIE - STARE TERMICA. TEMPERATURA

Profesor Tanasă Marioara Liliana

Școala Gimnazială Sânandrei

Școala Gimnazială Dudeștii Noi

Disciplina: Fizică
Clasa a VI-a
Numărul de ore 2 ore/săptămână
Unitatea de învățare Fenomene termice
Titlul lecției Starea termică. Temperatura.
Tipul lecției Însușire de noi cunoștințe
Durata 50 minute
Locul de desfășurare Sala de clasă
Competențe generale
1. Investigarea ştiinţifică structurată, în principal experimentală, a unor fenomene fizice simple, perceptibile
2. Explicarea ştiinţifică a unor fenomene fizice simple şi a unor aplicaţii tehnice ale acestora
3. Interpretarea unor date şi informaţii, obţinute experimental sau din alte surse, privind fenomene fizice simple şi aplicaţii tehnice ale acestora
4. Rezolvarea de probleme/situaţii problemă prin metode specifice fizicii
Competențe specifice
La sfârșitul orei, elevii vor fi capabili să
C1. Să știe ce este temperatura
C2. Sa cunoscă notatia temperaturii
C3. Să cunoscă unitatea de masură în sistem international a temperaturii
C4. Să cunoască instrumentul cu care se masoară temperatura
Strategii didactice:
Metode și procedee: Conversația euristică, Explicația, Exercițiul, Problematizarea,Munca independentă
Forme de organizare:Frontală, Individuală, Pe grupe

Resurse materiale:
Materiale didactice: fișă de lucru, manual, tabla inteligenta
Mijloace de învățământ: tablă, cretă, videoproiector, telefoane
Evaluare:Observarea sistematică a elevilor, Chestionarea orală
Bibliografie:Fizică pentru Clasa a VI-a A538.pdf (pag. 1-145) (manual.digital)
https://www.youtube.com/watch?v=TdK1rEJM0C0
Fisa de lucru
DESFĂȘURAREA LECȚIEI

Etapele lecției	Timp	Comp. specifice	ACTIVITATEA DE INSTRUIRE		Strategii/Metode/ Procedee/Forme de organizare
			Activitatea profesorului	Activitatea elevilor	
Moment organizatoric	2 min		Asigurarea condițiilor optime lecției, verificarea materialului didactic necesar. Se captează atenția elevilor.	Elevii se pregătesc pentru lecție.	Conversația / Frontal
Precizarea temei și a competențelor specifice	3 min		Astăzi la ora de fizică ne propunem să discutăm despre starea termica a unui corp.Cum ne putem da seama de starea termica a unui corp? Simturile noastre de dau intotdeauna informatia corecta? Scrie pe tablă titlul lecției: Starea termică. Temperatura	Elevii sunt atenți. Raspund la intrebarile profesorului. Notează titlul lecției pe caiete.	Conversația/ Frontal
Captarea atenției	7 min		Se propune elevilor un experiment: Materiale necesare: Trei farfurii adânci (caserole), apă foarte rece (apă cu câteva cuburi de gheaţă), apă rece de la robinet şi apă caldă (de la robinetul de apă caldă sau încălzită). El poate fi urmarit pe YouTube. https://www.youtube.com/watch?v=TdK1rEJM0C0	Elevii urmaresc experimentul. Introdu mâna stângă în apa foarte rece şi pe cea dreaptă în apa caldă, timp de câteva minute. Scoate în același timp ambele mâini și pune-le în vasul cu apă rece de la robinet.	Conversația Exercițiul / Transferul de cunoștințe

				Observă cum apreciază cele două mâini starea de încălzire a apei de la robinetul de apă rece. Mâna care a stat în apa cu gheață va aprecia apa de la robinet ca fiind caldă, iar cea care a stat în apă caldă va simţi apa de la robinet foarte rece.	
Comunicarea și însușirea noilor cunoștințe	30 min	C1 C2 C3	Concluzia experimentului: Simțurile noastre, în anumite situații, ne pot da informații eronate (greșite) despre stare termică a unui corp. Pentru a măsura în mod obiectiv cât de cald sau cât de rece este un corp s-a introdus o mărime fizică numită temperatură. Temperatura este o mărime fizică de stare, care descrie starea termică a unui corp la un anumit moment de timp. Temperatura se măsoară în grade. Instrumentul cu care se măsoară temperatura se numește termometru. Există o multitudine de tipuri de termometre . O scară de măsurare a temperaturii este un ansamblu ordonat de valori, utilizat pentru ordonarea temperaturii după starea termică a oricărui corp (sistem fizic). Pentru unicitatea determinărilor de temperatură, fizicienii au decis utilizarea unor scări de temperatură, la capetele căreia se prezintă valori propuse (de regulă) arbitrar, prin metode empirice (bazate pe metode senzoriale, experimente reproductibile, fără elaborări teoretice.	Elevii lucrează cu materialele pe care le au la dispoziție. Despre un corp care este mai cald decât altul se spune că are temperatura mai mare. Analizeaza termometrele prezentate. Vor cauta pe internet imagini cu tipurile de termometre. Vor nota pe caiet. Se discuta trei scari de masurare: Celsius, Fahrenheit si Kelvin.	Conversația. Transferul de cunoștințe Exercițiul online. Experimentul- fizic și online.

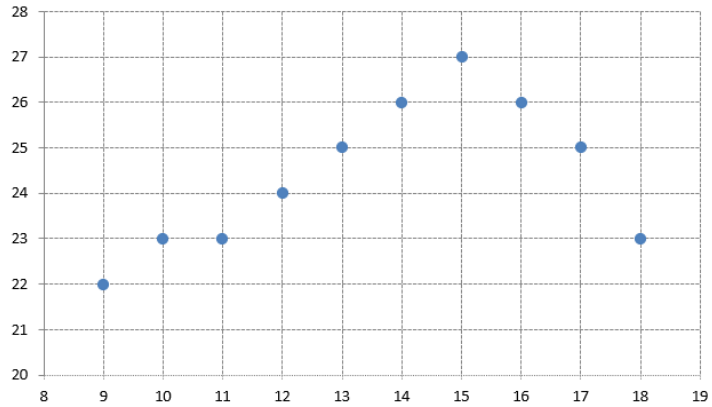
			Termometrele cu lichid funcționează pe baza dilatării lichidului aflat într-o incintă adecvată. Schimbarea de volum a lichidului este convertită constructiv în o schimbare de lungime care este făcută vizibil în mod direct printr-un tub de sticlă subțire. Tubul este legat de o scală care permite citirea directă a valorii măsurătorii într-o unitate de măsură care preponderent în majoritatea țărilor este gradul Celsius cu simbolul °C. În Statele Unite este folosit gradul Fahrenheit, cu simbolul °F. Tubul capilar dispune de un spațiu de supradilatare care ferește termometrul de la distrugere când se depășește domeniul de măsură		
Obținerea de performanțe și realizarea feedbackului	5 min	C2 C3 C4	Se propun spre rezolvare individuală și pe grupe exercițiile de pe fisa de lucru.	Elevii sunt atenți, răspund la întrebările adresate de profesor, rezolvă exercițiile. Elevii ies pe rând la tablă pentru discutarea/rezolvarea exercițiilor propuse.	Transferul cunoștințelor Conversația Explicația Frontal Individual Pe grup
Tema pentru acasă	3 min	C3 C4	Tema, din manual pag. 81 ex. 3 si 4.	Elevii notează tema.	Conversația Frontal

FISA DE LUCRU

1. Precizeaza elementele componente ale unui termometru cu alcool.

2. Doru a scos un iaurt de la frigider. Stiind ca temperatura iaurtului era de 4ºC si ca la temperature camerei ea creste cu 2ºC in 10 minute, cate minute trebuie sa astepte Doru pentru a manca iaurtul la 12ºC?

3. Mihai a primit de la tatăl său un acvariu cu peștișori. El a aflat că temperatura optimă a apei din acvariu este de 25°C și că poate suferi doar variații mici de temperatură de 1-2°C. El a măsurat temperatura apei de acvariu din oră în oră folosind un termometru cu alcool. A notat valorile indicate de termometru într-un tabel și apoi a realizat diagrama de mai jos.

Încercuiește litera corespunzătoare răspunsului corect.

Temperatura indicată de termometru la ora 15 este mai mare decât temperatura indicată de termometru la ora 9 cu:

a) 2°C b) 4°C c) 5°C d) 6°C

4. Calculează variația temperaturii din tabelul cu temperaturi minime și maxime pe o săptămână:

Temperatura	Luni	Marți	Miercuri	Joi	Vineri	Sâmbătă	Duminică
t_{min} (°C)	−5	−2	−10	−3	−1	2	1
t_{max} (°C)	−1	4	−2	2	0	5	7

Ex. $\Delta t_{Luni} = t_{max} - t_{min}$

PROIECT DIDACTIC

Profesor educație timpurie Ceaușescu Iuliana Elena

Liceul Tehnologic I.C. Petrescu Stâlpeni,Argeș

DATA:
PROFESOR EDUCAȚIE TIMPURIE: Ceaușescu Iuliana Elena
UNITATEA DE ÎNVĂȚĂMÂNT:
NIVELUL/ GRUPA: nivelul II,Mare
TEMA ANUALĂ DE STUDIU: „ Cum este, a fost și va fi aici pe Pământ?”
TEMA SĂPTĂMÂNII: „ Micii curioși! ”
TEMA ACTIVITĂȚII: „ Prietenii lui Dino ”
CATEGORIA DE ACTIVITATE:Domeniul Estetic și Creativ: **A**ctivitate artistico- plastică
FORMA DE REALIZARE: Pictură
TIPUL ACTIVITĂȚII: consolidare de priceperi și deprinderi
SCOPUL ACTIVITĂȚII: consolidarea deprinderii de a picta pe întreg spaţiul plastic îmbinând culorile cu armonie.
OBIECTIVE OPERAȚIONALE :

O1 - să intuiască materialele puse la dispoziţie;
O2 - să finalizeze lucrarea pe baza indicațiilor primite ;
O3 - să participe activ și cu interes la activitate;
O4 - să aprecieze obiectiv lucrările prin metoda „Turul galeriei”

STRATEGII DIDACTICE:

METODE ȘI PROCEDEE: conversaţia, exerciţiul, explicaţia,demonstraţia,observația „Turul galeriei”

RESURSE MATERIALE: acuarele, pahare cu apă, pensule, panou,coli de desen, planșă model,imagini dinozauri, tablă interactivă,brățara prieteniei

FORME DE ORGANIZARE: frontal, individual

DURATA: 30 minute

BIBLIOGRAFIE:

-„Curriculum pentru educație timpurie, 2019”
-„Repere fundamentale în învățarea și dezvoltarea timpurie a copilului de la naștere la 7 ani ”

DEMERS DIDACTIC

Nr. crt.	Etapele activității	Conținutul științific	Strategii didactice		Evaluare/ Metode și indicatori
			Metode și procedee	Mijloace de învățământ	
1.	Momentul organizatoric	Pentru buna desfășurare a activității, se vor asigura următoarele condiții:aerisirea sălii de grupă;aranjarea mobilierului; pregătirea materialului didactic necesar desfășurării activității;			
2.	Captarea atenției	Le voi prezenta copiilor imaginea cu Dino,un dinozaur trist, care are alături un tablou gol. Dino este trist deoarece nu mai știe nimic de prietenii lui dinozaurii ,și crede că îi va uita dacă nu îi mai vede.Așadar le propun copiilor să încercăm să aducem zâmbet pe chipul lui Dino pictând mai multe imagini cu dinozauri.	Conversația	Panou,planșe cu Dino	Observarea comportamentului copiilor
3.	Enunțarea temei și a obiectivelor urmărite	Astăzi la activitatea artistico-plastică îl vom ajuta pe Dino și vom picta prietenii acestuia. Vom picta „Prietenii lui Dino”.Vom picta cu atenţie, fără a depăşi conturul şi fără să murdărim lucrarea.	Conversația		Observarea interesului manifestat de copii Repetarea titlului activității
4.	Prezentarea noului conținut și dirijarea învățării	- Intuirea materialului Voi cere copiilor să denumească materialele de lucru de pe mese. „De ce materiale avem nevoie pentru a realiza lucrarea? Ce materiale observaţi pe măsuţe?”(carton alb, acuarele, pensule, suporturi cu apă, şerveţele). -Prezentarea și analizarea modelului: Voi prezenta copiilor modelul realizat de mine, insistând asupra tehnicilor de lucru şi ordinea efectuării lor.	Conversaţia	Acuarele, pahare cu apă, pensule, panou,coli de desen,modelul educatoarei	Observarea comportamentului copiilor

		-Explicarea şi demonstrarea etapelor de lucru Lucrarea se va realiza astfel: -veţi picta un dinozaur cu culoarea verde,altul cu portocaliu,altul cu maro,altul cu roșu etc., respectând elementele componente ale acestuia (cap,trunchi,picioare,coadă) şi potrivind culorile specifice .Putem adăuga elemente pentru întregirea tabloului precum cerul,iarba,palmierii etc., elemente specifice erei dinozaurilor. Voi alege unu-doi copii să numească etapele de lucru în ordinea în care se realizează acestea și îi voi întreba pe copii dacă au reținut care sunt aspectele importante de realizare. Exerciţii de încălzire a muşchilor mici ai mâinii: „Ne jucăm, ne jucăm/Cu degetul mare ne jucăm/Când degetul mare a obosit/Arătătorul a și sosit/Ne jucăm, ne jucăm/Cu arătăorul ne jucăm/Când arătătorul a obosit/Mijlociul a și sosit/Ne jucăm, ne jucăm/Cu mijlociul ne jucăm/Când mijlociul a obosit/Inelarul a și sosit/Ne jucăm, ne jucăm/Cu inelarul ne jucăm/Când inelarul a obosit/Degetul mic a și sosit/Ne jucăm, ne jucăm/Cu degetul mic noi ne jucăm/Când degetul mic a obosit/Palmele au și sosit/Ne jucăm, ne jucăm/Cu palmele noi ne jucăm/Când palmele au obosit/Pumnișorii au și sosit/Ne jucăm, ne jucăm/Cu pumnișorii noi ne jucăm/Când pumnișorii au obosit/Noi la lucru am pornit.”	Conversaţia Observația Explicaţia Demonstra-ția Exerciţiul		Observarea comportamentului copiilor
5.	Obținerea performanței și asigurarea conexiunii inverse (feed-back)	-Executarea temei plastice de către copii Pe parcursul activității, copiii sunt îndrumați în realizarea sarcinilor de lucru, păstrarea poziției corecte a corpului, păstrarea acurateții lucrării și finalizarea ei. Voi supraveghea activitatea intervenind dacă este necesar sau dacă sunt solicitată. Se asigură fond sonor în surdină „ Cântecul dinozaurului”. La semnal de clopoțel încetăm lucrul.	Exerciţiul	Tabla interactivă	Aprecieri verbale individuale

6.	Asigurarea retenției și a transferului	Educatoarea antrenează copiii intr-o scurtă conversație despre ceea ce au realizat ei in cadrul activității. -Ce am lucrat azi la activitatea artistico-plastică? -Credeți că dinozaurul nostru este fericit acum? Criterii de evaluare: -realizarea temei plastice, -expresivitatea lucrărilor, - creativitatea, originalitatea	Conversația		Aprecieri verbale individuale și colective
7.	Evaluarea și încheierea activității	Se vor face aprecieri globale și individuale cu privire la modul în care copiii au îndeplinit sarcinile primite prin metoda Turul galeriei. Dino este fericit de multitudinea de prieteni pe care ați realizat-o și vă mulțumește oferindu-vă în dar brățara prieteniei. Se fac aprecieri frontale și individuale referitoare la modul în care copiii au participat la activitate.	Turul galeriei Observația Conversația	Panou Lucrările copiilor Brățara prieteniei	Aprecieri generale și individuale

PROIECT DIDACTIC

Prof. Nicolescu Marilena, Liceul de Arte „Margareta Sterian, Buzău

Școala: .....
Profesor: .....
Data: ...../...../2025
Aria curriculară: ARTE
Disciplina: Teorie-Solfegiu-Dicteu
Clasa: a IX – a
Tipul lecției: MIXTĂ - consolidarea cunoştinţelor și abilităților dobândite, dobândirea de noi cunoştinţe și abilități, formarea de atitudini
Unitatea de învățare: Cadențe tonale
Subiectul lecției: Funcțiile armonice în tonalitățile fa major și re minor. CADENȚE

Competența generală: I. ***Operarea cu elemente de limbaj specific în abordarea creațiilor muzicale***
Competența specifică: 1.3 Solfegierea exemplelor muzicale propuse, corelând elementele de limbaj muzical
Competență derivată: La sfârșitul lecției elevii vor fi capabili să intoneze sofegii cu suport armonic în tonalitățile Fa major și re minor

Competența generală: II. ***Valorificarea creativă a unor elemente de limbaj asimilate***
Competența specifică: 2.1. Corelarea elementelor de limbaj în improvizaţii originale
Competență derivată: La sfârșitul lecției elevii vor compune melodii în tonalitățile Fa major și re minor după un suport armonic prestabilit.

STRATEGII DIDACTICE

Metode şi procedee:
- Exerciţiul
- Metoda dialogului/ Conversația
- Demonstraţia
- Observaţia
- Metoda descoperirii
- Colaborarea
- Explicaţia
- Problematizarea/ Algoritmizarea
- Audiția muzicală
- Evaluarea

Forme de organizare:
- Individual
- În grup/ pe echipe

Resurse/buget timp : 50 min.
Materiale didactice:
- Instrumentul (pianul)
- Manualul de Teorie şi Solfegii, Editura Didactică şi Pedagogică, București, 2009

- Tablă cu portative, marker
- Laptop, videoproiector
- Tablete/ smartphon cu acces la inetrnet
- Căști

Activități de învățare: - Exerciții de scriere/ notare a cadențelor armonice în tonalitățile fa major și re minor
- Exerciții de auz muzical, de recunoaștere auditivă a cadențelor armonice studiate
- Solfegii
- Exerciții de creativitate – compunerea unor scurte fragmente muzicale cu cadențele studiate

Scopul lecţiei: - Consolidarea funcțiilor și a cadențelor tonale
- Încurajarea utilizării aplicațiilor interactive pentru dezvoltarea abilităților auditive și teoretice
- Dezvoltarea competențelor TIC, necesare în secolul XXI
- Formarea capacităţii de recunoaștere a cadențelor armonice, atât vizual cât și auditiv
- Dezvoltarea auzului muzical armonic și a capacității de interpretare
- Încurajarea competiției amicale și colaborarea între colegi
- Dezvoltarea creativității muzicale

Evaluarea: - Observarea sistematică
- Aprecieri verbale
- Feedback oferit în urma testelor de recunoaștere vizuală și auditivă a cadențelor tonale studiate
- Autoevaluare în baza criteriilor stabilite

* În orice moment al lecţiei profesorul va comunica elevului nivelul la care se află, în raport cu rezultatele aşteptate – evaluare pe tot parcursul lecției.

SUCCESIUNEA SECVENȚELOR DIDACTICE

Nr. crt	Secvențele activității didactice	Activitatea profesorului	Activitatea elevilor	Timp	Metode și procedee
I	**Moment organizatoric** Pregătirea clasei și anunțarea tipului de lecție	- salutul profesorului - asigurarea liniștii - verificarea tablei - efectuarea prezenței elevilor - anunțarea tipul lecției: de consolidare	- salutul elevului - pregătirea materialelor necesare desfășurării lecției : instrumentele de scris, manualul, caietul și radiera	2 minute	Conversația
II	**Verificarea lecției precedente** Apelarea la achizițiile anterioare ale elevilor	Prin întrebări puse elevilor, profesorul face recapitularea: ♫ Funcțiilor armonice ♫ Cadențelor	Elevii recapitulează și își fixează noțiunile dobândite. Vor rezolva testul digital, ascultând la căști	10 minute	Metoda dialogului

		♫ Acordurilor Propune elevilor un test digital de recunoaștere auditivă a 10 de acorduri.	exemplele audio pe platforma educațională www.teoria.com și încărcând captura de ecran la scorul obținut pe grupul whatsapp al clasei.		Exercițiul
III	**<u>Captarea şi orientarea atenţiei</u>** Prezentarea noului conţinut	Pornind de la cunoștințele pe care elevii le au despre cadențe și funcții armonice, profesorul le spune elevilor că aceste funcții și cadențe se pot forma și în tonalitățile Fa major și re minor.	♫ Elevii ascultă și descoperă noutatea. ♫ Urmăresc atent explicațiile profesorului.	3 minute	Metoda descoperirii
IV	**<u>Dirijarea învățării</u>** **1. Titlul lecției**	Funcțiile armonice și cadențele în tonalitățile Fa major și re minor	♫ Elevii notează în caiete titlul lecției.	1 minut	
	2. Analizarea şi explicarea noului conţinut	Treapta I are funcție de TONICĂ și se caracterizează prin stabilitate și echilibru. Treapta a IV – a are funcție de SUBDOMINANTĂ, fiind de asemenea stabilă și echilibrată. Treapta a V – a are funcție de DOMINANTĂ, fiind un simbol al tensiunii. Funcția de dominantă va fi urmată de cea a tonicii deoarece dominanta prezintă un grad de atracție ridicat către tonică (datorat mai ales sensibilei). În minor, acordul dominantei va întrebuința întotdeauna sensibila (varianta armonică – alterarea treptei a VII – a cu un semiton cromatic ascendent).	♫ Elevii ascultă cu atenție și notează noul conținut. ♫ Urmăresc atent explicațiile profesorului.	25 minute	Explicaţia Metoda demonstrației Observarea sistematică în cadrul grupului de lucru Metoda descoperirii

		Pe treptele principale I, IV și V se formează acordurile de bază (pilonii) tonalității.			
	3. Antrenarea elevilor în realizarea activității	♫ Profesorul cere elevilor să construiască în caietul de muzică acordurile treptelor I, IV și V în tonalitățile Fa major și re minor, apoi va construi la tablă cadențele celor două tonalități. ♫ Profesorul va stabili suportul armonic al solfegiului în Fa major, apoi îl va cânta la pian. ♫ Formează grupe de câte 2 elevi, pentru ca unul să cânte solfegiul iar celălalt să îl susțină cu suportul armonic. ♫ Profesorul stabilește suportul armonic al solfegiului în re minor, apoi îl va cânta la pian.	♫ Elevii notează, respectând cerința profesorului. ♫ Elevii lucrează în echipe de câte doi, unul intonând solfegiul în Fa, iar celălalt cântând în același timp la pian suportul armonic, sub îndrumarea profesorului. ♫ Elevii vor intona individual solfegiul în re minor, cu suport armonic.		Metoda exercițiului Colaborarea Autoevaluare
V	**<u>Fixarea și evaluarea noilor cunoștințe, priceperi și deprinderi</u>** 1. Evaluarea însușirii noilor conținuturi	♫ Profesorul întreabă: 1.Care sunt treptele principale în tonalitate? 2.Ce funcție îndeplinește fiecare? 3. Ce variantă va folosi acordul de dominantă într-o tonalitate minoră? 4. Cum se obține varianta armonică într-o tonalitate minoră? 5. Care sunt cadențele armonice tonale învățate astăzi?	♫ Elevii răspund: 1. I, IV, V 2. T, SD, D 3. Varianta armonică 4. Prin alterarea ascendentă a treptei a VII-a cu un semiton cromatic. 5. Autentică simplă V-I, autentică compusă IV-V-I și plagală IV-I	10 minute	Metoda conversației Realizarea feed-back-ului

	2. Concluziile lecției și tema pentru lecția viitoare	**TEMĂ:** Profesorul cere elevilor să compună un solfegiu pentru ora viitoare, pornind de la suportul armonic al solfegiilor studiate.	♫ Elevii notează în caiete tema pentru lecția viitoare.	3 minute	

BIBLIOGRAFIE/ WEBOGRAFIE

129. Alexandrescu Dragoș – Teoria Muzicii, vol. I, Editura Grafoart, București, 2024
130. Cucoș, Constantin – *Pedagogie,* Editura Polirom, Iași, 2014
131. Giuleanu, Victor – *Tratat de teoria muzicii,* Editura Grafoart, București, 2014
132. Popescu, Gabriela – *Psihologia creativităţii*, Editura Fundației România de Mâine, București, 2004
133. Popescu-Mihăeşti, Alexandru– *Probleme fundamentale ale instruirii şi educării*, Editura Intel, Râmnicu Vâlcea, 1993
134. Programa școlară pentru disciplina Teorie-Solfegiu-Dicteu, clasa a IX-a, pentru Învățământ integrat și suplimentar de artă - MUZICĂ, avizată de Ministerul Educației, Cercetării și Tineretului, București, 2004
135. Rîpă, Constantin – *Teoria superioară a muzicii,* volumele I și II, Edditura MediaMusica, Cluj-Napoca, 2001/2002
136. Suport de curs „Curriculum relevant, educație deschisă pentru toți" – CRED, Proiect cofinanțat din Fondul Social European prin Programul Operațional Capital Uman 2014-2020
137. Șerdean, Ioan – *Pedagogie – compendiu*, Editura Fundației România de Mâine, București, 2004
138. www.didactic.ro

Proiect de lecţie

Miloș Ioana

Liceul Tehnologic Sf. Nicolae Deta

Unitatea de învăţământ: LICEUL TEHNOLOGIC „SF. NICOLAE„
Profesor: MILOȘ IOANA
Data:
Clasa: a X-a
Profil: Matematică-Informatică,
Disciplina: Informatică

Unitatea de învățare: Tablouri unidimensionale
Titlul lecției: Algoritmi de sortare a vectorilor. Aplicații
Tipul lecţiei: Lecție de aprofundare și sistematizare a cunoștințelor
Locul de desfășurare: Laboratorul de informatică

Competențe generale:

139. Identificarea datelor care intervin într-o problemă și aplicarea algoritmilor fundamentali de rezolvare a acestora
140. Elaborarea algoritmilor de rezolvare a problemelor
141. Implementarea algoritmilor într-un limbaj de programare

Competențe specifice:

142. Analizarea problemei în scopul identificării și clasificării datelor necesare
143. Utilizarea funcțiilor specifice de prelucrare a datelor
144. Elaborarea strategiei de rezolvare a unei probleme
145. Analiza comparativă a eficienței diferitelor tehnici de rezolvare a problemei

Obiective operaționale:

La sfârşitul orei, elevii vor fi capabili:

146. Cognitive

1. **O_1 –** să analizeze problema pentru a identifica tipurile de date care trebuiesc folosite, precum și instrucțiunile care sunt optime în vederea rezolvării problemelor
2. **O_2 –** să analizeze problema pentru a-i identifica subproblemele

147. Formative

1. **O_3 –** să aplice instrucțiunile necesare rezolvării problemelor
2. **O_4 –** să aplice operațiile de citire și afișare a datelor care intervin în programe
3. **O_5 –** să aplice algoritmii de sortare

148. Aptitudinale

1. **O_6 –** să efectueze cerințele problemelor de pe platformă

Strategia didactică:

Metode de învățare: exercițiul, problematizarea, învățarea prin descoperire, conversația

Forma de organizare: individuală, frontală
Principii didactice: principiul participării și învățării active, principiul asigurării progresului gradat al performanței
Procedee de instruire: învățarea prin descoperire, problematizarea prin crearea situațiilor problemă, conversația de consolidare, explicația
Evaluare: evaluare continuă prin observarea activității elevilor și apreciere verbală, evaluare automată realizată de către aplicația computerizată

Resurse:

149. **Umane –** 14 elevi
150. **Temporale –** 50 de minute
151. **Materiale** – aplicația computerizată accesibilă de pe platforma www.pbinfo.ro, caietul, videoproiectorul, calculatorul

Bibliografie:

152. George Daniel Mateescu, Pavel Florin Moraru, Informatica-Fișe de lucru pentru elevi, Editura Donaris
153. A. Răducu, A. Matei , M. Hîrzoiu, Aplicații de informatică pentru liceu, Editura Paralela 45
154. M. Miloșescu, Manual de informatică pentru liceu, profil intensiv informatică

Desfășurarea activității:

Nr. crt.	Momentele Lecţiei	Obiec-tive	Activitatea Profesorului	Activitatea Elevilor	Resurse		Metode	Evalu-are
					materiale	de timp		
1.	Organizarea și pregătirea clasei		Profesorul verifică frecvența elevilor la oră precum și aranjarea acestora în laborator și dacă sunt îndeplinite condițiile tehnice.	Elevul de servici raportează absenții. Elevii se așează la calculatoare și verifică starea tehnică a acestora.		3-5 min	conversația	
2.	Captarea atenției și informarea elevilor asupra obiectivelor urmărite	O_6	Profesorul îi informează pe elevi asupra modului de desfășurare al orei. Ora va avea loc cu o singură grupă, elevii se vor conecta cu conturile create în orele anterioare pe platforma www.pbinfo.ro. Aici în secțiunea teme, vor găsi problemele propuse de către profesor pentru a fi rezolvate în cadrul orei. Problemele ce vor fi rezolvate se aplică temei învățate la ora anterioară, temă legată de algoritmii de sortare a unui vector.	Elevii sunt atenți la explicațiile profesorului, se conectează pe platforma specificată și acceseaza secțiunea teme. Dacă au eventuale nelămuriri se adresează profesoruui.	calculatorul videoproiectorul	5-7 min	Conversația explicația	
3.	Aprofundarea şi consolidarea cunoştinţelor	O_1 O_2 O_3 O_4 O_5 O_6	Profesorul le indică elevilor ordinea de rezolvare a problemelor și îi asistă în procesul de implementare a algoritmilor învățați, intervenind cu explicații atunci când este cazul. Un elev va rezolva problema în timp real.	Elevii vor rezolva problemele de pe platforma indicată în ordinea specificată de către profesor. Vor fi atenți la explicațiile acestora și vor solicita ajutorul	calculatorul videoproiectorul www.pbinfo.ro caietul	25-30 min	Învățarea prin desco-perire Problemati-zarea Exercițiul Explicația	continuă

Nr. crt.	Momentele Lecţiei	Obiec-tive	Activitatea Profesorului	Activitatea Elevilor	Resurse		Metode	Evalu-are
					materiale	de timp		
				profesorului în caz de nevoie.				
4.	Evaluare și apreciere		Profesorul face aprecieri verbale, dar are loc și evaluarea automată realizată în cadrul platformei.	Elevii sunt atenți la apreciarea profesorului și studiază evaluarea făcută de aplicație.	www.pbinfo.ro	3-5 min	conversația	Orală
5.	Tema pentru acasă	O_6	Elevii vor rezolva problemele propuse de către profesor online.			3 min	Explicația	

Data întocmirii:

Întocmit de:
Prof. MILOȘ IOANA

”Micii grădinari”

ÎNSPECȚIA CURENTĂ 2

GRADUL DIDACTIC II

Prof. învățământ preșcolar:

BORDEAN ANDRA

-Proiect de activitate integrată-

Proiect Didactic

Bordean Andra

Grădinița Martinică nr 17

Unitatea de învățământ: Grădinița Martinică nr 17
Grupa: Mică D „Steluțele”-Nivel I
Educatoare: Bordean Andra
Tema anuală de studiu:Când/ cum și de ce se întâmplă?
Tema proiectului: Bine ai venit primăvară
Tema săptămânală:Coșul de primăvară
Tema activităţii integrate: „Ridichea Uriașă”
Tipul activității*:* mixt
Forma de realizare: **Activitate integrată**
ADP+ALA1+ADE- DLC (Ed.limbajului)+**DOS** + **ALA2**

Scopul:

155. Verificarea şi consolidarea cunoştinţelor copiilor referitoare la diverse meserii întâlnite în societate;

156. Educarea spiritului de e axprima verbal idei, opinii, sentimente proprii;

157. Dezvoltarea creativității copiilor, a abilităților practice specifice nivelului de dezvoltare motrică ;

Categoriile de activităţi de învăţare abordate:

ADP: - Întâlnirea de dimineaţă: -Salutul,prezenţa,calendarul naturii,noutatea zilei

Tranziţii: -„Trenulețul...”-recitativ ritmic
- „Țăranul e pe câmp”-cântec
-„Săpunel, apă călduță”-cântec

Rutine: -„Bună dimineaţa”-deprinderi de comportare civilizată
-Micul-dejun

ALA1:
Artă: „Salata”- pictură tehnica ștampilării
Joc de rol: Micii grădinari- plantăm semințe în ghiveci
Joc de masă: Puzzle-uri cu legume timpurii (din jumătate- întreg)
ADE: **DLC- Educarea Limbajului Povestirea educatoarei –Tehnica șorțuleţului povestitor**,„Ridichea uriașă”
DOS-Activitate practică
- lipire și asamblare:„Ridichea uriașă”
Conținut științific: aplicarea unor elemente într-o succesiune dată

ALA 2: Joc distractiv:„ Ne învârtim”

Dimensiuni ale dezvoltării:

158. Motricitate grosieră motricitate fină în contexte de viaţă familiare
159. Interacțiuni cu adulții și cu copiii de vârste apropiate
160. Curiozitate, interes și inițiativă în învățare
161. Finalizarea sarcinilor și a acțiunilor (persistență în activități)
162. Activare și manifestare a potențialului creativ
163. Mesaje orale în diverse situaţii de comunicare
164. Relații, operații și deducții logice în mediul apropiat
165. Caracteristici structurale și funcționale ale lumii înconjurătoare

Comportamente:

166. Își coordonează mușchii în desfășurarea unor activități diversificate, specifice vârstei
167. Utilizează mâinile și degetele pentru realizarea de activităţi variate
168. Inițiază/participă la interacţiuni pozitive cu copii de vârstă apropiată
169. Inițiază activități de învățare și interacțiuni cu copiii sau cu adulții din mediul apropiat
170. Realizează sarcinile de lucru cu consecvență
171. Manifestă creativitate în activități diverse
172. Demonstrează creativitate prin activități artistico-plastice, practice, în conversații
173. Evidențiază caracteristicile unor obiecte localizate în spațiul înconjurător

Obiective:

-să utilizeze formule de salut adecvate momentului zilei
-să adopte un comportament adecvat în timpul salutului (mimică, gesturi)
-să identifice colegii absenți
-să observe cu atenţie vremea de afară, oferind verbal câteva caracteristici ale acesteia, marcându-le prin simboluri adecvate
-să respecte indicațiile corespunzătoare jocului distractiv propus la activitatea de grup,manifestând atenție
-să rezolve corect fișa de lucru
- să îmbine piesele de puzzle, pentru a forma o imagine
-să aplice în situații noi tehnicile de lucru învățatepentru realizarea temei date
- să utilizeze poziţii spaţiale plasându-se pe sine în diferite locuri, după o comandă verbală, manifestând orientare în spaţiu, comunicativitate, curiozitate, spirit de observaţie, spirit creative
-să colaboreze în cadrul echipei sale, manifestând spirit de echipă,întrajutorare, pentru îndeplinirea sarcinilor propuse de educatoare
-să enumere toate materialele necesare desfășurării activității practice,pe baza observației curente
- să execute exerciţii de încălzire a muşchilor mici ai mâinii
-să respecte poziția corectă a corpului în timpul lucrului pe tot parcursul lucrului
- **să** folosească corect tehnica de lucru însușită anterior –lipire, asamblare
-să parcurgă, în ordine, etapele de lucru în vederea realizării temei propuse
- să analizeze din punct de vedere estetic lucrările personale şi ale colegilor
-să participe cu interes la jocul distractiv;
-să manifeste disponibilitate și colaborare în cadrul jocului distractiv propus;

Strategii didactice

174. **Metode și procedee:** conversația, explicația,,povestirea, exercițiul, metoda„Turul galeriei”

175. **Resurse materiale:**

ALA1: Coli A4 de carton, dopuri de plută, vopsea guașă, puzzle, pământ, ghiveci, semințe, lopeți
ADE: Șorțulețul povestitor, siluetele personajelor, lipici, planșete, servetele umede, servetele uscate, șabloane;

3) Forme de organizare: frontal,grupal, individual

Modalități de evaluare:

-*evaluare continuă/formativă* realizată prin observarea curentă a comportamentelor,prin analiza răspunsurilor și a produselor activității,prin verificarea orală,aprecieri stimulative,stimularea verbală

Bibliografie:

1.Curriculum pentru învățământul preșcolar 2019
2.Adina Glava, *Piramida cunoaşterii. Repere metodice în aplicarea curriculumului preşcolar*, Editura Diamant
3. Sesovici A., Grama, F. Pletea, M (2008) Activitatea integrata in gradinita- Ghid pentru cadrele didactice din invatamantul preuniversitar, Editura DPH, Bucuresti
4. Breben S., Ruiu G., Gongea E., Fulga M.,Metode interactive de grup, Ghid metodic, Ed. Arves 2002

SCENARIUL ZILEI

ADP-Activități de dezvoltare personală

Copiii intră în sala de grupă, si se așază pe scăunele, pentru a realiza Întâlnirea de dimineață.
Activitatea va debuta cu **Întâlnirea de dimineață:**

Salutul se realizează prin procedeul comunicării rotative. Salutul porneşte de la educatoare şi este continuat de toţi copiii grupei, fiecare salutându-şi colegul din partea dreaptă: ”Bună dimineața grădinar....”

PrezențaDupă ce ne-am adunat/Și frumos ne-am salutat/Colegii ne-am intalnit/Cine oare n-a venit?”

Calendarul naturii se completează astfel: Voi iniția un dialog cu copii pentru a afla în ce zi a săptămânii ne aflăm,în ce luna și anotimp suntem, dar și cum este vremea și cum sunt oamenii imbrăcați.

Noutatea zilei: educatoarea prezintă Ridichea Uriașă a cărei poveste o vom afla pe parcursul zilei; Vom fi mici grădinari și vor sădi seminte de ridichii;

TRANZIȚIE CĂTRE SECTOARE: Trenulețul- Eu locomotivă sunt/ voi sunteți vagoane, așezați-vă la rând/ Mâinile-s tampoane....

ALA-Jocuri și activități liber-alese

Activităţile liber-alese se vor desfăşura pe trei centre de interes:

Artă: „Salata”- pictură cu dopuri de plută (tehnica ștampilării)- La acest sector, micii grădinari vor realiza picturi ale salatei, legumă timpurie ce se va regăsi în grădina micilor steluțe.

Joc de rol: La acest sector, micii grădinari vor sădi semințe de ridiche în ghiveciul propriu și îl vor așeza în grădina steluțelor;

Joc de masă: Puzzle-uri cu legume (salată, ridiche, spanac, ceapă verde)– La acest sector vor realiza puzzle-uri cu diferite legume timpurii;

Trenulețul va porni și se va opri în fiecare gară (Sectoare) unde vor fi explicate sarcinile și obiectivele ce trebuiesc îndeplinite.

După ce se prezintă fiecare sector, trenulețul va opri în fiecare gară, iar copiii își vor alege sectorul dorit.

Voi îndruma copiii în realizarea sarcinilor şi voi oferi indicaţii acolo unde este nevoie.Voi urmări să respecte tehnicile de lucru, să folosească cu atenţie şi corect materialele şi instrumentele de lucru, să colaboreze în interiorul grupului în vederea finalizării sarcinilor.

În etapa de evaluare a activității desfășurate la sectoare, voi observa, analiza și aprecia munca copiilor la sectoare. Voi aprecia pozitiv participarea copiilor la activitate şi rezultatele obţinute. Copiii vor primi o bulină pentru finalizarea sarcinilor de la sectoare;

TRANZIȚIE(ALA-DLC) „Țăranul e pe câmp”

DLC: Educarea Limbajului

Copiii se întorc în sala de grupă, și se așază pe scăunele, în semicerc. Aceștia, sunt anunțați că vor afla despre povestea Ridichei Uriașe, povestirea educatoarei realizându-se prin intermediul tehnicii șorțulețului povestitor. Episoadele principale ale poveștii sunt redate prin tehnica Sortul povestitor. Fixarea poveștii se realizează prin reținerea momentelor principale (pe bază de intrebări și imagini); Obținerea performanței se realizează reconstituind ordinea întâplărilor evenimentelor.

TRANZIȚIE: (DLC-DOS)„Săpunel, apă călduță ”

DOS: ACTIVITATE PRACTICĂ

Copiii reîntorși în sala de grupă vor realiza ridichiile prin lipirea și asamblarea materialului individual. Le voi propune copiilor să realizeze propria ridiche pe care o vor așeza în grădina steluțelor.

Fiecare copil va primi materialele necesare pentru a realiza lucrarea; carton A4, lipici, planșete, șablon ridiche.

Li se prezintă copiilor modelul realizat, concomitant cu explicarea sarcinilor și demonstrarea modului de lucru. Înainte de începerea activității se vor executa câteva exerciții pentru încălzirea musculaturii mâinilor și degetelor:

Degețele sunt petale, boboc- floare, boboc – floare X2
Se-nvârtesc morișitile, înainte și înapoi,
Plouă florile-n grădină Pic Pic Pic
Scuturăm mânuțele .

Se insistă asupra poziției pe scaun (Spatele stă rezemat de spătarul scaunului, picioarele sub măsuță) și ordinii la locul de lucru și a modului de lucru (acuratețea lucrărilor).

După finalizarea lucrărilor se va face analiza acestora, prin metoda Turul Galeriei, ținand cont de explicațiile și modul de lucru, de criteriile de acuratețe.

Copiii sunt aplaudați pentru îndeplinirea tuturor probelor și reușită

Pentru că am reușit să plantăm și să îmbogățim grădina steluțelor, vom sărbători (ALA2).

Activitatea se încheie cu ALA 2, în care copiii vor sărbatori prin dansul **Ne învârtim**

Etapele activității	Conținut științific	Strategii didactice		Evaluare/ Metode și indicatori
		Metode și procedee	Mijloace de învățământ	
1.Momentul organizatoric	Asigurarea condiţiilor optime desfăşurării activităţii. Aerisirea sălii de grupă, aranjarea mobilierului şi realizarea decorului, pregătirea tuturor materialelor pentru activităţi.			
2.Captarea atenţiei	Se realizează întâlnirea de dimineață, cu momentele specifice: *Salutul* – copiii și educatoarea se salută reciproc, folosind tehnica comunicării rotative. *Prezența* – un copil va numi preșcolarii care lipsesc. *Calendarul naturii:* se stabilește ziua ,luna, anotimpul, starea vremii *Activitatea de grup:* se inițiază exerciții de euritmie *Noutatea zilei:* ” **La Captarea atenției** educatoarea prezintă o Ridiche Uriașă care a venit la noi la grupă să ne spună povestea ei.	Conversația Comunicarea rotativă Observația	Calendarul naturii Ridichea Uriașă	Observarea comportamentului copiilor Analiza răspunsurilor
3.Anunţarea temei şi a obiectivelor urmărite	Copiii sunt informați că Ridichea Uriașă a venit cu o poveste și ne-a pregătit mai multe surprize: Un șorțuleț care ne povestește despre ea, și niște materiale pentru a realiza și noi grădina cu ridichi. Se descriu în termeni accesibili copiilor activitățile și obiectivele urmărite: ”astăzi vom lucra la sectoare unde veți picta salata cu ajutorul dopurilor de plută, veți asambla piese de puzzle cu legume, si veti sădi semințe de ridichi. Apoi la Activitatea de Educarea limbajului vom afla povestea Ridichei Uriașe. La Activitatea practică vom asambla ridichea și vom lipi.	Conversația		Observarea comportamentului copiilor
4. Dirijarea învățării	**ALA 1: Jocuri și activități liber alese** **TRANZITIE: TRENULETUL**	Călătoria misterioasă Conversația		

	Activităţile liber-alese se vor desfăşura pe trei centre de interes: **Artă:** „Salata”- pictură cu dopuri de plută (tehnica ștampilării)- La acest sector, micii grădinari vor realiza picturi ale salatei, legumă timpurie ce se va regăsi în grădina micilor steluțe. **Joc de rol:** La acest sector, micii grădinari vor sădi semințe de ridiche în ghiveciul propriu și îl vor așeza în grădina steluțelor; **Joc de masă:** Puzzle-uri cu legume (salată, ridiche, spanac, ceapă verde)– La acest sector vor realiza puzzle-uri cu diferite legume timpurii; Trenulețul va porni și se va opri în fiecare gară (Sectoare) unde vor fi explicate sarcinile și obiectivele ce trebuiesc îndeplinite. După ce se prezintă fiecare sector, trenulețul va opri în fiecare gară, iar copiii își vor alege sectorul dorit. Voi îndruma copiii în realizarea sarcinilor şi voi oferi indicaţii acolo unde este nevoie.Voi urmări să respecte tehnicile de lucru, să folosească cu atenţie şi corect materialele şi instrumentele de lucru, să colaboreze în interiorul grupului în vederea finalizării sarcinilor. Voi aprecia pozitiv participarea copiilor la activitate şi rezultatele obţinute. Copiii vor primi un extinctor pentru finalizarea sarcinilor de la sectoare; **TRANZIȚIE**: „Taranul e pe camp..” cântec **DLC: Educarea Limbajului**	Explicația Exercițiul Turul galeriei Aprecierea verbală Conversația Explicația	Pensule, carton alb, guașă, piese puzzle, fișă de lucru, creioane colorate Șorțulețul povestitor; Siluete personaje;	Observarea comportamentului copiilor Analiza produselor activității Evaluarea prin exercițiu Observarea comportamentului copiilor Aprecierea verbală Analiza răspunsurilor Observarea comportamentului copiilor Analiza răspunsurilor

	Educatoarea scoate șorțul cu ajutorul căruia va povesti Ridichea Uriașă Acesta constituie fundalul pe care se va desfășura povestea, în buzunar se află personajele/elementele ce apar odată cu succesiunea întâmplărilor. Pe parcursul povestirii, educatoarea mânuiește siluetele personajelor din poveste. În expunerea poveştii se ţine cont de următoarele: adaptarea vocii şi a tonului, în concordanţă cu importanţa faptelor povestite, schimbarea ritmului vorbirii pe parcursul expunerii, respectarea pauzelor logice şi gramaticale, accentuarea unor cuvinte sau propoziţii în funcţie de sensul lor logic, mimică şi gesticulaţie adecvată. Educatoarea derulează povestea până la momentul în care Ridichea Uriașă este scoasă din pământ. În acest moment, educatoarea îi stimulează pe copii prin următoarea întrebare: „*Ce credeți că s-a întâmplat cu Flopi?”* Vor fi antrenați 2-3 copii pentru a emite păreri în legătură cu continuarea poveștii și soarta lui Flopi. Se vor nota pe tablă ideile copiilor,urmând ca după ce vor asculta continuarea poveștii educatoarea să noteze și cum se finalizează povestea originală. Educatoarea îi invită pe copii să afle finalul călătoriei lui Flopi reluând firul povestirii,mânuind personajele pe șorț. După finalizarea poveștii, preșcolarii sunt antrenați într-o conversaţie pe baza celor povestite.Având ca suport planșele aferente, educatoarea le va adresa întrebări referitoare la conținutul poveștii,al personajelor principale,etc: -Cum se numește povestea ? -Care este personajul principal al poveștii? -Unde locuia el?			

	-Ce calități speciale avea Flopi? -Care sunt celălalte personaje ale poveștii? -De ce erau peștii bolnavi? -Cine l-a salvat pe Flopi?			
5. Obținerea performanţei	**TRANZIȚIE**: ,Țara Liliput" **DOS Activitate practică(Anexa 2)** Pentru că mai avem un singur obstacol și pentru a putea depăși și ultima probă, **Modelul educatoarei** Li se prezintă copiilor modelul realizat **Intuirea materialelor necesare** Un copil va enumera materialele pregătite pe măsuțe. **Explicarea sacinilor și demonstrarea modului de lucru** Se va explica copiilor modul de realizare al lucrării; Decupăm elementele componente ale ambulantei, pe care le vom asambla pentru a obține mașina; După ce am decupat pe contur elementele ambulantei,le vom lipi. **Exerciții de încălzire ai mușchilor mici ai mânuțelor** Înainte de începerea activității, se vor executa câteva exerciții pentru încălzirea mâinilor și a degetelor: *Degețele sunt petale, boboc-floare..boboc floare* (închid și deschid palmele); *Se-nvârtesc moriștile, înainte și înapoi* *Plouă florile-n grădină Pic, Pic, Pic* *Scuturăm mânuțele și la lucru noi pornim;* Se insistă asupra poziției pe scaun, a ordinii la locul de lucru, a acurateții lucrărilor. **Realizarea activității de către copii**	Conversația Explicația Exercițiul Munca individuală	Carton colorat, foarfece, lipici, planșete, șablon, creion Modelul educatoarei	Analiza răspunsurilor

	Cadrul didactic le urează copiilor spor la lucru,iar aceştia vor **realiza sarcina individual**.Pe parcursul activității, sprijină copiii în îndeplinirea sarcinii cu indicații suplimentare și ajutor. După finalizarea activității, copiii își așează lucrarea la expoziție, , și se va face analiza lucrărilor în funcție de următoarele criterii: respectarea temei date, utilizarea tuturor materialelor puse la dispoziție și aspectul îngrijit al acestora.			
6.Asigurarea retenţiei şi transferului	Educatoarea va adresa câteva întrebări copiilor, la modul cum l-au ajutat pe Pompierul Sam. *176. Am reușit să stingem incendiul?* *177. Ce credeți, îi vor fi de folos extinctoarele pompierului Sam?* *178. Cum l-am mai ajutat pe acesta?*	Conversația		Observarea comportamentului copiilor
7. Analiza rezultatelor activității și elaborarea concluziilor	În acest moment, copiii vor primi și ultimul extinctor pe care i-l vor oferi pompierului Sam, le vom număra, pentru a putea aprecia cu aplauze, numărul sarcinilor îndeplinite și pentru a putea să se bucure alături de pompierul Sam că au salvat situația și au stins incendiul; În încheierea activității, fac aprecieri asupra copiilor care au participat activ, asupra comportamentului acestora, iar copiii sunt recompensați.	Conversația	Extinctor Recompense	Observarea comportamentului copiilor Aprecieri verbale
8. Încheierea activității	Activitatea se încheie cu **ALA2**, în care copiii vor dansa ”**Ne învârtim**” cu suport audio.	Jocul Exercițiul		Observarea comportamentului copiilor

PROIECT DIDACTIC

SCOALA GIMNAZIALA „MIHAI EMINESCU”, GHERMANESTI

PROF INV PRIMAR:Nitu Georgeta

Data:
Clasa: a II-a B
Aria curriculara: Consiliere si orientare
Disciplina: Dezvoltare personala
Unitatea de invatare: Invatam sa ne comportam
Subiectul:Relatiile cu ceilalti-Prietenia
Tipul lectiei: consolidare
Competente specifice:
1.1-Stabilirea unor asemanari si deosebiri intre sine si ceilalti, dupa criteria simple;
2.2-Utilizarea unor elemente de ascultare active;
2.3- Explorarea abilitatilor de relationare cu ceilalti

Obiective operationale:
O_1 – Să desprindă ghidat informaţiile de detaliu din textul mesajului citit, obiectivul se consideră realizat dacă toti elevii desprind cel puțin o informatie solicitata de cadrul didactic.
O_2 – Să manifeste întelegere fata de persoanele care se confrunta cu anumite provocari, obiectivul se consideră realizat dacă toti elevii da dovada de înțelegete fata de persoanele din jurul lor.
O_3 – Să identifice modalitati prin care pot ajuta persoanele care se confrunta cu anumite provocari, obiectivul se consideră realizat dacă toti elevii identifica o modalitate prin care pot ajuta o persoana.

Metode si procedee: observatia, conversatia, explicatia, exercitiul, jocul didactic, problematizarea
Mijloace didactice, povestire, fisa, manual, flipchart.
Forme de organizare: frontal, individual,

SCENARIU DIDACTIC

Momentele lectiei	Ob. Op.	Continutul activitatii	Strategii didactice			Evaluare
			Metode si procedee	Mijloace didactice	Forme de organizare	
Moment organizatoric		179. Organizarea colectivului de elevi; 180. Pregatirea materialelor necesare desfasurarii lectiei; 181. Asigurarea unui climat favorabil invatarii	conversatia		frontal	Observarea sistematica
Captarea atentiei		182. Se vor aseza in cerc si vor desfasura ,, Panza prieteniei”	Observatia conversatia	Ghem ata		Observarea sistematica
Anuntarea temei si a obiectivelor		Se anunta tema lectiei si obiectivele intr-un limbaj accesibil elevilor	explicatia		frontal	
Dirijarea invatarii	O1	Citirea ultimului fragment a textului “Cele patru piersici”- (Manual) 183. Discutii pe baza textului citit Formulari de răspunsuri pentru întrebările :	Conversatia	Manual	Frontal Individual	

		184. Ce a facut fiul cel mic cu piersica primita de la tatal lui? 185. De ce i-a dat piersica prietenului lui? 186. Ce inseamna sa fii prieten? 187. La fipchart se va scrie sintagma „ A TE PUNE IN PAPUCII CUIVA” 188. Elevii sunt rugati sa isi imagineze pentru cateva momente ca se confrunta cu anumite provocari (elevul are dificultati de invatare/ citit/calcul/ nu este primit in grupul de joaca) 189. Elevii vor primi o fisa de lucru 190. (ANEXA 1) 191. Elevii vor decupa formele de pantofi si vor scrie cum s-ar simti intr-o asemenea situatie si forma mainii in care vor scrie cum ii poti ajuta pe colegii care au	Observatia Problematizarea Conversatia Observatia Conversatia	Fisa Flipchart	Frontal Individual frontal	Observarea comportamentului participative in situatiile date Observarea modului de realizare a sarcinii de lucru

			nevoie de ajutor. Toate formele se vor pune pe un poster.				
Obtinerea performantei		192.	Completarea unor raspunsuri pe care cred ca le-ar da un prieten bun .Anexa 2)	conversatia	Bilete	frontal	
Evaluare		193.	Colorarea drumului de la cheie la (labirint) Anexa 3	Munca independenta	fisa	individual	
Aprecieri si recomandari		194.	Se fac aprecieri globale si individuale cu privire la modul de participare la lectie	Explicatia Conversatia		Frontal	

SCHIȚĂ DE LECȚIE

Prof. înv. primar POP DINA-CLAUDIA

Școala Gimnazială ,,Florea Mureșanu” Suciu de Sus

DATA: 11.11.2025
UNITATEA DE ÎNVĂȚĂMÂNT: Școala Gimnazială ,,Florea Mureșanu” Suciu de Sus
CLASA: a III – a A
ARIA CURRICULARA: Limbă și comunicare
DISCIPLINA: Limba și literatura română
UNITATEA DE ÎNVĂȚARE*: De unde vine Toamna ?*
SUBIECTUL: Casa păpușii , după Titel Constantinescu
TIPUL LECȚIEI: predare – învățare (comunicare de noi cunoștințe)
SCOPUL LECȚIEI:
195. Acumularea de noi cunoștințe prin valorificarea textului literar
OBIECTIVE OPERAȚIONALE. Pe parcursul și la sfârșitul orei , elevii vor fi capabili :
O1- să citească corect, conștient și fluent textul, respectând intonația impusă de semnele de punctuație;
O2- să desprindă informații esențiale de conținut ;
O3- să integreze în enunţuri proprii, corecte din punct de vedere gramatical cuvintele noi din text ;
O4- să rezolve corect sarcinile din fişele de lucru, prin cooperare în cadrul grupului;
O5- să participe cu interes la exercițiul interactiv;
O6- să manifeste interes pentru activitate;
STRATEGII DIDACTICE:
a)METODE ȘI PROCEDEE:
196. conversaţia euristică, observația, problematizarea, explicaţia, exercițiul, munca independentă, jocul didactic interactiv, metoda cadranelor
b)MIJLOACE MATERIALE:
197. manual, fișe de lucru, tabla inteligentă, telefoane personale, panou-copac, panou, frunze, manual,fișe de lucru pe grupe.
c)MODURI DE ORGANIZARE A COLECTIVULUI DE ELEVI: frontal, individual, pe grupe
FORME ȘI TEHNICI DE EVALUARE:
198. observarea sistematică a comportamentului elevilor, aprecieri verbale, autoevaluarea.
RESURSE :
a)TEMPORALE: 90 minute
b)UMANE: 15 elevi
c) BIBLIOGRAFICE:
199. Programa școlară -Limba și literatura română ***(OMEN 5003 / 2.12 .2014)***
200. Cleopatra Mihăilescu, Tudora Pițilă -Limba și literatura română, Editura Art Klett, București, 2022
201. Anton Ilica, *Metodica limbii române în invăţământul primar,* Editura Grigore Tăbăcaru,,Bacău,1998

SCENARIUL DIDACTIC

Activitate de preînvățare:
Elevii primesc un videoclip educațional despre aspecte legate de anotimpul toamna, pe care îl vor viziona acasă, înainte de lecție, link: https://www.youtube.com/watch?v=N026qVUkdpA

SECVENȚELE LECȚIEI

1. Moment organizatoric:

Se pregătesc materialele didactice și mijloacele de învățământ pentru buna desfășurare a lecției.
Se asigură un climat educativ optim în vederea desfășurării lecției.

2. Captarea atenției

Se poartă discuții pe baza materialului video pe care copiii l-au vizionat acasă.
Învățătoarea pune următoarele întrebări:

202. Ce este toamna?
203. Care sunt semnele venirii toamnei?
204. Cum arată toamna?
205. Cum ne îmbrăcăm toamna?

3. Anunțarea temei și a obiectivelor

„Astăzi vom vorbi despre toamnă, vom studia o poveste de toamnă."
Se anunță titlul lecției și obiectivele operaționale într-un mod accesibil elevilor, apoi se scrie pe tablă titlul lecției

4. Dirijarea învățării

Se deschide tabla inteligentă la lecția „Casa păpușii" de Titel Constantinescu, iar elevii își deschid manualele.
Se face citirea lecţiei în lanţ, apoi citirea model a învățătoarei.
Se vor alcătui enunțuri cu cuvintele noi.
Elevii vor formula răspunsuri la întrebări legate de conținutul textului:

206. Care este titlul textului? Dar autorul?
207. Care sunt personajele ?
208. Unde a construit fetiţa o căsuţă pentru păpuşa ei ?
209. Cine a luat acoperişul căsuţei, faţa de masă şi scoarţele ?
210. După ce vântul a aranjat căsuța, ce culoare aveai lucrurile?
211. Cum l-a încurajat fetița pe puiul de salcâm?
212. Cum și-a justificat vântul acțiunea sa?
213. Cum s-a simțit fetița auzind explicațiile vântului?
214. Cine a liniștit-o pe fetiță? Cum?
215. De ce crezi că au căzut frunzele?

Se ordonează enunțurile potrivit succesiunii din text. (ex.5 pag. 45)
Copiii vor preciza cui aparțin aceste replici:
„ - *...Căsuța păpușii e de aur. Nu-i așa , puiule de salcâm*?" _____
„ - *Nu te supăra pe mine! Ce să fac? M-a trimis toamna. "* _____
„ -...Nouă ne place căsuța. Am vrut să fim de folos și s-o împodobim" _____

Desenez pe tablă un copac asemănător cu puiul de salcâm, pe care copiii vor putea să-l decoreze cu frunze după rezolvarea exercițiilor de pe fișe. Clasa este împărţită în patru grupe, identificate prin grupa frunzelor galbene, portocalii, ruginii și verzi. Pentru un răspuns corect, fiecare grupă va putea să decoreze copăcelul cu câte o frunză, în final se va stabili grupa câştigătoare.

Voi cere elevilor rezolvarea exercițiului 1 de pe fișă, apoi voi numi câte un copil din fiecare grupă să citească sarcina de lucru și rezolvarea ei. La fel se va proceda cu restul exercițiilor.

ACTIVITATE PE GRUPE

Grupa frunzelor galbene

1.Scrie cuvinte cu înțeles asemănător pentru următoarele cuvinte :

văzduh ..... arac .....

copac..... a anina .....

casă..... plânge .....

2. Construiți trei enunțuri cu sensurile diferite ale cuvântului „pui” :

a)

b)

c)

3. Alcătuiți propoziții în care să folosiți expresii artistice folosind cuvântul „lacrimă” sau „lacrimi”

Grupa frunzelor ruginii

216. Scrie cuvinte cu înțeles opus pentru următoarele cuvinte :

trist ..... frumos .....

subțirel ..... a șopti .....

a căzut ..... mult .....

2. Construiți două enunțuri cu sensurile diferite ale cuvântului „vara” :

a)

b)

217. Alcătuiți propoziții în care să atribuiți însușiri omenești toamnei, vântului și frunzei.

Grupa frunzelor verzi

218. Alintați cuvintele:

copac ..... casă .....

subțire ..... vânt .....

frunză ..... masă .....

2. Construiți două enunțuri cu sensurile diferite ale cuvântului „nou” :

a)

b)

3. Adevărat su fals? (A / F)

219. Întâmplarea se petrece vara. ____

220. Personajele întâmplării sunt fetița, salcâmul, vântul și frunza. ____

221. Toată vara fetița s-a jucat în casa păpușii. ____

222. Casa păpușii era de argint. ____

223. Vântul răcoros de toamnă nu a luat în zbor frunzele care împodobeau căsuța păpușii. ____

224. Într-o zi, vântul s-a întețit și a rupt puiul de salcâm. ____

225. Fetița s-a bucurat că vântul a luat frunzele puiului de salcâm. ____
226. Ultima frunză a salcâmului a liniștit-o pe fetiță. ____

Grupa frunzelor portocalii

227. Transformă cuvintele ca în model . Înlocuiește litera îngroșată cu altă literă și vei obține cuvinte noi .

toamnă - **d**oamnă **p**oamă - ..... cea**r**ă- .....
căs**u**ță- ..... no**u** - ..... ca**s**ă- .....

2. Construiți două enunțuri cu sensurile diferite ale cuvântului „cer” :

a)
b)

3. Încercuiți variantele corecte de răspuns :

228. Întâmplarea se petrece
vara toamna iarna.
229. Personajele sunt
fetița salcâmul cățelul frunza bunicul
230. Toată vara, fetița s-a jucat în căsuța
bunicii păpușii vecinilor
231. Casa păpușii părea de
argint smarald aur

5. Obținerea performanței

Le dau elevilor următorul link https://digitaledu.ro/casa-papusii-dupa-titel-constantinescu-joc-didactic/ corespunzător unui joc interactiv, bazat pe textului studiat. Elevii îl vor accesa de pe telefoanele proprii și îl vor rezolva.

6. Asigurarea retenției și a transferului

Se va face printr-o fișă de lucru individuală (metoda cadranelor)

7. Încheierea activității

Se fac aprecieri verbale individuale și colective.
Se dă ca temă de casă ex. 6 pag. 45.

METODA CADRANELOR

2. Bifează răspunsurile corecte Cine este personajul principal al textului? ☐ mama ☐ fetița ☐ păpușa Unde a fost așezată căsuța păpușii? ☐ în grădină ☐ pe birou ☐ în curte Ce se află lângă casa păpușii? ☐ un pui de salcâm ☐ un nuc ☐ un pui de fag Pe cine era supărată fetița? ☐ pe frunze ☐ pe păpușă ☐ pe vânt Ce sentimente are fetița la sfârșitul textului? ☐ tristețe ☐ bucurie ☐ supărare	**233. Scrie cum ai proceda tu dacă ai vrea să construiești o căsuță pentru jucăria ta preferată?**

234. Ce ai observat în text Scrie 3 lucruri importante care se întâmplă în textul studiat ● _____ ● _____ ● _____	**235. Redă textul printr-un desen**

„Citim, descoperim și creăm o poveste digitală despre prietenie”

„Prieteni adevărați”

Profesor inv. Primar, MICU MIHAELA

Școala Gimnazială „Ion Heliade Rădulescu” Urziceni

Disciplina de învățământ	Comunicare în limba română
Clasa	a II-a
Competențe specifice vizate	- Receptarea de mesaje scrise (identificarea unor informații explicite dintr-un text); - Exprimarea de mesaje orale și scrise simple, cu respectarea sensului și a structurii; - Utilizarea resurselor digitale simple pentru învățare și exprimare.
Condițiile/contextul de învățare	236. Sala de clasă dotată cu videoproiector și conexiune internet; 237. Lucru pe grupe (3-4 elevi) cu tablete/laptopuri; 238. Accent pe cooperare și autoreglare.
Modul de organizare al activității, cu precizarea sarcinilor de lucru, a resurselor de învățare utilizare și a modalităților de evaluare (metode, instrumente).	**239. Captarea atenției (5 min)** 240. Învățătoarea proiectează pe tablă interactivă o imagine atractivă (ex. prietenii dintr-o poveste sau personaje de desene animate care citesc împreună). *241.* Elevii sunt întrebați: *„Ce credeți că fac personajele? Cum se ajută între ele?”* 242. Răspunsurile lor sunt colectate pe Wordcloud digital (Mentimeter) cu cuvinte-cheie.
	243. Explorarea textului (10 min) 244. Învățătoarea oferă elevilor un **text scurt și simplu** (ex. o povestire despre doi copii care colaborează la școală). **245.** Citirea se face împreună, apoi elevii, în grupuri, răspund la câteva întrebări proiectate pe ecran, folosind **Wordwall sau LearningApps** (joc de tip

	„Potrivește perechile” – personaj → acțiune).
	246. Activitate de aplicare (20 min) 1. Fiecare echipă creează o **pagină de poveste digitală** în **StoryJumper** sau **Book Creator** cu titlul *„Prieteni adevărați”*. 2. Sarcini pe roluri în echipă: - un copil scrie o propoziție scurtă; - altul alege o imagine/ilustrație, - altul verifică ordinea și claritatea poveștii, - altul citește cu voce tare povestea creată. Învățătoarea oferă o **fișă de autoreglare simplă** (de tip semafor: verde = am lucrat bine, galben = am mai greșit puțin,
	4. Prezentare și reflecție (10 min) - Echipele prezintă poveștile lor digitale pe videoproiector. - Colegii evaluează cu **stickere digitale (emoji pe Padlet)**: 👏 = foarte frumos, 🌟 = creativ, 💡 = idee interesantă. Învățătoarea completează evaluarea cu aprecieri și notează progresul fiecărei echipe
Resurse de învățare	247. Wordwall / LearningApps (jocuri interactive) 248. StoryJumper sau Book Creator (crearea poveștii digitale) 249. Mentimeter / Padlet (pentru colectarea ideilor și feedback) 250. Text literar scurt, adaptat vârstei
Modalități de evaluare	251. **Observație sistematică** (cum lucrează elevii în echipă); 252. **Evaluare prin produs** (povestea digitală realizată); 253. **Autoevaluare** prin fișa semafor; 254. **Interevaluare** prin emoji și stickere digitale

PROIECT EDUCAȚIONAL CULTURAL-ARTISITC

SUB STEAUA BETLEEMULUI

Prof. Crișan Diana

Liceul Teologic Penticostal, Baia Mare

ARGUMENT:

„Căci un Copil ni S-a născut, un Fiu ni s-a dat și domnia va fi pe umărul Lui; Îl vor numi: Minunat, Sfetnic, Dumnezeu tare, Părintele veșniciilor, Domn al păcii. (Isaia 9:6-7)

255. SCOPUL ACTIVITĂȚII:

Scopul principal al proiectului "Sub steaua Betleemului" este de a oferi elevilor oportunitatea de a dezvolta abilități sociale, creative și antreprenoriale, prin implicarea activă în organizarea și desfășurarea unui eveniment dedicat sărbătorilor de iarnă. Această activitate contribuie la promovarea spiritului de echipă, la cultivarea valorilor tradiționale și culturale, dar și la punerea în valoare a talentului elevilor prin crearea și vânzarea de produse handmade, organizarea de activități interactive și gestionarea unui buget simbolic.

256. **OBIECTIVELE ACTIVITĂȚII**:

257. Crearea unui climat specific Sărbătorii Nașterii Mântuitorului;

258. Valorificarea tradițiilor de sărbători prin activități specifice (colinde, obiecte artizanale);

259. Implicarea elevilor în activități creative și de voluntariat.

260. Creșterea colaborării între școală, elevi, părinți și comunitate.

III. Perioada și locul de desfășurare

261. **Data:** 12 decembrie 2025, între orele **10:30 – 13:00**

Locul: curtea școlii

262. Profesori Colaboratori:

IV. RESURSE UMANE:

263. Elevii Liceului Teologic Penticostal;

264. Diriginții și profesorii Liceului Teologic Penticostal.

265. Părinți, membri ai comunității locale, voluntari.

V. RESURSE MATERIALE: standuri de expunere pentru produse, decor tematic de Crăciun, decorațiuni de Crăciun, preparate culinare, ceai, materiale textile, luminițe, ghirlande, echipament audio pentru programul artisitc, diplome, dulciuri, etc.

VI. PLAN DE ACȚIUNE:

Nr. crt.	Perioada	Activitatea	Responsabil/i	Prezentare detaliata a activității
1.	4-5 decembrie	1. Lansarea proiectului și colectare feedback elevi cu privire la desfășurarea activităților	Consilier educativ Prof. coordonatori Elevi Consiliul Elevilor	Prezentarea pe scurt profesorilor, dar și elevilor LTP a proiectului și implicarea directă a acestora.

		2. Crearea unui afiș pentru promovare proiect		
2.	10 decembrie	Întâlnire de lucru pentru a stabili detaliile proiectului: fiecare clasă va avea un stand cu produse și max. 3 reprezentați	Prof. coordonatori și colaboratori	Stabilirea împreună cu diriginții claselor V-XII referitor la produsele și decorațiunile de pe standul fiecărei clase.
3.	12 decembrie	Realizarea târgului de Crăciun Concurs: premii pentru standul cel mai frumos și pentru cel mai creativ craft.	Prof. coordonatori și colaboratori Elevi	Prezentarea produselor și premierea elevilor de catre un juriu format din alte cadre didactice decât profesorii diriginți. Colinde Corul Liceului

VII. DURATA PROIECTULUI: 8- 12 Decembrie 2025

VIII. EVALUARE

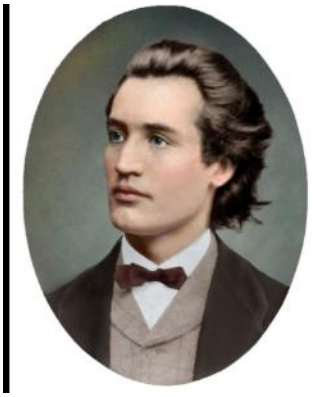
- Expoziție cu vânzare;
- Stimularea creativității și a spiritului de inițiativă, reflectate în calitatea și originalitatea produselor și activităților prezentate;
- Observarea implicării elevilor și a gradului de participare;
-Feedback din partea părinților și profesorilor;
-Analiza modului de organizare și a impactului asupra comunității școlare.

IX. CONCLUZII

Proiectul contribuie la crearea unei atmosfere festive în școală, la consolidarea relațiilor dintre elevi, cadre didactice și părinți, precum și la promovarea valorilor culturale tradiționale. Proiectul *Sub Steaua Betleemului* devine astfel un eveniment reprezentativ al comunității școlare.

ȘCOALA GIMNAZIALĂ „ION HELIADE RĂDULESCU”
URZICENI, JUD. IALOMIȚA

Avizat
Director,
Prof. ing. POPESCU FLORIN GHEORGHE

PROIECT EDUCAȚIONAL

„15 ianuarie – Mihai Eminescu”

Prof. înv. primar Bratu Marina Veronica
Școala Gimnazială Ion Heliade Rădulescu
Urziceni

1. Date generale

266. **Unitatea de învățământ:**
267. **Clasa:** a II-a
268. **Tipul proiectului:** Proiect educațional la nivel de clasă
269. **Perioada de desfășurare:** 15 ianuarie
270. **Coordonatori:** Prof. înv. primar Bratu Marina Veronica/ Șerbulea Mihaela Veronica
271. **Beneficiari direcți:** elevii clasei a II-a

2. Argument

Ziua de 15 ianuarie, declarată Ziua Culturii Naționale, reprezintă un prilej important de a-i apropia pe elevii din clasa a II-a de valorile culturale românești. Prin intermediul acestui proiect educațional, elevii vor face cunoștință cu personalitatea lui Mihai Eminescu, poetul național al României, într-o manieră accesibilă vârstei lor, dezvoltând interesul pentru poezie, lectură și exprimare artistică.

3. Scopul proiectului

Formarea interesului elevilor pentru cultură și literatură română, prin cunoașterea personalității și operei lui Mihai Eminescu.

4. Obiective

Obiective generale: - Cultivarea respectului față de valorile culturale naționale;

- Dezvoltarea interesului pentru lectură și poezie.

Obiective specifice: - să recunoască portretul marelui poet Mihai Eminescu;

- să afle informații simple despre viața poetului;

- să asculte și să recite versuri din poeziile lui Mihai Eminescu;

- să își exprime creativ ideile prin desen și activități artistice.

5. Grup țintă

Elevii clasei a II-a, cu niveluri diferite de dezvoltare și interese variate pentru activitățile culturale.

6. Activități desfășurate

272. Prezentarea, pe înțelesul copiilor, a unor date despre Mihai Eminescu;
273. Lectura expresivă a poeziei „Somnoroase păsărele”;
274. Discuții libere despre mesajul poeziei;
275. Recitarea colectivă a unor versuri;
276. Activitate creativă: realizarea unui desen inspirat din poezie;
277. Expoziție de desene în clasă.

7. Metode și mijloace

278. **Metode:** conversația, povestirea, explicația, lectura expresivă, jocul didactic;
279. **Mijloace:** portretul lui Mihai Eminescu, fișe de lucru, manual, materiale pentru desen.

8. Rezultate așteptate

280. Elevii vor recunoaște importanța zilei de 15 ianuarie;
281. Vor manifesta interes pentru poezie și lectură;
282. Vor participa activ la activitățile propuse.

9. Modalități de evaluare

283. Observarea comportamentului elevilor;
284. Aprecieri verbale;
285. Analiza produselor realizate (desene, recitări).

10. Diseminare

286. Expoziție de desene la nivelul clasei;
287. Fotografii și prezentare pe panoul clasei și al școlii.

11. Concluzii

Proiectul educațional la nivel de clasă oferă elevilor oportunitatea de a descoperi, într-un mod atractiv și accesibil, personalitatea lui Mihai Eminescu și semnificația zilei de 15 ianuarie. Activitățile propuse contribuie la dezvoltarea interesului pentru lectură, poezie și cultură națională, precum și la consolidarea spiritului de grup al colectivului clasei.

Coordonatori proiect:
Bratu Marina Veronica
Șerbulea Mihaela Veronica

Director,
Prof. ing. Popescu Florin Gheorghe

Data: 15.01.2026

„Să-l ajutăm pe Moș Nicolae!”

-proiect didactic-

Profesor educație timpurie: Petrescu Alina-Vasilica
Școala Gimnazială „ION MAREȘ”,
Structură: G.P.N. „Albă ca Zăpada” Vulcana-Băi

GRUPA: mijlocie-mare „Albinuțelor”
TEMA ANUALĂ DE STUDIU: „Cum este, a fost și va fi aici pe Pământ?”
TEMA SĂPTĂMÂNII: „Moș Nicolae, prietenul copiilor! ”
TEMA ACTIVITĂȚII: „Să-l ajutăm pe Moș Nicolae!”
TIPUL DE ACTIVITATE: Consolidare de cunoștințe, priceperi și deprinderi
FORMA DE REALIZARE: Activitate integrată ADP+ADE(DȘ -Activitate matematică +DEC -Educație plastică)+ALA I+ALA II
FORMA DE ORGANIZARE: Frontal, în grupuri, individual
COMPONENȚA ACTIVITĂȚII:
I. ACTIVITĂȚI DE DEZVOLTARE PERSONALĂ (ADP):
Întâlnirea de dimineață: „Bună dimineața, copii!”
Rutine: „Suntem darnici și buni!” –deprinderea de a dărui
Tranziții: „Să cresc voinic!” - gimnastică de învioare
„Zborul fulgilor de nea!” – exerciții pentru încălzirea mâinilor
„Hai să dăruim!” (o îmbrățișare)- joc de socializare
II. ACTIVITĂȚI PE DOMENII EXPERIENȚIALE (ADE):
Domeniul știință (Activitate matematică): “Ajută-l pe Moș Nicolae!”- joc didactic
Domeniul estetic și creativ (Educație plastică): „Nuieluțe sau bomboane?”- modelaj
III. ACTIVITĂȚI LIBER ALESE (pe centre de interes)
BIBLIOTECĂ:„Ghetuța”- antenament grafic
CONSTRUCȚII: „Fabrica de jucării”- alăturare și suprapunere
MP(Momentul de poveste): „Legenda lui Moș Nicolae” **https://youtu.be/wyg2rc5gJxo**
ACTIVITĂȚI LIBER ALESE (de relaxare și recreere)
„E vremea colindelor!”- cântece

SCOPUL:

Consolidarea cunoștințelor matematice privind număratul în limitele 1-6.

Consolidarea priceperilor și deprinderilor plastice de utilizare a unor tehnici de lucru specifice modelajului.

DIMENSIUNI ALE DEZVOLTĂRII:
C. CAPACITĂȚI ȘI ATITUDINI DE ÎNVĂȚARE

1. Curiozitate, interes și inițiativă în învățare.
2. Finalizarea sarcinilor și a acțiunilor(persistență în activitate).
3. Activare și manifestare a potențialului creativ.
E. DEZVOLTAREA COGNITIVĂ ȘI CUNOAȘTEREA LUMII
2. Cunoștințe și deprinderi elementare matematice pentru rezolvarea de probleme și cunoașterea mediului apropiat.

COMPORTAMENTE VIZATE:
Demonstrează familiarizarea cu conceptul de număr și numerația.
Inițiază/participă la interacțiuni pozitive cu copii de vârstă apropiată;
Demonstrează creativitate prin activitățile artistico-plastice, muzicale și practice;
Realizează sarcinile de lucru cu consecvență.

OBIECTIVE: La sfârșitul activității, copiii vor fi capabili să:
O1 - să raporteze corect numărul la cantitate și invers;
O2 - să precizeze vecinii numerelor;
O 3- să formeze șirul crescător și descrescător în limitele 1-6;
O4 - să modeleze prin mișcarea circulatorie a mâinii față de planșetă pentru a realiza bomboane sau nuieluțe;
O5 - să traseze elemente grafice unind punctele;
O6 - să construiască prin alăturare și suprapunere o fabrică de jucării;

STRATEGII DIDACTICE:
Metode și procedee: conversația, explicația, demonstrația, exercițiul, jocul didactic.
Mijloace de învățământ:panou de prezență, calendarul naturii, fișe de lucru, carioci, șervețele umede, tablă inteligentă, plastilină, planșete, jetoane cu cifre, cutie, cizmulțe, imagini cu bomboane, recompense.
Resurse:
- umane: educatoarea și grupa de preșcolari;
- spaţiale: sala de grupă
- temporale: 1zi

MODALITĂȚI DE EVALUARE: observarea coportamentului copiilor, analiza răspunsurilor și a produselor, aprecieri verbale, recompense.

DURATA: o zi

BIBLIOGRAFIE:
1.M.E.N. -Curriculum pentru educația timpurie, București, 2019
2.Laborator preșcolar, Ghid metodologic, Editura V& I Integral, București, 2009
3. S.Breben, E.Gongea, M.Fulga - „Metode interactive de grup”, Editura Arves, 2006;
4. Metode interactive de grup – Ghid metodic, Editura Arves, 2002

SCENARIUL ZILEI

Întâlnirea de dimineață: Ziua debutează cu intrarea preșcolarilor în sala de grupă, care se vor așeza pe scăunelele dispuse în formă de semicerc.

Salutul : -„Bună dimineața, copii!**“ Prezența:** „Cine lipsește astăzi?“

Calendarul naturii : Preșcolarii completează calendarul naturii cu ajutorul educatoarei, numind zilele săptămânii, lunile anului, anotimpul și starea vremii.

Tranziție : „Să cresc voinic!” - gimnastică de înviorare

Domeniul știință (Activitate matematică) “Ajută-l pe Moș Nicolae!”- joc didactic

Sarcina didactică: Să raporteze corect numărul la cantitate și invers, să precizeze vecinii numerelor, să formeze șirul crescător și descrescător în limitele 1-6.

Regulile jocului: Educatoarea, citește scrisoarea primită de la Moș Nicolae în care îi roagă pe copii să-l ajute să facă ordine în atelier. Educatoarea prezintă apoi un cufăr în care se află sarcinile pe care aceștia trebuie să le rezolve: vor așeza în cizmulițe tot atâtea bomboane cât indică cifra, vor număra bomboanele din cizmulițele fără cifră și vor atașa cifra corespunzătoare, vor preciza vecinii numerelor, iar pe sfoara magică vor așeza cizmulițele în șir crescător și descrescător în limitele 1-6. Jocul continuă până când fiecare copil participă la activitate.

Complicarea jocului: Educatoarea scoate două cizmulițe din șir, iar copiii identifică locul și vecinii numărului lipsă.

Elemente de joc: surpriza, mânuirea materialului, aplauze.

Tranziție:„Zborul fulgilor de nea!” – exerciții pentru încălzirea mâinilor

La centre se vor desfășura **activitățile liber alese** și **activitatea plastică** în centru **artă.**

Voi prezenta preșcolarilor centrele care vor fi deschise pentru activitate , materialele existente și care sunt obiectivele și regulile de la fiecare centru.

La centrul *ARTĂ* , se va desfășura activitatea de **Educație plastică,** unde preșcolarii vor modela prin mișcarea circulatorie a mâinii față de planșetă pentru a realiza bomboane sau nuielușe.

La centrul *CONSTRUCȚII*, preșcolarii vor construi prin alăturare și suprapunere „Fabrica de jucării”.

La centrul BIBLIOTECĂ , preșcolarii vor trasa cu carioca peste puncte pentru a realiza „Ghetuța”

Pe parcursul activității , educatoarea supraveghează și antrenează copiii în activitatea aleasă, oferă explicații suplimentare și sprijin, unde este cazul.

După ce au lucrat la toate centrele se face analiza lucrărilor realizate conform criteriile stabilite anterior.

Momentul de poveste. Preșcolarii vor viziona la tabla inteligentă „Legenda lui Moș Nicolae” **https://youtu.be/wyg2rc5gJxo**

Tranziție:„Hai să dăruim!” (o îmbrățișare)- joc de socializare

În ultima parte a activității, copii vor interpreta colinde tradiționale.

La final, educatoarea face aprecieri și recomandări pe baza activității lor și a produselor realizate, copiii fiind recompensați.

PROIECT DIDACTIC PENTRU

JOCURI ȘI ACTIVITĂȚI LIBER ALESE (ALA)

Prof. educație timpurie Burdujoc Roxana

Grădinița cu Program Prelungit „Prichindel” Suceava

Nivel/Grupa: nivel I/Grupa mijlocie
Tema anuală de studiu: „Cum este, a fost și va fi aici pe Pământ?”
Tema săptămânii: „Sărbători în orașul meu”
Tipul de activitate de învățare: jocuri și activități liber alese
Tema activității: „În așteptarea Moșului Nicolae”

288. Centrul **Nisip și apă** – *„Cadoul colorat”* - exercițiu practic–manipulativ
289. Centrul **Arte** – *„Barba colorată a moșului”*- înșirare
    - *„Coasem șosetuțele”*- coasere
    - *„Chipul Moșului Nicolae”*- pictură
290. Centrul **Știință** – *„Cadourile potrivite”*- joc de umbre

Mijloc de realizare: exercițiu practic–manipulativ (NA), înșirare, coasere, pictură (A), joc de umbre (Ș)
Scopul activității: Valorificarea cunoștințelor referitoare la sărbătoarea Sfântului Nicolae și a deprinderilor însușite anterior în vederea realizării temei propuse, prin activități specifice centrelor de interes.
Obiective operaționale:

291. O1 – să denumească materialele și instrumentele de lucru specifice centrelor de interes deschise;
292. O2 – să execute corect mișcările de trecere a acului prin găurile șablonului;
293. O3 – să înșiruiască elementele decorative (mărgele) pentru a realiza barba moșului;
294. O4 – să manipuleze nisipul colorat umplând orificiile șablonului-cadou, după criteriul culoare;
295. O5 – să picteze folosind tehnicile estompare și ștampilare cu tubul de carton;
296. O6 – să potrivească jucăria decupată în conturul corespunzător, recunoscând urmbra potrivită.

Valoarea promovată: bunătatea
Strategii didactice:

297. **Metode și procedee**: conversația, explicația, observația, demonstrația, exercițiul;
298. **Resurse materiale:** kit-uri de cusut reprezentând șosete, ac de plastic, ață plușată, șablon reprezentând fața Moșului Nicolae, sârmă plușată, mărgele, șablon reprezentând un cadou, carton colorat, nisip colorat, lopățele de lemn, lipici, șabloane cadouri, șabloane jucării, șevalete pentru pictură, estompe, tuburi de carton, tempera.
299. **Forme de organizare:** frontal, individual, pe grupuri.

Durata: 30 minute

Nr Crt.	Etapele activităţii	Conţinut ştiinţific	Strategii didactice		Evaluare/Metode şi indicatori
			Metode şi procedee	Mijloace de învăţământ	
1.	**Captarea atenţiei**	Discuțiile pe baza legendei Sfântului Nicolae îi orientează pe copii spre elementul surpriză (materialele de lucru) având menirea de a le crea o stare afectivă prin noutatea situației și trezirea interesului pentru descoperirea ofertei de lucru. Repartizarea copiilor pe centre de interes se realizează prin asocierea ecusonului din piept.	Conversaţia Explicaţia	Ecusoane Materiale pentru cele 3 centre de interes Stickere	
2.	**Anunțarea scopului şi a obiectivelor**	Se comunică tema şi obiectivele ce urmează a fi realizate pe parcursul activităţii sub forma unor formulări accesibile care să le trezească interesul copiilor pentru activitate.	Conversația Explicația		
3.	**Prezentarea conţinutului şi dirijarea învăţării**	Se prezintă oferta de lucru la centrele deschise: - Transferul secvențial de cunoștințe, priceperi și deprinderi, pentru rezolvarea unor situații problemă, prin antrenarea copiilor în experiențe noi, la centrele de interes deschise: Nisip și apă, Arte, Știință. **<u>Centrul Nisip și apă</u>** **<u>1. Cadoul colorat - exerciţiu practic–manipulativ</u>**	Explicația Exercițiul practic-manipulativ Înșirarea Coaserea	Materiale pentru cele 3 centre de interes Ladă senzorială	**Proba practică:** manipularea nisipului colorat pentru a umple

		- să manipuleze nisipul colorat cu lopețele, umplând corect orificiile șablonului-cadou după criteriul culoare. **<u>Centrul Arte</u>** 1.**„Barba colorată a moșului” – înșirare** - exersarea abilităților de înșirare a elementelor decorative (mărgele), printr-o sârmă plușată. 2. „**Coasem șosetuțele” – coasere** **-** exersarea abilităților motrice fine de trecere corect a acului prin găurile șablonului. - respectarea pașilor și instrucțiunilor date pentru realizarea șosetuțelor. 3. **„Chipul Moșului Nicolae” – pictură** **-** Utilizarea corectă a tehnicilor de pictură învățate, exersând abilitățile practice de a picta și de a realiza lucrări cu aspect estetic plăcut. **<u>Centrul Știință:</u>** - potrivirea șablonului în conturul corespunzător, recunoscând umbra potrivită. Orientarea către centrele de interes se va realiza cu ajutorul ecusoanelor pe care copiii le au în piept, aceștia fiind îndrumați să asocieze simbolul purtat cu centrul potrivit. Cei care au chipul Moșului vor merge la centrul Arte. Cei care au ghetuțe vor merge	Conversaţia Explicaţia Demonstrația Pictura Joc de umbre	Nisip colorat Lopățele de lemn Șablon chipul Moșului Sârmă plușată Mărgele Kit-uri de cusut Șevalete pictură Tempera Estompe Tuburi de carton Jetoane reprezentând umbrele jucăriilor	orificiile șablonului-cadou. Proba practică: Înșirearea mărgelelor prin sârma plușată. Trecerea corectă a acului prin găurile șablonului Proba practică: Utilizarea corectă a tehnicilor de pictură **Proba practică:** Potrivirea jetonului în conturul corespunzător

		la centrul Joc de rol. Cei care au cadoul vor merge la centrul Științe.			
4.	**Obtinerea performanţei**	Realizarea corectă a sarcinilor de lucru la centrele de interes, atât individual cât și în grup, implicând copiii în utilizarea materialelor și instrumentelor specifice fiecărui centru. 300. Realizarea unor lucrări creative prin folosirea tehnicilor exersate, precum trecerea acului prin șablon, înșiruirea mărgelelor și decorarea prin mozaic cu orez colorat. 301. Realizarea compozițiilor picturale prin aplicarea tehnicilor de estompare și ștampilare cu tubul de carton, urmărind obținerea unor rezultate clare și bine conturate. 302. Realizarea potrivirilor corecte între jucăriile decupate și contururile corespunzătoare, formând un ansamblu complet și ordonat.	Munca independentă Conversaţia Exerciţiul	Materialele realizate de copii la centre;	Capacitatea de a duce la bun sfârşit toate sarcinile cerute
5.	**Evaluare**	Determinarea calităţii demersului realizat prin raportare la obiectivele anticipate şi la finalităţile obţinute. Antrenarea copiilor în autoevaluarea şi evaluarea rezultatelor activităţii desfăşurate.	Conversaţia evaluativă		

Bibliografie:

303. *** Curriculum pentru educația timpurie, aprobat prin OMEN nr.4694/ 2019;
304. Culea, L. (2008), „Activitatea integrată din grădiniţă. Ghid pentru cadrele didactice din învăţământul preuniversitar” , Editura Didactica Publishing House, Bucureşti;
305. Ezechil L., Păișl Lăzărescu M. (2002), „Laborator preșcolar – ghid metodologic. Ediția a II-a revizuită”, Editura V&I Integral, București;
306. Glava, A., Chiș O., Tătaru L. (2014), „Piramida cunoașterii: repere metodice în aplicarea curriculumului preșcolar”, Editura Diamant, Pitești.

Digital Footprint

Autor :Monica Petruța Arotăriței

Colegiul de Artă „Ciprian Porumbescu” Suceava

Titlu activitate: World Children’s Day/Digital Footprint

Profesor -

Școala-

Durata activitatii: 90 minute

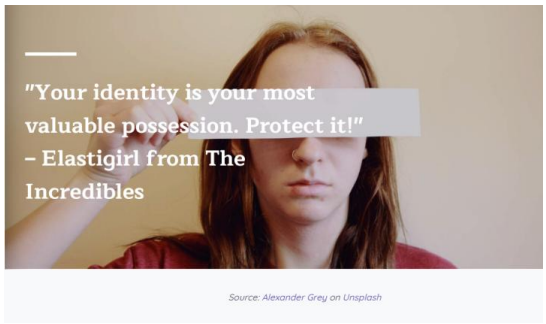
Concepte cheie din domeniul educației media: amprenta digitală

Concepte cheie din domeniul disciplinei: vocabular legat de media digitală și tehnologie

Tipul activității: generală/infuzare

Relevant pentru -amprenta digitală, social media, tehnologie (a se nota domeniul din Educația media și din disciplină - dacă este cazul)**:**

Clasa : IX

Obiective operaționale:

Obiective operaționale:

La finalul activității elevii vor ști:

a. să definească termenii de AMPRENTA DIGITALA ACTIVĂ și PASIVĂ

b. să identifice elemente diferite de media și mass-media unde se poate regăsi amprenta lor digitală;

c. să diferențieze între consumul de media pasiv și cel activ;

Timp alocat:90 minute

Tema (Ce?): AMPRENTA DIGITLĂ

Descriere (Cum?):

Implementare:

Această activitate poate a fost desfășurată în cadrul orei de limba engleză în data de 20 noiembrie când se sărbătorește Ziua Internațională a Drepturilor Copiilor.

EVOCARE (15 minute)

La începutul orei profesorul îi întreabă pe elevi dacă pot enumera câteva dintre drepturile pe care le au și insită asupra articolelor 8 (protecția identității) ,13 (libertatea de exprimare), 16 (protejarea vieii private) și17(accesul la informații adecvate),

Profesorul afișează următoarele aformații și le cele elevilor să decidă dacă ele sunt adevărate sau false.

Exercițiu 1- True or False?

307. All the children have the right to own a social media account.
308. Social media is one of the safest online environments.
309. Using social media, we no longer have a private life.
310. Everyone that uses social media becomes famous.
311. We have the right to express our opinions freely on the internet in blogs, posts, videos, etc.
312. We all have a digital footprint if we use the internet no matter the age, sex or nationality.

Reaizarea/ constituirea sensului (60 minute)

Plecând de la ultima afirmație de la exercițiul 1-(6) – "We all have a digital footprint if we use the internet no matter the age, sex or nationality "și de la Drepturile Copiilor (articolele mai sus menționate), profesorul le prezintă elevilor următoarele 2 situații

Exercitiul 2

Situation 1- Your teenage neighbour has created a fake social media account with your personal information, photos and address. On the first of April he invites all your classmates to a part at your house. He says that this is only a prank and that there is nothing to worry about.

Situation 2- George is a student at your school in the 10th grade. He loves technology and he has great digital skills. Everyone at school knows this. One day he decides to create a meme with Mr. Popescu's face. Mr. Popescu is his chemistry's teacher. He downloads a photo of Mr. Popescu from his social media account and creates the meme. He sends the meme to his desk mate, but in a few days, he discovers that the meme has become viral.

Profesorul îi roagă pe elevi să lucreze în grupe și să comenteze cele două situații. Grupa 1 și 3 discută despre Situația 1, iar grupele 2 și 4 -Situația 2 Elevii sunt rugați să se gândească dacă situațiile prentate pot fi reale, care sunt consecințele greșelilor ce sunt prezentate în cele doua situații. Elevii sunt rugați să prezinte soluții astfel încăt să nu se poata folosi informațiile private și să nu se creeze asemenea postări în mediul online.

Exercițiul 3 Elevii și profesorul urmăresc următorul videoclip- https://youtu.be/tiUYMcPAI84?si=oeKXR0FoyxDnhHeq . Elevii sunt rugați să răspundă la următoarele întrebări.

313. Accoring to the video- what is a digital footprint?
314. What examples of digital footprints are presented in the video?
315. How can you remove your digital footprint from the internet?

Elevii vizionează din nou videoclipul pentru a verifica răspunsurile și pentru a se pregăti pentru exercițul următor.

Elevii sunt rugați să își folosească telefoanele pentru a lua parte la activitate- joc Kahoot-

Exercițiul4-https://create.kahoot.it/share/digital-footprint/73c3ed16-57ad-4fda-ad0c-c11111f4fe7b

La finalul jocului elevii sunt întrebați dacă activitatea legată de jocul Kahoot le-a influențat amprenta digitală.

Exercitiul 5- Fill in the blanks

How do you ..... (1)when you share things online? What motivates you?

We post about .....(2) moments of our lives. Sometimes, we're feeling happy and want to ....(3) our happiness with our friends, and .....(4) times, we might be upset .....(5)something and want to let someone know. Remember: an inappropriate post sent out .....(6) an emotional moment can be screenshotted ..... (7) a complete stranger and might be searchable even 20 years .....(8) now!

Reflecție (25 minute):

La finalul orei se discută cu toată clasa informațiile prezentate. Elevii sunt rugați să își prezinte propria definiție a termenului de DIGITAL FOOTPRINT, să de exemple de activități care crează amprenta digitală activă și pasivă .

Exercițiul 6

316. **What is the definition of the digital footprint?**
317. **Can you name some activities related to your active and passive digital footprint?**
318. **What is oversharing on social media to you?**
319. **What new information did you find out today?**

Do you have family members that should be given advice on digital footprint? What would you advise them to do?

Exercitiul 7- Folosind un sablon dat de profesor elevii sunt rugati sa isi reconstitue amprenta digitala din ultimele 24 de ore.

ANEXE

Exercițiu 1- True or False?

1.All the children have the right to own a social media account.
2.Social media is one of the safest online environments.
3.Using social media we no longer have a private life.
4.Everyone that uses social media becomes famous.
5.We have the right to express our opinions freely on the internet in blogs, posts, videos, etc.
6.We all have a digital footprint if we use the internet no matter the age, sex or nationality.

Exercitiul 2

Situation 1- Your teenage neighbour has created a fake social media account with your personal information, photos and address. On the first of April he invites all your classmates to a part at your house. He says that this is only a prank and that there is nothing to worry about.

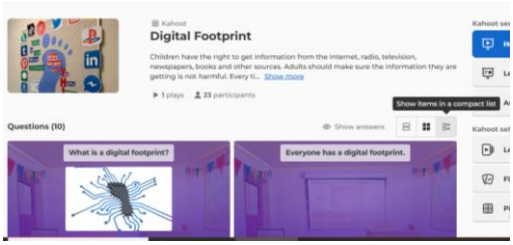
Situation 2- George is a student at your school in the 10th grade. He loves technology and he has great digital skills. Everyone at school knows this. One day he decides to create a meme with Mr. Popescu's face. Mr. Popescu is his chemistry's teacher. He downloads a photo of Mr. Popescu from his social media account and creates the meme. He sends the meme to his desk mate, but in a few hours he discovers that the meme has become viral.

Exercițiul 3 -https://youtu.be/tiUYMcPAI84?si=oeKXR0FoyxDnhHeq

1. Accoring to the video- what is a digital footprint?
2. What examples of digital footprints are presented in the video?

3. How can you remove your digital footprint from the internet?

Exercițiul 4- https://create.kahoot.it/share/digital-footprint/73c3ed16-57ad-4fda-ad0c-c11111f4fe7b

Exercitiul 5- Fill in the blanks

How do you ..... (1)when you share things online? What motivates you?

We post about .....(2) moments of our lives. Sometimes, we're feeling happy and want to ....(3) our happiness with our friends, and .....(4) times, we might be upset .....(5)something and want to let someone know.

Remember: an inappropriate post sent out .....(6) an emotional moment can be screenshotted ..... (7) a complete stranger and might be searchable even 20 years .....(8) now!

Exercițiul 6

1.What is the definition of the digital footprint?

2.Can you name some activities related to your active and passive digital footprint?

3. What is oversharing on social media to you?

4.What new information did you find out today?

5.Do you have family members that should be given advice on digital footprint? What would you advise them to do?

Exercitiul 7

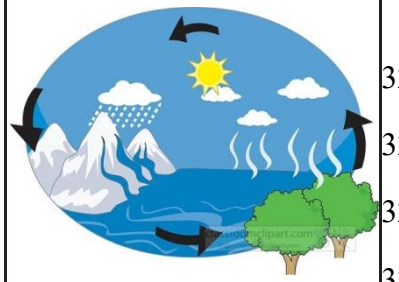
Planificare activități „Săptămâna verde„

Dumitru Oprea Maria

Școala Gimnazială Nr. 2 Padina

Perioada: 7-11 aprilie 2025

Clasa pregătitoare

Ziua/ Data	Denumirea activității	Modalități de realizare	Obiective urmărite	Responsabil activitate
LUNI, **7 aprilie** **8:00-9:50** **11:00 11:50**	**Apa,un element esențial al vieții** 	320. Video filmuleț educativ: Picătura Mira și prietenii râului https://www.youtube.com/watch?v=f-rHr74Dqv8 321. Circuitul apei în natură 322. Activitate practică: brățară „circuitul apei în natură„ 323. De ce avem nevoie de apă? –planșe 324. Economisește apa-labirint 325. Informații interesante despre apă 326. Pagini de colorat 327. Apa –prezentare power point	• să conștientizeze importanța apei în natură; • să-și formeze deprinderi de îngrijire și ocrotire a apei,în vederea educării unei atitudini pozitive față de aceasta. • identificarea materialelor	Dumitru Oprea Maria

		328. Apa-un element esențial al vieții https://www.youtube.com/watch?v=bRjmIW-YDoE	utilizate în cadrul experimentului; •realizarea experimentului în conformitate cu indicaţiile primite.	
MIERCURI,9 aprilie **8:00-11:50**	**Să protejăm natura** 	329. Material informativ 330. Imagini de colorat 331. Video ,,Suflet de copac,, , ,,Micii ecologiști,, 332. Activitate în natură: curățenie în curtea școlii, picnic • Plantare flori – Activitate practică • Video: Să protejăm natura https://www.youtube.com/watch?v=JWjWDTEsack • planșă : protejăm natura, planeta	• să manifeste atașament,dragoste și iubire față de plante și mediul natural în care trăiesc; • să identifice acțiunile benefice ale omului asupra mediului înconjurător; - să - și dezvolte interesul și responsabilitatea pentru menținerea unui mediu natural echilibrat, propice vieții.	Dumitru Oprea Maria

MARȚI, **8 aprilie** **8:00-9:50**	**Să reciclăm!** **Să recuperăm!** **Să refolosim!** 	- activitate de sortare,, Bun pentru Pământ/ Rău pentru Pământ” -imagini de colorat - joc reciclare wordwall https://wordwall.net/ro/resource/71437117/reciclare - vizionare filmuleț educativ: Povestea bidonului de plastic https://www.youtube.com/watch?v=GY3ssbnpcWY -Micii gardieni ai naturii https://www.youtube.com/watch?v=ERNAeY3gGfg	-Promovarea aplicării regulilor de colectare pentru hârtie, carton și metal; -Dezvoltarea spiritului de reciclare	Dumitru Oprea Maria
11:00-11:50	**Aer,soare și mișcare** 	333. Jocuri în aer liber : Păianjenul și musculițele, Țară,țară,vrem ostași!, Măr,banană,portocală, Statuile etc. 334. Ștafete 335. Cocursuri • Cântece,dansuri 1.	-încurajarea activităților sportive -dezvoltarea spiritului de echipă,a	Dumitru Oprea Maria

			competențelor de comunicare; -dezvoltarea armonioasă prin mișcare.	
JOI, **10 aprilie** **8:00-9:50**	**Vizionare filme** 	-film despre natura României -Vizionarea unui film documentar despre ecologizare: Micii ecologiști -imagini de colorat https://www.youtube.com/watch?v=FVeOt1e1AYk	- formarea şi consolidarea deprinderilor de citire/audiere, povestire, de formulare a unor întrebări pe marginea textului citit/audiat; - dezvoltarea abilităţilor de comunicare. -stimularea elevilor pentru citit.	Dumitru Oprea Maria

VINERI, **11 aprilie** **8:00-11:50**	**Verdele e sănătate** 	336. Activitate în natură: reflecții asupra săptămânii • Vizionarea unui film documentar despre ecologizare • Verde în farfurie: salată de legume • Pagini de colorat	-să identifice elemente din natură care au culoarea verde -promovarea sustenabilităţii prin alegerea unei vestimentaţii de culoare verde; - să identifice aportul de vitamine oferite de fructele și legumele verzi; - să precizeze regulile de igienă alimentară și să aplice corect normele igienico – sanitare.	Dumitru Oprea Maria

Întocmit:
Prof.înv.primar: Dumitru Oprea Maria

Sănătate, sport și voie bună!

Proiect educativ pentru dezvoltare durabilă prin activități sportive

în parteneriat cu Direcția Județeană pentru Sport și Tineret Olt

prof. Diaconu Maria Marilena / prof. Diaconu Valeria

Liceul Tehnologic ”Alexe Marin” Slatina, jud. Olt

TITLUL PROIECTULUI: ”Sănătate, sport și voie bună!”
DOMENIUL DE ACTIVITATE: Sport
INIŢIATORUL PROIECTULUI: Liceul Tehnologic ”Alexe Marin”
PARTENER: Direcția Județeană pentru Sport și Tineret Olt
LOC DE DESFĂŞURARE: Liceul Tehnologic ”Alexe Marin” Slatina
PERIOADA DERULĂRII PROIECTULUI: 15.12.2025 - 19.12.2025 **(Școala Altfel)**
GRUP ȚINTĂ: elevii claselor de la învățământ de zi (liceu și școală profesională) de la Liceul Tehnologic ”Alexe Marin” Slatina, județul Olt
ARGUMENT:
Educația formală și nonformală în învățământul preuniversitar se bazează pe descoperirea, orientarea, valorificarea aptitudinilor tinerilor din toate categoriile sociale și din toate mediile cu talent în educație fizică și sport.
Proiect educativ pentru dezvoltare durabilă prin activități sportive în parteneriat cu Direcția Județeană pentru Sport și Tineret Olt cu titlul ***“Sănătate, sport și voie bună!”*** urmărește organizarea și desfășurarea activităților care să valorizeze pasiunea elevilor pentru mișcare, joc și competiție.
SCOPUL PROIECTULUI:
Creșterea gradului de conștientizare privind importanța vieții active, a sportului, fortificarea organismului, întărirea sănătății, dezvoltarea trăsăturilor pozitive de caracter, a deprinderilor de comportare civilizată și a spiritului de fair-play într-o competiție sportivă.
OBIECTIVE:
337. Să asigurăm dezvoltarea fizică armonioasă prin educație fizică și practicarea sportului;
338. Să sporim capacitatea de efort a organismului, prin exersarea sistematică a funcțiilor vitale și de adaptare la mediul înconjurător;

339. Să valorificăm deprinderile și priceperile motrice însușite în orele de educație fizică într-o competiție;
340. Să formăm trăsături de character și dezvoltarea personalității, stimularea relațiilor întrecoechipieri, formarea spiritului de echipă, respectarea conducătorilor și a publicului.

REZULTATE AŞTEPTATE:

341. CALITATIV

342. dezvoltarea spiritului competițional la elevii de la clasele cu învățământ de zi (liceu și școală profesională) prin activități sportive organizate;
343. o mai bună legătură şcoală-comunitate;
344. o mai bună capacitate a școlilor de a elabora şi de a implementa proiecte şcolare educative;
345. dezvoltarea la profesori şi la elevi a unor competențe de comunicare, de colaborare directă, de lucru în grup, de a analiza o problemă din multiple perspective.

346. CANTITATIV

347. elevii participanți şi/sau beneficiari ai proiectului;
348. Diplome pentru locurile I, II, III

ORGANIZAREA PROIECTULUI

349. PARTICIPANŢI: elevii claselor de la învățământ de zi (liceu și școală profesională)

RESURSE:

350. UMANE: profesori și elevi, parteneri
351. MATERIALE: minge de volei, minge de fotbal, mingi de baschet, palete și mingi tenis de masă,corzi, fluier, teren fotbal, echipament

IMPLEMENTAREA PROIECTULUI:

1. Activități de informare a elevilor, părinților, comunității locale privind importanța unui stil de viață activ și sănătos prin practicarea sportului
2. Constituirea echipelor pe ramuri sportive
3. Desfășurarea probelor sportive la nivelul Liceului Tehnologic ”Alexe Marin” Slatina:
    1. Fotbal
    2. Tenis de masă
    3. Baschet
    4. Volei
    5. Șah

MONITORIZAREA ŞI EVALUAREA:

Monitorizarea derulării proiectului şi evaluarea va fi efectuată de cei doi parteneri din proiect.

DISEMINAREA:

Rezultatele proiectului şi experienţa pozitivă vor fi făcute cunoscute la nivelul liceului.

FINALIZAREA PROIECTULUI:

La încheierea proiectului va exista un moment special pentru festivitatea de premiere și cooptarea elevilor în echipele reprezentative ale Liceului Tehnologic ”Alexe Marin” Slatina, județul Olt, pentru anul școlar 2025 – 2026.

Lexia și grafia cuvintelor care conțin literele „î” si „â”

Goga Delia, Şcoala Gimnazială „Stroe S. Belloescu”

Data : 4 decembrie 2025
Clasa: a II- a
Propunător: Goga Delia
Aria curriculara : Terapii specifice şi de compensare
Disciplina : Terapia tulburărilor de limbaj
Diagnostic : Tulburări ale limbajului scris-citit
Subiectul activitatii: Lexia și grafia cuvintelor care conțin literele „î” si „â”
Scopul lectiei: Consolidarea priceperilor și deprinderilor de scriere și diferențiere corectă a cuvintelor și propozițiilor ce conțin literele „î” si „â”

Obiectiv de referinţă :

Formarea câmpului de citire şi realizarea unei scrieri corecte

Obiective operaţionale:

Pe parcursul activităţii terapeutice elevii vor fi capabili:

O1- Să execute exerciții motrice pentru relaxarea și pregătirea musculaturii mâinii în vederea actului grafic
O2- Să identifice corect literele „î” si „â” în silabe și cuvinte;
O3- Să identifice poziţia corectă a literelor „î” si „â” în cuvânt;(iniţială, mediană sau finală)
O4- Să despartă corect în silabe cuvintele ce conţin sunetele „î” si „â” şi să formuleze propoziţii cu ele
O5- Să aplice corect regula ortografică de scriere „î” şi „â” în contexte date
O6 - Să diferențeze corect literele „î” sau „â”

Obiectiv formativ terapeutic :

Pe parcursul activităţii terapeutice se va urmări:

- Dezvoltarea gândirii şi a limbajului.

Metode si procedee : exerciţiul, explicaţia, demonstraţia, imitaţia, verbalizarea, observaţia, descoperirea dirijată, repetiţia, comparaţia, analiza fonetică- analitico- sintetică.

Mijloace de invăţământ : oglinda logopedică, tabla, marker, jetoane cu imagini, tabla interactiva, jetoane cuvinte, fişe de lucru, instrumente de scris

Forme de organizare: frontal şi individual.

Locul desfăşurării activităţii: cabinetul de logopedie
Resurse umane: 2 copii
Resurse temporale: 45 minute

Material bibliografic :

Iolanda Mititiuc-,, Ghid practic pentru identificarea si terapia tulburarilor de limbaj, editura Cantes 1999 Iasi
Verza Emil, „Tratat de logopedie", Editura Fundaţiei Humanitas, Bucureşti, 2003
Vrăsmaş Ecaterina, Stănică Cornelia, „Terapia tulburărilor de limbaj – Intervenţii logopedice", Editura Didactică şi Pedagogică, Bucureşti, 1997
Webografie: http://twinkle.ro
https://www.cjrae-neamt.ro/resurse/utile/materiale-logopedie.html

Etapele activităţii	Activitatea profesorului	Activitatea elevului	Metode	Mijloace
Moment organizatoric	Pregăteste materialele necesare şi grupa pentru activitate. Creează o atmosferă prielnică desfăşurării activităţii.	Işi controlează şi coordonează comportamentul potrivit situaţiei.	Conversaţia	
Captarea atenţiei	Elevii vor primi câte un puzzle mic, iar asamblarea acestora se va transforma la final în litera « î » şi litera « â »	Elevii vor asambla mini-puzzle-urile primite şi vor citi ce a reieşit	Jocul didactic Descoperirea dirijată	Litere sub forma de puzzle Cutie
Anunţarea temei si prezentarea obiectivelor	Anunţă tema noii activităţi: « Lexia și grafia cuvintelor care conțin literele „î" si „â" Scriu la tablă titlul activităţii.	Elevii repetă titlul activităţii.	Conversaţia	Tabla magnetică marker

Desfăşurarea activităţii Terapia generală	Cere elevilor să execute o serie de exerciţii psihomotrice: -asezăm palmele pe masă şi ridicăm câte un deget, de la degetul mare la cel mic ; -scuturăm braţele; -închidem şi deschidem pumnii; -unim degetul mare cu celelalte degete;	Elevii execută după logoped. O1	Conversaţia, Imitaţia, Demonstratţia, Exerciţiul Analiza fonetica-analitico-sintetica Exerciţiul	Oglinda logopedică Fişă de lucru Instrumente de scris
Terapia specifică	Se împart fişe de lucru conținând următorul text : „Într-o dimineață de început de vară, împăratul a hotărât să plece într-o călătorie lângă un râu adânc. A înțeles că visul lui se împlinește în următoarele zile şi a devenit bucuros şi încântat peste măsură.” Se cere elevilor să identifice şi să încercuiască litera « î »cu verde şi litera « â » cu roz. Se dă o fişă de lucru cu 3 cuvinte (înghețată, învață, cântec, sâmbătă, hotărî , coborî) care conțin literele “â” si “î” , iar	Elevii citesc textul , identifica literele “â” si “î”, apoi le încercuiesc cu culoarea corespunzătoare. O2 Elevii despart în silabe corect cuvintele care conţin literele “â” si “î” şi precizează corect poziția acestora in cadrul cuvintelor. O3	Conversația euristică Exerciţiul Conversaţia	Jetoane cuvinte instrumente de scris Fişă de lucru Instrumente de scris

	elevii sunt rugați să le despartă în silabe, să precizeze unde se află sunetul “â” sau “î” şi ulterior să facă o propoziție cu acestea.	Elevii alcătuiesc propoziții cu aceste cuvinte . O4		Tabla Jetoane ilustrate Instrumente de scris
Obtinerea performanţei	Jocul „Coşul de gunoi al greşelilor” – aici li se cere elevilor să extragă câte un biletel pe care sunt scrise 2 variante ale aceluiaşi cuvânt, să identifice pe cea corectă şi apoi să taie/ să arunce la gunoi pe cea greşită: *mâncare/mîncare* *câine / cîine* *îmbrăcăminte /âmbrăcăminte* *România /Romînia* *Înalt /ânaltă* *A coborî/ a coborâ*	Elevii identifică varianta corecta a cuvântului , iar pe cealaltă o taie O5	Jocul didactic Exercitiul de clasificare Problematizarea Explicaţia	Fisa de lucru Instrumente de scris
Asigurarea retenţiei şi a transferului	Jocul „Aşează literele acasă”- Se împarte elevilor fişă de lucru pe care se află desenate 2 căsuțe „Î” şi „Â” şi o serie de cuvinte care contin â si î şi ei sunt rugați să le aşeze sub căsuța corespunzatoare sunetului conținut de acestea	Elevii clasifică in mod corect literele în căsuța corespunzătoare O6	Exerciţiul de asociere Jocul didactic	Fisa de lucru Buline cu scao
Incheierea activităţii	Face aprecieri asupra participării şi performanţei fiecarui elev in parte.	Ascultă aprecierile	Conversaţia	Mici recompense

Fişa de lucru nr. 1

Identificați şi încercuiți litera « î »cu verde şi litera « â » cu roz din textul următor:

Într-o dimineață de început de vară, împăratul a hotărât să plece într-o călătorie lângă un râu adânc. A înțeles că visul lui se împlinește în următoarele zile şi a devenit bucuros şi încântat peste măsură.

Fişa de lucru nr. 2

Se dau următoarele cuvinte : **înghețată, învață, sâmbătă, a hotărî, cântec, a coborî**. Despărțiți în silabe, precizați unde se afla sunetele « î » sau « â » în cadrul cuvintelor şi apoi faceți propoziții cu acestea.

Fişa de lucru nr 3

Alegeți forma corectă a cuvintelor de mai jos, tăiați-o pe cea greşită pt cuvintele de mai jos:

mâncare/mîncare

câine / cîine

Înalt /ânaltă

îmbrăcăminte /âmbrăcăminte

a coborî/ a coborâ

România /Romînia

Proiect didactic

Profesor: Vlăsceanu Florina, Liceul Teoretic „Iulia Zamfirescu”, Mioveni, județ Argeș

Data: 22.09.2025
Clasa: a V - a
Aria curriculară: Tehnologii
Disciplina: Informatică și TIC
Unitatea de învățare: Sisteme de operare
Subiectul lecţiei: Operații cu fișiere și dosare (foldere)
Tipul lecţiei: Comunicare şi însuşire de noi cunoştințe

COMPETENȚE GENERALE:
352. Utilizarea responsabilă și eficientă a tehnologiei informației și comunicațiilor

COMPETENȚE SPECIFICE:
1.2. Utilizarea eficientă a unor componente software

OBIECTIVE OPERAȚIONALE:
La finalul lecţiei, elevul va fi capabil
O1- să cunoască operațiile posibile cu fișiere sau dosare
O2- să aplice operațiile cu fișiere
O3- să identifice comenzile specifice fiecărei operații în parte
O4- să înţeleagă necesitatea organizării informațiilor personale în structuri de dosare

STRATEGIA DIDACTICĂ:
Metode și procedee didactice: conversaţia, explicaţia, expunere, descoperire

Mijloace de învățământ: calculatoare, fișa de lucru, caiete, manualul, videoproiector și Classroom

Forme de organizare a clasei: frontală, individuală

STRATEGIA DE EVALUARE: continuă

BIBLIOGRAFIE: Popa Daniel - Manual Informatică și TIC – clasa a 5-a, Ed. INTUITEXT

Secvenţele lecţiei	Timp alocat	Ob. op.	Activitatea profesorului	Activitatea elevilor	Strategia didactică					Evaluare[11]
					Metode	Mijloace de învățământ[12]	Forme de organizare a clasei			
							frontală	individu	grupe	
Moment organizatoric	3 min		Verificarea prezenţei Verificarea existenţei condiţiilor materiale necesare desfăşurării lecţiei	Îşi pregăteşte cele necesare lecţiei: -pregătește caietul	conversația	Catalog	X			
Reactualizarea cunoștințelor	3 min		Se realizează prin întrebări referitoare la noțiunile de fișier și director. - Ce este un fișier? - Din ce este alcătuit numele unui fișier? - Ce este un director? 353. Care este diferența dintre un fișier și director? 354. Cum se află dimensiunea unui fișier? 355. Cum se identifică discul logic?	Elevii răspund la întrebări	conversația			X		Conversația de verificare frontală

Secvenţele lecţiei	Timp alocat	Ob. op.	Activitatea profesorului	Activitatea elevilor	Strategia didactică					Evaluare[11]
					Metode	Mijloace de învățământ[12]	Forme de organizare a clasei			
							frontală	individu	grupe	
Enunțarea temei şi a obiectivelor	2 min		Lecţia de azi se numeşte **Operații cu fișiere și directoare.** Vom învăța: 356. Selectarea fișierelor și/sau directoarelor 357. Crearea unui nou director 358. Crearea unui nou fișier 359. Copierea de fișiere și/sau directoare 360. Mutarea de fișiere și/sau directoare 361. Redenumirea unui fișier/ director 362. Ștergere fișiere și/sau directoare 363. Crearea scurtăturilor 364. Arhivarea fișierelor/directoarelor	Elevii notează titlul lecţiei în caiete.	Conversația expunerea	tabla	X			
Dirijarea învățării	15 min.	**O1**	Se parcurg noile noțiuni. **1) Crearea unui dosar/fișier:** 365. Se deschide programul Windows Explorer 366. Se parcurge arborele de dosare până se ajunge la dosarul dorit şi se selectează	Elevii vor urmări lecția, explicațiile profesorului și vor lua notițe.	Expunerea explicația	Calculator Caiete Tabla	X			

Secvenţele lecţiei	Timp alocat	Ob. op.	Activitatea profesorului	Activitatea elevilor	Strategia didactică					Evaluare[11]
					Metode	Mijloace de învăţământ[12]	Forme de organizare a clasei			
							frontală	individu	grupe	
			367. Se creează noul dosar folosind opţiunile: 368. Clic dreapta în panoul de navigare → Nou →Folder sau 369. Din meniul contextual: Nou/ Folder 1. Noul dosar are implicit numele „New Folder” 2. Noul dosar apare în locaţia selectată 3. Pentru deschiderea dosarului creat se efectuează dublu clic pe numele acestuia 7) Crearea unui fişier este asemănătoare cu cea a unui dosar, cu deosebirea că după opţiunea „New” se alege tipul fişierului. Crearea unui fişier – exemplu **2-3) Copierea şi mutarea unui fişier/dosar** 370. Se deschide Windows Explorer			videoproiector				

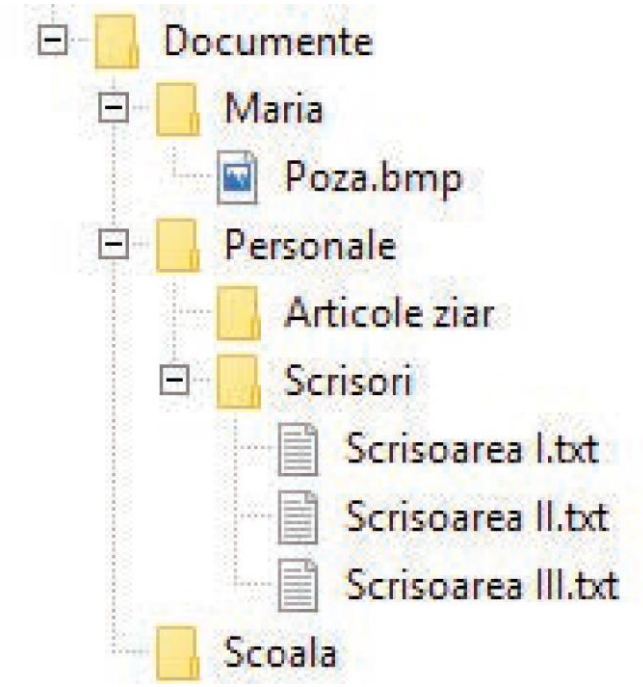
Secvenţele lecţiei	Timp alocat	Ob. op.	Activitatea profesorului	Activitatea elevilor	Strategia didactică					Evaluare[11]
					Metode	Mijloace de învăţământ[12]	Forme de organizare a clasei			
							frontală	individu	grupe	
			371. Se parcurge arborele de dosare până la locaţia dosarului de copiat 372. Se selectează dosarul (dosarele) 373. Se foloseşte opţiunea **Copy** din meniul Organize sau din meniu contextual 374. Se parcurge arborele de dosare până la noua locaţie 375. Se foloseşte opţiunea **Paste** din meniul Organize sau din meniu contextual 376. Se mai poate folosi şi tehnica drag and drop pentru copiere 377. Pentru mutare în loc de opţiunea **Copy** se foloseşte **Cut** Copiere/mutare dosar – exemplu **4) Ştergerea unui dosar** 378. Se deschide programul Windows Explorer 379. Se parcurge arborele de dosare până la locaţia dorită							

Secvenţele lecţiei	Timp alocat	Ob. op.	Activitatea profesorului	Activitatea elevilor	Strategia didactică					Evaluare[11]
					Metode	Mijloace de învățământ[12]	Forme de organizare a clasei			
							frontală	individu	grupe	
			380. Se selectează dosarul (dosarele) pentru ştergere 381. Se foloseşte: 1. tasta Delete 2. Opţiunea Delete din meniul Organize Opţiunea Delete din meniul contextual **5) Arhivarea unui fișier/director** 382. Se deschide windows explorer 383. Click dreapta pe numele fișierului/directorului se alege opțiunea Add to archive..., apoi se alege numele fișierului arhivă și locația în care se va salva. **6) Crearea unei scurtături pentru un fișier/director** 384. Se deschide Windows Explorer 385. Se efectuează click dreapta pe numele fișierului/directorului: 1. se alege opțiunea Create Shortcut (astfel se crează o scurtătură în același dosar cu fișierul de bază)								

Secvenţele lecţiei	Timp alocat	Ob. op.	Activitatea profesorului	Activitatea elevilor	Strategia didactică					Evaluare[11]
					Metode	Mijloace de învățământ[12]	Forme de organizare a clasei			
							frontală	individu	grupe	
			se alege Send To/Desktop (create Shortcut) (astfel se crează o scurtătură care va fi afișată pe Desktop)							
De la teorie la practică	15 min	O2 O3	Se prezintă fișa de lucru pentru fixarea cunoștințelor dobândite, se cere accesarea ei de pe Google Classroom **Fișă de lucru_Operații cu fișiere**	Își vor fixa noile informații primite prin rezolvarea cerințelor de pe fișa de lucru.	exercițiul	Calculator Classroom Anexa 1		X		portofoliu
Asigurarea feedback-ului	10 min	O4	Se verifică aplicațiile realizate de elevi.	Elevii prezintă modul de rezolvare a cerințelor din fișa de lucru	conversația			X		
Anunțarea temei	2 min		Se anunță tema: citirea notițelor și exersarea noțiunilor învățate Pentru realizarea temei elevii sunt îndrumați să utilizeze notițele din caiet și manual.	Notează tema.		caiete	X			

Anexa 1 - Fișa de lucru

Creaţi pe Desktop folderul **Aplicatii foldere.** În acest folder creaţi ierarhia de mai jos:

Efectuaţi următoarele operații:

- Creează în directorul *Scoala* subdirectoarele *Referate* și *Teme*.
- Copiază *Poza.bmp* din *Maria* în directorul *Teme*.
- Copiază directorul *Scrisori* în directorul *Referate*.
- Creează o scurtătură pe desktop pentru directorul *Articole ziar*.
- Mută *Scrisoarea I.txt* aflată în subdirectorul *Scrisori* a directorului *Referate*, în directorul *Teme*.
- Șterge *Scrisoarea II.txt* aflată în subdirectorul *Scrisori* a directorului *Referate*.
- Redenumește fișierul *Scrisoarea I.txt* în *Prima scrisoare.txt* aflat în directorul *Teme*.
- Determină care este dimensiunea directorului *Documente*. Scrieţi rezultatul în fişierul *Prima scrisoare.txt*
- Determină câte fișiere și directoare sunt în directorul *Scoala*. Scrieţi rezultatul în fişierul *Prima scrisoare.txt*
- Realizaţi setările necesare astfel încât să fie vizibile numele extensiilor fişierelor.
- Realizaţi setările necesare astfel încât să fie vizibilă ierarhia realizată. Realizaţi o captură de ecran în care este vizibil rezultatul şi plasaţi imaginea obţinută în fişierul Poza.bmp din directorul Teme.

Sursa: Manual ***Informatică și TIC – clasa a 5-a, Ed. INTUITEXT***

PROIECT DE ACTIVITATE INTEGRATĂ (RESURSE EDUCAȚIONALE DIGITALE)

LUMEA INSECTELOR

Profesor pentru educație timpurie: MOISE LUMINIȚA DANIELA

Unitatea de învățământ: GRĂDINIȚA CU PROGRAM NORMAL NR. 2 GUGEȘTI, VRANCEA

DATE GENERALE

Grupa: **Mare**

Data: _____

Tipul activității**: Integrată (DȘ-Cunoașterea mediului+ DOS-Domeniul Om și Societate-Activitate practică)**

Formadeorganizare**: Frontală, individual, pe grupe**

Durata**: 30-35 minute**

Tema săptămânii: **Insecte**

Titlul activității: **Lumea insectelor**

DȘ-**Să descoperim lumea minunată a insectelor-Observare cu suport intuitiv**

DOS-**Insecta mea preferată-Activitate practică (colaj)**

DOMENII DE DEZVOLTARE

C. CAPACITĂȚI ȘI ATITUDINI FAȚĂ DE ÎNVĂȚARE

D1-Curiozitate, interes și inițiativă în învățare;

D3-Activare și manifestare a potențialului creativ.

E. DEZVOLTAREA COGNITIVĂ ŞI CUNOAŞTEREA LUMII

D1-Relații, operații și deducții logice în mediul apropiat;

D3-Caracteristici structurale și funcționale ale lumii înconjurătoare.

COMPORTAMENTE VIZATE

2. Manifestă curiozitate şi interes pentru experimentarea și învățarea în situații noi;
3. Inițiază activități de învățare și interacțiuni cu copiii sau cu adulții din mediul apropiat;

3.1. Manifestă creativitate în activități diverse;

3.2. Demonstrează creativitate prin activități artistico-plastice, muzicale și practice, în conversații și povestiri creative;

1.2. Constată și descrie asemănarea sau deosebirea dintre două obiecte de același tip;

3.1. Sesizează detalii sau diferențe între obiecte, ființe, fenomene de care sunt interesați, atunci când le examinează;

3.2. Observă și înțeleg că ființele vii au nevoie de apă și hrană pentru a crește și a se dezvolta.

OBIECTIVE OPERAȚIONALE

O1.Să descrie ce văd într-o imagine cu insecte;
O2.Să identifice caracteristicile generale ale insectelor (părți componente);
O3. Să diferențieze insectele utile de cele dăunătoare;
O4. Să denumească corect câteva insecte prezentate (albină, fluture, țânțar etc.);
O5. Să utilizeze resurse digitale pentru a rezolva sarcini interactive;
O6. Să realizeze un colaj reprezentând insecta preferată, folosind materiale variate;
O7. Să răspundă corect la întrebări de tip „adevărat/fals” despre insect;
O8. Să exprime ceea ce i-a plăcut cel mai mult în cadrul activității.

STRATEGIA DIDACTICĂ

Metode și procedee didactice**: Conversația euristică, explicația, observația dirijată, învățarea prin descoperire, jocul didactic digital, lucrul, reflecția și autoevaluarea.**

Mijloace didactice:**Resurse digitale (prezentare Gamma, video educațional, joc Wordwall, Google Forms), materiale tradiționale (imagini cu insecte, cartonașe emoticon, hârtie colorată, lipici, creioane), dispozitive (videoproiector, tabletă/calculator).**

Forme de evaluare: **Observarea comportamentului și a implicării, evaluare orală, joc digital de verificare, turul galeriei, chestionar digital, autoevaluare prin exprimarea opiniei personale.**

BIBLIOGRAFIE

1.Bloom, B. S. (1968). Learning for mastery. Evaluation Comment, 1(2), 1–12.
2.Cerghit, I. (2006). Metode de învățământ. București: Editura Didactică și Pedagogică.
3.Cucoș, C. (2014). Pedagogie. Iași: Editura Polirom.
4.Stan, E. (2012). Didactica pentru învățământul preșcolar și primar. Iași: Polirom.
5.Wordwall.net. Recunoaște insecta.
6.YouTube. În lumea insectelor.
7. Tutorial video https://youtu.be/9C9nqLq1w9I?si=wvkWaL0W4yguvEXb
8.Chestionar Google Forms https://forms.gle/F57QLkHKwFD9f6pF9

Etapele activității	**Conținuturi**	**Strategii didactice**	**Resurse educaționale/didactice**	**Forme de organizare**	**Evaluare**
Captarea atenției	Proiectez o prezentare în aplicația Gamma cu diverse insecte.	Conversația, întrebări și răspunsuri	Prezentare Gamma https://gamma.app/docs/Lumea-Insectelor--clq9jdgjlezcbve	Frontal	Observarea comportamentului și a implicării
Anunțarea temei și obiectivelor	Voi prezenta tema și obiectivele activității: Lumea insectelor.	Explicația educatoarei	Vizualizarea titlului prezentării	Frontal	Observarea comportamentului și a implicării
Dirijarea învățării	Vom urmări un video educațional despre părțile corpului unei insect și vom descoperi insecte utile și dăunătoare.	Prezentare, discuții, brainstorming	Video educational https://youtu.be/X-X_5NTdR6c?si=7MOBvUM4MqslRvz_	Frontal Pe grupe	Evaluare orală
Consolidarea cunoștințelor	Vom juca un joc în aplicația Wordwall în cadrul căruia trebuie să denumim corect fiecare insectă.	Joc interactiv	Joc Wordwall https://wordwall.net/resource/92281368	Individual	Joc digital de verificare
Activitate practică (colaj)	Vom realiza un fluture/albină după indicațiile din tutorial și folosind materiale variate.	Activitate practică	Tutorial video https://youtu.be/9C9nqLq1w9I?si=wvkWaL0W4yguvEXb	Individual	Turul galeriei
Evaluare	Se va realiza folosind un formular google Forms. Copiii vor	Chestionar	Chestionar Google Forms https://forms.gle/F57QLkHKwFD9f6pF9	Individual	Autoevaluare

	răspunde la întrebări de tipul „adevărat/fals” despre insecte				
Feedback și încheiere	Copiii vor exprima ce le-a plăcut cel mai mult în activitate și vor primi câte un cartonaș cu o față zâmbitoare.	Discuții libere	Cartonașe emoticon	Frontal	Autoevaluare prin exprimarea opiniei personale

PROIECT DIDACTIC

Profesor Dinu Alexandra Şcoala Postlicelă FEG Piteşti

Data: ……
Școala/Postliceala: ……
Profesor: ……
Disciplina: Anatomie și fiziologie
Clasa: Postliceală sanitară, anul I
Unitatea de învățare: Aparatul locomotor
Tema lecției: Sistemul osos – structură, funcții și importanță în organism
Tipul lecției: Lecție teoretico-practică
Durata: 50 minute
Competențe generale
386. Înțelegerea structurii și funcțiilor sistemului osos în cadrul corpului uman
387. Aplicarea cunoștințelor anatomice în îngrijirea și prevenția afecțiunilor scheletului
Competențe specifice
388. Identificarea principalelor oase și regiuni ale scheletului uman
389. Explicarea funcțiilor sistemului osos în menținerea sănătății și mobilității pacientului
390. Aplicarea cunoștințelor despre sistemul osos în evaluarea stării clinice a pacienților
Obiective operaționale
La finalul lecției, elevii vor putea să:
391. O1: enumere principalele oase și regiuni ale scheletului uman;
392. O2: descrie structura internă și externă a unui os;
393. O3: explice funcțiile sistemului osos în sănătatea organismului;
394. O4: diferențieze tipurile de oase: lungi, scurte, plate, neregulate și sesamoide;
395. O5: identifice importanța prevenției afecțiunilor scheletului prin nutriție și exerciții fizice;
396. O6: aplice noțiuni anatomice în evaluarea posturii și mobilității pacienților.
Strategii didactice
Metode și procedee
397. explicația cu suport vizual și practică pe model de schelet
398. observația și demonstrația practică
399. discuții și studii de caz
400. lucrul individual și în grupuri
Mijloace didactice
401. model schelet uman complet
402. atlas de anatomie și manual postliceal
403. prezentare digitală (PowerPoint sau video)
404. fișe de lucru și diagrame schematice
Forme de organizare
405. activitate frontală
406. activitate practică pe grupuri
407. studiu de caz aplicat

Desfășurarea lecției

1. Moment organizatoric (2 min)

408. Salutul și prezentarea temei lecției
409. Verificarea prezenței
410. Pregătirea materialelor și a suportului vizual

2. Captarea atenției (5 min)

Profesorul prezintă imagini și modelul scheletului, întrebând:

411. „Care credeți că este cel mai mare os din corpul uman și ce rol are?”
412. „Cum poate afectarea scheletului sănătatea și mobilitatea pacientului?”

Se introduce tema lecției și relevanța acesteia în practica sanitară.

3. Anunțarea obiectivelor (3 min)

Se explică ce vor învăța elevii: identificarea oaselor, tipuri, funcții și aplicabilitatea în domeniul medical.

4. Predarea noilor cunoștințe (25 min)

Structura sistemului osos:

413. Scheletul adultului are aproximativ 206 oase, împărțite în: craniu, coloana vertebrală, coaste și stern, oasele membrelor superioare și inferioare.
414. Structura unui os: compact, spongios, periost, cavitate medulară, măduvă osoasă (roșie și galbenă).

Tipuri de oase:

415. Oase lungi: femur, humerus
416. Oase scurte: carpiene, tarsiene
417. Oase plate: craniu, scapulă
418. Oase neregulate: vertebre
419. Oase sesamoide: rotulă

Funcții esențiale:

420. Susținerea și menținerea formei corpului
421. Protecția organelor interne (ex. creier, inimă, plămâni)
422. Facilitarea mișcării împreună cu mușchii
423. Depozitarea mineralelor (calciu, fosfor)
424. Hematopoieza în măduva osoasă

Aplicații practice:

425. Evaluarea posturii pacientului
426. Observarea eventualelor deformări sau semne de osteoporoză
427. Înțelegerea importanței nutriției și a exercițiilor fizice pentru prevenția afecțiunilor scheletului

Elevii urmăresc explicațiile și participă la demonstrații pe modelul scheletului, evidențiind principalele oase și funcții.

5. Fixarea cunoștințelor (10 min)

428. Elevii răspund la întrebări ghidate:
    1. Care sunt tipurile de oase și exemplele lor?
    2. Ce rol are măduva osoasă?
    3. Cum afectează osteoporoza mobilitatea pacientului?
429. Completarea fișelor de lucru cu diagrame și etichetarea scheletului

6. Evaluarea (3 min)

430. Evaluare orală prin întrebări rapide
431. Verificarea fișelor de lucru și a observațiilor pe modelul scheletului

7. Tema pentru acasă (2 min)

432. Realizarea unui scurt referat despre prevenția afecțiunilor scheletului (alimentatie, exerciții fizice, poziție corectă)
433. Crearea unei diagrame schematice cu principalele oase și funcțiile lor

Bibliografie

434. Popescu, Claudia, Anatomia corpului uman pentru postliceală sanitară, Editura Corint, 2018
435. Berca, Mihai, Biologie și anatomie – manual pentru postliceală sanitară, Editura Didactică și Pedagogică, 2016
436. Cărăușu, Sorin, Didactica biologiei, Editura Clusium, 2008

PROIECT DIDACTIC

Prof. : STEFIUC DANIELA

Colegiul Economic ,, Virgil Madgearu,, Iasi

Modulul- Procese de bază în alimentatie
Clasa- a IX a
Tema : Caracteristicile constructive si functionale ale dotărilor din spatiile de productie
Lecția – Masina de curătat cartofi si rădăcinoase
Tipul lecției: Lecţie mixtă
Durata: 50 minute
Unitatea de rezultate ale învățării/ URÎ 6 - Realizarea proceselor de bază in alimentatie
Rezultate ale învățării codificate conform SPP

Cunoștințe	Abilități	Atitudini
6.1.1 6.1.2	6.2.1 6.2.2	6.3.1

Rezultate derivate ale învățării:

Competenţe derivate:

C 1 - Recunoasterea cerintelor pe care trebuie să le îndeplinească utilajele tehnologice
C 2- Identificarea principalelor utilaje folosite pentru prelucrarea primară
C 3- Prezentarea caracteristicilor constructive ale masinii de curătat cartofi si leguminoase
C 4- Descrierea modului de functionare a masinii de curăţat cartofi
C 5- Mentionarea măsurilor de protectie a muncii

Resurse procedurale:

- explicaţia, observația dirijată și independentă, descrierea, învățarea prin descoperire, demonstrația, conversaţia , aplicatii- word wall si learning appps, eseul de 5 minute.

Resurse materiale: - laptop, TV, telefoane, caiete, film didactic, fise lucru
Forme de organizare a activităţii elevilor: frontală, individuală
Forme de evaluare : orală, scrisă, observarea sistematică
Bibliografie

437. Brumar C, ș..a – Turism si alimentație – manual pentru clasa a IX a, Editura CD Press , Bucuresti, 2011
438. Jinga I., Istrate E. – Manual de pedagogie, Editura All, Bucuresti, 2006
439. Surse on-line

Desfăşurarea lecţiei

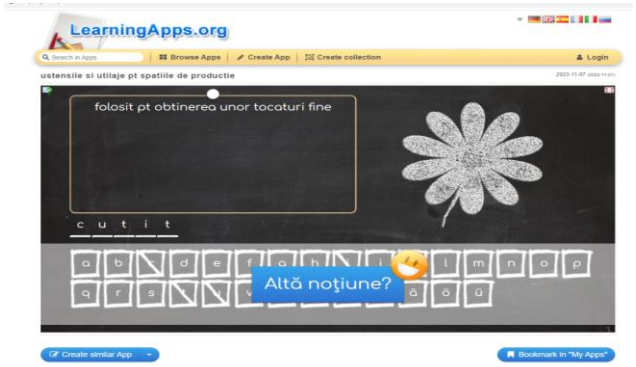
Momentele lecţiei/durata	**Comp**	**Activitatea profesorului**	**Activitatea elevului**	**Metode didactice**	**Mijloace de învăţământ**	**Forme de organizare**	**Forme de evaluare**
1	2	3	4	5	6		7
Moment organizatoric 1 min		- salută elevii - face prezenţa şi notează elevii absenţi - Pregătirea atmosferei de lucru necesare pentru începerea lecției	440. Elevii răspund la salut 441. Anunta elevii absenti –daca sunt 442. Pregătirea celor necesare pentru începerea lecției	Conversaţie		frontală	asigurarea unui climat socio-afectiv adecvat
Reactualizarea cunoștințelor dobândite 443. min		Verifica cunostintele privind utilajele si ustensilele specifice spatiilor de productie Prezinta pe ecranul TV un joc-spanzuratoarea , ii lasa pe elevi sa raspunda apoi verifica raspunsul impreuna	Elevii raspund la intrebari Raspund pe telefoanele lor si apoi privesc prezentarea raspunsurilor pe TV	conversatia aplicatia learning apps	Tv. Laptop. Telefoane https://learningapps.org/display?v=p7adx1s9k22	Frontala	Orala
Captarea atentiei 2 min		Prezinta la TV filmuletul didactic cu modul de curatare la masina de curatat cartofi	Urmaresc filmul	Observarea	Tv, laptop Film didactic https://www.youtube.com/watch?v=pAtOnaV3NWc	Frontala	capacitatea elevilor de înțelegere

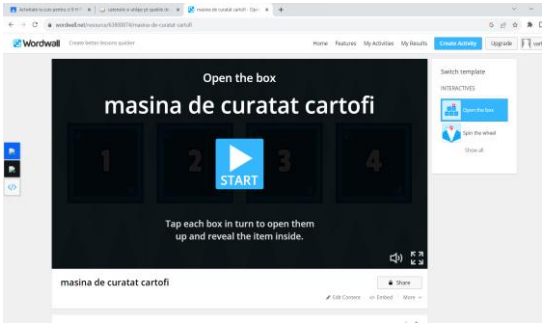
Anunțarea titlului lecției și precizarea obiectivelor 444. min		- Anunță si prezinta pe TV titlul lecției - precizează apoi competentele ce trebuiesc atinse la sfarsitul lectiei	Asculta si notează în caiete titlul lecţiei.	Conversatia	TV, laptop	frontala	capacitatea elevilor de înțelegere
Comunicarea noului conținut și dirijarea învățării 20 min	C 1-C 5	445. Prezintă elevilor cerintele pe care trebuie sa le indeplineasca utilajele tehnologice 446. Enumera principalele utilaje folosite pentru prelucrarea primara 447. Prezinta imaginea utilajului pt ca elevii sa observe partile componente 448. Prezinta filmul cu modul de functionare a masinii 449. Prezintă normele de protectie a muncii ce trebuie respectate pe timpul lucrului	Asculta si iau notite urmaresc imaginea si iau notite are loc o conversatie pe baza celor urmarite iau notite	Conversatia Observatia Observatia dirijata invatarea prin descoperire	TV, Laptop https://www.ggmgastro.com/ro-ro-ron/aparatura-de-bucatarie/masina-de-curatat-cartofi	Frontal	capacitatea elevilor de înțelegere

Fixarea cunoștințelor 4 min		-Profesorul pune cateva întrebări din lectie folosind jocul deschide cutia cu aplicatia word wall	Raspund la intrebari	Conversatia aplicatia word wall	https://wordwall.net/resource/63800874/masina-de-curatat-cartofi	Frontal	Orala
Realizarea feed-back-ului 6 min		- cere elevilor sa realizeze un eseu de 5 min	- realizeaza eseul - cere unor elevi sa citeasca eseul lor	eseul de 5 min	Fisa de lucru	Individual Frontal	Scrisa
Moment final 2 min		-Apreciază activitatea desfaşurată de elevi -Notează elevii pentru activitatea din timpul orei -Anunţă ca lectia va fi continuată ora urmatoare cu alte tipuri de utilaje	-Sunt atenţi la aprecierile profesorului si participa la notarea colegilor	Expunerea		Frontal	Aprecieri verbale

joc- spanzuratoarea cu ajutorul aplicatie learning apps

joc- word woll

LearningApps.org
Browse Apps
Create App
Create collection
Login
ustensile si utilaje pt spatiile de productie
folosit pt obtinerea unor tocaturi fine
c u t i t
Altă noţiune?
Create similar App
Bookmark in "My Apps"

Wordwall
Open the box
masina de curatat cartofi
1
2
START
3
4
Tap each box in turn to open them
up and reveal the item inside.
masina de curatat cartofi

Wordwall
0:30
Tap one to open
1
2
3
4
masina de curatat cartofi

Proiect educațional

VOICU ELENA-GABRIELA

PROIECT EDUCAȚIONAL
1 DECEMBRIE -
ZIUA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

Coordonator proiect: VOICU ELENA-GABRIELA
Grupa mică
DENUMIREA ACTIVITATII : 1 Decembrie – Ziua Naţională a României
APLICANTUL: Grădinița cu PN Nr. 3 Valea Părului
COORDONATOR: Prof. înv. preșc. VOICU ELENA-GABRIELA
ARGUMENT:

Ziua naţională este o zi deosebită pentru toţi românii, mai ales pentru că ea are o semnificaţie istorică deosebită. Unirea realizată în 1918 este una din cele mai mari realizări istorice ale poporului nostru. Insuflarea dragostei pentru strămoşii noştri, pentru trecutul istoric al poporului nostru, pentru realizările istorice şi culturale,

precum şi pentru personalităţile pe care le-a dat acest popor de la începuturile sale şi până azi, sunt doar câteva din subiectele pe care le abordăm cu ocazia acestui eveniment.

Încă de la grădiniţă copiii trebuie să afle despre istoria şi strămoşii noştri tot la fel cum este obligatoriu ca să-şi cunoască familia: părinţii, fraţii, bunicii, rudele mai apropiate sau mai îndepărtate.

Ziua Naţională este un bun prilej de a aborda astfel de subiecte pe teme de istorie, ocazie cu care insuflăm copiilor sentimente de dragoste şi respect pentru: limba română, ţara noastră, poporul român, strămoşii noştri, pentru obiceiurile şi tradiţiile strămoşeşti, pentru istoria şi eroii noştri, mândria că sunt descendenţii unor oameni curajoşi şi iubitori de neam şi ţară.

Grupul ţintă: preşcolarii grupei mici

OBIECTIVE:

-să cunoască evenimentul istoric sărbătorit;

-să manifeste afecţiune faţă de poporul nostru, limba română, strămoşii noştri;

-să utilizeze metode simple metode şi unelte simple în realizarea activităţii practice propuse;

-să intoneze imnul țării acompaniaţi de educatoare;

-să manifeste în timpul activităţilor atitudini de cooperare;

EVALUAREA PROIECTULUI : - realizarea unei expoziții cu lucrările copiilor, fotografii

RESURSE : a)UMANE : educatoare, copii .

b) MATERIALE : hârtie glasată, carton, culori, imagini, pastă de lipit.

CONŢINUTUL PROIECTULUI

NR. CRT.	TEMA ACTIVITĂŢII	LOCUL DESFĂŞURĂRII
1	-**1 Decembrie- ziua națională a României** – convorbire cu suport ilustrativ, prezentare ppt	Sala de grupă
2	-**Steagul tricolor** - confecționare -**Costumul popular** – fișă de lucru	Sala de grupă
3	-**Audiție muzicală – Deș**teaptă-te române, Cântece patriotice	Sala de grupă

Plan de evaluare la disciplina Limba și literatura română

Simu Georgeta,
prof. de Limba și literatura română,
Liceul Tehnologic Jidvei

A. ***Disciplina:*** Limba și literatura română
Clasa a V-a, Editura Art Klett
Unitatea de învățare II – *De-a ce mă joc*

Obiective specifice pentru unitatea "*De-a ce mă joc*" (cu accent pe textul narativ):
La sfârșitul acestei unități de învățare, elevul va fi capabil:

450. Să identifice elementele specifice textului narativ (personaje, acțiune/întâmplări, timp, spațiu) în schița "*Vizită*...", de I.L.Caragiale
451. Să formuleze ideile principale și secundare ale unui text narativ dat, referitor la tema jocului.
452. Să povestească, oral și în scris, întâmplări și experiențe personale legate de joc, respectând succesiunea logică a evenimentelor.
453. Să caracterizeze sumar personajele dintr-un text narativ, utilizând informații explicite și implicite, în special cele legate de rolul lor în joc.
454. Să exprime opinii și sentimente personale față de textele narative citite, raportându-se la tema jocului.

B. ***Tipul de evaluare:*** evaluarea formativă
C. ***Modalitatea de evaluare utilizată de către cadrul didactic***
Metodă: Joc didactic digital – *„Textul narativ/epic"*
Sarcina de evaluare:
Elevii vor rezolva un test digital de pe platforma **Wordwall**, care verifică înțelegerea structurii textului narativ și a trăsăturilor personajului din textele parcurse în unitatea de învățare (ex: „*Vizită...*", de I.L.Caragiale).

Testul conține 10 itemi de tip alegere multiplă:
1. Cine este autorul?
2. Cine este naratorul?
3. Care sunt momentele subiectului?
4. Ce înseamnă narator obiectiv?
5. Ce înseamnă narator subiectiv?
6. Ce cuprinde firul epic?
7. Cum pot fi personajele dintr-un text narativ?
8. Ce sunt personajele?
9. Ce înseamnă un text epic?
10. Pe ce se bazează textul epic?

Modalitate de utilizare:

455. Elevii accesează linkul jocului din Wordwall, postat pe platforma *Google Classroom*, secțiunea „Tema: *Joc de evaluare – De-a ce mă joc*?”
456. Fiecare elev parcurge jocul pe dispozitivul propriu (telefon/tabletă/calculator)
457. La final, elevii trimit un screenshot cu scorul obținut (sau completează un formular cu nota automată).

D. ***Instrumentul digital de evaluare utilizat***

Platforma: Wordwall

Tip de joc: „Test interactiv”

Mod de utilizare:

458. Elevii accesează jocul, îl parcurg individual.
459. Profesorul poate vedea progresul elevilor dacă folosește cont premium sau cere dovada scorului.
460. Jocul poate fi reluat pentru autoevaluare și recapitulare.

Link https://wordwall.net/ro/resource/20354838

E. ***Modalități de reflecție/ autoevaluare/ feedback***

1. Feedback digital oferit de profesor:

461. Prin *Google Classroom*, la trimiterea scorului: profesorul oferă un mesaj personalizat în funcție de scor (ex: „Văd că faci diferența dintre autorul și naratorul unui text. Mă bucur că ai înțeles ce înseamnă narator obiectiv și subiectiv. Încearcă să mai exersezi momentele subiectului!”).

2. Autoevaluare: Padlet

462. Elevii vor completa un mini-chestionar de reflecție despre joc:
    1. Ce itemi ți s-au părut dificili?
    2. Ai vrea să refaci testul pentru o notă mai bună?
    3. Ce ai învățat nou din acest joc?

Link https://padlet.com/georgetasimupd25/reflec-ie-post-joc-mcf43ixk0qhyj7zw

F. ***Modalități de monitorizare a progresului***

1. Digital:

463. Profesorul colectează scorurile din Wordwall (prin captură de ecran) și le compară cu o rubrică de progres individual.
464. Datele pot fi integrate într-un tabel Google Sheets, unde se marchează elevii care au nevoie de remediere.

2. Clasică:

465. Foaie de observație cu itemii pe care elevii i-au greșit – profesorul notează frecvența greșelilor pe teme (ex: confuzia între etapele momentelor subiectului).

G. ***Criterii de evaluare și indicatori de performanță***

Criterii de evaluare și indicatori de performanță – Rubrica Wordwall

Criterii	Nivel înalt (4p)	Nivel mediu (3p)	Nivel minim (2p)	Sub nivel (1p)
Răspunsuri corecte (procentual)	90–100% răspunsuri corecte	70–89% răspunsuri corecte	50–69% răspunsuri corecte	Sub 50% răspunsuri corecte
Timp de rezolvare (eficiență)	Finalizat în <10 minute, fără greșeli	Finalizat în 10–15 minute, cu puține greșeli	Finalizat în >15 minute, cu multe greșeli	Nu a finalizat jocul
Implicație (autoevaluare completă)	A completat formularul de reflecție integral	A completat parțial	A completat doar scorul	Nu a trimis reflecția

Proiect de activitate didactică

Bârgăoanu Mădălina Ștefania,Școala Gimnazială ,,Sfântul Ierarh Nicolae" Vlădești

Data: 14.11.2025
Clasa: pregătitoare
Profesor înv.primar: Bârgăoanu Mădălina Ștefania
Disciplina: Dezvoltare personală
Unitatea de învățare: Plecarea rățuștelor

Subiectul lecției: ”Comportamente adecvate și inadecvate”
Tipul lecției: dobândire de noi cunoștințe
Competenţe specifice:
Dezvoltare personală

2.1. Recunoaşterea emoţiilor de bază în situaţii simple, familiare
2.2. Identificarea regulilor de comunicare în activitatea şcolară.

Comunicare în limba română

1. Identificarea semnificaţiei unui mesaj scurt, pe teme familiare, rostit clar şi rar;
2. Identificarea unor informaţii variate dintr-un mesaj scurt, rostit clar şi rar;

2.2. Transmiterea unor informaţii referitoare la sine şi la universul apropiat, prin mesaje scurte;
2.3. Participarea cu interes la dialoguri scurte, în situaţii de comunicare uzuală;

Arte vizuale şi abilităţi practice

2.3. Realizarea de aplicaţii/compoziţii/obiecte/construcţii simple, pe baza interesului direct.

Obiective operaționale:
O1: să identifice comportamente adecvate/inadecvate având ca suport o resursă multimedia;
O2: să identifice comportamente adecvate/inadecvate prin raportare la exemple din viața reală;
O3: să menționeze modalități de corectare a comportamentelor indezirabile.
Strategia didactică:
Metode și procedee: explicația, conversația euristică, , activitate practică, joc didactic
Mijloace de învățământ:

Resurse materiale: videoclip educațional Youtube ,,Oița”**,** fișe de lucru preluate de pe www.twinkl.ro , foarfece, lipici, bandă adezivă

Resurse temporale: 35 minute; 10 minute- activitate în completare

umane: 10 elevi

Bibliografie:

466. *Programa școlară pentru disciplina DEZVOLTARE PERSONALĂ. Clasa pregătitoare, clasa I și clasa a II- a.* Ministerul Educației Naționale. București: 2013
467. https://www.youtube.com/watch?v=cpuECXNFWh4
468. https://www.twinkl.ro/resource/comportament-acceptat-si-neacceptat-activitate-de-sortare-ro-ala-1631387051

Desfășurarea activității

Nr. crt.	Eveniment didactic	O.op.	Conținut științific	Metode și procedee	Forme de organizare	Evaluare
1.	Moment organizatoric (3 min.)		Asigur climatul necesar desfășurării activității didactice prin: pregătirea materialelor necesare, împărțirea materialelor necesare copiilor, asigurarea liniștii în clasă etc.			
2.	Captarea atenției (5 min.)	O1	Voi derula la tabla smart pe site-ul Youtube filmulețul educațional ,,Oița".	Expunerea Conversația	frontală	
3.	Anunțarea temei și a obiectivelor (1 min.)		Anunț tema activității din ora respective pornind de la momentul anterior. 469. Astăzi, vom învăța și vom discuta despre comportamente – potrivite sau nepotrivite- față de noi sau față de cei din jurul nostru.	Expunerea	frontală	
4.	Dirijarea învățării (5 min.)	O1 O2 O3 O4 O5 O6	Vom purta o discuție pe baza filmulețului vizionat; scot în evidență atitudinea oiței față de sine însești, dar și a celor din jur față de ea. Îi mai întreb pe copii ce desene animate am vizionat recent, desene în care personajul principal s-a simțit marginalizat, ceilalți au râs de el și l-au considerat urât. (,,Rățușca cea urâtă"). 470. Ce părere aveți despre comportamentele personajelor? 471. Ce e potrivit/ce nu este potrivit? 472. Voi cum v-ați fi simțit? 473. Ce ați fi făcut voi?	Expunerea Conversația euristică	Frontală	

5.	Obținerea performanței (20 min.)		În prima parte, le voi înmâna copiilor fișe de lucru- câte 3 fișe la o echipă de 3 elevi. Aceștia vor decupa și vor lipi imaginile cu comportamente pe fișe cu titlul „Așa da/Așa nu.” În a doua parte desfășurăm împreună jocul didactic „Comportamente pozitive sau negative (+, -)”. Am lipit pe podea, în mijlocul sălii de clasă o bandă adezivă. Pe o parte voi pune un carton A4 cu imaginea unei rațe fericite, iar de cealaltă parte imaginea unei rațe triste. Le voi citi/spune copiilor diverse situații din viața reală. Exemplu: lovesc un coleg de bancă Dacă comportamentul este unul negative, elevii se vor poziționa după linie, în dreptul raței triste. Se procedează așa până la finalul activității, în funcție de exemplele date.	Explicația Exercițiul în grup-activitate practică Joc didactic		Aprecieri verbale Observarea sistematică
6.	Activitate în completare (10 min.)		Elevii colorează o imagine care înfățișează personajul din desene animate Donald Duck. Aceștia vor mai desfășura jocuri la alegere.			
7.	Aprecieri . Încheierea activității (2 min)		Voi face aprecieri referitoare la activitatea desfășurată după care voi menționa încheierea activității și luarea pauzei.			Aprecieri globale și individuale

Operarea cu elemente de scris-citit și limbaj muzical

prof. dr. Moldovan Maria, Liceul de Artă, Sibiu

PROIECT DIDACTIC
Disciplina: Educație muzicală
Clasa: a V-a
Durata: 45 minute
Unitatea de învățare: Cânt vocal și instrumental
Tema lecției: Primele exerciții la blockflöte
Tipul lecției: Lecție de formare de priceperi și deprinderi (cânt instrumental)
Locul în unitatea de învățare: una dintre primele lecții de inițiere în cântul instrumental (blockflöte).

1. Referințe curriculare

Programa școlară pentru disciplina Educație muzicală, clasele V-VIII (2017)

Competențe generale:

474. Exprimarea unor idei, sentimente, atitudini, prin interpretarea unor lucrări muzicale.
475. Operarea cu elemente de scris-citit și limbaj muzical.
476. Aprecierea lucrărilor muzicale, inclusiv a conținutului lor afectiv, atitudinal și ideatic.

Competențe specifice vizate (clasa a V-a):

477. 1.1. Interpretarea vocală a unor piese monodice.
478. 1.2. Interpretarea unor fragmente simple instrumentale (instrumente de suflat, coarde, claviaturi, percuție).
479. 2.1. Utilizarea notației înălțimilor sunetelor în lecturarea unor piese în Do major.
480. 2.2. Utilizarea notației duratelor (note și pauze) în fragmente muzicale simple (2/4).

2. Obiective operaționale (la sfârșitul lecției, elevul va fi capabil)

O1. Să adopte corect poziția corpului și a blockflötei în timpul cântului.
O2. Să emită sunete curate (si–la-sol) la blockflöte, respectând indicațiile profesorului.
O3. Să redea corect un model ritmic simplu (pătrimi și optimi) prin bătăi din palme și pe instrument.
O4. Să interpreteze un scurt fragment melodic, la blockflöte, în ansamblu de clasă.
O5. Să respecte indicațiile de respirație și de intrare în ansamblu (la semnul profesorului).
O6. Să formuleze, oral, cel puțin o observație despre dificultățile sau reușitele propriei interpretări

3. Conținuturi

Din programa pentru clasa a V-a:

481. **Cânt vocal și instrumental**
    1. Respirație, emisie vocală (scurt exercițiu vocal de încălzire)
    2. Elemente de tehnică instrumentală – emisie, intonație (blockflöte: poziție, degete, atac)
482. **Elemente de limbaj muzical**
    1. Portativ, cheia sol (recapitulare)
    2. Notația înălțimilor de note în cheia sol (si–la-sol și do2)
    3. Notația duratelor (pătrime, doime) în măsura de 2/4

483. **Sugestie de repertoriu**

1. Exercițiu melodic foarte scurt pe sunetele si–la-sol și do2
2. o mică melodie creată de profesor cu aceste 4 note în 2/4 măsuri)
3. o piesă folclorică, repetitivă, învățată pe secțiuni.

4. Strategii didactice

484. **Metode:** conversația, demonstrația, imitația, exersarea, joc muzical, lucrul frontal și pe grupe.
485. **Mijloace de învățământ:** blockflöte (flaut dulce) partitură simplă (smartboard / fișă), dacă este disponibil, boxă (pentru audio), tablă,
486. **Forme de organizare:** frontal, pe grupe mici, individual (la verificare / evaluare formativă).

5. Desfășurarea lecției

5.1. Moment organizatoric (2–3 min)

487. Salutul, verificarea prezenței.
488. Organizarea elevilor: copii se așază astfel încât profesorul să poată observa poziția mâinilor și a coloanei.

5.2. Captarea atenției (3–4 min)

489. Întrebare-cheie: „Știați că instrumentele de suflat, inclusiv blockflöte, se folosesc pentru a exersa respirația și coordonarea creier–mână?”
490. Se prezintă pe scurt instrumentul blockflöta: (instrument de suflat din lemn/plastic), folosire în muzică veche și modernă.
491. Se demonstrează un scurt fragment la blockflöte (profesorul).

5.3. Anunțarea temei și a obiectivelor (2 min)

492. Profesorul anunță tema: „Astăzi învățăm primele sunete la blockflöte și cântăm împreună o scurtă melodie folclorică.
493. Se formulează, pe scurt și pe înțelesul elevilor, ce vor putea face la final (emiterea unor sunete curate, recunoașterea și execuția unui mic fragment).

5.4. Reactualizarea cunoștințelor (5 min)

494. Reamintirea notelor si–la-sol și do2 pe portativ, în cheia sol (la tablă).
495. Joc ritmic: elevii bat din palme modele simple în 2/4 (ex.: ♩ ♩ ♩ ♩ ; ♩ ♪♪ ♩ ; ♩ ♩ ♪♪ ♩).
496. Observare rapidă: câțiva elevi notează ritmul la tablă, restul clasei verifică.

5.5. Dirijarea învățării (activitatea principală) (20 min)

Etapa 1 – Poziția și respirația (5 min)

497. Demonstrarea poziției corecte a corpului (șezând/drept), a modului de ținere a blockflötei (mâna stângă sus, mâna dreaptă jos, degetele ușor curbate).
498. Exercițiu de respirație: inspir pe nas, expir prelung „fără sunet”, apoi cu sunet de aer în blockflöte.
499. Atenționarea asupra presiunii aerului (nu foarte puternic, pentru a evita sunetul strident).

Etapa 2 – Primele sunete (6 min)

500. Profesorul prezintă pe rând digitațiile pentru si–la-sol și do2.
501. Elevii repetă succesiv, după model:
    1. Si – Si-Si: do–do–do (pauză)
    2. Si – Si-Si (pauză) La – La–La– (pauză) Sol-Sol-Sol
    3. Sol-Sol-Sol – (pauză)- La – La–La– (pauză)- Si – Si-Si
502. Exerciții de ecou care reprezintă părți din melodia folclorică propusă sre învățare: profesorul cântă 2- 3–4 sunete, elevii imită (ex.: si–la-sol, sol-la-si, etc.).

Etapa 3 – Mic fragment melodic / joc muzical (9 min)

503. Se prezintă la tablă (sau pe fișă) o **prima secțiune a melodoeimelodie** (12 măsuri bazate pe repetiție, doar cu notele: si–la-sol cu pătrimi și doimi).
504. Pași:
    1. Elevii bat ritmul din palme și apoi solfegiază solfegiază notele (la–la sau numele notelor).
    2. Elevii cântă melodia vocal, pe numele notelor.
    3. Elevii cântă melodia la blockflöte, foarte lent, primul fragment
    4. Se crește treptat viteza până la un tempo moderat, menținând calitatea sunetului.
    5. Se procedează la fel cu cea de-a doua secțiune a melodiei
505. Organizare:
    1. întâi **frontal**, toată clasa;
    2. apoi pe **grupe** (fiecare grup cântă o dată, ceilalți ascultă și apreciază);
    3. la final, 2–3 **elevi individual**, pentru verificare formativă.

5.6. Fixarea și consolidarea (7–8 min)

506. Joc: „Întreabă instrumentul” – profesorul cântă un scurt pasaj din piesă, un elev răspunde printr-un alt motiv (folosind aceleași sunete si–la-sol și do).
507. Profesorul reamintește regulile esențiale (poziție, respirație liniștită, atenție la digitație).

5.7. Evaluarea

Tip: evaluare continuă și formativă, pe parcursul lecției.

Instrumente de evaluare: observația sistematică, fișă rapidă de observație (bifă pentru fiecare elev), feed-back oral imediat.

5.8. Tema pentru acasă (2 min)

508. Exercițiu practic: elevii vor exersa acasă fragmentul melodic învățat de 3–4 ori pe zi, câte 2–3 minute cu platforma https://www.cantacumine.ro/, unde pot accesa acompaniamentul instrumental al piesei.
509. Să audieze execuția model a piesei :
    https://www.turnulsfatului.ro/2024/12/20/elevii-de-la-regina-maria-si-liceul-de-arta-promoveaza-muzica-instrumentala-in-scolile-generale-profesor-bdquo-trebuie-sa-luptam-pentru-asta-rdquo-216550
    https://www.turnulsfatului.ro/2024/12/20/elevii-de-la-regina-maria-si-liceul-de-arta-promoveaza-muzica-instrumentala-in-scolile-generale-profesor-bdquo-trebuie-sa-luptam-pentru-asta-rdquo-216550

Proiect didactic

Indre Marina Mărioara , Școala Gimnazială Remetea Chioarului,
Jud.Maramureș

Data: 02.12.2025
Ora: 08.00 - 08.45
Unitatea Școlară: Școala Gimnazială Remetea Chioarului
Propunător: Prof.înv.primar Indre Marina
Aria curriculară: Limbă și comunicare
Disciplina: Limba și literatura română
Unitatea de învățare: Când mergem la colindat?
Subiectul : „Deșteaptă-te, române!” De Andrei Mureșanu
Tipul lecției: Consolidarea cunoștințelor
Durata: 45 minute
COMPETENȚE SPECIFICE:

1. Extragerea unor informaţii de detaliu dintr-un text informativ sau literar accesibil;

3.1. Extragerea unor informaţii de detaliu din texte informative sau literare;
3.2. Formularea unui răspuns emoţional faţă de textul literar citit

Obiective operaționale:
O1: să recitească poezia cu intonație și ritm adecvat.
O2: să explice pe înțelesul lor câteva cuvinte și expresii din poezie.
O3:să identifice ideea principală și emoțiile transmise.
O4:să completeze o fișă de lucru prin exerciții de înțelegere și vocabular.
O5:să transcrie corect și caligrafic primele 2 strofe.

STRATEGII DIDACTICE:
METODE ŞI PROCEDEE: lectura explicativă, conversaţia, observaţia, exerciţiul , harta poeziei.
RESURSE MATERIALE: manuale, caiete, fișe de lucru, bilețele, tabla , instrumente de scris, imnul.
FORME DE ORGANIZARE: frontală, individuală;
RESURSE TEMPORALE: 45 minute
FORME ŞI TEHNICI DE EVALUARE: observarea sistematică a comportamentului elevilor, aprecieri verbale, aprecieri generale, evaluarea continuă.

Desfășurarea lecției

A. Moment organizatoric
Salutul, asigur condițiile necesare unei bune desfășurări a lecției, stabilesc un climat de ordine și disciplină și pregătesc materialul didactic.
510. Reactualizarea cunoștințelor

Se verifică tema pentru acasă din punct de vedere cantitativ și calitativ prin citirea orală de către elevi. Solicit elevilor să-şi amintească despre ce text am discutat ora precedentă.

C. Captarea atenției

Discuție inițială pe baza țării noastre.
-În ce țară trăim?
-Care este capitala țării noastre?
-Care sunt culorile steagului ?
Se va continua cu audierea unui fragment din imn.

D.Anunţarea temei şi a obiectivelor

Anunț subiectul lecției și obiectivele într-un limbaj accesibil elevilor (Astăzi o să studiem în continuare poezia *Deșteaptă-te române* de Andrei Mureșanu și o să descoperim această mare sărbătoare care a fost marcată pe data de 1 Deecembrie).

Se notează titlul lecției atât pe tablă cât și în caiete.

E.Prezentarea optimă a conţinutului şi dirijarea învăţării

Se recitește poezia **„Deșteaptă-te române" de Andrei Mureșanu :**
511. în şoaptă
512. în lanț;

Se va realiza o discuției ghidată asupra conţinutul textului pentru verificarea conştientizării citirii:
-Câte versuri are prima strofă?
-În care strofă întâlnim expresia *să dăm dovezi în lume*?
-Cum explicația versul *"Viața-n libertate ori moarte strigă toți"*?
În continuare fiecare elev o să primească câte o fișă de lucru pe baza poeziei citite. (Anexa 1) .

F. Fixarea cunoştinţelor

Elevii o să primească versurile imnului pe bucățele și ei trebuie să vină în ordine și să le citească/așeze pe tablă.

G.Asigurarea retenției şi transferului

Se vor adresa câteva întrebări :
-Despre ce text liric am dicutat?
-Care este mesajul acestei poezi?
-Ce te-a impresionat?

H. Încheierea lecției

Recapitulare și temă pentru acasă: realizarea unui desen inspirat din poezie.
Fiecare elev va fi apreciat asupra modului de implicare.

PROIECT DE ACTIVITATE INTEGRATĂ

Profesor pentru educație timpurie Erofei Claudia-Aurelia

Grădiniţa cu PP Nr. 3- structură a Liceului Tehnologic Ion Mincu Tulcea

NIVEL II /GRUPA: mare
TEMA ANUALĂ: „CU CE ȘI CUM EXPRIMĂM CEEA CE SIMŢIM?”
TEMA SĂPTĂMÂNII: „În aşteptarea lui Moş Nicolae”
TEMA ACTIVITĂȚII: Moş Nicolae, prietenul copiilor
FORMA DE REALIZARE: Activitate integrată
TIPUL DE ACTIVITATE: Dezvoltare şi consolidare de cunoştinţe, priceperi şi deprinderi
ELEMENTE COMPONENTE ALE ACTIVITĂȚII INTEGRATE: ALA 1+DŞ+DOS+ALA 2
FORMA DE ORGANIZARE: frontal, pe grupuri mici şi individual
LOC DE DESFĂŞURARE: sala de grupă
DURATA: O zi
DIMENSIUNI ALE DEZVOLTĂRII:
-Ascultarea activă a mesajului pentru înțelegerea și receptarea lui (comunicare receptivă)
-Exprimarea orală a mesajului, a emoțiilor etc. (comunicare expresivă)
-Activare și manifestare a potențialului creativ
COMPORTAMENTE VIZATE:
- Demonstrează că înțeleg mesaje simple
-Participă la activitățile de grup și la activitățile de joc, în situații uzuale, în calitate de vorbitor
-Manifestă creativitate în activități diverse
-Demonstrează creativitate prin activități artistico-plastice, muzicale și practice, în conversații și povestiri creative
SCOP: Dezvoltarea capacităţilor de cunoaştere şi înţelegere a mediului înconjurător, a tradiţiilor şi obiceiurilor legate de sărbătorile de iarnă;

Consolidarea deprinderilor practice de lucru, valorificand cunoştintele însuşite despre tehnicile de lucru pentru realizarea unei teme la activitatea practică

Dezvoltarea imaginaţiei creatoare şi a simţului estetic.

DOMENII EXPERENŢIALE:
DŞ : „Povestea Sfântului Nicolae” (Ştiinţe)
DOS : „Ghetuţa lui Moş Nicolae” (Arte)
CENTRE DE ACTIVITATE (ALA 1)
Alfabetizare: „Mănuşa’’- decorare semne grafice
Construcții: „Căsuţa lui Moş Nicolae’’
ALA 2- „Traseul lui Moş Nicolae’’ (joc distractiv)

SCENARIUL ZILEI

ALA 1-ACTIVITĂŢI DE DEZVOLTARE PERSONALĂ:
ÎNTÂLNIREA DE DIMINEAŢĂ :

Obiective: Să se salute folosind formula de salut corespunzătoare;
Să împărtăşească cunoştinţe dobândite despre semnificaţia acestei sărbători;
Să completeze calendarul cu elemente corespunzătoare anotimpului iarna;
Să participe cu interes la jocul de grup;
Să se grupeze la centrele de activitate în funcţie de simbolul ales;
Cultivarea stării de bună dispoziţie şi curiozitate pentru activitatea zilei.

SALUTUL: Se va realiza prin folosirea unei formule de salut („Bună dimineaţa, copil frumos") şi printr-o strângere de mână.
Se face prezenţa, amintindu-se copiii absenţi din grupă.
Calendarul zilei: se lucrează pe panou, precizându-se ziua, luna, data, anotimpul, vremea (se aşază pe panou simbolurile corespunzătoare).
ÎMPĂRTĂŞIREA: unul sau doi copii vor împărtăşi grupului noutăti despre sărbătoarea ce se apropie.
ACTIVITATEA DE GRUP: Se desfăşoară jocul exerciţiu de imaginație „Dacă aş fi Moş Nicolae, aş aduce copiilor...", fiecare copil motivându-și răspunsul.
NOUTATEA ZILEI: Copiii sunt invitați să participe la pregătiri pentru sosirea lui Moş Nicolae.
Metode: jocul, exerciţiul, conversaţia, problematizarea
TRANZIŢIE: Deplasarea pe centre se face prin intermediul unor versuri recitative „Dragul meu Moș Nicolae,/ Vii la mine în odaie?/ Eu, să știi, m-am pregătit, Ghetele le-am lustruit,/ Uite-așa...."

Activităţi pe centre

1. Alfabetizare: „Mănuşa''(decorare semne grafice)
Obiective operaţionale:
Să identifice materialele puse la dispoziţie;
Să decoreze mănușa cu semne grafice variate;
Să respecte poziția corectă a corpului în timpul scrierii;
Să utilizeze corespunzător instrumentul de scris;
Să-și dezvolte coordonarea oculomotorie și mușchii mici ai mâinii;
OA: Cooperarea cu colegii manifestând îngăduință și toleranță
Metode: explicaţia, conversaţia, exerciţiul
Materiale folosite: fișe de lucru, creioane colorate, carioca
2. Constructii: „ Căsuţa lui Moş Nicolae''
Obiective operaţionale:
Să construiască din piese de lemn căsuţa lui Moş Nicolae;
Să-și exerseze deprinderea de utilizare a materialelor de construcție prin exerciții de transportare, alăturare, alternare și suprapunere de piese;
Să respecte reguli de bază în realizarea unei construcții pentru a avea stabilitate;
Să comunice verbal cu partenerii de joc;
OA: Exprimarea bucuriei privind rezultatele muncii lor
Metode: comunicarea, cooperarea, jocul
Mijloace: piese de lemn variate, ghetuțe.

ACTIVITATE INTEGRATĂ

TEMA ACTIVITĂŢII: „Moş Nicolae, prietenul copiilor”
DOMENII EXPERIENŢIALE: DŞ/DOS
MIJLOC DE REALIZARE: ACTIVITATE INTEGRATĂ (Lectura educatoarei/ confecţie)
SCOPURI: Dezvoltarea capacităţilor de cunoaştere şi înţelegere a mediului înconjurător, a tradiţiilor şi obiceiurilor legate de sărbătorile de iarnă;

Consolidarea deprinderilor practice de lucru valorificând cunoştinţele însuşite despre tehnicile de lucru pentru realizarea unei teme la activitatea practica

Dezvoltarea imaginaţiei creatoare şi a simţului estetic.

OBIECTIVE OPERAŢIONALE:
Să audieze cu atentie textul prezentat de educatoare;
Să realizeze conexiuni intre imaginile descoperite si lectura audiata;
Să coopereze în formularea intrebărilor și răspunsurilor;
Să selecteze materialul necesar realizării temei;
Să decoreze ghetuța cu elemente cât mai diversificate;
Să-și coordoneze mișcările oculo-motorii în vederea realizării temei;
Să-și dezvolte gustul estetic și atitudinea față de muncă.

STRATEGII DIDACTICE:
Metode şi procedee: conversaţia, explicaţia, problematizarea, demonstraţia, exerciţiul.
Mijloace didactice: planșe didactice, carton colorat, lipici, șnur colorat, elemente de iarnă (fulgi, steluțe, brăduți, paiete)
Forma de organizare: în grup şi individual
Loc de desfăşurare: Centrele de activitate: „Ştiinte”şi „Artă”

SCENARIUL ZILEI

Copiii se salută prin folosirea unei formule de salut alese de ei şi printr-o strângere de mână.
Se face prezenţa, amintindu-se copiii absenţi din grupă.
Calendarul zilei: se lucrează pe panou, precizându-se ziua, luna, data, anotimpul, vremea (se aşază pe panou simbolurile corespunzătoare).
Unul sau doi copii vor împărtăși grupului noutăţi despre sărbătoarea ce se apropie.
ACTIVITATEA DE GRUP: Se desfăşoară jocul exerciţiu de imaginație „Dacă aş fi Moş Nicolae, aş aduce copiilor...”, fiecare copil motivându-şi răspunsul.
NOUTATEA ZILEI: Copiii sunt invitați să faca pregătiri pentru sosirea moșului: unii vor realiza o ghetuță, alții vor audia Povestea Sfântului Nicolae, un grup va decora o mănușă cu semne grafice, un grup de copii va construi căsuța lui Moș Nicolae, iar la sfârșitul zilei vor parcurge un traseu cu obstacole, ajutându-l pe Moș Nicolae să ajungă mai ușor la ei.
Ca element de **tranzitie** se desfășoară jocul de mișcare pe versuri recitative, iar copiii se împart pe centre.
La **centrul *de Alfabetizare*** copiii vor decora o mănușă folosindu-se de semnele grafice însușite anterior.

La **centrul *de Constructii*** un grup de copii va realiza, lucrând împreunî o căsuță a Sfântului Nicolae, respectând reguli de bază în realizarea unei construcții pentru a avea stabilitate.
La **centrul de *Arte*** copiii se pregătesc de activitate prin exerciții de încălzire a mânuțelor, apoi aleg materialele adecvate realizării temei. Se verbalizeaza acțiunile desfășurate.
La **centrul de *Științe*** copiii vor audia Povestea Sfântului Nicolae, apoi se va fixa conținutul de idei al povestirii, precum și mesajul acesteia.
La evaluare copiii vor răspunde la diverse întrebări referitoare la Moș Nicolae. Se va folosi un joc Wordwall.

ALA2- „Traseul lui Moş Nicolae”
Obiective operaţionale:
Să respecte regulile jocului, parcurgând labirintul conform indicațiilor date;
Să execute mișcările cerute de sarcinile jocului;
Să participe cu plăcere și interes la jocul distractiv.
Cultivarea stării de bună dispoziție și bucurie în timpul jocului.

Metode şi procedee: jocul, conversaţia, explicaţia, demonstrația, exerciţiul.
Material didactic: cercuri, carton colorat, jaloane, ghetuțe.
Forma de organizare: în grup

Evaluarea zilei se realizează prin metoda **„Cipurile vorbitoare”.**
Copiii sunt aşezaţi pe covor. Fiecare copil primeşte câte o ghetuță care îi va permite să-și exprime dorințele legate de sosirea lui Moș Nicolae.

BIBLIOGRAFIE:

513. **CURRICULUM PENTRU EDUCAŢIA TIMPURIE, 2019**
514. Silvia Breban, Elena Gongea, Georgeta Ruiu, Mihaela Fulga- Metode interactive de grup - Editura Arves, 2006
515. K.A Hansen, R.K. Kaufman, K.B. Walsh, „Crearea claselor orientate după necesitățile copiilor”
516. „Sfântul ierarh Nicolae’’, Ed. Sf. Mina

PROIECT DIDACTIC

Prof. înv. primar Ilie Adina

Școala Gimnazială ”Victor Slăvescu”, Cotești, Vrancea

DATA : *03.12.2025*
UNITATEA DE ÎNVĂȚĂMÂNT : *Școala Gimnazială ‘’Victor Slăvescu’’ Cotești*
CLASA : *a II-a*
PROFESOR ÎNVĂȚĂMÂNT PRIMAR: *Ilie Adina*
ARIA CURRICULARĂ : *Arte. Tehnologii*
DISCIPLINA DE ÎNVĂȚĂMÂNT : *Arte vizuale și abilități practice*
UNITATEA TEMATICĂ : *În lumea confecțiilor și a jucăriilor*
TEMA LECȚIEI : *Ghetuța lui Moș Nicolae*
TIPUL LECȚIEI : *Transmitere și însușire de noi priceperi și deprinderi*
DURATA: *45 minute*

● **COMPETENȚE SPECIFICE**
AVAP: *2.3. Realizarea de produse utile și/sau estetice combinând materiale ușor de prelucrat și tehnici accesibile*
Obiective operaționale:
Pe parcursul și la sfârșitul lecției, toți elevii vor fi capabili:
AVAP:

- **O1 – să utilizeze cusutul ca tehnică de lucru**
- **O2 – să asambleze ghetuța conform indicațiilor**
- **O3 – să decoreze ghetuța în funcție de creativitatea fiecăruia**

● **STRATEGIA DIDACTICĂ :**
Metode și procedee : *conversația, explicația ,exercițiul, observația, demonstrația, turul galeriei*
Mijloace de învățământ : *tabla interactivă, ghetuțe-model, șablon ghetuțe, ace plastic, ață albă, decorațiuni diverse, vată*
Forme de organizare : *Frontal, individual*
Forme de evaluare: *observarea sistematică, aprecieri verbale*

BIBLIOGRAFIE :M.E.N. (2013). *Programa școlară pentru Arte vizuale și abilități practice clasa a II-a*. București: Anexa nr. 2 la Ordinul Ministrului Educaţiei Naţionale nr. 3418/19.03.2013.

ETAPELE LECȚIEI	OB. OP.	DESFĂȘURAREA LECȚIEI		STRATEGIA DIDACTICĂ			EVALUARE
		ACTIVITATEA PROPUNĂTOAREI	ACTIVITATEA ELEVILOR	METODE ȘI PROCEDEE	MIJLOACE DE ÎNVĂȚĂMÂNT	FORME DE ORGANIZARE	
1.MOMENT ORGANIZATORIC 1 minut		Asigur un climat favorabil pentru desfășurarea lecției.		Conversația		Frontal	Observarea sistematică
2. REACTUALIZAREA CUNOȘTINȚELOR 4 minute		Adresez elevilor câteva întrebări referitoare la sărbătoarea Sfântului Nicolae.	Elevii sunt atenți și răspund corect.	Conversația		Frontal	Aprecieri verbale
3.CAPTAREA ATENȚIEI **3 minute**		Le spun elevilor să fie atenți pentru că le voi citi o ghicitoare: *Cine pune darul său* *În ghetuțe la copii?* *Este Sfânt și este bun,* *Spune-i numele acum*.	Elevii sunt atenți și răspund correct.	Conversația	ghicitoare	Frontal	Observarea sistematică Aprecieri verbale

4. ANUNȚAREA TEMEI ȘI A OBIECTIVELOR 1 minut		Le spun elevilor că astăzi vom învăța cum să confecționăm o ghetuță, utilizând tehnica numită coasere.	Elevii ascultă cu atenție.	Conversația		Frontal	
5.DIRIJAREA LECȚIEI 30 minute	**O1** **O2** **O3**	Prezint elevilor ghetuțele-model. Le explic pașii pe care i-am urmat pentru a le realiza. Împart fiecărui elev materialele necesare pentru confecționarea ghetuței. Urez elevilor *Spor la lucru!,* iar pe fundal se vor auzi cântecele specifice Moșului Nicolae. Ofer ajutor elevilor care au nevoie.	Elevii sunt atenți . Elevii lucrează pentru a realiza ghetuța.	Conversația Explicația Demonstrația Exercițiul	Ghetuțe -model (Anexa 1) Șabloane ghetuțe Ace plastic Ață albă Decorațiuni pentru ghetuță	Frontal Individual	Observarea sistematică Aprecieri verbale
6.OBȚINEREA PERFOMANȚEI ȘI A FEEDBACKULUI 5 minute		Le spun elevilor că vom afișa la panou lucrările realizate și că vom analiza produsele finale.	Elevii sunt atenți și oferă diverse răspunsuri.	Conversația Turul Galeriei	Panou Lucrări elevi	Frontal Individual	Observarea sistematică Aprecieri verbale

7.ÎNCHEIEREA LECȚIEI 1 minut		Fac aprecieri verbale asupra modului în care au participat la lecție.		Conversația		Frontal	Aprecieri verbale

ANEXA 1

PROIECT DIDACTIC

Profesor educație timpurie: Cernătescu Larisa
Profesor educație timpurie: Necula Mihaela
Liceul de Arte Victor Giuleanu/Grădinița PP Nord 2,Rm. Vâlcea, Vâlcea

GRUPA: Mijlocie
TEMA ANUALĂ DE STUDIU: „CUM EXPRIMĂM CEEA CE SIMȚIM? ”
PROIECT TEMATIC: „Primavara, bine ai venit!”
TEMA SĂPTĂMÂNII: „MAMĂ DRAGĂ”
DOMENIUL EXPERIENȚIAL: Domeniul estetic și creativ
CATEGORIA DE ACTIVITATE: Activități artistico-plastice
TEMA ACTIVITĂȚII: „Portretul mamei mele”
TIPUL DE ACTIVITATE: Consolidare de priceperi și deprinderi
MIJLOC DE REALIZARE: Pictură
SCOPUL ACTIVITĂȚII: Consolidarea deprinderilor tehnice însușite anterior; dezvoltarea simțului estetic și al imaginației creatoare.
DOMENII ALE DEZVOLTĂRII: A.DEZVOLTAREA FIZICĂ, A SĂNĂTĂŢII ŞI IGIENEI PERSONALE;
C.CAPACITĂȚI ȘI ATITUDINI FAȚĂ DE ÎNVĂŢARE.
DIMENSIUNI ALE DEZVOLTĂRII: A.1.Motricitate grosieră și motricitate fină în contexte de viaţă familiare;
C.2. Finalizarea sarcinilor și a acțiunilor (persistență în activități);
C.3.Activare și manifestare a potențialului creativ.
COMPORTAMENTE VIZATE: A. 1.1 Își coordonează mușchii în desfășurarea unor activități diversificate, specifice vârstei;
A 1.2 Utilizează mâinile și degetele pentru realizarea de activităţi variate;
C.2.1 Realizează sarcinile de lucru cu consecvență;
C.3.1 Manifestă creativitate în activități diverse;
C.3.2 Demonstrează creativitate prin activități artistico-plastice, muzicale și practice, în conversații și povestiri creative.
OBIECTIVE OPERAȚIONALE:
517. COGNITIVE
O1: să denumească materialele puse la dispoziție
O2:să obțină efecte plastice, forme spontane și elaborate prin tehnici specifice picturii
O3: să compună în mod original și personal spațiul plastic
518. AFECTIVE
O3: să participe activ la activitatea didactică

519. PSIHOMOTORII

O4: să utilizeze corect instrumentele de lucru și materialele puse la dispoziție pentru realizarea temei date

O5: să execute corect exercițiile de încălzire a mușchilor fini ai mâinilor

O6: să păstreze locul pe scăunel, adoptând o poziție decentă și corectă

STRATEGII DIDACTICE:

520. **METODE ŞI PROCEDEE DIDACTICE:** conversația, explicația, demonstrația, exercițiul, observarea, expunerea, turul galeriei
521. **MIJLOACE DE INVĂȚĂMÂNT**: lucrare model, acuarele, pensule, hârtie A4
522. **FORME DE ORGANIZARE:** frontală, individuală

MANAGEMENTUL RESURSELOR ȘI TIMPULUI:

523. **RESURSE TEMPORALE**: 25 de minute
524. **RESURSE SPAȚIALE:** sala de grupă
525. **RESURSE MATERIALE:** lucrare model, acuarele, pensule, hârtie A4
526. **RESURSE UMANE:**
527. 23 de preșcolari

BIBLIOGRAFIE:

-https://www.edu.ro/sites/default/files/Curriculum%20ET_2019_aug.pdf

SCENARIU DIDACTIC

Etapele lecției	Conținutul științific	Strategii didactice			Evaluare
		Metode și procedee	Mijloace de învățământ	Forme de organizare	
1.Moment organizatoric	-asigurarea condițiilor optime necesare desfășurării activității; -pregătirea materialului didactic necesar; - asigurarea ordinii și disciplinei;	Conversația		Frontală	Evaluez deprinderea preșcolarilor de a se organiza în liniște și de a asculta.
2. Captarea atenției	Captarea atenției se va realiza prin introducerea elementului surpriză, o cutie ce conține o ghicitoare și un tablou pentru mama. Elevul practicat deschide cutia și le prezintă conținutul acesteia. „ Ne iubeste, ne rasfata, Zi de zi ne da povață Desigur,v-ați dat seama, Nu e alta decât...” (Mama)	Conversația Expunerea		Frontală	Observarea comportamentului preșcolarilor

3. Reactualizarea cunoștințelor	Reactualizarea cunoștințelor se va face prin intermediul unor întrebări scurte referitoare la tema din această săptămână: 528. Despre ce ați învățat în această săptămână? (R:Am învățat despre mama.) 529. Cum este mama voastră? (R: Mama mea este frumoasă, bună, etc.) 530. Ce sărbătorim pe 8 Martie? (R: Pe 8 Martie sărbătorim Ziua Mamei.)	Conversația		Frontală Individuală	Observarea comportamentului preșcolarilor
4. Anunțarea temei și a obiectivelor urmărite	Se enunță tema și obiectivele propuse într-o manieră accesibilă copiilor: "Astăzi vom realiza un tablou și anume, portretul mamei, prin tehnici specifice picturii."	Explicația Conversația		Frontală	Evaluez deprinderea preșcolarilor de a-și concentra atenția
5.Dirijarea învățării	a) Intuirea materialelor: Se intuiesc materialele: lucrare model, acuarele, pensule, hârtie A4. b) Explicarea si demonstrarea temei: Le voi explica copiilor tehnica de lucru pe care o vor folosi pentru a realiza tema propusă.	Conversația Explicația	lucrare model, acuarele, pensule, hârtie A4	Frontală Individuală	Capacitatea copiilor de a enumera materialele primite.

	După ce lucrarea model este expusă la vedere, preșcolarii vor trebui să realizeze portretul mamei utilizând materialele puse la dispoziție. Se demonstrează pașii de lucru, în ordinea în care au fost menționați. Lucrarea model va rămâne în câmpul vizual al copiilor până la terminarea activității. c) Exercitii pentru încălzirea muschilor mainii: Pentru a trece la executarea lucrărilor se va face mai întâi încălzirea mușchilor mâinii. 1- Cu coatele sprijinite de masă, închidem și deschidem pumnii; 2- Cu coatele sprijinite de masă, depărtăm și apropiem degetele; 3- Ploaia- atingerea mesei cu vârful degetelor imitând căderea stropilor de ploaie; 4- Tunetul- lovirea mesei cu pumnii, imitând sunetul tunetului. În timp ce preșcolarii lucrează, îi voi îndruma și urmări îndeaproape. Voi da explicațiile necesare, voi monitoriza activitatea și voi interveni dacă e cazul. De asemenea, voi avea grijă ca în	Demonstrația Exercițiul			Capacitatea copiilor de a reține etapele de lucru. Capacitatea copiilor de a executa corect exercițiile de încălzire a mușchilor mâinii. Capacitatea copiilor de a

	timpul activității copiii să aibă o poziție corespunzătoare.	Exercițiul			realiza lucrarea conform indicațiilor.
6. Obținerea performanței	După finalizarea lucrărilor se va realiza turul galeriei. Voi solicita preșcolarilor să evalueze lucrările colegilor ținân cont de următoarele criterii: • Acuratețe; • Corectitudine; • Grad de finalizare. Se reamintește titlul activității și se enunță sarcina didactică pe care au avut-o.	Conversația observarea, turul galeriei.		Frontală Individuală	Capacitatea copiilor de a aprecia lucrările realizate.
7.Evaluare	Se fac aprecieri verbale asupra răspunsurilor, a participării active și a comportamentului copiilor.	Conversația Explicația		Frontală Individuală	Orală
8.Încheierea activității	În încheierea activității copiii vor primi recompense (stikere).	Conversația		Frontal	Orală(analiza răspunsurilor și a comportamentului)

UNITATEA DE ÎNVĂȚĂMÂNT : GRĂDINIȚA CU PROGRAM NORMAL „ ZURLI `` - STRUCTURĂ A LICEULUI TEHNOLOGIC „ GHEORGHE DUCA `` - CONSTANȚA

INSPECȚIE CURENTĂ 1 PENTRU ACORDAREA GRADULUI DIDACTIC I

PROIECT DE ACTIVITATE INTEGRATĂ

„SURPRIZELE LUI MOȘ NICOLAE”

Profesor educație timpurie: RANETE AURELIA

Director, profesor : GOGU ELENA

Profesor metodist : GORPIN IRINA

ACTIVITATE INTEGRATĂ PE O ZI

„ SURPRIZELE LUI MOȘ NICOLAE”

DATA: 04.12.2025

UNITATEA DE ÎNVĂȚĂMÂNT : Grădinița cu Program Normal „ ZURLI”, Structură a Licelui Tehnologic „ Gheorghe Duca”

GRUPA : Mare „ BUBURUZELOR”

NIVEL : II
EDUCATOARE : RANETE AURELIA
TEMA ANUALĂ DE STUDIU : ” Cum exprimăm ceea ce simțim?”
TEMA PROIECTULUI TEMATIC : ” Emoția sărbătorilor de iarnă !”
TEMA SĂPTĂMÂNII : „ Bucuria generozității : împărtășind zâmbete și fapte bune”
TEMA ZILEI: “ Surprizele lui Moș Nicolae”
TIPUL DE ACTIVITATE: activitate integrată
TIPUL ACTIVITĂŢII: consolidare de cunoștințe, priceperi și deprinderi
CATEGORIA DE ACTIVITATE : Activitate integrată pe o zi : ADP + JALA1 + ADE + JALA2

SCOPUL ACTIVITĂȚII:
Consolidarea capacității de a despărți corect în silabe, de a identifica cu ce sunet începe cuvântul, de a formula propoziții; stimularea creativităţii, a inteligenţelor multiple, a lucrului în echipă, a cooperării şi toleranţei; dezvoltarea capacităţii de observare, descoperire, analiză şi sinteză.

ELEMENTE COMPONENTE ALE ACTIVITĂȚII INTEGRATE :

I. ACTIVITĂŢI DE DEZVOLTARE PERSONALĂ (ADP)
ÎNTÂLNIREA DE DIMINEAȚĂ: *„ În așteptarea lui Moș Nicolae!“*
***RUTINE*:** *„ Și eu pot fi Moș Nicolae“* (deprinderea de a dărui)
***TRANZIȚII* :** *„ Înviorarea”* – exerciții de înviorare
„ Mergi pe urme de ghetuțe” (joc imitativ)
„ Moș Nicolae ”(cântec), „Iarna a sosit în zori” (cântec)

II. JOCURI ŞI ACTIVITĂŢI ALESE (JALA 1)
- ***BIBLIOTECĂ : “ Barba lui Moș Nicolae” - antrenament grafic ;***

531. JOC DE ROL : „ Pregătim ghetuțele pentru Moș Nicolae” – activitate practic-gospodărească;

- ***ARTĂ : „ Luminăm drumul moșului”- pictură prin amprentare ;***
- ***ȘTIINȚĂ : ” Zăpada magică” - experiment .***

III. ACTIVITĂŢI PE DOMENII EXPERENŢIALE (ADE)
DLC+ DOS ***- „ Surprizele lui Moș Nicolae” (joc didactic și activitate practic-gospodărească – pregătim ghetuța pentru venirea lui Moș Nicolae)***

IV. JOCURI ŞI ACTIVITĂŢI RECREATIVE (JALA2)

- **Joc distractiv :** **„** Cursa ghetuțelor ”
- **Momentul surpriză** : „Moș Nicolae a venit !”

OBIECTIVE

532. Să traseze cu bețișorul, în făină, semnele grafice corespunzătoare imaginilor (BIBLIOTECĂ);
533. Să picteze, prin amprentare, firul cu becuri colorate (ARTĂ);
534. Să utilizeze materialele potrivite pentru a lustrui ghetuțele (JOC DE ROL) ;
535. Să realizeze din zăpada artificială acadele și bomboane (ȘTIINȚĂ);
536. Să alcătuiască propoziții cu cuvintele ghicite;
537. Să identifice sunetul inițial al cuvântului, dând exemple de cuvinte care încep cu același sunet;
538. Să despartă cuvintele în silabe, precizând și numărul lor;
539. Să identifice formele de singular și plural ale cuvintelor reprezentate de jetoane;
540. Să răspundă adecvat, sarcinilor indicate de roata interactivă;
541. Să realizeze aluatul urmând instrucțiunile de pe rețetă;
542. Să taie aluatul cu ajutorul formei de ghetută;
543. Să orneze într-un mod creativ și original fursecul „ghetuță”;
544. Să coreleze mișcările în funcție de sarcina jocului.

STRATEGII DIDACTICE:

Metode și procedee: conversaţia, exerciţiul, observaţia, mâna oarbă, explicaţia, demonstraţia, învăţarea prin descoperire, tabla interactivă, lucrul în echipă, expunerea, metoda R.A.I. , surpriza, problematizarea, brainstorming.

Mijloace și materiale: panoul „Întâlnirea de dimineață“, scrisoarea de la Moș Nicolae, ghetuța cu materiale, ecusoane, tăvițe cu făină, bețișoare, șervețele, perie, cremă pantofi, acuarele, bureți, apă, bicarbonat, amidon, lingurițe, boluri, jetoane cu diferite imagini, ingrediente pentru fursecuri, tablă magnetică, glazură colorată, ornament asortat, formă silicon în formă de ghetuță, bomboane, acadele, stimulente diverse.

FORMA DE ORGANIZARE : Frontal, pe grupuri mici, individual

DURATA: o zi

EVALUAREA :

Continuă : pe parcursul întregii activităţi prin observare sistematică, chestionare orală, aprecieri şi îndrumări când este cazul.

Finală: probă practică, autoevaluarea și la sfârşitul activităţii prin concluzii şi aprecieri.

RESURSE:

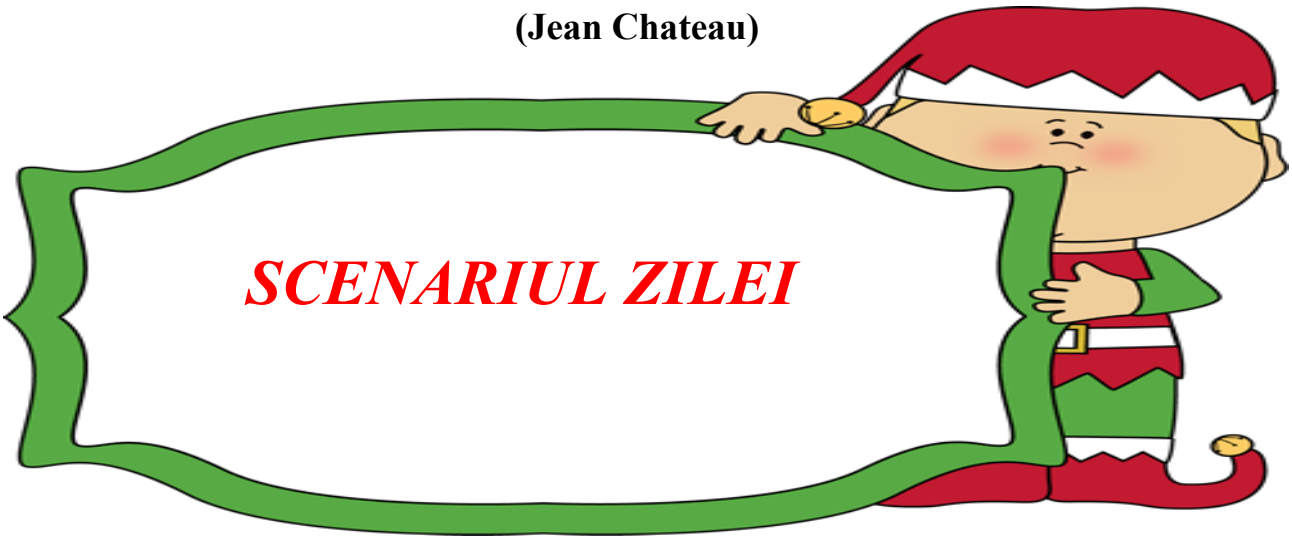
- Umane: preşcolari , cadrul didactic
- Temporale: o zi
- Spațiale: sala de grupă.

BIBLIOGRAFIE:

1. Curriculum pentru învăţământul preşcolar (3-6/7 ani), MECI, 2008;
2. Angela Sesovici, Daniela Ionescu, Filofteia Grama, Laurenţia Culea, Mioara Pletea, Nicoleta Anghel, Activitatea integrată în grădiniţă, Editura Didactica Publishing House, 2008;
3. Cornel Novac, Dumitru Gherghina, Elena Simiciuc, Iliana Ionescu, Jeni Bangă, Mihaela Modoran, Miruna Moroianu, Metodica activităţilor instructiv-educative în învăţământul preşcolar Vol. II , Editura Didactica Nova, Craiova 2008;
4. Gabriela Nicu, Ştefania Antonovici, Jocuri interdisciplinare, material auxiliar pentru educatoare, Editura Aramis 2008;
5. Antonovici, Ș., Jalbă, C., Nicu, G.,(2005). Jocuri didactice pentru activitățile matematice: culegere. București: Ed. Aramis;
6. Revista învăţământului preşcolar Nr. 3-4/2011, Editura Arlequin, 2011;
7. Elinor Schulman Kolumbus, (1998) – ”*Muzică şi mişcare, Didactica preşcolară”*, Editura V&I Integral, Bucureşti, p.49;
8. Breben, S., Gongea, E., Ruiu, G., Fulga, M., (2002). Metode interactive de grup - ghid metodic. Bucureşti: Ed. Arves;
9. Camelia Lazăr, Cornelia Marta, Elena Ilie, Gabriela Berbeceanu, Nadina Mignea-Guga, Smaranda Maria Cioflica,“Ziua bună începe de dimineaţă”;
10. L.Tătaru, A. Glova,O.Chiș- Piramida cunoașterii, ed Diamant, 2014.

Motto: „Nu ne putem imagina copilăria fără copil și jocurile sale. Sufletul și inteligența devin mari prin joc. Despre un copil nu se poate spune *că* el crește și atât ; trebuie *să* spunem *că* el se dezvoltă prin joc”.

(Jean Chateau)

SCENARIUL ZILEI

Ziua debutează cu **Întâlnirea de dimineaţă (Moment organizatoric)**. După ce copiii au sosit, sunt invitaţi să se aşeze pe pernuțe. Acestea sunt aranjate în semicerc pentru a stabili contact vizual cu toţi membrii grupei.

Voi asigura un climat psihopedagogic necesar desfășurării în condiții optime a activităților : aerisirea sălii de grupă, amenajarea spațiului de realizare a activității (pregătesc materialele necesare pentru fiecare activitate , decor cu Moș Nicolae, spiriduș, șemineu).

Vă rog să salutaţi frumos ca apoi să fiţi atenţi la mine. După aceea se trece la salut şi prezenţă :

1. **Salutul :** Educatoarea va rosti „Bună dimineaţa, dragi copiii!
   Mă bucur că ne reîntâlnim
   A-nceput o nouă zi
   Bună dimineața copii ! ``

iar copiii îi vor răspunde „ Bună dimineaţa, doamna educatoare Aurelia”.
Copiii se prind de mânuțe și își rostesc unul altuia, în sensul acelor de ceasornic salutul „ Bună dimineața!``.

2. **Prezenţa:**

„ După ce ne-am adunat
Și frumos ne-am salutat
Colegii ne-am întâlnit
Cine oare n-a venit? ``

Se realizează cu ajutorul panoului cu fotografiile copiiilor. Preșcolarii sesizează și numesc absenții. Verificăm dacă sunt toate pozele copiilor prezenți pe panou.

3. Calendarul naturii: se completează cu data şi ziua în care suntem, anotimpul în care ne aflăm, cum este vremea şi cum ne îmbrăcăm.

„Calendaru-i încântat,
Că va fi iar completat,
Vremea s-o studiem
Şi-n calendar să notăm.”

Se îndreaptă atenția copiilor spre Calendarul naturii. Se precizează ziua în care ne aflăm, se amintește ce zi a fost ieri , ce zi va fi mâine , luna și anul în care ne aflăm.

545. În ce anotimp suntem? (este indicat anotimpul printr-o săgeată roșie) ;
546. Cum este vremea astăzi ? (este așezat jetonul care indică starea vremii din ziua respectivă) ;
547. Cum ne îmbrăcăm în anotimpul iarna? (este așezat jetonul care indică îmbrăcămintea corespunzătoare) ;
548. Ce zi a săptămânii este astăzi? (este așezat jetonul care indică ziua săptămânii);
549. Ce zi a fost ieri? (înaintea jetonului care indică ziua curentă va fi așezat jetonul care indică ziua precedentă);
550. Ce zi va fi mâine? (După jetonul care indică ziua curentă va fi așezat jetonul care indică ziua următoare) ;
551. În ce lună suntem? (Este așezat jetonul care indică luna);
552. În ce an suntem? (Este așezat jetonul care indică anul în care ne aflăm).

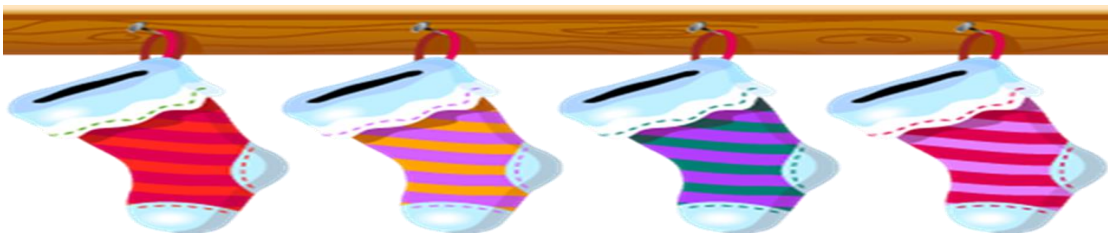
4. Noutatea zilei : Dragi copii, astăzi nu este o zi oarecare, observaţi şi voi că avem musafiri şi pentru că voi sunteţi foarte prietenoşi şi activi, am pregătit o mulţime de jocuri interesante şi distractive.(se descoperă silueta lui Moș Nicolae)

5. Activitatea de grup coincide cu momentul de **captare a atenției** :

Se pornește de la o discuție despre apropiata sosire a lui Moș Nicolae în casele lor. Copiii primesc un mesaj video de la Moș Nicolae, pe care îl vor viziona la tabla interactivă.

https://resource2.heygen.ai/aws_pacific/avatar_tmp/4be223a33be74befbd3cc947b9a3ba37/vddfb771021c44d16ab3e8acce4ee802b/caption_d3d9a5e9f4b2493c9163b754a076925f.mp4?response-content-disposition=attachment%3B+filename%2A%3DUTF-8%27%27Mesajul%2520lui%2520Mo%25C8%2599%2520Nicolae.mp4%3B

Educatoarea descoperă sub măsuța de la centrul tematic o ghetuță mare, roșie. Educatoarea verifica ghetuța și descoperă o surpriză, o scrisoare de la Moș Nicolae (Anexa 1).

Mesaj video de la MOȘ NICOLAE

Dragi copii,

Eu am aflat lucruri bune despre voi și m-am gândit ca pe lângă cadourile pe care le veți primi de la mine săptămâna aceasta , astăzi să vă fac o surpriză și mai mare, dar pentru aceasta voi trebuie să-mi arătați ce ați mai învățat la grădiniță, cum vă pregătiți pentru sărbătorile de iarnă!

De asemenea, o să-i povestesc și lui Moș Crăciun ce copii sunt la grupa "Buburuzelor" pentru ca și el să știe ce cadouri să pregătească pentru fiecare copil. Eu v-am lăsat o ghetuță mare cu multe surprize pe care o veți găsi sub măsuța de la Centrul tematic .

Cu drag, Moș Nicolae

„ Astăzi vom realiza activitatea **" Surprizele lui Moș Nicolae "** și descoperim surprizele pregătite pentru voi (**Anunțarea temei și a obiectivelor)** Sunteți curioși să vedeți ce surprize v-a pregătit moșul? Vom realiza semne grafice în făina reprezentând barba moșului, lustruim ghetuțele ca să fie pregătite pentru venirea moșului. De asemenea îi vom lumina drumul realizând luminițe prin amprentare cu buretele și realizăm un experiment prin care vom obține zăpada magică. Moș Nicolae va observa cât de bine ne descucăm noi să formulăm propoziții, să despărțim în silabe și bineînțeles cât de pricepuți suntem în activitățile practic-gospodărești !"

6. Mesajul zilei : „Prietenul la nevoie se cunoaşte"

Rutine : *„ Suntem darnici și buni"* (deprinderea de a dărui)

În ghetuță se află și câteva ecusoane frumoase: pe care le vor așeza în piept, dar nu oricum, ci închizând ochii și alegând un ecuson din ghetuță (mâna oarbă). Fiecare centru va avea un simbol (cadou, spiriduș, turtă dulce și bomboane). În cutie se află materialele necesare desfășurării activităților.

Tranzitie: Bat din palme (Anexa 2)

,, Bat din palme,clap,clap,clap
Din picioare,trap,trap,trap
Ne-nvârtim , ne răsucim
Și spre centre noi pornim.”

,,Ghetuțele mele spre centre pornesc,/ Pe Moș Nicolae să-l înveselesc!’

Se trece astfel la **Jocuri și activități liber alese (ALA1)**

- ***BIBLIOTECĂ : “ Barba lui Moș Nicolae” - antrenament grafic ;***

553. JOC DE ROL : „ Pregătim ghetuțele pentru Moș Nicolae” – activitate practic-gospodărească;

- ***ARTĂ : „ Luminăm drumul moșului”- pictură prin amprentare ;***
- ***ȘTIINȚĂ : ” Zăpada magică” - experiment .***

Voi așeza ecusoanele în pieptul copiilor și le voi spune că ne vom juca la centre unde vom descoperi multe surprize. Copiii care au ecusoane cu spiriduși vor merge la centrul ARTĂ. Pentru centrul BIBLIOTECĂ vor avea ecusoane cu omulețul de turtă dulce. Pentru centrul JOC DE ROL ecusoanele reprezentative sunt cu cadouri iar copiii cu care au ecusoane cu bomboane vor merge la centrul ȘTIINȚĂ . Prezint copiilor centrele de interes deschise, se intuiesc materialele, precum și sarcinile fiecărui centru de activitate.

În cadrul centrului Bibliotecă copiii vor realiza „ Barba lui Moș Nicolae ” în făină, având diferite modele. La centru vor fi tăvițe individuale cu fața Moșului iar cu ajutorul bețișoarelor vor realiza diferite linii oblice, drepte, șerpuite, reprezentând barba Moșului (Anexa 3)

La centrul Artă se va desfășura activitatea „ Luminăm drumul moșului”, unde copiii vor avea de pictat diferite luminițe colorate, folosind tehnica prin amprentare cu buretelul. Pe masă se regăseşte tava care conține înauntru planșa cu schița sforii pentru luminițe. Fiecare copil, va picta sfoara prin ștampilare cu bureței și acuarele de culoare roșie, albastră, galbenă. La sfârșit copiii pot adăuga pe lucrare sclipici colorat pentru un efect luminos. (Anexa 3)

La centrul Joc de rol, copiii lustruiesc ghetuțele pentru seara în care va veni Moș Nicolae și își vor curăța ghetuța cu ajutorul șervețelului și a periei. Copiii trebuie să fie atenți la fiecare pată de murdărie ca în final ghetuța să strălucească. (Anexa 3)

Centrul Știință propune un experiment – „ Zăpada magică”, din care copiii vor realiza bomboane și acadele. În boluri vor avea apă,bicarbonat și amidon, iar ei cu ajutorul linguriţelor amestecă ingredientele formând zăpada artificială. Apoi o vor modela realizând bomboane și acadele pentru a-l surprinde pe Moș Nicolae. (Anexa 3)

Înainte de începerea lucrului facem exerciţii de încălzire a muşchilor mici ai mâinii:

Batem palmele uşor,
Batem palmele de zor,
Unu, doi, trei, unu, doi, trei,
Hai şi tu cu noi de vrei!

Eu strâng pumnii şi-i desfac,
Degetelor fac pe plac,
Unu, doi, unu, doi,
Toţi suntem acum vioi!

După ce copiii s-au aşezat la centre, le solicit atenţia pentru a da explicaţii cu privire la ceea ce vor avea de făcut, rugându-i să mă urmărească, pentru că la semnalul clopoţelului ne vom roti centrele, astfel încât fiecare copil să parcurgă toate centrele. Solicit copiilor să lucreze cât mai curat,îngrijit, frumos, să colaboreze, în realizarea sarcinilor.

În timp ce copiii desfășoară activitățile de la centre, voi trece, pe rând, pe la fiecare centru pentru a-i ajuta. Vor lucra pe un fundal muzical, urmărindu-i permanent, iar când consider că sarcinile sunt aproape de sfârşit, voi da un semnal pentru a anunța încheierea activității. După ce sarcinile au fost îndeplinite, invit copiii să viziteze fiecare centru. Cu ajutorul întrebărilor, aceștia vor verbaliza sarcinile pe care le-au avut de îndeplinit. Se va face evaluarea lucrărilor prin metoda „ Turul Galeriei”.

Copiii trec pe rând și fac aprecieri privind acuratețea lucrărilor, elementele realizate, acoperirea spațiului de lucru, exprimându-și părerea atât asupra propriilor lucrări, cât și ale colegilor. Se evidențiază că toate lucrările sunt frumoase.

Voi acorda recompense tuturor copiilor și îi felicit pentru modul de lucru.

Tranziţia: (ANEXA 2)

„Ghetuțele mele se și odihnesc,
La baie și apă cu toate pornesc,
Putere să prindă să continuăm,
Pe Moș Nicolae să îl așteptăm!”

„1,2,1,2, Mergem toţi în pas vioi Braţele le ridicăm, Mâinile le fluturăm, Ca spiriduşii zburăm şi spre baie ne îndreptăm!” ; „ If you are happy ....” pe ritmul căruia copiii merg la baie.

După terminarea activității pe centre copiii merg la baie, servesc micul dejun, după care vor intra la următoarea activitate.

Activități pe domenii experiențiale (ADE) Prezentarea noului conținut și dirijarea învățării

• **„ Surprizele lui Moș Nicolae” (DLC – joc didactic + DOS - activitate practic-gospodărească)**

După ce copiii au intrat ordonat în sala de grupă și s-au așezat pe scăunele , le voi spune că moșul are pregătite și alte surprize pentru ei și le voi propune activitatea **“ Surprizele lui Moș Nicolae ”.**

La educarea limbajului vom desfășura un joc didactic și îi vom arăta moșului câte lucruri interesante am învățat noi la grădiniță.

Preșcolarii observă că în ghetuța primită de la Moș Nicolae mai sunt și alte surprize. Copiii extrag câte un ecuson, formându-se astfel două echipe : echipa acadelelor și echipa bomboanelor.

Pentru fiecare răspuns corect echipa primeşte o ghetuță – fiecare ghetuță reprezentând un punct. Echipa care la sfârşitul activităţii va însuma cele mai multe puncte va fi declarată câştigătoare.

A)Prezentarea regulilor jocului

Se explică preșcolarilor regulile jocului didactic, demonstrându-se de către educatoare: în cutia de la Moș Nicolae există mai multe ghetuțe. Vreţi sa le numărăm împreună? Se constată faptul că în cutie există 4 ghetuțe. Fiecare ghetuță va avea pe ea inscripţionată câte o cifră. Eu voi deschide fiecare mesaj în parte (sarcinile le găsim în fiecare ghetuță), iar voi veţi rezolva cerințele descoperite înăuntru, pe rând, fiecare echipă. Copiii colaborează în cadrul echipei și dau răspunsul corect.

Pentru răspunsurile corecte fiecare echipă va fi recompensată cu o ghetuță. Va câștiga echipa care va avea mai multe puncte.

B) Jocul de probă

Jocul de probă se va realiza cu ajutorul a doi copii de la echipe diferite, care răspund la câte o ghicitoare, alcătuiesc o propoziție cu cuvântul ghicit, despart cuvântul în silabe și numără silabele. Copiii precizează sunetul inițial al cuvântului și vor da un exemplu de un alt cuvânt care începe cu același sunet. Fiecare răspuns corect este aplaudat și recompensat cu o ghetuță. Câștigă echipa care adună cele mai multe puncte.

C) Desfăşurarea propriu-zisă a jocului (ANEXA 4)

La joc participă toţi copiii, iar educatoarea îi îndrumă.

VARIANTA 1 : ***„Ghici, ghicitoarea mea!”***

Deschidem bilețelul din ghetuța cu nr.1 si găsim un mesaj prin care Moș Nicolae ne solicită să privim sub masă unde descoperim o pungă cu turtă dulce haioasă. Pe fiecare turtă dulce se află câte un bileţel cu ghicitori iar educatoarea citește ghicitoarea. Copilul va alcătui o propoziție cu cuvântul ghicit, precizează sunetul inițial al cuvântului și dă un exemplu de un alt cuvânt care începe cu același sunet.

„Iute sub masă priviţi/ Şi-acolo descoperiţi/ Turtă dulce colorată/ Ce-așteaptă să fie mâncată!/ Dacă sarcinile-ndepliniţi/ Cu ghetuțe veti fi răsplatiţi”.

Alegem câte o turtă dulce haioasă și rezolvăm sarcinile (copiii răspund la ghicitori)

Echipa acadelelor :

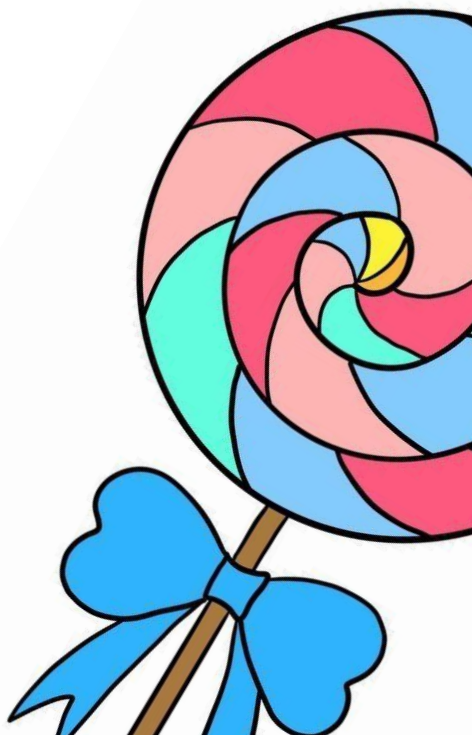
„A venit baba din munți,
Peste râuri făcând punți
Și a prins spunând povești
Flori de gheață la ferești” *(Iarna)*

Echipa bomboanelor :

„ Moale, albă și pufoasă,
Pentru câmp e haină groasă.” *(Zăpada)*

Echipa acadelelor :

„ Lin sosește în odaie,
Și-n ghetuțele curate,

Încep iute să se-arate,
Daruri multe, îmbelșugate.
Ia ghiceste tu acum,
Cine-i moșul ăsta bun?
(Moș Nicolae)

Echipa bomboanelor :

„Mic, ușor, purtat de vânt,
Cade, cade la pământ,
Ține cald ca un veșmânt..”
(fulgul de zăpadă)

VARIANTA 2 : *„Despărțim în silabe”*

Deschidem bilețelul din ghetuța cu nr.2, care ne cere să despărțim cuvintele în silabe.

Pe tablă vor fi așezate trei imagini cu nori (pe primul nor va fi desenată o linie orizontală, pe cel de-al doilea nor două linii orizontale și pe cel de-al treilea nor trei linii orizontale). Educatoarea va atinge un copil, care va alege de pe masă un jeton-fulg de nea, va denumi imaginea de pe jeton și va despărți în silabe cuvântul respectiv, așezând jetonul sub norul corespunzător (dacă cuvântul este format dintr-o singură silabă va așeza jetonul sub norul unde este desenată o linie orizontală). Răspunsurile copiilor vor fi apreciate cu aplauze și vor fi recompensate cu stimulente la panou. Răspunsurile greșite vor fi corectate de către colegii de echipă.

VARIANTA 3 : *„Eu spun una, tu spui multe!”*

Deschidem biletul din ghetuța pe care este scrisă cifra 3. Citim mesajul.

Un copil din prima echipă va alege un jeton de pe prima masă, denumește imaginea, care reprezintă forma de singular a unui cuvânt. Educatoarea invită un copil din cealaltă echipă să găsească pe a doua masă, imaginea reprezentativă pentru forma de plural a jetonului (mai multe). Copilul găsește jetonul corespunzător și îl denumește. Răspunsurile copiilor vor fi apreciate cu aplauze și vor fi recompensate cu stimulente la panou.

COMPLICAREA JOCULUI : „ Învârte roata” (ANEXA 4)

Deschidem biletul din ghetuța pe care este scrisă cifra 4. Vom juca jocul la tabla interactivă.
https://wordwall.net/ro/resource/102607000
https://wordwall.net/ro/resource/102735503
Copiii își aleg câte un reprezentant al echipei care va veni la tabla interactivă, învârte roata și va rezolva sarcina propusă. Cei care nu se descurcă, vor fi ajutati de colegii din echipă. Răspunsurile copiilor vor fi apreciate cu aplauze și vor fi recompensate cu ghetuțe la panou.

La finalul jocului, se stabilește echipa câștigătoare prin adunarea punctelor de pe panou. Copiii sunt mândri de rezultatele lor și se bucură de stimulentele primite.
Educatoarea va aprecia copiii, spunându-le că s-au descurcat foarte bine, că spiridușii sunt foarte bucuroși că îi ajutăm.
„ Minunat ! Felicitări! V-a plăcut cum ne-am jucat? Aplauze! Uraaaaaaa!!!!!! ”
Se fac aprecieri asupra modului de desfașurare a activității și asupra modului de participare al copiilor.

Folosind drept Tranzitie cântecul „ Iarna a sosit în zori ” (Anexa 2), educatoarea invită preșcolarii să se deplaseze pe coridor pentru servirea gustării și apoi copiii vor fi invitați să intre pentru continuarea activității (**obținerea performanței**). La intrare în sala de grupă îi așteaptă pe o masă șorțurile și bonete. Sunt rugați să le folosească pentru această activitate.
„ - Astăzi , la activitatea practic-gospodărească vom realiza fursecuri în formă de ghetuță, pe care apoi o decorăm cu glazură, steluțe și bomboane colorate. Haideți să-i pregătim o surpriză dulce Moșului !”
Copiii vor avea la dispoziție ingredientele pentru ghetuță, rețeta. Va fi expusă în fața lor rețeta (Anexa 5), pe care o vom descifra cu toată grupa. Fiecare copil are propriul castronel, va mirosi și gusta ingredientele și va realiza coca pentru fursec. Apoi cu sucitorul vor întinde aluatul bine și cu forma din silicon realizează „ghetuțele”. După ce le-au realizat, le așezăm în tava de copt și vor merge la cuptor pentru 10 minute, timp în care ei își vor pregăti materialele necesare pentru ornarea lor.
La final fursecurile „ghetuțe” vor fi ornate cu glazură în diferite culori și bomboane colorate.

Intuirea materialelor : Copiii vor observa materialele, ingredientele și le vor denumi, precizând modul de folosire al acestora și scopul utilizării lor (șorțuri, bonete, bol,

sucitor, formă de silicon în formă de gheată, făină, zahăr, unt, ouă, glazură, steluțe și bombonele mici).

Explicarea și demonstrarea tehnicii de lucru :

Prezentarea etapelor de lucru se face în următoarea ordine:

- selectarea materialelor de lucru;
- insist asupra regulilor de igienă și mânuirea cu atenție a materialelor;
- explic rețeta care este pe tabla și ingredientele pe care le folosim pentru realizarea aluatului (făina, unt, zahăr, sare, vanilie, ouă);
- amestecăm untul cu zahărul, sarea și vanilia, apoi adăugăm gălbenușurile și le încorporăm în aluat. Adăugăm făina și amestecăm până se face un aluat omogen și lăsăm la frigider „ să se odihnească”, timp în care copiii pregătesc masa și ustensilele pentru urmatoarea etapă (realizarea fursecurilor „ghetuțe”);
- întindem aluatul bine și apoi cu forma din silicon realizăm „ghetuțele” care vor „pleca” la cuptor;
- fursecurile „ghetuțe” sunt aduse și preșcolarii le vor decora, după preferințe, cât mai creativ și original.

Executarea lucrării de către copii

Copiii vor **executa mișcări pentru încălzirea musculaturii mâinilor**, împreună cu educatoarea,

„Ne spălăm cu zăpadă pe mâini;
Ne ştergem pe fiecare degeţel;
A început să ningă. Haideţi să prindem fulgii în pumn;
Pentru că i-am prins, fulgii s-au topit. Scuturam mâinile!
Aplauze!
Spor la lucru!”

Pe un fond de entuziasm și muzică în surdină, preșcolarii lucrează cu spor. Atrag atenția asupra unei ținute corecte la masa de lucru, ofer ajutor celor care au nevoie. Copiii amestecă ingredientele și realizează aluatul. Apoi realizează fursecurile „ghetuțele” pe care le ornează așa cum dorește fiecare.

Evaluarea activității se realizează prin aprecieri verbale privind modul de realizare al temei. Fiecare copil își va arăta „ghetuța” fursec și se vor felicita pentru ceea ce au realizat. Copiii degustă din ghetuțele realizate și vor așeza pe o tavă altele pentru Moș Nicolae.

Se reamintește titlul activității integrate „ Surprizele lui Moș Nicolae”.

Fac aprecieri generale asupra activității copiilor. Copiii vor face aprecieri asupra lucrărilor.

” Vă mulțumesc tare mult pentru această activitate frumoasă și că am descoperit împreună surprizele pregătite de Moș Nicolae! ” Ofer copiilor recompense.

Tranzitie: „ Copilași, copilași/Harnici și jucăuși/Spuneți cu glas tare/ Unde este Moșul oare?”
„ Moș Nicolae” - cântec
Se trece astfel la **Jocuri și activități liber alese (ALA2)**

- **Joc distractiv :** **„** Cursa ghetuțelor ”
- **Momentul surpriză** : „Moș Nicolae a venit ”

Joc distractiv: “ Cursa ghetuțelor”
Anunțarea denumirii jocului: Copiii sunt anunțați că se vor juca un joc care se numește “ Cursa ghetuțelor”
Explicarea și demonstrarea jocului și regulile acestuia:
„ Cursa ghetuțelor” – joc de miscare
Copiii vor fi impărțiti în doua echipe , echipa ghetutelor roșii si echipa ghetuțelor albastre.
În timp ce melodia „Moș Nicolae” este pornită copiii dansează prin clasă. La semnalul dat de oprirea muzicii, educatoarea le cere copiilor să caute prin clasă bomboanele ascunse de către Moș Nicolae, și să le pună in săculeți .Câștigă echipa care a găsit cele mai multe bomboane.

Regulile jocului:
554. Se împart copiii în două echipe;
555. Pe melodia „ Moș Nicolae” copiii dansează și când se oprește muzica, ei caută bomboanele
ascunse în sala de grupă;
556. Vor așeza bomboanele în săculeți. Câștigă echipa care are cele mai multe bomboane.

Exemplificarea joculuui:
Educatoarea explică și exemplifică jocul.

Jocul de probă:
Se execută jocul de probă o data pentru a se verifica dacă s-a înțeles sarcina jocului și regulile acestuia.
Dacă sunt necesare explicații suplimentare, acestea se vor da acolo unde este cazul.

Desfășurarea jocului propriu-zis: Se realizează jocului propriu-zis, intervenind cu explicații suplimentare dacă este necesar.

Încheierea jocului:

Preșcolarii se așează pe margine și se va discuta despre ceea ce le-a plăcut, sau nu la jocul distractiv. Se oferă recompense.

Tranziție : „ Noi facem mișcare/Mergem pe cărare/Ghetuța o căutăm/Și ne bucurăm”

Momentul surpriză : ,,Moș Nicolae a venit ”

Preșcolarii descoperă în ghetuțele pe care le-au lustrui de dimineață, surprizele aduse de Moș Nicolae.

Copiii sunt foarte bucuroși și entuziasmați de ceea ce au primit.

Activitatea se va încheia cu o evaluare prin **metoda R.A.I**. (adaptată) cu ajutorul căreia copiii își vor exprima părerea cu privire la activitățile desfășurate și vor adresa întrebări (**asigurarea retenției și a transferului de cunoștințe**)

Se aruncă cu mingea către un copil și se adresează o întrebare

R – Copilul care prinde mingea RĂSPUNDE

A – Dacă a răspuns corect ARUNCĂ mingea către alt copil

I – adresează o ÎNTREBARE acelui copil.

„ - Ce am realizat noi la activitatea pe centre?

557. Cum ne-am jucat la educarea limbajului?

558. Ce am realizat la activitatea practică?

559. Ce ați primit de la Moș Nicolae?”

Copiii primesc recompensele și ies organizat din sala de grupă (**încheierea activității**)

ANEXA 1

Mesaj video de la MOȘ NICOLAE

Dragi copii,

Eu am aflat lucruri bune despre voi și m-am gândit ca pe lângă surprizele pe care le veți primi de la mine săptămâna aceasta , astăzi să vă fac o surpriză și mai mare, dar pentru aceasta voi trebuie să-mi arătați ce ați mai învățat la grădiniță, cum vă pregătiți pentru sărbătorile de iarnă!

De asemenea, o să-i povestesc și lui Moș Crăciun ce copii sunt la grupa "Buburuzelor" pentru ca și el să știe ce cadouri să pregătească pentru fiecare copil. Eu v-am lăsat o ghetuță mare cu multe surprize pe care o veți găsi sub măsuța de la Centrul tematic .

Cu drag, Moș Nicolae

ANEXA 2

Tranziții

Bat din palme
„ Bat din palme,clap,clap,clap
Din picioare,trap,trap,trap
Ne-nvârtim , ne răsucim
Și spre centre noi pornim."

„Ghetuțele mele spre centre pornesc,/ Pe Moș Nicolae să-l înveselesc!”

„Ghetuțele mele se și odihnesc,
La baie și apă cu toate pornesc,
Putere să prindă să continuăm,
Pe Moș Nicolae să-l așteptăm!”

„1,2,1,2, Mergem toți în pas vioi Braţele le ridicăm, Mâinile le fluturăm, Ca spiriduşii zburăm şi spre baie ne îndreptăm!”

Iarna A Sosit În Zori

Iarna a sosit în zori
La fereastră a pus flori
A sosit cu gerul ei
Cu zăpadă și polei
Cât de veseli suntem noi
Că ne-aduce bulgări moi
Cu zăpada ne jucăm
Și cu bulgări aruncăm.
Săniuța va pleca
Și pe pârtii va zbura
Clopoțeii vor suna
Și pe noi ne-or bucura.
Cât de veseli suntem noi
Că ne-aduce bulgări moi
Cu zăpada ne jucăm
Și cu bulgări aruncăm
Iarnă, iarnă ești frumoasă
Când nu ești prea friguroasă
Că ne-aduci nămeți de nea
Și plimbări cu sania
Cât de veseli suntem noi
Că ne-aduce bulgări moi
Cu zăpada ne jucăm
Și cu bulgări aruncăm
Cât de veseli suntem noi
Că ne-aduce bulgări moi
Cu zăpada ne jucăm
Și cu bulgări aruncăm.

Moș Nicolae

Ştii la noapte cine vine
Pe acasă, pe la tine?
Cine?
Este Moşul Nicolae
Pe furiş intră-n odaie,
Vine!

Moşule, dragule,
Ce ne-aduci tu, bunule?
Moşule, dragule,
Ce ne-aduci tu, bunule?

El le pune-n ciuboţele
Ciocolată, bombonele,
Da?
Multe daruri, jucării
Pentru cei mai mulţi copii,
Da!

Moşule, dragule,
Ce ne-aduci tu, bunule?
Moşule, dragule,
Ce ne-aduci tu, bunule?

Fii cuminte, măi, copile,
Altfel Moşul nu mai vine
Nu?
Sau cu o vărguţă vine
Şi atunci nu e prea bine…
Nu!

Moşule, dragule,
Nu vărguţă, bunule!
Moşule, dragule,
Nu vărguţă, bunule!

ANEXA 3
BIBLIOTECĂ

ANEXA 3
ȘTIINȚĂ

ANEXA 3
JOC DE ROL

ANEXA 3
ARTĂ

ANEXA 4

GHICITORI

„A venit baba din munți,
Peste râuri făcând punți
Și a prins spunând povești
Flori de gheață la ferești” *(Iarna)*

„ Moale, albă și pufoasă,
Pentru câmp e haină groasă.” *(Zăpada)*

„ Lin sosește în odaie,
Și-n ghetuțele curate,
Încep iute să se-arate,
Daruri multe, îmbelșugate.
Ia ghiceste tu acum,
Cine-i moșul ăsta bun?
(Moș Nicolae)

„Mic, ușor, purtat de vânt,
Cade, cade la pământ,
Ține cald ca un veșmânt..”
(fulgul de zăpadă)

ANEXA 5

REȚETA PENTRU FURSECURI CU UNT

Ingrediente

560.500 g făină

561.2 gălbenușuri

562. 200 g unt

563.200 g zahar

564.10 g praf de copt

565.1 lingura esență vanilie

566.1 ou și puțină sare

Untul se amestecă cu zahărul și se amestecă cu lingura până se obține o cremă.
Se adaugă gălbenușurile și oul întreg și se amestecă cu lingura. Se adaugă sarea, esența de vanilie și se amestecă din nou. Adăugăm făina, praful de copt și le amestecăm cu lingura. Când aluatul a început să se formeze putem amesteca cu mâna. Aluatul se lasă să se „odihnească” puțin la frigider. Apoi presărăm puțină făină peste aluat și întindem cu sucitorul. După ce am întins aluatul decupăm fursecurile „ghetuțe” cu ajutorul formei de silicon. Fursecurile „ghetuțe” vor fi duse cuptor pentru a

PROIECT DIDACTIC

Benga Geanina-Mădălina, Grădinița cu Program Prelungit Nr. 36,
Structura Grădinița cu Program Prelungit Nr. 37 Timișoara

DATA: 27.01.2025
UNITATEA ȘCOLARĂ/GRĂDINIȚA: Grădinița cu Program Prelungit Nr. 37 Timișoara
GRUPA: mică A
EDUCATOARE: Benga Geanina-Mădălina
TEMA ANUALĂ DE STUDIU: *Cum este, a fost și va fi aici pe Pământ?*
PROIECTUL TEMATIC: „Animale mari și mici în ogradă la bunici”
TEMA SĂPTĂMÂNALĂ/SUBTEMA: „Pisicuța”
DOMENIUL DE ACTIVITATE: Domeniul limbă și comunicare (DLC) – Educarea limbajului
TEMA ACTIVITĂȚII: „Pisicuța”
TIPUL ACTIVITĂȚII: Transmitere și însușire de noi cunoștințe
MIJLOC DE REALIZARE: Memorizare
SCOPUL ACTIVITĂȚII: Exersarea capacității de a reproduce un text liric, îmbunătățirea memoriei și îmbogățirea cunoștințelor despre animalele domestice – pisica
DOMENII DE DEZVOLTARE VIZATE:
D. DEZVOLTAREA LIMBAJULUI, A COMUNICĂRII ȘI A PREMISELOR CITIRII ȘI SCRIERII
DIMENSIUNI ALE DEZVOLTĂRII:
1. Mesaje orale în contexte de comunicare cunoscute
COMPORTAMENTE VIZATE:
567. Exersează, cu sprijin, ascultarea activă a unui mesaj, în vederea înțelegerii și receptării lui (comunicare receptivă)
568. Demonstrează înțelegerea unui mesaj oral, ca urmare a valorificării ideilor, emoțiilor, semnificațiilor etc. (comunicare expresivă)
OBIECTIVE OPERAȚIONALE:
569. Să reproducă titlul poeziei „Pisicuța”;
570. Să redea primele două strofe ale poeziei;
571. Să își exprime opinia despre mesajul poeziei „Pisicuța”.
STRATEGIA DIDACTICĂ:
572. METODE ȘI PROCEDEE DIDACTICE: conversația, explicația, demonstrația, expunerea, exercițiul, problematizarea etc.
573. RESURSE MATERIALE/MIJLOACE DE ÎNVĂȚĂMÂNT: jucărie Miaunica, carte de poezii, poezia „Pisicuța”, imagini reprezentative pentru poezie, recompense etc.
574. FORME DE ORGANIZARE: frontal, individual, pe grupe.
LOCUL DE DESFĂȘURARE: sala de grupă
RESURSE TEMPORALE: 15 minute
FORMA DE EVALUARE: observare sistematică, analiza răspunsurilor copiilor.

BIBLIOGRAFIE:

Cucoș, C., *Pedagogie generală*, Iași, Editura Polirom, 2000.
Păiși, Lăzărescu, E., Ezechil, L., *Laborator preșcolar*, București, Editura V&I Integral, 2010.
***Curriculum pentru educația timpurie*, București, 2019.
***Repere fundamentale în învățarea și dezvoltarea timpurie a copilului de la naștere la 7 ani*, f.l., f.e., 2024.

DESFĂȘURAREA ACTIVITĂȚII

Etapele activității	Conținutul informativ		Strategia didactică			Evaluare
	Activitatea educatoarei	**Activitatea copiilor**	**Metode și procedee didactice**	**Resurse materiale**	**Forme de organizare**	
Momentul organizatoric	Se asigură condițiile necesare desfășurării activității: aerisirea sălii de grupă, aranjarea mobilierului și pregătirea materialului didactic.	Copiii se așază pe scăunele și așteaptă începerea activității didactice.	Conversația		Frontal Individual	Observarea comporta-mentului copiilor Continuă formativă
Captarea atenției	Se realizează prin primirea unui invitat special, Miaunica, care le-a adus copiilor o poezioară despre cel mai frumos animal.	Copiii se întreabă despre ce animal vorbește Miaunica.	Conversația Problemati-zarea	Jucărie Miaunica	Frontal	
Anunțarea temei și a obiectivelor	Se anunță tema activității, *„Pisicuța”*, și se precizează obiectivele activității ce privesc memorarea poeziei „Pisicuța”.	Copiii ascultă cu atenție și își manifestă interesul și curiozitatea pentru activitate.	Explicația		Frontal	
Desfășurarea activității (Prezentarea conținutului și dirijarea învățării)	Se efectuează câteva exerciții de pregătire a vocii: - *Mieunăm ca pisica: miau, miau, miau;* - *Chițăim ca șoricelul: chiț, chiț, chiț;* - *Și pornim la treabă: vrum, vrum, vrum.* Se realizează *recitarea model a poeziei* de către educatoare, ce trebuie să respecte intonația, ritmul, tonul și pauzele. Aceasta va fi însoțită de mimică și gestică corespunzătoare. Poezia este memorată pe strofe. Educatoarea recită singură prima strofă de mai multe ori. Educatoarea recită prima strofă împreună cu educabilii.	Copiii efectuează exercițiile de pregătire a vocii. Copiii ascultă recitarea model. Copiii repetă poezia pe strofe.	Conversația Demonstrația Exercițiul Expunerea	Jucărie Miaunica, carte de poezii, poezia „Pisicuța”, imagini	Frontal Individual	

	Se recită cea de-a doua strofă, ce se repetă împreună cu prima. Se repetă cele două strofe.	Copiii redau poezia integral.	Exercițiul	reprezentati-ve pentru poezie		
Obținerea performanței	Se va realiza prin recitarea pe echipe a poeziei.	Copiii redau poezia pe echipe.	Conversația Exercițiul		Frontal Individual Pe grupe	
Asigurarea retenției și a transferului	Se adresează următoarele întrebări despre poezie: *„- Cum s-a numit poezia pe care am învățat-o?”* *„- Cum chemăm pisicuța la noi?”* *„- Ce îi puneam pisicuței (în poezie)?”* *„- Cum era pisicuța?”* *„- V-a plăcut poezia?” etc.*	Copiii răspund la întrebări.	Conversația		Frontal Individual	
Încheierea și aprecierea activității	Se fac aprecieri generale și individuale asupra comportamentului copiilor. Se oferă recompense copiilor.	Copiii ascultă aprecierile/ recomandările și primesc recompensa.	Conversația	Stickere	Frontal	

PROIECT DIDACTIC

Prof. Presură Siuța-Ramona

Școala Gimnazială Nr.1 Cavadinești, jud. Galați

INSTITUȚIA DE ÎNVĂȚĂMÂNT:ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR. 1 CAVADINEȘTI
DATA:
ARIA CURRICULARĂ: CONSILIERE ȘI ORIENTARE
DISCIPLINA: Consiliere și dezvoltare personală
PROFESOR DIRIGINTE: Presură Siuța Ramona
CLASA: a VII- a
SUBIECTUL LECŢIEI: ***Printre obstacole, spre piscul împlinirii***
TIPUL LECŢIEI: Formare de priceperi și deprinderi

COMPETENȚE SPECIFICE:
3.1. Integrarea în programul zilnic a unor rutine privind auto-disciplina și stilul de viață sănătos;
3.2. Raportarea reflexivă şi constructivă asupra reuşitelor şi nereuşitelor în învățare.
OBIECTIVE OPERAŢIONALE
La sfârşitul orei elevii vor fi capabili:
O1: să emită judecăți de valoare pe baza materialelor folosite în cadrul lecției;
O2: să menționeze beneficiile gândirii pozitive și modalități de cultivare a mentalității de creștere;
O3: să numească calități, deprinderi personale utile în învățare, factori, defecte care îi împiedică în procesul de învățare;
O4: să își activeze încrederea în forţele proprii, manifestând o atitudine pozitivă și constructivă în raport cu activitățile propuse și diferite evenimente ulterioare din viață.

STRATEGII DIDACTICE:
575. **Metode şi procedee**:
Se vor folosi, alternativ sau combinat, metodele şi mijloace precum: conversaţia euristică, învăţarea prin descoperire, problematizarea, explicaţia, reflecţia personală, analiza de situaţii, dezbaterea, aprecierea verbală.
576. **Forme de organizare a activităţii**: activitate frontală, activitate independentă
577. Mijloace de învățământ: tabla interactivă, material PowerPoint, site-ul YouTube, fişe de lucru, foi flipchart,afiș ,,Cu răbdare, ajung în vârf", mesaje motivaționale, foi colorate, borcane, imagini, stickere, etichete în concordanță cu tema lecției.

RESURSE
578. Resurse bibliografice:

579. *Programa școlară pentru disciplina Consiliere şi dezvoltare personală*, clasele a V-a – a VIII-a, București, 2017
580. Mapă de intervenție *Fii sănătos pentru a trăi frumos*, CJRAE Galați, Galați, 2014
581. *Consiliere și dezvoltare personală. Manual pentru clasa a VII-a,* Monica H. Columban, Dorina Kudor, Lenuța Sfîrlea, Dorina-Anca Talaș Editura Art Klett, București, 2024
582. *Consiliere și dezvoltare personală, Manual pentru clasa a VII-a,* Gabriela Bărbulescu, Daniela Beșliu Cristina Maria Gunea, Angelica Sima Elena-Cristina Sima, Editura Litera, București, 2019

583. Resurse umane:

Din punct de vedere al capacităţii de învăţare, clasa este relativ omogenă.

584. Resurse temporale: 50 minute

PARCURS DIDACTIC

ETAPELE ACTIVITĂȚII	CONȚINULTUL INFORMAȚIONAL AL LECȚIEI		STRATEGII DIDACTICE			
	ACTIVITATEA PROFESORULUI	ACTIVITATEA ELEVILOR	Metode și procedee	Mijloace de învățământ	Forme de organizare	EVALUARE
585. Moment organizatoric 1'	Se stabileste climatul socio-afectiv necesar desfășurării activității. Se pregătesc materialele necesare.	Elevii îşi vor pregăti materialele necesare orei de consiliere și dezvoltare personală.	Conversaţia		Activitate frontală	Observare sistematică a activității
586. Captarea atenţiei 4'	Profesorul diriginte propune elevilor urmărirea unui videoclip pentru a asculta un cântec în limba engleză, rugându-i să urmărească atent versurile traduse în limba română. Link melodie - The script „Hall of fame" (Panou de onoare) https://www.youtube.com/watch?v=eU3YDbPaD8s	Elevii urmăresc cu atenție materialul video în limba engleză, și subtitrarea în limba română.	Audiție Conversația	tabla interactivă, site-ul YouTube, matarial PowerPoint	Activitate frontală	Observare sistematică a activității; Aprecieri verbale
587. Anunţarea subiectului şi enunţarea	Profesorul pornește o discuție despre mesajul transmis de cântecul audiat, adresând elevilor întrebările: Ce stare vă transmite cântecul? La ce vă face să vă gândiți? Trecut sau viitor?	Elevii răspund la întrebări, exprimându-și opiniile . *Stare/ sentimente: stare bună; bucurie, speranță* *Gânduri: depre viitor, diverse profesii;*	Conversaţia euristică Reflecţia personală	tabla interactivă, matarial PowerPoint	Activitate Frontală individuală	Observare sistematică a activității Observare sistematică a activității

obiectivelor **4’**	Ce sens atribuiți expresiei „flacăra strălucește puternic”? Multe versuri încep cu verbul la timp prezent „Poți” Ce atitudine mentală sugerează acesta? O atitudine pozitivă sau una negativă? Puteți preciza, într-un enunț, care este mesajul transmis? Profesorul prezintă titlul activității ***Printre obstacole, spre piscul împlinirii*** și obiectivele lecției.	*Sensul expresiei „flacăra strălucește puternic”: intensitatea dorinței de a ne atinge aspirațiile/visurile, la abilitățile și resursele de care dispunem, forța noastră interioară e imensă și este o resursă ce ne poate ajuta să ne atingem visurile* *Verbul la timp prezent „Poți” sugerează o atitudine pozitivă.* *Mesajul transmis: poți ajunge orice îți dorești în viață, poți fi cel mai bun în orice domeniu îți dorești, totul depinde de tine, de cum îți folosești resursele.*				Aprecieri verbale
588. Dirijarea procesului de învăţare **32’**	Profesorul le transmite elevilor că pentru a-și îndeplini un scop, fie pe termen scurt, precum obținerea unei note bune, fie pe termen lung, cum ar fi luarea unei decizii bune în planificarea carierei, trebuie mai întâi să gândească pozitiv, și să reflecteze astfel încât să conștientizeze care sunt propriile lor calități, interese și aspiraţii, abilități personale, să	Elevii urmăresc explicațiile.	Explicaţia	tabla interactivă, PowerPoint	Activitate Frontală Individuală	Observare sistematică a activității Aprecieri verbale

	accepte provocările, să fie perseverenți. ACTIVITATEA 1 Profesorul solicită elevilor să aleagă, din lista de valori/atitudini afișate la tablă, pe acelea care cred ei că stau la baza gândirii pozitive, apoi să completeze acronimul POZITIV cu acele calități și resurse personale la care apelează în momentele dificile.Subliniez valorile/atitudinile alese. ACTIVITATEA 2 Profesorul diriginte cere elevilor să vină la tabla interactivă pentru a nota adjective care descriu persoane care aleg să fie pozitive, proactive, și, respectiv, negative, reactive (Anexa 1).	Elevii răspund, prin sondaj, menționează valorile/atitudinile care stau la baza unei gândiri pozitive. Elevii vor veni la tablă interactivă, prin sondaj, pentru a rezolva exercițiul, notând adjective potrivite celor două atitudini mentale. Elevii vin la tablă și rezolvă exercițiul. Ei asociază fiecare scenariu dat cu tipul de gândire corespunzător.	Conversația euristică Exercițiul Conversația euristică Exercițiul	Tabla interactivă, PowerPoint	Activitate Frontală Individuală	Observare sistematică a activității Aprecieri verbale
589. Dirijarea procesului de învățare 32'	ACTIVITATEA 3 **Poveste de succes** – Importanța gândirii pozitive Profesorul propune elevilor o poveste inspiratoare despre succesul obținut datorită gândirii pozitive(Povestea lui J.K Rowling), apoi solicit acestora să	Elevii răspund la întrebările adresate de profesor. *-Dacă ar fi lăsat gândurile negative să o domine, poate că n-ar mai fi trimis manuscrisul mai departe, poate că n-ar mai*	Conversația euristică	Tabla interactivă,	Activitate Frontală Individuală	

	răspundă la următoarele întrebări: *Cum credeți că ar fi fost viața acestei persoane dacă ar fi avut o atitudine negativă în fața dificultăților?* *Cum vă poate ajuta o atitudine pozitivă să depășiți o perioadă dificilă (un examen greu)?* *Care sunt beneficiile gândirii pozitive?* Profesorul le propune elevilor să reflecteze la calități care îi ajută în procesul de învățare, la defectele care îi împiedică să realizeze ceea ce își doresc, la factorii care îi împiedică să progreseze și să completeze fișa *,,Blazonul personal".* Profesorul diriginte solicită elevilor să identifice caracteristicile unei mantalități fixe din fragmentul *,,Necazuri cu școala"* , Daniel Pennac și să rescrie fragmentul din perspectiva unui elev care dovedește o mențalitate de creștere. **Dezbatere – Scări către succes**	*fi scris deloc sau ar fi crezut că talentul ei nu e suficient.* *-Această poveste este o lecție despre perseverență.* Atitudinea pozitivă i-a fost, practic, cel mai important aliat - un scut împotriva descurajării. Completează fișa ,,Blazonul personal" Elevii ascultă explicațiile urmărind cu atenție materialul PowerPoint. Ei răspund la întrebări și realizează transformările necesare pentru a ilustra o mentalitate de creștere.	Învățarea prin descoperire Exercițiul Analiza de situaţii Problemati-zarea Explicația	aplicația PowerPoint Fișă de lucru Prezentare Power point	Individuală Frontală	Observare sistematică a activității Aprecieri verbale Aprecieri verbale

	Pornind de la unul dintre citatele următoare, profesorul, propune elevilor să discute despre dificultăţile atingerii unui ţel şi despre curajul de a merge mai departe în situaţii dificile. • *Nu există lift care să te ducă la succes, trebuie să folosești scările. (Zig Ziglar, scriitor)* •*Când totul pare că e împotriva ta, amintește-ți că avioanele decolează întotdeauna împotriva vântului. (Henry Ford, industriaș)*	Elevii reflectează și răspund solicitărilor profesorului. Ei analizează citatele date și concluzionează faptul că succesul nu vine rapid sau ușor. Nu există o cale scurtă, o "scurtătură magică" care să ne ducă direct acolo unde vrem. E nevoie de muncă pas cu pas, perseverență și răbdare – exact ca atunci când urci o scară, treaptă cu treaptă. Al doilea citat vorbește despre reziliență și puterea de a transforma obstacolele în oportunități**.**Chiar și condițiile care par potrivnice pot deveni forțe care ne ridică.	Dezbaterea		Frontală	
593. Obținerea performanței **7'**	ACTIVITATEA 4 Profesorul propune elevilor să realizeze un poster sub forma unui copac, cu titlul "*Cu răbdare, ajung în vârf"*. ACTIVITATEA 5 *Gânduri bune pentru zile nebune!* Profesorul propune o altă activitate, unde elevii trebuie să termine de decorat cât mai frumos un borcan. Profesorul	Elevii scriu pe ramurile copacului cuvinte și scurte enunțuri care exprimă sfaturi și îndemnuri pentru adoptarea unei mentalităţi de creştere în procesul de învăţare.	Conversația Exercițiul Problemati-zarea Reflecţia personală	Tabla interactivă, aplicația PowerPoint Poster "*Cu răbdare, ajung în vârf"*. Flori	Activitate Frontală	Observare sistematică a activității Aprecieri verbale

	distribuie elevilor etichete, imagini sugestive/stickere după preferințele acestora. Cere elevilor să citească gândurile frumoase, legate de bunătate și atitudine pozitivă din materialul PPT, apoi să aleagă și să noteze în 5 minute mesajele preferate pe care le vor introduce în borcanul decorat. Explică elevilor că la final vor avea o resursă motivațională pe care o pot accesa zilnic/la nevoie pentru a căpăta o atitudine pozitivă necesară unei zile mai bune.	Elevii finalizează decorarea borcanului, lipesc etichete, stickere, imagini sugestive și *notează gândurile frumoase, legate de bunătate și atitudine pozitivă* din materialul PPT. Prin sondaj, elevii prezintă mesajele notate și borcanul decorat.		borcane, etichete, imagini sugestive/ stickere	Individuală	
594. Încheierea activității (Concluzii și aprecieri) 2'	Profesorul oncluzionează faptul că elevii trebuie să fie optimiști, să aibă o atitudine pozitivă și încredere în sine, să se străduiască pentru a obține întotdeauna ceea ce și-au propus, fiindcă numai astfel vor deveni fericiți. Fac aprecieri verbale cu privire la modul cum au răspuns elevii.	Elevii ascultă explicațiile profesorului.	Conversația			Observare sistematică a activității Aprecieri verbale

PROIECT DIDACTIC

SUBIECTUL:ÎNVELIȘUL SOLID AL PĂMÂNTULUI. SOLUL.

CEBANU ALA, LICEUL TEORETIC ”EVRICA”, REPUBLICA MOLDOVA

Clasa: a III-a
Aria curriculară: Matematică şi ştiinţe
Disciplina: Ştiinţe
Unitatea de învăţare: Învelişurile Pământului
Tipul lecţiei:

Didactica generală	Specificul disciplinei ştiinţe
De formare a capacităţilor de dobândire a cunoştinţelor	Experimentul didactic

Model constructivist ERRE bazat pe etapele: Evocare.Realizarea sensului. Reflecţie. Extindere.
Competența specifică:Rezolvarea unor situaţii de problemă pe baza integrării achiziţiilor dobândite la disciplină cu cele din alte domenii, dovedind interes pentru promovarea actvă a valorilor de mediu și a unui mod sănătos de viaţă.

Unităţi de competenţă	Obiective operaţionale *La sfârşitul lecţiei, elevul va fi capabil:*	Produsul lecţiei	Criterii de evaluare
2.2. Distingerea caracteristicilor principale ale învelişurilor Pământului; 2.3. Efectuarea experienţelor simple, pe baza unei fişe de instrucţiuni.	*Obiective cognitive:* O1-să desprindă în urma efectuării unor experienţe simple, însuşirile fizice ale solului: culoarea, permeabilitatea, fertilitatea. O2-să precizeze rolul solului în natură; O3-să formuleze concluzii şi reguli; *Obiective psihomotorii:* O4- să dea dovadă de abilităi de comunicare şi cooperare în echipă; O5- să efectueze experienţe simple. *Obiective afective:* O6-să manifeste grijă faţă de sol şi mediul înconjurător.	Produsul 1. *Realizarea unor experimente simple.* Produsul 2 *Realizarea unor probleme de mediu.*	Produsul 1 1.Respect regulile de securitate. 2.Respect algoritmul propus. 3.Descriu etapele experimentului. 4.Formulez concluzii. 5.Manifest interes şi disponibilitate. Produsul 2 1.Determin problema de mediu. 2.Formulez cauzele apariţiei problemei. 3.Studiez problema. 4.Realizez un plan de soluţionare a problemei.

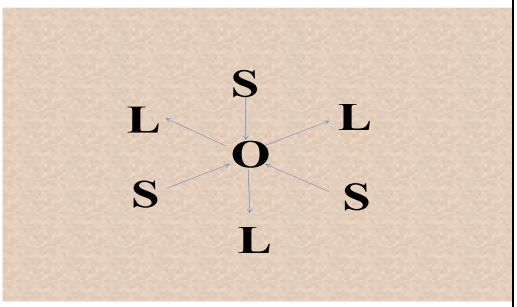
			5.Manifest dorinţa de a o soluţiona.

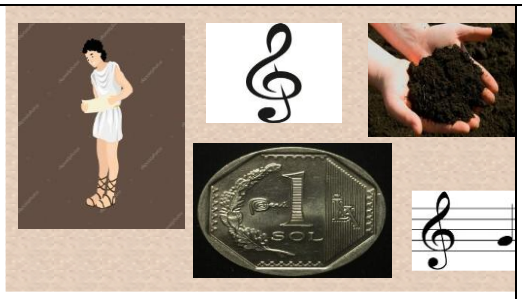
Tehnologia didactică a lecţiei:

forme	metode, procedee şi tehnici	mijloace instrucţionale
Frontal În grup Individual În perechi	Emoticonul, conversaţia euristică, dialogul dirijat, demonstraţia, observarea, experimentul didactic, descoperirea, păianjenul, brainstorming, analiza, sinteza, explozia stelară,jocul didactic.	manual, materiale pentru desfăşurarea experienţelor, tabla magnetică,laptop, ecran, PPT, film multimedia „Poluarea mediului”, postere, planşe, semnalizatoare:Aşi F, fişe de instrucţiuni, fişe de observare, fişe de autoevaluare.

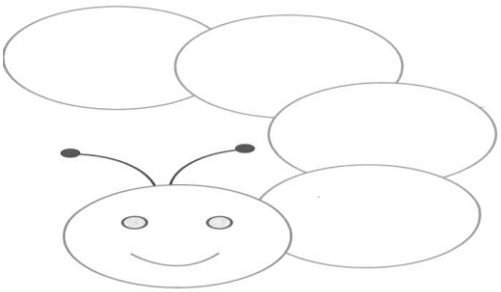
Demersul lecţiei

Cadrul ERRE	obiective	Activitatea învăţătorului	Strategii didactice			Evaluare
			Metode, procedee	Forme de lucru	Mijloace de învăţământ	
1.Evocare		Asigur un climat de ordine şi disciplină necesar desfăşurării în bune condiţii a lecţiei. Soarele cât e de soare Obiceiuri bune are, Când în zori şi-arată faţa Spune „ Bună dimineaţa”. Ce dispoziţie aveţi la început de lecţie?Desenaţi emoticonul care vă desemnează emoţiile. *GHICI:* Fără el nu poţi trăi Îl respiră cei ce-s vii Nu îl vezi da-l simţi curat Doar când e nepoluat.(aerul) A lăsat-o Dumnezeu	Conversaţia emoticoane	frontal Individual	ecran slide	Evaluare iniţială prin observaţia pregătirii elevilor

2.Realizarea sensului.		Ca s-o bei şi tu şi eu.(apa) Ce legătură este între aer şi apă? (Învelişuri ale Pământului) Ce fel de înveliş este aerul? Dar apa? Continuaţi propoziţia: Apa este...(incoloră,fără miros, lichid, fără formă...) În câte stări (forme) se găseşte apa în natură? (lichidă, solidă,gazoasă). La fierbere apa se transformă în ...vapori. La temperaturi scăzute apa devine ...gheaţă,fulgi. La temperaturi înalte gheaţa se transformă în...apă Lucrul la tablă „Găseşte intrusul” (nouraşii, picăturile de apă). Adevărat sau fals? 1.Aerul este corp gazos. 2.Apa nu are miros. 3.Fără aer omul poate trăi. 4.Apa este transparentă. 5.La rece apa se transformă în vapori. 6.Dioxidul de carbon întreţine arderea. 7.Apa nu este corp lichid. 8.La fierbere apa îngheaţă. Vă invit pe insula descoperirilor. Veţi încerca să ghiciţi ce vom descoperi astăzi. Dar pentru aceasta mai întâi trebuie să descifraţi ce cuvânt am scris. Explicarea sinonimelor:	brainstorming dialogul dirijat descoperirea analiza, sinteza	frontal frontal frontal Frontal	tabla	Evaluez capacitatea de a genera idei Evaluez capacitatea de a răspunde la întrebări Evaluez capacitatea de a genera idei

		  SOL → notă muzicală → mesager,trimis → monedă în Peru → cheia sol Deci care este subiectul lecţiei ? Anunţ subiectul şi obiectivele.Vom identifica proprietăţile solului, vom determina care este componenţa solului, vom preciza care este rolul solului în natură,vom preciza efectele negative ale poluării solului. Noţiunea de sol pe slaid PPT. Proprietăţile solului le veţi descoperi chiar voi. Astăzi veţi fi savanţi. Pentru a descoperi proprietăţile solului veţi lucra în grupuri şi veţi efectua unele experienţe. Mai întâi să ne amintim criteriile de succes pentru *lucrul în grup*. Fişa de eficienţă a învăţării: *LUCRUL ÎN GRUP* Sunt responsabil. Mă implic. Sunt calm. Argumentez. Susţin ideile bune. (Fiecare echipă primeşte fişă de instrucţiuni,după care se vor ghida în desfăşurarea experimentului) Pe bănci aveţi fişele cu instrucţiuni şi paşii efectuării experimentului.	Descoperirea Explicaţia Fişa de eficienţă a învăţării	În grup	Semnalizatoare PPT slid PPT - slid planşa, demonstrativă	
	O1 O4					

	O5 O3	Dacă aveţi ceva neclarităţi semnalizaţi cu semnalizatorul roşu, dacă aţi înţeles cu verde. EXPERIMENTUL: Echipa I Materiale necesare: lupă,bulgăre de pământ. Examinează cu lupa un bulgăre de pământ: Ce culoare are? Din ce este compus? Cum este: tare, moale sau sfărâmicios? Echipa II Materiale necesare:pahar cu apă, bulgări de sol. Pune într-un pahar cu apă bulgăraşi de pământ. Ce se întâmplă cu ei? Ce se ridică la suprafaţa apei? Echipa III Materiale necesare:pahar cu apă, pâlnie,sol,nisip, argilă. Pune pământ negru şi afânat într-o pâlnie. Aşază pâlnia deasupra unui pahar.Apoi toarnă apă. Ce ai constatat? Repetă acelaşi lucru folosind *nisip şi argilă.* Echipa IV Materiale necesare:pahar , apă, pâlnii,argilă, nisip Pune vată în două pâlnii. Introdu pâlniile în două vase de sticlă. Toarnă nisip într-o pâlnie, iar în alta argilă. Umple pâlniile cu apă. Ce ai observat? (Toate echipele vor efectua experienţele, vor completa şi vor acroşa fişele de observaţie pe tabla magnetică.) PAUZA DINAMICĂ Studiază tema nouă şi sintetizează materialul. Completează fişa de autoevaluare(colorează omida).	Experiment didactic Descoperirea prezentarea argumentarea	În grup În grup În grup În grup	PPT fişe fişe fişe	Evaluez capacitatea de a distribui rolurile în grup Evaluez capacitatea de a experimenta

3.Reflecţie	O1 O2	 Ce mai puteţi adăuga despre sol? PPT-despre sol la început. -conţine apă,aer, -permeabil şi fertil -de dierite culori; -humus(resturi putrezite de plante şi animale -conţine pietriş,substanţe minerale,argilă, nisip. -moale,tare,zgrunţuros,umed,uscat, sfărâmi-cios. -cernoziom sol bogat în substanţe minerale. <u>Continuaţi enunţul:</u> **1.Solul este:** a)locul unde trăiesc oamenii b)stratul de la suprafaţa Pământu c) Pământul **2.Solul este alcătuit din...** <u>Completaţi corespondenţele:(în perechi)</u> Stratul de la suprafaţa Pământului se numeşte____sol Resturile de plante şi animale din sol, putrezind, formează__humus Solul prin care apa trece cu uşurinţă se numeşte__permeabil Solul bogat în substanţe hrănitoare este sol rodnic sau sol_fertil	Argumentarea analiza-sinteza	individual în perechi	Manualul fişe PPT Slid Fişe	Evaluez capacitatea de a sintetiza materialul la o temă anumită Evaluez capacitatea de autoevaluare Evaluez capacitatea de a formula idei clare, concise Evaluez capacitatea de a

	O1	Solul bogat în humus este numit___cernoziom Pentru ţara noastră solul constituie o adevărată___comoară Vă propun să urmăriţi un film după care va trebui să determinaţi problema şi să elaboraţi nişte reguli de rezolvare a ei. ***<u>REZOLVAREA UNOR PROBLEME DE MEDIU</u>*** 1.Determin problema de mediu. 2.Formulez cauzele apariţiei problemei. 3.Studiez problema. 4.Realizez un plan de soluţionare a problemei. 5.Manifest dorinţa de a o soluţiona. Copii vizionează filmul „Poluarea mediului”					sintetiza şi selecta ideile
	O6	 Cine e vinovat? Consecinţele poluării? Soluţii...	dialogul dirijat		Filmul”Poluarea mediului”	Evaluez capacitatea de a rezolva o problemă de mediu
		<u>Generalizarea</u> Ce aţi reuşit azi la lecţie? Scriu pe foiţe şi le acroşează la tablă pe bulgăraşi.	analiza-sinteza			
4.Extindere	O6	<u>Jocul „Aşa DA, aşa NU”</u>		Frontal		

	O3	 <u>Dispoziţia mea la sfârşit de lecţie.</u> <u>Tema pentru acasă:</u> <u>De elaborat proiectul „ Eco-prieten”</u>	Jocul didactic	individual indivi dual	Semnali zatoare PPT-slid panou, emoti coane	Evaluez capacitate a de a sintetiza materia studiată

FIȘE:
Grupul 1
Examinează cu lupa un bulgăre de pământ:
Ce culoare are?
Din ce este compus?
Cum este: tare, moale sau sfărâmicios?

Concluzie:_____
_____

Grupul 2

Pune într-un pahar cu apă bulgăraşi de pământ. Ce se întâmplă cu ei? Ce se ridică la suprafaţa apei?

Concluzie:_____
_____
_____
Grupul 3
Pune pământ negru şi afânat într-o pâlnie. Aşază pâlnia deasupra unui pahar.Apoi toarnă apă. Ce ai constatat? Repetă acelaşi lucru folosind *nisip şi argilă.*

Concluzie:_____
_____

Grupul 4

Pune vată în două pâlnii. Introdu pâlniile în două vase de sticlă. Toarnă nisip într-o pâlnie, iar în alta argilă. Umple pâlniile cu apă. Ce ai observat?

Concluzie:_____
_____
_____

O școală fără violență!

Proiect extracurricular – Educație civică și dezvoltare personală - Nivel local

Autor: Prof. Ciortan Cristina-Mihaela

Școala Gimnazială "Avram Iancu" Baia de Criș

Inițiator, organizator și coordonator de proiect:Prof. CIORTAN CRISTINA-MIHAELA

Grup țintă: Elevii claselor gimnaziale (a V-a, a VI-a și a VII-a) din cadrul Școlii Gimnaziale "Avram Iancu" Baia de Criș

Perioada de desfășurare: Iunie 2025

Scopul proiectului: Reducerea comportamentelor violente în rândul elevilor prin activități de conștientizare, educație emoțională și colaborare pozitivă.

Obiective: Elevii

-să recunoască diferite forme de violență (fizică, verbală, emoțională) din mediul școlar; să învețe modalități pașnice de rezolvare a conflictelor;

-să dezvolte empatia, cooperarea și respectul în relațiile colegiale;

-să participe activ la crearea unui climat de siguranță în școală.

Activități propuse:

a) Activitate de debut – „Ce înseamnă violența?”

Discuție ghidată în clasă: exemple de violență în școală

Brainstorming: „Cum ne simțim când cineva este agresiv?”

b) Realizarea unui colaj tematic

Elevii vor desena și lipi mesaje anti-violență pe o planșă comună: **„Clasa mea spune NU violenței”**

c) Ateliere de jocuri și povești

Jocuri de rol: „Ce fac dacă sunt martor la un conflict?”

Povestiri cu morală: „Prietenia, nu palma” – urmate de discuții

Atelier de exprimare a emoțiilor: „Ce simt și cum reacționez?”

d) „Ziua Nonviolenței în școala mea”

Elevii poartă brățări colorate cu mesaje de pace.

Organizarea unei scenete scurte pe tema bullyingului.

Mini-expoziție de desene: „Vreau o școală fără violență”

e) Implicarea părinților

Întâlnire scurtă cu părinții: „Cum susținem copiii în fața violenței?”

Distribuirea unui mini-ghid cu sfaturi pentru acasă.

Resurse necesare:

- hârtie colorată, markere, cartoane, lipici, diplome de merit (implicare financiară suportată de organizatori);

- tabla smart;

- acces la sala de clasă/sală festivă.

Modalități de evaluare:

Observarea comportamentului în clasă și în pauze.

Jurnal reflexiv al elevilor: „Ce am învățat din proiect?”

Feedback de la părinți și profesori

Realizarea colajului final: „Promisiunea mea pentru o școală fără violență”.

Proiect de lecție

Liceul „Horea, Cloșca și Crișan”, Abrud
prof. înv. primar. Leach Adela
prof. înv. primar. Stan Iuliana Georgeta

DATA: 09.04.2024
CLASA: pregătitoare B
ARIA CURRICULARĂ: Limbă și comunicare
DISCIPLINA: Comunicare în limba română
DISCIPLINĂ INTEGRATĂ: AVAP
UNITATEA DE ÎNVĂȚARE: Să învățăm de la micile viețuitoare

SUBIECTUL: „Greierele și litera G”
TIPUL LECȚIEI: mixtă
FORMĂ DE REALIZARE: activitate integrată
COMPETENȚE SPECIFICE:

1. Identificarea sunetului iniţial şi/ sau final dintr-un cuvânt, a silabelor şi a cuvintelor din propoziţii rostite clar şi rar;

3.2 Recunoaşterea unor cuvinte uzuale, din universul apropiat, scrise cu litere mari şi mici de tipar;

4.1 Trasarea elementelor grafice şi a contururilor literelor, folosind resurse variate

AVAP:

2.2. Exprimarea ideilor şi trăirilor personale, în aplicaţii simple, specifice artelor vizuale

OBIECTIVE OPERAȚIONALE: la sfarșitul lectiei, elevul va fi capabil:
O_1: să menționeze cel puțin două cuvinte care încep cu sunetul g;
O_2: să denumească imaginile de pe fișă și din jocul wordwall;
O_3 să despartă în silabe cuvintele din fișele de lucru, precizând numărul de acestora;
O_4: să precizeze corect poziția sunetului g în diferite cuvinte, fără sprijin;
O_5: să recunoască literele din cuvintele întâlnite în fișele de lucru, fiindu-le admise cel mult două greșeli;
O_6: să deseneze cel puțin o imagine a cărei denumire începe, conține sau se termină cu sunetul g.

STRATEGIA DE INSTRUIRE:
Metode și procedee didactice/ de instruire: conversația, observația, explicația, demonstrația, exercițiul, harta conceptuală.
Mijloace didactice/ de instruire: laptop, videoproiector, fișe, planșe, marionete.
STRATEGIA DE EVALUARE:
Metode și tehnici de evaluare(inclusiv pentru evaluarea formativă): observarea sistematică, proba scrisă (itemi de tip pereche), probe orale.
FORME DE ORGANIZARE: frontal, individual, în pereche.

Bibliografie:

595. „*Elemente de didactică a activităților de educare a limbajului”*, autor Hojbilă Angelica, Institutul European;
596. „*Limba română, repere teoretice- aplicații”,* autor Hojbilă Angelica, Insitutul European;
597. https://wordwall.net/ro/resource/903802/litera-g-asaza-in-ordine-literele
598. twinkl

Nr. crt.	Ob.op.	Etapele lecției	Conținut instuctiv- educativ	Strategii didactice			Evaluarea (capacități, tipuri)
				Metode și procedee	Mijloace de învățământ	Moduri de organizare	
599.		Momentul organizatoric	Se asigură un climat afectiv pozitiv, favorabil unei bune desfășurări a lecției. Se pregătesc materialele necesare pentru oră.	Conversația Exercițiul		Frontal	Chestionarea orală Observarea sistematică a elevului
2.		Captarea atenției 15`	Elevii sunt așezați în semicerc pentru întâlnirea de dimineață. Ne vom saluta, alegând o formă de salut din lista afișată lângă calendarul naturii, apoi vom stabili numărul prezenților și absenților. Se completează calendarul naturii, prin stabilrea zilei, datei, lunii, anului, anotimpului și vremii. Dacă sunt elevi care vor să împărtășească anumite lucruri îi voi asculta. Cu ajutorul unei siluete, le reamintesc elevilor poezia pe care au ascultat-o în orele precedente. Le povestesc că după cearta cu găina, cântărețul nostru a plecat în căutarea altor colegi	Expunerea Conversația	Calendarul naturii Planșe cu salutul Planșă cu traseul greierului	Frontal	Observarea sistematică a elevului

			de cântec. Văzând că nu găsește pe nimeni, s-a hotărât să se întoarcă acasă. Dar el s-a rătăcit și nu mai știe cum să se ajungă la cotețul găinii. Misiunea noastră este de a-l ajuta pe acesta.				
3.		Anunțarea temei și prezentarea obiectivelor 2`	Tema de astăzi este „Greierele și litera G”. Noi îl vom ajutăm pe acesta să ajungă la casa lui. Pentru a înainta trebuie să deblocăm traseul, îndeplinind toate misiunile. Sub fiecare steag, se ascunde câte o sarcină.	Explicația	Planșă cu traseul greierului	Frontal	Observarea sistematică a elevului
4.	O_1	Reactualizarea cunoștințelor 5`	Se dă citire primei misiuni. Copiii se așază în cerc și răspund la prima provocare lansată pe hartă. „Ce sunet și literă am învățat săptămâna aceasta?” „Când folosim in scriere litera G?” „Când folosim litera g?” Copiii vor pasa un greiere de la unul la celălalt, după ce vor spune câte un cuvânt care începe cu sunetul g. Jocul se repetă de două ori.	Explicația Demonstrația Conversația	Silueta greierului	Frontal	Chestionarea orală Observarea sistematică a elevului

5.		Prezentarea conținutului și dirijarea învățării 15`	Elevii merg în bancă și deoarece au răspuns corect primei misiuni, Greierele înaintează pe traseul stabilit. Sub al doilea steag se află a doua misiune pe care o voi citi: „Să reprezinte grafic silabele și sunetele din următoarele cuvinte, colorând cerculețul corespunzător sunetului G.” Înainte de a începe să rezolve exercițiile, vom efectua încălzirea mâinilor: închidem și deschidem pumnii; răsucim pumnii, cântăm la pian, ne spălăm pe mâini. Dacă au răspuns corect, personajul nostru principal înaintează pe traseu. Provocarea numărului 3este să citească cuvintele și să unească imaginea cu cuvântul corespunzător. După ce îi las să citească singuri, vom verifica corectitudinea efectuării exercițiului oral. Provocarea cu numărul 4 este să lucreze în pereche pentru a	Explicația Conversația Exercițiul Explicația Conversația Exercițiul Explicația Conversația Exercițiul Explicația Conversația	Fișă de lucru Planșă cu traseul greierului Fișă de lucru Planșă cu traseul greierului Bilețele cu imagini si cu literele amestecate	Individual Frontal Individual Frontal În pereche	Observarea sistematică a elevului
	O_2 O_3						
	O_4						
	O_2 O_3						

	O_4 O_5		ordona literele și să scrie cuvântul sugerat de imaginea de pe bilețel. După ce descoperă cuvântul, fiecare pereche citește cuvântul.	Exercițiul			
6.	O_2 O_4 O_5	Obținerea performanței 5`	Provocare numărul 5: Ne vom juca „Spune ce este!”. Copiii vor denumi imaginea, vor desparți în silabe cuvintele, vor preciza locul lui g în fiecare cuvânt și vor ordona literele pentru a forma cuvântul.	Explicația Exercițiul	https://wordwall.net/ro/resource/903802/litera-g-asaza-in-ordine-literele	frontal	Chestionarea orală Observarea sistematică a elevului
7.	O_1 O_6	Asigurarea transferului și a retenției 5`	Elevii vor primi bilețele pe care vor desena un obiect, o ființă, un animal etc, ale căror denumiri încep, conțin și se termină cu G. După finalizarea desenului, vor completa harta conceptuală.	Explicația Exercițiul Harta conceptuală	Bilețele Creioane colorate Planșă harta conceptuală	Individual frontal	Chestionarea orală Observarea sistematică a elevului
8.		Evaluarea și încheirea lecției 3`	Voi face aprecieri asupra modului în care s-a desfășurat lecția noastră și ne vom bucura că a ajuns acasă personajul nostru.	Conversația	-	Frontal	Observația sistematică a elevilor

PROIECT DE ACTIVITATE

(Activitate integrată)

Prof.pentru educație timpurie:
CEGĂ DANIELA
PLEȘA MIHAELA-ANA
Colegiul Național „Avram Iancu” Câmpeni/
Grădinița cu Program Prelungit „Piticot”

EDUCATOARE: Cegă Daniela, Pleșa Mihaela-Ana
GRUPA: I/Grupa mică „Fluturașilor”
TEMA ANUALĂ DE STUDIU: „Cum exprimăm ceea ce simțim? “
TEMA PROIECTULUI: „Obiceiuri și tradiții străbune.”
TEMA SĂPTĂMÂNII: „Ghetuțele lui Moș Nicolae”
TEMA ZILEI: „Îl ajutăm pe Moș Nicolae?”
FORMA DE REALIZARE: Activitate integrată ADP+ALA1+ADE (DLC+DȘ+DOS)+ALA2
TIPUL DE ACTIVITATE: Verificare de cunoștințe și deprinderi
FORMA DE ORGANIZARE: frontal, individual
DURATA ACTIVITĂȚII: 1 zi
LOCUL DE DESFĂȘURARE: Sala de grupă

DIMENSIUNI ALE DEZVOLTĂRII:
A.1Motricitatea grosieră și motricitatea fină în contexte de viață familiare.
B.1 Interacțiuni cu adulții și cu copiii de vârstă apropiate
C.2 Finalizarea sarcinilor și a acțiunilor (persistență în activități)
C.3 Activare și manifestare a potențialului creativ
E.2 Cunoștințe și deprinderi elementare matematice pentru rezolvarea de probleme și cunoașterea mediului apropiat

COMPORTAMENTE VIZATE:
A1. 1.3 Utilizează mâinile și degetele pentru realizarea de activități variate.
B.1. 1.1 Manifestă încredere în adulți cunoscuți, prin exersarea interacțiuni cu aceștia.
C.2 2.2 Integrează ajutorul primit, pentru realizarea sarcinilor de lucru la care întâmpină dificultăți.
C.3 3.2 Demonstrează creativitate prin activitățile artistico-plastice
E.2 2.4 Efectuează operații de seriere, grupare, clasificare, măsurarea obiectelor

SISTEM DE EVALUARE:
-formativă/continuă prin observarea comportamentului, aprecieri stimulative

BIBLIOGRAFIE:

600. Curriculum pentru educație timpurie 2019, avizat MEN;

601. Educație timpurie nivel preșcolar, Repere metodologice pentru consolidarea achizițiilor din anul școlar 2019-2020;

602. ELEMENTE COMPONENTE ALE ACTIVITĂŢII INTEGRATE

603. ACTIVITĂŢI DE DEZVOLTARE PERSONALĂ

Întâlnirea de dimineaţă:

1. **Salutul**:
2. **Prezenţa**:
3. **Calendarul naturii**:
4. **Gimnastica de înviorare:**
5. **Împărtăşirea cu ceilalţi**:
6. **Noutatea zilei**:

Rutina: ,,Mânuțele sus, mânuțele jos...!"

Tranziţii: ,, Gimnastica de înviorare"

604. ACTIVITĂŢI LA ALEGEREA COPIILOR

CENTRUL 1: *Artă: modelaj-,,Nuieluşa Moşului"*

CENTRUL 2: *Construcții: ,, Căsuța lui Moș Nicolae"*

CENTRUL 3:*Științe: ,,Joc senzorial-sortează obiectele (tare-moale)"*

605. ACTIVITĂŢI PE DOMENII EXPERIENŢIALE

1. Activitate integrată (DOMENIUL LIMBĂ ŞI COMUNICARE (DLC)+ DOMENIUL ȘTIINȚE (DȘ)- „Îl ajutăm pe Moș Nicolae?"

"

606. Activitate monodisciplinară: DOMENIUL OM ȘI SOCIETATE (DOS): „ Ghetuța lui Moș Nicolae"

607.ACTIVITĂŢI LA ALEGEREA COPIILOR

Tipul jocului: ***JOC DE MIȘCARE: „Atinge ghetuța!"***

JOC LINIȘTITOR: „Cine stă cel mai frumos?"

SCENARIUL ZILEI

Activitatea zilei debutează cu ***„Întâlnirea de dimineață",*** *unde copiii au posibilitatea de a-și împărtăși ideile, de a-și manifesta starea de spirit și buna dispoziție.*

Salutul: *copiii vor fi aşezaţi în semicerc, pe pernuţe, unde vor fi întâmpinaţi cu salutul „Bună dimineaţa,Siriduşilor!” -“De ce credeti ca v-am spus spiridusi? Ai cui spiridusi credeti ca sunteti?”. Fiecare copil îşi va alege salutul preferat reprezentat printr-o imagine specifică: îmbrăţişare, zâmbet..*

Prezenţa: *„Acum că ne-am adunat şi frumos ne-am salutat, pe colegi i-am întâlnit, dar oare cine n-a venit?” - educatoarea va striga copiii în ordinea alfabetică, aceştia răspunzând „prezent”. Se vor aşeza „fluturaşi” prezenţi pe imaginea cu grădiniţa, iar cei absenţi pe imaginea cu căsuţa. Această etapă este un prilej în care copiii conştientizează componenţa grupului.*

Calendarul naturii: *se folosesc jetoane şi imagini mari specifice vârstei şi se fixează ziua săptămânii, anotimpul şi starea vremii de afară, aspecte ale anotimpului curent, recunoaşterea imaginii care marchează specificul zilei (în prag de noapte sosirea lui Moş Nicolae), se prezintă copiilor programul.*

Împărtăşirea cu ceilalţi: *se fac schimburi de păreri cu privire la bucuria pe care o aduce copiilor personajul care urmează să-i viziteze noaptea cu specificaţia: pentru copiii cuminţi aduce dulciuri, pentru copiii năzdrăvani o nuieluşă magică. În ce anotimp suntem? Cum este vremea? Cum se numeşte moşul care aduce dulciuri şi jucări copiilor?*

Noutatea zilei: *se prezintă o scrisoare trimisă de către Moş Nicolae. Acesta transmite copiilor gândurile sale bune şi îi anunţă că astăzi îi rogă să-l ajute pentru a pune, a găsi locul potrivit la câteva jucării în saci, pentru că spiriduşi au uitat să le aşeze la locul lor. Pentru a-l ajuta, moşul le-a pregătit o serie de activităţi pe care dacă vor reuşi să le ducă la bun final, vor avea parte de o surpriză.*

Înviorarea de dimineaţă *se va realiza în sala de grupă pe versurile poeziei: „Dacă vreau să cresc voinic, fac gimnastică de mic”....*

Activitatea zilei continuă cu ***ALA (activităţi liber alese – pe centre de interes).***
Copiii îşi vor alege centrul de interes preferat. La centrul – CONSTRUCŢII, copiii vor construi „Căsuţa lui Moş Nicolae”, vor realiza „Nuieluşa Moşului”-modelaj la centrul Artă, iar la centrul –Ştiinţă vor sorta senzorial anumite obiecte (tare-moale)

După încheierea activităţilor pe centre de interes se vor ***anunţa activităţile pe domenii experienţiale*** *propuse pentru ziua respectivă.*
- Limbă şi comunicare(DLC)–joc didactic: **„Îl ajutăm pe Moş Nicolae**?”
-Ştiinţe(DŞ) -copiii vor spune care dintre jucăriile de pe saci le preferă şi câte
La tranziţie se va interpreta „Hai fuguţa, hai fuguţa lustruieşte ghetuţa!”.

Activitatea monodisciplinară*- Domeniul Om şi Societate se realizează printr-o activitate practică (lipire elemente decor specifice sărbătorilor de iarnă) pe o cizmuliţă maro deschis din caron*

*Activitatea integrată se încheie cu **ALA (activităţi liber alese – program distractiv).** Aici, copiii vor realiza un joc de mişcare unde vor avea sarcina de a atinge cizmuliţa lui Moş Nicolae şi un joc liniştitor în cadrul cărui vor sta atenţi pe scăunele cu mânuţele aşezate după o anumită cerinţă*

PROIECT DIDACTIC

MIHĂILĂ GEORGETA CLARA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ „CĂNUȚĂ IONESCU”, URLAȚI

Unitate de învățământ: ȘCOALA GIMNAZIALĂ „CĂNUȚĂ IONESCU”, URLAȚI
Disciplina: EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT
Cadru didactic: MIHĂILĂ GEORGETA CLARA
Clasa: a V-a B
Data: 27.11.2025
Colectivul de elevi: 30 (F-16/B-14)
Loc de desfăşurare: sală de sport
Durata: 50 min.
Materiale: Mingi de handbal, copete, cronometru, fluier.
Metode: conversaţia, demonstraţia, explicaţia, repetarea, competiția, observarea directă
Forme de organizare: frontală, individuală, în echipe.
TEMELE LECŢIEI:
608. Viteza de reacție și de execuție.
609. Dribling din mers și din alergare- handbal.
TIPUL LECȚIEI: Mixt (educare - consolidare)
COMPETENTE SPECIFICE:

1.3 Utilizarea cu interes a variantelor de mişcări specifice principalelor segmente corporale;
2.1 Efectuarea de acţiuni motrice specifice unor forme de manifestare a capacităţilor motrice;
2.2 Aplicarea deprinderilor motrice în condiţii de joc şi de întrecere;
3.1 Sesizarea regulilor necesare desfăşurării jocurilor şi altor activităţi motrice;
3.3Manifestarea atitudinii de cooperare, întrajutorare şi fair-play în timpul activităţilor mortice

OBIECTIVE DE REFERINȚĂ:
1. Să recunoască exercițiile simple pentru dezvoltarea calităților motrice de bază.
2. Să execute procedeele tehnice în structuri mortice simple- specifice disciplinelor sportive studiate.
3. Să manifeste pe parcursul activităților o atitudine de respect față de regulile stabilite.

Verigile Durata	Conținut	Dozare	Formații de lucru și indicații metodice	Obs
1. **Organizarea colectivului de elevi** **3'**	-adunarea, alinierea; -salutul; -verificarea echipamentului și a stării de sănătate; -prezentarea temelor de lecție.	30 sec 30 sec 1 min. 1 min.	-linie pe un rând O O O O O O O	
2. **Pregătirea organismu-lui ptentru efort** **6'**	-Variante de mers și alergare: - mers; - mers pe vârfuri cu brațele sus; - mers pe călcâie cu brațele la spate, de palme apucat; - alergare cu joc de gleznă; - alergare ușoară; - alergare cu genunchii sus; - alergare cu pendularea gambelor înapoi; - pas adăugat; - pas săltat; - mers cu exerciții de relaxare și de respirație.	**1 tur** **1L** **1L** **1L** **1 tur** **2D** **2D** **2D** **2D** **1 tur**	-în coloană câte unul; - alternarea se face la comanda profesorului; -se lucrează pe diago-nale iar pe lungimea sălii se vor executa mișcări de relaxare și respirație; -se fac corectările necesare;	
3. **Influențarea selectivă a aparatului locomotor** **7'**	**Complex de dezvoltare fizică armonioasă** **Exercițiul 1** **P.I.** Stând depărtat, palmele pe șolduri: T 1-2/5-6 răsuciri ale capului spre stânga cu arcuire; T 3-4/7-8 răsuciri ale capului spre dreapta cu arcuire; **Exercițiul 2** **P.I.** Stând depărtat, palmele pe șolduri: T 1-2 -aplecarea capului înainte cu arcuire; T 3-4 -extensia capului cu arcuire; T5-6 -aplecarea capului spre stânga, cu arcuire; T7-8 -aplecarea capului spre dreapta, cu arcuire; **Exercițiul 3**	**2X8T** **2X8T** **2X8T**	- coloană de gimnas-tică câte 4; O O O O O O O O O O O O -educarea atitudinii corporale; -se urmărește corec-titudinea exersării;	

	P.I. Stând depărtat, brațele întinse pe lângă corp: T 1-4 rotări ale brațelor, simultan spre înainte; T 5-8 rotări ale brațelor, simultan spre înapoi; **Exercițiul 4** **P.I.** Stând depărtat, brațele îndoite, palmele la nivelul pieptului: T1-2/5-6 extensie cu arcuire a brațelor îndoite; T3-4/7-8 extensie cu arcuire a brațelor întinse; **Exercițiul 5** **P.I.** Stând depărtat, brațele întinse, dreptul sus iar stângul jos, pe lângă corp: T 1-2/5-6 extensie cu arcuire a brațelor întinse, brațul drept în sus; T 3-4/7-8 extensie cu arcuire a brațelor întinse, brațul drept în jos; **Exercițiul 6** **P.I.** Stând depărtat palmele la ceafă: T 1-2/5-6- răsuciri de trunchi spre stânga, cu arcuire; T 3-4/7-8- răsuciri de trunchi spre dreapta, cu arcuire; **Exercițiul 7** **P.I.** Stând depărtat palmele pe șolduri: T 1-2/5-6- aplecarea trunchiului spre stânga, cu arcuire; T 3-4/7-8- aplecarea trunchiului spre dreapta, cu arcuire; **Exercițiul 8** **P.I.** Stând depărtat, brațele întinse sus: T 1-2/5-6- extensia trunchiului cu arcuire; T 3-4/7-8- îndoirea trunchiului cu arcuire; **Exercițiul 9**	**2X8T** **2X8T** **2X8T** **2X8T**	-se fac corectările necesare; -brațele în plan orizontal; -brațele în plan vertical; -picioarele sunt depărtate mai mult;	

	P.I. Stând depărtat, palmele pe șolduri: T1-2/5-6 fandare laterală pe piciorul stâng cu arcuire; T3-4/5-6 fandare laterală pe piciorul drept cu arcuire; **Exercițiul 10** **P.I.** Stând, palmele pe șolduri: Sărituri ca mingea.	**2X8T** **10X**	-degetele de la mâini ating solul; -aprecieri verbale;	
4. **Tema 1. Viteza de reacție și de execuție** **15'**	**- Viteza de reacție și de execuție la stimuli vizuali și auditivi.** **Exercițiul 1 –** Elevii sunt așezați față în față la o distanță de 1 m**.** Unul dintre ei are în mână o minge de handbal. Acesta dă drumul mingii, iar celălalt trebuie să o prindă înainte ca aceasta să atingă solul. **Exercițiul 2** – Elevii sunt așezați față în față la o distanță de 8m. La jumătatea distanței se află o minge asezată pe o copetă. La semnal sonor, elevii așezați în diferite poziții, pleacă în alergare și trebuie să ia mingea. **Exercițiul 3** – elevii sunt așezați față în față la o distanță de 8m. La jumătatea distanței se află 3 copete de culori diferite. Profesorul strigă o culoare, iar elevii trebuie să ajungă la copeta de culoarea indicată de profesor și să o ridice.	**10X** pentru fiecare; **6x** **6x**	- în coloană pe două rânduri, față în față; - elevii trebuie să reacționeze rapid la stimulii vizuali și să prindă mingea; - se pleacă din poziții de start diferite: stând cu fața, stând cu spatele, ghemuit cu fața, ghemuit cu spatele, șezând cu fața, șezând cu spatele; - elevii trebuie să reacționeze rapid la stimulii auditivi și să execute comenzile;	

5. **Tema 2. Dribling din mers și din alergare-handbal.** **15'**	Elevii sunt dispuși pe perechi, față în față la distanță de 10m. **Exercițiul 1** - se execută dribling din mers cu mâna îndemânatică până la jalon, pasează mingea coechipierului și revine cu spatele în locul plecării. Coechipierul primește mingea și execută același exercițiu; **Exercițiul 2** - același exercițiu cu mâna neîndemânatică; **Exercițiul 3 –** dribling din alergare ușoară, respectând indicațiile de la exercițiul 1; **Exercițiul 4 –** același exercițiu cu mâna neîndemânatică;	**20** execuții pentru fiecare exercițiu	- jalonul este poziționat la distanță de 7m față de linia de plecare; - driblingul se execută cu palma concavă (forma mingii), împingând mingea în sol lateral la nivelul șoldului; - elevii trebuie să păstreze controlul asupra mingii; - pasa se execută cu o mână de deasupra umărului;	
	Exercițiul 5 – dribling din mers cu mâna îndemânatică până la jalon, întoarcere în mers pe margine; **Exercițiul 6 –** dribling din alergare cu mâna îndemânatică până la jalon, întoarcere în mers pe margine.	**2X** **2X**	- elevii sunt așezați în coloană pe două rânduri; - se pleacă la semnalul sonor al profesorului;	
6.Revenirea organismului după efort **2'**	- alergare ușoară, urmată de mers liniștit; - din mers mișcări de relaxare musculară combinate cu mișcări de inspirație-expirație profundă.	1min. 1min.	-în coloană câte unul;	
7. Concluzii și aprecieri **2'**	-aprecieri și evidențieri asupra desfășurării lecției; - transmiterea unor sarcini și recomandări pentru activitatea independentă; - salutul	1½ min. 20 sec. 10 sec.	în linie pe un rând;	

PROIECT DIDACTIC

Prof. înv. primar: Suvac Adina-Elena

Școala Gimnazială „Nicolae Buleu'' Mărgineni, Neamț

CLASA: PREGĂTITOARE
ARIA CURRICULARĂ: Arte și Tehnologii
DISCIPLINA: Arte vizuale și abilități practice
UNITATEA TEMATICĂ: *Să învățăm de la micile viețuitoare*
SUBIECTUL : Buburuza – pictură pe piatră
TIPUL ACTIVITĂȚII: formare de priceperi și deprinderi
SCOPUL: formarea şi dezvoltarea competenţelor de priceperi şi deprinderi prin exersarea exprimării în contexte variate, prin sensibilizarea în faţa frumosului şi a obiectelor cu valoare artistică.
FORMA DE REALIZARE: Abordare integrată
DISCIPLINE INTEGRATE: CLR, DP
COMPETENȚE SPECIFICE:
AVAP:
2.2. Exprimarea ideilor şi trăirilor personale, în aplicaţii simple, specifice artelor vizuale
2.3. Realizarea de produse utile şi/sau estetice combinând materiale uşor de prelucrat şi tehnici accesibile
2.6. Participarea la activităţi integrate adaptate nivelului de vârstă, în care se asociază elemente de exprimare vizuală, muzicală, verbală, kinestezică

COMPETENȚE INTEGRATE:
CLR:
1.4. Exprimarea interesului pentru receptarea de mesaje orale, în contexte de comunicare cunoscute
4.3. Exprimarea unor idei, sentimente, păreri prin intermediul limbajelor convenţionale
DP:
2.2. Identificarea regulilor de comunicare în activitatea şcolară
OBIECTIVE OPERAȚIONALE:
La sfârșitul orei, elevii vor fi capabili:
O1 – Să răspundă corect la întrebări pe baza textul citit. Obiectivul se consideră realizat dacă elevii răspund corect la cel puțin trei întrebări din cinci bazate pe textul audiat.
O2 – Să enumere materialele de lucru folosite în vederea realizării lucrării. Obiectivul se consideră realizat dacă elevii reușesc să numească toate materialele necesare (pietre de râu, pensule, vopsea etc.) în mod corect și complet.
O3 – Să precizeze etapele de lucru în vederea realizării planșei. Obiectivul se consideră realizat dacă elevii pot enumera corect cel puțin cinci din șase etape de lucru, de la pregătirea materialelor până la finalizarea lucrării.
O4 – Să picteze o buburuză utilizând ca suprafață de lucru pietre de râu în locul colilor de hârtie. Obiectivul se consideră realizat dacă elevii realizează corect desenul și îl pictează pe pietrele de râu, respectând tema și tehnica stabilită.

O5 - Să realizeze lucrarea respectând etapele de lucru. Obiectivul se consideră realizat dacă elevii îndeplinesc corect fiecare etapă a lucrării, începând cu schița și terminând cu pictarea detaliilor finale.
O5 – Să evalueze atât propria lucrare cât şi lucrările realizate de colegi. Obiectivul se consideră realizat dacă elevii oferă observații pertinente și constructive referitoare la propria lucrare și la cele ale colegilor, exprimându-și părerea într-un mod respectuos și argumentat.

METODE ȘI PROCEDEE: : observaţia, conversaţia, explicaţia, demonstrația, exerciţiul
MIJLOACE DE ÎNVĂȚĂMÂNT: textul-suport *Legenda buburuzei*, boxă, pietre de râu, frunze din carton pe care să fie așezate pietrele, pensule, acuarele, șervețele de hârtie, pahare pentru apă, buburuze din lemn.
FORME DE ORGANIZARE: frontală, individuală.
RESURSE:
610. umane: *16 elevi*
611. temporale: *45 minute (35 min+10 min activitate recreativă)*
MATERIAL BIBLIOGRAFIC:
Bibliografice:

612. Dragomir, M. C., *Arte vizuale și abilități practice. Instrument de predare integrată a artelor plastice și a lucrului manual* (Propunere de curriculă extinsă pentru clasa pregătitoare și clasa I), București, 2014;
613. Nisteriuc, N., *Arte vizuale şi abilităţi practice. Sugestii pentru învăţământul primar* (I), Editura Lidana, Suceava, 2015;
614. Rotaru, M., *Educaţia plastică în învăţământul primar*, Editura Gheorghe Cartu, Craiova, 1996;
615. Adina Achim, Emanuela Patrichi, Anca Veronica Tăut, *Caietul lui Pictorici*, Editura Sinapsis, Cluj-Napoca, 2021;
616. - MEN - *Programa școlară pentru disciplina Arte vizuale și abilități practice (clasa pregătitoare, clasa I și clasa a II-a), aprobată prin ordinul ministrului Nr. 3418/19.03.2013.*

ETAPELE LECŢIEI	Ob op.	CONŢINUTUL ÎNVĂȚĂRII	STRATEGII DIDACTICE			EVALUARE
			Metode și procedee	***Resurse materiale***	***Forme de organizare***	
1.Moment organizatoric 1 min		Asigurarea condiţiilor necesare bunei desfăşurări a activităţii. Pregătirea materialelor necesare desfăşurării în bune condiţii a lecţiei.	Conversația	Resursele materiale personale necesare pentru activitate		Capacitatea elevilor de a-și organiza spațiul de lucru, pregătind materialele și instrumentele necesare pentru lecție
2. Verificarea cunoștințelor anterioare 3 min.	O1	Elevii vor fi întrebați care a fost lucrarea pe care au realizat-o în ora precedentă. Captarea atenției se va realiza prin intermediul unui text: *Legenda buburuzei*. Elevii vor răspunde la câteva întrebări referitoare la textul audiat (Anexa 1). *617. Cum se numește legenda citită?* *(Răspuns așteptat: Legenda se numește legenda buburuzei.)* *618. Cine a ieșit din crăpăturile scoarței copacului?* *(Răspuns așteptat: Din crăpăturile scoarței copacului a ieșit buburuza.)* *619. Ce considera buburuza despre ea?* *(Răspuns așteptat: Buburuza considera despre ea că este mică și neînsemnată.)* *620. Ce a făcut băiatul?* *(Răspuns așteptat: Băiatul a luat în mână buburuza și a încălzit-o cu ajutorul soarelui.*	Conversația Exercițiul	Legenda buburuzei	Frontal Individual	Capacitatea elevilor de a înțelege un text și de a răspunde la întrebări pe baza acestuia

		621. Ce prevestește buburuza? *(Răspuns așteptat: Buburuza prevestește sosirea primăverii.)*				
3. Anunţarea temei şi a obiectivelor **1 min.**		Li se va preciza elevilor că la ora de Arte vizuale și abilități practice vor picta o „Buburuză” având ca suport o piatră de râu în locul hârtiei. Li se va prezenta pe înțelesul copiilor obiectivele urmărite.	Conversația		Frontal	Capacitatea elevilor de a-și manifesta interesul și atenția pentru lecție
4. Dirijarea învățării **20 min.**	O2 O3	**a. prezentarea şi intuirea lucrării model** Li se va prezenta elevilor un model gata realizat al lucrării. (Anexa 2) Li se va cere să enumere materialele folosite pentru realizarea modelului (dacă este cazul completez). **b. Explicarea şi demonstrarea modului de lucru** După ce elevii au enunțat materialele de lucru, li se vor prezenta etapele de lucru prin realizarea lucrării. (Anexa 3) **c. verificarea modului de înţelegere a celor demonstrate** Li se va cere elevilor să explice care sunt operaţiile necesare realizării lucrării.	Conversaţia Observaţia Explicaţia Exerciţiul Conversaţia Observaţia Demonstrația Conversaţia Explicaţia	Piatră de râu Carton colorat Frunze din carton Acuarele Pahar cu apă Șervețele Pensule Boxă	Frontal Individual Frontal Frontal Individual	Evaluarea spiritului de observaţie al elevilor Observarea comportamen-tului elevilor Capacitatea elevilor de enumera etapele de lucru pentru realizarea lucrării.

		După explicarea tehnicii de lucru, se vor executa exerciţii de încălzire a muşchilor mici ai mâinii.			Individual	Capacitatea elevilor de a realiza lucrarea individual respectând etapele de lucru
	O4	**d. realizarea lucrării** Elevii realizează lucrarea respectând operaţiile de lucru conform etapelor de lucru prezentate acompaniați de un fond muzical.	Conversaţia Exerciţiul		Individual	
5. Evaluarea lucrărilor 5 min.	O5	La finalul activităţii, fiecare elev va veni cu lucrarea pe care o va expune peste frunzele aşezate în partea de jos a tablei, urmând apoi ca fiecare să-şi evalueze lucrarea şi să evalueze lucrările celorlalţi.	Conversația Explicația	Frunze din carton	Individual Frontal	Evaluez modul de evaluare şi autoevaluare realizat de către elevi
6. Fixarea cunoștințelor 2 min.		Elevilor le vor fi adresate întrebări referitoare la lecția parcursă. Vor menționa ce s-a realizat la lecție, ce materiale au folosit pentru realizarea lucrării și care au fost pașii în realizarea acesteia.	Conversația		Frontal Individual	Capacitatea elevilor de a menționa materialele de lucru folosite
7. Asigurarea retenţiei şi a transferului		Li se va preciza elevilor că vor face exerciții de mișcare imitând o buburuză jucăușă în căutarea hranei și a locurilor sigure, în timp ce				

(activitate în completare) 10 min.		răspund la indicii muzicale. Vor face mișcări corelate cu tema buburuzei și a naturii din jur. (https://www.youtube.com/watch?v=qjhSgMqsAfM) 🐞 **Buburuza zboară pe câmp:** copiii încep să sară pe loc sau să alerge ușor, imitând zborul buburuzei, în timp ce se mișcă prin „câmpul” imaginar. 🐞 **Buburuza se oprește pe o floare:** copiii trebuie să se oprească din mișcare și să își imagineze că „buburuza Bibi” se oprește pe o floare pentru a se odihni. 🐞 **Buburuza caută hrană:** la semnalul „Buburuza caută hrană!”, copiii vor începe să se miște din nou, cu mișcări mai lente și îndreptate către „frunzele de iarbă” sau „floarea preferată”, simbolizând că buburuza caută hrană. 🐞 **Buburuza se furișează de un pericol:** muzica se aude mai tare, iar copiii vor începe să se furișeze, mergând ușor și „ascunzându-se” de „pericole”. 🐞 **Buburuza dansează cu prietenii:** toți copiii dansează pe loc/fac mișcări de	Conversația Explicația Jocul	Umbrelă Boxă	Frontal Individual	Capacitatea elevilor de a răspunde rapid la mișcările propuse. Evaluez capacitatea elevilor de a executa corect mișcările cerute în funcție de indicațiile date

		rotire/salturi, imitând cum buburuza dansează cu prietenii.				
7. Încheierea activității 3 min		Se vor face aprecieri generale şi individuale în funcţie de răspunsurile date pe parcursul orei şi de realizarea cât mai corectă a lucrării. Vor primi recompense câte o buburuză din lemn.	Conversația Explicația	Buburuze din lemn	Frontal Individual	Evaluez modul de participare a elevilor la oră.

PROIECT DIDACTIC

Profesor Matei Gabriel, Şcoala Gimnazială “ Ion Pillat” Pitești

Data: ……
Școala: ……
Profesor: ……
Disciplina: Geografie
Clasa: a VII-a
Unitatea de învățare: Hidrografia României
Tema lecției: Râul Argeș – caracteristici și importanță
Tipul lecției: Lecție de predare–învățare
Durata: 50 minute
Competențe generale
622. Recunoașterea elementelor geografice de pe hartă
623. Înțelegerea importanței râurilor pentru oameni și mediul înconjurător
Competențe specifice
624. Localizarea râului Argeș pe hartă
625. Identificarea izvorului, cursului și vărsării râului Argeș
626. Cunoașterea afluenților principali
627. Explicarea importanței râului Argeș pentru oameni și natură
Obiective operaționale
La sfârșitul lecției, elevii vor putea să:
628. O1: găsească râul Argeș pe hartă și să-i arate cursul;
629. O2: spună unde izvorăște și unde se varsă râul Argeș;
630. O3: numească câțiva afluenți ai râului Argeș;
631. O4: explice de ce râul Argeș este important pentru oamenii și animalele din zonă;
632. O5: arate că știu cum să protejeze apele și mediul.
Strategii didactice
Metode și procedee
633. explicația simplă și clară
634. conversația cu elevii
635. observația pe hartă
636. lucrul individual și în echipă
Mijloace didactice
637. harta fizică a României
638. atlas geografic
639. fișe de lucru cu întrebări
640. manualul de geografie
Forme de organizare
641. activitate frontală (între profesor și elevi)
642. activitate individuală sau pe grupuri
Desfășurarea lecției

1. Moment organizatoric (2 min)

643. Salutul elevilor
644. Verificarea prezenței
645. Pregătirea materialelor

2. Captarea atenției (5 min)

Profesorul întreabă:

646. „Ce râuri cunoașteți în sudul României?”
647. „De ce sunt importante râurile pentru oameni?”

Se face trecerea către tema lecției: râul Argeș.

3. Anunțarea temei și obiectivelor (3 min)

Profesorul explică ce vor învăța astăzi: unde curge râul Argeș, care sunt afluenții lui și de ce este important.

4. Predarea noilor cunoștințe (25 min)

Localizare:

648. Izvorăște din Munții Făgăraș (zona Lacului Capra)
649. Curge prin dealuri și câmpie și se varsă în Dunăre, lângă Oltenița

Afluenți principali:

650. Râul Doamnei, Vâlsan, Dâmbovița, Neajlov

Importanță pentru oameni:

651. Alimentarea cu apă
652. Energie hidroenergetică (Barajul Vidraru)
653. Irigații

Importanță pentru natură:

654. Susține viața plantelor și animalelor
655. Menține ecosistemele locale

Elevii urmăresc pe hartă și răspund la întrebările profesorului.

5. Fixarea cunoștințelor (10 min)

656. Localizarea râului Argeș pe hartă
657. Completarea fișei de lucru cu întrebări simple:
    1. Unde izvorăște râul Argeș?
    2. În ce râu se varsă?
    3. Numește doi afluenți ai râului Argeș
    4. De ce este important râul pentru oameni și animale?

6. Evaluarea (3 min)

658. Verificarea răspunsurilor elevilor
659. Aprecieri verbale și feedback

7. Tema pentru acasă (2 min)

660. Desenarea schiței cursului râului Argeș
661. Scrierea unui scurt text despre importanța râului

Bibliografie

662. Posea, Grigore, Geografia fizică a României, Editura Fundației România de Mâine, 2005
663. Dulamă, Maria Eliza, Didactica geografiei, Editura Clusium, 2008
664. *Manual de geografie pentru clasa a VII-a*, Editura Didactică și Pedagogică, 2019

BUNĂTATEA CONTRA RĂUTĂȚII

Huzum Mihaela Victoria

Colegiul Național „Radu Negru”, Făgăraș

I. Date generale
Disciplina: Dezvoltare personală / Educație pentru viață
Clasa: Pregătitoare
Durata: 30 minute + 15 minute jocuri de rol
Tipul lecției: Lecție de formare de atitudini și comportamente morale
Forma de organizare: frontal, pe grupe, individual

II. Justificarea alegerii temei
La vârsta școlară mică, copiii își formează primele repere morale prin experiențe concrete, joc și relaționare.
Tema „Bunătatea contra răutății” contribuie la dezvoltarea empatiei, a respectului față de ceilalți și la formarea unui climat pozitiv în colectivul clasei.

III. Competențe generale
- Dezvoltarea capacității de relaționare pozitivă;
- Manifestarea unor comportamente morale adecvate vârstei.

IV. Competențe specifice
- Recunoașterea comportamentelor de bunătate și răutate;
- Exprimarea emoțiilor proprii;
- Aplicarea comportamentelor prosociale în contexte simple.

V. Obiective operaționale
La finalul lecției, elevii vor fi capabili:
O1 – să identifice fapte de bunătate;
O2 – să recunoască fapte de răutate;
O3 – să explice consecințele comportamentelor negative;
O4 – să manifeste comportamente pozitive în jocuri de rol;
O5 – să coopereze în activitățile de grup.

VI. Conținuturi
- Bunătatea și răutăția;
- Emoții pozitive și negative;
- Relațiile dintre copii.

VII. Strategii didactice
Metode și procedee:
conversația, povestirea, explicația, jocul de rol, exercițiul, învățarea prin cooperare.

Mijloace didactice:
imagini ilustrative, fișe de lucru, cartonașe, materiale de colorat.

VIII. Desfășurarea activității

1. Moment organizatoric (5 minute)
Salutul, verificarea prezenței, asigurarea climatului afectiv pozitiv.

2. Captarea atenției (5 minute)
Prezentarea unei povești scurte despre un copil bun și unul răutăcios.
Discuții ghidate despre comportamentul personajelor.

3. Anunțarea temei și a obiectivelor (5 minute)
Se anunță tema lecției și se explică, pe înțelesul copiilor, scopul activității.

4. Dirijarea învățării (20 minute)
- Discuții despre ce înseamnă bunătatea și răutatea;
- Jocuri de rol cu situații concrete din viața copiilor;
- Activitate pe grupe: sortarea imaginilor în „fapte bune” și „fapte rele”.

5. Fixarea și sistematizarea cunoștințelor (10 minute)
Completarea fișelor de lucru.
Formularea de exemple de fapte bune.

6. Evaluarea (5 minute)
Evaluare formativă prin observație, feedback verbal și autoevaluare cu simboluri grafice.

IX. Activități diferențiate
- Sprijin individual pentru elevii care întâmpină dificultăți;
- Sarcini suplimentare pentru elevii rapizi.

X. Concluzii
Lecția contribuie la dezvoltarea comportamentelor morale pozitive și la formarea empatiei, favorizând integrarea armonioasă a elevilor în colectiv.

XI. Bibliografie
- Curriculum pentru educație timpurie, MEC;
- Goleman, D., Inteligența emoțională;
- Oprea, C.L., Metode interactive de predare.

TEST PAPER

GÂRD ALINA CLAUDIA-ȘCOALA GIMNAZIALĂ DĂNEASA

665. Traduceți, apoi treceți la interogativ și negativ:

a) Este o oglindă mare pe perete.

Traducere: .....
.....

Interogativ: .....
.....

Negativ :.....
.....

b) Sunt două paturi lângă șifonier.

Traducere: .....
.....

Interogativ: .....
.....

Negativ: .....
.....

c) Este o canapea verde în spatele mesei.

Traducere: .....
.....

Interogativ: .....
.....

Negativ: .....
.....

666. Treceți la plural:

667. She is my sister. → traducere.....

Plural: .....
..

B. Who are you? →

traducere.....

Plural: .....

C. This museum is in front of the park.

Traducere: .....
.....

Plural: .....
.

D. That wardrobe is next to the bed.
Traducere: .....
.....
Plural: .....
....
E: Those boys are my friends.
Traducere: .....
.....
Plural: .....
....

668. Identifică ce este greșit în fiecare enunț și corecteaz-o pe linia punctată:

669. There are a sink in the bathroom. .....
Traducere: .....
.....
670. There is five towels on the table.....
Traducere: .....
.....
671. That trees are very tall. .....
Traducere: .....
.....
672. That here is my beautiful baby brother.....
Traducere:
.....
.....
5: This over there are my best friends.....
Traducere: .....
.....

TEST PAPER

GÂRD LIVIU MIHAI-ȘCOALA GIMNAZIALĂ BUCINIȘU

673. Caietul lui John.

Avem în enunț un posesor + ceva ce îi aparține.

* Cu cine voi începe traducerea în limba engleză?

674. Cu posesorul? B.Cu ceea ce deține ?

* Ce punem după el? (a sau b)

* să vedem
traducerea: .....

675. Spuneți dacă posesorul este la singular sau la plural.

676. The pages of the book are white.

A. Posesor la singular b. Posesor la plural

Cum îmi explici alegerea
facută? .....

.....

677. The girls' dolls are green.

A. Posesor la singular b. Posesor la plural

Cum îmi explici alegerea
facută? .....

.....

678. Our cat's toy is interesting.

A. Posesor la singular b. Posesor la plural

Cum îmi explici alegerea
facută ? .....

.....

679. The horses' food is not fresh.

A. Posesor la singular b. Posesor la plural

Cum îmi explici alegerea
facută? .....

.....

680. Scrie dacă avem posesie comună sau individuală:

681. Laura's and Tina's doll is new.

682. Posesie comună b. Posesie individuală

Cum explici alegerea
facută?.....

.....

683. John and Mary's parents are doctors.
a.Posesie comună b. Posesie individuală

Cum explici alegerea
facută?.....

.....

3. The boys' toys are on the floor.
a.Posesie comună b. Posesie individuală

Cum explici alegerea
facută?.....

.....

684. Mother and Father's car is in front of the house.
a.Posesie comună b. Posesie individuală

Cum explici alegerea
facută?.....

.....

685. Iulian's and Daniel's ball is expensive.
a.Posesie comună b. Posesie individuală

Cum explici alegerea
facută?.....
686. De unde provine 's?
A. De l „ is'' forma lui scurtă▲
B. De la posesie. ■

687. Brian is Eddy's friend. A. B.

688. My mother's in the car. A. B.

689. What is your mother's name? A. B.

690. My father's a pilot .. A. B.

691. Spune: câți posesori avem = unul sau mai mulți?
Câte obiecte deținute? = unul sau mai multe?

692. ***The dog's toys.***

a.un posesor + un obiect b. un posesor + mai multe obiecte

c. mai mulți posesori + un obiect d. mai mulți posesori + mai multe obiecte

693. The parents' bedroom.

a.un posesor + un obiect b. un posesor + mai multe obiecte

c. mai mulți posesori + un obiect d. mai mulți posesori + mai multe obiecte

3. The boy's books.

a.un posesor + un obiect b. un posesor + mai multe obiecte

c. mai mulți posesori + un obiect d. mai mulți posesori + mai multe obiecte

4. The girl's doll.

a.un posesor + un obiect b. un posesor + mai multe obiecte

c. mai mulți posesori + un obiect d. mai mulți posesori + mai multe obiecte

5. The children's mice.

a.un posesor + un obiect b. un posesor + mai multe obiecte

c. mai mulți posesori + un obiect d. mai mulți posesori + mai multe obiecte

694. **Traduceti :** A: A cui este casa aceasta ? .....

B; Ea este casa lui
Tom. .....

Ea este a lui
Tom.....

PROJET DIDACTIQUE

Păuna Alina

Școala Gimnazială Nr.27 Timișoara

Date :
Professeur : Păuna Alina-Roxana
Ecole : Collège No.27 Timişoara
Classe : VIIème A
Niveau : A1-A2
Thème : Accro à mon portable
Sujet de la leçon : Le féminin des noms
Type de leçon : leçon de fixation des connaissances acquises (grammaire)
Lieu du cours: la salle de classe

695. COMPÉTENCES ET OBJECTIFS PÉDAGOGIQUES

COMPÉTENCES GÉNÉRALES :

1. Réception des messages oraux ou écrits dans des situations de communication diverses
2. Production des messages oraux ou écrits adéquats aux contextes communicatifs

COMPÉTENCES SPÉCIFIQUES:

1.1 Identifier des détails des messages simples, articulés clairement et lentement dans des contextes familiers/prévisibles
2.4 Monter son intérêt pour s'exprimer librement en français
3.1 Identifier des détails des messages simples qui contiennent des informations usuelles
3.3 Identifier des informations des messages écrits simples
4.1 Rédiger des messages courts et simples
4.2 Décrire certains aspects de la vie quotidienne par des phrases simples

OBJECTIFS OPÉRATIONNELS : à la fin de la classe les élèves seront capables de :
O1 – indiquer correctement le genre des noms et les métiers
O2 – mettre correctement des noms au féminin
O3 – reconnaître les règles de formation des cas particuliers du féminin des noms
O4 – introduire les nouvelles structures dans de divers contextes

696. STRATÉGIE DIDACTIQUE :

Méthodes et procèdes : la conversation, l'observation, l'explication, l'apprentissage par découverte, l'exercice, la lecture à haute voix, le jeu didactique, la mime, l'exercice en ligne(le quiz), le rebus, la devinette
Auxiliaires didactiques : la fiche de travail, le livre de français, les images

Support : document audio-vidéo
Matériels nécessaires : l'ordinateur, Internet, le tableau, les images
Formes d'organisation de l'activité : frontale, individuelle, en binôme
Évaluation : formative
Durée du cours : 50 minutes
Bibliographie : Programa şcolară pentru disciplina Limba Franceză – Limba Modernă 2 – clasele V-VIII, București, 2017
Manual Limba moderna 2 Franceză – clasa a VII-a, Ed. Booklet, București, 2019
www.youtube.com - https://www.youtube.com/watch?v=Yov4PZ_4EvA
www.wordwall.net - https://wordwall.net/ro/resource/6831111/le-f%C3%A9minin-des-noms
https://wordwall.net/fr/resource/30629430/le-f%C3%A9minin-des-mots

Moments pédagogiques :

697. La mise en train de la classe. – 2 minutes – Expression orale et Compréhension orale – Méthode : conversation
Contenu : Le professeur salue les élèves. Il fait l'appel. Conversation situationnelle.

698. La vérification du devoir - 3 minutes – Expression orale et Production orale – Méthode : conversation, lecture à haute voix
Contenu : Le professeur demande aux élèves de lire leur devoir. Il corrige les éventuelles fautes et fait des remarques sur la performance des élèves.

699. L'éveil de l'attention – 5 minute – Expression orale et Compréhension orale – Méthode : conversation, devinette
Contenu : Le professeur commence la leçon par une conversation introductive. Il exige aux élèves de présenter un membre de leur famille en précisant : nom, âge, lieu où il/elle travaille. Les autres élèves doivent deviner le métier de la personne présentée.

700. L'enseignement de la nouvelle leçon (Découverte/Compréhension) – 15 minutes – Expression orale, Compréhension orale, Production orale, Production écrite – Méthode : conversation, explication, exercice – Matériel didactique : document audio-vidéo, Internet, tableau, livre de français
Contenu : En aidant de la discussion, le professeur annonce le sujet de la leçon : Le féminin des noms et il note le titre au tableau.
Le professeur propose aux élèves de réviser les règles de formation du féminin des noms à l'aide d'une chanson qui s'appelle La chanson des métiers. Ils écoutent attentivement la chanson - https://www.youtube.com/watch?v=Yov4PZ_4EvA
Après avoir regardé la vidéo, le professeur pose des questions concernant les règles du féminin des noms et les élèves répondent en donnant des exemples. Ils écrivent aussi dans leurs cahiers de classe.
Le professeur présente aux élèves l'exercice no.2 page 72 du livre de français. Ils doivent compléter par le féminin des noms donnés. Ils résolvent l'exercice et puis ils répondent oralement.

701. Le renforcement des connaissances – 5 minutes – Expression orale, Compréhension orale – Méthode : conversation, explication, jeu didactique en ligne – Matériel didactique : ordinateur

Contenu : Le professeur propose aux élèves le jeu en ligne, un quiz à choix multiples concernant le féminin des noms, les métiers.
https://wordwall.net/ro/resource/6831111/le-f%C3%A9minin-des-noms
https://wordwall.net/fr/resource/30629430/le-f%C3%A9minin-des-mots Les élèves résolvent l'exercice et le professeur corrige les éventuelles fautes.

702. **La fixation finale des connaissances – 15 minutes – Expression orale, Compréhension orale, Compréhension écrite, Production orale, Production écrite – Méthode : explication, lecture à haute voix, rebus, observation, mime, exercice – Matériel didactique : fiche de travail**

Contenu : Le professeur propose aux élèves une fiche de travail, un rebus. Ils doivent remplir les cassettes du rebus par la féminin des noms. Les élèves vont travailler en binôme. Le professeur présente aux élèves un jeu didactique – la mime. Dans une boîte il y a de petites photos désignant de divers métiers. Les élèves doivent venir devant la classe, choisir une photo et mimer le métier pioché. Les autres élèves doivent suivre attentivement et deviner le métier envisagé dans la photo. Ils écoutent et corrigent les éventuelles fautes.

703. **L'évaluation des performances des élèves – 2 minutes – Méthode : conversation**

Contenu : Le professeur fait des remarques sur l'activité des apprenants, les félicite et les encourage. On donne des notes.

704. **Le devoir – 3 minutes – Compréhension orale, Expression orale – Méthode : conversation, explication**

Contenu : Le professeur énonce et explique le devoir : ex. 2/page 52, cahier d'exercices. Ils doivent mettre les noms du féminin au masculin.

Le féminin des noms

A	B	C	D	E	F	G	H	I	J	K	L	M	N	O	P	Q	R	S	T	U	V	W	X	Y	Z

1 un chien, une…
2 un voisin, une….
3 un élève, une…
4 un facteur, une….
5 un danseur, une…
6 un fermier, une…
7 un lapin, une…
8 un ogre, une…
9 un marié, une…
10 un chat, une….
11 un chanteur, une….
12 un acteur, une….
13 un ami, une…
14 un caissier, une …
15 un livreur, une …
16 un joueur, une…
17 un invité, une…
18 un tigre, une…
19 un lion, une…
20 un copain, une…

1						+6													
2							+16												
3				0															
4							-2												
5								+14											
6						0													
7						-3													
8					-10														
9				-4															
10					-6														
11								0											
12						+17													
13				+13															
14									-4										
15							+3												
16						-18													
17							+4												
18							-7												
19					-2														
20					-9														

Tu as un message !

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20

http://zaubette.eklablog.com

Proiect de dezvoltare emoțională

Elevii cu cerințe educaționale speciale au abilități speciale

Înv. Itinerant/ de sprijin Apostu Mihaela

Școala Profesională Specială ”Sf. Stelian” Botoșani

Copiii au nevoie să învețe care sunt emoțiile, să le înțeleagă, să le recunoască,
să le accepte, pentru ca apoi să și le controleze.
Dezvoltarea inteligenței emoționale îi va ajuta să gestioneze situațiile stresante, să comunice cu cei din jur
în astfel de momente, să se adapteze în cercuri sociale, să creeze relații solide și sănătoase.

Tema: **Conștiință emoțională**
Scopul: Dezvoltarea conștientizării emoționale
Obiective:

705. identificarea propriilor emoții și ale celorlalți
706. descrierea emoțiilor verbal și nonverbal

Grup țintă: clasa a III-a
Metode: observația, jocul, fotografierea, descrierea, povestirea
Resurse: carduri cu emoții, filmulețe, jucărie de pluș, reviste
ȘEDINȚA 1

<table>
<tr><th>Introducere</th><th colspan="4">Etapa de mijloc-munca în grup</th><th>Încheiere</th></tr>
<tr><td rowspan="2">- Stabilirea regulilor de comunicare în grup, pe flipchart, cu imagini elocvente
- Verificarea stării afective a grupului: Azi mă simt... pentru că...
- Anunțarea temei Carduri cu emoții</td><td>Experiența</td><td>Reflecția</td><td>Conceptualizarea</td><td>Acțiunea</td><td rowspan="2">- Formularea unei concluzii personale: Ce a însemnat pentru tine participarea la activitatea de astăzi?</td></tr>
<tr><td>Carduri cu emoții
- Se printează imagini care descriu o anumită situație, pentru fiecare emoție (un copil care este dus la medic și plânge, poate fi asociat cu un card care arată tristețe, un copil care primește un cadou – bucuros, un copil fuge când vede un câine – speriat, un coleg îi ia pixul cu forța – furios, mama spune copilului că vor merge la mare – entuziasmat etc).</td><td>- Se discută în diade și în grup semnificația emoțiilor reprezentate prin cardurile-emoții</td><td>- Se extrage un card și se povestește o situație în care s-a trăit emoția respectivă</td><td>- Se extrage un card și se mimează emoția, urmând recunoașterea de către grup</td></tr>
</table>

și a obiectivelor propuse		

ȘEDINȚA 2

Introducere	Etapa de mijloc-munca în grup				Încheiere
- Verificarea stării afective a grupului: *Sunt fericit atunci când...* - Anunțarea temei *Oare cum se simte?* și a obiectivelor propuse	**Experiența**	**Reflecția**	**Conceptualizarea**	**Acțiunea**	- *complimentare a colegilor: Calitățile prietenului meu*
	Oare cum se simte? - Se analizează reacțiile oamenilor din jur prin intermediul unor filmulețe	- Se descrie emoția pe care o trăiesc persoanele participante la acțiune: ”Cum îi arată fața ?” ”Cum este vocea?” ”Care este mimica?” ”Ce crezi tu că simte?”	- Joc de rol	- Exprimarea unei emoții nonverbal și recunoașterea de către grup	

ȘEDINȚA 3

Introducere	Etapa de mijloc-munca în grup				Încheiere
- Verificarea stării afective a grupului: *Săptămâna aceasta am fost bucuros atunci când...* - Anunțarea temei *Ce spune corpul meu că simte?*	**Experiența**	**Reflecția**	**Conceptualizarea**	**Acțiunea**	- Formularea unei concluzii personale: *Ce a însemnat pentru tine participare a la activitatea de astăzi?*
	Ce spune corpul meu că simte? - Se explică faptul că fiecare emoție pe care o trăim produce anumite reacții în corp (cele mai simple de exemplificat sunt lacrimile pentru tristețe și zâmbetul pentru fericire) - Este bine să se alterneze o emoție pozitivă cu una negativă și să se încheie cu cea pozitivă (plictiseală, teamă, entuziasm,	- Se discută și despre asemănările sau diferențele dintre modul în care simte fiecare furia (copii și adulți)	- Identificarea corectă a situațiilor/ stărilor emoționale	- Exprimarea unei emoții nonverbal și recunoașterea de către grup - ”Imaginează-ți că ești furios. Unde în corp simți cel mai tare furia?” - ”Când mă înfurii simt cum se strânge stomacul”	

și a obiectivelor propuse	tristeţe, ruşine, veselie, etc).					

ȘEDINȚA 4

Introducere	Etapa de mijloc-munca în grup				Încheiere
	Experiența	Reflecția	Conceptualizarea	Acțiunea	
- Verificarea stării afective a grupului: *Azi mă simt... pentru că...* - Anunțarea temei *Cum se simte prietenul meu?* și a obiectivelor propuse	**”Cum se simte prietenul meu?”** , joc util pentru adulți/ părinți pentru a afla ce-i supără pe copii, din perpectiva unui personaj- jucărie cu care acesta se identifică	- Se inventează o poveste scurtă cu prietenul- jucărie și pe parcurs se întreabă ”Cum crezi că se simte el?” - De obicei îl lăsăm pe copil să dea subiectul poveștii, și mai mereu prietenul face ce a făcut el însuși și simte ce a simțit el	- Joc de rol - Identificarea corectă a situațiilor/ stărilor emoționale	- Prezentarea personajului- jucărie în fața grupului	- Notarea gesturilor colegiale frumoase pe o hârtie magică

ȘEDINȚA 5

Introducere	Etapa de mijloc-munca în grup				Încheiere
	Experiența	Reflecția	Conceptualizarea	Acțiunea	
- Verificarea stării afective a grupului: *Azi mă simt... pentru că...* - Anunțarea temei *Ne plimbăm cum simțim...* și a obiectivelor propuse	**Ne plimbăm cum simțim...** - ”Hai să mergem la plimbare, ca de obicei!” și se umblă prin sala de clasă - ”Hai să ne plimbăm cum simțim!”; ”Azi sunt fericit!” (țopăi prin clasă)	- Se testează mai multe emoții pe rând (teamă, furie, grabă, entuziasm, nesiguranță, plictiseală, mândrie etc)	- Se încearcă să se afle care tip de mers le-a plăcut cel mai mult, care a fost cel mai ușor de făcut, care nu le-a plăcut și care li s-a părut dificil	- Exprimarea unei emoții nonverbal și recunoașterea de către grup	- Decuparea imaginilor din reviste, drept cadou pentru colegi; unirea *cadourilor* într-un colaj-amintire (fotografii)

La protection de l'environnement

Projet didactique

Prof. Hoancă Liliana

Liceul Energetic Craiova

Niveau : Collège/Lycée
Objectifs :
- Sensibiliser les élèves à l'importance de la protection de l'environnement
- Développer les compétences linguistiques en français (lecture, écriture, expression orale)
- Encourager la créativité et la pensée critique

Activités :
1. Introduction (10 minutes)
- Présentation du thème et discussion sur les problèmes environnementaux actuels
- Écriture d'un brainstorming sur le tableau pour recueillir les idées des élèves
2. Lecture et compréhension (20 minutes)
- Lecture d'un article sur les conséquences du changement climatique
- Questions de compréhension écrite pour vérifier la compréhension de l'article
3. Création d'un projet (30 minutes)
- Les élèves travaillent en groupe pour créer un projet de sensibilisation à la protection de l'environnement
- Les projets peuvent inclure : une affiche ou un poster, un spot publicitaire, une chanson ou un poème, un court-métrage
4. Présentation des projets (20 minutes)
- Chaque groupe présente son projet aux autres élèves
- Discussion et feedback sur les projets
5. Conclusion (10 minutes)
- Résumé des points clés abordés pendant la séance
- Réflexion sur l'importance de la protection de l'environnement

Ressources :
- Article sur les conséquences du changement climatique
- Matériel de dessin et de création
- Ordinateurs ou tablettes pour la création de projets numériques

Évaluation :
- Participation active pendant les activités
- Qualité du projet créé

- Présentation orale du projet

Projets possibles :

1. Affiche de sensibilisation : Créer une affiche qui encourage les gens à protéger l'environnement.
2. Spot publicitaire : Créer un spot publicitaire pour la télévision ou les réseaux sociaux pour sensibiliser les gens aux problèmes environnementaux.
3. Chanson ou poème : Écrire une chanson ou un poème sur la protection de l'environnement.
4. Court-métrage : Créer un court-métrage qui montre l'importance de la protection de l'environnement.
5. Campagne de sensibilisation : Créer une campagne de sensibilisation pour encourager les gens à réduire leur empreinte carbone.
6. Maquette d'un écosystème : Créer une maquette d'un écosystème qui montre l'interdépendance des êtres vivants et de leur environnement.
7. Guide de vie écologique : Créer un guide qui donne des conseils pour vivre de manière plus écologique.

Objectifs spécifiques :

- Développer la créativité et l'imagination des élèves
- Encourager la pensée critique et la réflexion sur les problèmes environnementaux
- Développer les compétences de communication et de travail en équipe

Voici un exemple de spot publicitaire pour la protection de l'environnement :

SPOT PUBLICITAIRE

Titre : « La Terre, c'est notre maison »

Durée : 30 secondes

Scénario :

(0-5 secondes) : Image d'une belle planète Terre vue de l'espace
Voix off : « Nous n'avons qu'une seule maison...»
(5-10 secondes) : Image d'une forêt dévastée par la pollution
Voix off : « Mais nous la traitons souvent comme si elle n'avait pas d'importance.»
(10-15 secondes) : Image d'une personne qui jette un plastique dans une poubelle de recyclage
Voix off : « Mais il est encore temps de changer.»
(15-20 secondes) : Image d'une personne qui plante un arbre
Voix off : « Nous pouvons tous faire quelque chose pour protéger notre planète.»
(20-25 secondes) : Image d'une communauté qui nettoie une plage
Voix off : « Ensemble, nous pouvons faire une différence.»
(25-30 secondes) : Image de la planète Terre vue de l'espace avec le logo "Protectons notre planète"
Voix off : « La Terre, c'est notre maison. Protégeons-la.»
Musique : Une musique douce et inspirante qui évoque l'espoir et la responsabilité.

Objectif : Sensibiliser les gens à l'importance de la protection de l'environnement et encourager les comportements éco-responsables.

La români

Șerban Andreea Maria, GP.P.Cozia, Rm Vâlcea, Jud Vâlcea

Prin zăpada argintie

Trec din nou colindătorii,

Și aduc cu bucurie

Multă, multă fericire!

Bucuroase sunt gazdele

Și-i primesc din nou la masă,

Să le facă o urare,

De roade să aibă parte.

Că asa-i din străbuni lăsat

Când e iarnă-i bucurie

Tot pământul să îmbie

Nuci, colaci, mereu să fie!

Se urează fericire,

Noroc mult, masă bogată,

Sănătate să tot fie

Că asa-i lumea colindată!

RĂSCOVĂITUL ȘI PLUGUȘORUL,

OBICEIURI STRĂBUNE LA RUCĂR

PROF. NICOLESCU DANA, Liceul Tehnologic ″Victor Slăvescu″, Rucăr, Argeș

În seara de 31 decembrie fetele mari merg după „*răscovăit*”. *Răscovăitul* este colindul fetelor din sat, mersul fetelor, de data aceasta, după colindat. În această seară merg numai fetele, fiindca băieții au partea lor de activitate concomitentă: *Pluguşorul*.

Fetele cântă anumite colinde, până tîrziu în noapte, colind de fată, colind de băiat sau colind de casă nouă. Merg în grupuri de câte 3-4 fete, prietene sau vecine, pe la casele preferate, întrebând: „răscovăim”? Gazda indică pe cine să răscovăiască și cântă colindul potrivit situației la fereastra casei și primesc bani. Prin aceste cuvinte ele fac urări de fericire, au ca temă pețitul, fericirea casnică, ospitalitatea, voinicul călătorind spre iubita lui și altele.

Încheierea lor este legată de un element religios, care a fost adăugat „ca o lipitură”, pentru că restul urării e de sănătate, voioșie sau belșugul casei:

“... Câte cuie sânt pe casă
Atâțea galbeni pe masă!
Câți peri în cojoc
Atâția copii la foc”!

Dintre aceste colinde, unul semnificativ este *Sus în vârfu' muntelui,* un colind păstoresc, pe tema pețitului, cu o remarcabilă realizare artistică, de aceea și foarte des cântat. Zestrea cerută de pețitori, cei „doi nourei de ploaie”, este exprimată în:

“... Cere zeciuri
De berbeciuri,
Cere mii de miorele
Și mai cer pe lângă ele
Bețe late
Drin cetate
Cere ie, dintr-o mie…”

Acestea sunt referiri la bogăția turmelor și restul de zestre: îmbrăcămintea, care trebuie să fie cumpărată din localitate sau de la oraș.

Un colind cu temă cosmogonică creștină, bine cunoscut este *D'ale cui sunt acestor case*? În acest colind, porumbelul nu mai este Sfântul Ioan. Capul lui nu mai „bate-n aureală”, “ciocu-n argințel”, iar ochii să-i fie din pietre scumpe, nu mai urcă și coboară în zbor, stăpânul casei nu mai cearcă să săgeteze. Porumbelul are misiunea să măsoare:

„...Pământu cu umbletu′
Și ceru cu cugetu′…”

Fiindcă la munte găsim vâlcele, văi adânci și munți, porumbelul măsoară :

„...Munți înalți și văi adânci
Și vâlcele scurgățele…”,despre care amintește colindul

„…Câmpu′ cu ogoarele
Livedea cu florile”.

Bogăția și fericirea sunt exprimate în înflorirea pomului care poartă „poame de argint”. Tot în această seară se umblă cu *Plugușorul*. Astăzi, obiceiul și-a pierdut din teatralitate.
Copiii îl mai practică, dar fără plug și boi, în grupuri de 5-6, recitând versuri semnificative, care transmit dorința de bine, de frumos, de bogăție, de fertilitate, de viață.

Satul, fiind așezat într-o regiune de munte, agricultura fiind redusă, nu și-a menținut forma veche despre care veteranii își aduc aminte: adevăratul plug, tras de boi, însoțit de flăcăi de la 18-20 de ani în sus. De altfel, este un obicei relativ nou, introdus acum o jumătate de secol. Între anii 1914-1916, perioada neutralității înaintea Primului Război Mondial, au fost aduși în Rucăr soldați din rigimentele 4 Argeș, 28 Pitești, 6 și 15 artilirie - Pitești, care făceau tranșee la fosta vamă Giuvala. Soldații erau de prin sudul fostului județ Argeș și de către șes, pe unde deja se practica acest obicei. Petrecând anul nou aici, ostașii, după obiceiul satelor lor, au plecat cu plugușorul să ureze ofițelor, făcând astfel cunoscut rucărenilor un obicei pe care, în continuare, l-au practicat și ei. Acesta a fost o cale a introducerii obiceiului și a înrădăcinării lui.

O altă cale care introduce și întărește obiceiul și după Primul Război Mondial a constituit faptul că mulți localnici s-au refugiat în Moldova. Tot aici au stat și soldații rucăreni, ani de zile unde l-au văzut desfășurându-se cu amploare. Aceștia, la rândul lor, întorși în sat, au început să practice obiceiul în continuare.

La fel se întâmplă și cu ciurlezătorii. Cu 3-4 decenii în urmă era practicat tot de băieții mari care ridicau persoana ciurlezată în sus, până la grindă, îl udau cu apă, făcând urările de rigoare. Cu această ocazie se spuneau unele colinde care aveau un caracter religios pe de-a întregul, anume create de fețe bisericești.

La Bobotează, imediat după ieșirea preoților cu crucile și după ce se trag focuri de arme în râul lângă care se face slujba, oamenii duc vitele la adăpat ca să fie sănătoase și să dea lapte mult. E un mit agrar.

Trasul cu pușca în apă are semnificația împușcării dracului, care să nu mai poată face rău animalelor.
Este fascinant cum tinerii reușesc să transmită în fiecare an nu doar un obicei, ci să concentreze întreaga atmosferă de efervescență a satului muscelean înainte de Crăciun. Îmbrăcați în costum național specific zonei de nord a Argeșului, purtând cojoace groase și căciuli de miel, tinerii colindă toți gospodarii satului pentru a primi bani, covrigi, țuică, vin și alte bunătăți. Sunt adevărați voinici, mulți dintre ei descendenți din neam de oieri, care arată vitalitatea, voioșia, vrednicia, dorința de viață.

Prin colind se oglindește dragostea, bucuria, dorința de a ne revedea unii cu ceilalți, dorința de a se reuni în familie. Colindele aduc speranță, starea de bine, unesc oamenii și creează o atmosferă magică de sărbătoare.

Bibliografie:

707. Lungianu, Mihail, *În sărbători,* Editura Albatros, București, 1943
708. Lungianu, Mihail, *Vremuri spuse*, Editura Albatros, București, 1962
709. Pîrnuță, Gheorghe, *Rucăr- monografie sociologică,* Comitetul pentru cultură și educație socialistă Argeș, 1972, București.

Voievodul Matei Basarab – ctitor de cultură națională și de lăcașuri sfinte

Prof. Stana Coca-Colegiul Național „Vladimir Streinu” Găești

Matei Basarab uneori și Matei Brâncoveanu voievod al Țării Românești între anii 1632-1654, este o figură emblematică a istoriei românești, a cărei personalitate strălucește nu doar prin realizările sale politice, ci și prin valorile morale și spirituale pe care le-a promovat. Născut într-o perioadă de instabilitate (in anul 1580, Brâncoveni, Olt, România), voievodul a demonstrat de-a lungul domniei sale abilități remarcabile de conducere și viziune strategică.
A fost de asemenea, căsatorit cu Elena Năsturel, care era fiica unui logofăt,Radu Năsturel.

Totodată, în ceea ce privește rivalitatea dintre Vasile Lupu și Matei Basarab a fost creionată de instabilitatea politică a vremii. Într-un context marcat de influența otomană, ambițiile fiecărui voievod erau însoțite de conflicte și strategii complexe. Lupu a încercat să-i submineze autoritatea lui Matei prin diverse intrigi și atacuri.

Cu inima plină de iubire pentru țară și cu un spirit de neclintit, el s-a ridicat ca un stâlp de lumină în vremuri de întuneric. Curajul său nu era doar o virtute, ci un drum de parcurs în fața amenințărilor externe. Fiecare bătălie dusă era o dovadă a devotamentului său față de popor, o luptă în care își punea sângele și sufletul. El a fost un voievod care a avut tăria de a-și privi supușii în ochi și a le promite că nu va lăsa cumpăna destinului să le apese umerii. Aceasta a fost răspunsul său la durerea și suferința unui popor care căuta un lider, o mână întinsă în vremuri de nevoie.

Integritatea lui Matei Basarab este o lumina călăuzitoare în negura corupției și a dezbinării.

El a demonstrat că adevărata putere nu provine din forță brută, ci din respectul și încrederea pe care și le câștigă în rândul supușilor. Fiecare decizie pe care o lua era binecuvântată de o înțelepciune profundă, un angajament neclintit față de binele comun, ceea ce îl transforma într-un păstor care își conduce turma cu mâini blânde, dar ferme.

Astfel, Matei Basarab devine voievodul tuturor românilor, un simbol al unității și courage-ului, lăsând o amprentă profundă asupra conștiinței colective. Fiecare pas al său a fost marcat de o dorință arzătoare de a construi o națiune demnă, un loc unde valorile ortodoxiei și culturii românești să strălucească ca o aură în jurul unei comori prețioase. Astfel, Matei Basarab nu a fost doar un voievod; el a fost un pionier al credinței și culturii, un om al poporului care a știut să îmbrățișeze durerea și bucuria acestuia, transformându-le în putere și inspirație pentru un viitor mai bun. În ochii urmașilor, el rămâne un erou nemuritor, un sacrificator care a luptat cu dârzenie pentru a păstra sufletul național viu, o legendă ce va dăinui în memorie ca o fărădelege de iubire și devotament față de Țara Românească. Fiecare ecou al numelui său reverberă ca o rugăciune din adâncurile sufletelor românilor, evocând nu doar respect, ci și o imagine de neuitat a unui voievod care a făcut din cinste și demnitate o arta vie.

CONTRIBUȚIA VOIEVODULUI LA DEZVOLTAREA CULTURII ROMÂNEȘTI

Domnitorul este adesea recunoscut nu doar pentru abilitățile sale militare și politice, ci și pentru

contribuția sa impresionantă la dezvoltarea culturii românești. Domnia sa a fost o adevărată epocă de renaștere culturală, marcată de un sprijin activ pentru construirea de biserici, mănăstiri, și școli, precum și de inițiative dedicate educației și limbii române.

Sub îndrumarea sa, au fost ridicate și restaurate numeroase, lăcașuri de cult care au devenit nu doar centre religioase, ci și adevărate bastioane culturale. Printre bisericile și mănăstirile construite sau refăcute la inițiativa sa se numără mănăstirile: Căldărușani, Plătărești, Sadova, și Arnota etc – ultima dintre acestea fiind, de altfel, locul ales pentru mormântul său. Aceste mănăstiri erau centre de învățătură și spiritualitate, unde se desfășurau activități culturale și educaționale de o mare însemnătate pentru epocă.

Una dintre inițiativele deosebite ale voievodului a fost sprijinirea tipăririi de cărți religioase și de învățătură în limba română. Matei Basarab este cel care a susținut tipărirea Îndreptării legii, primul cod de legi tipărit în Țările Române, precum și tipărirea unor cărți liturgice și de învățătură religioasă în limba română, contribuind astfel la întărirea conștiinței naționale și la unificarea culturală a poporului. În această perioadă, limba română a început să capete un rol important în biserică și în învățământ, ajutând la întărirea identității naționale.

Matei Basarab a fost, de asemenea, un sprijinitor activ al învățământului. Deși nu a întemeiat universități în sensul modern, a sprijinit înființarea unor școli pe lângă mănăstiri și biserici, unde se predau în special cunoștințe religioase, dar și elemente de gramatică, retorică și logică.

Astfel, Matei Basarab a lăsat o moștenire culturală semnificativă, punând bazele unei epoci de înflorire a spiritualității și culturii naționale și deschizând drumuri pentru educația în limba română, la un nivel care avea să influențeze profund identitatea românească în secolele următoare.

Fig. 1, Mănăstirea Căldărușani este unul din cele mai importante monumente de arhitectură bisericească din Țara Românească. Mănăstirea a fost ctitorită în 1638 de Matei Basarab.

Fig. 2, Mănăstirea Arnota este un lăcaș de cult ortodox din România care aparține de Arhiepiscopia Râmnicului. Este situată în satul Bistrița din județul Vâlcea. Mănăstirea a fost ctitorită de Matei Basarab și soția sa.

Fig. 3, Pravila lui Matei Basarab (cunoscută și sub numele de Îndreptarea legii) este o culegere de legi tipărită în 1652 la Târgoviște.

ROLUL FUNDAMENTAL AL VOIEVODULUI CA SPRIJINITOR AL ORTODOXIEI

Matei Basarab s-a dovedit a fi un adevărat protector al credinței ortodoxe, iar rolul său fundamental ca sprijinitor al bisericii și al valorilor creștine s-a reflectat printr-o serie de măsuri și acțiuni menite să păstreze unitatea religioasă și să întărească identitatea spirituală a Țării Românești. Într-o vreme marcată de influențe străine și presiuni otomane, voievodul și-a asumat responsabilitatea de a apăra tradițiile strămoșești și de a fortifica legătura dintre popor și biserică.

Voievodul a încurajat o apropiere de credință care nu era doar formală, ci profund simțită de popor, manifestând o evlavie autentică ce inspiră și astăzi respect. El a promovat folosirea limbii române în slujbele religioase și a susținut răspândirea textelor de învățătură în rândul oamenilor de rând, facilitând accesul acestora la înțelegerea mesajului creștin. Astfel, credința nu era doar o autoritate abstractă, ci devenea o forță vie, care învăța, apropia și susținea poporul.

Sprijinul lui Matei Basarab pentru biserică s-a extins și la asigurarea resurselor necesare clerului pentru a desfășura activități educative și filantropice. Clericii, sub protecția și sprijinul său, erau încurajați să ofere sfat și sprijin celor nevoiași, iar comunitățile ortodoxe din Țara Românească au simțit o apropiere mai profundă de idealurile creștine. Această abordare generoasă și activă a consolidat rolul bisericii nu doar ca instituție religioasă, ci și ca sprijin al celor oprimați și ca factor de stabilitate în perioadele tulburi.

De altfel , alianțele și relațiile diplomatice ale voievodului cu alte țări ortodoxe au întărit poziția religioasă a Țării Românești pe harta spirituală a vremii. Matei Basarab a cultivat relații de încredere cu alți conducători ortodocși din regiune, reușind să păstreze sprijinul lor în apărarea credinței comune și asigurând astfel o influență stabilizatoare într-o perioadă de instabilitate politică și religioasă.

Matei Basarab nu a fost doar un domnitor, ci un lider spiritual al poporului său. În această dublă postură, a reușit să îmbine dragostea pentru țară cu devotamentul față de ortodoxie, creând o moștenire care, dincolo de construcții și legi, se simte în sufletele celor care l-au privit ca pe un păstor al credinței lor. Această amprentă asupra istoriei și-a dovedit valoarea de-a lungul veacurilor, consolidând credința într-o perioadă în care ea era cheia speranței și a rezistenței poporului român.

Istoricul Alexandru Odobescu îl elogia astfel: „ Matei Basarab, dacă n-ai fost singurul erou al Țării Românești, negreșit ai fost cel mai mare domnitor al ei, cel care a știut să împreune puterea armelor de apărare cu progresul și ordinea dinăuntru. Numele tău glorios ar trebui să insufle o venerație religioasă poporului nostru, pentru care te-ai jertfit”

Totodată, prof. dr. Florin Epure a amintit și că: „Istoricul Constantin C. Giurescu l-a numit (pe Matei Basarab), pe bună dreptate „cel mai mare ctitor al neamului nostru”

BIBLIOGRAFIE

https://ro.m.wikipedia.org/wiki/Matei_Basarab
https://ro.scribd.com/doc/309255168/Matei-Basarab
https://ro.m.wikipedia.org/wiki/M%C4%83n%C4%83stirea_C%C4%83ld%C4%83ru%C8%99ani
https://ro.m.wikipedia.org/wiki/Pravila_lui_Matei_Basarab
https://adevarul.ro/amp/stiri-locale/alexandria/cea-mai-desteapta-nevasta-de-domnitor-povestea-1637913.html
https://tiparituriromanesti.wordpress.com/2015/07/17/matei-basarab-imputerniceste-pe-dumitru-sluga-sa-sa-prinda-un-tigan-1636/
https://adevarul.ro/amp/stil-de-viata/magazin/cat-de-multe-biserici-a-construit-de-fapt-matei-2389356.html

COLECTIVUL DE REDACȚIE

COORDONATORI:

- **INSP. ȘCOLAR ISJDB, PROF. ALECSANDRESCU NICOLETA AURA, COLEGIUL NAȚIONAL "VLADIMIR STREINU" GĂEȘTI**
- **INSP. ȘCOLAR ISJDB, PROF. SIMONA-MARIA MIHAI, ȘCOALA GIMNAZIALĂ "CORESI", TÂRGOVIȘTE**
- **DIRECTOR PROF. PERIANU MARILENA RAMONA**
- **PROF. NEGREA ARIADNA**
- **PROF. TOPOLICA ANDA**
- **PROF. ȚINCU IONELA**
- **PROF. CHIVU MARIUS**

ECHIPA DE REDACȚIE

- *ADELINA MARIA IUHASZ, LICEUL TEHNOLOGIC DE ȘTIINȚE APLICATE, ARAD*
- *ADINA RADU, LICEUL GRECO-CATOLIC "IULUI MANIU", ORADEA*
- *ANCUȚA GIORGIANA MARIA, LICEUL DE ARTE „VICTOR GIULEANU"/GRĂDINIȚA CU P.P. NORD 2, RÂMNICU VÂLCEA*
- *ANDREEA-ALEXANDRA TĂNASE, GRĂDINIȚA RAY KINDERGARTEN, ȘTEFĂNEȘTI*
- *ANDREI NARCISA MAGELONA, ȘCOALA GIMNAZIALĂ „MIHAI DRĂGAN" BACAU*
- *ANDREI DOINA, LICEUL TEHNOLOGIC SPECIAL PENTRU COPII CU DEFICIENȚE AUDITIVE BUZĂU*
- *ANDREI ELENA, COLEGIUL ECONOMIC „REGELE MIHAI I" BUZĂU*
- *ANDREI FLORENTINA, LICEUL DE ARTE „VICTOR GIULEANU"/G.P.P. NORD 2, RM. VÂLCEA*
- *ANDREIAȘ MIHAELA ROXANA, ȘCOALA GIMNAZIALĂ SAT STREJNICU, JUD. PRAHOVA*
- *ANDREICA IRINA, ȘCOALA GIMNAZIALĂ "VASILE BERCI"*
- *ANIȚOIU DANIELA SIMONA, LICEUL TEHNOLOGIC „VICTOR FRUNZĂ", RÂMNICU SĂRAT*
- *APOSTU MIHAELA, ȘCOALA PROFESIONALĂ SPECIALĂ "SF. STELIAN" BOTOȘANI*
- *ATES NADEA, GRĂDINIȚA P.N.NR.12, ARAD*
- *AZOITEI MARIANA, ȘCOALA GIMNAZIALĂ CIUREA*
- *BABOIU ALINA VALENTINA, GRĂDINIȚA NR. 255 BUCUREȘTI*
- *BADEA ANA MIHAELA, G.P.N.BRANIȘTEA*
- *BADEA ANDREEA FLORINA, ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR.1, HIDIȘELU DE SUS*
- *BĂLAN ELENA-LĂCRĂMIOARA, ȘC.GIM.MĂGURA, MIHĂEȘTI, JUD.VÂLCEA*
- *BĂLAȘA ANDREEA-CRISTINA, COLEGIUL NAȚIONAL UNIREA, TURNU MĂGURELE*
- *BĂNUȚESCU RAMONA FLORINA, LICEUL TEHNOLOGIC „DIMITRIE DIMA" PITEȘTI*
- *BARBU OCTAVIA, LICEUL AGRICOL "DR. C. ANGELESCU" BUZĂU*
- *BARCAN CARMEN – MIHAELA, ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR. 10 BACĂU*
- *BÂRGĂOANU MĂDĂLINA ȘTEFANIA,ȘCOALA GIMNAZIALĂ „SFÂNTUL IERARH NICOLAE" VLĂDEȘTI*

- *BENGA GEANINA-MĂDĂLINA, GRĂDINIȚA CU PROGRAM PRELUNGIT NR. 36, STRUCTURA GRĂDINIȚA CU PROGRAM PRELUNGIT NR. 37 TIMIȘOARA*
- *BERBECE ANCA-ȘTEFANIA, ȘC.GIM.MĂGURA, MIHĂEȘTI, JUD.VÂLCEA*
- *BÎRSAN AYDA-ROXANA, LICEUL GHEORGHE TĂTĂRESCU ROVINARI*
- *BOBEICĂ DANIELA CRISTINA, COLEGIUL TEHNOLOGIC "GRIGORE CERCHEZ" BUCUREȘTI*
- *BOLBOSE CRISTINA-EUGENIA, LICEUL TEHNOLOGIC „I.C.PETRESCU" STÂLPENI-ARGEȘ*
- *BOLEA SILVIA-NICOLETA, GRĂDINIȚA NR.248, S1, BUCUREȘTI*
- *BONCE FLORICA, ȘCOALA GIMNAZIALĂ „D.R.POPESCU" NOJORID*
- *BONDEI IONICA, ȘCOALA GIMNAZIALĂ "ECATERINA TEODOROIU", BRĂILA*
- *BORDEAN ANDRA, GRĂDINIȚA MARTINICĂ NR 17*
- *BOȘTINĂ LETIȚIA, LICEUL TEHNOLOGIC "DOMNUL TUDOR"*
- *BOT CĂTĂLIN*
- *BOȚEA LAURA MARIA, ȘCOALA PROFESIONALA SAG, SALAJ*
- *BRATU MARINA VERONICA, ȘCOALA GIMNAZIALĂ ION HELIADE RĂDULESCU URZICENI*
- *BREJE LĂCRIMIOARA DANIELA, LICEUL CU PROGRAM SPORTIV „AVRAM IANCU" ZALĂU, SĂLAJ*
- *BRUDEA CRISTINA-ELENA, ȘCOALA GIMNAZIALĂ "GRIGORE GHICA VOIEVOD", SUCEAVA NISTOR CARMEN LIDIA, ȘCOALA GIMNAZIALĂ „MIHAI EMINESCU", BRĂILA*
- *BUBURUZ MARILENA, ȘCOALA GIMNAZIALĂ „AVRAM IANCU" DEJ*
- *BUCUR MARIA IOANA, CENTRUL ȘCOLAR PENTRU EDUCAȚIE INCLUZIVĂ "RUDOLF STEINER" HUNEDOARA*
- *BUCUR MARIANA, COLEGIUL ECONOMIC „TRANSILVANIA" TÂRGU MUREȘ*
- *BURDUJOC ROXANA, GRĂDINIȚA CU PROGRAM PRELUNGIT „PRICHINDEL" SUCEAVA*
- *CALANCEA ALINA-GABRIELA, GRĂDINIȚA CU P.P.NR.10 STRUCTURĂ A ȘCOLII GIMNAZIALE "ION CREANGĂ" HUȘI*
- *CALOIAN FELICIA, ȘCOALA GIMNAZIALĂ „ȘTEFAN LUCHIAN" MOINEȘTI*
- *CĂPRIȚĂ PARASCHIVA, COLEGIUL ECONOMIC „REGELE MIHAI I" BUZĂU*
- *CÂRSTOIU DANIELA, ȘCOALA GIMNAZIALĂ „ILIE MURGULESCU" VELA*
- *CAZACU SMARANDA MARICELA, ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR.25, GALAȚI*
- *CEAUȘESCU IULIANA ELENA, LICEUL TEHNOLOGIC I.C. PETRESCU STÂLPENI,ARGEȘ*
- *CEBANU ALA, LICEUL TEORETIC "EVRICA", REPUBLICA MOLDOVA*
- *CEGĂ DANIELA, COLEGIUL NAȚIONAL „AVRAM IANCU" CÂMPENI/GRĂDINIȚA CU PROGRAM PRELUNGIT „PITICOT"*
- *CERNĂTESCU LARISA, LICEUL DE ARTE VICTOR GIULEANU/GRĂDINIȚA PP NORD 2,RM. VÂLCEA*
- *CERU DIANA BIANCA, ȘCOALA GIMNAZIALĂ CIUREA*
- *CHISCOCI LOREDANA-DOINIȚA, ȘCOALA GIMNAZIALĂ „GRIGORE MOISIL", GALAȚI*
- *CIORTAN CRISTINA-MIHAELA, ȘCOALA GIMNAZIALĂ "AVRAM IANCU" BAIA DE CRIȘ*
- *CIUC MONICA ELENA, LICEUL SPECIAL CÂMPULUNG MOLDOVENESC*

- *CIUREA VIORICA, ȘCOALA GIMNAZIALĂ ,, ANTON PANN", CRAIOVA*
- *CONDOPOL ANDREEA-GABRIELA, ȘCOALA GIMNAZIALĂ CHETRIȘ*
- *CONSTANTINESCU-DIACONU CLARISA-ILEANA, LICEUL TEORETIC „IONIȚĂ ASAN" CARACAL*
- *CORNEA ANCA TEODORA, GRĂDINIȚA CU PROGRAM PRELUNGIT NR.50*
- *CORNEA IRINA-EMILIA, LICEUL TEHNOLOGIC I.C. PETRESCU STÂLPENI*
- *COZMESCU FLORINA-MĂDĂLINA, SEMINARUL TEOLOGIC ORTODOX „SF. VASILE CEL MARE" IAȘI*
- *CRIȘAN DIANA, LICEUL TEOLOGIC PENTICOSTAL, BAIA MARE*
- *CUCU GABRIELA ANDREEA, ȘCOALA GIMAZIALĂ, SAT STREJNICU, JUDEȚUL PRAHOVA*
- *CULMAN MINA, ȘCOALA GIMNAZIALĂ „MIHAI VITEAZUL" PUCIOASA*
- *CUNE NARCISA, LICEUL TEORETIC C-TIN NOICA ALEXANDRIA*
- *CUNEA RALUCA GABRIELA, GRĂDINIȚA P.N. IAZU*
- *DAJBOG FLORENTINA, ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR. 22 GALAȚI*
- *DĂNCĂU MONICA-ADRIANA, ȘC.GIM.„ANTON PANN„ RM.VÂLCEA, JUD.VÂLCEA*
- *DANIELA VÂLCU, GRĂDINIȚA CU PROGRAM PRELUNGIT FLOARE ALBASTRĂ CRAIOVA*
- *DASCĂLU IULIANA, ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR.1, LOC. 1 DECEMBRIE, ILFOV*
- *DAVID FILIZ, GRADINITA P.N "ZURLI" CONSTANTA*
- *DEMETRESCU MIHAELA, LICEUL CHARLES LAUGIER, CRAIOVA*
- *DEVENCEA CLAUDIA NARCISA, COLEGIUL NAȚIONAL "GRIGORE MOISIL" URZICENI*
- *DIACONESCU IONICA MARINELA, ȘCOALA GIMNAZIALĂ VRĂNEȘTI*
- *DIACONU MARIA MARILENA, LICEUL TEHNOLOGIC "ALEXE MARIN" SLATINA, JUD. OLT*
- *DIACONU VALERIA, LICEUL TEHNOLOGIC "ALEXE MARIN" SLATINA, JUD. OLT*
- *DIANA TOADER, MIHAIL KOGĂLNICEANU COLLEGE, FOCȘANI*
- *DIN MARIA-ANDREEA, ȘC.GIM.„ANTON PANN„ RM.VÂLCEA, JUD.VÂLCEA*
- *DINU ALEXANDRA ŞCOALA POSTLICELĂ FEG PITEŞTI*
- *DOBREA MONICA, ŞCOALA GIMNAZIALĂ "EMIL RACOVIȚĂ" ONEȘTI, JUD. BACĂU*
- *DORCIOMAN MARIA-MAGDALENA, COLEGIUL NAȚIONAL „DINICU GOLESCU", CÂMPULUNG*
- *DÓSA IZABELLA, ȘCOALA GIMNAZIALĂ ÁPRILY LAJOS, PRAID*
- *DRAGOMIR CARMEN, ȘCOALA GIMNAZIALĂ SICHEVIȚA, CARAȘ-SEVERIN*
- *DRAGOMIR SIMONA-CARMEN, ȘCOALA GIMNAZIALĂ SICHEVIȚA, JUDEȚUL CARAȘ-SEVERIN*
- *DRĂGUŞ OANA VERONICA, LICEUL DE TURISM ŞI ALIMENTAŢIE "DUMITRU MOŢOC" GALAŢI*
- *DUMAN MIHAELA ELENA, COLEGIUL NAŢIONAL „TRAIAN LALESCU" HUNEDOARA*
- *DUMITRAȘCU DAMIELA, ȘCOALA GIMNAZIALĂ DRAGOMIREȘTI*
- *DUMITRAȘCU ȘTEFANIA-MARIANA, ȘCOALA GIMNAZIALĂ MOGOȘANI*

- *DUMITRESCU DANIELA, LICEUL ECONOMIC "PETRE S. AURELIAN", SLATINA*
- *DUMITRU OPREA MARIA, ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR. 2 PADINA*
- *DURAN NICULINA, ȘCOALA GIMNAZIALĂ"ION ROȘCA" COCHIRLEANCA-BUZĂU*
- *EROFEI CLAUDIA-AURELIA, GRĂDINIȚA CU PP NR. 3- STRUCTURĂ A LICEULUI TEHNOLOGIC ION MINCU TULCEA*
- *FLOROIU CRISTINA MARIA, ȘCOALA GIMNAZIALĂ SĂULEȘTI, GORJ*
- *FORGÁCS ISTVÁN, COLEGIUL NAȚIONAL "KÖLCSEY FERENC" SATU MARE*
- *FRANDEȘ MONICA MARIA, ȘCOALA GIMNAZIALĂ HODAC*
- *FRUJA LILIANA, LICEUL TEHNOLOGIC „CRIȘAN" CRIȘCIOR*
- *GABRIELA STAN, COLEGIUL ECONOMIC „HERMES"- STRUCTURĂ ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR.7 PETROȘANI*
- *GABRIELA VÂLCU, LICEUL ENERGETIC CRAIOVA*
- *GÂRBEA IULIA ROXANA, ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR.1 BĂLENI*
- *GÂRD ALINA CLAUDIA, ȘCOALA GIMNAZIALĂ DĂNEASA*
- *GÂRD LIVIU MIHAI, ȘCOALA GIMNAZIALĂ BUCINIȘU*
- *GAVRA GABRIEL, LICEUL CU PROGRAM SPORTIV, BAIA MARE*
- *GAVRILĂ ANA-MARIA, CJRAE VÂLCEA/ȘC.GIM. MĂGURA, MIHĂEȘTI*
- *GEORGESCU MARIA, CJRAE VÂLCEA*
- *GEORGETA POMPILIA COSTIANU, COLEGIUL NAȚIONAL "AL. I. CUZA"*
- *GHEORGHE DIANA NICOLETA, ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR. 2 MODELU*
- *GHEORGHIȚĂ-SCHIPOR LAURA-MARIA, LICEUL GHEORGHE TĂTĂRESCU ROVINARI*
- *GHERGHINA LAVINIA, GPP PITICOT- STRUCTURA GPP PINOCCHIO, SLOBOZIA*
- *GHIOCULESCU DENISA, LICEUL DE ARTE „VICTOR GIULEANU"/G.P.P. NORD 2, RM. VÂLCEA*
- *GÎLCĂ CLAUDIU GABRIEL, LICEUL TEHNOLOGIC „DIMITRIE DIMA" PITEȘTI*
- *GLIGĂ RAMONA, ȘCOALA GIMNAZIALĂ „CONSTANTIN GHEORGHIȚĂ", PODARI*
- *GLIGA SANDA- GEORGETA , LICEUL TEHNOLOGIC "1 MAI " PLOIEȘTI*
- *GOGA DELIA, ȘCOALA GIMNAZIALĂ „STROE S. BELLOESCU"*
- *GRĂDINIȚA CU PROGRAM PRELUNGIT NORD 1, JUD. VÂLCEA*
- *GRIGORE ANDA-ANDREEA, COLEGIUL „VASILE LOVINESCU" FĂLTICENI*
- *GRIGORE GEORGETA, ȘCOALA GIMNAZIALĂ "RADU CEL MARE" TÂRGOVIȘTE*
- *GROZAV IULIA, ȘCOALA GIMNAZIALĂ „SFÂNTUL IERARH NICOLAE" VLĂDEȘTI*
- *GUIU MONICA, ȘCOALA GIMNAZIALĂ „ION PETROVICI", TECUCI*
- *GUȘCĂ ALINA IOZEFINA*
- *HACMAN RAMONA-BIANCA, LICEUL TEORETIC „IOAN PASCU" CODLEA*
- *HAIAȘ FLORICA MARIA, CENTRUL ȘCOLAR DE EDUCAȚIE INCLUZIVĂ „ORIZONT" ORADEA*
- *HLUȘNEAC BOGDAN, COLEGIUL TEHNIC „ALEXANDRU IOAN CUZA", SUCEAVA*

- *HLUȘNEAC ELENA, ȘCOALA GIMNAZIALĂ „MIRON COSTIN”, SUCEAVA*
- *HOANCĂ LILIANA, LICEUL ENERGETIC CRAIOVA*
- *HORCHIDAN IONELA-CRISTINA, ȘCOALA GIMNAZIALĂ PÂRJOL, JUD. BACĂU*
- *HRIHORCIUC OTILIA, COLEGIUL ”ANDRONIC MOTRESCU” RĂDĂUȚI*
- *HUZUM MIHAELA VICTORIA, COLEGIUL NAȚIONAL „RADU NEGRU”, FĂGĂRAȘ*
- *IAURUM CRISTINA, LICEUL TEHNOLOGIC VIRGIL MADGEARU*
- *IEPAN MĂDĂLINA-LAURA, ȘCOALA GIMNAZIALĂ AGHIREȘU-FABRICI*
- *IGNAT EUGENIA CORINA, LICEUL TEHNOLOGIC ”PETRU PONI” IAȘI*
- *ILIE ADINA, ȘCOALA GIMNAZIALĂ ”VICTOR SLĂVESCU”, COTEȘTI, VRANCEA*
- *INDRE MARINA MĂRIOARA , ȘCOALA GIMNAZIALĂ REMETEA CHIOARULUI, JUD.MARAMUREȘ*
- *IOAN GIORGIANA, ȘCOALA GIMNAZIALĂ ROMANU, JUD. BRĂILA*
- *IONIȚĂ DIANA, GRĂDINIȚA CU PROGRAM PRELUNGIT ARICEL (STRUCTURA STEP BY STEP), CĂLĂRAȘI*
- *IORDACHE ANA MARIA CARMEN, LICEUL TEHNOLOGIC VIRGIL MADGEARU,TELEORMAN*
- *IORDACHE ANA MARIA CARMEN, LICEUL TEHNOLOGIC VIRGIL MADGEARU,TELEORMAN*
- *IULIANA-SIMONA CIMPOERU, COLEGIUL NAȚIONAL „CANTEMIR-VODĂ”, BUCUREȘTI*
- *JULA SORINA, ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR.1–ROȘIA /BIHOR*
- *KANEL VUAP, ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR. 39 NICOLAE TONITZA, CONSTANȚA*
- *LĂPĂDAT NADIA, GRADINITA CU P. P. „FLOARE ALBASTRĂ”, CRAIOVA*
- *LĂSCĂIAN ALEXANDRA IOANA, GRĂDINIȚA CU P.P. ”LIZUCA” CLUJ-NAPOCA*
- *LĂZĂRESCU ELENA, LICEUL TEHNOLOGIC TISMANA*
- *LEACH ADELA, LICEUL „HOREA, CLOȘCA ȘI CRIȘAN”, ABRUD*
- *LICACIU MARIA-MARILENA, ȘCOALA GIMNAZIALĂ C. RĂDULESCU CODIN PRIBOIENI*
- *LOGA ANDREEA PATRICIA, LICEUL TEHNOLOGIC ROSIA-JIU,FARCASESTI*
- *LUCUȚ LAURENȚIU BENIAMIN ALEX, LICEUL TEHNOLOGIC TARNA MARE*
- *LUNGU OANA-MARIA, LICEUL TEORETIC „IOAN PASCU” CODLEA, JUD. BRAȘOV*
- *LUPU RALUCA-MARIA, ȘCOALA GIMNAZIALĂ „GHEORGHE NICOLAU” ROMÂNI*
- *MĂCĂU-DINU ALEXANDRA, ȘCOALA GIMNAZIALĂ „ELENA DOAMNA” PLOIEȘTI*
- *MAIER ARNOLD, COLEGIUL NAȚIONAL ”KÖLCSEY FERENC” SATU MARE*
- *MAIER FRANCISC, ȘCOALA GIMNAZIALĂ ”ION CREANGĂ” SATU MARE*
- *MAN ANA MARIA, ȘCOALA GIMNAZIALĂ „ DOSA DANIEL” VALEA IZVOARELOR*
- *MARCU ELISABETA, ȘCOALA GIMNAZIALĂNR. 25, GALAȚI*
- *MARIN SORINA VIORICA, COLEGIUL NAȚIONAL ANA ASLAN TIMIȘOARA*
- *MATEI GABRIEL, ȘCOALA GIMNAZIALĂ “ ION PILLAT” PITEȘTI*
- *MELENCU ELENA, DENISA LICEUL TEHNOLOGIC BAIA DE FIER*
- *MICU MIHAELA, ȘCOALA GIMNAZIALĂ „ION HELIADE RĂDULESCU” URZICENI*

- *MIHAELA DUMITRAȘCU, LICEUL SANITAR ANTIM IVIREANU RM-VÂLCEA /*
- *MIHAELA IUREA, LICEUL TEHNOLOGIC „VICTOR FRUNZĂ”*
- *MIHĂILĂ GEORGETA CLARA, ȘCOALA GIMNAZIALĂ „CĂNUȚĂ IONESCU”, URLAȚI*
- *MIHALACHI ANCA IONELA, ȘCOALA GIMNAZIALĂ„VASILE ALECSANDRI” ROMAN*
- *MILOIU ANDREEA SIMONA, PALATUL COPIILOR PLOIEȘTI*
- *MILOȘ IOANA, LICEUL TEHNOLOGIC SF. NICOLAE DETA*
- *MIȘCU IASMINA, GRĂDINIȚA CU PROGRAM PRELUNGIT GIROC*
- *MITROFAN SVETLANA, LICEUL TEORETIC „EVRICA”, OR. RÎBNIȚA*
- *MOD BRIGITTA HELENA, ȘCOALA GIMNAZIALĂ „MÓRA FERENC” ZIMANDU NOU*
- *MOISE LUMINIȚA DANIELA,GRĂDINIȚA CU PROGRAM NORMAL NR. 2 GUGEȘTI, VRANCEA*
- *MONICA PETRUȚA AROTĂRIȚEI, COLEGIUL DE ARTĂ „CIPRIAN PORUMBESCU” SUCEAVA*
- *MORAR CRISTINA-ADRIANA, G.P.N.CIONEȘTI-LICEUL TEHNOLOGIC ”ȚARA MOȚILOR”ALBAC*
- *MOROIU MELANIA, ȘCOALA GIMNAZIALĂ RADU TUDORAN, BRĂILA*
- *MOROIU VALERICA, LIC.TEHNOLOGIC MATEI BASARAB, MĂXINENI*
- *MUSTATA ELENA, COLEGIUL ECONOMIC « ANGHEL RUGINA » VASLUI*
- *NAE MIHAELA, LICEUL TEHNOLOGIC “DIMITRIE DIMA” PITEŞTI*
- *NEACȘU IULIANA, GRĂDINIȚA CU PN NR.1 CORNETU, ILFOV*
- *NEAGOE SIMONICA SONIA , ȘCOALA GIMNAZIALĂ BĂLILEȘTI*
- *NEAGU MĂDĂLINA, ȘCOALA GIMNAZIALĂ TĂTĂRANI*
- *NECULA MIHAELA, LICEUL DE ARTE VICTOR GIULEANU/GRĂDINIȚA PP NORD 2,RM. VÂLCEA*
- *NEGHINĂ ALIS COSMINA , ȘCOALA GIMNAZIALĂ VERBIȚA/GRĂDINIŢA P.N*
- *NEGUȚ DESPINA-FLORINA, COLEGIUL NAȚIONAL „ANASTASESCU” ROȘIORI DE VEDE*
- *NELA GEORGIANA MOTOROI, LICEUL TEHNOLOGIC „IORDACHE GOLESCU”, GĂEȘTI*
- *NICOLAE FLORINA RAMONA, ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR. 2 PICIOR DE MUNTE BOBOCI DRAGODANA, JUD. DÂMBOVIȚA*
- *NICOLESCU DANA, LICEUL TEHNOLOGIC "VICTOR SLĂVESCU", RUCĂR, ARGEȘ*
- *NICOLESCU MARILENA, LICEUL DE ARTE „MARGARETA STERIAN, BUZĂU*
- *NIȚĂ ONUȚA, ȘCOALA GIMNAZIALĂ REGINA MARIA*
- *NITU GEORGETA , SCOALA GIMNAZIALA „MIHAI EMINESCU”, GHERMANESTI*
- *OANCEA MARINA ADELINA, ȘCOALA GIMNAZIALĂ I. C. LĂZĂRESCU*
- *OBLESNIUC FELICIA, LICEUL SPECIAL CÂMPULUNG MOLDOVENESC*
- *OGLICE ATENA, GRĂDINIȚA CU PROGRAM PRELUNGIT FLOARE ALBASTRĂ , CRAIOVA, DOLJ*
- *OLTEANU MARIA, COLEGIUL NAȚIONAL „DINICU GOLESCU”*
- *ONEA ELENA-ANDA, LICEUL TEHNOLOGIC „DINU BRĂTIANU”, ȘTEFĂNEȘTI*
- *ONOFREICIUC IONELA, ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR. 1 STOENEȘTI*

- *OPREA DELIA, GRĂDINIȚA CU P.P.”LIZUCA”, CLUJ-NAPOCA*
- *OPRESCU ELENA, LICEUL TEHNOLOGIC VOINEȘTI, GRADINITA PN VOINEȘTI*
- *ORODEL LILIANA, LICEUL TEHNOLOGIC VIRGIL MADGREAU, ROȘIORI DE VEDE*
- *PANAINTE COSTINELA-ELENA, LICEUL TEHNOLOGIC I.C. PETRESCU STÂLPENI, ARGEȘ*
- *PANAINTE SORIN-LUCIAN, LICEUL TEHNOLOGIC I.C. PETRESCU STÂLPENI, ARGEȘ*
- *PAPUC AURELIA, G.P.P NR.3, BUZĂU*
- *PAȘALAN TATIANA MONICA, LICEUL TEHNOLOGIC PUCIOASA*
- *PASCU CORINA-VASILICA, ȘCOALA GIMNAZIALĂ CIUREA - STRUCTURA HLINCEA*
- *PATAKI ENIKŐ, COLEGIUL NAȚIONAL ”KÖLCSEY FERENC” SATU MARE*
- *PĂUNA ALINA, ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR.27 TIMIȘOARA*
- *PAVLOV TATIANA,CENTRUL DE EXCELENȚĂ ÎN CONSTRUCȚII*
- *PEPTEA ILEANA, ȘCOALA GIMNAZIALĂ MĂNEȘTI*
- *PETRE VALENTINA, ȘCOALA GIMNAZIALĂ GLODEANU SĂRAT*
- *PETRESCU ALINA-VASILICA, ȘCOALA GIMNAZIALĂ ,,ION MAREȘ”, STRUCTURĂ: G.P.N. ,,ALBĂ CA ZĂPADA” VULCANA-BĂI*
- *PÎNTEA GABRIEL, ȘCOALA GIMNAZIALĂ “CRISTOFOR SIMIONESCU” - PLOPENI*
- *PLEȘA MIHAELA-ANA, COLEGIUL NAȚIONAL ,,AVRAM IANCU” CÂMPENI/GRĂDINIȚA CU PROGRAM PRELUNGIT ,,PITICOT”*
- *POJEREANU IRINA, ȘCOALA GIMNAZIALĂ ,,MIHAI VITEAZUL” PUCIOASA*
- *POLIFRONE VIOLETA MARINA, ȘCOALA GIMNAZIALĂ SAT STREJNICU, JUD. PRAHOVA*
- *POP DINA-CLAUDIA, ȘCOALA GIMNAZIALĂ ,,FLOREA MUREȘANU” SUCIU DE SUS*
- *POPA ELENA ANDREEA, PALATUL COPIILOR CRAIOVA*
- *POPA OANA PETRUȚA, ȘCOALA GIMNAZIALĂ “ION CIORĂNESCU” MOROENI*
- *POPESCU GABRIELA MIRELA, LICEUL TEHNOLOGIC ,,ION CREANGĂ” CURTICI*
- *PORFIR IONELA, ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR. 1 DOMNIȚA, ȚIBANA*
- *PREDEANU CARMEN-ELENA, LICEUL ECONOMIC ,,PETRE S. AURELIAN”, SLATINA*
- *PRESURĂ SIUȚA-RAMONA, ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR.1 CAVADINEȘTI, JUD. GALAȚI*
- *PRISACARIU ELENA MIHAELA, COLEGIUL TEHNIC ,,DIMITRIE GHIKA” COMĂNEȘTI*
- *PROFESOR CLAUDIA TOMA, ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR. 24, GALAȚI*
- *RADU ADRIANA, ȘCOALA GIMNAZIALĂ VRĂNEȘTI*
- *RAMONA CHIRICHEȘ, COLEGIUL TEHNIC ,,SAMUIL ISOPESCU” SUCEAVA*
- *RAMONA STOICĂNESCU, ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR. 24, TIMIȘOARA*
- *RANETE AURELIA, GRĂDINIȚA CU PROGRAM PRELUNGIT NR. 36*
- *RELI-DIANA STĂNCULEASA, ȘCOALA GIMNAZIALĂ ,,GHEORGHE ȚIȚEICA” CRAIOVA*
- *ROBESCU AURA, ȘCOALA GIMNAZIALĂ ȚIFEȘTI, JUD.VRANCEA*
- *ROMANCIUC IULIANA, ȘCOALA GIMNAZIALĂ “BOGDAN VODĂ”, CÂMPULUNG MOLDOVENESC*

- *SAVIN CIPRIAN, LICEUL TEORETIC ,,HORIA HULUBEI”*
- *ȘERBAN ANDREEA MARIA, GP.P.COZIA, RM VÂLCEA, JUD VÂLCEA*
- *ȘERBULEA MIHAELA VERONICA, ȘCOALA GIMNAZIALĂ ,,ION HELIADE RĂDULESCU”, URZICENI*
- *SFETCU ADELINA PETRONELA, ȘCOALA GIMNAZIALĂ PETRE SAVA BĂLEANU” VĂLIUG*
- *SIMION ELENA, G.P.P. ,,ARICEL”*
- *SIMION SIMONA MIHAELA, ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR.2 TAMAȘI CORBEANCA*
- *SIMU GEORGETA, LICEUL TEHNOLOGIC JIDVEI*
- *STAN IULIANA GEORGETA, LICEUL ,,HOREA, CLOȘCA ȘI CRIȘAN”, ABRUD*
- *STAN PĂLĂGUȚA, LICEUL TEHNOLOGIC MARMAȚIA, SIGHETU MARMAȚIEI*
- *STANA COCA, COLEGIUL NAȚIONAL ,,VLADIMIR STREINU” GĂEȘTI*
- *STĂNONIU CĂTĂLINA, ȘCOALA GIMNAZIALĂ TĂTĂRANI*
- *STEFIUC DANIELA, COLEGIUL ECONOMIC ,, VIRGIL MADGEARU,, IASI*
- *STEGARU DIANA-FLAVIA, ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR. 8, BRAȘOV*
- *STELA BARANOVICI, INSTITUȚIA PUBLICĂ GIMNAZIUL TÎRNOVA*
- *STOCHIȚA ELENA, ȘCOALA GIMNAZIALĂ LUNCA PRIPORULUI*
- *STOIAN CĂTĂLINA-MIHAELA, GRĂDINIȚA CU P.P.NR.10 HUȘI*
- *STOICA IONICA, GRĂDINIȚA P.P. ”FLOARE ALBASTRĂ”*
- *STROE STELUTA, CJRAE BRĂILA*
- *SUVAC ADINA-ELENA, ȘCOALA GIMNAZIALĂ ,,NICOLAE BULEU” MĂRGINENI, NEAMȚ*
- *TANASĂ MARIOARA LILIANA , ȘCOALA GIMNAZIALĂ SÂNANDREI, ȘCOALA GIMNAZIALĂ DUDEȘTII NOI*
- *TĂNASE ELENA, ȘCOALA GIMNAZIALĂ PIETRARI*
- *ŢIFUI DANIELA, ŞCOALA GIMNAZIALĂ “ALECU RUSSO”IAŞI*
- *TINCU CORINA ELENA, CJRAE SIBIU, LICEUL O. G., SIBIU*
- *TIVIG DIANA MARIANA, ȘCOALA GIMNAZIALĂ POCRUIA*
- *TOMA ELENA-CLAUDIA, GRĂDINIȚA SPECIALĂ ,,SFÂNTA ELENA” PITEȘTI*
- *TOPLICĂ ANDA MIHAELA, ȘCOALA GIMNAZIALĂ TĂTĂRANI*
- *TRUCĂ IONELA GABRIELA, LICEUL TEORETIC ,,DUMITRU TĂUȚAN,, FLOREȘTI, CLUJ*
- *TUNYAGI OZANA, CJRAE CLUJ - LICEUL TEORETIC ,,DUMITRU TĂUȚAN” FLOREȘTI*
- *TUTIA CARMEN-ELENA, LICEUL TEHNOLOGIC DRĂGĂNEȘTI-OLT*
- *VACULEA IRINA, COLEGIUL TEHNIC ,,GENERAL GHEORGHE MAGHERU”, TG-JIU*
- *VIIȘOREANU LORENA, ŞCOALA PROFESIONALĂ PLUGARI*
- *VIORICA CORTOJAN,ȘCOALA GIMNAZIALĂ ,,C-TIN GH. MARINESCU” GALAȚI*
- *VLĂSCEANU FLORINA, LICEUL TEORETIC ,,IULIA ZAMFIRESCU”, MIOVENI, JUDEȚ ARGEȘ*
- *VOICU ELENA-GABRIELA*
- *ZAMĂ ANA-MARIA*

Şcoala Gimnazială Tătărani
Com. Tătărani, Judeţul Dâmboviţa
Strada Principală, Nr. 115
Tel/Fax 0245238098
E-mail: scoalatatarani@yahoo.com
Adresa Web: www.scoalatatarani.ro
Nr. 5 / 2025
Tătărani, 2025
ISSN 3090-966X
ISSNL 3090-966X

